

6488

W

Dy. ...
Syn. ...
w Troycy.
Swie. Troycy
Swie.

Kupiono od H. Wysockiego
2.8.1933 za 30 zł.

N. Inw. 6438.

900.

M

10 3
15 15
50
10 15
15 15 0 10 5
15 15 5 5 5

1267.

III C. 13.

Wilhelm von Rodde

Wilhelm von Rodde

Wilhelm von Rodde

St. 6

Landed

Balt.

9000 900
20
3 27000/900
20

7000
900
6300000.

2 Li
ni ka
Drez

Ant
Anto
Ign
Joz
Jad

Jedra
Fran
Ign
Be
Ro

Ste
M
Joz
Jad
Ada

M
J

K
S

u
K
A

Kommissya

Z Limity Seymu Extraordynaryjnego, dnia 19. Października, Roku 1767. do układania Praw wyznaczona.

Prezydent. Xcie Gabriel Łodoski Prymas Korony, y W. X.

Kommissarze z Senatu
z Prowincyi Wielko-Polskiej.

Antoni Ostrowski Biskup Kujawski.

Antoni Xcie Jabłonowski, Wojewoda Poznański.

Ignacy Iwardowski, Wojewoda Kaliski.

Józef Łodoski, Wojewoda Łocheński.

Jadusz Lipski, Kasztelan Łeczyński.

z Prowincyi małej-Polskiej.

Jędrzej Młodziejowski, Biskup Przemyśki, Kanclerz W. Kor.

Franciszek Łocheński, Wojewoda Kijowski.

Ignacy Cetner, Wojewoda Bełski.

Bernard Gozdziński, Wojewoda Łódzki.

Roch Jabłonowski, Kasztelan Wiślicki.

z Prowincyi W. X. Lit.

Stefan Giedroyc, Biskup Inflancki.

Michał Oginski, Wojewoda Wileński.

Józef Sottokub, Wojewoda Witebski.

Jadusz Burzyński, Kasztelan Smoleński.

Adam Brzostowski, Kasztelan Łocheński.

Ex Ministerio.

Michał Xcie Czartoryski, Kanclerz Wielki W. X. Lit.

Jan Borch, Podkanclerzy Kor.

Jednorz Wessel, Podskarbi W. Kor.

Józef Xcie Sanguszek, Marszałek nadw. Lit.

z Stanu Rycerskiego

Karol Xcie Radziwiłł Marszałek Generali Konfed. y Seymow.

Stanisław Brzostowski, Sta Bystrzycki, Marszałek Konfed. W. X.

z Prowincyi wielko-Polskiej.

Władysław Gurowski, Lisarz W. K. Łoset Poznański.

Karol Malczewski Putk: Reg: Konn: Puławy W. Kor. Łoset

Adam Poninski, Kuchmistrz Kor. Łoset Kaliski.

Stanisław Węseł Sta Golub: Posel Łęczyci.
 Wojciech Ostrowski, Podszek y Posel Łęczyci.
 Kasper Xzc Lubomirski Wdźie Krakowski, Posel Ziemi Czerwiek.
 Teodor Szydłowski, Chorąg y Posel Ziemi Warszawskiej.
 Kazimierz Szydłowski Stownik Brzanski, Posel Ziemi Wiskiej.
 Kazimierz Xzc Loniowski, Podkom: Kor: Posel Ziemi Łukowa.
 Jan Krajewski, Instygator Kor: Posel Ziemi Rozan'skiej.
 Walenty Sobolewski, Łowczy Warszaw: Posel Ziemi Lwowskiej.
 Stanisław Radziwiński, Podkomorzyce Cechan: Posel Ziemi Nurckiej.
 Nawery Branicki, Łowczy W. Kor: Posel Ziemi Sochacz.
 Stanisław Gądomski, Podkom: y Posel Ziemi Sochacz.
 Antoni Czapli, Podkom: y Posel Chełmiński.
 Waleryan Liwnicki, Miecznik ziem Pruskich, Posel Chełmin:

Z Prowincyi Mało-Polskiej.

Franciszek Wielopolski, Margrabia Ordynat Pinczow: Posel Krako.
 Józef Wielopolski, Chorąg y Kor: Posel Krakowski.
 Jacek Matachowski, Refer: W. Kor: Posel Sandomirski.
 - Eliasz Wodziecki, Starosta Stobnicki, Posel Sandomirski.
 Piotr Ozarowski, General Wojsk Koronnych, Posel Sandom:
 - Marcy Skorupka, Podczaszy Drohiczy, Posel Sandomirski.
 Antoni Łotocki, Starosta Lwowski, Posel z Generatu Ruskiego.
 Ignacy Bukowski, General Adjut: J. K. M. Pos: z Gene: Ruski.
 Józef Błazowski, Podstoli Łydzewski, Posel z Generatu Ruski.
 Maryan Łotocki, Posel Ziemi Halickiej.
 Józef Sosnowski, Pisarz Polny Litt Posel Ziemi Chełmskiej.
 - Józef Stępkowski Oboźny Pol: Kor: Posel Lubelski.
 Stanisław Karwowski, Podstoli Bielski, Posel Ziemi Mielnic:
 Józef Wilczewski, Podkom: Wiskiej Posel Ziemi Bielskiej.
 Celestyn Czapli, Podkom: Łucki, Posel Inflant: z Kor.
 Jan Boniński, Wojewodzie Poznan: Posel Inflant: z Kor: Schre:
 tarz Kommissyi.

Z Prowincyi W. X. Litt.

Michał Łac, Sta Ziółowski, Posel Wileński.
 Stanisław Xzc Radziwiłł, Podkom: Litt, Posel z Pttu Lidzki.
 Marcin Janowicz, Regent ziemski, y Posel Pttu Willemskiego.
 Dominik Rómer, Chorąg y Posel Trocki.
 Antoni Zabiello Łowczy W. Litt. Posel Pttu Kowieńskiego.

Marcin Czerniewicz, Sędzia Grodz. y Poset Litw. Nowienicki.
 Jan Łakop, Pisarz Grodzki, y Poset Smoleński.
 Kazimierz Zabłocki Poset Powiatu Starodubow.
 Franciszek Giedroyc Oboźny Poln. Litw. Podczaszy y Poset
 Powiatu Wotkowyskiego.
 Piotr Bohomolec, Pisarz Liem. y Poset Witebski.
 Michał Szyrzo, Chorąży Austarski, Poset Witeb.
 Michał Xie Radziwiłł Krayczy Litw. Poset Brzeski Litw.
 Michał Domanicki, Poset Powiatu Pinińskiego.
 Mikołaj Łopaciński, Pisarz W. Litw. Poset Inflantzki z W. X. Litw.
 Adam Xie Czartoryski Gen. Liem. Podol. Poset Inflant. z W. X. Litw.
 Antoni Tysenhauz Podskarbi Nadw. Litw. Poset Inflantzki.
 Marcin Matukewicz, Sędzia Liemski Brzeski Litw. Konsyliarz
 Generalny Konfeder. y Seymowy Sekretarz. Dabkowski

4.1.

5.

Journal depuis le 1er Octobre 1767.

Jeudy 1er d'Octobre. Il y a eu plusieurs Conférences
chez le P^{re} Leprieux, ou chez le
Primat, avec les Evêques pour
les déterminer à signer la Con-
fédération de Ration; Mais Com-
me il n'y eut que deux qui se pri-
rent à cette proposition, et que
tous les autres ont refusé de s'y
joindre, le P^{re} Ambassadeur s'est
désisté de sa demande.

Le P^{re} Maréchal le Primat, et
le principal Ambassadeur se rendirent
lui-même dans le Cabinet du
Roi ou le Roi, à signer la Confé-
dération, et accéda en forme à
l'acte. L'Ambassadeur plusieurs fois
Le P^{re} Maréchal, Le Comble de
l'ogis, l'accabla de caresses, et
tirant de son cors une bague
avec son portrait dedans à offert.
Ils se séparèrent fort bien en-
semble, se promettant mutuelle-
ment d'être d'oublier ce qu'ils
l'autre de se récompenser
Les mêmes personnes dureront dans
la Chambre du Roi et arrange
En même temps ensemble de
de la dette, et l'acte par lequel
quelle elle doit être.

Vendredi 2.

Sur le Son Le Sieur Levesque a fait
 presenter au Conseil de la Con-
 federation Cinqs articles pour
 faciliter par les Saneitum
 La Confederation et rendre
 Les operations de la diette plus
 promptes et plus tranquilles.
 dont voici le precis. 1. Qui le Sieur
 Marichale de la Confederation
 Radziwis soit en Meisme temps
 Celuy de la diette, Sans qu'en
 procedi d'utous a son Election
 2. que les Nonces qui ont quel-
 ques Arrets du Tribunal Cont-
 lui, ne seroient point privis de
 L'Activite, & L'exception de la
 qui ont este Condamnis par
 la Confederation. 3. Que la
 Diette se tiendrait sans
 Arbitris. 4. Que les Nonces
 qui ont preste serment sur la
 Instruction seroient declaris
 et sans Activite. 5. Que les
 troupes Russes seroient de
 gardes Comme les troupes de
 Pais ou Auxiliaires, et que qui-
 conque des Noncesoit trouppes
 Etrangeres seroit traite Com-
 me l'ennemi de la patrie. De
 tous Ces projets il n'y eut que le
 sixieme qui par Diette soit sans Ar-
 bitris. et Celuy que les Nonces

9. Le même et d'autres voulant se
pendant quelque temps de la
se sortir. Cependant il alla se
rendre chez le Roi, où attendant
le Pi. Ambassadeur vint le prier
à son tour, et leurs fit un discours
qu'il commença avec beaucoup
de douceur et finit par des Menaces.
D'un autre côté le Pi. Grand Chan-
celier de la Cour, qui avait chez
lui une quarantaine de Nonces
declamait contre les Turques, et
il voulait dire, il perdrait la Pologne
par leur fanatisme. Au d'après
alla enfin à l'Eglise, vers un heure
et on se rendit ensuite au Sénat.
La plus part des Nonces allèrent
droit à la Chambre des Nonces.
Mais voyant que personne ne les
rejoignait, et qu'on allait com-
mencer sans eux, partirent les par-
tis de rejoindre les autres. Le Ro-
i parti, le premier, oup lui fut lu
un petit et très court discours par
lequel il marqua qu'il accordait
à la Confédération et faisant un
Eloge du Pi. Maréchal, après s'être
placé dans sa chaise, invita le
Pi. Maréchal d'aller prendre
sa place et de commencer à leur
confédération, en ouvrant la
Diète. Le Pi. Maréchal de la
confédération prit la parole et
fit un grand Eloge de S. M.
et des autres les secrets.

dans les quels l'Etat se trouvoit
 sa très haute protection
 Il proposa enfin la Lecture du
 projet ou plus tôt de l'Acte
 par les quels on limite la diet
 en nommant des Commissaires
 pour traiter avec le Roi de Naples
 sur l'affaire des Dissidents et
 sur bien d'autres Matières. Après
 cette Lecture finie et quelques
 Contestations qui s'éleverent
 le Roi de Naples de Cracovie ne
 pouvant son discours le Palatin de
 Cracovie parla après lui avec
 le même Éclat, tous deux Intrai-
 Patriotes arrivés qu'on la diète
 fut limitée jusqu'au lendemain
 Personne ne s'y attendait et
 l'assemblée avec la quelle
 l'assemblée se passa sans le Roi de
 la diète de Cracovie avait été
 même d'arrêter qu'on s'en tint
 sans aucune suite.

Le 10. L'Assemblée se tint le 10. Le
 Roi de Cracovie ne s'y trouva
 quel prit d'abord la parole, et
 il parla dans le même sens
 que le Roi de Cracovie ne
 parla et l'autre sort d'après
 de la diète sans le Roi de
 Naples. Le Roi de Cracovie
 selon l'usage d'arrêter le
 Roi de Naples. Le Roi de
 de la diète se plaçant le Roi de
 de la diète

11. de la dureté dont on étoit, avec une
Nation libre qu'il surpassoit
trois fois. Il dit entre autres qu'il
ne savoit à qui même il devoit
attribuer la tranquillité
de la Dniepr de Podolie, fut. ce Mu
plus grand patriote que des
tels hommes du Palatinat que
dans tout autre, fut. ce à l'ap
proximité des Armées Turcs, fut. ce
à la douceur plus qu'à l'ordina
ire de troupes Russes. Il parla de
cette sur la Captivité de Pa
ly, et avait donné à Kasuchoski
Sarnachy Monci de Prusse et de
Waski Stà Dolinski parurent
se plaindre sur les fondemen
ts de la forme du gouvernement Cen
versis. Le P^{re} Chambellan prit la
parole, et demandant Conjointe
ment avec des Jures, qui ont
présidés, que de vouloir en avoir
fait l'impératrice, pour elle. Bistuta le
monarque aux Palatins, ainsi
que pour tout à fait, ainsi
et pour mieux que de même
pour il fallut à donner, et
supplémentaire. La dispute de
cette de la Dniepr le fut. Tout le
Monde demanda la Communication
de ces deux projets et pour
laisser à chacun de ces le
temps d'une heure délibérer sur
l'indivisibilité de la nation et de
la terre et les éléments de
ceux dans les États de
qui dit qu'on étoit au bon

principes, Ouse sent à la veille de
perdre St. Honneur, la religion et la
Liberté; en Remettant à un pen-
tel nombre des Esprits Exces-
sion absolue de son sort, lequel
paroit inévitable, qu'à qu'il y a
un grand nombre des Sénateurs,
et des Nonces, paroisi Césari et
termine, à tout plus tôt qu'à la
sentir à lier ainsi les Intérêts
de la Religion et de la patrie en-
tre les Mains des gens Choisis
par le Roi. Cependant les Amis
du Roi, et ceux que l'Intérêt guide
feront un assez grand nombre,
pour décider. En terminant sur
cette de la Russie, mais avec les
protestations des Patriotes, dont
on s'embarassera peu, et qui ne
serviront probablement qu'à faire
des Malheureux exposés à la ven-
geance du Roi, qui semble ne pou-
voir jamais oublier qu'on l'a
voulu détrôner.

Merced, 27.

Mercurey le 7.
voulu detroner.
L'Interet de La Cour estant de
sonder et de preparer les Esprits
des Hommes par leur à donner
un air d'esprit. L'ambassadeur
Monsieur de Siquiera Le Baron de
Saxe. L'ambassadeur de France
parle que les Etats Confe-
deres de l'Europe et du Grand
Duché de Lituanie soient sous
la liberté nationale et
pour corriger les details et les
abus et au

13. abus, etant appuyés par l'Imperatrice de Russie, qui n'a à elle
qu'une seule intention, c'est de nuire
à la Pologne, qu'elle prend à son
des intérêts de la République. Les
Mêmes Etats lui ont envoyé leur
Ambassade à Vienne, pour l'In-
former, et ont même tenu pour
plorer les mêmes subsides, qu'elle
continue de garder ses troupes
en Pologne, et qu'elle garde avec elle
l'indolence, et l'indifférence souveraine
des nos droits, et de nos libertés, et
la forme légitime du gouvernement
de Pologne, aussi bien que les
Mœurs du pays.

Un motet qu'on fera à l'occasion
l'action, aux Grecs Divinis et aux
Dépendants selon la sainte et selon
la justice.

Le second papier est le plus important.
Les premiers plénipotentiaires, qu'on
destine à traiter avec
le Roi Subalterne est d'un autre
et est que les dits plénipotentiaires
concluront l'accord et l'union
de tout ce dont ils auront con-
sent.

Lundi le 8.

Le jour et les jours suivants, les
affaires ont été réglées chez le
Roi, chez le Prince, chez le
Grand Chancelier de la Cour, et
chez le Prince de Saxe.
Monsieur de Saxe.

manoirs rangues de bitonnet
que la vertu des plusieurs Nouveaux
estoit mis en balance avec
de l'or. —

On a celâchi korucho Myj; Presant
de kaliss, on pretend qu'il étoit
l'élève à Radzimirsk, quatre
lieux de Varsovie; L'officier l'ayant
laminé en l'air. Ensuite au
P^{re} Mierzeck Maréchal de la
Cour, celui-ci l'a logé dans l'Amma-
non, au est vis à vis de la porte
des Piccolotti. Le même jour de son
arrivée à Varsovie Monsieur Kor-
chakowicz a la visite du Nouvel
Apostolique, et du P^{re} Supérieur de
Varsovie; Indit qu'il a refusé de
signer le billet qui portoit, qu'il
quitteroit Varsovie, et qu'il se me-
leroit plus des affaires de la Con-
fédération.

Le P^{re} Radzimirsk Maréchal de
la Confédération polonoise 1794 résoud
chez le P^{re} grand Chancelier de la
Cour de tant la quittance de
l'ont les trois années, sur la
du Tribunal de la Confédération
de Litthuanie l'obligeant et Engageant
qu'il veuille, lui avec lui, sou-
venir avec lui des affaires de la
Lituanie et de la Pologne. Il est
la même paix avec l'Empereur
P^{re} Chancelier de Litthuanie. Cette
concorde s'ementie Monsieur Chancelier
ment l'apo-

15. ment la politique de la Cour, et
qu'elle ne regarde pas comme
des personnes indifférentes le
Grand Chancelier de Suède et le Vice
Chancelier, dont les Seigneurs sont
d'une puissance absolue pour l'élire
le traicté en question, avec toutes
les solennités.

Mardi 11. Le 9. Les Russes qui n'étoient Camarades
qu'autour de par 3000, se postèrent
à Williamow, dans le Château même
sous le Commandement du Général
Podgorzani, et on y vint en troupe
tant que les biens du Roi de Danemarck
Grand Chancelier de la Cour
restent à la discrétion de ces deux
troupes.

Le 10. Le Ministre Marichale de la
Cour, etant chargé de la part du
Roi d'embassadeur, se déclara au Roi
de Prusse, que si dans deux
jours il ne change pas de senti-
ments et ne se rend pas aux vœux
de la Cour, il sera arrêté le 12 de
Courant. Cette déclaration quoiqu'elle
fût, n'a pas ébranlé l'Intéressé.
Lequel, qui répondit, qu'il ne chan-
gera pas mais, et qu'il est plus tor-
pente à subir mille mort et à
faire tout qui doit venir.

Le même jour, on a tenu dans la
Chapelle du Palais une assemblée
la Seance de la Grande Cour
On y a taché de sonner le

Sentiments des Nonces. Le Prince Grand Chambelan de la Couronne recommanda avec beaucoup d'énergie les deux Projets mis en délibération. Comme les Nonces n'étoient pas préparés à de questions qu'on leur adressa, ils ne voulurent pas opiner. Et la Seance fût remise au lendemain matin.

Les Nonces de la Province de Prusse Polonoise s'étant rassemblés chez le Prince Evêque de Varmie ont déclaré: que leur Instruction portoit: que les Prussiens étant contents de leurs droits, Privilèges et Prerogatives n'ont pas besoin ni les changer ni leur déroger, ni les améliorer en aucune façon, qu'ils n'ont pas accédé à la Confédération Générale; mais étant venus à la Diète, s'ils verront des nouveaux arrangements dans la forme du Gouvernement de la République, et s'ils seront forcés d'y accéder et d'y souscrire ils déclarent qu'ils quitteront la Diète tous en corps, en faisant le reçu usité.

amédy le 10.

Dans la Session de la Grande Pologne, le Prince Primat opina le Premier: qu'on doit donner aux Plenipotentiaires délégués un Pleinpouvoir selon la teneur exprimée dans les Projets, qu'on a communiqué aux Nonces. Le deux Evêques de Cracovie et de Plocko tinrent le contraire, que le Pleinpouvoir doit être limité ad referendum ad Status. Du même Sentiment étoient les deux Nonces de Siradie Bleszynski et le troisième Nonce Karwowski Tous les autres Nonces suivirent le Sentiments du Prince Primat.

Après dîné on a convoqué chez le Prince Primat les Nonces de la petite Pologne à cinq heures du Soir.

Dimanche le 11. La Province de Lithuanie tint sa
17

Seance au Refectoire des Bernardins.
L'Eveque de Samogitie ouvrit la Se-
ance. Le Castellain de Vilna Massat-
ski prononca son discours, le Prince
Grand Chancelier parla sans vouloir
declarer son avis et on se separa in-
fructueusement.

Le Nonce Durini ayant obtenu du
Roi la permission d'haranguer le
Senat, ce qui doit se faire mardi pro-
chain le 13. du present. Aussitot le
vice Chancelier Mlodziejowski lui a
demande la communication de cette
harangue en Allegant l'exemple du
Nonce Visconti, qui avoit presente
la Copie de la Sienne avant que de
la prononcer au Senat. A cette de-
mande du vice Chancelier le Nonce
sans se deconcerter repliqua: que
cela n'etoit pas marque dans le Ce-
rimoniel, et qu'il regardoit l'exem-
ple du Nonce Visconti comme une
ignorance et une bevue blamable
dans un Ministre.

Kozuchowski Czesnik de Kalisz -
partit le meme jour pour la Gran-
de Pologne. On raconte, qu'avant
son depart il eut une vive conte-
station avec Skorzewski Marechal
de la Confederation de la Grande
Pologne. Celui-ci vouloit bien faire
sentir la Superiorite de sa Famille
sur celle de Kozuchowski, en comptant
cinq Skorzewski ses Freres tous
Dignitaires dans la Grande Pologne.
Et que Kozuchowski etoit tout seul.
Kozuchowski miał na to odpowie-
dzie: Prawda że jestem ieden Ko-
zuchowski, Znam dobrze tych pr-
ciu Panów Skorzewskich, ale
to y pięć skórek na ieden kozuch.

Lundy le 12.

Lundy le 12.

Après l'ouverture de la Seance faite par le Prince Marechal l'Evêque de Kijovie harangua insistant: que l'on vent introduire en Pologne la liberté des Consciences. Il a souvent apostrophe le Roi, lui disant: Sire Nous admirons vos grands talents, mais que ce qui sont les talents sains Religion. Souvenez Vous Sire que ce Throne ou vous êtes assis sera occupé par un heretique.)

Le Roi prenant parole a fait voir son sentiment qu'il souhaitoit que l'on procédât à voir les Projets qui étoient donnés ad deliberandum.

Après quoi il ordonna de lire le Plein pouvoir que la Confederation Generale a donné aux envoyés à Petersbourg. Matusewicz Secrétaire de la Diète, au lieu de lire le dit Papier, il a lu le discours de Poiey Straznik de Lithvanie qu'il adressa à l'Imperatrice de Russies en la remerciant de ce qu'elle a bien voulu donner la protection aux Etats Confederes et assister et de fendre avec ses Troupes toute la Pologne en suppliant Sa M^{te} de vouloir bien continuer la même protection et assurer à la Nation sa Garantie pour le Maintien de Notre liberté, et nos droits, en promettant de faire tout pour le Dissidents.

Quand Matusewicz a lu la fin de la lecture de cette le Roi l'a averti qu'il devoit lire un autre Papier, on a remarqué que le Secrétaire a affecté l'être surpris d'un étournement de son erreur, mais après il a lu le Plein pouvoir donné aux Envoyés à Petersbourg.

Alors l'Evêque de Cracovie prononça un Discours digne d'un Sénateur, qui a du zèle pour la Patrie, et qui connoit ses inconvénients.

19. Il a blâmé les procédures de la Confédération en faisant des remarques se-
necées sur les Papiers qu'on venoit
de lire. Il a cependant ajouté. Il n'im-
porte si la Confédération ayt manqué
par ignorance Messieurs qui ont ar-
rangé ces Papiers de sont pas les-
gens du Cabinet. Cependant les
Confederés ne sont pas toute la
Republique et ne peuvent pas nous
imposer des loix. Il a insisté que
l'on fit la lecture du Senatus Con-
siliium dans lequel on avoit arrêté
d'envoyer à Petersbourg Mr Par-
ski, il vouloit en même tems qu'
on produisît le Pleinpouvoir donné
à Parski.

Enfin il a dit d'avoir oublié le
premier jour de la Diète, perdane
qu'il a harangue au Senat de
Mettre un Article tres essentiel
qu'on devoit envoyer à Mr Re-
pnin avec Deputation du Senat
et de l'Ordre Equestre, en lui de-
mandant son Pleinpouvoir en ver-
tu du quel il ose faire agir en Polo-
gne Cracki, Kozuchowski, et les
Diétines investies par les Russes
n'étoient pas oubliées. A la
fin de ce discours le P. Eveque té-
haussant la voix: *Podobaj się
w mianom, y czy iest Zgoda, aby pro-
staci Deputacya do Hisia Reprina
ze Senatu, y z Izby Poselskiej, Casz
Izba krzyżneda iednym głosem:
Zgoda.*

Le Roi parla pour la seconde fois
adressant la parole au Prince Eveque
dit ce que vous avez oublié au com-
mencement de la Diète j'ai exécuté
moi même. Cependant je ne suis
de l'avis d'envoyer cette Deput-
au P. Repnin aby szkaradniey-
ialicy nie wyciągnąć od niego od-

odpowiedzi. Et la Seance étoit renuë
au 16. du Courrant.

Mardy le 13.

Après cette Session on se disoit com-
munement que si le Pr Eveque de Cra-
covie n'est pas arrêté après le discours
prononcé il ne le sera jamais.

L'Archeveque de Leopold tint la Seance
de la petite Pologne, dans la Salle du
Palais de l'Eveque de Cracovie. Il y
eut près de quinze Sénateurs en con-
stant les Eveques de Cracovie, de Kijovie,
de Chelm, de Lucko, et les autres
Sénateurs Seculiers. Le Pr Palatin
de Russie harangua et comme l'Objet
de cette Session se réduisoit presque
à un seul point, c'est à dire si dans
le Pleinpouvoir qu'on doit donner
aux Deputés pour traiter avec le
Prince Reymon il faut mettre cum
approbatione vel reprobatione. Tous
les Sénateurs et tous les Nonces
étoient du Sentiment qu'il faut ab-
solument adoucir ce Projet, et Mettre
la condition vel reprobatione.

Le Seul Mr le Marquis Wrelo-
polski Maréchal et Nonce du Palati-
nat de Cracovie opinat que ce seroit
assez de Mettre dans le Pleinpouvoir
ces paroles cum approbatione.

L'Archeveque de Leopold ouvrant
la Seance a prononcé un discours très
sensé, et très-pathétique. Les autres
Eveques parlerent, Celui de Cracovie
se distingua de nouveau examinant
toutes les matieres, et presque ana-
lisant toutes les paroles contenues
dans le Projet donné ad Deliberandum.
Il n'a rien ouï pour mettre au jour
les mysteres caches dans le dit Projet.

On y arrêta

21.
On y arreta d'une voix unanime de
prier le Roi, et d'insister dans la Cham-
bre du Senat, pour envoyer préalable-
ment à Mr Reprin une Deputation
en lui demandant son Pleinpouvoir.

Rien de plus. Etonnant une Seance
dans la quelle le P^{re} Eveque de Cra-
covie signala le plus son zele Envers
la Religion, Et la liberte fut la fin
terrible de ce zele. Senateur Personne
ne s'attendoit plus a rien. Le P^{re} lui
même Content et satisfait d'avoir
fait tant des Convertis, d'un l'humeur
le plus gai le plus tranquille Ne pen-
soit qu'à finir glorieusement son orage
qu'il avoit si honorablement Commencé
et pour cet effet il alla souper chez
Cte Mnizzech Marechal de la Couronne
pour y conferer des suites et des Moyens.
Il n'y avoit à la petite table que Mr
Michatowski Paroste de Lukow, et qui
se retira après avoir souper laissant
toute la liberte au Prince Eveque, et
au Marechal de parler à coeur ouvert.
Lorsque vers les onze heures le page
Subce qui a vu que les Soldats
Russes etoient plus nombreux dans
les rües et qu'ils occupoient les ave-
nues du Palais Mnizzech on ne put don-
ner avis a Mr le P^{re} Eveque de Cracovie
dit aussitot au Marechal vous verrez
qu'on me cherche, et qu'on m'arrete.
Il faut savoir que le P^{re} et le Mare-
chal se doutant toujours de quelque
chose et ne se fiant ja mais eurent
la precaution de faire fermer la grille
du Palais d'Eteindre les bougies, et de
voyer tout leur monde: a fin de n'etre
point interromper mais tousuiss en defian-
ce comme la grande porte groit fermée
a minuit le Colonel Ingelstroom ac-
pagne d'une douzaine d'Officiers
ses entrant par la petite porte de

Cour. se fit conduire a la Chambre du Marechal: il lui adressa le compliment disant. Mgr excuser que je vais executer les Ordres qu'on m'a donnés. Et au P. Eveque il dit: Mgr vous avez l'arret de la part du Prince Reprin. Ayant pris congé du Marechal l'Eveque se mit en Carosse de poste a six chevaux Ingelstroom escorté des Houzards le conduisit jusqu'à la Vistule.

Le bruit étoit répandû que le P. Eveque en arrivant à Prague a voulu être saigné par précaution.

L'Eveque de kijovie Latusli en même tems est en leve a la même heure le Palatin de Cracovie avec son fils Cadet Staroste de Dolina étoit arrêté: En voici le précis. Le Staroste de Dolina en arrivant au Palais l'a trouvé en dehors investi par les Russes et en entrant dans la cour il a rencontré des Officiers de sa Connoissance qui lui ont annoncé son arret et celui son Père. Comme celui-ci dormoit, le fils a eu soin d'entrer dans sa Chambre de l'ouvrir et de lui dire qui sont arrêtés. Aussitôt le bon vieillard commença à se habiller tranquillement. On lui a permis de prendre son Chirurgien, et son hayduk, et au Staroste de Dolina son Valet de Chambre. Le Palatin a pris huit cent Ducats pour faire le voyage.

Mercrèdi le 14. — A six heures du matin toute la Ville étoit en allarme. On gémissoit on pleuroit.

Le Roi a envoyé ces Gentils hommes au Palais du P. Eveque de Cracovie, et a celui du Palatin pour informer de quelle façon étoient en levés les dits Seigneurs.

Le Nonce Apost. alla ce matin chez le Prince Primat pour prendre conseil avec les autres Eveques. Ils se

rendirent

23. rendirent tous a l'Exception du Nonce chez
le Roi pour faire relacher les deux
Evêques. Les Senateurs presidents des
Seances des Provinces rassemblées les
Nonces de leurs provinces pour consulter
ce qu'un bon Patriote pourroit faire
dans un pareil Cas, tout le Monde
opina qu'on devoit aller toutes les Pro-
vinces Ensemble pour demander le rela-
chement de ces grands Personnes le
Roi ne pouvoit pas être visible ce jour
là, et tint l'Audience au
lendemain pour dix heures, Tout le Monde
s'y rendit le Primat et l'Archeveque de Le-
opol parlerent. Ils despesnerent l'Etat
de Crise le Roi leur a répondu qu'il fal-
loit faire a cet effet une Delegation
au Pce Ambassadeur on a donc deputé l'Ar-
cheveque de Leopold, le Palatin de Kalisz
et le Ste de Samogitie pour demander
au Pce Reprin le relachement, de trois
Senateurs et du Paroste de Dolina. Cet
Ambassadeur a répondu que c'étoit
par son Ordre, qu'ils sont arrêtés, et
qu'il ne les fera pas relacher, et qu'il
fait imprimer sa declaration.

Au Retour de cette Deputation faite
au Pce Reprin le Roi en presence
du Senat a prononcé un Discours affe-
ctant deplorant les malheurs de la
Patrie. Le Palatin de Mariem-
bourg tint la séance avec la Province
de Prusse Mr Aloy y étoit envoyé de
la part du Pr. Reprin pour les ex-
horter à se soumettre tranquillement
aux operations de la confederation Gene-
rale, et de signer simplement les
Projets on a répondu a Mr Aloy, qu'au-
risque meme de faire le recès de la
Diète ne peuvent se soumettre aux
vites Declarations.

Le Pce Grand Chancelier de Lithuanie
ouvrit la séance de la Province de Lithu-
vanie. Tous les Nonces crièrent uni-
mement contre les violences faites
dans les Personnes des Senateurs
arrêtés

arrêtes, contre beaucoup de griefs commis dans leurs Pais. Le Prince Grand Chancelier tuchoit de les tranquilliser avec de paroles douces.

Le même jour on a vu la déclaration du Scé Repnir il y dit qu'il a fait arrêter les Personnes nomme a cause qu'ils ont osé mal interpreter les intentions de Sa. Me Czersienne, et qu'ils étoient contraires aux voes de la Confederation.

Cette Declaration a paru imprimée dans la langue françoise & Polonoise.

On a vu aussi l'harangue de Rois Straznik faite à Petersbourg au nom de quatre envoyes de la Confederation la reponse du vice Chancelier y est ennexée.

Vendredi le 15.

Le Grand Chancelier Samoyshin a remis la Seance au Roi, en même tems il lui a rendu un placet: en s'excusant que les Sanglots ne lui permettant pas de parler il explique ces sentiments à S^a M^e

De. H.
jours u
que lon
le prin
à l'an
On
avant l
la dernie
Heretiqu
dans la
lois de
Wladisla
suivant
meurer
therienm
Le
Heretiqu
ou dans
stes ma
Docteur
leurs Eg
nagoque
d'être
l'omniat
J
ont et e
des cloch
des Ecole
der perm
a
Mariage
toute la
G
apparten
des Com
qui ne
miner le

De Hambourg le 21. Aout. Il paroît ici depuis quelques jours un Plan, qui doit servir à former une Constitution en Pologne touchant l'affaire des Dissidents qui sera le premier et le principal objet des Deliberations de la Diette Extraordinaire à Varsovie. Ce Plan consiste en 15. Articles dont voici l'extrait.

On abolira les loix, qui ont été faites contre les Heretiques avant le temps de la Reformation, et dont on s'est servi dans la dernière Diette contre les Dissidents pour les regarder comme Heretiques. Ces Statuts ou loix, dont il ne sera plus permis dans la suite de faire usage contre les Dissidents, sont: 1.e la loix de Wladislas Jagellon publiée en 1424. 2.e Celle de Wladislas III. et 3.e le Decret de Janussius Duc des Masovie, suivant lequel il n'étoit pas permis à aucun Lutherien de demeurer dans le Duché de Masovie, ni d'avoir des Bibles Lutheriennes chez soi.

Les Dissidents ne porteront plus à l'avenir le nom d'Heretiques, ni ne seront distingués, soit dans la Conversation ou dans des écrits, par les noms de Lutheriens ou de Calvinistes mais ils seront uniquement appelés Dissidents. Leurs Docteurs ne seront pas nommés Predicants, mais Pasteurs, et leurs Eglises ne porteront plus les noms de Zborz, fana, ou Synagogues, mais celui de Temples, à peine aux Contrevenants d'être traités selon la rigueur des loix portées contre les Calomnieux.

Ils pourront reparer librement toutes les Eglises qu'ils ont et en bâtir de nouvelles, si cela est nécessaire. Ils auront des cloches et des orgues dans leurs Eglises, ils pourront former des Ecoles, et fonder des Hopitaux sans être obligés d'en demander permission à l'Eveque ou Doyen de ces quartiers.

Leurs Pasteurs auront la liberté de baptiser, de bénir des Mariages, de visiter des Malades, etc et cela publiquement dans toute la Pologne, la Lithuanie, et les Provinces Dependantes.

Dans les endroits où il y aura dispute sur le terrain appartenant à une Eglise, ou à ~~un~~ un Cimetiere, le Roi nommera des Commissaires, choisis dans le Senat, ou dans la Noblesse, qui ne seront pas Ecclesiastiques, et dont le devoir sera d'examiner le tout très exactement et de prononcer impartialement.

Des Nobles

26.1 Les Nobles Dissidents qui sont l'unique Objet de l'Article XII. de ce Plan seront venus dans tous leurs Droits et Privileges de Noblesse, de telle maniere, qu'ils pourront occuper dans le Senat les Emplois et Dignités qu'ils pourront occuper et être nommés, et posséder des Starosties ou autres Bienfonds Royaux.

Suivant l'Article XIII. les Gentils hommes étrangers, quoique Dissidents pourront aussi demander à la Diète le droit de Naturalisation avec le consentement des Etats, surtout s'ils peuvent être utiles à la Patrie.

Dans les Villes les Dissidents pourront jouir des Privileges municipaux, et avoir entrée dans toutes les Sociétés ou Communautés et même ils pourront être admis dans le Senat des Villes où ils se trouveront.

Les Constitutions faites en 1717. 1733. 1736. 1764. et 1766. qui toutes sont contre les Dissidents, et leur font un tort infini, seront annulées, et entièrement abolies.

De tout ceci et de ce qu'il a été proposé ci-dessus, sera formée une constitution, qu'on regardera comme un Traité fait sous la Garantie des Puissances Etrangères, sur tout de la Russie, de la Suede, de la Prusse de l'Angleterre, et du Danemark.

De plus, tous ceux qui agiront contre la formation de cette Constitution fondée sur les loix du Royaume, seront regardés comme Perturbateurs de la paix, et de la tranquillité publique et punis en consequence.

Prou
Nieu

Ro/sy
Jey ob
ciem y
w Panj
tyle Ro
wskim

gley N
spolita
iako t

obowia
w do

twie z

z Poten

zey wy

mocy

ruicem

Potency

cyg y

mo. C tan

ga wyz

wrocen

ia ko te

Rzplta

deracyg

zyta y

federow

go przy

ie, za c

Projekt Traktatu względem Greków Nieunitów y Dysydentów.

Najjaśniejsza Imperatorowa Jeymość całej
Rosyi, y Najjaśnieyszy Jey Allianci na fundamenie
Jey obowiązków swoich oświadczywszy się być wspar-
ciem Greków Nieunitów, y Dysydentów mieszkających
w Państwach Rządzących, których Prawa ustanowione przez
tyle Konstytucyi są jeszcze utwierdzone Traktatami Oli-
wskim Roku 1660. y Rosyjskim 1686. z iedney, a z dru-
giey Najjaśnieyszy Król Jmł y Najjaśniejsza Rzeczpo-
spolita chcą uczynić Sprawiedliwość Obywatelom swoim,
iako też iżdać swoje oświadczyć względy, na dopełnienie
obowiązków Traktatowych, y chcą okazać chęć zostawiania
w dobrym porozumieniu się w Przyjaźni, y zgodnym sąsiedz-
twie z Najjaśniejszą Imperatorową Jeymością całej Rosyi, y
z Potencjami z Nią sprzymierzonymi na fundamenie wy-
żej wyrażonych przyczyn, y dla utrzymania w zupełney
mocy Praw Traktatowych iako między traktującymi y gwa-
rującymi, tudzież do Sprawy niniejszej interesiującymi się
Potencjami Rzeczy najświętobliwszych uczynili konwen-
cyą y postanowienie w ten niżej opisany Sposób.

Arto. Stan Szlachecki Greków Nieunitów, y Dysydentów obo-
ga wyznania Ewangelicznego skonfederowałszy się dla przy-
wrócenia Sobie dawnych Swobód y Praw tak Duchownych,
iako też y Świeckich, Najjaśnieyszy Król Jmł, y Naj-
Rządząca terazniejszym Traktatem approbują Jch Konfe-
deracyą w Toruniu, y w Stucku podniesioną, y oną za nale-
żytą y prawną uznają, tak że tenże Stan Szlachecki skon-
federowany, y ci wszyscy, którzy się modo accepsionis do Nie-
go przyłączyli iako popierający Sprawiedliwość, y Prawa swo-
ie, za dobrych Patriotów, y wiernych ku Majestatowi...

J. K. Mł.

J. K. Mł. i Rzpłtę być mają pożytni Obywatelów.

2do. Ponieważ wszystkie dawne Przywileje, Konfederacye, y Konstytucye de Annis 1563. 1568. 1573. 1667. 1676. 1632. 1648. 1667. iawnie dowodzą, że Statuta, y Edykta Jagiellońskie Roku 1424. y 1439. przeciwko Heretykom stanowione, tudzież Dekret Janusza Kcia Mazowieckiego w Roku 1525. fęrowany (od którego Kigstwo Mazowieckie w Roku 1576. dobrowolnie odstąpiło, przystępując bez żadnej względem Religii Katolickiej do Praw koronnych rezerwy. Grekowie zaś Nieunita dowodzą dawności Praw swoich Duchownych y Cywilnych od Roku 1340. i nie mogą być przeciwko Grekom Nieunitom, y Dysydentom w Religii Chrześcijańskiej allegowane, tym mniej, gdy Prawa pośledniejsze, które formę Rządów udoskonaliły, y pro baci równość urodzenia założyły, one zniósły y skasowały. Chcąc zatem uprzętnąć wszystkie obojętności, wzwyż wspomniane Statuta Jagiellońskie iako nie ściągające się do Greków. Nieunitów, y Dysydentów, Dekret zaś Kcia Mazowieckiego iako pośledniejszymi Prawami Zniesiony deklarujemy, y one na zawsze abrogujemy: również wszystkie Punkta przeciwko Grekom Nieunitom, y Dysydentom w Konfederacyach, y Konstytucyach Annis 1717. 1733. 1736. 1764. 1766. inserowane ze wszystkim tym, co się w Prawach wyższych po zażęciu wojny Szwedzkiej przez pokój Oliwski zakonczony, oraz w Paktach Konwentach Najias: Króla. Imię szczęśliwie nam panującego Osobom Cujuscunq Statut & Conditionis, y Religii jich przeciwnego znajdować mogło, tudzież wszystkie reazumowania, Salwy, Excepcye, Prerogatywy równości sub libero Exercitio Religionis eorum szkodzące, w tychże wyższych Prawach znajdujące się, a Traktatom, y Naturze Rządów Rzpłtę raz na zawsze ustanowionych przeciwnie Znosiemy, y kasujemy.

3tio. Prawo fundamentalne Roku 1738. y forma przysięgi wszystkich Królów Polskich aż do naszych czasów pókiż żyć, właśnie, że to Imię: Dissidentes, również wszystkim Religiom Chześcijańskim służy; przeciw konformując się do zwyczaju od niejakiego czasu wprowadzonego, który iedy nie tych, którzy nie są Religii Katolickiej Rzymskiej, wyznacza, ustanawiamy, ażeby od tego czasu, nie derogując Paktom y Przysięgom Najias: Królów Polskich raz wprowadzonym

wprowadzonym, które nieporuszone zostają, Osoby Greków Nieunitów, y Dysydentów obojga Ewangelickich Konfessyi sub Titulo Dysydentów rozumiane, y nazywane były: serio caventes sub penis contra convulsore Legum sanctis, ażeby Szwieckie cujuscunq Statūs & Conditionis Osoby nie Heretykami, Odszerepieniemi, Schizmatykami, lecz Disunitami, albo Grekami Orientalnemi, lub Ewangelikami, Duchowni Grecy y Ewangelicy nie Pseudo-Biskupami, nie Pseudo-Wła"dykami, nie Pseudo-Ministrami, Pedykaniuszami, Pedykantami czyli Bombisami, ale respective według swego Urzędu Duchownemi, Kieżą, Pasterzami, czyli Ministrami Verbi Divini, Domy chwaty Bożej tak Greków Nieunitów, y Dysydentów nie Katowniami, nie Kryptami, nie Synagogami, nie Janis, ale Cerkwiami Bożemi, Kościołami, Zbo"rami; Wiara Ich nie Sekta, nie herezyg, ale wiara, Reli"gia, czyli Konfessya, tak w publicznych Aktach, iako Drukach, y Pismach tytułowane były.

4to. Cerkwie Greckie Nieunitckie, y Kościoły Dysydentów obojcy konfessyi Ewangelickiej, które się aktualnie w Wielkiej y małej Polrze, tudzież w Litewskim, et in annexis Provinciis znajdują, iakiej bykolwiek były Erekeyi, Ich Cmentane, Szkoły, Szpitale, et omnis tituli Budynki do Kościołów, y Duchowienstwa Ich należące pro Subsistibilibus na zawsze deklarują się, z wolnością zupełną reparowania Ich tak często, iak się Im podoba; a in casu ruiny, lub pożaru ogniowego wspomnianych Kościołów, et omnis tituli Budynków reedyfikacyi, y erekeyi nowych, nie szukać zwierzchności Duchowney Rzymskiej Kato"lickiej pozwolenia. Aże na różnych miejscach z okazji tychże Kościołów, Kollatorów, Zgromadzenia, y Ich Mini"strów w różnych Subsellis Duchownych y Szwieckich do Prawa y Procederu pociągano, więc w każdym Sprawom, y Procesom tak w Koronie, jako y w Wielkim Kieństwie Litewskim, et in annexis Provinciis ulteriores Juris si"stendo gressus, pomienione Cerkwie y Nieunitckie Zbo"ry, Kościoły Dysydentskie, Ich Kollatorów, Zgromadzenia, y Ministrów in toto od Spraw takowych absolwujemy, et à quovis juris nexu et penalitate Traktatem niniejszym uwalniamy.

5to. Ponieważ przez wszystkie sposoby, y przez różne wezy przeciwko Tenorowi pokoju Olińskiego wiele Kościołów Dysydentom obojga Konfessyi Ewangelicznej zabrano, y że

oni

Oni przez Skromność y moderacyę restytucyi Ich nie domagają się, y onych dobrowolnie odstępują, więc każdemu ma być wolno, z pozwoleniem iednak Ich Konsystorzów, lub Synodów, we wszystkich Miastach, Wsiach, y miejscach tak dziedzicznych, jako y Królewskich, gdzieby tylko liczba Zgromadzenia Dysydentów, czyli liberalitas Dziedziców, na koszt Budynków Ich konserwacyą, y sufficiencyą Pastora wystarczala, nowe Kościoły ze wszystkiemi do nich należącemi, y potrzebnemi budynkami, Szkoły, y Szpitale erygować y budować, y mieć liberum Exercitium Religionis in extenso; to jest exercere wszystkie Actus pietatis do Nabożeństwa należące, jako to, Słży ordynować, inwokować, Sakramenta administrować, y w jakimkolwiek języku kazować, z śpiewaniem Pieśni Duchownych, Śluby dawać, pogrzeby publiczne odprawować, chorych wszędzie nawiedzać, Sakramentami Jm usługować, Dzwonów, y Organ używać: wolno też ma być tak Świeckim, jako y Duchownym Starzym Kościoły swoje wizytować, y wszystko to wykonywać, co zwyczaj y obrządek Obojga Konfesyji z sobą niesie, bez referencyi ad Episcopum Diocesani, et ad Parochos Catholico-Romanos, y bez najmniejszej od nikogo przeszkody; Jaz sama wolność Ślżyć ma Grekom Nicunitom, to jest, budować Cerkwie, y restaurować stare z pozwoleniem y wiadomością Ich Biskupa, czyli Konsystorza, w Miastach y miejscach, gdzie się Ludzie Nabożeństwa Greckiego Nicunickiego znajdują, y mieć w tych Cerkwiach Zupetne, in quo includuntur y publiczne Processye, Religii swojej Exercitium.

6to. Aże żadna społeczność bez subordynacyi y Dyscypliny być nie może, wolność więc zupełna Dysydentów obojga Konfesyji mieć będą, ustanowie Konsystorze, mieć swoje Synody bez żadnej od nikogo przeszkody, tak czysto one zwoltywać, iak tego potrzebę widzieć będą, y na Ich sprawy regulować się do Ich nauki, do porządku, do dyscypliny, do zwyczajów, y do postępów Ich Ministrów rozstrządać y stanowić. Casus dyspensy y rozvodu tam też rozstrządzane y terminowane będą bez wtrącania się w to Duchowienstwa Katolickiego Rzymskiego. A jako Dziedzie Leszna w wielkiej Polsce wdać się w Ich sprawy Duchowne, chcąc sobie uzurpować Prawo sądenia Ministrów, y rzadzenia w Ich Kościołach przeciwko zwyczajowi

zwyczajowi statecznie utrzymanemu, więc aby się to in futurum nie działo, serio presenti Tractatu inhibetur, y cata ta sprawa do inwestygowania, y finalnego decydowania ad Iudicium mixtum remittitur.

7mo. Grecy Nieunii y Dysydeni tak Duchowni, jako y Świeccy będą zupełnie wolni od Jurysdykcji Duchowney Rzymskiej Katolickiej y Unickiej, tak że żaden z Ich Duchownych czyli Świeckich nie powinien być zapozwany pod jakimkolwiek pretextem do Konsystorza Rzymskiego Katolickiego, ale do Trybunatu compositi Iudicii.

8vo. Ze się abusus wprowadził na wielu miejscach, przez który Duchowienstwo Rzymskie Katolickie wymaga od Dysyden-
tów, żadnego nie maigc Prawa do tego, pensyą sub titulo Jurium Stola, mimo tego, że oni swoich własnych Ministrów utrzymywai muszą, więc Ciż Dysydeni obojga wyznania dictorum Jurium Stola odtąd wolnemi declarantur. Duchowni Katolicko-Rzymscy nie będą mogli pod żadnym pretextem wymagać żadnego datku tak od Szlachty, jako też Mieszczan y wiejskiego Stanu Ludzi Dysydydentów. Zwyczaj też na wielu miejscach wzięty kołdowania po Domach Dysydyntskich dla jakowej offerencyi, y abusus-przymuszania Dysydydentów do brania билетów, lub porwo-
lenia napismu u Plebanow Katolicko-Rzymskich, idąc do obrządków, y powinności Religii swojej znioszą się, y annihiluią na zawsze. Co wszystko rozumieć się ma także y o Grekach Nieunitach.

9mo. Biskup, y Biskupstwo Biało-Ruskie ze wszystkiemi do Niego należyci siami wiecznie konserwowane, y należące będzie Religii Greekiej Orientalney, y Biskup Biskupia swoją Jurysdykcją wteyże swojej Dycezyi exercere ma również z Dycezyami Biskupow Rzymskich Katolickich; jako też Archimandrya Sucka, Manastery: Wileński, Pinski, Miński, Poleski, Jabłoneczewski, Bielski, Drohiczyński, y inne wszystkie takie Manastery, jako y Cerkwie do nich należące, od metropolii Kijowskiej dependujące, lub innego Ich Starszeństwa dependowanemi być mogące, na wieczne czasy in ritu Graeco non unito zostawai mają.

10mo. Liberum Exerctium Religionis nie może się obyć bez ksiąg do dewocyi potrzebnych, które dotąd Dysydeni przymuszani byli karać drukować za granicą, przezco
wiele

wiele pieniędzy z Kraju wychodziło. Wolno Im tedy będzie
erygować Drukarnie, lub w krajowych kazać drukować
księgi swoje, z tym iedynym ostrzeżeniem, że w punktach
kontrowersyi tak Grekowie Nieunicii, y Dysydenci, jako Ka-
tolicy Rzymscy wystrzegają się z pilnością mają ekspresyi-
uszczypliwych, y ostrością stylu napelnionych, sub panis
contra calumniatores; naten koniee wszystkie Pisma-
wzruszające mansuetudinem Christianismi cassantur &
confiscantur.

11mo. Małżeństwa między Osobami różney Religii, to jest Kato-
lickiej Rzymskiej, Greekiej y Obojczy konfessyi nie mają
być przez nikogo zabronione, y przeszkodzone. Potomstwo
ex mixto Matrimonio spłodzone, Synowskie w Oycowskiej,
a Córki w Macierzyńskiej wierze edukowane być po-
winno, z excepcją umowy, jeżeliby się iaka przez kontrakt
małżeński przed ślubem zawartym znajdować miała.
Copulatio mafieri przez Kijdza lub Ministra tej Reli-
gii, z której neo-sponsa, a in resistantia Larochi neo-Spon-
sa, Duchowny etiam Dysydentzki wolność ma mieć
copulandi.

12mo. Wolność Religii że jest z Prawa Boskiego, Grekowie
Nieunicii, y Dysydenci cujuscunq statūs & conditionis by-
dziej od obchodzenia Świąt w Kościele Katolickim Rzym-
skim przyjętych uwolnieni być mają, daleko bardziej
jeszcze do publicznych Procesyi, y innych ceremonii Ko-
ścioła Rzymskiego Katolickiego, lub do opłacenia się
w tej mierze nie powinni być pociągani.

13tio. Seminaria, y Szkoły Greekie Nieunickie dla Edukacyi
młodzi tak dawne, iako też y te, któreby w czasie przy-
szłym erygowane były, a partykularnie Seminarium
Mohilowskie aktualnie existens, nie mają być od nikogo
inquietowane. Kapłani Grecy, y Ich Familie, klasztorni,
Duchowni, Studzy Kościelni do żadnych innych Jurysdy-
kcyi, jako przed Sądem Biskupów Greekich Nieunickich, y
Ich Konsystorzów ewokowani być nie powinni, exceptis
Causis Terrestribus według Statutu Wielkiego Kijstwa
Litw. Grecy Nieunicii y Dysydenci do odmienienia Wiary
swojej żadnym sposobem przymuszani nie będą; nie mniej
też klasztor, y Duchowieństwo Greekie Nieunickie, y Dysy-
dentskie w poborach publicznych z Duchownymi Reli-
gii Rzymskiej Katolickiej porównani, y od daniny, lub
powinności, które tylko od Poddanych Panom należą,
uwolnieni

uwolnieni być powinni. w Miastach przez Greków
Nieunitów osiadłych dane Jm od Królów Przywileje
a przez Konstytucye approbowane w niczym niema-
ruszone zostac mają. Kościoły wszystkie, Kłafatory -
Grekom Nieunitom odebrane cum fundis do Nich per-
tinentibus, y z summami należącemi wrócone Jm-
być powinni; co wszystko będzie examinowanym
y decydowanym in Iudicio miasto.

14to. Jako tranquillitas publica, y bezpieczeństwo Osób
zawisły od Administracyi Sądowej Sprawiedliwości
ponieważ Grecy Nieuniti, y Dysydenci obojga kon-
fessyi bywali dotąd niesłusznie kłóceni, y ruynowa-
ni przez kosztowne Procesy w Trybunałach, y kon-
systorzech przeciwko prawom Annorum 1632. 1638.
1648. więc ustanawia się odąd Iudicium mixtum z ró-
wnej liczby Osób Katolicko-Rzymskich, y Dysyden-
tickich złożone, którego Prezydentem alternativè Ka-
tolicki Rzymski, Dysydent, y Biskup Nieunitcki Biał-
o-Ruski będzie, które to Iudicium mixtum ma moc
decydowania finitivè sine ulla appellatione senten-
tiae. Wszystkie gravamina, Procesy, y sprawy Dysy-
dentskie od Traktatu Oliwskiego de Anno 1660. aż
dotąd wynikłe, a Greków Nieunitów od Traktatu Anni
1686. tudzież y te wszystkie, które by się w dalszym
czasie zdarzyć mogły między Katolikami Rzymskimi,
Grekami Nieunitami, y Dysydentami obojga konfessyi,
zokazy Jch Kościołów, Funduszów, Szkoł, Szpitalów, Dóbr
do Nich należących, et in causis violentiarum tak Ducho-
wnym, jako y Świeckim zokazy Religii wynikających
Ordynacyi takowego Iudicii mixti obszernie opisana ma
być, w konstytucyi koronnej inserowana, y in perpe-
tuum niewzruszona według plany następującej w ten
sposób: Iudicium mixtum powinno być złożone z sie-
dmu Osób wiary Rzymskiej Katolickiej, y z siedmiu
Osób wiary Greckiej Nieunitckiej, y Dysydentskiej,
y każda z tych Stron obiera ^{między} sobie Prezesa z swojej Re-
ligii, z których ieden alternativè w tychże Sądach przez
cztery miesiące prezydować powinien. Co się tyczy
trzech

trzech czterech miesięcy, że to Iudicium mixtum od
 prawować się będzie pod prezydencją W. Kędza Bisku-
 pa Białoruskiego Konfessji Greckiej Nieunińskiej, któ-
 ry tegoż Iudicii mixti w tej części Roku będzie Pra-
 ses natus: w tym sądzie sądzić się będą sprawy ty-
 czące się Religii, mianowicie Sprawy należące ad pa-
 cem et tranquillitatem Dissidentium, jako y te, któ-
 re Katolicy Rzymscy Duchowni y Świeccy intentować
 będą Grekom Nieunitom, y Dysydentom, et viceversa,
 które Grecy Dywunicii, y Dysydenci Duchowni y Świec-
 cy Katolikom, lub Unitom iakiegokolwiek stanu y
 kondycji intentować będą. Najosobliwsze Sprawy
 pochodzące ex odio, persecutione, calumnia, jako też y te,
 które wyniknąć mogły z gwałtów popełnionych Koscio-
 lom, Szpitalom, Cmentarzom, Domom do Duchowień-
 stwa należącym, y Ich Osobom, et in casu kontrower-
 syi in Jure Patronatus, niemniej w sprawie odjęcia
 Funduszów Kościelnych, tudzież in causis w różnych
 Jurysdykcyach pendentibus, et huiusq' non disjuncta-
 tis, jako y w przyszłym czasie wyniknąć mogących.
 Należce mają do tych Sądów Sprawy względem Dobr
 y Sum odebranych wielu Familiom pod pretextem Re-
 ligii, luboby takowe odebranie stało się było za pro-
 cessem Jurysdycznym, lub za Dekretem w tej otrzyma-
 nym y exekwowanym, (bo Dekreta takowe żadne-
 go waloru nie mają według Konstytucyi Annorum:
 1627. 1632. 1638. y 1648.) to tedy Iudicium mixtum
 sądzić będzie na zawpie, y bez appellacyi wszystlicie
 Sprawy należące do Religii Greckiej Nieunińskiej, y
 Dysydentskiej, albo y te, które z tego wypływają Zrzo-
 dła, mianowicie, które Duchowni lub Świeccy Rzym-
 sko-Katolicy chcieliby w tychże intentować ma-
 ryach, jako też ten Sąd będzie miał Prawo rewido-
 wania Skarg Zniesionych na niesprawiedliwości
 popełnione w materjach wyżej wyrażonych, gwał-
 ty osobliwie, co się tyce Dysydentów od czasu Tra-
 ktatu Oliwskiego, y co się tyce Greków Nieunitów od
 czasu Traktatu Anni 1686.

15to. Jus Patronatus prerogatywa Dziedzictwa przez
 Prawo Rzępicy od Szlacheckiej przywiązana posesypji
 nie ma

nie ma, y nie powinna Grekom, Nieunitom, y Dysy-
dentom być odeymowana; mają Oni za tym gaudere
tą prerogatywę równie z Katolikami Rzymskimi w Do-
brach wieczystych, z tą jednak kondycją: że Grezy nie-
unii, y Dysydencji prezentować powinni za Plebanów do
Kościółów Katolickich w Dobrach swych Rzyży Katolie-
kich Rzymskich, a przeciwnie Possektorowie Katolicy Rzym-
scy w Dobrach swoich Cerkwie Greckie Nieunickie, y Ko-
ścioły Dysydentskie mający, są obowiązani dawać Pre-
zenty do Cerkwi Greckich Nieunickich Duchownym-
też Religii, Dobrych obyczajów, y świadectwem przez
Biskupa, lub przez Ich Komysarza legitymowanym;
do Kościółów zaś Dysydentskich, Ministrów też, co
y zgromadzenie, Konfessyi; którzy to Ministrowie we-
dług zwyczaju y obrządku Religii, będą wprzód od zgro-
madzenia obrani, y dobrym na piśmie świadectwem
od Ich zwierzchności Kościelney opatrzeni, excepto w
Litwie, gdzie Fundatorowie Zborów ustąpili swego Pra-
wa presentandi Parochi Synodowi Ewangelickiemu.
Presbitera, czyli Ministra raz installowanego Dzie-
dzie nie będzie miał władzy rugowania ex Beneficio;
tudzież wyżej wspomniane Prezenty mają być obu-
stronnie bez żadnego zysku, y pieniężney dawane Re-
kognicyi, a to dla zabieżenia depaktaeyi, y Symonii.

16to. Wszystkie Klasztory, y Fundaye, które po Reformacyi
sekularyzowane były, tak w Królestwie Polskim,
jako y w Wielkim Księstwie Litewskim, et in anne-
xis Provinciis powinny zostawać in eodem statu eza-
sy wiecznemi. Te zaś, które po pokoju Oliwskim są
odmienione, powinny się wrócić ad Statum, w którym
były przed początkiem Wojny przez wspomniony po-
kój zakonczoney.

17mo. Ponieważ równość Szlachecka jest fundamentem
wolności Polskiej, y wsparciem naybezpieczniejszym
Praw Obyczystych, a Grezy Nieunii będąc in possessio-
ne tego Prawa od czasu przyłączenia się Ich do Rzeczy,
Dysydencji zaś, przeszło pułtora wieku aż do Roku 1717.
na fundamencie dawnych Konfederacyi, y Przywilejów
wiecznością ztwierdzonych przez Traktat Oliwski, y Tra-
ktat A. 1686. które Ich dawno upewniają, Prawa onychże
używali, więc niniejszym Traktatem przywracamy
onymże

Onymże wszystkim dawne Prawa, y Prerogatywy, dekla-
rując Ich być capaces do wszystkich Urzędów Koronnych,
y W. K. Litt et annexarum Provinciarum, Dostojeństwu
Senatorskich, Ministrowskich, Dygnitarstw Koronnych, y
Ziemskich, Funkcyi Poselskich, Trybunałskich, y wszelkie
jakie być mogą, Kommissarskich, y innych Łask ex
distributiva gratia J. K. Msi trzymania Starostw Gro-
dowych, y Niegrodowych, Dóbr Królewskich, Jure Dykcyi
Ziemskich, Stowem mówiąc; przywiera się tymże Gre-
kom Nieunitom, y Dysydentom zupełna activitas tam
in Civilibus, quam in militaribus, oraz społeczeństwo
wszystkich korzyści, które doskonała równość urodzenia
dale Im prawo mieć wspólnie z Katolikami Rzymoliciemi.

1800.

Mieszczanie, y Ludzie Kondycyi Wiejskiej Religii Gre-
kiej Nieunińskiej, y Dysydentskiej obojga wyznania
mają mieć zupełną równość z Katolikami Rzymolici-
mi podług sposobności własnej y zwyczajnej Ich Sta-
nowi, jako: gaudere Prawem Mieszczanństwa, spole-
czeństwa Magistratury po Miastach, osiadłości dzie-
dzicznych w nichże, gdzie się, któremu osieć podoba,
prowadzenia handlow, y kupiectwa, fundowania fa-
bryk, y szukania wszystkich profitów Stanowi Miey-
skiemu, y wiejskiemu przyzwoitych zupełną równo-
ścią z ludźmi Religii Rzymskiej Katolickiej.

1900.

Religia Grecka Nieunińska, y Dysydentska nie powin-
na być pro obstaculo Szlachcie Cudzoziemskiej do
otrzymania Indygenatów w nagrodę wiernych Zasług
Rzpltey; dlatego Grecy Nieuni, y Dysydenci obojga
Konfessyi będą mogli być przypuszczeni do kłeyno-
tu Szlachectwa Polskiego, przez obowiązku odmiennie-
nia Wiary, salvo jednak trzech Stanów consensu, y
obserwancyi formalitatem w podobnych okazyach, to
jest wywodu urodzenia Szlacheckiego, y poprząs-
zenia wierności Królowi, y Rzpltey. Oraz, którzy
dawniejszym Prawem Indygenaty, albo Nobilitacye
otrzymali, chociażby założoney względem wiary kon-
dycyi nie wypełnili, znosząc z Onych na zawsze ten
obowiązek przy wszelkich do Ziemstwa Stuzgłych za-
szczytach niewyruszenie z Sukcesorami Swojemi zo-
stawieni, y zachowani być powinni.

20mo. A jako wszystkie wyżej wyrażone Punkta gruntują się y fundują tak na Prawie Natury, y publicznym, jako też Przywilejach y Konstytucjach dawnych pro baci równości y wolności Polskich Sługczych, ponieważ Grecy Nieunicii, y Dysydenii obojga Konfessyi przez długi przeciwy czas in possessione pacifica wszyst kich tych Prerogatyw, y wolności zostawali, y w niey przeszkody żadney nie mieli, aż przez nieprawne iuz po pokoju Oliwskim, y Traktacie 1686. późno fero wane Konstytucye, y że Najiasny Imperatorowa Imł całej Rosyi Szjadka y Przyjaciółka Rzptey, tudzież Najiasnieyszi Królowie, Szwedzki, Pruski, Angielski y Duński interesują się jako Strony z Jwa rany w wyżej wyrażonych Traktatow żądali przy wrocenia Praw y Przywilejow Grekom Nieunitom, y Dysydenitom tam in Spiritualibus, quam in Saecularibus Sługczych; więc wszystkie te Punkta wy rażone w Artykulech terażnieyszego Traktatu mają, y być powinny Prawem statym; a ktobykolwiek one naruszyć ważył się, ma być, y będzie poczyna ny, y traktowany jako wruszyiciel Pokoju publi cznego, y nieprzyjaciół Oyczyzny.

21. Tak jak był podany Projekt, jest podpisany, odmia na jest tylko w stylu, y w Sensach, żeby obojgne nie były. Z Strony naszej są podane pięć Punktów.

1mo. Żeby dominans Religio zwana była Katolicka.

2do. Żeby Apostazya karana była, y owszem żeby nie było wolno odmieniac Katolickiej Religii.

3tio. Żeby Król Katolik był, y Królowa, która żeby nie była późny koronowana, poiliby Katolicką nie została.

4to. Jeżeliby się kto ważył promowować do Korony nie Katolika, naten czas ten ma być karany.

5to. Amnestye wszystkich Proceſsow, które się staty ante Annum 1717. zaś ab hoc Anno do terażnieyszego czasu wszelkie pokrzywdzenia in foro miasto roztrząsane będą.

Mowa I. O. Nigzicia Imśi Soltyka Biskupa Krako-
wskiego miana y 12. 8bris A° 1767. na Seymie Extraor-
dynaryjnym.

Jako wszystkich na świecie Panstw nawet y absolutnych sta-
tość, trwałosc, y bezpieczeństwo funduje się na Prawach, tak
tym bardziej wolnych Narodów Rzeczy od Narodowych Ustaw,
y ich exekucyi swoy wigor, gruntowny fundament, y niewzru-
szoney swej wolności odbierają ubezpieczenie. Idzie zaś ad
casum nie maż Prawa, tam zwyczajnie drugim Prawem rządze-
nia się częstokroć bywają; aże zwyczajnie bywają dobre y złe,
tak do Rzeczy należy eligere bonum, et reprobare malum.
Zapatrując się na teraźniejszy rady, y czynności nasze, wzy-
wam Prześwietnych Stanów, Łacnych Mężów, wysokich Sta-
tystów na świadectwo, jeżeli przetrzaskniesz wszystkie Volu-
mina Praw naszych, znajdziemy aby iedne pozwalające czy-
nienia Związków y konfederacyi. Spodziewam się, iż każdy
przezna, iż się żadne nie znajdzie; w ostatnich tylko potrze-
bach, y niebezpieczeństwach ten Środek Przodkowie nasi do
ratunku wynaleźli. Naśladuje ich Rzecz dnia dzisiejsze-
go w podobnych czynnościach, z jakich przyczyn? Bogu, y
Światu wiadomo, y Prześwietnym Zgromadzonym Stanom
nie tajno.

Nie tajno także Prześwietnym Stanom, iż takowe Związki,
y konfederacye mają tylko moc podczas trwających tych
Związków administrować Sprawiedliwość, y takowe do do-
brego porządku, y bezpieczeństwa Kraju układać sancita,
które tylko do rozwiązania tychże Związków swoję moc, y
trwałość mają. Dopiero Rzecz w trzech Stanach na Sey-
mie zgromadzona jako absolutna Pani ma wolność y
moc też konfederacyi ustawy rozstrząsnąć, approbować, y re-
probować, przyjąć, lub wcale odrzucić. Więcej powiem, iż
Rzecz w trzech Stanach zgromadzona cokolwiek postano-
wi, a na Seymie pod konfederacyą, jeszcze te ustawy grun-
townego nie mają Prawa, póki przez wolny Sejm appro-
bowane nie będą.

Więc jeszcze dolożę, że lubo Rzecz zgromadzona w trzech
Stanach jest absolutną swych czynności Panią, może Pra-
wa nowe stanowić, może dawne objaśniać, y według odmie-
niających się na świecie okoliczności oneż odmieniać; nie
może jednak, y niema nigdy władzy Kardynalnych Praw Wia-
ry, y wolności tykać, y do odmiany ich stanowić Prawa. Za-
patrzmy się teraz na czynności aktualney w Kraju konfederacyi.

Wincenty

Winszuje Ojczyźnie mojej tak zacnego z urodzenia,
wysokich przymiotów, niewzruszonej cnoty, y wiary Mę-
za, a Głowy tej Konfederacyi Książca Jmści Radziwiłła.
Znam wybór Zacznych Konsyliarzów, męstwem, umiejętnością,
y poczetowym Charakterem zaszczyconych, którzy hoc cor-
pus animatum tej Konfederacyi componunt. Smiele je-
dnak Ich Męgom in facie Republica tadam, iż Ich czyn-
ności y ustawy jako diometraliter przeciwne Prawom, y
przeszłym Konfederacyi zażywaniu, a do utraty kardynał-
nych Praw, wiary y wolności Zmierzające, tak że z grun-
tu, y ze wszelk miar są szkodliwe, żadnego walo-
ru, mocy, y Prawa mieć nie mogą. A że nie z Osob tej Kon-
federacyi sprawujących jest przyczyna, fomitem malo-
rum niżej wyjawię.

Przezorna W. K. Męci czułość mieć chciała Rzętą w trzech
Stanach zgromadzoną, informowaną o czynnościach essen-
cyalnych terażniejszej Konfederacyi, kiedy Credentiales
tej Posłom do Dworu Rosyjskiego dane dla wiadomości
Panom Czytać zaleciła. Za którą Pańską staranność,
mam honor wyrazić Majestatu Jego żywe dziękzy-
nienia. Lecz na fundamencie Prawa niech mi się godzi
przetozyc W. K. Męci, iż jako Rzętey Stany powinny być
o wszystkim na Sejmie uwiadomione, y rezultata Senatūs
consiliorum czytane, tak upraszam Majestatu Jego, aby
raczył kazać produkować Jmści K. Sekretarzowi Korony
to resultatum Rady, Credentiales, y Instrukcyę, z którą
Jmś Pan Pański Rezydent, czyli Posel do Dworu Rosyji-
skiego wyprawiony od W. K. Męci z rady Senatu w Maju,
w Roku terażniejszym.

Wracając się do Credentiales przeczytanych, a prawdziwe-
go monstrum wystraszającego z Królestwa naszego Wiare
y wolność, wzywam wszystkich Dworów Zagranicznych
Gabinetowe Archiwa, a nie szukać daleko Zagranicznych,
upraszam Książca Jmści Marszałka W. Kon aby kazać
poszukać w porządnym swoim Archivum Ceremoniatow
y w przeszłych, jakowe też Credentiales Petnomocni Posłom
wie, Ministrowie, y Rezydenci do W. K. Męci, tudzież od W.
K. Męci y Rzętey do Dworów Zagranicznych miewali, y aktu-
alni mają. Upewnie mogę, iż nie inne, tylko w takową for-
mę, jaka powinna była być dana Ich Męgom Panom Posłom
aktualnie się w Moskwie znajdującym: iż wyprawiamy
w Poselstwie Ich Męgiom Panom N. N. Ludzi zacnych y z u-
rodzenia, y z przymiotów, intaminata fidei, zwinną, y
peratorowey Jmści Rekognicyą, y uszanowaniem. Upraszamy
oraz

oraz, aby, cokolwiek Jchmż Panowie Posłowie nasi czyli na Piśmie, czyli ustnie podadzą, zupełna Jm wiara dana była. Instrukcyja zaś żądania zawierać w sobie powinna, ale takowe, któreby potrzebom Rzeczy zdatne, y użyteczne były, a nie takowe, które Woyska Zagraniczne, za auxyliarne mieć chcą, o większe w pomocy sily dla ruiny Kraju upraszają, przewrócenia, y przeinaczenia Praw, y Rzędów Krajowych żądają, Dyżunitów y Dyfzydentów na zgubę wiary y wolności żądania utrzymywać obiecują. w takowych ekspresyach Credenciales y Instrukcyja, jako bez miana mocy dających są nieprzyzwoite, y żadnego walurowi niemające, tak dane od Stanów Rzeczy za Dobru powszechnemu przeciwnie, y nieważne powinny być uznane. Nie winuję jednak Książęcia Jmżi Marszałka Konfederacyi Generalney, ani Jchmż Konsyliarzów Oneyże, gdyż wiem doskonale, iż żaden z nich nie miał nigdy praktyki pisania Credenciales, y wiadomo Światu całemu, nie tylko naszemu Polskiemu, że niedobrowolnie, nie z chęci, y wewnętrzne przekonania wszystkie sancita tej Konfederacyi, y też Credenciales stanowione, tylko przez ukaz despotyczny, y który absolutna kazata Potencya. Przyganiając Konfederacyi Generalney bezprawne czynności, nie ochraniajmy y Siebie, gdy oneż również nasładowujemy in plenaria Status eversione.

Mamy Prawo ostatnie Convocationis 1764. ze wszystkim, co do porządku Seymowania, referując się do Konstytucyi 1690. Pytam się teraz, jeżeli od nas zachowane? jeżeli Książę Marszałek Konfederacyi Generalney jest w którym Województwie, Ziemi, lub Powiecie obranym na ten Sejm Posłem? jeżeli wykonał przysięgę Marszałka Seymowego przez prawo przepisaną? jeżeli mamy wyznaczonych y przysięgłych Deputatów do Konstytucyi, a tych czytamy in Volumine, y na Seymie Confederationis 1717. y na ostatnich? jeżeli Jmż P. Sekretarz Seymowy świeżym Prawem nakazaną wykonał Przysięgę? jeżeli Pacta Conventa są czytane? które na każdym bez excepcyi Seymie powinny być czytane, jeżeli inne formalitates według Prawa zachowane? lecz chociażby y zachowane były, na cożby się przydały, na coż się przydadzą y teraźniejsze Ustawy, do których W. K. Mż Uniwersałem swoim Nas tu zgromadziles? jeżeli najpotrzebniejszego, y najeśfencyonalniejszego mieć nie będziemy warunku, od którego teraźniejszy Sejm zacząć nam należało, y Sam na Siebie wyznawam grzech, iż mając honor wczoraj tydzień przetożyć Przesławionym Stanom

zdanie

J. M. J.

zdanie moje, in hoc turbido et angustis nie przyszło
 mi od tego zacząć. Nadgradzam więc teraz, a ieszcze
 in tempore, gdy żadne Prawo nie stało. Okropny
 przykład zacnego Męża Jmści Pana Czackiego Łodzia:
 szego Kon. żarliwością dla Wiary, gorliwością dla Dobra
 publicznego zawsze się dystyngwującego, bez winy prze-
 konania, y Sądu kilkanaście niedziel w niewoli trzyma-
 nego. Podobnie Jmści Pana Kozuchowskiego Szlachcica,
 Urzędnika dystyngwowanego Województwa Konsyliana
 Generalney Konfederacyi, a nadewszystko cnotliwego w
 Ojczyźnie Obywatela, w Stolicy Królestwa, pod bokiem
 W. K. Młj, na dziedzińcu prawie Pałacu Książęcia Jmści
 Marszałka Konfederacyi, z Sessyi Konfederackiej po-
 wracającego, contra jura gentium gwałtownie z karety
 wywleczonego, a w więzieniu przez dni osm trzymanego
 niedyskretnie, contra jura Divina, humana, et natura
 traktowanego, kiedy mu ani przystawionej pościeli y
 futra nie dopuszczono, pod namiotem na barłogu iak
 ostatniego kultyja, y winowayę lokowanego na chłop-
 skim prostym wozie wywieziono z Warszawy za Wisłę
 o kilka mil, y inne gwałty, y okrutne niestychane w wo-
 nym Narodzie pogrozki jakże mogą bezpieczeństwo ra-
 dom Naszym obiecywać? A zatem jak najsilniey do-
 praszam się W. K. Młj, y zgromadzonych Stańów o De-
 legacyą nieodwołczną ex Senatorio et Equestri Ordine do
 Książęcia Jmści Reprina Posła Pełnomocnego Rosyjskie-
 go z żądaniem pokazania Ordynansu, y Instrukcyi czynie-
 nia tych gwałtowności, gdyż zdają się być wcale przeciwne
 Deklaracyi Najias. Imperatorowej Jej Młj, która niewy-
 stawiona Monarchini nieskończoną mądrością, niewypowie-
 dzianą dobrocią y miłosierdziem, nieograniczoną wspaniało-
 ścią zdobiącą Tron swój, y naszemu Sąsiedzkiemu Krajo-
 wi przyjaźń swoją, Praw y wolności zachowanie, y do tego
 wspanie przyrzecze raczyła. Ażeby więc dopomnieli się Jmści
 Delegowani u Kcia Jmści Reprina upewnienia albo in
 scripto, albo ministerialiter bezpieczeństwa Rad, Osób, y For-
 tun naszych. Inaczej na nieby się nie przydały formali-
 tates porządku Sejmowania, y wszystkie Prawa, którebyśmy
 mogli stanowić, pewni będąc, iż zatakowym gwałtownym
 przymuszeniem niebyśmy dobrego dla Wiary y Ojczyzny
 nie postanowili, tylko to, cobyśmy za ukazem cudzego do-
 bra z stratą wiary y Ojczyzny wypełnić musieli.
 Łóki zatem kategorycznej nie odbierzemy przez Delega-
 tów naszych rezolucyi, póty protestując się przed Bogiem,
 W. K. Młj,

W. K. Młcia, y Stanami Rzpłey, iż na żadne Projekta, materye, y w nich głosy, nie pozwolę, y w tym Prześwie-
tłych Stanów żądam approbacyi, czy jest zgoda?
m. Po skończonym Głosie, wszyscy generalnie Senatorowie, y
Postowie po kilko-krotnie, nemine excepto, wołali: Zgoda.
a J. K. Mł wokowawszy do Siebie Ministerium miał mo-
wę z nażnaczeniem Sessyi Prowincyalnych, y sam usty
swojami solwował Sessyą do Piątku.

Mowa Tegoż y 13. 8bris na Sessyi Prow miana.

Słyszany tylko po Zagajeniu Seymu ninieyszego Aktu
Limity Projekt, do dzisiay Stanom Rzpłey ad deliberandum
pozwolony, przeraził okrutnie Sena wszystkich Prawo-
wiernych Katolików, y dobrych Patriotów, jako się z głosów
przez pierwsze dwa dni Seymowania mianych niewątpli-
wie pokazało. Rozważony zaś z pilnością, przez te dni
kilka, jak wszystkie rozumu moc przytępił, jak całą Dufkę
w przepaść zadziwienia, y trwogi pogrzyzł, ktoby mi
dał tyle wymowy, tyle obfitości Słów, tyle dzielności wy-
rażenia, abym to mógł dostatecznie opowiedzieć. O Epō-
ko nieszczęśliwa, największy y ostatniy kłęk naszey!
o czasie w okręgu wieczności miejsca niegodny! za cziem
cię śmiercią nie popamiędził!

Najjaśn. Majestacie w wielkości lustru twego, pra-
wowiernością y panowaniem wolnemu Narodowi nayoka-
zalszy, a dzisiay patryotycznemi Zasiadającego przymio-
tami z mlekiem wyślanemi z wychowaniem nałonie
wolności wydoskonalonemi ozdobiony. Przestawmy Se-
nacie, Prześw. Rycerski Stanie, naygruntownieysze
Rzpłey fundamenta, Wielcy Mężowie, Narodzie praw-
wierny y wolny, Potomkowie sławnych wiary Obróńców, y
wolności Fundatorów, także już za upodlonych mianami ce-
steśmy, iż się nas tentować osmielają, abyśmy naydroż-
sze klejnoty, wiarę y wolność niebażnym na matę, liz-
bę Osob spuszczeniem dę, haniebnie utracili! w pier-
wszym Głosie moim, zaraz po przeczytaniu Projektu za-
brany przełożyłem, iż podpisować plenipotencyą cum
facultate decidendi, Bóg, Oczyszna, y Sumnienie Zabrania.
Przyczyny na ów czas wywiedzione rozważaty go w po-
wszechności, należy teraz nad każdym osobna punktem
z głębką zastanowie dę uwagę.

Przyznacie

Przyznaie Projekt za woysko auxyliarne zagranicznego
 żołnierza w kraju naszym będącego, ale niewiem który
 rozum ma być w tym przekonany. Woysko auxyliarne
 być nie może, tylko w stanie wojny Narodu, któremu
 pomaga... Aby zaś auxyliarne było, potrzeba aby albo
 mocą Sojuszów dawniej zawartych na pomoc dane, albo
 od najwyższej władzy od sąsiada wyprośzone było, zawsze
 zaś pod kommandą Narodową, któremu pomaga, zostawa-
 ło. A z której z tych przyczyn zagraniczny żołnierza
 może być u nas auxiliarnym zwany? z kim mamy woj-
 nę? kto o niego prosi? pod którą narodową kommandą?
 To ostatnie najszczególniej Narodowi wiedzieć by należa-
 ło, aby miał na kim sięgać tych okropnych skutków, o
 których aż nadto wiadomości mamy. Przeciwno temu
 tej pomocy potrzebujemy? kto z sąsiadów granice nasze
 najeżdża? kto nas gwałtami uisza? jeżeli zaś na we-
 wnętrne nasze zamieszanie obcych posilków zasięgamy?
 o hanobę narodu! nie znajdziemy sami w sobie tyle cno-
 ty, abyśmy domowe Interessa bez inwolucyi w nieg mo-
 cnego sąsiada zaspokoili, y umiarkowali. Ktoż tym
 posilkowym woyskiem władać potym będzie? kto flu-
 macyę, do jakiego czasu potrzeba jego ma się rozciągać?
 Zapewne nie kto inny, tylko mocniejszy. A przeto z tej
 nieograniczonej kładzuli mocniejszemu podchlebianey
 potrzeba bawienia u nas woysk zagranicznych ni-
 gdyby się nie skończyła.

Przeszłe rzeczy dzisiejszych, a dzisiejsze przyszłych
 perspektywę czynnie zwylały. Miarujemy z skutków
 dzisiaj doświadczonych przyszłe z tych posilków kra-
 ju naszego pożytki. Postać dzisiejsza Rzeczy naszej
 optakana, y polityowania godna ostrzeżenia nas o przyszło-
 ści. Jeżeli teraz już doświadczylismy na innych, czuje-
 my na sobie, że nam też posilki są ciężkie, uszczerbia-
 jące wolność, niewołące nasze zdania y umysły do Pro-
 jektu w Ojczyźnie naszej nigdy dotąd nie słychanego,
 fundamenta najgruntowniej szę struktury Rzeczy
 naszej, Wiary i y wolność obalającego, a jakimże spo-
 sobem nie tylko autoryzować wprowadzone już, y rozpo-
 starte na tonie płaczącej Ojczyzny woysko Zagrani-
 czne, ale y o kontynuacyę bawienia się jego dopra-
 szać się zdrową radą, miłością kraju własnego, y
 prawowiernością ku Bogu szczerą y powinną możemy?

przygo:

Przypomniemy Sobie Stan nasz, w którym się mierzą na niedawno Laszłych Sejmach poznaliśmy, iż jest niedostarczający na pomnożenie podatków dla powiększenia Woyska nacyonalnego, y przyzwoitego Jego utrzymania, a jakież będą środki do zapłaty y sustentacyi Woyska posilowego? jeżeli Sądziezkie mocarstwo pierwszym myślom naszym o powiększeniu Woyska domowego przeszkadzały, a jakim obiem y Serce patrzyć niektóre z nich będą na utrzymanie w Kraju posilkowe y obce, których Nam zawarte z Niemi Traktaty zabraniają? Rozważyć należy, co z jednej Strony za obydwa Narodu Naszego tak licznego, tak dzielnego, tak mężnym w boju, y stanem Republikańskim wstawionego, tyle Krajów posiadającego, iż się w pokoju bez obcych posilków, bez obcej piastującej go Ręki obejść nie może: z drugiej Strony co za materya suspicji o Nas Sądziezkim Potencyom mocą Sojuszów z Nami spojonym, a ztąd jak sprawiedliwa bojaźń zerwania Ich Przyjaźni, y sciągnienia zemsty.

Wyznacza Projekt Potnomocników, do zawarcia Traktatów z Niemi Imię Repninem Posłem Potnomocnym Rosyjskim. Odwołując się do Prawa Narodów, mocą którego Sojusze zawierac się zwykły, jeżeli nasza Sytuacya Traktatu teraz z Moskwą potrzebuje. Traktaty albo wojnę kończą, albo wzajemne się wspieranie do jakiegoż dzieła zaręczają. My wojny nie znamy, w Pokoju, jak nam powiadają, lubo bezstodczy Jego zostajemy. Dzieła żadnego takowej wagi przedsię nie bierzemy, a na coż się Traktatem sprzymierzać mamy? Zawarcie Traktatu między dwoma Narodami nieskończenie interesuje Sądziezkie, a zwłaszcza dawniejszy z którym sprzymierzone, rodzi w nich Suspicję, y za niedołożenie się, sprawiedliwa urazę. Czyliż więc się godzi uchwalac nowy Sojusz, nie obwieściwszy dawniejszych naszych sprzymierzeńców? nie będzie to naganne szacowney Ich Przyjaźni z Strony naszej lekce ważyć? nie będąż mieli sprawiedliwej przyczyny, nie tylko nam nie do pomocy w potrzebie, ale y owszem natrzgać się w nieścerę siu naszym, gdybyśmy się wjaśnie pograżyli,

jako

I. m. I.

jako z ludzi nierostropnie w sobie zaufanych, ludzi
Praw społeczeństwa Gwiltnego nie znajdujących, ludzi
nakoniec wżet Przyjacieli Sąsiadzkich, y Sojuszowey
targających.

Doprasza się Projekt Gwarancyi Najas. Imperato-
rowey Jej Mści. Wyrzucić przed całym Światem po-
winienem, iż za najistotniejszy Szczęście Narodu
naszego sądziłbym zaszczyt Gwarancyi tak wiel-
kiej Monarchini. Ktoż bowiem nie widzi, iż ta Sta-
wę wżystkich wieków przewyższająca, na ozdobę Tro-
nu Świata pozwolona, z własnego Instynktu, y po-
męczenia, wielkoni Duszy swojej, uszczęśliwienia Na-
rodów szukająca Pani, tymby usilniey tytułem Gwa-
rancyi Losy Królestwa naszego polepszać usiłowała,
ale jednak w dzisiejszey naszej Sytuacyi do upra-
szania o tę Gwarancyę, rozum mój skonwinkowa-
ny być nie może. Uderza mię naprzód w oczy
kontradycya, jak my razem y w Traktat z Mo-
skwą wchodzie, y o Gwarancyę Jej dopraszać się mo-
żemy? jeżeli wchodzimy w Traktat, toć Moskwa
jedną, my drugą jesteśmy Stroną? a jakże taż sama
Moskwa Gwarantką być może? nie trzeba tego ob-
szerniey rozbiierać, niech o tym najmnieysze w Ma-
teryi Traktatów y Gwarancyi oświecenie decyduje.
Lecz gdyby yta oczywista kontradycya Projektu
nie znosiła, trzymam się zdania Zaczynego Biskupa
y Senatora Jmści K. Biskupa Chetmshiego, dosko-
nale, y statystycznie Rzętę oświecającego, y ostrze-
gam mój Narod, iż nie ten jeszcze jest temu czas,
żebyśmy zaszczytu Gwarancyi Moskiewskiej szuka-
li. Coby to za nierostropny był Architekt, któryby
Strukturę od stawiania Dachu zaczął, a jeszcze
nie zmierzyszy rozległości przyszłego Budyńku.
Przystosujemy uwagę z tego prostego podobieństwa.
możemyż wypraszać, lub ofiarowaną akceptować
Gwarancyę na rzeczy nieznane, na rzeczy, których
istoty, y miary nie pojmujemy? owym, których
się wżyszey obawiamy? Obiektom, y materią Gwa-
rancyi takowey być mają ustawy o Wierze y wolności
naszey

naszey decydujące. Ustawy od czternastu, owżem od
ośmiu w czternastowym komplecie Osób zdania zawisty,
a któż z Nas przysiędź, a przynajmniej assekurować
może, iż ta Kommissya nie odważy się na to wszystko,
co tylko Katolickie, y Patriotyczne przenie może Ser-
ca? jako to Dyktumów y Dyssydentów ze wszystkim
z Katolikami porównać, wolności okrestić, Swobody Na-
rodowe porzucić, formę Rządów odmienić, Majestat
ukrzywdzić, lub nad equilibrium wzmoć, Granice
Królestwa uszkodzić, w dependencyę wplątać, Wszak
to wszystko Kommissya takowa, owżem więcej mogłaby
jeszcze, jako z Projektu, y Plenipotencyi mająca moi-
stanowie, konkludować, y podpisywać wszystko, cokol-
wiek Jej dawać się będzie w materji Dyssydentów,
w materji Praw, Formy Rządów, Granic, Ustaw, y Do-
stojestw Narodowych. Nikt z Nas assekurować
nie może, czyli wspomniona Kommissya tak fatal-
nych, jak się namienito, ustaw nie uknuje, albo
do uknowania Jej przymuszona nie będzie. Owżem
przeciwnie każdy z Nas wewnętrzna, a roztropna
bojaźnią przejęty, aby takowe Ustawy wsamym
skutku ostatniej Ojczyźnie naszey nie przynio-
sły zguby, byż powinien; a czyliż w tak trwożli-
wym, y pełnym niebezpieczeństwa stanie, na sa-
mo wspomnienie Gwarancyi Praw przyszłych drę-
twić nie należy.

Rozważmy, proszę w szczególności materję, które
Projekt Gwarancyi Potencyi Moskiewskiej uwikłai
pretenduje. Materję najpierwej wiary. Czyliż
Przebog! nie sprzeciwia się to Prawu przyrodzone-
mu y Narodów? aby w tej najdelikatniejszej, y Du-
szy się tyczącej rzeczy, Sąsiad Sąsiadowi ręce Za-
wiązwał, y wolność krępował? Materję formy
Rządów, y Granic naszych; to nie naszym tylko, ale
całk Europejski jest Interesem. Za tej odmianą
cała waga Europy polityczna odmienić się mu-
siata, a godzi się Nam się o nią, z jedną tylko trakto-
wać Potencyą? Materję nakoniec Praw, y Preroga-
tyw każdego Gwarancyi poddawać mamy. A czyliż
by ztąd okropne nie wynikały konsekwencye, iżby
Potencyi

Potencyi Moskiewskiej, jako Jwarantie de Jure należało Prawa nape przyszłe nam niewiadome, jakby się podług okoliczności podobalo, tłumaczyć, we wszystkie Interessa Kraju wpływać, y wdawać się, rezolucye pretendujących się za uciążonych przyjmować, a nie zostawiać temi stopniami Królestwo nape jedną dependującą od Rządów Mo: carstwa Moskiewskiego Prowincją.

Znam dobrze drogie owoce Jwaranteyi na rzeczy wiadome, y rzeczy wprzód umiarkowane pozyskaney. Ta bowiem utrzymuje jednostayną Narodów Sytuacyą, ta trzyma w miernie zawiąsy Królestwo dobro publiczne piastujące, ale w dzisiejszym u Nas rzeczy Stanie, czyli to w materii Dyfidentów y Dysunitów, czyli w materiach Pa: tryotycznych porządkiem przyrodzonym prostę pójść, należy wprzód domowey między Bracia tentować zgody.

Jehm Dyzuniei y Dyfidentei, krajowey nayprzód zwierzchności o sprawiedliwość, jeżeli ich Jm nie uszytniono, dopraszać się powinni. Do Skarg Jch, jako Autorów, et è converso do żalów przeciwko nim Katolików, jako reconvenientium uznania, rozstrząśnienia, y zweryfikowania, należałoby wyznaczyć kommissyą, która by wzajemne przestępstwa, gwałty, niedotrzymania Praw y Traktatów, y inne gravamina in Jure et facto wystu: chane wyexaminowane, y zweryfikowane Rzpłety opisała, przelożyła; a ta dopiero jako Matka powszechna jako najwyższą dla każdego władzą administrującą, gwałty uprzątnęła, należyte każdemu fawory przy: wrociła, zachowanie Praw y Traktatów dla każdego ubezpieczyła. A gdyby na ow czas Sąsiedzkie Poten: cye postrzegły, iż się nie dosyć jeszcze stało Sojuszom z Rzpłtą zawartym, przez obojętne, lub parcyalne Jch tłumaczenie, w ten czas podług przepisu Traktatu Oliwskiego, który Article 35. g. 2. tak stanowi: Si „ „ vero contingat, unam partem ab altera, vel plures à „ „ pluribus gravi aliqua injuria, citra tamen vim Ar: „ „ morum vexari, non licebit ideo læso ad arma subito „ „ recurrere, sed ante amicabilem componendarum hujus: „ „ modi controversiarum ratio ineunda erit, videlicet, ut „ „ læsus acceptā injuriā, si immediate cum lædente con: „ „ venire nequeat, alios paciscentes moneat, et commissio „ „ generalis omnium paciscentium nomine instituat. „ „ y Daley Artykuł 36. = Cum Sereniss. D. Ludovicus XIV. „

Gallicorum

" Galliarum et Navarre Rex, cujus ope pax promota, "
 " et mediatione ad optimum finem perducta est, executio- "
 " nis & observationis illius inter eodem fidejussor exi- "
 " steret, pro se, & Successoribus suis Regibus Gallie spon- "
 " det ac promittit, se executionem horum Pactorum, omni "
 " meliori, quo fieri potest, modo, etiam armis, ubi amica- "
 " biliter media non profuerint, asserturum. Wtenczas
 mówię, albo wysadzona od Sprzymierzenicow wspólna
 Kommissya; albo mediator y Jwarant, zupetney y isto-
 tne Traktatu rozporządziłby zachowanie, bez wmięsa-
 nia się wto tych Potencyj, które ani Stroną w Trakta-
 cie Oliwskim nie były, ani medyacyą, lub Jwarancyą,
 do Niego się nie przyłożyły. w Patryotycznych także
 Kategoryach, w których między Obywatelami Rzeczy
 sprzecizki zachodzą o Prawa uciążliwe, pod Konfедера-
 cyą przeszłą ulnowane, to w generalności, to w szcze-
 gulności Naród ciemniżące, a za pobudką niniejszego
 Przepiętnych Stanów skonfederowania się, wzięte
 y uznane, wyznaczona ante omnia byćdoby powin-
 na Kommissya, któraby gravamina Status roztrzą-
 snęta, szrodo do dostateczney między Bracią Zgody,
 do przywrócenia Praw dawniejszych z klub swoich
 wypadłych obmyśliła, Stanom Rzeczy doniosła, aby
 tak przy wysokiej W. K. Mł. roztropności, przy chwa-
 lebnym Stanów o swobody swoje gorliwości, rany Oby-
 czyny doskonałe ulezione, prawa w swoje kluby
 przywrócone zostaty, a wtenczas dopiero dla przy-
 stojney, y ulepszoney Rzeczy naszej sytuacji, prawa-
 mi kardynalnemi wsparley, spokojność, korzyść, ho-
 nor, y reputacyą mieć mogącey, aby się wiecznie z Za-
 szczytem utrzymywać mogła, rozumiałbym byćdoby
 zdatnią Jwarancyą, nie tylko Monarchini Rosyjskiej,
 ale y innych Sąsiadów o formę Rządu naszego troskliwych.
 Mijam wielorakie Projekta, miewsca przydatniejszy
 reflexyi warte, jako to wzmiankowanie Konfедера-
 cyi Toruńskiej y Stuckiej, przezco by się Stany auto-
 ryzowały, jako już wspomniony. Niemnie Jm. X. Bi-
 skup Chelmski doskonale oswiucił.
 Mijam pełne przyszłych Labiryntów miejsce, w któ-
 rym Stany obiecują ratyfikować agenda per Commis-
 rios intantum, inquantum podług tenoru Aktu tego
 Sobie postąpią. Ponieważ ztąd nowa wypłynęła by-
lwestya

kwestya: czyli tenor Aktu tego zachowany, któryby za:
 wsze mocniejszy rozstrzeliwał. Mijam niemożliwość w Na:
 rodzie naszym Solenną podpisanie Projektu przez Kró:
 la, y Konfederacyi Marszałków. Mijam, iż Delegatom nie
 przepisana przysięga, lubo to podług Praw Krajowych,
 każdego Dzieła znacznicy tego uroczystym być powin:
 no zarządzeniem. Mijam Sęmu limitę ad tempus bene
 visum, która czasu nieograniczoną morzem być zdol:
 na krajowych nieszczęśliwości dla Zagranicznego Żołnier:
 rza, skutku przerażających nas Projektów oczekującego.
 Mijam niesłychany na odjeżdżających Kommissarow
 rygor, y konieczność za powrotem podpisania uchwalo:
 nych przez przytomnych rzeczy, choćby się powracają:
 cego Sumnieniu sprzeciwiały. Mijam inne szkodliwe
 nowości Projektu napędzające. Zastanawiam się tylko
 uwaga y mowa nad okropniejszym Projektem miejscu
 mającym być Kommissarow w 14. Osób, owym w 8m
 w czternastym komplecie, jak wyżej namienilem, moc abso:
 lutną Monarchiczną, wyższą nad Sobą na Ziemi nie mającą,
 w materji wiary, y wolności decydowania finalnie pozwalającym.
 O! Stany Rzędy! o Synowie na łonie Kościoła prawowier:
 nego y wolności wypiełgnowani! możecie bez zadnie:
 nia takowego słuchać Propozycji, wspomniacie na Przod:
 ków waszych krew, y trudy, któremi Wiary s. bronili,
 któremi wam swobody zyskali, dacie Jm na Sędzie Bo:
 skim ścisły rachunek, dacie y potomkom waszym, jeze:
 li wziętych od Pradziadów Zaszczętów, dochować dla nich
 nie umiecie, jeżeli porwiczym, y niebaczny na kilka
 Osób spuzerzeniem się, wiary y wolność gubicie. Nie po:
 wtanam przestroj moich w przesatym głosie przebo:
 żonych, odwrotnie się tylko do każdego Sumnienia, okropność
 tego Projektu nierównodnie każdemu wystawującego. Strzeż:
 się się, strzeżcie Zaszczęcenia Legislacyi, y wolności Pre:
 zaini Mężowie, żeby nie ostatecznie było użycie tych kley:
 notów, gdybyście się na ten fatalny Projekt pozwolili od:
 ważyć. Przelana od Was władza możeby Was z tych
 obydwoch Zaszczętów wyzula. Jesteście na punkcie Nie:
 bo, Kościoła, Dycyzynę, Świat cały, y najdalej, potomność
 interesującym. Patrzy na Was Bóg, jak też Sobie w Jego
 Sprawie postąpić, y równą czynnościom waszym gotuje
 nagrodę, uwieńczyć was chwale, lub się was wstydzie
 na wieli

na wieli. Modli się za Was Kościół, y czeka od Was słut-
ku uroczystych obietnic, przez Was przy Chrście oświadczonech.
Płacząca Ojczyzna wążym się Synowskim potęca affektom,
doprasza się od Was w tej oświadczonej toni dowodów powin-
ney miłości. Oczekuje Świat cały, co o Was ma powiedzieć,
czyliście godne Pradków waszych plemię, czyli Synowie
wolności. Lotomność jak najdalejza troskliwa o Was,
czyli Imiona wasze z chwałą, czyli z iak największą
plamą, y upodleniem, następującym w przyszłości ma
podać Wiekom. Ja moje własne już z tego miejsca
przeciwko temuż Projektowi powiedziane powtarzam
oświadczenie, iż Komisya w Materyach Dyżurnitów
y Dyżidentów, jako y Patrioty cznych potrzebną uznali,
ale tylko do rozważenia, roztrząszenia, informacyi
Rzptę, opisania, przełożenia, z zostawieniem Rzptę
jako Pani, Monarchiczną Zwiernęność piastującej, Zu-
pełney mocy przyjęcia, approbowania, decydowania, co by
Jey się zdawało, odruceń, ukrocenia, co by się Prawom, y
Dobru Jey pospolitemu sprzeciwiało. Na ten zaś Projekt,
o którym dopiero mówię, póki ma krew w żyłach,
póki się życiem cieszy, żadną miarą pozwolić nie może.
W kilku jeszcze słowach treść mowy mojej wykładam:
Wojska auxyliarnego przyznawać, y dopraszać się nie
należy, bo jesteśmy w pokoju, bo ztąd będzie kraju uciąż-
lenie, bo się sąsiadom z nami Traktaty mającym nara-
żamy. O Gwarancyę prosić nie możemy, bo nierostro-
pnie przed czasem, bo na Ustawy nieznaną bojaźnią
nas przerażającą, bo może z gruntu wiarę, y swobody
narodowe obalić mające. Komisya moc absolutną Le-
gisłacyi w materji Wiary, y wolności dawać, Bóg ro-
zum, Sumnienie, Ojczyzna, Prawo, y forma Rządów na-
szych zabrania, bo ten 14. Osób Parlament może się
na najsłabsze dla Wiary, y wolności Ustawy
odważyć, bo może do Jey uknowania podeysciem być
nakłoniony, bo może być mocą przymuszony.
Naywyższy Stworzenia twego, y Królestwu Rządco Bo-
że, wlateś w serca nasze z naydroższym Wiary da-
rem niepełnamy Instytut bronięcia Jey całosci, wla-
teś z Mocy, Spółczesstwa Cywilnego, Prawo miłości
Ojczyzny, Prawo Szukania Jey Dobra. Dopomóżże Nam
z taflę

z Łaski swojej prawowiernym y wiernym Republi-
kantom wyłonać jako najlepiley te dwa wielkie, y
istotne Prawa. Prenikasz Panie wszystkich Serca.
Widzisz w Najjaśniejszym Królu naszym, Królu pra-
wowiernym, do obrony Wiary Twojej, y dochowania Nam
swobod uroczyść przed Niebem y Ziemią, przysięgą obo-
wiązanym, wielkie Serce gorliwości o honor Twój napel-
nione, całość Wiary Narodu swego, nad berło, koronę, y
życie samo przenosząc. Widzisz w Prześwietnym Se-
nacie Patriotyzmne y Katolickie Sentymenty, krew,
y życie dla wiary y wolności Sakryfikować gotowe. Wi-
dzisz w Przeczystych Łoskach powinność, jak pozostałi
w Domu Bracia Sumnienia Ich obowiązali, dla obro-
ny tychże nayszacowniejszych klejnotów determinacyę.
Zagrzejże Panie Sena wszystkich promieniem uzbra-
iającej Łaski Twojej, aby Obronę Wiary, obronę Swobod
wielbili wielkie Imię twoje.

Konczę Prześwietne Stany Zagnaniem was Stowy
Pisma S. któremi się niegdyś wierni Republikanie
Machabeuszowie w nieszczęśliwych Byczyny swo-
iey zasadach utwierdzali: Niech Nam Bóg będzie
miłosierny. Niepożyteźno Nam byłoby odstąpić spra-
wy, y Interesów Boskiego. Teraz więc obstawajcie przy
Prawie, y dajcie Duszę za Testament Ojców waszych,
to jest Wiary y wolność. Pomnijcie na Dzieła Ojców
waszych, któremi się wstawili w pokoleniach swoich,
a nabędziecie chwaty wielkiey, Imienia wiecznego.
" Propitius sit nobis Deus, non est Nobis utile relin-
" quere Legem, et justitias Dei. Nunc ergo amulatores
" estote Legis, et date animas vestras pro Testamento
" Patrum vestrorum, et mementote operum Patrum,
" quae fecerunt in generationibus suis, et accipietis Glo-
" riam magnam, & Nomen aeternum.)

Litterae Apostolicae ad Serenissimum Regem Poloniarum.

Charissimo in Christo Filio nostro Stanislaus Augustus
Poloniae Regi Illustri Clemens Papa XIII.

Charissime in Christo Fili Noster Salutem.

Mirum Regia Majestati Tuae esse non debet, quod in tantis quibus apud Vos Religio, et res Catholica versatur, malis frequentius ad Te scribamus. Urget nos Apostolatus Divinitus mihi injuncti Officium, urget erga inclytam gentem praecipuus amor, urget nostra de Regio Nomine Tuo sollicitudo, et cura, Te ut moneamus in ipsius Ecclesia calamitate quam graviter innumera propemodum animae de aeterna salute periclitentur, quanti etiam gloria tua interfit, ut luculentissima nunc maxime prodeas argumenta, à sacris legis pactionibus, gravissimo cum fidei Catholica detrimento jamjam fortasse conficiendis, Te longissime abhorrere. Quid enim ab ejusmodi pactionibus abest, quin Deo injurioso, ejusque sacra Ecclesia prorsus adverse, Regno tuo periculoso, tuoque imperio subjectis, quorum longe maxima pars Catholica fidei tenacissima est, summo opere invisa, Regio denique Tuo nomine indigna. Itane vero iuxta arcam Domini deinceps isthuc Dagon assideat? Equisquam est Catholicorum, qui non acerbissime doleat, non procul esse, cum Ecclesiam Sanctam apud vos occupabit abominatio desolationis? Nullo prorsus Religionis sensu tangi illum oportet, qui non ferat atrociter id nunc agi, ut qua data porta in Christi gregem irruant lupi, et quod non sine maximo horrore commemorari potest, contendit, ut indignissimis pactionibus ipse subscribas. An non subeunda potius omnia pericula, et perferendum omne genus arumnae? an non milles mori praestat, quam reum fieri aeternae damnationis populosissima gentis, cujus Tu Charissime in Christo Fili noster Regnum adeptus, non modo vitam et fortunam quovis tuo periculo tueri debes, sed etiam hoc praecipue officio obstringeris multo validius, ut quidvis laboris, et molestiarum, quidvis etiam sustineas arumnam, ne populus tuus in catholica fide tuosissimam vestrae Reipub. conventionem, infinite quantum pretiosiorē mortali et caduca, fluidisq. mundi fortune, aeternam vitam, et immutabilia bona amittat. Et quamquam hoc sunt quae omnium maxime spectare debet Regia Majestas tua, ad ipsam Tui existimationem respicere debes, ut quae es altitudine animi, nihil Tibi recusandum, quominus Nominis tui gloria commaculetur. Non dubitamus, quin vera laudis, et gloria cupidus, postea ritates judicium perhorrescas, quae Regnum tuum tanquam Epocham constituat, dum Regē Te puncto temporis fuerint deleta saluberrimae leges, quibus constituendis longo saeculorum spatium orthodoxa Polonorum natio tantopere insudavit, factisque pactionibus, quas Praecessores Tui invictō animo

J. M. J.

animo semper repudiarent retracta fuisse, quibus
 Dissidentes coercebantur, eorumque potestati universam
 proditam esse Catholicam Ecclesiam, et Poloniam Rempub:
 semper, ex quo ista exorta est tam feda tempestas, exi-
 stimavimus fieri non posse, quominus ipsa Tui Religio,
 et existimatio talibus, et harum similibus cogitationibus
 regium animum acerrime remorderet. Quam obrem Cha-
 rissime in Christo Fili noster, cujus in ore et oculis ini-
 quisima isthuc agitantur consilia, considerato illuc rem
 esse deductam, ut nullus amplius vero fidei cultoribus
 silentio, aut dissimulationi relictus sit locus. Id enim agi-
 tur, ut Regnum Christi minuat, et labefactetur a spi-
 ritu; contra, Regnum Satanae corroboretur, et amplificetur
 indices. Omnes latissimi Regni istius anguli patebunt
 erroribus, nullus intra perpaucos annos erit locus: quo
 est diabolica haresis industria: quo pestilentissima erro-
 rum cura non pervenerit. Itaque Charissime in Chri-
 sto Fili noster, in eum Te articulum conceit iniquitas
 temporum, in quo data Tibi optio est, utrum velis esse
 cum Christo, an contra Christum; Cujus tamen oraculum
 non ignoras. Qui non est mecum, contra me est. Injuri-
 us Religionis Regio, animo Tuo esset, qui dubitaverit;
 utrum malit Regia Majestas Tua? Quodsi insuperabi-
 lis vis et nequitia, quos adhibueris conatus ad hanc
 Ecclesiam Catholicam avertebam calamitatem, infregerit,
 palam sit universae Catholicae Ecclesiae iniquas adversus
 eam factiones inuito Te animo, esse aspernatum, easque
 disertissime repudiasse. Atque id erit Tuae Religionis, tuae
 fidei, tuae magnanimitatis nobilissimum monumentum,
 quo luculenter ostenderis non sic Tibi cordi esse Terrarum
 Regnum, ut cum eo caeleste Regnum commutes; ne regni
 fastigii tantopere studio sum Te esse, ut illud tenere
 velis cum dedecore et probro. Si id igitur pervincere
 nequeas, ut falsis Religionibus in tuum Regnum adi-
 tus obstruatur, noli quatenus Charissime in Christo
 Fili noster, tantam honori, Regio, nomini Tuo maculam
 imprimi, Te vel autore, vel consentiente, Catholicam
 Religionem in isto Regno accepisse gravissimam plagam.
 Et Regia Majestati Tuae Apostolicam benedictionem
 amantissime impertimur. Dat. Romae 14 Oct. Ja-
 nuarii 1768. Pontificatus Nostri Anno Decimo

Rozmowa Saskiego Kawalera z Senatorem Polskim.

Kawaler. Dokąd się tak głęboko zapędzites' myślą?
 Lewnieć nowe zamysły, jakiś projekt kryślą?
 Już się stało, już z wami zabrnęli głęboko
 Grek, Dwory Dysydentskie, jakże smiate oko
 Mniei możecie u Dworów Katoличkich? Kiedy
 Chciei być Bratem Polaka, jest chcieć szukać biedy.
 Dobrze włożeni Grecka, wszystko czynie wiarą
 Holdowniczą, będziecie Moskalom ofiarą.

Senator. Znaż dobrze geniusze Polskie Kawalerze;
 Wież w jakiej teraźniejszej Interesja mierze
 Łatwo dojdiesz przyczyny, kto złego Autorem,

Kawaler. Zgadną; byleśm zrozumiał, jak kto żyje z dworem.

Senator. Z Dworem! ciężkie wspomnienie! Dwór nie malowany
 Cuda czyni, z ubogich porobił dość Lany,
 Mocniejszych siła wojskiem, a gardzi mądrości.

Kawaler. Y niemaję tedy wiele mądrów między temi,
 Którzy Iron ataczają? Senator. Ach jacy Mężowie!
 Stawni w odwadze serca, stawni y w wymowie.
 Jakie grono na wybór mądrości y rady

Kawaler. Jakież Cnoty do siebie mają albo wady?

Senator. Junak Branicki wyzwan że na pistolety,
 Wziął od Włocha filuta w brzuch, niewieść z Gazety!
 O Alexandrowicz wielki Goniec do Sultana

Sprawił wiele w Stambule. Kawaler. Ja rzecz mi nieznana,

Sprawił, a co takiego? Senator. Expensą skarbową

Koronną, sprawił wiele Pasów, y pensową

Szubę z futrem Sobolim, koni nakupował,

Tureckich materyi, któremi handlował.

Jest Wilczewski Generał stawny z groźb swych huku

Na Gdańsk, co go się za teń nawodził po bruku.

Sobolewski Szambelan Cxtowiek z Talentami

Wiele choć głupie gada; zawsze z Szulerami

Szuka wsparcia, tam bywa, gdzie się darmo żywi:

Moi podobnych Młodzieńców, ani tu szędziwi

Mieysca nie mają. Kawaler. A gdzież są wielkie Matedory

Kiaże Kanclerz Litewski, gdzież jest ów Pan, który

Był z takim przywiązaniem, a in/ze smiona

Wyginę tyż już wcale? Senator. Jest przeciwna Strona

Królowi

I. M. I.

Królowi, którą On ma nieprzyjaźni celem,
 Ale gdyby chciał, mógłby ją zrobić Przyjacielem.
 Lecz złość Rayców pochlebnych co gorszego radzi
 Wewnętrzne rozjątrzenie do zguby prowadzi
 Niebezpieczliwą Głuchą. Kawaler. Co mówią Wujowie
 Królewscy, wszak Ich słucha, co który z nich powie?

Senator. Słuchał, kiedy Interes posłuszeństwo radził,
 Cofnął się Król z Opieki tej, potem się zwałił
 Z Kanclerzem. Kawaler. Ale teraz sam przez się panuje?

Senator. Słucha, co mu Moskiewski ukaz perswadowuje.
 Król przyrzekł rozszerzenie Moskwy Greckiej Wiary,
 Iż Królowi Pruskiemu uczynił Ofiarę.
 Wydał na Sejm Projekta, że gdy nie przyjął,
 Wziął przedsię inne gorsze, piekielne, przekłute.
 Sprawdził Wojska dosyć, związek uformował,
 Aby go wspólnie Moskal y Polak ratował.

Kawaler. Jakże, dokazał swego, czy wszystko do woli
 Jemu idzie? Senator. To to, co nas najbardziej boli,
 Że wszędzie gwałt panuje, a kto sprzecznym w zdaniu,
 Sądzą, że głupi, hardy, y w takim mniemaniu
 Pod pretekstem rokoszu, Moskwę namawiają
 Braci w więzieniu mocniejszych, o słabszych nie dbają.
 Wzięli trzech Senatorów, sposób nam odigli
 Rady, pomocy, Mądrych ani słuchać chcieli.
 Wyznali Traktaty, do nich jakież głowy!
 Jednemu brak rozumu, drugiemu osnowy,
 Inny odwagi nie ma, a ten za pieniądze
 Przedał wolność, Sumnienie, y dalej swe żądze
 Rozciąga aż do wiary, tę już podeptali,
 W reszcie nieprzezornością tak się uwikłali,
 Że co chcą, z niemi robią. Kawaler. Co mówią Biskupi?

Senator. Mądrych wzięto, zostali lekkliwi y głupi.
 Niektórzy w swym mniemaniu cicho siedzą w Domu
 Milczą, niechcąc się w niczym narazie nikomu.
 Lewy siedzi w Paryżu przestraszony trwożą,
 Dał exkuzę, że Rady Jego nie pomogą.

Kawaler. A Prymas niema mocy wtadnąć Biskupami?
 Czyż nie może przymusić, by trzymali z wami?

Senator. Prymas Łacnego wprowadzić Imienia y Rodu,
 Taki zaś jest, czyli chcesz większego dowodu?
 Przedał Duszę y Cnoty za Summę trzydzięci
 Tysięcy Rubli, jako szemrzą, wszędzie wieści.

Trzydzięci

Imię
Trzydzieści osm tysięcy czerwonych za wiarę
wziął od Łutów. Kawaler. A jakże weźmie zato karę?

Senator. Prosi sam o pokutę, aby po Biskupie
Krakowskim, kilka kłuzów najlepszych wziął w Turpie.
Ktoż wie, czy nie wymoże, gdy ma sto tysięcy
Racy, a jak mówią, że zamyśla więcej.

Kawaler. Nie podobna zdaje się, by Płowa Kościół
Polskiego błędnie miał. Senator. Duchowienstwo zgoda
Tak będzie poniżone, że w kilku lat biegu
Dopłynie ostatniego ząby swojej brzozy.

Kawaler. Czy już jest wszyskich zgoda na odmianę talia,
Niemaj sposobu, by wziąć drogę inną jaką?

Senator. Darmo, darmo Rycerzu, powtórzyc Ci muszę,
Kommissarze, procz siedmiu, zaprzędali Dufzę.
Dobrali Król z Reprinem ostatnią hołotę
Kaspra, Godzkiego, którzy za nie wazą cnotę.
Gurowski, y Boninsey, Szymbowski Chorąży,
Wesjel, y wielu w piekło za tublami dąży.
Wszyscy przykład biorą z Świętego Prymasa,
Szczęśliwsze lata były za Regnanta Sasa.

Kawaler. A krzyczeliście wszyscy, z Cudzoziemcem biada,
Milczycie, gdy się do was ostatnie złe wkrada.

Senator. Przeciż jeszcze nadzieję w utrapieniu mamy,
Ze kiedykolwiek z tych się siel wywikłamy.

Kawaler. Jeśli umrze Carowa, lub woyna się wznieci
Na wiosnę, a wmięsza się między was kto trzeci,
Może będzie wybawcą, y was postanowi
w pierwszej porze; ostrzegam, cokolwiek on powi,
Miećcie za pewny wyrok, czciycie jego prawa,
Będzie za jego Berba przywrocena Sawa.
Bądź zdrow luby Polaku, czekaj Nów ziszczenia,
Nie zataje przed Bracią twój Imienia.

Nagrobek Imię L. Goltza Marszałka Konfederacyi Dysy-
dentckiej Toruńskiej.

• Tamże Dufzy Marszałka Dysydentów Gołca
Ustał Marcin Luter w piekle swego Stolica.
Tam Kalwin Grabowskiego nateż prosi gody,
Aby za nim Związkowe pospieszyły trzody.
Niech się już Czani cieszą, bo sprawę wygrali,
Jak Grabowskiego, by tak wszech Kalwinów brali.
Kto tu wie, niech zadaje czyni tej załobie,
Kiedy płakać nie może, niech szczy na jej grobie.

J. M. J.
Manifest
J. W. Jmji Pana Karola Littavora
Chreptowicza

Marzalka Konfederacyi, Lisarza Ziemińskiego
y Posła Powiatu Grodzieńskiego na Sejm Ex-
traordinaryny Warszawski. Roku 1767. Mier-
sica Oktobra 5. Dnia.

Roku 1767. Miesica Oktobra 26. Dnia Stanęszy
Osobiście przed Ahtami Ziemińskimi Powiatu Gro-
dzieńskiego J. W. Jmji P. Karol Littavor Chrepto-
wicz Marzalek Konfederacyi, Lisarz Ziemiński y
Poseł Prześwietnego Powiatu Grodzieńskiego z Pro-
wincyi W. X. L. na Sejm Extraordinaryny Warsha-
wski obrany, takowy Manifest Sztylem Polskim pi-
sany, y Ręką Jego własną podpisany do Aht podał
Tenoris Sequentis.

Wolność nad Fortuny y życie poważający, a Wiarę S.
Katolicką Kościoła Rzymskiego nad wolność, y wże-
lakie względy dożelne, wiernych Kościołowi Chrystuso-
wemu, y Oyczyźnie Patryotów obczajem przekładają-
cy na podpis Ręki własney niżej wyrażony z Pro-
wincyi W. X. L. z Przesw. Powiatu Grodzieńskiego
obranu na Sejm Extraordinaryny za Uniwersałami
J. K. Mji P. M. M. w Roku 1767 na dzień piąty
Oktobra Miesica w Mieście Stołecznym Warszawie
Poseł, protestuje się najprzód przed Bogiem w Try-
cy S. jedynym, któremu Sumnienie jawne, potem przed
całym Światem, y Oyczyzną moją, w Ley, przed Najias-
tani Stawem Augustem Panem^{moim} Miłosciwym, przed ca-
łą Rzącią, ^{nadto} przed wszystkiemi Najiasniejszemi Po-
tencyami, osobliwie przed Najiasn: Imperatorową Jeymcią
caterą Rókyi, a protestuje się, et quam solenni sime ma-
nifestuje się, y uskarżam się o to, iż J. W. Liżcie.
Jmż Repnin wielki pełnomocny Poseł Rosyjski, ma-
jąc Rosyjskie Woysko dependującym od woli Najiasn:
Monarchini swojej Ordynansom sobie poruczone, użył
go nie według czystey intencyi Jeyże Najiasny Impera-
torowej Jeymji, która ordynowane było do Korony Polskiej,
y Prowincyi

y Prowincyi W. X. L. ale przeciwnie z wielkim i wielkiego
 Majestatu Jej pokrzywdzeniem, y tak doświadczonych
 szereg, y dobrośliwie przychylny Narodowi Naszemu Ali-
 antki Cnot nieskazitelnych ubliżeniem, a Narodu Naszego
 pobawieniem. Najjasny Imperatorowa Jej Mj. całej
 w Dehlara: Rosji jako pełna łaski, mądrości Monarchini, y wolny
 racyi N. Impe: ratorowej fol. 17.
 fol. 18. Narod nasz respektująca Łaskawka, słyszając z jednej stro-
 ny prawdziwych Patriotów wielką fundamentalnych
 Praw odmianę, pewny upadek wolności, y panujący
 Religii unosząca zaścianek, z drugiej strony słyszając
 natężone Skargi Nieunitów y Dysydentów, jakoby prze-
 ciw Oczyszczonemu Prawom, y zawartym z Najjasny Poten-
 cyami Traktatom uymę cierpieli w wolnościach Religii
 swoich, y w równym z Katolikami do Oczyszczonych Prero-
 gatyw przystępie, przeto dawszy Łaskawie ucho iedne
 w Dehlara: cxi fol. 20. Zaxaleniom, drugie sprawiedliwie zostawiwszy usprawie-
 dliwieniom od wszystkich Stanów Rzeczy najpewniej-
 szym, a usprawiedliwieniom według należytego Praw
 Oczyszczonych. Panujący Religii poważenia, ukazata Naj-
 iasny Imperatorowa Jej Mj. zbawienne drogi, przez
 Sejm extraordinaryny do Zabiczenia złemu, y utrzyma-
 nia Praw Kardynalnych, Rzecz pospolitą od pierwiast-
 ków swych przez wolności Narodowe y panującą Reli-
 gię utrzymujących, podata sposoby jako szczerą Ali-
 antka, y w posilkach wojskowych przyjazna, y dla swych
 Przyjaciół wspaniała. Monarchini, a podata na to, aby
 w Dehlara: Rzecz naszą widziata wolną, szczerą, y gruntownie
 cxi N. Impera: spokojną; po uspokojeniu Zamieszania Statu, po admi-
 nistracji N. Impera: nistrowaniu każdemu sprawiedliwości, po wygładzeniu
 torowej fol. 12. zupełnym roznie, y nieukontentowania przez Ządany Sejm
 extraordinaryny. Tym tak stodem każdemu Religii, y O-
 czyszczonemu Patriocie powabem połącznionę Rzecz
 stany, od rozpacz do ufności ratowania się przez gene-
 ralną konfederacyę, posilkami N. Imperatorowej Jej Mj.
 wspartą udaty się, tą samą szczerą N. Imp: Jej Mj.
 oświadczenia ponęta na Sejm extraordinaryny Zgroma-
 dzity się, będąc pewne wolnego, y od wszelkich gwałtów
 bezpiecznego publicznych Obrad czynienia, według prze-
 rzeczonych intencji N. Imper: Jej Mj. Alisci oto
 w smutnym zadumieniu, Izami zalewając się, wyrzaty
 wszystkie Stany niewolą, nieszczęśliwością, y okropną
 potomnym czasem Zamieszania, przez JW. X. L. Mj.
 Repnina Łosła Rosyjskiego, niestety, hana, y nigdzie nie-
 praktykowana od pełnomocnych Łosłów postronnych mo-
 cą poczynione.

Bo najprzód

J. M. 9.

Bo najprzód przed następującym Sejmem Extraordynaryjnym Sejmiki złożone niemal po wszystkich Województwach, Ziemiach y Powiatach Wojskiem Rosyjskim niewolili tak do zbierania przeznaczonych od Siebie Posłów, jako do pisania y projektowania Instrukcyi Poselskich, według swej, a nie według Sejmikujskiej woli, ztrącając innych zaprzyętnionych na funkcję Poselską, chociaż porządnie obranych, a nato miejsce wtrącając drugich sobie upodobanych. JW. Jmł P^{re} Czackiego Podczaszego W. K. z najprzedniejszych mi Familiami w Polsce pokrewnionego, cnoty y Zasługami w Czczyźnie Znakomitego, w Domu Jego własnym pod gwałtownym uciskiem warty Wojska Rosyjskiego przytrzymać y osadzić kazał, aby wspol-Braci jak Sejmikujskim, tak potem publiczne Obrady sprawującym nie mógł być ku poradzie y pomocy. Jmł P^{re} Kościuchowskiemu Komisarza Generalney Konfederacyi Koronnej, za prawa y wolności męźnie obstawiającego, Activum, et agentem Civem Rep^{re}tey, pod botkiem J. K. Młi y Skonfederowanych Stanów obojga Narodów, przed nadchodzącym bliskim Sejmem, z Sądów Konfederalnych wyjeżdżającego z Karet, wyciągnąć y porwanego do Obozu więzić kazał.

Gdy zaś zaczęły się publiczne Sejmowe Obrady Stanów Rep^{re}tey według zadania N. Imp^{er} Sejm Młi chętnie zgromadzonych, całe Miasto Warszawę Rosyjskim Wojskiem opasawszy, nie respektując na Narodowe Prawa, na Senat y Rycerstwo, aco większa na N. Króla P. M. widać jakby w formalnym Attaku ściśle obleżonych przez wszystkie czasy Sejmowania trzymał, nikogo z zgromadzonych Stanów bez swego billetu nie wypuszczając, y pomyślnie wszystkich w tymże obleżeniu trzymać obiecując, póki na wszystkie Jego prośby przywrócić Prawom, wolnościom, Religii dość uciążliwe nie pozwoli, czego y dotrzymał.

Takim postępliem gdy nieustraszeni Senatorowie, y Posłowie stawając przy Prawach, wolnościach narodowych, y panujących Religii, protestowali się w mowach publicznych w Sejmowej Izbie przeciw Projektom J. O. Xcia Posła Rosyjskiego dalekim od Inteneyi N. Imp^{er} Sejm Młi, za to Xcia Posła Rosyjskiego nigdy od wieków nie słychaną praktyką, kazał gwałtownie wziąć w niewolę, zbrojną ręką wojska Rosyjskiego, napadłszy w nocy z wtorku na środę, to jest Dnia 13. Miesiąca Oktobria dwóch Duchownych, trzeciego Świeckiego Senatorów, czwartego Posła Województwa Podolskiego, J. O. Xcia Siewierskiego Kojetana Soltka Biskupa Krahowskiego, z Pałacu JW. Jmł Pana Mniszecha Marszałka

nadu:

Nadw: Kon. J. W. Imię Księcia Józefa Łatuskiego Biskupa Kijowskiego. J. W. Imię Łania Wacława Rzewuskiego Wojewodę Krakowskiego Hetmana Poln. Kon. y Syna Jego Starostę Dolńskiego Łosia, nie respektując na charakter, y godność pierwszego w Polsce między Duchownemi Biskupa, y Senatorem, J. O. Xcia Imię Siewierskiego, Biskupa Krakowskiego, nie przepuszczając ścisłej rewizyi Jego Archivum, nie kontentując się surowym exekwowaniem Dóbr Jego przez Wojsko Rospyskie, y zabranieniem Stada, koni cudowych, y jeźdźnych, wołów, y bydła różnego, y innych sprzętów, y ruchomości, także Win Węgierskich y Zamorskich. Podobnegoż nie mając względu, procz Biskupiey y Senatorskiej godności, na szkodliwą Łosia, y słabość zdrowia J. W. Imię Księcia Biskupa Kijowskiego. Nie uważając takż, na godność pierwszego w Ojczyźnie Wojewodę Krakowskiego Senatora, y Ministra Belli, etate et virtute zaszczyconego Meża, a na zdrowiu wielce upadłego, lekce ważąc charakter Łosia Starostę Dolńskiego, a to jedynie tak gwałtownie brać, y więzić, a tu Moskwie bez przyzwoltych Stanów y kondycyi wygod, bez pozwolenia nie tylko Sługi własnego żadnego, ale nawet widzenia się, y rozmowy z współpobranemi niewoli Kolligami, a to mówię jedynie, iż: jako świadczą publiczne w Druku, a od wszystkich Stanów na Sejsjach Seymowych słyszane mowy: Senatorowie wedle obowiązku Senatorskiej Przysięgi; Łosć zaś wedle powinności wiernego Ojczyźnie, y swemu Województwu Obywatela, od danej sobie Instrukcyi Łoselskiej nie odstępując, oto przykładnym męstwem zastawili się, co fundamentalnym Prawom, y wolnościom Katolickiej Rzeczypospolitej szkodliwego być sądzili: Wszakże we wszystkich mowach, y czynnościach swych zawsze głębokie uprzedzenie jak Dośćojenstwa, tak szczerzy w posilkach Przyjaźni N. Imp. Seymgi szczerze y pokornie oświadczali. Świadczą mowy, listy, mianowicie J. O. Xcia Siewierskiego Biskupa Krakowskiego do Wójtów, Łiem, y Powiatów na Seymiki przed Seymowe drukowany List 10. Augusti. Roku 1767. w Warszawie datowany, którym, jako y w innych Seymowych mowach, wysoce wielbi, głosi, y wystawia N. Imp. Seymgi wielkie Cnoty Rzeczypospolitej naszej nieporównanie przyjazne y pomocne. Świadczy ostatnia przed wzięciem mowa: iż do druku dla zahraczającej niewoli nie weszła: której jako wszystkim Stanom Rzeczypospolitej na Sejsji Dnia 12. Oktobra głośney nietylko sumnienie notować nie może; jakoby J. O. Xcia Biskup Krakowski tym obrażenie dołhnył Majestat N. Imp. Seymgi, iż się zalił na uhaży Xcia Łosia Rospyskiego gwałt Religii, y wolności Narodowej czyniące, y

Stanom

I. M. I.

Stanom Skonfederowanym Sejmującym Rzeczy, co wszyst-
 kie czasy Stany, o co też y Ja Solennie protestuję się jako
 Posel: Tę dopraszał się Delegacyi do Xcia Imfi Posła Wiel-
 kiego Rosyjskiego, aby Delegatom ukazał autentycznie, je-
 żeli ma w złeceniu Tobie tak gwałtowne postępowanie?
 ponieważ y Deklaracya N. Imp: Sejmki przez samegoż
 Xcia Posła Wielkiego Rosyjskiego wydana, y listem JW.
 Imfi Pana Graffa Lanina Ministra Rosyjskiego upe-
 wniona nie tylko spodziewać się, ale y pomyśleć o takich
 krokach nie pozwala, owsem o wszelakim bezpieczeństwie
 nienaruszonej wolności, Religii panującej, y Praw narodowych
 upewniona, żądając przeczornie, aby Rzecz jak niependująca
 od jakiegż mocy gwałtownej była, tak wolnie obrady czyniąc, aby
 wysłuchawszy przyczyny Narod rozrywając, one oddalita, a na
 skargi, y desideria Nieunitom y Dysydentom gruntownie odpo-
 wiadając, sprawiedliwość swoją, y niewinność Sumnienia wedle
 Praw y wolności prawowitego Narodu swego ukazata. Co też
 gorliwi Duchownego y Świeckiego Stany Patryotowie, Senato-
 rowie y Posłowie uczynnie doradzali, wprzód jednak wysławszay
 Posłom do N. Imp: Sejmki, do Dworów x N. Imp. Sejmki
 złączonych, tudzież y do innych Najjaśniejszej Potencyi Katolic-
 kich Traktaty nasze do tej rzeczy służące gwarantujących,
 aby wedle ścisłej powinności naszej obwieszczeni, wezwani, y
 zaproszeni przez Posły swoje śladzili, wysłuchali, y wystu-
 chawszy obciążowanej od Nieunitów y Dysydentów Rzeczy,
 decydowali, czyliśmy co przewinili przeciwko Traktatom Zawar-
 tym, y Prawom naszym posrednictwami, y gwarancjami
 stwierdzonym, a Sejmkiom Nieunitom y Dysydentom bez-
 prawie nam zadane uczynili? To doradzali baczni na Sejmie
 Patryotowie; aby potym Nieuniti y Dysydenci tak o terażniey-
 szym Extraord: Sejmie nie mówili, tak go znosić nie usiłowa-
 li, i: gdyby Im nie ku myśli przędł, jak mówią, piszą, y skar-
 żą przed Najjaśniejszą Imp: Sejmkią, y przed innemi z nią złączo-
 nemi Dworami, przeciw Sejmowi, mianowicie Anni 1717.
 y 1736. a naybardziej przeciw Sejmowi 1766ti Chwata Bo-
 gu, że y tych nie dostata niewola, którzy to doradzali, y prote-
 stując się, do tamtych zdania przeciw Aktowi śmity Sejmki
 terażniejszego wiązali się; Chwata Bogu, że nie są ^{tak} oczere-
 nione czyste Jch, jak tamtych intencye, o szereg, a głębokie:
 go uspanowania czynności N. Imp. Sejmki dla Rzeczy naszej.
 Lecz przeciw tak pewnym dowodom, przeciw sumiennemu wszyst-
 kich Stanów Rzeczy, y Cudzoziemskich Rezydentów, y innemu
 niezłazanemu świadectwu, jakoz utrzymać się może Dekla-
 racya Xcia Posła Rosyjskiego z Drukarni Warszawskiej
 wyszła

J.M.I.

wyszła 14. Oktobra 1767. w której pokrywając swe gwałtowne krolu, przeciw szczeremu N. Imp. Jeym. intencyom, y respektującym cały Naród Polski, a tym bardziej pierwsze w Ojczyźnie, et in statu Osoby, którą Deklaracyą wkłada imposturę na niewinnych Senatorów w niewolę pobranych, niby zato: że w swoich czynnościach zapomnieli o godności N. Imp. Jeym., czerniąc rzetelność Jey Zamysłów Abawiennych, nie interesowanych, y prawdziwie Przyjacielskich dla Rzeczy, w czym Lawrze y przed Bogiem, y przed Sumiennemi Ludźmi Inayda, świadectwo niewinności.

Nie może Ojczyzna nasza nie lękać się straszliwych konsekwencji, jeśli Pełnomocni Posłowie z granic woli swoich Monarchów wykraczającą władzę tak rozpościerać będą. Nie może takowy postęp nie interesować Zagranicznych Dworów, ile tych, którym traktatowe względy, y ucalenie onych w żywej bądź muszą pamieci. Nie mogą nie mieć czynnego okanaten zwłaszcza absolutny Traktat, do którego czynienia z uymą Religii od wieków panującej, y wolności, Lże Posel Rosyjski przymusił wszystkie Stany skonfederowane, y na Sejmie extraord. zgromadzone, wprzerzeżonym obłożeniu ściśle trzymając Senatorów, bojaźnią podobną już zabranym niewoli, y prowadzenia na schyłku do Syberii przerażając, a Posłom więzieniem, biciem, y męceniem surowie groząc, usta krępowad, czynienia Manifestów, przez zapobieżenie wszystkich Kancellaryi po całym Państwie, pod gardłem przyjmowania onych zabazując, a osobliwie rezolucyi swoich na Piśmie bez podpisu swej zgłi Delegatom od Rzeczy do Konferencyi wyznaczonym danych, y do publicznego przed wszystkiemi Stanami czytania podanych, a wraz po przeczytaniu, gwałtem od Jm. P^a Sekretarza Sejmowego odebranych, surowym zakazem do nie publikowania onych, ani do publicznych Aktów podania zabraniając. Tak, mówię, postępując, nie podobna, aby wszystkich Narodów Kompassyi nad wolnym Narodem naszym, a nad sobą samemi czystości nie wzbudził Lże Jm. wielki Posel Rosyjski.

Jakoż tedy rozumieć mamy, aby N. Imp. Jeym. szczerą w swych Deklaracyach Aliantka, a pełną sprawiedliwości, y po-
litowania Monarchini mogła to na sobie przewieść, iżby Jey szczerze oświadczenia, y żądze widzenia Naród nasz wolnym, szczęśliwym, y spokojnym, przy dawnym Prawie, i naturze Rządów Polskich jak naygruntowniej utrzymanym, tak gwałtownym, a prawie niewolniczym, tak nie szczęśliwym, y wie-
czne Zamieszkania sprawującym sposobem podeptania wszyst-
kich Praw, y wolności Narodowych miały być zabronione.
Pewna jest Rzecz nasza wielkich Stów N. Imp. Jeym.

w Deklaracyi

vide w Dekla:
racyi N. Imp.
rator: fol. 9.

fol. 9.

I. M. 9.

w Deklaracyi swojej przez Knia Reprina wielkiego Posła swe:
go w Warszawie 26. Marcia Roku 1767. ogłoszonych, a nie mniej
ubezpieczona z strony swojej o Sej Najjaśniejszy ufnosci, y nie:
spodziewaniu się: "zeby krok Sej terazniejszy był mianu za
cel jakowy, przez któryby cokolwiek przeciwnego Prawu, y Na:
turze rządów Polskich autoryzowała: y że żądanie Sej catego
w tym Zależy: Zabiegać, aby część jedna na drugą nie nastę:
powata, y Obywatele między sobą, aby krwi nie rozlewali; y
że wszystkie świadczonych czynności pochodząca dla N. Imp.
Sej mę wewnętrzna satysfakcyja w same wewnętrzne obróciłaby
się Zale, gdyby najmniejsza urość miała suppozycyja, iż pod cie:
niem Sej posilków, śmiatę przeciw rządowi, y ułożeniu Rzędu
znajdowałyby się zamachy, dla tego, dla wygładzenia, aż do osta:
tniego niemal śladu, takowej suppozycyi, ofiaruje usługę swoje
Rzędu, y żąda przez to z zarzutu tak delikatney oczyszczenia się
materii: y że usiłowania N. Imp. Sej mę nie mogą być chrzezo:
ne zamachem na Religia, Katolicką, gdy pewney części Narodu,
własność Obywatela i: zataką natrętnemi od Dysydentów remon:
stracyami udana i w czasie generalnym chce przywrócić pauc:
fikacyi; y że Religia, którą Król, którą pierwszy in Statu, któ:
rą część Najznacześniejsza Narodu nasładowuje, jest N. Imp.
Sej mę obiektem uszanowanym, y będzie N. Imp. Sej mę
Religia tego charakteru między innymi umiała dystyngwo:
wać Religiami, niechęć, ażeby jakowy ponosiła uszczerbek
tak w swojej władzy, jako y w jednoznaczności swych Obrząd:
ków, któryby przez komunikacya różniących się od Sej że
wyniknęły mógł Sentymentów: y że N. Imp. Sej mę, gdyby
nastę Religia następowało, pierwsza do Sej że byłaby obro:
ny, tak dalece; jak Religia być może Interessem Statu,
którego najmniejsza odmiana catego wzruszyć może corpus.
y że traktując przywrócenie Dysydentów z innymi punktami,
które Naród różnie mogą, a traktując to wszystko tą drogą,
którą N. Imp. Sej mę proponuje, nakłoni się do opatrzenia
wszelkiego, które tylko rozsądek dyktować może, ubezpieczenia,
ażeby żadna z dozwolonych Religii w Polsce z przepisanych
sobie granic nie wykroczała. Te własne Słowa, y oświadczenia
N. Imp. Sej mę szczerych intencji, y żądania od Rzędu wedle
Sej że krajowych Praw sprawiedliwości jak dalekie są od postęp:
ków pełnomocnego Sej Posła: niech sama N. Imp. Sej mę wzor:
rem rzetelności, y sprawiedliwości, co komu własnego jest, od:
dającej, w catego prawie Europie tą sławą stynąca, niech y ca:
ty świat osądzi żadną przewencya, z drogi prawego rozsądku
nie sprowadzony.

Vide w Liście
Ministra Graspa
Sanina fol. 9.

Prawda, że N. Imp. Sej mę jest to oświadczenie: iż kto by:
kolwiek z nienawiści ku Konfederacyi Dysydentów, y ku posilkowi
Tasławie

I. M. I.

Sashawie dla Sey użyczonym wazył się na Dobra Dyssydentów,
 czyli Ich Osoby targnąć, takowego mieć będzie za Czteha, który
 w Oyczyźnie ogień wojenny zapala: y że ztąd Woysko Sey tym
 obowiązane Ordynansem, żeby nie tylko wszelkim oprzeć się
 gwałtom, ale przytym każdego sięgać agresora, przymuszając
 go do sowitey wszelkich krzywd, y szkód poczynionych na:
 grody. Lecz y te tak jasne Deklaracye N. Imp. Sey mści jak
 są, opacznie od Xcia Repnina Łośa kropnemi postępkami
 wytłumaczane: niech y to cały świat osądzi, który zna dobrze
 różność między gwałtami poczynionemi Dobrom, y Osobom,
 a między stawaniem przy kardynalnych Prawach panującej
 w Narodzie Religii, y wolnościach prawosławnych; między
 zabranianiem czynienia, y pomaganiem dochodzenia krzywd
 poczynionych na Osobach, lub Dobrach, a między prawnym,
 y prawozdającym wglądaniem w krzywdy od strony Zaniezio:
 ne y zażalone; między opieraniem się wszelkim gwałtom, y się:
 ganiem agresora Prawom, y Sądowi podległego, y w krymina:
 le poszlakowanego, a między posilkowaniem bądź całc niewin:
 nego, bądź z żadney winy usprawiedliwie się przychodzącego,
 dopieroż sprawiedliwe wyroki o innych dać powinnego, a za:
 tym od wszelkiej bojaźni przymusu dalekie zdania swoje
 oznajmującego. Jasniey mówiąc, niech cały świat osądzi,
 kto komu gwałt uczynił, czyli Ci Senatorowie, y Posłowie, któ:
 rzy wedle przysięgi swojej, y powinney Oyczyźnie wierności,
 stawając mężnie przy Prawach, y wolnościach Narodowych,
 stali się celem tak uciążliwego zabrania, y więzienia od J.W.
 Xcia Łośa Rosyjskiego, czyli też sam Xcie Posel gwałto:
 wnych zażył środków przeciw górlwym, y nayspierwszym Se:
 natorom? kto winien nagrody krzywd, tak wielkim, y tak wiel:
 ce kardynalnemi Prawami ubezpieczonym Osobom, y fortunom
 poczynionych? czyli Ci godni Senatorowie, co skonfederowani,
 y na wolny Seym wedle ubezpieczenia N. Imp. Sey mści i za:
 dania satysfakcyi, przyjaznym usiłowaniom swoim, a grunto:
 wnego usprawiedliwienia Praw y kroków Rządy dopraszali się,
 czyli też Xcie Posel Rosyjski, co całą siłę, ~~co~~ jak swoich
 przemyśłów, tak Woyska Rosyjskiego, na to gwałtownie obro:
 cił, aby moc, y górowanie Dyssydentów na ruinach publiczney
 wolności, y Praw Narodowych wystawił.

Niech cały świat sądzi, jeśli w wolnym zwłaszeza Narodzie
 Łośkim ztakowego sposobu Sejmowania, bez przysięgi J.O.
 Xcia Karola Radziwiłła Marszałka Sejmowego, bez wyzna:
 czenia, y przysięgi Deputatów do Konstytucyi, nie postawszy
 w Poselskiej Izbie w Świątnicy cudendarum legum, bez na:
 leżytego powitania N. Króla P.N.M. y bez ucałowania —

panujący

Im. I.

panującej Jego Relii, chociaż się Prawa, y Pacta Conventa Przy-
 sięga, J. K. Mści stwierdzone tego domagają, owszem i przeciwne-
 go Prawom, a cale gwałtownego postępowania, jeżeli nastąpić
 mogły, pożądane N. Imp. Seymji skutki extraord. Seymu, dla
 uspokojenia zamieszkania Statuś, dla administrowania każdemu
 sprawiedliwości, y wygładzenia różnic y nieukontentowania Za-
 leconego. Milerzą Prawa między uzbrojonymi wojskami, a iżże
 Łoseł Rospyski to sprawił, że nie tylko Kardynałne Prawa
 zamilkły, ale też y sami prawodawcy jedni cale milerzeć musie-
 li, drudzy za sprawiedliwą Praw, y wolności obronę, za otworze-
 nie szczyrych, a N. Imperatorow, Seym, zaufre respektują-
 cych Zdan swoich, w niewolę do więzienia ścisłego zabrani, sta-
 li się potomnym wiekom przykładną, Oczyszczony Ofiarą, ale oraz
 y dowodem jawnym Zawiedzionych, y osławionych przez Xcia
 Łosła Rospyskiego szczyrych intency, y Przyjaźni N. Imp.
 Seymji. Komuż bowiem na myśl przyść może? kto za-
 rzecz podobną, ku wienieniu poczyta, żeby N. Imp. Seym
 tak nieporównanych przymiotów Łani y Monarchini, przy-
 jazne miata czynić Deklaracye, a przeciwne wydawać rozka-
 zy Posłowi, swemu? nie można tej myśli przypuścić bez gne-
 chu przeciw N. Imp. Seymji, przeciw tak szczyrym, a po-
 tylekroć doświadczonym prawdziwey Aliantki, y Przyjaźni
 Dowodom.

Samą tedy czyli nieprzyjaźń, czyli też porywczosć JW.
 Łosła Rospyskiego y N. Imp. Seymji sławie pokrzywdze-
 nie, y narodu naszego ze wszystkimi Prawami y wolnościami,
 przez takowe kroki Jego, podeptanie, y zhanbienie
 sprawiła.

Oto po zabraniu w niewolę przetrzymanych Osób, po tak wie-
 lu gwałtownościach, przeciw Prawom, wolnościom, y Religii
 panującej częścią, uknowanych, częścią, pochynionych JW.
 Xcie Łoseł Wielki Rospyski daje przeciw Tobie świadectwo,
 gdy w Deklaracyi Siebie usprawiedliwie chcący die 14. Okto-
 bra. 1767. wydany mówi: "Nizey podpisany daje o tym wie-
 dzieci Przesw. Konfederacyi generalney złączoney Korony
 Polskiej, y W. X. Lito będący pod Protekcyą N. Imp. Seymji
 z upewnieniem istotnym y solennym, z kontynuacyą tej wyso-
 kiej Protekcyi, jako też pomocy, y wsparcia N. Imp. Seymji dla
 Konfederacyi generalney ubezpieczenia Praw, y wolności Pol-
 skich, y zabieżenia wszelkim bezprawiom, które się w formie
 rządu znajdują, a Prawom Kardynałnym Kraju są przeciwne,
 N. Imp. Seymji nie żąda nic więcej, jako uszczęśliwienia
 Rzeczy, y nie przestanie dodawać Jej swych posilków, dla
 tego

tego celu, bez żadnego Interesu i nagrody, innszej ztąd nie szu: kając korzyści, jako bezpieczeństwa, uszczęśliwienia, y wolno: ści Łacnego Narodu Polskiego, jako to jest wyrażono jasnie w De: klaracyach N. Imp. Seymgi, które Gwarancyą Rzptey Sey: posesyjne aktualne, jako y Prawa, Sey formy rządu y Preroga: tyw Każdego.

Niechże cały świat wyczy, czy się zgadzają postępli Xcia Imgi Łosia wielkiego Rosyjskiego ztak solennem, a szcze: remi N. Imp. Seymgi Deklaracyami. Nie można wierzyć, aby takowe myśli, y Intenye N. Imp. Seymgi zgadzały się z żądzą Sey wizerki Rzptą wolną, szczęśliwą, y uspokojoną. Wolność owa wszelakiej Religii, którą niegdyś Dysydenci sa: mi Sobie przez podobne teraźniejszy gwałty y skargi wci: gnęli, y przywłaszczyli, wie Rzpta, świadczą Historye Cy: czyste, jakie kłótnie, jakie nieszczęśliwości, jakie zamie: szania, jakie wolności Kościelnych, y krajowych ubliżenie przynosiła! póki pod panującą Religii władzę nie była poddana. Równość Urodzenia, Imię Braci Szlachty, zna: mądra, y sprawiedliwa Monarchini N. Imp. Seymgi, że: winnych krajach Katolikom nie daje prawa do wolności jak publicznego exercitium Religii, tak prerogatyw Kra: jowych, ani uwalnia od karania przestępców prawa tej wol: ności broniącego.

Na koniec JW. Xcie Imgi Repnin Łosel wielki Rosyjski na ostatniej Sessyi Seymowej: o co specialiter protestuje się: będąc obecnym czytaniu przez pomienionego Sekre: tarza Seymowego jak podanych przez Delegaty Stanów Rzptey Punktów, tak swoich absolutnych, a cale plenos Ordines nie respektujących, a co większa, szczerę Dekla: racyi Najjasny Monarchini swojej odpowiedzi, podobno dlatego własną ręką nie podpisanym, y do Akt publicznych podania pod gardłem zabronionych, gdy wymuszony co do wszystkich punktów bezprawych Akt Limity przeczyta: no, a o zgodę nań pytał JO. Xcie Marszałek Seymowy, y gdy kilka tylko faworyzujących zgadzało się, a wszyscy inni tak Senatorowie, jako y Łosłowie obojga Narodów milczeli, lecz tym milczeniem nie zezwalali, bo wzdycha: jąc, y zadumienie nad gwałtem Religii, y wolności naro: dowey knowanym oświadczając, protestowali się, częścią płaczem, częścią wzdychaniem, y ręką zabieraniem, wtedy JW. Xcie Poseł wielki Rosyjski do Aktu Limity Seymowej podpisy od N. K. P. N. M. y od Marszałków Konfederackich obojga Narodów otrzymawszy, jakby rzecz według deklaracji przyjaźney

I. M. I.

przyjazney N. Imp. Sejmki otrzymaną, y nieporuszoną ważność mającą przyjął, y do Aktów podać kazał; a wszędzie po całym Królestwie zabiegł, aby Manifestów przeciw takowym gwad:townościom nie czyniono.

Dla czego Ja ubespieczając z obowiązku Charakteru mego Rzędu, po million razy protestuję się przeciw wszystkim czynnościom, krokom, postępkom, y konstytucyom, gdyby jakiegokolwiek użyte, czynione, y uchwalone naterazniejszym Sejmem, y kiedykolwiek bydi miały, któreby wierze S. Kościoła uszerbek czyniły, Wolnościom, y Prawom kardynalnym Rzędu szkodziły: Jako Poseł musiałem szukać tego sposobu, że powróciwszy z Sejmu do Powiatu mego Grodzieńskiego, a mając ex vi urędu mego Pisarskiego nad Księgami y Aktami Ziemiemi Powiatu Grodzieńskiego władzę, y dyspozycyą, prawami pozwoloną, a czyniąc zadość funkcji mojej Poselskiej, tudzież ewinkując Sumnienie moje, a stawając z należytym uszanowaniem N. Imp. Sejmki przy Jej szczerych, y mocnych Deklaracyach, pod którą zostając tarczą, żadnych od nikogo nie obawiając się pogrożeń, takowy Manifest solenny solennissimé, et cordialiter zanoszę, y do wiadomości wszystkich Stanów Rzędu podaję, ręką moją własną podpisawszy w Akta Ziemi Powiatu Grodzieńskiego zeznaję, zostawując sobie moc y wolność w dalszym Czasie poprawienia, y przyczynienia — terażniejszego Manifestu. Datum w Grodnie. Roku, Miesiąca, y Dnia ut supra.

Karol Littawor Chreptowicz
Marszałek Konfederacyi, Pisarz Ziemi:
ski y Poseł na Sejm Extraordynaryiny
Warszawski Powiatu Grodzieńskiego
z Prowincyi W. X. Lit. m. p.

(L. S.)

Wiersze na wzięcie Xcia Biskupa Krakowskiego z Textu tego
z Pisma wyjętego: *Va Tibi Jerusalem, quia occidis Prophetas,
et lapidas eos, qui ad Te mittuntur.*

Biada, ach ciężka biada Polsko nieszczęśliwa!
Gubisz Tego, co z głębi prawie się wyrzwa.
Biesiadami bawisz się, y ręce Tyrana
Catujesz, ach podłości dotąd niestychana!
Co twe Godne zabiera, wzięci, gniebi Syny,
Jakże się na to patrzysz o! Boże jedyny!
Nie masz Polski wojennej jak moena Justynia
Która oczom patrzącym trwogi zbyt przyczynia.
Zbójcy, y gwałciście krwi Świętej, Złodzieje
Skarbu, Oczyszczeni Zdraycy, ach coż się to dzieje!
Tu są, niekierowne Serca y podłe w tej sferze,
Gdzie byli przedtym Ludzie przy wolności, wiersze.

Odpowiedź na text Pisma z Xcia Reprnina strony.

Jam posłany Apostoł, do mnie to należy
Thumaczyć Pismo, darmo szczyć się na wieży.
Łódź złą, a weź ten Rozdział z tą Ewangelią
Znajdziesz inszą dla siebie wraz melancholią.
Ach Polacy dać wam Bóg potężną obronę,
Katarzynę szczęśliwą, y niezwykłą
Wy się sami wzięcie, nędzne wasze życie,
Gdy się pod Tę skrzydła Matki nie kupicie.
Złota to jest, kokosza, złote jayka niecie
Zabować ale darmo będzie po niewierze.

Respons Poety.

Lesz fałszywy Proroku, wdzierasz się do Prawa
Kościelnego, podłością które Ci się zdawa.
Apostolów takowych bodayby na haku
Powieszono, lub dano po sto kijów w strachu.
Nie znali tego Ducha zbrodliwego Święci
Apostołowie, skromność Ich w naszej pamieci.
Użyli cuda czyniąc, lecz bez gwałtu, trwogi,
Ty dumny, chytry, kłamca, zdrayca, y kat srogi.

Epigramma, czyli paszkwil na Króla.

Polaków Królem Ciódek, rzecz jest niepojęta,
Znać go z poszrodku siebie obrali cięłota.
Któryż to, proszę rozum ludzki pojąć może!
Latizmie, nierządne w Moskwie co sprawiło toż.

Prawda

J. M. I.

Prawda, że Dawid podtym był Pasterzem wprzód
 Nizeli go Bóg obrał swojej Królem trzody.
 Carowa Pani w Moskwie z Ciotkiem się pognata,
 Przed Czartem Ciotkiem jak drży sławna Polska cada.
 Lud Izraelski Ciotka gdy za swego Boga
 Czcit, doznał zaraz, jak jest Reka Bosha sroga.
 A wy Zaeni Polacy, za co się Ciotkowi
 Kłaniacie? któż mi przeciw z Was na to odpowi.
 Tamtego Ciotka Żydów złote zausznice
 Ulaty, Ten Iron Polski osiadł z pod spudnice

Alluzya do Muminayji Jo. Xcia Jmfi Radziwilla Marszałka
 Konfederacyi generalney podczas Balu na S. Katarzynę in A^o
 1767. przez Niegoż Dawanego, na którym ex opposito Portretu
 N. Imperatorowey Jeymji, y cyfry królewskiej pod nim nade-
 mniami był malowany Orzeł Moskiewski, pod którego Skrzy-
 dłami Herby Polski y Litewski były malowane.

Patrz, co czynisz, jak błędziś ciężko Radziwile
 Gdy Moskiewskiej Orlicy, jeśli się nie mylę
 Pod Skrzydłami poniekąd, lecz oraz y w szpony
 Złożyłś Herb Królestwa, z jednej kładąc strony
 Orła Polskiego, z drugiej Litewskie Poganie,
 A gdzież miejsce dla ciotka, chyba przy ogonie
 Łożysz go, dobrze jest, niech między nogami
 Buja sobie z ogonem wzdartym y rogami.
 Lecz jeśli jeszcze ma być inny herb w ostatku,
 To go naypewniey musisz złożyć w samym zadku.
 Król Ciotek, Prymas baran, a coż to za pora
 w tak spokojnym Królestwie tak gziwa obora
 Z naszej miley Ojczyzny stala się obora.
 Bro ciotek po pastwiskach buja młodociany
 Las z rzeziwą starą skórą baran zbrakowany.

O Prymasach.

Dwóch Prymasów wraz sprzegnął Diabeł w jedną parę
 Lubinśki stracił wolność, a Łodoski wiarę.
 Po Lubinśkim nastąpił Stan Duchowny Łyczy
 Łatuskiego, Rycerski Ostrowskiego liczy
 Bydź godnym, Krasinśkiego każda z Dam, tym czasem
 Czart z Moskwą chcieli, by był Łodoski Prymasem.

9m. 1.

Le Manifest

De S. A. Mgr le Prince Eveque de Cracovie,
Duc de Sierie.

L'An 1767. le 24. d' Octobre le Sieur Joseph Kownacki Plenipotentier de S. A. Mgr le Prince Eveque de Cracovie s'étant personnellement présenté devant les Actes Judiciaires Terrestres du District de Grodno, fit insérer dans les dits Actes le Manifest suivant.

Dans le moment affreux, et que ma Patrie n'a jamais eue, au quel l'Armée Russe m'entraîne en prison, et m'enleve, Comme je suis plus sensible à la gloire, et au bonheur de ma Nation, qu'aux destinées de ma propre le présent Manifest. Pleurez Patrie! ma chere Mere! Mere de liberté! Vous qui avez distinguée vos enfans par ce précieux don à l'envie de tant d'autres Nations! Pleurez amèrement sur le comble de votre outrage, lorsque la violence fait emporter de Votre sein vos Fils élevés aux plus hautes charges dans l'Eglise, et le Senat; a cause qu'ils vous aiment le plus tendrement après Dieu. Sire! d'autant plus distingué parmi d'autres Roi de l'Univers, que Vous avez le bonheur de regner dans un état libre; tirez en un sujet de compassion, en regardant qu'une force étrangère ose par un exemple inouï enlever un de vos plus fideles Conseillers, au pied même de Votre Trône, dont la protection mettoit en sûreté chaque Citoyen. Illustre Senat! l'Ordre Equestre! deux de plus fortes appuis de la Republique, tremblez à ce malheur, qui sépare de votre douce et aimable société, un de vos Collegues, et de vos Confre- res pour avoir trop poussé ses soins pour le bien public. Chers Fils! oints du Seigneur! et tous les Fideles de J. H. Christ! fondez en larmes sur la persecution excitée contre l'Eglise, et qui va vous enlever un Pasteur, qui est prêt à mourir pour Vous. O! tems deplorables! N'est il donc pas plus permis d'obeir aux Loix Divines et humaines? de suivre les Sentimens de sa conscience, et de remplir exactement les devoirs de ses emplois? Toute la Nation n'est que trop instruite de mes démarches; C'est que comme un Eveque

je

J. M. J.

je me suis opposé par l'obligation de mon ministère afin que les armes des fideles fussent preservées des erreurs des Dissidens, comme pernicieuses à l'état.

C'est que comme un citoyen je tâchois de procurer le vrai et solide bien à ma Patrie, qui après avoir une fois plié sous ces prétendus droits de M^{rs} les Dissidens tombera sans doute dans un eternal cahos des troubles et des dissensions. C'est donc pour ces faits que je suis arrêté et fait prisonnier par les troupes Russes avec un opprobre de toute l'Eglise, et de toute la Pretienete étant un Eveque; et en même tems avec la plus infame ignominie de la Republique, et de toute la Nation, étant un Sénateur, et un libre Citoyen. J'avoue, et je veux entraîner tout le monde dans mes sentimens, que mon malheur n'est point émané des Ordres de Sa Majesté l'Impératrice de toutes les Russies. On ne sauroit pas s'imaginer qu'une Souveraine, dont la grandeur D^{aine} n'est que trop connue de tout l'Univers; et dont la Sagesse, l'équité, la bonté, et les autres rares qualités serviront d'exemple à la posterité; voulut jamais consentir à faire arrêter un Eveque et Sénateur, parce qu'il accomplissoit exactement les devoirs jurés le plus solennellement; et qui se fit toujours l'honneur d'avoir été voisin de sa Majesté Imperiale; et d'en avoir été assuré de l'amitié, par les Declarations, — qu'elle avoit fait publier.

La source de mon malheur est le Prince Repnin Ambassadeur de Sa Majesté Imperiale. Toute cette manoeuvre ne doit être imputée qu'à lui et qu'aux Dissidens, qui l'y determinerent. Je prévois, que cet outrage fait à ma Personne, et en même tems à toute la Nation, touchera au fond les coeurs de mes Compatriotes; et peut-être les portera-t-il à quelque entreprise. Mais moi je vous prie, et je vous conjure, mes Illustres Colleagues et Freres, par l'amour de la Patrie, et par celui du bien public de ne prendre pas des vœux violentes, et précipitées. Tournez plutôt tous vos soins à soutenir la Foi orthodoxe, à repousser les prétendus droits des Dissidens, et à conserver les libertés, droits, et privilege de Votre Nation. C'est dans ce tems là que vous vous vengerez le mieux et du tort qui m'est fait, et de

J.M.I.

et de celui qui vous est causé, lorsque vous paraîtrez — toujours des Catholiques les plus zelés, ou plutôt des Polonois, qui se sont toujours signalés par leurs attachement aux intérêts de la Religion, et de la liberté! C'est cette prière, que je ne cesserai pas à vous adresser même dans ma détention. Mes gémissemens, et mon dernier soupir: ne vous parleront, que de la même chose, de ne donner jamais dans aucune entreprise violente, et précipitée. Grands hommes ne manquez pas de convaincre le public qui a cru jusqu'ici sans fondement, que pour défendre la foi et la liberté, ma seule personne ayt été nécessaire; si on m'enlève pour nuire à toutes les deux. C'est toujours votre propre ouvrage de faire eclater votre zele pour les Intérêts de la Religion, et de la liberté; quand à moi je ne tendoie qu'à remplir les devoirs de mon état. Prenons y garde Polonois! Ouvrons les yeux et regardons sur quel abime nous sommes situés; que si n'est pas plus permis de soutenir les Intérêts de la Religion, les quels même chez les Payens furent toujours les plus sacrés, et les plus essentiels, et que ne devons nous pas craindre par rapport à d'autres matiers d'état. Quand à moi quoique je suis fait prisonnier, cependant je ne perdrai jamais ni l'esprit de la liberté, ni les autres prerogatives, qui me sont dues en qualité d'un Eveque, et Sénateur, et c'est en consequence de quoi je me proteste devant ma Patrie sur la violence qui s'est faite dans ma personne, à un de ses Citoyens; en second lieu je me proteste contre toutes les démarches, et les Constitutions qui se feroient dans la presente Diète, ou qui puissent etre faites à l'avenir, et qui seroient injurieuses à la Religion Catholique, et qui ratifieroient les pretendus droits des Dissidens, ou augmentoient les privileges leurs jadis par la Republique accordés, et qui seroient nuisible aux immunités, et aux Loix fondamentales de la Republique. Le quel Manifeste je fais souscrire de ma propre main, afin qu'il puisse etre inseré dans quels que se soient les Actes Judiciaires, et je le present Originellement. Ce fait à Varsovie ce 13. d'Octobre l'An 1767.

J. M. J.

Reflexya Stanisławowi Poniatowskiemu Kró-
lowi Polskiemu po wzięciu dwóch Biskupów,
Krahowskiego, y Kijowskiego, tudzież Wojewody Krakowskiego
razem y Hetmana Polni: Kord Jm. P. Rzewuskie-
go, y Syna Jego Sty' Doliniskiego Posła Podolskiego.
uczyniona, w Warszawie. Roku 1767.

Zabit niegdyś Bolesław śmiały Stanisława.
Teraz nieyśza na Sejmie czyiaż, proszę, sprawa?
Zgodzić się, rozumiem, że przez instynkt Króla,
Trech Senatorów ta jest, y Posła niewola.
O! Królu Stanisławie! albo raczej śmiały
Bolesławie! tych wieków mówi naród cały:
Jaz wdzięczność Bogu! że Cię Monarchą z Stolnika
Litewskiego uczynił? a Ty niewolnika
Nie jednego, lecz razem Kilku Senatorów,
y Posła Jm przydawasz, godnych Oratorów
Za wiarę Świętą, wolność, y Ojczyście Prawa
mowiących wziąć Kazales. Jakoż Moskwa żywawa
w nowy z wielką hałastrą, z Łataciami pobrali
Dwoch Biskupów, jednego Senatora z Sali,
Czyli w Pokoju swoim zasypiającego
Wzięli w arest Moskale, wespół Syna Jego.
y którzy wielki takić bezprawie styszały?
Aby Posłów na Sejmie wojska cudze braty,
Dopieroż Senatora, dotego Hetmana
Bezbronnego, spiętego wziąć moc była dana.
Jeżeli w czym Biskupi nasi przewinili,
Lub Wojewoda z Synem Posłem wykroczyli,
Jest nato zdawnych czasów Marzatkowska warta,
Jest y Nunyatura teraz nie zawarta.
Plama u wszech Narodów, iakaż Polzrze sława?
Ja już zhanbiona, iż za Króla Stanisława
Na wolnych Sejmach Szlachtę wolnie seymującą
Prisiąg widzą, y styszą w niewoli jęczącą.
Chrzej, jak chcesz swą niewinność, Liężecia Reprina
Obwiniając w tej sprawie, razem y Panina.

J. M. J.

A jakież! Król w swoim tak zarym Narodził!
 Kiedy Obywatelów bieda strasznie bodzie!
 Dobraliscie do swoich myśli Radziwilla,
 Nad którego prostotą wpełka się, zdziwila
 Potencya, iż mając niezliczone szkody
 Przez twoją Familią, musiał przyść do zgody
 Na zgubę Domu, oraz swojego Imienia,
 Iż za waszą pomocą dopuścił więzienia
 Doznawać Senatorom, razem y Kosłowi
 Seymującym pod jedną Łaską, każdy mówi,
 Że te skutki są Króla, y Ministrów Jego,
 Iż Biskupi są w arefat Wojska Moskiewskiego
 Wzięci, aby tym przędzy zniszczyć wolność, Wiarę,
 Oddali dwóch Biskupów Moskwie na ofiarę
 I przydatkiem tak zacnego Polnego Hetmana,
 a z Stanu Rycerskiego Jego mości Łana
 Starostę Dolńskiego, przez Seymik z Podola
 Wyznaczonego Posta, ach co za niedola!
 Królu nasz najtłaskawszy, miłojuiwy Łanie
 Znay, że Bóg jest łaskawy, ale też y miłuiwy.
 Wyniosł nad spodziewanie na Tron Polski Ciebie,
 Tyś Wiary, y wolności odstąpił, zagrzebie
 w niepamięci popiele twych czynności sprawy,
 Y rozpoczęte jawnie przez twe figle wrzawy
 Wojenne, dla szeregulney władzy absolutney,
 Jesteś Sprawcą ciężkości Polakom okrutney.
 Co za koniec, uważay, albo Wiara zginie
 I Wolności, albo też Cię dyshonor nie minie,
 Gdy z Tronu zepchną Ciebie, Berło, y Koronę
 Odbiorą, a gwałtownie Prawa stanowione
 Skasują aż do szczytu; Tych zaś, co radzili,
 Y przez lat kilkanaście Drewna swe suszyli
 Zamiast Kolumny przez Seym obiecany Jemu
 Łażą wbie na pal, albo w kolo wplecionemu
 Ten napis dadzą: Michał Łigze Czartoryski
 Nauczysz się sztucznych zdrad od chytrey liszki,
 Nayprzed Moskwę po cichu do Polski wprowadził,
 Potym Wojsko Hetmanom odebrać doradził,

J. M. J.

Nie dość tego, lecz jeszcze klucze Godsharbiemu
 Od skarbu zabrać kazat, aby ku swojemu
 Zamysłowi tym lepiej być mogło, za Króla
 Piasta obrać przymusił, choć nie była wola
 Polaków; lecz Moskale wygnali Hetmanów
 Y innych wielu prawie naczelniejszych Panów,
 Rozkazali koniecznie, aby Stanisława
 Poniatowskiego obrać za Króla, choć sława
 Jego nie wielka w Polsce, tym bardziey Dzierżawy
 Są szczupłe, niema co Brat Szlachcie, prócz zastawy.
 Dopiero ledwo na Tron wstąpił, aż odmiana
 w Rządach, Pieniądzech, Prawach już za tego Pana.
 Ey przebóg! co się dzieje! Syn Ojczyzny Matki
 Krew wysawszy, już w siła, y zdradliwe siatki
 Uwija wolność, Wiarę wzruszyć usiłuje,
 Kto jest temu przeciwny, śmierci pewną gotuje.
 Nie taki, nie tak twój Przodekowie czynili,
 Oni w pokoju całym Królestwem rzadzili.
 A Ty że odstępujesz Wiary, y wolności,
 Będąc Kalwińskię dawną peten przewrotności,
 Idy się nie upamiętasz, Bóg Cię prędko zgładzi,
 Pomyślcie nad tym Królu choć krótko nie wadzi.
 Boga życzę nayspierwej przeprosić w pokucie,
 Potym dla zasłużonych myśl o Dystrybucie,
 A Honorów, Wakansów pochlebcom zdradliwym
 Nie dawaj, ale Mężom statecznym, szczeniowym.
 Kochaj Boga, y Wiarę, szanuj Duchowieństwo,
 Władzę przywróc Hetmanom, porzuc' wszeteczeństwo.
 Pacificationis Sejm złoź, pokrzywdzone
 Domy uspokój, y weź Boga na obronę.
 Nie dufaj w sto Moskali zdradliwych na wielki
 Niech Cię, y nas Bóg broni od takiej opieki.

Wiersze powyżsieu z arsztu Moskiewskiego. Jmę Pa. Kozłuchowskiego
 przez niegoż napisane.

Życie, Dom, Żona, Dzieci są mile każdemu,
 Ojczyznę wolność nad to przenies' postaremu,
 Nad wolność Wiarę; przeto łączmy sił złączenie.
 Żonę, Dzieci, Dom, Życie na ubezpieczenie.

Srogię było w Francji powietrze powstało,
 Które swym jadem Ludzie, bydlę zabijało.
 Wszędzie placz, wszędzie lament, y grube żatoby,
 Wszędzie pełne mogiły, wszędzie pełne groby.
 Lud w ten czas sypiąc z skrucho, na siebie popioły
 Licznie oddane Bogu napelniał Kościoły,
 A Biskupi pamiętni swego powołania,
 Górliwie zalecili modły, y kazania.
 Każe więc jeden Pleban do Ludu w Kościele,
 Mówi, jako zgrzeszyli, y jak cierpią wiele.
 Y gdy w zapędzie Ducha y krzyczy, y łaje,
 Do odwrócenia kary ten sposób podaje:
 Wy, prawi, o mężczyźni! bo z was toższy, Zboycy,
 Zakupcie po Mszy jednej na cześć Świętej Trójcy.
 Wy niewiasty, gdy rodząy Was widzę dwójali,
 W Zakupieniu Mszy, podział zachowujcie taki:
 Wy szczerze niewinności, wy prawdziwe Panny
 Zakupcie po Mszy jednej na cześć Świętej Anny.
 Wy zaś, których się kiedy Panienstwo zachwiała,
 Nie mieszajcie się między Panienkami śmiało.
 Bóg przenika skrytości, wie kto jakiej ceny,
 Raczej Zakupcie po Mszy na cześć Magdaleny.
 To rzekłszy, ledwo zaczął schodzić z swej Ambony,
 Aż lud wszystek wymową Jego pobudzony
 Zaczął mu dawać na Msze, pamiętny nauki,
 W tym jedna, co niektóre już umiała sztuki,
 Y co się Panną zowiąc z jakiegoś nalogu,
 Trzykroć, jak slychać było, leżała w pologu,
 Podsuwa Xiężu tyńfa, prosząc nieustannie,
 Aby za nią odprawił Mszę o Świętej Annie.
 Spoyrzy Xiędz na nią z oka, a Znając Jey życie,
 Bóg, rzecze, widzi grzechy, chociaż czyniem skrycie,
 Odprawię Mszę, jak zadasz, lecz niech się ta boi,
 Co bezwstydnie z samego Boga żarty stroi.
 To rzekł Xiędz, a Niewiasta wpada w zadumienie,
 Idzie Jey y o honor, idzie o Sumnienie.

Sumnienie do wyznania występlu prowadzi,
Honor ukryć to, co się w kacie działo, radzi.
Na koniec te dwie rzeczy tak z sobą pogodzi,
Miey Mszę, odpowie śiędzu, wszak to nie nie szkodzi,
O Świętej Annie, ale i: wszak Msze jednej ceny/
Do Anny też przymieszay nieco Magdaleny.

Konferencya Delegatów z Izby Sejmowej z Xięciem
Reprinem pełnomocnym Posłem Rosyjskim o molifi:
kacyą Projektów aktu limity, y Plenipotencyi in ple:
nis Ordinibus czytanych u 19. Sbrisa. 1767. A.

- Q. Aby Gwarancya N. Imp. Sejmów stosowata się szeregul:
nie do Praw Kardynalnych, y do Interesu Nieunitów, y Dy:
sydentów.
- O. Nie Imp. Sejmę Gwarancyi żądają, ale Naród cały skonfe:
derowany o nią prosi, tak przez Akt Konfederacyi, jako
y przez Posłów od nich wysłanych, tudzież List do Imp:
Sejmów pisany. Ta zaś Gwarancya rozciągać się ma do Praw
Swobód Narodowych, wolności, y Prerogatyw każdego, tudzież
formy legalney Rządów, y punktu Dysydydentów y Nieunitów,
y tę Gwarancyę utrzymywać będzie zawsze N. Imp. Sejm,
zadając czynić swym obowiązkom.
- Q. Jeżeli nie można odmienić Woysk Auxyliarnych?
- O. Wolno jest nazwać Przyjacielskimi, y już dane Deklaracye
do Konfederacyi Głównej powinny ubezpieczyć wszystkich, że
Imp. Sejm żadney nagrody za te Woyska dopominać się nie
będzie.
- Q. Zdaje się przykro Narodowi, żeby Plenipotenci mieli moc de:
cydującą.
- O. Na to będzie przyłożona ta klauzula w Akcie limity: Sal:
va approbatione Rzętów N. Imp. Sejm, zaś reprezentu:
iąca się w Osobie moiej nie może nie traktować z Osobami,
któreby nie reprezentowały zlaney na Siebie mocy, y powagi
Rzętów, ani traktować chce rzeczy na części pojedynczo roz:
łożonych, tylko ogólnie zebrane mają być traktowane, u:
kładane, y konkludowane.

Q. Jeżeli nie można dołożyć: *Salva approbatione, et reprobatione*?

O. To słowo jest urażające, y by to by to przeciwko godności Imper. Sejmki, żeby to, co się traktuje z Jej Ambassadorem przez Delegatów Rzeczy, miało być odrzucone, bez tego terminu tak urażliwego dla Najjasny Imperatorowej Sejmki kto ma moc aprobować, może y reprobować.

Q. Kara, y rigor na końcu Aktu Limity zdaje się być obojętnym, y sięga się do tych, którzyby byli przeciwnego zdania.

O. Ta kara nie ma się sięgać, tylko do tych, którzyby się propria - *authoritate* absentowali, y wolno to sobie tak objasnić, jak się podoba.

Q. Jeżeli by nie można Sejmu prorogować co dwie niedziele aż do terminu zakończenia Interesów?

O. Może, że po wyjściu dwóch niedziel pierwszych chiano, aby się Sejm rozszedł, y żeby się Posłowie rozjechali, ale ja upewniam żąd nie wypuszczając ani Senatorów, ani Posłów, przeto na prorogację pozwalać nie mogę. N. Imp. Sejm jest obligowana utrzymywać obowiązki swoje, w które weszła z Konfederacją całego Narodu. Instrukcyje po Wdztwach zasady conformiter do Aktu Konfederacyi, a zatem ktokolwiek się temu sprzeciwia, czyni wbrew Narodowi Skonfederowanemu, któremu ja reprezentujący tu powagę N. Imp. Sejmki, upewniam, że wszystkiemi siłami dopomagac będę, y proszę wszystkich WMD Panów razem, y każdego z osobna, aby mię nie przymuszano przystąpić do ostatecznych, y gwałtownych sposobów przeciw tym, którzyby się żądaniom, y obowiązkom N. Imp. Sejmki sprzeciwiali. Powtarzam to, że Monarchini moja ma moc, y prawo utrzymywać obowiązki swoje, y upewniam, że je utrzymać potrafi przeciwko każdemu, ktokolwiek będzie przeciwny mocy skonfederowanej, stanie się przez to nieprzyjacielem Dobra powszechnego N. Imp. Sejmki, y jak nieprzyjaciół takowy traktowany będzie.

Q. Co się ma rozumieć o *Salwach* Konfederacyi Generalney?

O. Salwy, które czynią Prekustodycyje nieprzeciwne Konfederacyi, powinny być przyjęte, które zaś repugnant per directum Tenorowi - Aktu, są nikczemne, y waleru żadnego nie mające. A zaś, co się czynili, mają być rozumiani za *exkludowanych à corpore* Konfederacyi

- federacyi, jako y Ci, co akcesja poczynili przeciwnie Duchowi Konfederacyi, nie mogą być uznani za Konfederatów.
- Q. Gdzie uznawać Rzętą Activam, czyli Szymującą, czyli Skonfederowaną? wpaść do Akt Konfederacyi do Seymu się referuje, tak y do Deklaracyi N. Imp. Seym mści.
- O. Konfederacya weszła w obowiązki z N. Imp. Seym mści, y tych N. Imp. Seym mści dotrzyma Naród cały skonfederowany, bo y Król do Konfederacyi przystąpił. Seym być powinien do obowiązków, y punktów Konfederacyi. Ktokolwiek przystąpił do Konfederacyi, jest w Sey obowiązkach, ktokolwiek się Sey sprzeciwia, Sey punktom jest przeciwny. Na przeciwko każdemu takiemu N. Imp. Seym swojej mocy używać będzie.
- Q. Termin w Akcie limity naznaczony ad tempus bene visum wzbudza strach w Narodzie, ażeby się traktowanie z Xięciem Imięciem Repninem Łostem na kilka lat nie przewlekło.
- O. Wolno naznaczyć Termin Reassumpcyi Seymu z limity przedmiem Februarij A^o 1768vo.
- Q. Jeżeli nie masz jeszcze jakiej nadziei, żeby Projekt mogły być zmollifikowane?
- O. Żadnej mollifikacyi niech się nikt więcej nie spodziewa. Jeżeliby kto z Narodu z tego nie kontent szemrał jeszcze, N. Imp. Seym utrzymując swoje obowiązki, w które weszła z Narodem skonfederowanym, użyć wszystkich sił, y mocy swojej przeciw tym wszystkim, którzy są reprezentującemi, aby byli przeciwni Skonfederowanemu Narodowi, a przeto Dobru powszechnemu, y Ojczyźnie, traktujących na ów czas nieprzyjaciół, według dawnego wszystkich Konfederacyi Związku, które mawiały: Qui non est nobiscum, est contra Nos, y tym można się deklarować.

Kopia Listu

Kajetan Soltyk z Bozcy, y Stolicy Apostolskiej Łaski Biskup Krakowski. Nigze Siewierski.

Wszystkim Duchownym, Świeckim, y Zakonnym wiernym Chrystusowym całej Dyecezyi naszej Pasterskie Błogosławieństwo od Ło:
 stającego

stającego w aktualnym więzieniu Pasterza Waszego przyimie-
cie Najmilszi pisanie obfitości też wycisnąć powinno. Zato, żeśmy
podług najścisley szych Urzędu naszego Obowiązków przy Wierze
S. Katolickiej, y catości Jej obstawali, żeśmy się natarczywością
Dyssydentów opierali, żeśmy Dobra powszechnego Oyczyzny Na-
szej przestrzegali, przez Wojsko Moskiewskie, z podeptaniem
wszystkich Najświętszych Praw, z upodleniem wysokich wko-
ściele, y Narodzie Dostojeństw, nowy dzisieyszy zabrani gwałto-
wnie, trzymani, y więzieni jesteśmy. O! Czasy nieszczęśliwe, micy-
sca w okręgu wieczności niegodne! których w sprawie twojej
1821 Chryście, podług Sumnienia Służyć nie wolno! w które Bi-
skupa z Łona Kościoła, y Dycezyi, Senatora z Łona Oyczyzny, -
że powinność swoją wykonywa, gwałtownie odrywają, y mocy Za-
graniczney Ręki oddają. Kraje Nam się od Żalu Serce, Najmil-
sze Owieczki, nie z przypadku dla Osób naszych, bo krew wszystkich
wylać dla tak wielkiego Interesu pragniemy, ale ztąd, że uwie-
żeni, powinną Biskupowi y Senatorowi gorliwości, którą nigdy
palać nie przestaniemy, Wiary S. Katolickiej z współ Bracią, y
Obywatelami bronić, Dyssydentom opierać się nie będziemy mo-
gli; y ztąd, że od Was oddaleni jesteśmy: lecz co do obrony Wiary
nie mogąc Osobą, nie omieszamy Służyć Im Duchem w wolno-
ści będącym. Będziemy wylewać, y wylewamy przed Tron Miło-
ściwy Boga, co moment naygorętsze modły, aby wmięszal w ten
Interes wszechmocną Rękę swoją, burze Dyssydentskie usmie-
rzył, y Zgromadzeniu wiernych swoich spokojność przywrócił.
Ufamy w nieprzebranej Miłości Jego, iż przeymie promie-
niem światła swego wszelkie Dusze, y Serca Przesw: Rzędy
Stanów, aby nie przestały dalek przedawać potomności chwale
nieśmiertelney. Obronców Wiary zawsze Naród Polski Laszczycą
Czas do oddalenia się od Was naszego upewniamy Ukochani Sy-
nowie, y Owieczki, iż Serca nasze zawsze z Wami, naydaley
pomknęci Osobą, Duchem, y miłością Pasterską zawsze z Wa-
mi spojeni będziemy. Inney nad Nami kompasji nie żądamy
od Was Najmilszi, prócz tylko, abyście tężyli z Naszemi gorące-
modły wasze o catość S. Wiary Katolickiej, o rozproszenie, y Zawsty-
dzenie natarczywości Dyssydentskich, o utrzymanie wolności, y Swo-
bód Narodowych; w tym Mi dacie dowód miłości waszej, tym mi
najmilszą

naymilszą kondolencyą uczynicie, jeżeli jak naygoręcej, je-
 żeli jak nayobficiej proźby takowe przed Majestat Roski za-
 nosić będziecie. To jest treść Testamentu dla Was Pasterskiego.
 Więcej pisać, okropna momentu tego nie pozwala sytuacja, i tak
 Serca, myśli przeina, obfitość też pisanu przeszkadza. Konie-
 my przeto (o jaką to te słowa Kochającemu Was zadać ranę!)
 kończymy treścią Słów Narodów Doktora niegdys się z Efezu —
 oddalającego: Oto my pod strażą Żołnierza prowadzeni, dokąd, z
 co Nas spotkać ma, nie wiemy, ale nie tego się nie lekamy, abyśmy
 wypełnili powinności Urzędu, któryśmy wzięli od Pana Chry-
 stusa. Oświadczamy się przed Niebem, iż podług sił staraliśmy
 się zadość uczynić obowiązkom naszym, aniśmy opuścili, opo-
 wiadać Wam wyroków Boskich; czujcie nad sobą i Wy wspólni
 Bracia Namaszczeniści Kanisey, ta Was niech strzeże, rządzi,
 oświeca, i umacnia. Naymilsi, zostawiamy Namiestników Na-
 szych do Rządu Dycezyi, zostawiamy do stuzenia Wam na-
 miejscu naszym, do sprawowania tego wszystkiego, czego Pa-
 sterska troskliwość wyciąga, Inamy, komu Was powierzamy,
 słuchajcie Ich, jako Nas samych, z ust Ich, głos nasz Pasterski
 słyszec' będziecie, a Łaska, pokój, błogosławieństwo JEZUSA
 Chrystusa niech zawsze z Wami wszystkiemi będzie. Datto
 w Warszawie. u 13. 8 bris. 1767. A.

Rozmowa JW. Przewuskiego Woiewody Krakowy Hetma-
 na Poln: Kor: z Synem swoim Starostą Dolin'skim w
 Areszcie Moskiewskim zostających, Roku 1768.

Ociec. Synu! krwi mojej przewyborne czoło!
 Coż jest, że smutkiem obarczone oczy
 Kryją przed światem twarz twoją wesolą,
 I myśl stroskana, strach jakiś obłoczy!
 Z młodych lat twoich karność zna komita,
 Czemuś me Serce nie raz rozweselił,
 Sprawuie ufność, że gdy Ociec pyta,
 Nie będziesz z onych twych skrytości dzielił.

Syn.

Oycze, którego umysł niewzruszony
 Zadziwiać mi się każe w chwili srogiej,
 Dytasz, dla czego w Smutku pogrążony,
 Alboż ci tajno, że wolności drogiej
 Młoty Ojczyzny, y Dóbr pozbawieni
 Z wstydem Imienia, Zawistnych weselem,
 Przykrym więzieniem żęśmy uisnieni,
 Śmierci niewolnicza pewnie naszym celem.

Ociec.

Straty zdziałane, któreś tu wymienił
 Honoru, mienia, Rodziny, Ojczyzny,
 Nie trzeba, abyś one nadto cenil,
 Ani rozigrzał tym zadaney blizny.
 Zważ, za co cierpiem, tą myślą goręczy
 Zbędziesz mniemaney, y uwierzysz snadnie,
 Ze co twój umysł za upadek liczy,
 w Skarbach wieczności nigdy nie przepadnie.
 Y coż dla Domu haniebnego będzie?
 Gdy da Kronika miejsce fatalnemu
 Czasowi, y gdy Potomność zasądzi,
 Chcąc się przypatrzeć Szymonowi temu,
 Które układał Samowładztwa chciwy,
 Co mózg swój suszy Projektami złemi,
 A wykonał ie Greczyn niegodziwy
 Wchodzący w ligę drogami skrytymi.
 Czytać potomność będzie niešťczęśliwa
 Przykrą Epokę, kiedy moc przelana
 Wszystkich na pewną Osobę pierzchliwa
 w Szaty Ojcowskie przybrata Tyrana.
 Praw obowiązki przestąpiła śmiało,
 Stawę Imienia Polskiego pod nogi
 Złożyła iednej Osobie, niemato
 Wierze, Wolności, Laszczepiwszy trwogi.
 Już bez wątpienia, kto się dziś urodził,
 Nie zakosztuje swobod krwią nabytych;
 Lecz w Jarzmie ledwie zliżać będzie dochodził
 Swych Charakterów gwałtownością Zmytych.

J. M. I.

Wtenczas dopiero nasi Naślądnicy
 Aż pomięszani z pospolitym gminem
 Za co, pytają, byli niewolnicy
 Soltyk, Łatuski, y Rzewuski z Synem;
 Może zastąpi czynność sprawiedliwa,
 Y da świadectwo, że dla Świętej Wiary
 W Sekwestr Nas wzięta ta przemożność mściwa
 Y coż za plama tak czystej Ofiary!

Syn. Znam miły Ojcie, bom iest przeświadczony
 Własnym Instynktem, co myśl mą kieruje,
 Żem nie za jaką zbrodnią uwieziony,
 Tym mą dotkliwość zupełnie cukruje.
 Znam, że nie traci nie, kto traci wiele
 Na swej Osobie, by Ojczyzny całość
 Trwała w trzech Stanach, a Wiara w Kościele,
 Stuszny w tej mierze azard y Zuchwalność.
 Ale o! Boże! co przeglądasz skryte
 Serce ułożenia, y Ust obłudnika
 Lub jawne dzieła, lub też niedobyte
 Głębie zdradzieckie twa mądrość przenika:
 Nim czasu swego tę rozsądziś sprawę,
 Ukoronujesz niewinność skazaną,
 Teraz złość mściwa swe Dekreta trwałe
 Wśród przemożności fałszywą zastoną
 Wyda na wszystkich Nas więźniów z okrzykiem:
 Kto chciał Ojczyznę zahtócić Zuchwale,
 Ten sprawiedliwym został Niewolnikiem.
 Takie tam po Nas nastąpiły Zale.
 Czysta gorliwość za Interes mściwy,
 Wiara za pozor będzie poczytana,
 Za Chymeryka Łosę sprawiedliwy,
 Wzmianka wolności rokoszą nazwana

Ociec. Wątpię nie mogę Synu mój kochany,
 Że Nas, co w jednej dziś chodzimy sferze

Ow lud

Ow. lud do nowych rządów przywiązany
 Posądza, czerni w tej Zawitej porze.
 Lecz gdy ta Scena tragicznym Sposobem
 Wziąwszy swój koniec, nieszczęśliwe Ślady
 Zostawi po Nas nad wolności grobem,
 W ten czas świat pozna próżną myśl, y Zdrady.
 Niechay głancie, y w świetne kolory
 Stroi przewrotność Zdradziecką robotę,
 Zetrze czas wszystkie mamiące pożory
 Niechay oczernia uśmioną Cnotę.
 Niech się złość cieszy, niech kruszy Filary
 Praw Kardynałnych, niech wolność ukraca,
 Niech się wyrzecz y Boga, y Wiary,
 Niech kraj wycięża, a Siebie z bogaca.
 Jednak nie Zmoże, aż wytworna cudnie,
 Choiby swą bystrość w to wszystko włożyła,
 Choiby kraj cały Zdradzata obłudnie,
 Aby niewinność naszą okłodziła.
 Cierp, Synu, prozę współ cierpiący Ociec,
 Ani trać Serca w podejrzanym Stanie,
 Wszakże masz rozum, możesz łatwo dociec,
 Że Nam, Swobodom jest to ukaranie.
 Lepiej dni nędzne, y smutne momenta
 Trawie w zamknięciu w czystości Sumnienia,
 Niz z kłującymi na Ojczyznę pęta
 Bydź pomocnikiem Narodu Stracenia.
 Bodayby raczej czas ten iadawity
 Nie znalazł w Polszcze moiego Imienia!
 Bodaybym oczom był Ludzkiem ukryty!
 A ten wiek nie znał Rzewuskich Imienia!
 Niz, abym owej Familii wzorem
 Chcący z Bogami swe porównać czyny,
 Miał być tej kłęski okrutnym Autorem,
 Kłasi nowy ciężar na Praw obaliny.
 Jeśli rzecz pewna, że nawałność wszczęta
 Bierze swój skutek, o czym niewiemcale
 Nie mię z wolności nabyciem nie spęta,
 Nie dam też Oczom, nie skłóć mię zale.

Syn.

Ociec

Ociec.

Syn.

J. M. I.

Ojciec.

Niewiesz więc Synu, co za koniec dzieła
 Po oderwaniu Nas od wspólnej rady
 I powszechnym Strachem ta robota wzięta!
 Oto gdy pewne odig te zawady,
 Wszyscy, aż z różnych powodów stworzeni,
 Niemych posągów kształtem, jednochętnie
 Niby na własną zgubę sprzyśnięci
 Patrzyli na swą klęskę obojętnie.
 Jedni, w których jest gruncie krew poezjiwa,
 Milżec' z bojaźni musieli z hukani,
 Drudzy, którym już podłość niegodziwa
 Struła Jch Serca, w respekt uwiłtani
 Gdy myślom onych przyprawilo skrzydła
 Przydkie pochlebstwo, w nieczuynośći Serca
 Wielbili nędzni okropne straszidła,
 Każdy z nich leciał jak na lep oszereca
 W przepaść zdradliwą, y ślepym pośpiechem
 Ow pelen jadu Projekt niewolniczy
 Przyieli, rzewny płacz zbywając śmiechem;
 Niech tu więc każdy pozna, y policzy
 Przedziwny wybór Zelantów Oczysztych,
 Których dzielności, y łnoci dożnaney
 Dana w poprawę moc Praw uroczystych
 Y przypatrzeć się Oczyszczanie skaraney.
 Ja, którym nie zwyłt kryłyhować, ani
 Brac' pod cenzurę cudzego obczyścia,
 Tyle przyznać, że Jch Mość wezwani
 Przyimę, se kije zdrań, oraz podeyścia.
 Imion Jch odgłos w nieodżywne lata
 Fatalny, będzie nieszczęśliwym losem,
 Im się przypisze Praw, wolności Strata
 Aż kim Oczyszczną morduiąca ciosem.
 O! wieczna hanba! klęsko Narodowa!
 Nędzne Królestwo iak zniesiesz te razy,
 Gdy Cię nie żadna surowość Marsowa
 Zetrze, lecz same Sądzielie ukazy.
 Słyszatem, Oczu, że gwałt uderzoniory,
 Y spadające na Oczyszczną gromy
 Sprawily, że iest kraj cały wzruszony,
 Y zaiątrzone pryncypalne Domy.

Ojciec

Syn.

Ociec.

Niewierz, śpią wszyscy iak letargiem zdęci;
 Tych uspił wziętek, owych strach ogłuszył,
 Tych osłabiła krew, tych łaska ngui.
 Jeden Łamoyiski, co go Duch poruszył
 Szczepiony w Serce, z krwią pocziwą wlany,
 Wzdrygaicy się zdradzieckiej roboty,
 Złożył Koronną Pieczęć, chcąc być znany,
 Że traci honor, niechcąc tracie cnoty.
 Tobie więc Austryi Mężu tak wspaniały
 Nayszlachetniejsza Dusza przynależy,
 Aby w obiegach swoich ten świat cały,
 Gdzie tylko szybka myśl ludzka zabieży,
 Głosił twą dzielność, aby wszystkie Strony
 W tysiączne lata twą Cnotę sławiły.
 Tys' nad honory same wywyższony,
 Wieki Cię przyszłe będą zazdrościli.
 I Mniszach takż Laskę swoją złożysz,
 Nad czym uwagę zastanawiać proźno,
 Któremu wielką ze Dwór oddać zdrożysz,
 Poznawac można myśl od Cnoty różną.

Syn.

A komuż, Ojczy, dane te Urzędy
 Co ich złożeniu, czy jest Ci wiadomo?
 Komuż te swoje Król oświadczył względy?
 Godnie nadgrodził przydatność Znajomą?

Ociec.

Nigdz. Młodziejowski wielkiej Pratat Cnoty,
 Dłuzny Tronowi y Ciałem y Duszą,
 Pierwszy pomocnik do walney roboty
 Przez którą Prawa Staropolskie kruszą,
 Wziął wielką Pieczęć, a mnieyszą Borchowi
 Oddano, ceniąc wielce Jego zdania
 Jako mennicznych Zysków Autorowi
 Za doskonałe Monety fałszowania.
 Laska zaś jeszcze posłedniej złożona
 Jest do Seymowej Zatrzymana pory,
 Znac' że Osoba nie jest upatrzona,
 Któraby mogła te zyskać fawory.

Meba

Treba się nad tym zastanowie pilnie,
 Komu Ją oddać, y zważyć Osobę,
 Czy był w Paryżu, czy gani usilnie
 Strój, Prawa Polskie, czy pokazał próbę
 Swojej przewrotności, czy bez obyczajów
 y wiary. Modniś uperfumowany,
 Co iad kacerski przyniosł z cudzych Krajów,
 Inny nie będzie do Łaski wezwany.
 Mnie w szędziwości prędko usnąć przyjdzie,
 Pewnie Oczymy nie obaczę mojej;
 Ale Ty Synu po przebytej łodzi
 Może powrócisz kiedyś tedyż do niej,
 Gdzie smutnym okiem obaczysz ruiny
 Domów największych, pod ciężarem Ręki
 Samowładnicy, Świętnie obaliny,
 Zniszczoną Szlachtę przez tysiączne mgły,
 Przez haracz ciężki, przez moc Dysydentów,
 Przez Praw odmianę, y bezbożne Ligi
 z grubym Narodem, y przez Adherentów
 Niechętnie własney Ojczyźnie intrygi.
 w Senacie podłość, a w Ministrach zdrady,
 w Łosach nieważność z niewolą złęczoną
 Ogłądać będziesz samolowne rady,
 Przez własne Dzieci Matkę umorzoną.
 Zał więcej mówić nie pozwala, przecie
 Niech w Sercu twoim ta będzie przestroga;
 Nie gorz się z drugich me najmiłsze Dziecię,
 Pomnij na Wiarę, Sumnienie, y Boga.

Mysł nad Czasem zastanowiona. 1768. a.

O jak są Rzędów Boskich ułożenia
 Dziwne! w pomiarach wszech rzeczy Natury!
 Ze wraz złe dobre, dobre w złe odmienna
 Czas, co swą mocą opoczyłe mury
 y mgliste

Y mgliste waty broniące dojrzenia,
 Fosy najgłębsze do iedney struktury

I równię pod sznur Zwyczajnie plantie
 Najtrwalsze Państwową Prawa w punkcie prae.

Y w tej najmiłszy gust mając ośnowie
 Przeciętym wątkiem świata swe roboty
 Wkrywa długo, nikomu nie powie,
 Trzyma w Sekrecie skutek swojej Cnoty,
 Y tak świat cały ma w swojej okowicie
 Niewolę przyjąć przymusza Zochoty,

Stodęz y gorycz, gorycz y Stodęze
 Y rany razem daje y zdobyze.

Długo się nad tą Bogowie bawili
 Trudno ścia, jakim nazwać go Imieniem,
 Czterzym, Zwierzęcym, ptaszym, wietrznym, czyli;
 Leż że się z żadnym nie brata plemieniem,
 Więc takich nad Nim wyroków użyłi,
 Że go y nazwać nie śmieli Stworzeniem.

Bo ledwo Nieba nie rzuci w popioły,
 Gdy się nasycie nie może żywioły.

Patrzmy, czy jednę świat liczy Fortecę?
 Na których wykuł napis: Niedobyte.
 Wszystko to jednak, czas mając w opiece,
 Przechował, Zwolna uczynił Zakryte
 Chwastem, y lasem, a częstokroć rzecę,
 Albo jeziorom bydzi, gdzie Inamienite

Bywały Miasta, Zamki, kazał. Czyny
 O! dziwne! same teraz Zapadliny.

Już kilka wieków Historia liczy,
 Przez które Świętej Katolickiej Wiary
 Laszczył Tronowi Polskiemu dziedziczy;
 Z Kalwinem, Lutrem, Schyamatykiem pary
 Nie cierpiąc, gdy Ich takich prawem cwiży,
 Że Im beczney nazwisko poczwary

Prawem oznacza, plemieniem, y płodem
 Prosząc to pismem, że są z piekła rodem.

Ala o! Boże! któż nie przyzna szeszerze,
 Że wszyscyście z czasu poczętli, y w czasie

Koniec

Koniec mieć muszę rzeczy w swojej mierze,
 Na jednym Czasie obrotnym Kompasie
 Jedne się zaczęły, Drugie zaczął w sferze,
 Bo te ma tylko robotę, iż pasie

Czas wszy sthcie rzeczy, y jego roboty
 Morze wszy sthiego ma swoje odmioty.

Co Kościół twierdził, to zmocniły wielki,
 Co samym było światłości wymiarem,
 Co sama czcila Nawa w świat Daleki,
 Co Bogu było ulubionym Darem,
 Co niebo miało światłem swej powieki,
 Co. ani piekło płonęło pożarem,

Czasie okropny w swym chcesz mieć ogniwie,
 Z Bogiem wojować zacząłeś prawdziwie.

Krwie męczenników masz charakter,
 Przytłumiasz Boskiej Wyroki stolicę,
 To co jest pewnie Bogu, Kościół szczerzy
 Do niedowiarzkiej taczysz tajemnice,
 Y to, co samo wystworne Kacery
 Czynią, nie każesz głosić za Bożnice.

Z Kościołem równasz odszczępione Zbory,
 Utraceni Je upstrzywszy pożory.

Wiesz, że jak niegdyś Zakon za Mojżesza
 Zwiódł się ulanym zamiast Boga cielem;
 Lecz się też sama na wieki klnie rzeźba,
 Nazywając go piekielnym topielcem,
 Wszak w każdym równa zemsta się wiejsza,
 Strzelec za ptakiem, śmierć goni za Strzelcem.

Y Kaim jedną Ręką Brata bije,
 Którą postronem na swą wklada szycie.

Do tych przewrotów te bierziesz Sposoby,
 Że chcesz potłumie Wiarę, Kościół, Boga;
 Lecz to w brew Boskim Ołtarzom byłoby,
 Na Boskiej Głowie by czartowska nogą
 Stać kiedy mogła. Więc w piekielne groby
 Twoich kienot z Tobą, zapłynie odnoga,

Tam, tam dopiero poznasz, co utracisz,
 Idy się z Czartami na wieki pobawisz.

Zasma:

Zasmakowateś w skutku okazanym
 w Państwie Angielskim, gdzieś zburzył Koscioły,
 Na co gdy patrzę okiem zapłakany,
 Część Świata widzę wpadłą w piekła doty.
 O! Czasie! czyżes kiedy był spodzianym!
 Byś do tej roli nasze wprzegał woły,
 Na które sieieś Czartowski omłoty
 Bezecney Sekty, pod pozorem Cnoty.

Przybrates do swej pomocy Rolnika,
 Co tym sprzężajem dość wytwornie włada
 Biegłego w kunsztach wielce Rzemieślnika,
 Co y Iron robi, y sam go osiada,
 Lisma nicuie, wszystko w dal przenika,
 Brzymusem dopnie, czego nie wygada,
 Mieczem wytrząsa, sądząc, iż wymusi,
 O samo Bóstwo ledwo się nie kusi.

Leż gdybyś go był nie z Bogiem wdał w rzeczy,
 Którego mocy piekło nie wystarczy,
 Mogłoby to wszystko przyznać swojej pieczy,
 Leż Bosha władza zawsze go obarczy,
 Ładney nie zdola szturmować odsieczy,
 I którąby wiary Świętej szłodził tarczy.

Bo Bóg zbudował swój Koscioł na Skale,
 Którey te zalać nie potrafią fale.

Y owšem, kiedy sam mu Bóg przyrzeka,
 Że go piekielne nie obymą bramy,
 Y że przed Jego Duchem czart ucieka,
 Na coż te stawiasz Chwale Jego tamy?
 Y na coś mdego w tę rzecz wdał Człowieka,
 Do wieczney w przepaść chcąc z Nim trafić iamy,
 Że sam nie będzie cierpieć, jedno w ścieżka
 Świat cały czynię chcesz mię szhanicem piekła.

Kabala

przez pytania, y Odpowiedzi.

Pytanie.

Co za Sukces będzie Sejmowi?

Odpowiedź.

Sukces dziwny, bo Naród Polski jest zdradzony,
 Wiele zrobie tu zechcą Lutrzy z swojej strony,
 nie

Nie wszystko Im się uda, Bóg pomięsza szyki,
Nie ustraszą Narodu Armaty y pili.

Pyta: Jaki będzie Sukces Króla w zamysłach Jego absolutności?

Odp: Zdrada zdradę Mu będzie wkrótce zapłacona,
A od Moskwy włożona spadnie Mu korona.

Pyta: Ktoż po Nim Królem będzie?

Odp: Ukryte sądy Boskie Dekret napisały,
Ze panować tu będzie Katolik uspaniały,
Przywróci Nabożeństwa, obali burdele,
Których Lubieżny Człowiek ufundował wiele.

Pyta: Jeżeli Nle Radziwił zrobi co dobrego dla Wiary, y Ojczyzny?

Odp: Radziwił acz jest sławny, lecz że niema głowy,
Dla niego byłby w wierze upadek gotowy.
Marszałkiem Go obrali szturmnie Dysydenii,
Król na Jego upadek już Go sobie ngci.

Pyta: Jeżeli Wiara S. Katolicka upadek mieć będzie?

Odp: Wszczęta na Wiarę burza nie za długo minie,
Ofiara Katolicka nigdy nie zaginie.
Krwia się oblać potrzeba będzie Autorowi,
Y odstąpi ze wstydem imprezy Królowi.

Pyta: Co za nagrodę mieć będzie Nigze Kanclerz Lit.

Odp: Pytase się o nagrodę ciekawie Kanclerza,
Czynności Jego ważne tak, jak łód, y pierza.
Już On ma zgotowane w samym piekle krzesło
Za Machyawelską czynność, Czartowski rzemiosło.

Odpowiedz' Kabale.

Sejm tu będzie spokojny, Moskwa milczec' każe,
Lutray co napisali, tego nikt nie zmaże.

Sukces Króla panować absolutnie będzie,
Stawa Jego po świecie rozegdzie się wszędzie,
Do Nim inszy nastąpi z wielkich Ciołków rodu,
Nie wróż więcej Kabale, nie czyni już zawodu.
Radziwił Głowy niema, to jest prawda, ale
Swojej Mu pożyczają głowy Moskale.

Wiara

Wiara jak jest, tak będzie Katolicka w sferze,
 Luterska y Kalwińska Bogini Wenerze
 Kościół wielki wystawi, Schyzma Wulkanowi,
 Bo się tak podobato Polskiemu Królowi.
 Nigdy Kanclerz Litewski już ma kołosa sławy
 Za swe wielkie czynności, y Prawa ustawy.

Odpowiedź tej na Kabatę Odpowiedzi.

Z Odpowiedzi znać dajesz, że jest z Ciebie rura,
 Nie znasz, co Kabaliczna potrafi figura;
 że zgadnąć przyszłe rzeczy ona może w czasie,
 Korona Polska będzie tu wkrótce na Sasie,
 Naród Go wszystek pragnie, Bóg jest zagniewany,
 Łokarze wiarołomności, y strażci Szatany,
 By nigdy nie czynili tu w Polsce igrzyska,
 Wiedz, że jest do upadku Ich godzina bliska.

Zdanie o Biskupach przy wierze, y wolności obstawiają-
 cych A° 1767.

Prymas iawny Epikur z Reprinem szukali
 Środków, by z Polski wiarę, y wolność wygnali.
 Ten straszył, tamten zwodził, tak Naród zmamiony
 Zginął bez krwi rozlania, choć nie ustraszony.

Andrzej Młodziejowski Biskup Przemyśki.

Biskup Przemyśki widząc meżinę w Polskich Cnotę,
 Górliwość Ich uznawał za uporną notę.
 Na salwach do Projektu cała Jego mowa,
 Nie dojdzie Naród, iż to Samotówka nowa.

Felix Ławet Turski Bisk. Chełmski.

Biskup Chełmski chciał by być nie drażnić Reprina
 Ażeby u Narodu nań nie spadła wina,
 Smaczne go kasko skrycie nie odrzucał przecie,
 Boże wygodą dla ciała, tam lepiej na świecie.

Ant: Ostrowski Bisk: Kujaw:

To polityk, tych maxym, chciał by byli inni,
Aby poznali, którzy są winni, y niewinni;
Mowy Jego przewrotne, y podryścia skryte
Chciał, aby mu za cnoty mieli znakomite.

Ignacy Krasicki Bisk: Warm:

Biskup Warmiński gładzi, gładkich sentymentów
Nie lubił mieć za wiarę trudów y Zakrętów:
Czyli w tej, czyli w owej żyć, dla niego jedno,
Lepiej zawsze w rokoszy, niż by było biedno.

Ant: Wollowicz Bisk: Łucki.

Biskup Łucki ten ogłuchił, jakby go nie było,
Sądząc tedy Narody, nawracac nie młó.
Skuteczniej nawracają moskiewskie batozki,
Niż Chrystusa, te lepiej adorować bozki.

Jan Łopaciński Bisk: Łmudzki.

Przy Błycerze Chrystusa Biskupie Krakowskim.
Przyznać można, że On był mężem prawie Boskim.
Lecz gdy Bóg stateczności Błycerza próbuje,
On niekremną bojaźnią kroki konkluduje.

Andrzej Bajer Bisk: Chełmiński.

Siedział, jako nie Biskup, jak nie Pasterz Zgoda,
Młówał, chociaż ratunku wiara, wolność woła.

Stefan Giedroyc Bisk: Inflant:

To modniś, Gaszek, tylko ogładać fryzurę,
Niż w niebezpieczną Wiary wdać się awanturę

Wacław Sierakowski Arcy-Bisk: Lwów:

Lubo ma dobrą Wiarę, górę bojaźni bierze,
Nieszczęsna ach Natura w swej ułomnej sferze!
Gdy nad wieczność przekłada doczesność C człowieka.
Bliższy grobu, a chce być od śmierci zdaleka.

Jozeף Zatuski Bisk: Kijow:

Ten jest pierwszy Chreścian prawdziwa odnoga,
 Mito mu życie tożyci za Wiarę, za Boga.
 Godzien, by już na Ziemi miał kolojs swej sławy,
 Bro jest Pasterz pobożny, y Senator Prawy.

Nie Kajetan Soltyk Bisk: Krakow:

Woyciecha, Stanisława, swych Pradków honory
 Jeżeli nie przewyższy, to lustr przyda spory.
 Jeden z tych od Prusaków męczeńnik przez rany,
 Drugi na Skatce przez złość Króla rozsiekany.
 Ten zaś srogą niewolą chętnie podejmie,
 A niech wiara, y wolność w Królestwie panuje.
 Przyjdzie czas, że mu więzy Ojczyzna nadgrodzi,
 Pierwej się z grzechów w krwi swej obmywszy powodzi.
 Straci Bóg wiarołomstwo, Prożki, y bałwany,
 Nie będą oni w Polsce absolutne Lany.
 Łód, mówią, niezłamany pulnocny złopnicie,
 Gdy Słońce mocą Boga dobrze mu dogrzeje.
 Biskupowi honory Ojczyzna gotuje,
 Kardynałski Kapelusz już mu Raym ładuje,
 Y korzyść swej niewoli Taszkawą odbierze,
 Świat przyzna, iż Senator, y Pasterz przywierze.

Wdytament wyroków nad Biskupami w Koronie Polskiej, y W.X.
 Lito oziębłe broniących wiary S. Katolickiej Rzymskiej pod czas
 Seymu Extraord: 1767.

Hieron: Szeptycki Biskup Łochi.

Biskup Łochi Szeptycki biedny kuternoga
 Nie stoi On o Wiarę, o wolność, o Boga.
 Szach, Takorniec, krzywdziciel, wszędzie się On wotyka
 Nie Biskupem byż godzien, młynskiego kamyka.

Ignacy Książ Maspalski Bisk: Wileń:

Zbytńia miłość do Króla nad Prawa, Ojczyznę,
 Coż Ci w korzyści dany Biskupie, masz bliźni.
 Zgnębitos dla przysługi Domu Radziwila,
 Narobiliście Prawa, nowych rzeczy sita.

Konfederacya pełnomocna Pani
 Odebrata butawę Oycu, Ciebie rani.
 Wyrządziwszy dość złego, z Litwyś umknąś i cho
 Za granicę, a w Polrze co raz większe лихо
 Sierzy się przeciw Wierze, Rzym, Senat upada,
 Moskwa Schizmatycka Polrze Prawa wklada.
 Dokądże się powróciś mój Biskupie młody,
 Zburzona Farsalia, któż nagrodzi szkody?
 Zastaniesz chryzmem Ruskim już Polskę ochrzczoneą,
 Niemasz Wojska, Hetmanów, któż ma być obrona?
 Uiektos' jakby z boju, gdy na Sejmie wrzawa,
 Wiązą, łapią Biskupów, któż za nich obstawa?
 Dla pokoju, miłczenia przedsięwziętes' drogę
 Widząc dla Siebie z buntu Dysydentów trwogę,
 Zbytes' Ducha świętego na męki dla wiary,
 Odstąpites' Łasterzu Owieczek, y Jary.
 Brodayże Biskup młody, co grać lubi w karty,
 Nie Chrystusową trzodę, lecz rzeszę past' czarty.

Teodor Kież Czarotyski Bisk: Łoznan:

Łoznać się łano daje Ten z swego Imienia
 Ze Czarotyskich figłów, zdani jest, y plemienia.
 Iz nie był na tym Sejmie, tai to jest przyczyna;
 Bo Czarotyskim miła w Oyczyźnie ruina:
 Wiary, wolności, oraz Praw dawnych Zniszczenia
 Ładają Oni, Ja to piszę z doświadczenia.

Bisk: Chełmiń:

Lepiej Staruszkę było na Sejmie przybywać,
 Niżeli tym miłzeniem Wiarę świętą zbywać.

Bisk: Inflant:

Nie pamięta ten Biskup na tej Prelaturze,
 Ze za płochość z Łannami jest w wielkiej censurze.
 Niemasz, ach niemasz tego w żadney Rubryceli,
 Aby Kieża Biskupi Dziewli Kochać mieli.

Adam Krasinski Biskup Kamieniecki.

Takiego był ten Biskup dla Ojczyzny zdania,
 Niechaj sądzi, jak kto chce, lecz nie wart Kochania.
 Bo rozumieć u siebie, a nie dać w tym rady,
 Nie całosć to jest wiary, ale ślad do zdrady.
 Gdy czuły Pasterz w Pismie obłąkaney szuka
 Owieczki, stąd wynika Biskupom Nauka.
 Tu grzmot, hataś po Łoszczu, wolne Prawa mdleją,
 Słyszających o tym Sądzi aż Serca truchleją,
 A ten Biskup w Kamieńcu za murami dyszy,
 Ni przeczy, ni pozwala, niby nie nie słyszy.
 Któż górlwość Mu przyzna, lub obronę Kraju?
 Jak za piecem u Boga siedzi sobie w Raju.
 Wyrzuci prywatę z Serca cnego Pakrewieństwa
 Z Domem Saskim Związłego, a Siostry Matwieństwa.
 Już nie czas o tym myśli, kto będzie na Tronie,
 Stanisław August Polak już siedzi w Koronie.
 Ocknij się, gdy Dysydent Kościół swój buduje,
 A Katolicki zniszczyć z gruntu usiłuje.
 Już łapież Biskupów, więzi Senatorów,
 Zabukano y Szlachtę, Łopów za Pretorów
 Wsadzano Nam do rady, co to za przyczyna?
 Bo niema tymi czasy cnego Polaki Syna.
 Tu cnota, tu odwaga, tu rozum, y meta
 Biskupa pobożnego, Zazyc Mahometa
 Sąsiada dość bliższego, y sprzymierzonego,
 Moskwie podług Traktatów Lawrze przeciwnego.
 Co gdy stanie, przyznamy, żeś jest pracowity
 Y Senator, y Biskup, Polak rodowity.

Bisk. Kijow:

Biskup Kijowski oraz Asystent Papieski,
 w górlwości za Wiarę Maj prawie Niebieski.
 Ten Pasterz ulubiony od Moskalów wzięty
 w tej posturze znalezione, jak Jozafat święty
 Na krzyż twarz upadła modlący się szczerze,
 Aby się nie stało przeciwnego Wierze

Katolichy; stąd mówił: Panie miłościwy
 Królu nasz, masz Cnotwie, jeżeli szczęśliwy
 Chcesz być, za Wiarę świętą obstawaj przykładnie,
 Uczynię to dziś możesz z twym Narodem snadnie.

Xcie Bisk: Krakow:

Biskup Krakowski Soltys mocny filar Wiary
 Godzien pochwał, miłości u wszystkich bez miary.
 Wzięty jest wprowadzić w ciążkę ten Biskup niewola,
 Ale na większą Kniazia Repnina niedola.
 Lawstydzi się y Prymas niewdzięczny Łaski Jego
 Będąc wkrótce potępion z Dekretu Rzymskiego;
 Ze wiarołomca, Lutruu adherent widomy,
 Schyzmatyków, Kalwinów obrońca kryjomy.
 Nie słuchał zdrowej rady Nigzycia Soltyska;
 Niechże teraz co przędzy z Lutrami umyka.
 O! bodaybys był kamień, nie Infule włożył
 Na ~~ona~~ głowę Łodoskiego, który prędko ożył
 Na zgubę twoją; figlarz Ony Konsekratorze,
 Na Wiarę, y na wolność w nie-szczęśliwej porze.
 Zginie Prymas, y Repnin z całą swoją zgraią,
 Jak tylko Chześcian'skie Woyska Marsz Zagrają;
 Zginą bez krwi rozlania, znikną jak dym z ziemi,
 Ze Wiary odstąpili, zginie y ich plemię.

Xcie Gabryel Łodoski Prymas.

Dopił On Prymasostwa przez Łaskę Repnina,
 Promocją gwałtowną Ministra Łanina.
 Lecz im wyżej podniesion, tym głębiej zniżony
 Będzie przez Dekret Rzymski z Polski wyrzucony.
 To jest krzywoprzyrzęznik, y amant publiczny
 Hemkinowey Łuterki, Panegiryst iścizny!
 Mszy odprawiać nie umie, Kapłan'skich Paierzy
 Nigdy nie mówi, kto wie, w co On tylko wierzy.

Bisk: Kujawski.

Ten Biskup ze Gospodarz dobry, powiadają,
 Ale że filut lepszy, to wszyscy przyznają.

Jm. 9.

Bisk. Warm.

Ten nowomodny galant Muzy nigdy nie ~~ada~~ miewa,
ale tylko z Dziewkami sursum Corda śpiewa.

Bisk. Premyski Kancl. W. R.

Nowy to mazaryni prędko urosł w Łana,
Już mu nawet Kanclerska Pieczęć jest oddana.

Bisk. Chełmski.

Nie dawno wziął na siebie Turski Fiolety,
A już zdradza Gycyznę, Rosciot, ach niestety!

Oda Kcia Imęsi Biskupa Krakowy z niewoli
dla wiary, y wolności podjętej do Liomków na reasum-
pcyę Seymu Zgromadzonych R. 1768.

Niech to w żadnego nie postanie myśli,
Ze tego Pisma przyczyna uisiku;
Większe daleko rzeczy Wam Ten kryśli,
Który jest wesół w tym szczęścia igrzysku.
Wielką to dla mnie będzie zawsze chluba,
Gdy wiarg, wolność ocale mą zgubą.

Nigdy wesołszy w mym życia przeciągu
Nie był, jak teraz jestem w tym więzieniu,
Laszczyt największy odbieram z urągu,
Gdy przezeń czynię dość Bogu, Sumnieniu.
Nie mey Osoby żądam zlitowania
Droższa rzecz celem jest tego pisania.

Wiadomo wszystkim, że w zawsze to czynił,
Co Wiara, wolność po mnie wyciągała,
To czynię, wyznam, w tym tylkom przewinił,
Żem ufał, w których wiara nader mała;
Jeżeli winnym może być nagany
Z Wiarg, wolnością przez Zdrayców wydany.

Ktoż się

Ktoż się mógł spodziewać, aby ten knuł zdrady
 Przeciw wolności, y przeciwko wierze;
 Którego wszystkie dążyć mają sprady,
 Aby w gruntownej zostawata sferze:
 Jakim kto w Sercu, tak o każdym tuży,
 Bóg tylko widzi Sekreta ztej Duszy.
 Mitości jednak ku Wierze ogniwa
 Wzięcie, nawet śmierć rozwieść nie zdota,
 W tych tylko wszystko łatwo się rozrywa,
 Którym występku korzyść wienczy cnota.
 Mile mi życie, lecz w ten czas, gdy Wiara
 Y wolność calę, szłę go na ofiarę.
 Jestem więziony, lecz tylko na ciele,
 Przetom też ciałem jest od Was daleki,
 Lecz umysł wolny z Wami zawsze śmieć
 Będzie do samej zawarcia powieki.
 Komu występki nie kępuje Serca,
 Żaden go więzić nie zdota morderca.
 Lecz przez Bóg! próżne podobno kłopoty
 Te moje, kiedy ukaz zbyt okrutny
 Milerzci Wam każe, podobno ochoty
 Nie maie wiek wasz w więzieniu wieść smutny,
 Wiąże Wam usta przemoc Zagraniczna,
 A tak już ginie Wiara, wolność śliczna.
 O! czasy miejsca w okręgu niegodne
 Wierności! czasy nader nieszczęśliwe!
 Myśli, y Serca w których nie są zgodne,
 Ku Tobie Chryste usta nieczytliwie;
 Nie wolno w sprawie Twój stawac' bez kary,
 Nie wolno prawey utrzymywać wiary.
 Czuje me Serce, wiem już z doświadczenia,
 Że w tak przewrotnej wszech rzeczy odmianie
 Odrzuci tysiąc to pismo zelżenia,
 Ledwie ku niemu który skłoni zdanie.
 Jednym wstręt bojaźni, drugim złość Jch sprawia,
 Że widząc, milerz na wszystkich bezprawia.

Mnie choć pilnują nieprzyjazne strażę,
 Choć bardzo wątpię o skutku mey rady,
 Czynię jednakże, co sumnienie każe,
 Ażaj kto zechce iść mojem śladem.
 Wskoram, albo nie, to wezmę w zaszczyt;
 Dla Boga, dla Was żem tożyl me życie.
 Już już upływa czas Seymu limity,
 Znowu zacząć maie Seymowanie:
 Skarb wielki teraz może być nabyty,
 Gdy wszystkich jedno będzie na to zdanie.
 Górlwość wasze może wienczyć skroni,
 Jeżeli wiarę, y wolność obroni.
 Jeden jest sposób łatwy y skuteczny,
 Złączyć na jedno swobodne umysły,
 Związek ten ma być na zawsze stałeczny,
 Bo wszystkie rzeczy od Niego zawisły.
 Gdy między Wami jedność będzie wszczęta,
 Ztargacie wszystkie Zagraniczne pęta.
 Daremne widzę kłopoty starania,
 Proźno y w Sercach żądze są zbawienne;
 Jeśli Was bojaźń do tego nakłania,
 Że Usta od Serc waszych są odmienne.
 Kto milczy tam, gdzie mówić trzeba śmiało,
 Znać w Nim złe Serce bez Cnoty zostało.
 Wiem, na umyśle każdy przekonany
 Ż Was jest, że bronie jest powinność ścisła
 Wiary, że rzucie trzebaby kadyany,
 Catość powinna że na tym zawisła:
 Lecz coż, gdy bojaźń straty swego mienia
 Zbawienną z waszych Serc myśl wykorzenia.
 Wszak nie są jeszcze Seymem potwierdzone
 Niszczące wiarę, y wolność Traktaty,
 Mogą być jeszcze stuszenie odrzucone:
 Lepiej jest ginąć, niż takie mieć straty.
 Gdy kto wykroczy raz, grzeszy, lecz który
 W złym trwa, występki czyni gorszy wtóry.

Lubo żadnego nie mają waloru
 Y te bezprawne ztych ludzi postępli,
 Karę gdy wezmą niemając odporu,
 Trudniey wychodzą, niż wchodzą występli.
 Gdy ztych wpuszcicie do waszego koła,
 Któryś z Was potym wypędzie ich z dola..

Przez Strach gdy złości dopełnicie miarki,
 Nie samę tylko wiarę Zagubicie,
 Na wolne y Wam włożą jarzmo karli,
 W jednego władzy będzie wasze życie:
 A tak wolności, y Wiary Laszczęty
 Straćcie, a Skarb nigdy nie nabyty.

Acz powinności wiecie wszystkie zgola,
 Przebacze jednak, że w tej Zawierusze,
 Gdy Bóg, Sumnienie o to na mnie wola
 Wszem w obecności przypominie je musze.
 Wszystkich wyroków gdy pełnię ukazy,
 Żaden z Was do mnie nie ma mieć urazy.

Królu nasz Panie, którego przymioty
 Nie z Tronu Laszczęty, lecz Tron z nich ma chlubę
 Wspomnij na ów czas, gdy biorąc znak złoty
 Przysięgłeś chować obywateli łube,
 Wiemy y teraz twoje oświadczenia,
 Tylko Nam braknie ich uskutecznienia.

Wiele zależy na Króla Działaniu,
 Ten przy wolności, y Wierze gdy stanie,
 Wiernym go widząc wszyscy w powołaniu,
 Z tak dobrym Królem łączą swoje zdanie.
 Żaden nie zdola Im szturm Zagraniczny,
 Póki trwa Króla z ludem Związek śliczny.
 Niech się Król tylko obojętnym stawia,
 Aż wielkie zaraz między ludem spiski,
 Coż, gdy przewrotność myśli swych objawi,
 Już Król, y Naród swej Zguby jest bliski.
 Chytra obluda wszak to ma w korzyści,
 Nieszczęsnym skutkiem że złosc swą uiszc.

Król Polski zawsze to ma mieć w pamięci,
 Że się nie rodził Królem, lecz obrany,
 Że mogli inisi naten Tron być i rządzić,
 A przecież Temu tylko rząd oddany.
 Tym ścisleyszego winien jest rachunku,
 Gdy na złe tego zażywa szafunku.

Z Boskich przeznaczeń wszak siedzisz na Tronie,
 Władę stuszną, abyś bronił Jego sprawy,
 Koronowane zawsze zdobi Skronie
 Za Świętą Wiarą upominek żywawy.
 Gruntowną wiarą napelnione Serce
 Gromi surowie wszystkie Jey morderce.

Uznawszy, że Bóg rozdaje Korony,
 Przeczyc nie można, by nie w Jego Rece
 Było, zasiadłe ogłocie Trony,
 I dać przewrotnych Królów wiecznej mgie.
 Kogo zaślepia marność świata licha,
 Tego na sam dół Ręka Boska spycha.

Prymasie, pierwszy w Królestwie Kapłanie
 Patrz, obowiązek twój jak nader ścisły,
 O Wiarę ma być i twoje staranie,
 Jey twierdze od twych czynności zawisły.
 Nie szukaj środka żadnego w tym zdaniu,
 Szczodry w nagrodzie Bóg, ostry w karaniu.

Winienes' cnoty twej dać jawne znaki,
 Gdyś przyjął na się cnotliwych zaszczyty,
 Skazisz twój urząd, gdy umysł dwojaki
 Twej odmienności raz będzie odkryty.
 Ta jest występku zawsze kara zwykła,
 Że y następców w swej sromocie wikła.

Wspomnij na twoje ku Wierze obligi,
 Z których śmierć tylko sama Cię wywikle,
 Przynależes' ze mną bronić na wyszigi
 Wiary, y maszcie odmienniać się zwykłe?
 Lub ginąc teraz masz ze mną przy wierze,
 Lub z Bogiem, ze mną rozrywać przymierze.

Kolledzy.

Kolledzy moi przeznacni Pasterze,
 Grono wyborne na czele Senatu,
 Należy do Was śmierć ponieść przy Wierze,
 Nie macie czynić żadnego Traktatu,
 Prawdę każdemu macie mówić wszędzie,
 Gdy na Biskupim jesteście Urzędzie.
 Nie godzien taki Biskupiey Infuły,
 Który się wzdryga w Boskiej ginąć sprawie;
 Nie ma bojaźni w Sercu Pasterz czuły,
 Przy swoim stoi nieustraszon prawie,
 Czynić powinien, co może, w tym razie,
 Mieleży, podległym już staje się skazie.

Świecki Senacie, Lustr kraju prawdziwy
 Niechciecie kłębą wasze okryć krzesta,
 W cnych Mężach zawsze Senat wasz był żywy,
 Boska Was Ręka do tego wyniosła:
 Wszak macie w Przodkach waszych cne przykłady,
 Stańcie się godni wstępować w ich ślady.

I także u Was dostąpię Przyjaźni
 Zli odszczepienicy, że Jch w wasze grono
 Przyimiecie? których chytrą ^{Boga} ~~chytrość~~ Drażni,
 Wy na Oyczyzny wsadzicie Jch łono!
 Już y wasz Senat nie będzie Senatem,
 Gdy weń złych Ludzi wpuścicie Traktatem.

Stanie Rycerski, obroń dowodna
 Wiary, wolności w najcięższym terminie
 Niech tylko waszych Serc myś! będzie zgodna,
 Wiara y wolność zapewne nie zginie,
 Waszej miłości ku Wierze ogniwa
 Wstydliva bojaźń niechay nie rozywa.

Wiedział świat cały, jak świeżo na Sejmie
 Odpór daliście Zamyśłom Zdradliwym,
 I któż Wam teraz tę śmiałość odeymie?
 Czyż Stan wasz Wierze już nie jest zycaliwym?
 Ztwierdźcie y teraz przeszłe wasze czyny,
 Macie już chwałę, chronicie się od winy.

Szczery w tych tylko jest fanatyzm, którzy
 Łoty obstają przy prawdziwej cnocie,
 Łoki się wielkiej nie lekają burzy;
 Ja gdy nastąpi, holdują sromocie.
 W ten czas w cnych mężów jaśnieją przymioty,
 Gdy są stalemi na wszystkie obroty.

Nieziemna podłość od Tych Serc Daleka,
 w których tkwią dawne Staropolskie dzieła,
 Od takich tylko Serc cnota ucieka,
 W których nieprawość sama górę wzięła.
 Kto czyste Serce, umysł ma bez skazy,
 Zaprawdę, wesół śmierci bierze razy.

Królu, Senacie, y Rycerski Stanie,
 Niech Wam tkwią w myśli te szczere przestrogi,
 Idzie Bóg chce, wasze tam skłaniacie zdanie,
 Nie mieycie płochy w tak cnych Sercach trwogi.
 Nie zdoła Króla, ni Rzeczpospolitą,
 Miec Duszę w sprawie Boskiej nieuzytą.

Wszystka przeminie marność tego świata,
 Ze swemi czyny Dusza pozostanie,
 Podług czynności będzie też zapłata,
 Litość, gniew, cnota, grzech przed Bogiem stanie.
 Nie żart, nie żadne ludzkie to wymysły,
 Każdy rachunek odda Bogu ścisły.

O! czasy dzikie, czasy nader smutne!
 Gdy z trwogi milczą Katolicy prawi,
 Prześladowania czyż już tak okrutne!
 Ze ginie, gdy się kto za wiarę stawia.
 Lepiej, niż wiarę, pod miecz dać swe życie,
 By Niebo zyskał, niech krew tyran pije.

Już Was na Boga zaklinam Ziomkowie,
 Na własną calość zwróćcie tylko oczy,
 By Wojnę Wierze prawej Kray wypowiedzie,
 Moc wielowładna wolności zaskoczy.
 Na jednej Wiara z wolnością jest szala,
 Gdy pierwsza ginie, druga się też wali.

Boże! jeśli ma krewia wiara ocale
 Niech ginie, Wiara aby była cota,
 W mym przedsięwzięciu day bym wytrwał stale,
 Tobie niech tylko z tego będzie chwata.
 Rządź Serca Lomków, Ty sam bądź Jch Rayca,
 Bron' Ci wiernego, niechay ginie Drayca.)

Mysli J. W. Drieduszyckiego Czesnika W^o Kov.
 nad terażnieyszą robotą Barską.

Mysł zmierzająca ku Obronie Religii, y wolności obcyga Nar.
 rodów mocno obarczonych, dopiero czynności ku temuż konco-
 wi od wszystkich Religii prawowierney, y oyczyźnie życziwych
 nie tylko chwalona będzie, ale tych wszystkich pociągnęłaby
 do Siebie, y pociągnie, jeżeli będzie od wszystkich prywat, ko-
 rzysci partykularnych, y nienawiści czysta.

Mysząc o obronie Religii, y wolności, ażeby to oboje z tak zawi-
 klanego Stanu, w jakim jest, wyprowadzić, o tym tylko, o ni-
 czym więcej nie trzeba myśleć.

Jako zaś Religia y wolność pogrążyła w tę przepaść, w któ-
 rey teraz są widziemy, chęć prywatnego wyniesienia się, chęć Zem-
 sty nie cierpiąca - wyniesienia innych - ambicya, a ta sprawiła
 różne scysy w Rep'tey, przez wynikiłe z niej domowe rosterki;
 tak chcąc wydzwignąć z tego upadku Religia y wolność, trzeba
 się jako nayspilniey strzedz tych pasyji, y takich do obrony, y u-
 bezpieczenia Religii y wolności szukać środków, przez któreby
 jak najmocniejszy ziednoczenie się Obywatelów Królestwa stać się mogło.
 Coż jest przyczyną tak nieszczęśliwego Stanu Oyczyzny, w ja-
 kim zostaje, jeżeli nie rozroznienie umysłów z wyżej wspomnio-
 nych pasyji pochodzące? Co salwować może, jeżeli nie ziednocze-
 nie? Ziednoczenie zaś pewne będzie, gdy w robocie teraz zaczy-
 nać się mającey nie będzie w najmniejszym punkcie chęć pomno-
 żenia własnych złąd dla kogo korzyści, umysł zemsty y niena-
 wiści: jakoż prawdziwa gorliwość o Religia, y Oyczyznę młodość

w ten czas pokaze się, bądź prawdziwa, gdy od tych chęci będzie wolna. Nie dosyć jest wołać do związku na obronę Religii y wolności, do tego spisować się przysięgi, ale potrzeba, żeby się w tym zgadzała myśl z czynnością, a czynność z myślą.

Trwa jeszcze do tych czas robota pod hasłem ~~roboty~~ obrony Wiary y wolności rozpoczęta, która jest upadkiem. Styszeliśmy w oświadczeniach umysł ^{wiary y wolności} poznaliśmy w robotach, że był tylko prywatney korzyści y nienawiści; nienawiść czyli ambicya swego nie dokazała, nadzieja prywatnych korzyści wielu oszukała, a Religia za to y wolność uszkodzona.

Nie na obcą potencją narzekać potrzeba, że zgwałciła Nam wolność. Ci ją zgwałcili, którzy obcej potencji wezwali, do stanowienia Konfederacyi. Tey Wojsk zażyli, y pod opiekę Oneyże Wiary y wolności poddali, sakryfikując to oboje, aby dopiąć tego, co umyślił: w czym oszukani, wolność do upadku, Religia do poniżenia przywiedli.

Jeżeli tedy jest myśl szczerza obrony wiary y wolności, toż samo za cel wziąć potrzeba, nie więcej nie mieszać. Jak, ~~prędzo~~ rozrządzą nie Kurlandyi, kto ma być Tey Xiążęciem, przypomni sobie każdy, że Krasinska jest Żoną Królewica Karola, wniesie prywatę et. gdy co podobnego będzie. Jeżeli nie będzie spisanie się y sprzyżenie przy Dostojeństwie panującego Króla, każdy pozna zamach na detronizacyę Jego, ^{atak} nie tylko Królowi przychylni, ale y Oyczyźnie życzliwi, chociaż względem panowania ~~on~~ jakkolwiek byliby indifferenty, miarkując ztąd straszne zamieszanie, Pewnie łączyć się nie będą. Król przy takich na siebie zamachach, do uwolnienia Rządy y siebie samego ztęy, w której zostaje, dependencyi przytłaczyć się nie może, ale o swym ^{„ tym sposobem bysaby część narodu z Moskwy „} bezpieczeństwie, myśli będzie, inaczey zaś mieć go nie może, jak trzymając z Moskwą, dla tego że z Królem być przeciwni. Kto tedy chce szczerze obrony Religii y wolności, nie powinien dawać okazji do rozdwojenia Rządy y owszem tak powinien tę robotę kierować, ażeby y Król mógł do niej w czasie przystąpić.

Chociaż kto y nie kontent z panowania, powinien pamiętać, że omnis potestas est à Deo, y niechay nie myśli o odmiianie panowania, ale o obronie Religii y wolności. Toż samo jedno chęć bronie, potrzeba wiele pracy y kosztów, y atądów, dopieroż razem o obronie tego y przeciwko Królowi myśli, że dwie myśli gdy są razem jedna drugiey przeszkadza ^{do rozrywki myślenia} o obronie wiary y wolności. Niechay sobie przypomni w te myśli wpadając Lebrzydowski: go przeciw Zygmuntowi III. Prymasa Prażmowskiego z Sobieskim

Hetmanem

Hetmanem
Szwedów
razem, i
mieszali.
Od obcych
i nad
kich
stwo talu

Akt
rze ucz

Jako ka
samey na
myśli wra
większa, po
Kiegotow
ich uale
nam strac
Niech w
prym, y
y nigdy mi
y wykonan
szeniem w
przez nie
low, jedny
mi Wiara
do grun
dzeni en
inie, y je
wniekszy
Wojsko
inie w
wy, enoth
catty m
Rządy w
y pod are
a stawa

Hetmanem przeciw Michałowi, y niektórych Polaków z Potencją
Szwedzką przeciw Augustowi II. Zamałchy, a przypomni sobie
razem, że się te nigdy nie uwały, Królestwo tylko straszliwie za-
mieszaly.

Od obcych Sasiadów jeżeli są jakie obiecane posillki, tych nale-
ży nadzwyczaj zachować, a nie do Ojczyzny wprowadzać, bo za ta-
kich gości Bogu, y ludziom trzeba będzie odpowiedzieć, y lekar-
stwo takie byłoby gorsze^{nad} choroby.

Akt Konfederacyi. Barskiej. Dnia 29. Februarij 1768. w Ba-
rze uczynioney.

Jako każdemu w wolnym narodzie urodzonemu za Instynktem
samey natury, miłości, y szacunek wiary y wolności w serce y u-
mysły wraz z życiem wlane y spojone, jest nieomysłną, y naj-
większą pobudką do obrony y ratunku tych nayszacowniejszych
kleynotów, y darów od Boga Narodowi Polskiemu danych; tak dla
ich ucalenia y konserwacyi, krew wyśławiać, y życie poświęcić nie jest
nam straszno y przykro.

Niechże więc nikomu nie będzie w podziwieniu, iż w tak okro-
pym, y nieszczęśliwym Ojczyzny stanie, po tak okrutnym
y nigdy niepraktykowanym w tym Królestwie zwałceniu Praw,
y wykonaniu nayszczęśliwszych, z obelgą całego Narodu, y naru-
szeniem wewnętrznego bezpieczeństwa, gwałtów y występków —
przez niektórych Zapamiętatych Ojczyzny Synów y Obywate-
rów, jednym znowy, y zdrady Dydykowskiej z nieprzyjaciół-
mi Wiary, y Ojczyzny naszej duchem kłótnych, przerażeni
do gruntu Serca temi gwałtownościami, zagłazani oraz y wzbu-
dzeni cnotą y odwagą Staropolską bierzemy się mężnie, odwa-
żnie, y jednomyślnie do obrony wiary y wolności, nayszaco-
wniejszych y najmilszych tego Królestwa zaszczytów.

Wojsko całe Koronne, nieodrodne cnym Polaków plemię, mę-
żnie w Szarżach Oficyerskich Towarzystwach, y lud cały wojsko-
wy, cnotliwi y dobrzy Obywatele, wiary, wolność Prawa, Perro-
gatywy Narodowe chcą mieć niezmasane Obywatelów teyże
Rzeczy wszystkich ubezpieczonych, y niektórych w niewoli,
y pod aresztami Wojsk zagranicznych będących uwolnionych,
a sławę y honor Narodowi całego, y Wojska utrzymamy y restau-
rowamy

rowany; wszyscy dla podziwignienia y ratunku Ojczyzny do u: padku nachyloney, dla utrzymania wiary y wolności, niesiemy — chętnie y odważnie naszané zdrowie, Fortuny, krew, y życie nasze. w Bogu ufność pokładamy, pokornie y gorąco prosząc, ażeby Kro: lestwa tego od wieku Sobie oddanego bronił od uisków, y prze: siadowania Dyssydentskiego, ażeby hardych y zuchwałych — Nieprzyjaciół, y Ich adherentów, y następców natę S. Wiary — Katolicką Rzymską zhańbił y zawstydził.

Trafiliśmy na Wiek nieszczęśliwy, na czas opłakany, w którym — złudzeni, y zdradzeni od cząstki najmniejszej złych y prze: wrotnych Osób zaczęli y dobrzy Obywatele Rzeczy doswiad: czają wraz z Nami Zgwałcenia Praw wszystkich Narodów, y Królestwa naszego, zgwałcenia, y zniesienia bezpie: stwa publicznego, poniżenia wszystkich Prerogatyw, y Znie: sienia Władzy Hetmańskiej, przewrócenia Dawnego Sta: nu, y Formy Rzeczy, ukrzywdzenia wielu godnych, y za: służonych w Wojsku, przez obnażenie Ich z Szarzy Wo: skowych, y oddalenie od spoczyności, y służby wojskowej, a całej Rzeczy y Wojska komputowego przez reformowa: nie chorągwi Polskiego Authoremantu, przez uszczuple: nie, y oderwanie od władzy przyzwoitey, et à corpore Wojska Regimentów pieszych y konnych.

A co najokrutniejsza, co nayszkodliwsza; wprowadzenie in: viscera Regni Wojska Cudzoziemskiego inscia Republica, y tym Wojskiem uciążenia Obywateli, niszczenia kraju, wa: bunków Dóbr, znoszenie y gwałcenie po Województwach y Ziemiach Sejmików y Sejmu, branie ludzi zaczęnych y go: dnych Meżów, Obywateli wolnych pod warty, y areszta Lot: nierskie, jako to JW. Imię Jana Czackiego Podczaszego — W. Koś zastugami w tej Rzeczy, y przykładną gorliwo: ścią przy wierze y wolności chwalebnie się dystyngwio: cego, Urzędnika Kon., y w Wojsku Rotmistrza; także W. Imię Pa. Kozuchowskiego Cześnika y Konsyliarza W. K. Kaliskiego Godnego y cnotliwego Obywatela: nadto gwałto: wnego, y okrutnego Wojskiem pomienionym całej Warszawy Miasta Stołecznego oblężenia, y pod czas Rady Sejmowej, mocnym nieprzyjacielskim sposobem, contra Jura Gentium et Jura Regni, wzięcia y wyprowadzenia gwałtownego z Pa: Taciów

Taciów dwóch Biskupów, trzeciego JW. Rzewuskiego Woję-
 wodę Krakowy Hetmana Polny Kory także czwartego Sta-
 roś Dolinśkiego Łosia Podolskiego, Meziów powagę Sena-
 torską Biskupią, Hetmańską, Poselską zaszczyconych, Me-
 ziów Wielkich przy wierze y wolności gorliwie stawających,
 Zasługami w tej Rzpie, y w Woysku Szarżami dystyngwo-
 wanych, także wywieżenia z Warszawy pod konwojem, y
 Wartami Moskiewskiego y Kozackiego Łolnierza, y trzyma-
 nia ich dotąd, bez żadnego z ich ludzi posłużenia, y przy-
 zwoitey wygody, w niedyskretnym areście y niewoli, cnotli-
 wych z smienicay Familij, y Zasługami Znaniomitych w tej
 Rzpie wielkich y godnych Meziów, jak Łoczyniców y Kry-
 minalistów. Do tych na ostatku wiśkach y gwałtowno-
 ściach, gdy taż przewrotność y usilność w konspiracyi, y zie-
 dnozeniu się z Dysydentami y adherentami będąc, po skon-
 czonym, y zerwanym Sejmie, na zarzcie Senatorów y Posłów
 opozycye y kontrady keye nie uważając, odważyła się zbroj-
 nym Łolnieniem na koło Warszawę otoczywszy, y samo miey-
 sce, y Świętnicę Rad, Jzby Senatorską y Poselską znicwa-
 rzywszy, y zbroynym Ludem Warszawę napelniewszy, Projekt
 nayszkodliwszy zalicmitowania Sejmu zerwanego, z wygnanie-
 niem Komisyyi cum potestate legislativa wymodz, y pod
 pretextem tegoż Projektu, ad cladem Patrie, et eversionem
 Praw wszystkich Wiary S. Katolicką Raymską gruntują-
 cych, nawet y Dekreta Seymowe, Trybunalskie, y Komisyyi
 Toruńską, y inne Actus in tuitionem wiary, y Świętnicę Pań-
 skich, sprawiedliwie, y legalnie następionych zniszczyć y znie-
 ważyć, y wraz atrociora vulnera przez różne uprojektowane
 ustawy, wynalazki, y sposoby niewinney Rzpie, y Osobom
 w Gwilnych, y Woyskowych Szarżach będącym Ładawai, y
 Łolnierza w Łoldzie Rzpie będącego na łezach przez ni-
 szczenie Dóbr płacy Woyskowej y Hibernom podległych
 ukrzywdzić, y od obrony Oyczyzny, y czynności Woyskowej
 tamować y oddalać. Authoramant Polski znosić y odmieniać,
 a przez to cały naród Polski, Stan Szlachecki, y Woysko
 Koronne y Litewskie do hanby y niesławy prowadzić.

Wice

Więc My Rycerstwo Koronne, wszyscy Mężowie y Obywatele Szlachami, y służbą Wojskową Zaszczytani, przeglądając bliżsi upadek, y zgubę Ojczyzny wspólnej Matki naszej, miłością prawdziwą teyże Ojczyzny zagrożeni, gorliwością przy Wierze S. Katolickiej wzruszeni, do praktykowanej dawnemi wielkimi obrotami udaliśmy się przykładem Tyszowieckiego, Opatowskiego, Tarnogrodzkiego, w takowym razie, y nieszczęściu Ojczyzny, odważnie czynionych związków, zgodnie y jednomyślnie związaliśmy się, y sprzymierzyli wszyscy przeciwko wszystkim Nieprzyjaciółom, y następcom na Wiarę, na wolność, y przeciwko Ich Zdradom, machinacjom, Pismom, Projektom, Aktom Traktatowym Wiarę S. Rzym: ską Katolicką, y Prawa Jej świętobliwe Przysięgami Królów — stwierdzone, wielkimi tak dawno state y trzymane, także y Traktaty Oliwski, Karłowicki, y inne przymierza sąsiadzie obrażającym, gwałtownie y poniewolnie, sub quocunque titulo, nomine, colore, et pretestu formowanym, y stanowiącym się prejudiciis mającym powstajemy, y one reprobujemy, kassujemy y annihilujemy: Oświadczamy się przed Bogiem, coram Dno Exercituum, Obróncą niezwykłym Wiary S. y Królestwa naszego, przed całym światem, y Potencjami sąsiadziemi, iż nie z żadnego Interesu prywatnego, y Zawiązości, lecz z powinnych obowiązków, y przyczyn wyrażonych bierzemy się do naturalnej obrony utrzymania Wiary y wolności. Jako Konfederacyi Radomskiej, y wszystkich Aktów tak Sejmowych, jako y innych wszelkich jakiegokolwiek kształtu, natury, y gatunku pod bronią Moskiewską vi et potentia militari wykonanych, poniewolnie czynionych y stanowionych wyrzekamy się, nie tylko że w Sessyi obstantibus contradictionibus et reclamacionibus, a niektóre bez wiadomości najwyższej, y najznaczniejszej Obywatelów liczby, w wielu miejscach clandestinè, et sub armis nastąpiły, ale też dla tego, ażeby pod pozorem y zastłoną tych Aktów Konfederacyi, y Ustaw szkodliwych, Wiara, Wolność, Prawa Sta: rodawne, Głos wolny, wolni Obywatele, y Wojsko Koronne obelgi, uszczerbku, zdrady, y krzywdy nie ponieśli, y kraj cały od Wojsk Zagranicznych Rosyjskich nie był aggrawowany, y że by toż Wojsko Rosyjskie przeciwko Traktatom, po Krajach Polskim y Litewskim rozłożone ex nunc z tychże Krajów ustąpiło; Tak podniesioną teraz na obronę Wiary S. Katolickiej, y wyzwolenie od ucisków y gwałtowności dalszych strapiłney Ojczyzny

Obyczyny, zgromadzonych, zjednoczonych, y sprzymierzonych
 Obywatelów, pod Laską J. W. Imi Pana Michała Korwi-
 na na Krasnym Krasinskiego Podkomorzego Ligstwa.
 Mazowieckiego z Rozaniskiego Marszałka in locum J. O.
 Xcia Imi Radziwilla Wdy Wilen Marszałka substy-
 tuowanego, y obranego Konfederacya, constanti et laudabili
 lege bene et recte sentientium Civium promouwano, wdzie-
 cznie przyjmujemy, et pari resolutione, et generositate com-
 plectimur; Upewniamy oraz Stany skonfederowane, iż be-
 dze w jeden węzeł zjednoczeni, y sprzymierzeni, et heroico fa-
 dere ligati jako na obronę Wiary, Wolności, y całej Rzeczy,
 ochotnie krew, y życie poniesiemy, y terazniejszey konfede-
 racyi nie odstąpiemy; Dla czego Kommissarzów przysięgłych
 ad gremium Consiliorum konfederacyi naznaczymy y akce-
 ptujemy, które to chwalebne y świętobliwe Dzieło zobopo-
 nej konfederacyi jedności y sprzymierzenia Woyska, y całej
 Rzeczy, tak ugruntowawszy, jako Cives armati, Krwi, ży-
 cia, y Fortuny nie oszczędzając Szable naszej na obronę Wia-
 ry S. Katolickiej Rzymskiej, Praw, y wolności naszych, in
 DEI nomine dobywamy, y przeciwko wszystkim na Wiare,
 wolność, y Prawa nasze następującym Nieprzyjaciolom, ani-
 mos et arma vibramus, wszelkim sposobem tej miley Obycz-
 zny od Nieprzyjaciół bronie chcemy, Wiare S. Katolicką Rzym-
 ską, Prawa świętobliwe, krzywdy y obelgi poniesione, także
 Imię Szlacheckie, równość, Szarzę, y Prerogatywy windyko-
 wać, y utrzymować obowiązujemy się.

A wyrzekając się władzy nieustannie uzurpowanej, y Jurysdy-
 kcyi Kommissyi Woyskowej przeciwko dawnym Prawom, y
 zwyczajom postanowionej, y wyprzysięgając się być posłu-
 sznymi tej, sposób ~~jak~~ ^{jak} najskuteczniejszy przedsię bierzemy,
 y w tym punkcie y momencie zaraz wiążemy się, y sprzysię-
 gamy, y to chwalebne y zbawienne Dzieło do ostatniej
 straty Fortuny, Krwi y życia, do uspokojenia tam ab intra,
 quam ab extra Rzeczy trzymać deklarujemy.

Do czego też wszystkich Ich Mściów Braci naszych Rot-
 mistrzów, Generałów, Pułkowników, Poruczników, Chorążych

y Towarzystwa, y całego Królestwa Obywatelów Imię Szla-
checkie na Sobie noszących, pod utratą klejnotu tego, y wszel-
kich Szarzy Cywilnych y Wojskowych wzywamy, y zaprasza-
my, ażeby się cum subsidio militari taczili; na miłość Oyczy-
zny y Wiary obligujemy Ich Mściów Panów Starostów, y Dzier-
żawców in genere wszystkich, ażeby Sotysów według dawnych
Praw Zwyczajów potrzebami wojennemi dobrze opatrzonych,
za najpierwszym J. P. Marszałka Związłowego Uniwersa-
tem in Personis stawili, sub rigoribus Legum obowiązujemy;
wzywamy także, y zapraszamy Najjasny Królewiczów Pol-
skich, osobliwie Najjasny Królewica Jm. Karola Xcia
Kurlandzkiego, jako Szarzami Rotmistrzowskimi Wojska
nasze, y całą Rzętą Obywatelstwem Laszczycających, Stawę
y honor Narodom naszym przynoszących, ażeby nam w taki
gwałtownym razie y potrzebie pomocą byli, także J. W. Jm. M.
Panów Zamoystkiego, Myszkowskiego, y Ostrogskich Ordyn-
atów, tudzież J. W. Jm. Pana Generała Wielkopolskie-
go, y Ich Mściów Panów Starostów osobliwie pogranicznych
milicje ex lege et usu antiquo mających.

Wzywamy oraz y zapraszamy J. O. Xcia Karola Radziwiłła
Wojewodę Wileń Rotmistrza Husarskiego, Marszałka
Konfederacyi w Wojsku naszym koronę dowodną gorliwością
przy Wierze, y prawdziwą miłością Oyczyzny wstawionego,
ażeby się taczył z nami in tuitionem Wiary y wolności.
Tego Związku y Konfederacyi generalney Marszał J. W. Jm.
Pana Józefa Puławskiego Pisarza Nadwój Kor. Wa-
reckiego etc Starostę Towarzysza Chorągwi Husarskiej
Królewskiej cnotą y Wiarą niezmazaną wstawionego o-
bieramy, Osobę Jego, Imię, Honor, Substancją na ka-
żdym miejscu krwią naszą zaszczycać y utrzymywać
posłuszeństwo y powagę, jako Prawo chce mieć Hetman'skie
y świadczą Ordynansom być podległemi, we wszystkim czynnie
dosyć Artykułom Wojskowym, one sacrosanctę obserwować, Sędy
nie czynić w Wojsku, y jeżeliby jaka praktykowana była,
oney przestrzegać, y takową przeciwność usmierzyc y oddalać,
y dotąd się nie rozjeżdżać Deklarujemy, y przysiegamy, poki
we wszystkim Rzęta nie uspokojona, Prawa do swojej
kluby

kluby y wigoru przyprowadzone nie będą, y poiki tego święto:
 bliwego Związku konfirmacyi y rozwiązanu nie uczyni Rzęta,
 Smę P. Marszałek wzajemnie powinien Nam przysięgać, że Woy-
 skiem sobie powierzonym w całości Wiary S. Katolicką, Rzymską,
 Prawa, wolności, swobody, y równości Szlacheckie utrzymywać
 będzie, Punkta wszyskie Związku tego obserwowac, Nieprzy-
 jaciół Obyczny, Wiary, Wolności niezmyslonemi imprezami we-
 dług sił, y wolności Woyška znosić będzie, iak z Nim, jako
 z każdym adherentem: przez co się droga illusis et seductis Bra-
 ci naszym do jedności naszej accessuris nie Zagradza: wcho-
 dzie przez się, y subordynowane Osoby w kointelligencye y kor-
 respondencye nie będzie, kommendy sobie powierzoney na czas
 najmniejszy nikomu nie odda, y tey kommendy na opresyę
 Rzęty, Obywatelów, y ubogich Ludzi Dóbr Szlacheckich y
 Duchownych Łazywać nie będzie, sprawiedliwość uhrzywado-
 nym y uwięzionym niezwoźnie uczyni, y rady Konsyliarzów stu-
 chać będzie. Co wszystko po wykonanych uroczysie przysięgach,
 Reklamami własnymi podpisujemy. Działo się pod Barem w ko-
 le generalnego Zgromadzonego Woyška w 4. Martij. 1768. Aż

Uniwersał Teyże Konfederacyi.

Michał Hrabia na Krasnym Gulowie y
 Tuchowiczu Korwin Krasiniski, Podkomorzy
 Xięstwa Mazowieckiego Ziemi Rozaniskiej
 Opinogorski Starosta, Rotmistrz Pancerny
 Woyška Koronnego, Konfederacyi Marsza-
 łek, wraz z przytomną radą Ich Mściow Pa-
 nów Konsyliarzów.

Wszem wobec, y każdemu z osobna, komu o tym wie-
 dzieć należy, a w szczególności 900. gww. Ich Mściom
 Panom Senatorom, Dygnitarzom, Urzędnikom Liem-
 skim, Grodzkim, y wszyskiem Rycerstwu Województw
 Liem

Licm y Powiatów korony y W. X. Litt Moim Wielce Mściom Pa-
nom Łostom y Braui, także Trybunałom, y wszelkim Jurysdy-
kcjom, przy ofiarowaniu usług moich, nągłębszym usplanowa-
nie wszystkich, respective każdemu do wiadomości podaje się.

Przy tak okropnym, y zamięszanym Rzępety Stanie, smutna y
żalosa postać całego Narodu daje poznać, że wiśk, y zniewa-
ga Praw Narodowych, y pierwsze Ich przestępstwa odmianą
Formy Rządów, poniżeniem wolności krwią własną Pradków
naszych nabytey, y ostatnią zgubą y ruiną Ojczyźnie naszej
groźące przyprowadziły cały Naród do przyjęcia sposobów wpo-
dobnych razach praktykowanych przez scisty sprzysięgły Zwią-
zek ratowania się enotliwości y spokojności owych Obywateli
w naywiększych razach y dośkliwościach rostopna desperacja,
y modestya strzymała tę chwalebna y porządna skonfederowa-
nych rezolucya; Lecz gdy Deklaracye niektórych Świdzichich-
potencyi in publicum na piśmie wydane, y namowy Osób z Dy-
dentami jedno rozumiejących do skutkowania tych Zamyśłów
y praktyk stosowane pod różnemi pozorami y pretextami
wyperswadowały, y przyprowadziły część naymnieyszą niekto-
rych Obywateli do przyjęcia ułożoney sztucznie y upro-
jektowanej sekretney sub speioso nomine Obrony Wiary y wol-
ności Koronnych, tak namówieni Obywatele mieli za cel y
nayıpierwszy obowiązek utrzymanie Wiary y wolności, jako nay-
pierwszych y naywiększych Zamyśłów swoich.

pierwszych y najwykzyszych zamyslow
 Restabilitowanie Praw y Prerogatyw Urzędowych y to Im od Impe-
 ratrowey wchodzącej wto Rady y Potencyi Rosyjskiej bylo
 tylko deklarowane; Projekt jeden eodem sensu et tenore napi-
 sany z Warszawy, y przysłany do wystawienia, y wykonania
 tego dicta. Dzień jeden Rehogniczy y wyszukaniem sposo-
 bami niewinnych zwozila Obywatelów; Niech się tego teraz
 wstydzi, niech widzi, jak się na swoim omyliła Prawda mnie-
 manie, których zwiść y zgubie usiłowała, od tych zawstyżo-
 ną y przestępną zostac musi.

W początkowej bowiem, zaraz robocie przerażeni niektórzy
obywatele, także wdowa y Liemie Projektu przyślanego
punkta szkodliwe, sławę, y bezpieczeństwo narodowe podległe
y inwolwujące Dysydentom Punkt faworyzujący excludowa-
ły. Sławę, honor, zaenność y tytul Rzępty obrażające Gwarani-
cyę od Rzępty nie żądaną y niepotrzebną uznano, odmieniono,

y eliminowano.

Afektowało Wojsko Polskie ledwo nie po wszystkich Wódzach y Ziemiach tym Konfederatom, a gdy przyszło w czasie umówionym zjechać do Radomia, nad spodziewanie zeromadzone, y dwoma obywatelami przy mieście Radomiu postawione Wojsko Polskie, z osobami do tego zażytemi moc y siłę swoją rozciągając y pokarować poczęło; Projekt Konfederacyi z Warszawy przytany ażeby był bezodmienny poprawy przyjęty, usiłowało, y do przyjęcia multitudine obstantibus et contradicentibus przymusiło. Latości jednak et impavidi Cives przy podpisach Salwy, y prehistodyce vim libertatis et iurium mające, y Żądania Dydydentów reklarując poczynili, jako circa elucidationem tych nayszacowniejszych zaszczytów swoich, Wiary y Wolności są Konfederowani, manifestem to publicznym in Actu Confederationis inserowanym ostrzegli, y objaśnili; niektórzy zaś, przeżeni łaczą się w Radomiu impozycją y gwałtownością, o całość Praw Narodowych troskliwi, y Punkt Dydydentom faworyzujący w Projekt Konfederacyi inserowany reprobując, cum reclamatio: ne solennitates, Actus, z Radomia odjechali, tego Aktu nie przyjęli, y nie podpisali.

A gdy na wolę y zdanie większe Marszałków y Konsyliarzyów Konfederacyi ta Rada y władza Łosia Polskiego przeprowadziwszy do Warszawy w małej liczbie Konfederatów, wszystkie, Jey moc, władzę, y powagę z adherentami swemi zniosła y znieważała, na Sejmiki przedseymowe Wojsko Polskie rozestala, y moc od Tegoż Wojska tu Sejmiki sprawowała, w wielu miejscach y Województwach Szlachtę Sejmikującą przy Armatach, y Broni Moskiewskiej w obłężeniu trzymała, a w Ziemi Chełmskiej Łosia jednego Łańczego już obranego y przyszłego sposobem niepraktykowanym scandalo: sissime odrzućwszy innego przez Szlachtę nieobranego utrzymała, y oddaną tę Instrukcyą odmienne przymusiła. Listów publicznych Biskupich y Senatorskich na Sejmiki w materii Statu pisanych przez subordynowane Wojska y Officerów Wojska Polskiego czytać nie dopuszczała, a po odprawionych takowym sposobem Sejmikach toż Wojsko Polskie pod Miasto Warszawę Hotełne na Sejm następujący Łosę y Komendant prowadził, y wokół całej Warszawy obłężył,

y w obłężeniu trzymając, tak Sejm, jako y Konfederacya do przyjęcia szkodliwych Projektów przymusza, opponującym się odgrat; J. P. Koruchowskiemu Cześnikowi y Konfederata Wdźtwa Kaliskiego górlwie obstającego przy Honorze Wdźtwa swoich, y Konfederatów, y na szkodliwie Dyczynie nie pozwalającego Projektu, z sefysy Konfederacyi jadącego z karety wywłec, do namiotów Woyska Rosyjskiego pod Pałacem swoim intra mœnia Urbis rozbitych przyprowadzić, w arezt wziąć, y teyże nocy z Lawięzanemi oczyma wywieść karał. Na zaczętym Sejmie na większą rezolwowany gwałtowność, z Rady Sejmu dwóch Biskupów, trzeciego Wdźtwa Krakowskiego Hetmana Polny Kor, czwartego Posła Podolskiego, że się szkodliwym Zadanom y Projektom Dysydentstwu opponowali, y wagę Traktatu Oliwskiego, y powagę Najjaśniejszego Króla Francuskiego, y innych tego Traktatu Gwarantów, y tychże Traktatów zachowanie promowowali, y Gwarancye przez Posła Rosyjskiego pretendowanego przyjęcia, jako szkodliwy Traktatowi Oliwskiemu, także Najjaśniejszym Potencjom Sąsiadziom Krajowi naszemu przychylnym przeciwnych Nacyi, opponujących się z pokojów rezydencyonalnych o publicy zbroyną ręką Woysko Rosyjskie gwałtownie wziąć, z Warszawy pod konwojem Moskiewskiego y Kozackiego Woyska doprowadzić, y w ścisłym areście z hanbą y krzywdą całego Narodu odważyć się trzymać, a przeto Jus Gentium, et Jus Regni Igwałcić; a co najszkodliwie, y najokrutniejsza, Sejm przez zabranych z Rady Sejmowej, z Warszawy wywiezionych Senatorów y Posła zniżczony y zerwany podług Praw Narodowych activè odprawie się nie mogący limitować, a w czasie limity, na poniżenie Wiary y wolności y Praw Narodowych dotąd świątobliwie trzymanych, y wiecznie trwałych, Przysięgami y Traktatami stwierdzonych, ustawy y Projektu najszkodliwiej wymagać y formować, do podpisów przymuszając, tenże Sejm zerwany, teraz z limity pod broń Moskwy reasumować, y kończyć Kommissarzy Koronnych y Lit. do różnych Deliberacyi Skryptów, alistów, Projektów przymuszać Woysko Rosyjskie inscia Republica w Kray wprowadziwszy, na zimowe kwatery po całym kraju rozłożyć, y tymże Woyskiem różne wieśki, szkody, Rąbunki, Furazów wyciskanie wyrządzać, obmierzłe występli popełniać, Poselstwa od Rzędy do Najjaśniejszych Potencyi Sąsiadzkich zadnego nie dopuszczać, y pod pozorem, y tytułem Przyjaćielstwa, y Zasłoną niby obrony Konfederacyi jej ubespieczenia, oraz jeszcze niewinney Rzędy większe zadawać rany; tak zaś czynić, jest aggresy-

Tempu
Je wice
szacun
Potenc
ność
to cat
sienia
zów
gener
Zwią
kowi
oszcz
przez
pod te
li się
wersa
i tan
JWA
ktora
wie
Pogr
nych
Sof
Perlo
zg
stau
cer
Pre
gene
prze
onie
Lagr
wowie
sach
"poży
"Ter
"ment
"dzie

Republicam, libertatem Ejus tollere, et invitam occupare).

Je więc, y inne urazy, y gwałtowności, a przytym Oczyszczny miłość, szacunek Wiary, y wolności, ratyfikowanie. Traktatów z Najjasnej Potencjami pogranicznemi z Nami sprzymierzonymi przychylność y pomoc swoją Nam ofiarującemi poważnie przyprowadzić całą Rzętę, wszystkie Stany Duchowne y świeckie do podniesienia poprawy, y odnowienia Konfederacyi, a Woyśko koźmę zbroynych, y gorliwych przy Wierze y wolności do związku generalnego zabiera się.

Zwiążaliśmy się w jeden węzeł nierozrywany Ligi, y przymierza krwi, życia, y Fortun własnych na obronę Wiary y wolności nie oszczędzając, czynimy publiczne obwieśczenie, wzywamy, y zapraszamy wszystkich Korony Polskiej Obywateli, aby z Nami pod ten zbawienny związek y konfederacyę łączyli, y jednoczyli się z nim przyjdzie do pospolitego ruszenia, które tym Uniwersałem ostrzegamy i przybywali do Nas cum subsidio militari tam gdzie my z Woyśkiem znajdować się będziemy: a ci 100. JWW. Ichmż P. Obywatele, Dóbr Dziedzice, y Posessowowie, którzy nadworne trzymają milicję, także JWW. Ichmż Panowie Ordynaci Łamoysey, Ostrogsey, y Ichmż Panowie Litewscy Pogranicznicy, ażeby się armatim z Nami łączyli, y Ludzi zbroynych do Obozu przystali.

Sobytysy wszyscy ażeby juxta antiquum usum lub Sami in Personis dobre uzbrojeni stawali, lub Pańchołów Łanowych zgodnych do Służby wojennej cum omni apparatu militari stawili, JWW. Im P. General Wielkopolski, Starostwa Białocerkiewskiego, y inni według Prawa milicję mający, także Przedsior Wójtwa Ciemie y Powiaty, ażeby ze wszystkich in genere Dóbr wyprawy porządne wczesnie gotowali, y za poprzedzającym Złoty Konfederacyi Uniwersałem nie zawożenie stawili, ex nexu Prawa y Konstytucyi obligowane.

Zagrzewają Nas Nowa Pisma t. któremi się niegdyś prawowierni Republikanci w nieszczęśliwych Oczyszczny swej czasy uchwalili: "Niech Nam Bóg będzie Miłosierny. Nie pożytkiem by Nam było, odstąpić sprawy, y Interesowi Boskiego. Teraz więc obstawajcie przy Prawie, y dajcie Dóbr za Testament Ojców waszych, to jest wiarę y wolność. Pomniycie, na dzieła Ojców waszych, któremi się wstawili w pokoleniach

"swoich, a nabędziecie chwały wielkiej, y Imienia wiecznego". Niech w Nas nie upada gorliwość, y nie wzgardza duma y hardość Nieprzyjaciół, mamy moc y siłę w Rzku, y Oyczyźnie naszej, oprzeci się y obronie możemy każdemu Nieprzyjacielowi.

Woyско kwarciane lubo w Korpusie teraz małym, ma mężów cnotą y mgstwem zaszczyconych, może być wprzecie pomnożone milicyami Ordynackich Dóbr, y Nadwornemi, także wyprawą Soltyśów, których Rzpta liczyła około dziesięciu tysięcy, nadto wyprawami porządnemi z Dóbr ogólnie wszystkich. zachowawszy pospolite ruszenie do gwałtowney potrzeby. tych wypraw Rzpta Skonfederowana naznacza, y mieć chce, ażeby z dziesięciu wolnych poddanych, jeden zdalny do Woiny był wybrany y stawiony, a z Dóbr propria cultura Szlacheckich z Łanów 10. jeden zbroyny żołnierz; od Summ także na Prowizyach będących według proveniencyi proporeyonalney prowizyi zbroyni - ludzie piesi, lub konni, jako będzie przez radę Konfederacyi y Woyсковą wymiarkowano, y wyznaczono, stawieni byli.

A jako ex natura Konfederacyi, et ex usu Antiquo, wszystkie Jurysdykcyje, Sądy, y Trybunały, Kommissye ustawiać powinny, tak mocą y władzą Skonfederowanej teraz Rzpty zastanawiamy, y Ichmę PP. Kommissarzy z Prowincyi, ażeby ad gremium confederatae Republicae, za obwieszczeniem, y wyznaczeniem powiernym przybywali, obdługujemy.

Stan Duchowny do podobnych czynności, y przyzwolity Rzptę pomocy z zagrożeniem krwi, życia y Fortun naszych odważnie czynnym, y ofiarowanym na obronę wiary, y wolności, zalecamy, y o nieodwrocne na Woyско Subsidium upraszamy. Ktożby Uniwersał aby tym przedziś do wiadomości wszystkich przyszedł, publikować go po Grodach, Parafiach, y miejscach Ludy czynnych zlecono. w Barze. y 29. Februarij Ró 1768.

Punkta Esencyalne Konfederacyi Barskiej. 28 Febr. 1768.

Imo. Przyczyny y pobudki Konfederacyi, zwałcenie Praw y Statatów, Inwazyja Kraju przez Woyско Rosyjskie, gwałty y wielorakie szkody, więzienia, y rabunki Dóbr, Extorsye Furazów, Szlachty kaptuwałe, bicia, y zaboje w wielu miejscach, wdawanie się Rosła Rosyjskiego w Rady y Rząd,
 nieprzyzwo!

nieprzyzwoite, zuchwale, y gwałtowne postępli, zgwałcenie Juris gentium, wzięcie z rądy Biskupów, Wojewody Hetmana, y Posła, trzymanie w areście tak drugim y uziłim pod bronią Moskiewskią, Imię Pana Podczaszego Kor. y innych Osób niewolenie do szkodliwych Traktatów, y Ustaw niezgodnych po zerwanym y zniszczonym Sejmie.

2do. Podniesienie y poprawa resztych Konfederacyi ad tenorem Podaskich in solo puncto fictionis Wiary, Wolności, y Praw Narodowych.

3tio. Obranie, y substitutio Marszałka in locum J.O. Xcia Ra: dziwilla pod wartami zbroynemi Woyska Ropyjskiego zostającego, JW. Krasin'skiego Podkomorzego Księstwa Mazowieckiego Ziemi Rozan'skiej Marszałka Ciechanow et Consiliariorum ex Provincijs po trzydziestu.

4to. Wezwanie wszystkich Obywateliw cujuscunq; Status, preeminentia et Dignitatis Duchownych y Świeckich do Konfederacyi na obronę Wiary y wolności sub rigoribus in contravenientes.

5to. Wszystkie in genere et specie Actus poniewolnie quocunq; titulo, nomine, et colore, extra mentem Reipublica, przeciwko zasady kontradyleyom, Prawom, y gwałtownościom Narodowym jako szkodliwe, bezprawne, reklamowane, zniezione, y skapowane.

6to. Prawa wszystkie Narodowe, na których Wiara, Wolność, U: rzędy, Larze Gwiltne y woyskowe, władza Hetman'ska. wspiera się, także Prawa wszystkie świętobliwe, starodawne Traktaty, Przywileje, Dekreta, y inne ustawy Rzeczy: Zgodnie, Legalnie naktapione, wielkimi y Przysięgami stwier: dzone, y akceptowane, do pierwszego wigoru przywrócone.

7mo. Woysko cede utriusq; Authoramenti, non obstantibus quibuscunq; prejudicijs, Commissionibus, et dispositionibus, ad Corpus Con: federata Reipublica przyłączone.

8vo. Na pomnożenie tego Woyska, Milicye Ordynackie Lanoy: ska, Myszkowska, Ostrogska, także Milicye nadworne, od Starostw pogranicznych, y od Generatów Wielkopolskiego Małopolskiego ac. Item Lanowa milicya, Soltysi ażeby się zbroyni in Personis iuxta antiquum usum, et leges stawili, albo Pańchołkow Zgodnych do wojny stawili. Item wyprawy

z Dobr ogólnie wszystkich Królewskich, Duchownych, Liamskich, y od Summ na Prowizyi będących, według proporcji y porządku, na Rzecz Konfederackiej y Wojskowej uczynionego.

9mo. I Miast generalnie wszystkich Summy na Artyllerye, broni, y inne Ammunicye ostrzeżone: Starozakonni Żydzi, Woluntaryusze, Cygani, y Manistowie, według proporcji na też potrzebę Summy aby dawali.

10mo. Pospolite ruszenie in casu necessitatis ostrzeżone, y warowane sub rigoribus Legum, y gotowość do niego ostrzeżona.

11mo. Poselstwa do wszystkich Potencyi Szwedzkich, uprzedzając do nich przez Kuryerów y Posłańców ekspedycje: Item do Dworu Drezdeńskiego do Kcia Kurlandzkiego Karola. Item do Przesławnej Poty Otomaniskiej, do Hajias: Hana, do J. O. Baszy Frytułskiego, Chocimskiego, y Benderzkiego, od których P. Hannikowi po dwa razy z ekspedycjami do W. Marszałka byli, y pod Akt tej Konfederacyi przysłany Posłannik Aga Sekretarz Poty subsistit, dla którego z Rady napisana jest ekspedycja.

12mo. Do Przesławnych Prowincji y Wojewodztw, także do J. O. Kasztelana Krahowskiego Hetmana W. Rod Listy publiczne y ekspedycje.

13to. Skarb publiczny Kwart, y pogłównie Żydowskie, onego Skasunki, rozrządzenia z krzywdą Rzęptey, bez dotożenia się Wdztw, y pozwolenia nato, bez potrzeby, y nie należycie czynione, wstrzymane y zakazane.

14to. Sady Konfederackie natnaczone, a wszystkie Jurydykcyje, Kommissye wstrzymane, y zakazane, obranie Sędziów po Wdztwach juxta antiquum usum ostrzeżone.

15to. Summy Prowentów publicznych, Percepty, y Expensy wszelkich danda ratio, et investigatio, y tego wszystkiego, et aliorum Status Criminum cognitio, ostrzeżone.

16to. Labiegając wszelkiey szkodzie, y krzywdzie publiczney całego Królestwa, omnes abusus Redukcyi, y mennicznego biicia zniesione, y zakazane Juribus Republicae laboris.

17mo. Według Praw y Traktatów cum vicinis Potentiis, y z Dworem Berlin'skim według szacunku, kursu, Redukcyi pieniężney juxta ligas anteriores ac. zniesienie się, et communicatio necessaria ustanowiona y ostrzeżona.

1800.

Nim przyjdzie do podniesienia mennicznego, y ustanowie-
nia kursu monety, warowano y ośreżono, ażeby Dawna Zło-
ta, y srebrna moneta prawem niewytpliwym ustanowiona, y
natymże, Prawie fundująca się, in antiquo valore et cursu
zostawała, do dalszey całej Rzeczy Dyspozycyi.

1900.

Podatki nowe uciążące kraj y obywatelów znosząc, cursum
Czopowego y szelągowego zastanawiamy, et attentis quibuscumque
sanctis et dispositionibus Stanowi Szlacheckiemu, Juri-
busq; et Privilegijs ejus prejudicialis, ad antiquum usum
przywracamy.

2000.

Soli Sukcesniowcy za ustanowioną y praktykowaną pła-
tę do Skarbu podwyższyc' noviter contra leges antiquas in
prejudicium Stanu Szlacheckiego znosząc Solaria / cene
ubespieczamy.

2100.

Forteca Czystochowska, miejsce cudami uśławione, chwa-
le y Honori naszej Królowey Polskiej poświęcona, ażeby
antiquo usu, et privilegio gaudere mogła, y pod Kommen-
dą Osoby Zakonney, wiary, Cnota, y experyencyą wojenną
wyprobowanej była, non obstantibus quibuscumque in contra-
rium emanatis dispositionibus, Całość y bezpieczeństwo
Skarbu od pobożnych Królów, Xiążąt, y wielu godnych
Osób temu świętemu miejscu nadanego, jako miła, y
szacowną Ofiarę, y depozyt Matki Polskiej chwale y
Honorowi poświęcony na Lawpę warowane etc
Inne Punkta, Materye, y Desideria Wdów, Miałt etc
ostrzeżone y warowane.

Przysięga.

Ja N. N. Przysięgam Panu Bogu w Trocy S. Jedyne-
mu, y Najświętszey Pannie Maryi niepokalanie poczę-
tey, y wszystkim Świętym, a osobliwie Patronom Korony
Polskiej, y Tobie Głowo Kościoła Chrystusowego Ojciec Świę-
ty Papieżu Rzymski na to, jako Sekretu sprzysiężenia
się na obronę Wiary S. Katolickiej Rzymskiej użytego, O-
sob, miejsca, Zjazdu, wszelkich jednomyślności, porozumienia,
nikomu, bądź najprzyjaźniejszy Ojciec tak pti mejskiej,
jako y Białogłowski nie wydam, nie wyjawię, aż w nasie

należyty. Wiara S. Katolicką, aż do ostatku życia, Sercem, y
Orężem bronić będę aż do zupełnego Jej ocalenia, y wyratowa-
nia. Tak się obowiązuję tą Przysięgą, że mnie żaden Spowie-
dnik od Jej Złamania uwolnić nie może. Jeżeli bym przeciwko
temu sprzysiężeniu, y wyżej wyrażonym Punktom złościwie wy-
kroczył, niech mię Ten Bóg w Trojcy jedyny, któremu przysię-
gam, potępi.

Notata Konfederacyi Barskiej Aż 1768 do Stanów Rosyjskich 9. Martij.

Michał Hrabia na Krasnym Krasinski, Podko-
morzy Ziemi Rozan'skiej Opinogórski Starosta, Rot-
mistrz Lancerny Wojska Rosyjskiego Konfederę Marsza-
tek, wraz z przytomną Radą JWW. Konsyliarzów.

Wszem w obec, y każdemu osobna, komu o tym wiedzieć należy,
osobliwie JWW. Feldmarszałkom, Generatom, Komendantom,
Pułkownikom, y wszystkim wyższej y niższej Rangi, y Sta-
rzy Officerom, Unter Officerom, także Stanom y Obywatelom
Rosyjskim, przy oświadczeniu sąsiedzkiej Przyjaźni, dla obja-
śnienia niewinności, dla uwagi y poznania tak wielkiego ukrzy-
wdzenia Narodów, y Krajów naszych, z uprzejmą powolnością y
przychylnością sąsiedzką do wiadomości podajemy.

Dochodziemy teraz, iż ta na wiara y wolność burza, Traktatów, y są-
siedzkiej Przyjaźni zniewaga, y przestępstwo, Prawa Narodów —
zwałanie, Praw naszych starodawnych Polskich wzgarda, y wy-
wrocenie, przez Xcia Reprina Posła pełnomocnego Rosyjskiego
Fakcyi Dysydent'skiej przychylnego, jest źródłem zamieszania
naszego, y przyczyną zadziwienia całej Europy, y okazją niepo-
trzebną straty narodu, azardu Wojska Rosyjskiego. Uważamy,
iż ta impreza Dysydentów, jako Fakcyja przeciwko Nam, zazyta
jest przeciwko Interesowi własnemu całego Narodu Rosyjskiego
z Nam sprzymierzonego, y przeciwko starodawnej wierze Greckiej
y naszej Prymskiej Katolickiej. Ta zaś wiolencya, która się stała,
y dzieje nam teraz od Wojska Rosyjskiego Królestwu, nie rozumiemy, aby
była z rady cnych uczciwych Narodów Rosyjskich Obywateli, y Imienia

godnych Następów, bo w samej rzeczy jest w Moskwie reprobowana, jako ta, która samemu Narodowi Rosyjskiemu bez wątpienia wkrótce ^{smutna} przynieść może konsekwencyą, Stanom Duchownym y świeckim, y samej Wierze Nacjonalney Starodawney Greekiej wzgardę y odmianę.

Oświadczamy się Wojskom Rosyjskim, y Stanom Państwu Moskiewskich, Inflantskich, Kozackich, y Kadmuckich, iż jako nas Zdawna spoteczność Narodu Słowiańskiego sprzymierza y łączy, jako w jedneyże Dysydentskiej Fakey przewrotna usilność y Rada, Naszego, y Ich Narodu stawę y wiarę poniża y osłabia, y obcym Narodom Prawa przepisywae, y dawae pragnie, tak dla odwrócenia tej fakey, naszą wiarę Rzymską, Katolicką, y Ich Greeką narodową, przewróćie y odmienie usiłujacey, a dla zniesienia całego uisku, y jarzma Dysydentskiego, ofiarujemy się z Niemi, jako Przyjaciółami y Kolegami naszymi po przyjacielsku na obronę wiary starodawney narodowej znosić, y wspólnie Sobie dopomagać będziemy, y chcemy życia y Fortuny naszej dla utrzymania tejże Wiary użyć, Deklarujemy za uznaniem wzajemney, y niewątpliwey Ich dla nas przyjaźni Sąsiedzkiej według Traktatu Dobrowolnego z Kraju ustąpienia.

O czym netelne, y przyjacielskie czyniąc upewnienie, jesteśmy niewątpliwey nadziei, iż ta powolność y przychylność nasza ku Narodom z nami sprzymierzonym będzie powodem do wzajemney dla nas przyjaźni, y życzliwości. Co ażeby do wiadomości wszystkich dośłać, in publicum teraznięysze Pismo nasze wydać rozkazujemy. Datto w Barze 9. Martij A° 1768.

Jacek Rola Kochanowski Konfe:
Den Korony Konsyliarz, Sekretarz
y Pisarz Wojskowy.

Przemowa Imi Pana Lubawskiego Starosty Wawerskiego Die 4. Martij 1768. w Barze miana.

Niech będzie pochwalony Bóg, którego dzielność miłosierdzia, y opatrność najświętsza nad Królestwem naszym w smutnym y okropnym stanie zostającym, nieograniczona y niepojęta.

Bóg, Pan mocny y straszny, a oraz miłosierny Ociec, Dominus Exercituum, którego mocy y władzy wszystko Mocarstwa, nayogromniejszy Obozy, y Woyska są podległe, ten najświętszy y naysilniejszy erigit, confundit, tollit, elevat gentes, et Imperia deprimat: w tym naysilniejsza ufność y nadzieja, nie Woysko bowiem, ani Ludzi-mnośtwo zwycięstwa daje, ale ta wszechmocność, która jednym słowem wszystko stworzywszy, y skłineniem nieprzyjaciół Wiary y Kościoła zetrzeć, zniszczyć, y poniżyć może. Cne, y waleczne Rycerstwo, zbrojni mężowie, najmilsi Ojczyzny Synowie, charissimi Lechi et nobilissima propago Mauroris! do Was, do Was Go-dni y zacni Kolledzy y Bracia nayukochańsi obracam Serce y-mowę moję, a ręce y głos wynoszę do Nieba, y tę wylewam-obfite, niech nam Bóg będzie pomocą, tarczą, y pułkierem w-każdych utarczkach Woyskowych, niech Kościół swój święty-Wiarę, y wolność naszą, którą w Narodach wstawieni jesteśmy, mocą, potęgą, y opatrznością łaską swoją wspiera, niech nas broni od nieprzyjaciół, Sit nobiscum in animis et castris: Niech nam S. Kazimierz Królewic y Patron Polski, w wielu Woynach, y nie-bezpieczeństwach doświadczony, dziś za Patrona uroczystie we-zwany, y postanowiony Hetman w potyczkach y podjazdach, oraz utarczkach wielkich z nieprzyjaciółkami Wiary y wolności, niech ten święty Patron dodaje męstwa y odwagi, a tak pomysłnie y-szczęśliwie pod tak wielkim Wodzem y Patronem Dzieła Ry-cerskie marsowe pro ordine et libertate heroice militaturis suc-cedent. Teraz in pignus et vinculum niezawodney, y żadną-przeciwnością niepniehonaney wiary mojej, Sacramento militari, słowem Rycerskim, y uroczystą przysięgą, tę naszą Woyskowego sprysiężenia ofiarę Bogu miłą y przyjemną, Ojczyźnie poży-teczną, a Woysku sławę uczynimy.

List Króla Im'ci.

Stanisław August z Bożej Łaski Król Polski, Wielki Książę Litewski &c. &c.

Urodzony uprzejmie nam miły. Powiększając się coraz Wiadomości z Baru o Rezolucjach Obywatelów Królestwa naszego tam zgromadzonych przynosząc yto: że w Pismach publicznych

swoich

swoich, cursum ordinarium iustitiae po całym Kraju tamuj, y
zawieszają, są przyczyna, że uprzejmości Waszej dajemy o tym
wiadomości, w zupełnym zaufaniu, iż patriotyczny uprzejmości
Waszej Umysł w Stuchaniu jedynie Prawa y Nas okazać się
najlepiej mogący, nie pozwoli mu przylegać do Barskich dys-
pozycji, owzem do sprawowania Jurysdykcji Starościn'skiej
pobudką uprzejmości Waszej będzie, a to nadowodzenie, że w
wiernych Nam, y Oczyszcznie razem trwają Sentymentach. Tego
gdy się po uprzejmości Waszej spodziewamy, życzymy mu
od Pana Boga wszystkiego dobra. Dany w Warszawie. Dnia
xxxi. miesiąca Marca. Roku Pańskiego MDCCCLXVIII.
Panowania naszego 14. Roku.

Stanisław August Król.

Propositionum S^mi Stanisłai Augusti Poloniarum Re-
gis, nec non Resolutionum ad easdem per Ill^mum Ducem
Augustum Czartoryski Palatinum et Generalem Terrarum
Rusiae in senatu Consilio Copia extracta ex Actis Curiae
Regiae Varsoviensis. ac:

Propozycje na Radę Senatu p^die 24. Martii A^o 1768. złożona
z woli J^o K. M^o L. N. Mitt Radzie Senatu ad deliberan-
dum podane.

Amo. Gdy Raporty do Komisji Woyskowej od Urodzonego
Czesnika Korony Regimentarza Partyi Podolskiej, od U-
rodzonego Kommandanta Kamienieckiego, y od Urodzonego
Majora Jaszewskiego, jako też od innych do różnych ^{do Pana}
sob z tamtych Stron pisane Listy donoszą o jakimś ku-
pieniu się Ludzi pod Imieniem Nadwornych do boju zgo-
dnych, przy których mają się znajdować Obywatele R^optey
spisek formujący; więc J^o K. Mość ząda Senatu Rady
jakimby Sposobem w początkach swoich odwrócić zamach
na zamieszanie wewnętrzney spokojności Zmierzającej.

Zdo. Z przyczyny tego poronu do zamieszania Kraju zmierz-
jącego

jącego Kommandant Fortecy Kamienica Łódzkiego przełożył Komisji Wojskowej potrzebę przysposobienia na jakiś czas do Garnizonu żywności, które przełożenie Komisya Wojskowa nie tylko za Sprawiedliwe uznaje, ale y z swojej Strony przehlada, że nie mając w Kasie Wojskowej na expensa, które w tym czasie nieodbitie podjęte być powinny na Kuryerów, Sataffety, y inne do bieżności Wojskowej należące zabiegi, należałoby ze Skarbu Rzeczy na to quantum dysponować salvo de perceptis et expensis w czasie swoim calculo. Leczmy przyto: mna Rada da zdanie swoje, jaką kwotę wyznaczyćby potrzeba, tak dla przysposobienia potrzebnych Wiktualów w pomienionej Fortecy, w przypadku Zamknięcia się przed jakowemi gwałtownikami, jako też na zachodzące jako wyżej expensa.

3to. Ponieważ resultatum Senatūs - Consilii de A^o 1766. die 10. Maji - sub N° 11mo ad propositionem secundam przepisało Sędziom pogranicznym Akta każdej kadencji oblatować w Grodzie poblizszym dla bezpieczeństwa tychże Aktów, y wygody Stron potrzebujących Grodzie Extraktów, Sędziowie Las pograniczni Braclawscy zanoszą swoje przełożenie, że Ich Jurysdykcyja et Judicata są porównane z wszystkiemi innemi Jurysdykcyjami, że bezpieczeństwo dla Aktów swoich mają w Berdyczowskim Klasztorze, że nikt się nie skarżył, y skarżyć nie będzie o niewygody w otrzymaniu Extraktów z tychże Aktów, że podając do Grodów wręczone Akta, Kancellarya do przyjęcia Ich domagałaby się zapłaty, jako też y od Extraktów, na co nie znajduje się fundusz, a w Sądach pogranicznych ten zwyczaj jest zachowany, że Polacy Sędziom Rosyjskim nie płacą za Extrakty, y wzajemnie Lubi Rosyjscy ex Actis Sędziów tamtejszych gratis one odbierają: więc ciż Sędziowie Braclawscy żądają z przyczyn wyrażonych, aby byli zostawieni przy dawnym zwyczaju.

4to. Lubo jest myśl J^o K. M^{ci} y Rzeczy, żeby u Dworów Ci dżoziemskich trzymać narodowych Ministrów, przecież że Fundusz na nich do przyszłych dopiero dochodów regulatur; więc y tej myśli zadosięczynienie po przyszłym Sejmie nastąpić może: tym czasem, że jest potrzebne Zapłać a dopieroż z okazji ustaw Sejmu ostatniego traktowanie

w wielu

w wielu
tam miec
Osob nie
Dnak pr
Interes
je Wiel
y Rzęte
ateraz
ciey by
Wiele
Sposob
Expens
bowad
to. Gdy u
peysk
na ty
Portou
o han
przez
konne
Wyc
Nume
secun
z Tytu
Jenuen
otrzym
pokaz
scia p
mies
go ka
majetn
bową o
hie et
Szlach
u Rzę
w wy
ich to
to. Donie

w wielu Interesach z Dworem Rzymskim zachodzących, aby tam mieć niebawnie swojego Posta, Jego wysłanie z Narodowych Osób nie mogłoby być, tylko z znacznym kosztem, skutek je: Onak przez takową Osobę nie wiedzącą sposobów wyrobienia Interesów byłby mniej pewny; więc gdy tam w Rzymie Zosta: je Wielebny Antyji Tytuł Charge d'affaires od J^o R. M^o y Rzp^{tey} mający, zlecone Interesów skutecznie sprawujący, a teraz świeżo Indygenatem zaszczycony, czy nie przyzwoli: cieyby było, y dla Krajowych Interesów pożyteczniej, Temuż Wielebnemu Antyjm^o dać wyższą Rangę dla łatwiejszey sposobności wypełnienia zleconych Interesów mniejszą — Expensą, niżeliby inny z poszrodka Narodu wysłany potrze: bował. w czym Zdania wierney Rady J^o R. Mośc zażaga.

5to. Gdy w Rzp^{tey} Genueńskiej wszystkie prawie Dwory Euro: peyskie trzymają swoich Ministrów, znając, że wiele na tym należy szczytliwości Krajowej, żeby w Miastach Portowych mieć swoich podusiatych Ludzi dla wiadomości o handlach ku pomnożeniu Ich w Państwach swoich, y przez komunikacyą z Drugimi Ministrami wiedzieć konnexe Interesów między Dworami Ich zachodzących: Wyc na ten koniec J^o R. Mośc na Radzie Senatu sub Numero 7mo. die 31. Januarij R^o 1766. ad propositionem secundam wydać zlecił Kancellaryi Koronney Instrument z Tytułem: Charge d'affaires na Urodzonego Bollo u Rzp^{tey} Genueńskiej tu teraz przytomnego, który gdy w tym czasie otrzymał od Stanów Rzp^{tey} Indygenat, y wcale zdającym się pokazuje do przykładania się do pożytków Krajowych czę: ścią przez sprowadzenie w Państwa Rzp^{tey} różnych Rze: mieslników, częścią przez przychycenie do Kraju tuteysze: go Kapitalistów Genueńskich, jako już Ludzi tamteyszych majątnych wprowadził w kontraktowanie z Kommissyą Skar: bową o Loteryę, czyliby nie przystało dla honoru Narodu, aby hic et nunc bez pensyi temuż Urodzonemu Bollo, jako już Szlachcicowi Polskiemu była dana wyższa Ranga Ministra u Rzp^{tey} Genueńskiej, ile że y inne Dwory Cudzoziemskie w wyższym Charakterze, niżeli Charge d'affaires mają swo: ich także Ministrów.

6to. Ponieważ w Mieście Anzeatycznym Hamburgu znajdują się

wielu Dworów Europejskich Ministrowie mieszkający, czyliby z tego samego powodu, co do Geny, y tam którego z laszczycowych Indygenatem Polskim Cudzoziemca hic et nunc także bez pensyi za Rezydenta deklarować nie była rzecz potrzebna.

7mo. Urodzony Parsli in Ministerio u Dworu Petersburskiego stojący, dla znaczney drogości w tamtym Kraju, tysiącem dwóch set czerwonych złotych sobie naznaczonych wystarczyć nie może, a ustawicznie o poprawienie pensyi doprasza się; czy nie należałoby onę Jemu powiększyć jako wcale zdatnemu, y powinności swojej na tamtym miejscu zadosyć czyniącemu.

Nate propozycye zdanie odemnie niżej podpisanego wyrażone. Wzwałęć Wasza Królewska Mość Pan mój miły wierną radę względem teraz wynikających okoliczności przez podane od Tronu propozycye. Jest tych pierwszą, odgłos wszech najgłośniejszy w Łodolu niespokojności, który sam ustrzymywać kaze nagłość gwałtownego zapobieżenia, żeby nie było przedsze, niż istotney rzeczy wiadomość, dawniejsze y świeższe na Seymie ustanowione Prawo moc rady Senatu określające, gdy daleko wdawających kroków nie pozwalają, rozumiałbym w tej mierze własnością, wolne y łagodne postąpienie, żebyś W. K. Mość zleciłszy Jchm. Pp. Kanclerzom Kor. do pryncypalnych tego zebrania w Łodolu Osób napisanie listu zamykającego — perwazą, wybrać, y wysłać z Nim raczył ze Stanu Rycerskiego upatrzonemu y z osobistej zdatności y kondyderacyi publiczney znakomitego, który nie mniej y ustyym przedłożeniem miałby zlecenie, y umiał gorliwą porywczosć umiarkować, a także środek, ufam, że sposobnym stać się może do uspokojenia. Czyliby zaś jakiego niewstrzymującego się przedsięwzięcia do kładna dochodziła wiadomość, ta poda W. K. Mści potrzebę dalszej Senatu Rady. Na opatnienie Kamienia, oraz inszych potrzeb z Komisji Wojskowej do Expens spodziewaney, Jchm. Komisya z Raportów, y podług swojej doskonałszy wiadomości najlepiej remonstrować może wynikającą kwotę, której Skarb Koronny denegowaćby nie powinien. Kiedy sądów pogranicznych Archivum bezpiecznie jest w Berdyżowie lokowane, y wysiadcza sprawiedliwą reprezentacyą Jchm. Pp. Sędziów pogranicznych, tej zdatoby mi się dogodzenie. Ponieważ nie tak nadane jeszcze wynalezienie usposobionych narodowych

Narodowy
attentow
Lanu A
znajdują
genaty,
ga, zofia
Imię L
wiedliw
Według
je do

Reso
premi
in eod
Idy M
składa
te z po
la pow
Ad primu
dencye
piam
rozru
trwoż
należ
wac, a
bywa
skonar
nayıp
ytam
niona
czego
je, czy
gruntu
dis z

Narodowych Osób do sprawowania Interesów w Rzymie, dla
atentowania tych zgadzam się na danie wyższej Rangi Imię
Panu Antioi. Kiedy nie wyciągaie Expensy ze Skarbu Państwa
znajdują się szukający Zasługi, którzy świeżo otrzymali Indy-
genaty, z tych wybranie na Ministra do Genuy, y Hamburga,
zostaje od woli, y dysponowania W. K. Mści. Zasługi —
Imię Państwa Pańskiego Ministra u Dworu Rzymskiego, spra-
wiedliwym, y łaskawym oddawam W. K. Mści. względom.
Według przepisu Prawa o Radach Senatu to zdanie mo-
je do Aktów Grodu Warszawy oddaję.

August Książę Czartoryski. W. J. L. R.

Resolutiones Illrmi Stanisłai Principis Lubomirski Su-
premi Mareschalci Regni ad predictas jam Propositiones
in eod Senatui consilio

Idy W. K. Mości Pan mój Miłk Radę Senatu Dobrośliwie —
Składać raczysz, na podane od Tronu Pańskiego propozycye,
te z poprzyżyczoney Ministra wierności, a z wrodzoney Obywa-
ła powinności wyrażam zdanie.

Ad primum. Powszechnie wiadomości, partykularnych korespon-
dencye, Raporta do Komisaryi Woyskowej, przysłane per co-
piam Manifesta wątpie nie każą o aktualney exystencyi
rozruchów na Podolu. W tak smutnym uwiadomienie, w tak
trwożącey nas wszystkich Sytuacyi, Oycowskiy W. K. Mści
należy polecie około dobra naszego Staranności, a suppliko-
wac, abyś zwykłą swą przezornością, wybrał z pomiędzy O-
bywatelów Państw Twoich cnotą, rozsądkiem, wiernością, y do-
skonalszą Panu y Narodowi zaufanych, a polecił Onym jak
najprędzey na miejsce znajdujące się Konfederacyi zjechać,
y tam gruntownie powziąć uwiadomienie, z jakich jest czy-
niona powodów, jakie w sobie zawiera opisy y granice, do
czego zamierza, y dąży, jaki zbiór ludzi, y Narodu są formu-
je, czym jest zmocniona, y jeżeli na jakiej mocy y Potencyi
gruntuje się. Którym dane być powinny Instrukcyje in agen-
dis z Kancellaryi Koronney, a listy od Ich Mści. P. Kanclerzów

Korony ad Primores tam znajdujących się, z zachęceniem Ich Mjów do Zgody, jedności y spokojności, z wyrozumieniem, z jakich powodów, y do jakich końców zmierzają swoje czynności. W czym doskonałość wielkich Ministrów potrafi umoderować tę ekspedycją, iż będzie Zgadająca się z Honorem Tronu, z powagą Ministerii, y okolicznościami wynikającymi. Są to sposoby Najjaśniejszy Królu już używane przez wielkich Antecessorów W. K. Mj. Tron Polski osiadających, a tym okazę W. K. Mość całemu Narodowi, iż jako Ojczyzny dobrocią, łaskawością chcesz zwyciężać, y panować: a tak Najjaśnie Panie, gdy W. K. Mość gruntownie o wszystkim uwiadomionym będziesz, gdy wszystkich Ich Mjów peracta autentycznie W. K. Mj. prezentowane będą, ku potrzebie dalszych czynności, głębokie do Tronu W. K. Mj. zanoszę prośby, abyś w tak delikatney materji, sposobem przez Waszą Królewską Mość użytym walną radę Senatu przez cyrkularne uwiadomienie dobroćliwie złożyć raczył. Innych sposobów użycia założone granice Radzie Senatu tak wielorakiemi Prawami a świeżo ponowionemi przedsiębrać nie pozwalają.

Ad Secundum. Codzienny wydatek Kommissji Woyskowej, żądanie Kamienica Łódzkiego Fortecy wyciągają prawdziwych W. K. Mj., y wierney Rady Jego względów; w czym Oycowska W. K. Mj. doskonałość de quantitate decydować będzie, z umiarkowaniem nieuchronney potrzeby, a niedostatku y szczupłości Skarbu Koronnego.

Ad Tertium. Żądanie Ich Mj. Sędziów Pogranicznych, by dawnyym zwyczajem Akta Sądów pogranicznych w Berdyczowie lokowane były, z wielu konzyderacyi swojey powinno odebrać skutek, z dokładem jednak, aby łatwość wszelka była wydania w każdym czasie Stronom Żądającym Extractów Judicatorum, oraz zachowując y na tamymże miejscu Resultatum Rady Senatu de decima Maji 1766to. co do prezencyi Ich Mj. Sędziów na każdej kadencyi, y do produkowania oney per extractum Kommissji Skarbu Koronnego

Ad Quartum. w wszelkich negocyacyach, Najjaśnie Królu, nie wysokość Charakteru, lecz doskonałość w traktowaniu sprawu: je sukces y pomysłność. Ucharakteryzowanie wyżej Wielebnego Antyści Tytuł Charge d'affaire od W. K. Mj. y Rzędy w Rzymie

w Rzymie dotąd mającego, woli Jego Państwa oddać; byle tyl-
ko za poprzednictwem danego raz Sobie wyższego Urzędu na
utrzymanie narodowego honoru, od Jego Wielebnego Antyki do
szczerłego Skarbu Korony nie było nadal naprzykneria.

Ad Quintum et Sextum. Ustanowienie Ministra w Genewy, a Re-
zydentów w Hamburgu, wzorem innych Państw y Dworów, nie
rozumiałbym Najjasny Panie rzecz dla nas bydzi przynagla-
jąca, albowiem konnexiony nasze z Rypą Genueńską y z Mia-
stem Anzeatylim Hamburgiem nie są równające się konne-
xjom innych Dworów, ile że żadnego handlu perdirecte z Nie-
mi nie mamy. Bardziejbym śdzie Najjasny Królu potrzebę
podobnych Rezydentów w Anglii y Hollandyi, z którymi Pań-
stwami największe Rypa prowadzi handel, a równie des
Charge d'affaire, albo Konsulów w Mieście Rydze y Kró-
lewcu, a to dla dania protekcyi Obywatelom Królestwa
naszego nayznaczniejszy handel z tymi Miastami pro-
wadzącym. Do tych zaś Urzędów, y tym podobnych suppliko-
wałbym W. K. Mści, abyś z pomiędzy Obywatelów Narodowych
Osoby zdolne wybierać raczył, gdyż w nich cały Narod swoje
zaufania bardziej gruntować będzie, niżeli w Osobach świeżo
Obywatelstwem naszym zaprzeczonych, a jeszcze Pospejy Kra-
jowcy niemających. Laszczepisz W. K. Mość tym naukę w Sta-
nie Rycerskim, wystawisz Narodową Szkołę, z których do więk-
szych negocyacji zdolne wybierać będziesz zawsze Subjekta.
Lecz Najjasny Królu gdy się zapatruję na licznosc podatko-
wania, na opis onych w expensowaniu, upatruję potrzebę jak
najsilniejszego Skarbu Korony menażowania, a zatem pomie-
nione expedyce y nominacye do dalszego y pomyslniejszego
odłożyc czasu.

Ad Septimum. Naznaczone Trzci Panu Państwu przez W.
K. Mość 1200. # rocznie, gdy nie są dostarczające, rozu-
miałbym mu dodać rocznie # 600. a to w zwykłej proporcji;
200. ze Skarbu Korony, a 400. z W. K. Litewskiego, z tym
jednak ostrzeżeniem, by ten addytament wypłacał się tytułó
donatywy, nie pensyi, albowiem Następcy Jego na tym Urze-
dzie, jużby Sobie za powinność podobnej dopominali się kwoty.
Stanisław Kie Lubomirski Marszałek W. Kor.
które to zdanie podług Prawa dawnego, y świeżo po-
nowionego do Akt Grodzkich podaje.

Resolutiones Illmⁱ Michaelis Principis Czartoryski Supremi
M. D. Lithuan: Cancellarij in Senat^{us}-Consilio ad easq^{ue} Propositiones
date

Ad primum. Zawołai^ć W. K. M^oś^{ci} Pan m^{ój} Mił^o dobrotniwie raczył^o się
Zgromadzoną Senatu Radę, której z rozkazu Jego przeczytane są Ra:
porta od Jm^{ci} Paⁿⁱ Dzieciuszyckiego Cześnika Kor^o Regimentarza
Partyi Podolskiej, od Jm^{ci} Paⁿⁱ Kommandanta Fortey Kamienieckiej,
y od Paⁿⁱ Majora Sapzewskiego, tudzież inne do różnych Osób z tam:
tych Stron pisane Listy. W tej Cyrkumstancyi jest Zdaniem moim, a:
byś W. K. M^oś^{ci} Pan m^{ój} Mił^o w przyzwoitej czułości panującemu
Umysłowi, y oku swemu, wybrał dwie Osoby roztropne, y w poważ:
nie będące, którym byliby zleconym pojechać w tamtą stronę dla
gruntownego poznawania tej imprezy, y w oney robot. Dla wyrozu:
mienia, w jakich powodach, w jakim gruntowaniu się, w jakich
Nadziejach, w jakich opiniach jest co zamysłonym, y już przedsię:
wziętym uczynkownie: częstym od tych Ich M^ościow donoszeniem już
jasne y dowodne miałbyś W. K. M^oś^{ci} uwiadomienia, podług któ:
rych rozstrnawalbyś potrzeby dalszych Rad Senatu nie tylko w ta:
kowej, jako teraz, radzących matolierności, ale zwolaniem general:
nym całego Senatu. Cóż Ich M^oć od W. K. M^ości destinandi lubo
żadney mieć nie mogłoby publiczney reprezentacyi, wagą, ~~publicz:~~
~~owną~~ konzyderacyi własney mogłoby czynić przehladania, y refle:
xye pożyteczne tych robot Pryncypalom widocznym, jako y Skry:
ptem, jeżeli o takowych jakie poznaliby znakowania. Cóż Ich M^oć
mogłoby wziąć z sobą Listy od Ich M^oć. P^o Kancelerzów Korony do
głoszonych Pryncypalów patetycznie exhortujące z wyrażeniem
od tych Ministrów, że to czynią z woli najwyższej W. K. M^ości, —
z Jego rozkazu w Oycowskiy Jego pisarstwowitosty, y za zdaniem
Senatu przy Pańskim boku znajdującego się, żeby zaś Senatu
Rady y urady w materye Statuś nie wdawaty się, bronią tego
y dawniejszych, y świeższych Praw Ustawy, y Zakazy.

Ad Secundum. Nie tylko z pozorów jakichkolwiek teraz na Łodolu roz:
ruchów, ale też w należytej od wszelakich zachodów ostrożności
jest cał^e potrzebnym, aby Fortecę Kamieniecką y Białocerkiew
wzła były exnunc zawzięte, y bezprześcannie żywnością upropor:
cionowaną, opatrzone przez uregulowanie, y pod dozorem Kom:
nitych Wojskowej, której na to aby z woli W. K. M^ości za Rada
Senatu

Senatu w
a Wojskow
atnich oko
W Tertium.

wskich pr
czowie kon
su dalszy
tu, czyli
tych sądów
Grodzie o
pretendowa
ce w tej u

W Quartum,

y od Ręke
czę moje
szatka W

W Septimus

M^ości, y od
nie wysł
wszelako
ment w
pensyi, bo
Wego Du
czniejszą
które od

Resol^ute
Proposition

Niecy na
ezeniem
Radzie
niechago
w Rozkazy
randum

Senatu wyliczają naznaczone Summy Kommissyja Skarbowa,
a Wojskowa rachunki tych expens, jako też na potrzeby aktu-
alnych okoliczności Stanom Rzędy na Sejmie oddawała.

Ad Tertium. Z Przyczyn od Ichm. Lp. Sędziów Pogranicznych Bracl:
wskich przehlądanych, aby skład Aktów Ich Sądów był w Berdy-
czowie kontynuowanym, tacer y ja moje do tego zdanie, do cza-
su dalszych w tej rzeczy rozway y determinacji, czyli Urady Sena-
tu, czyli Seymowego nakazu. Niech by jednak po każdej skończoney
tych Sądów kadencyi Ci Sędziowie obowiązani byli czynić w
Grodzie oświadczenie bytności swojej na oney przez co absentes
pretendować nie będą, mogli contingens Pensyi naznaczoney zapra-
ce w tej usłudze.

Ad Quartum, Quintum & Sextum. Względem Ministrów od W.K. mł:
y od Rzędy, w Rzymie, w Genuy, y w Hamburgu, referuję się y ta-
czer moje radzenia do zdan w tych Punktach Xcia Imłi Mar-
szalka W. Kor.

Ad Septimum. Imłi Lp. Parowskiemu w Ministrowaniu od W.K.
mł, y od Rzędy u Dworu Rosyjskiego umieszczonemu jeżeli
nie wystarcza na expensa pensya naznaczona, czy nie byłoby
wszelako przyzwoliznym, asygnować Semu teraz tylko Supple-
ment w gatunku Donatywy, a nie w naturze aukcyonowanej —
pensyi, bo z tego przykładu już by odtać y napotym każdy u ka-
żdego Dworu użyty pretendował podobney solucyi, która jest zna-
cznieyszą, niżeli inne Dwory naybogatsze płacą w takim chara-
kterze od siebie żądanym.

Michał Xcie Czartoryski Kanclerz Wielki
Wielkiego Xięstwa Lit.

Resolw Alimi Przewdziecki Procellarij m. D. Lith: ad easd.
Propositiones Data.

Nizey na podpisie wyrażony czynię wiadomo tym moim oświad-
czeniem do Aktów Grodzkich Warszawskich podanym, iż na-
radzie Senatu Dnia 24. Marca Xlozoney, zaczętey y skończoney,
niechcąc zpoźnionego zatrudniać czasu, zgodziłem się in toto
w Rezolucyach na Propozycye od J. K. mł. L. X. Mitt ad delibe-
randum podane z zdaniem J. O. Xcia Imłi Czartoryskiego

Wojewody Ruskiego, do tych Aktów Grodzkich na dniu dzisiejszym
podanym, które oświadczenie własney Ręki podpisem realizuje.
Datum Roku 1768. Dnia 26. Marca.

Antoni Przeczdzicki Łódzkanclerzy W. K. L. L.

Kopia Listu Cyrkularnego J. K. M. J. do Senatorów pisanego.

Wielmożny uprzejmie nam miły.

Jey Nas doszły wiadomości o wszczynających się na Łodolu rozruchach,
nie ubliżając powinnego pieczołowitości Królewskiej o spokojność
krajową starania, oddrywamy się wczesnym, przy zwykłej zupeł-
nej ufności ostrzeżeniem, y myśli naszych otwarciem Uprzejmo-
ści waszej, jako Nam jest doświadczona roztropność Wasza wyni-
knąć mogące z takowej okoliczności konsekwencye przenikająca,
jako z Nami równie prawdziwa Ojczyzny miłość, y żywiwe dla
Nas Serce Jego w skutkach dowodney zawsze pokazane wierności.
Z tych więc powodów obliżujemy Uprzejmość Waszą, jeżeliby
wzniesiony nierozmyślnie ogień szerzyć się miał, y daley zapalać,
ażebys Staraniem swoim, kredytem, y powagą dostojności Sena-
torskiej w Województwie N. N. nie puszczał tamtego pożaru, -
który nie będąc wspartym od żadney obcey Potencyi, skończy się
jedynie na nie szczęściu tych, którzy go zapalają, y do niego
przykładają się będą. Ale choćby na ostatek, co nie jest, Lota
Ottomańska wesprze tę robotę chwała, czy to zdoła Chrześci-
an Bissurmańska pomoc, y czy można obiecywać Sobie in-
szych ztąd skutków, jedno spustoszenia kraju, y zgubę Oj-
czyzny ostatnią. Nie wątpimy, że to wszystko doskonale
zważywszy, przeczornej pomysli nie zaryjesz ostrożności, któ-
rą nieodwrotnie potrzebną bydz doząc, y w niej zupełnie
zaufanie mając, Boskiej opiece uprzejmość Waszą po-
secamy. Dada. w Warszawie d. 23. Mica Marca Roku
Panskiego 1768. Panowania naszego IV. Roku.

Stanisław August Król.

Reflexye moralne dla Jmści X. Giedroica Biskupa In-
flantkiego po Senatūs-Consilium. Ró 1768.

Doszedł odgłos, że stają w Łodolu rozruchy,
Na które Król Jmś niechęcy bydzi głuchy,
Zwołał Radę Senatu przytomną w Warszawie,
By radziła, co by tu czynić w takiej sprawie.
Lecbali się Biskupi, Senat, Ministrowie,
Zdało się, że tam wszyscy Ojczyzny Synowie:
Lecz gdy zdania wynurzać swoje rozpoczęli,
Niespodzianych Judaszów w posrodku wyrzeli,
A chociaż tego błędu chywiło się wielu,
Przecież ja tu jednego mam sobie na celu
Biskupa Inflantkiego, lecz nie wszystko złości
Muszę wyrzec na takie dziś jego podłości.
Którzy chcieli swój kraj mieć wolny od ruiny,
Radzili, aby Łosów stać do Ukrainy,
Kiedy są Autorowie takowego dzieła,
Yta rada największą approbatę wzięta:
Bo to nasi są Bracia, y jakie zdania
Mieć będą, muszą Nam w tym swoje odkryć zdania.
Kiedż zaś Giedroyc podłości napelniony Duchem
Zapomniawszy że On jest poświęcon fartuchem,
Radzi, aby wielkiego Rosyjskiego Łosła
Wprzód się o tych rozruchach wiadomość doniosła,
Który wiernym dla swojej będąc Monarchini,
Je przysługę dla naszej Ojczyzny uczyni:
Że wyśle woysko swoje, y przytrze Jm rogi,
Żeby nie powstawały przeciw głowie nogi;
A jeszcze prosie trzeba czterdziści tysięcy
Żeby przyszło na sukurs, a choćby y więcej,
By Carowa to znała, że nie nasza wina,
Gdy Traktatu świeżego nastąpi ruina:
Owoż zdanie Biskupa godne nasmiewiska,
Że się licho przy świetle majestatu bityska.

Pragniesz, byś się podobał, a wziął ascens za to,
 Boć nie staje meblować pokojów bogato.
 Świerczysz, płaczesz, narzekasz, że żyć nie masz za co,
 Lecz gdy przedasz Sumnienie, to będziesz sadaco.
 Oczywista tu chiwość, że mając do woli,
 Nieukontentowanym jesteś w swojej doli.
 Jakoż mając trzydzieści tysięcy dochodu,
 Przy dobrym rządzie pewnie nie doznałbyś głodu;
 Lecz pilnujesz fartucha, chcąc pomnożyć chleba,
 Lekce ważysz pocziwość, wyrzekasz się Nieba.
 Tam gdzie trzeba Obronę Wiary być gorliwym,
 Stajesz się prześladowcą, y zdrajcą zbośliwym,
 Instygujesz na Brai, niechający w przyczynę
 Weyrzeć pilnie, jeśli są godni tej ruiny;
 By oręż podniosło Wojsko exotyczne
 na bronice Osoby Wiary Katolickie.
 Biskup jesteś, a słabyś w fundamentach Wiary,
 Idy cię ludźmi doczesne y znikome Dary.
 Biskup jesteś, pomnij, że za talie zgorzenie
 Bóg cię skarze, y straciśz pożądane mienie.
 Czemuż drudzy Biskupi swym chwalebny m torem
 w teyże skoliczności nie poszli za Dworem.
 Idyś Biskup, y Katolik, toć cię żadna trwoga
 nie powinna odciągać od Wiary, od Boga.
 Obywatel wszak jesteś, toć największe blizny
 Zdraycę cię bydy wskazyją swej miley Oyezyzny.
 Prze Bóg! czemu dla kęsa miżernego Zysku
 Wiare, Oyezyznę widzieć pragniesz w tym miejscu.
 Godzien śmierci występca, lecz to ukaranie
 Niechaj ci za najgorsze y największe stanie:
 Byś był jako naysłużey, a zawsze się wstydzisz,
 żeś Wiare, y Oyezyznę, y wolność swą zbrzydził;
 że za płocone nadzieje sprzedajesz swych Brai,
 niech ci Bóg tygaczem nie smaki przypłaci.
 Ży, mówię, jak naysłużey, byś swemi Oczami
 To poznawał, że jesteś nie godzien żyć z nami.
 Niech cię hanbi świat cały, wstydzą ludzkie dzieci,
 że obłuda w pieniądzech moc nad tobą wzięła.)

Gdy z da
 natus-
 skowey
 vari po
 ko karn
 lecz y ca
 grożący
 ję się do
 Dnego z
 przywoi
 jechał d
 ni impre
 godniey
 y zagrani
 nie tako
 się nie/ze
 cowski
 uspokoił
 je trudni
 jenia k
 pożar
 pity k
 bnie z
 zeszy
 maxim
 pozytyw
 stero
 Polowy
 dności
 teny
 w kra

Resultatum

z 26. Martij. 1768. promulgatum.

ad tñum.

Gdy z dawniejszych, y świeżo już in tractu teraźniejszego Senatus-Consilium dosztych wiadomości, które od Kommissyi Woj: skowej komunikowane circa Acta Senatus-Consiliorum conser: vari powinny, o istności rozpoczętych na Podolu rozruchów nie tyl: ko karność, y tryb żołnierski w Woysku Koronnym mieszających, lecz y całemu Krajowi zamieszaniem, a przeto y nieszczęsiem grożących dowodnie constat J^o K. M^{ci} P. N. Mił^o przychyła: jąc się do zdania przytomnego Rady, determinuje wysłanie Zgo: dnego z przymiotów, y charakteru swego Obywatela, którego przyzwolą z Kancellaryi Kor Instrukcyą, opatrzyi zaleci, ażeby jechał do Baru, lub tam, gdzie się znajdował będą pryncypal: ni imprezy tej Autorowie, dla wyperswadowania Im jak najda: godniejszy sposobem, y zająwszy nato wszelkich z Domowych, y zagranicznych okoliczności wyptywających reflexyi, aby dobrowol: nie takowego odstąpili dzieła, które powrzechną tylko konczyłyby się nieszczęśliwością. A lubo spodziewai się należy, że takowe Cy: cowski J^o K. M^{ci} staranie szkodliwą Obywatelów porywczosć - uspokoi potrafi, przecież, że się ubezpiekai zupełnie natę nadzie: ję trudno, żeby namienione posłanie dostateczne było do uspokoi: jenia Krajowego, y zabiczenia, żeby zapalonego w Podolu ognia pożar po całym Kraju nie szerzył się, a z tego takowe nie nastą: pity konsekwencye, któreby Potencya Rosyjska wzięta nieochy: bnie za zdamanie świeżo zawartego z nią na Sejmie dopiero zeszytym Traktatu; więc J^o K. M^{ci} P. N. M. obviando majori & maximo malo, to czynnie rezolwuje, co istotnie zna być nie tylko pożytecznym, ale y nieochybnie potrzebnym: to jest zleca Mini: sterio uwiadomienie 4W^o wielkiego y Pełnomocnego Posła Dworu Rosyjskiego o Podolskich rozruchach, o przedsięwziętym Zgo: dnosci środka do uśmierzenia onych, oraz zamówie u tejże Po: tencyi Rosyjskiej pomoc znajdujące się tu tego Aktualnie - w Kraju naszym tej Woyska, gdyby J^o strzeż Boże! ta się -

nieodbić

nieodbitie potrzebną być pokazata do ugaszenia tego ognia, które: go płomień inaczey mogłby wkrótce tak mocno dogrzewać, że potym przytłumienie jego chybały za ostatnią zgubą miłych Rzętęz Oby: watelów udać się mogło. Kommissya Woyskowa tym czasem Or: dynansem swoim do Urod Regimentarza Partyi Podolskiej we: dług trybu Woyskowego postąpienie z Chorgwiami, które się daty przeciągnąc do Baru, zaleci, y gdy się pod Kommandę Jego wróca, występki darować mocy Jemuż udzieli, a Kancellarye obojga Narodów do wszystkich Jurysdykcyi Krajowych napisz, ostrzegając, żeby jakim przypadkiem, albo złym rozumieniem przy: chylić się do Pisma Barskiego, które tamuje kurs ordynaryiny sprawiedliwości, nie wazyły; zgoda co tylko dla ualenia powne: chnego bezpieczeństwa będzie potrzeba, o tym wszystkim J^o K. Mⁱ P. N. M. oycowską mić będzie pieczę.

Ad 2dum.

Uznaje J^o K. Mⁱ za sprawiedliwą potrzebę Fortey Kamie: nicelkiej, victualibus, y amunicyami wojennemi in casu Zam: knięcia się opatrzenie, że jednak Skarb Kor wycieczony ad ra: tionem erogandum, tylko Summę NN. wyliczyć z Skarbu tegoż nakazuje, a co więcej erogare occurret, z swojej Królewskiej Kasy zastąpić każe Kommissyi Woyskowej na Expensa w tym czasie za: chodzące na Kuryerów, y inne bacznosci według okoliczności tera: zniejszych potrzebne J^o K. Mⁱ P. N. M. z tegoż Skarbu Kor Summę NN. wyliczyć nakazuje, a tak Kommissya Woyskowa, jako y Kommandant Fortey Kamienickiej de perceptis ra: chunki Kommissyi Skarbowey oddać tenebuntur.

Ad 3tium.

Zostawując J^o K. Mⁱ P. N. M. in suo vigore Punkt cały Re: sultati Rady Senatu z 10. Maja. 1766. względem Sądów Pogra: nicznych, ab onere tylko od dawania per oblatam do Grodów A: któw Sądów swoich Pogranicznych, też Sady uwalnia.

Ad 4tium.

Wyznaczenie Posłów do Dworów Europejskich, a nayprzod do tych, od których aktualnie przy J^o K. Mⁱ y Rzętęz znay: dują się Ministrowia, J^o K. Mⁱ przyznaje za wielce potrze: bne y pożyteczne; gdy jednak fundus na te wyznaczenia osta: trin

ostatnim Sejmem obmyślony na czas wyznaczony, w którym do:
 piero do Skarbu przyjdzie: więc do tego czasu J^o K. Mj. P. N. M.
 Nominaçy, y wyprawę tychże Posłów zostawuje, teraz zaś dla
 niecierpiących zwłoki Interesów ustawami Sejmu przeszłego
 do traktowania z Stolicą Apostolską, zaleconych, W^o. Antyce:
 goi jako na ów czas Cudzoziemca tylko Tytuł Charge d'Affaires
 mającego, teraz Indygenatem Rzpłtcy zastępczego, y wykony-
 waci Zlecenia wielce umiejętnego Ablegatem swoim y Rzpłtcy u
 Dworu Rzymskiego Deklaruje, et ad hunc effectum Credentia:
 les z Kancellaryi Koron^o Temuż przestai' zaleca, y pensya ro:
 czną dla Niego # 1200. z Skarbu Koron^o naznacza, y wypła:
 caną półroczami nieci' chee, to jednak precavendo, żeby rzeco:
 ny Ablegat nie mogąc in Persona adesse ad explendum Jura:
 mentum fidelitatis Rzpłtcy in Scripto takowy Jurament z pod:
 pisem swoim do Kancellaryi Kor^o przysłał, a ta do Metryki
 onie oddała, et insuper, żeby tenże Ablegat na zadosyć użycie:
 nie Prawu, Possejionem w Państwach Rzpłtcy nabył, y to
 nabycie Authentico^o documento Kancellaryi Kor^o oznaymił.

Ad 5tüm.

Pod temiz Samemi Kondycjami prestandi Juramenti, et acqui:
 renda Possejionis w Państwach Rzpłtcy J^o K. Mj. P. N. M.
 Urod^o Bollo także Indigenam tu przytomnego, et ad usus Rzpłtcy
 wielce zgodnego dotąd Charge d'Affaires deklaruje Ministrem
 u Rzpłtcy Genueńskier, y Credentiales z Kancellaryi Kor^o wr:
 dać mu nakazuje. Pensya jednak dla Niego # 800. dopiero
 z Skarbu Koron^o półroczami currere zacząnie, gdy Fundusz
 na Poselstwa obmyślony do Skarbów Rzpłtcy importowany zo:
 stanie:

Ad 6tüm.

Gdy z powodów politycznych y takie Dwory, które z Ham:
 burgiem nie mają commercium, trzymają tamże swoich Rezy:
 dentów, więc J^o K. Mj. P. N. M. do tego Anseatycznego mia:
 sta Hamburga Urod^o Wolffa Henryka Wikięde Podkomorzego
 swojego Nadwornego, teraz Indigenam Rzpłtcy za Rezydenta

naznacza

naznacza z pensją roczną # 400. zaczynać się mającą od czasu Importaty do Skarbu Rzpl'tey funduszu na Poselstwa obmyślonego, y Credenciales z Kancellaryi Koř wydać mu committit. On jednak ante omnia Kondycje Juramenti fidelitatis, y nabycia Posessyi w Państwach Rzpl'tey wypełnić powinien.

Ad 7mum.

Urodzony Carski Minister u Dworu Petersburskiego z u: silności w sprawowaniu swojego Urzędu I^o K. M^o L. N. M. do: brze zalecony, y wielką zdatność do znaczniejszych Urzędów okazujący, żeby do zażytej aplikacyi nie utracił ochoty, którą nie: dostatek zwykły niszczy. I^o K. M^o L. N. M. Pensją 1200. # w drogim na wszystko Mieście Rezydencyi Imperatorowej I^o K. M^o nie wystarczającą do 1800. # powiększa, Co jednak in sequelam dla Następców Jego w takowym Charakterze iść nie ma; a to po: większenie zwyczajną między Obojga Narodów Skarbami propor: cyą wypłacać z tychże Skarbów zaleca Resultato presenti ad: pramissa mediante.

Propozycye

od Tronu I^o K. M^o L. N. M^o na Radę Senatu pro Die 10. Mensis Januarij Anni 1765. złożoną z Kancellaryi większej Korony wydane.

Gonieważ zwyczaj ten zawsze bywał, że po Koronacyach Kró: lewskich do Dworów przyjaznych Rzpl'tey Posłów cum denunti: atione wysyłano, y I^o K. M^o L. N. M. ochraniając Skarbów — Rzpl'tey już nie do wszystkich, ale przynajmniej do Rzymskiego, Rosyjskiego, Berlińskiego, y do Porty Ottomaniskiej też wysłanie za potrzebne być sądzi, chce więc wiedzieć przytomney Rady.

1mo. Coby na Poselstwo do Cyca Świętego naznaczyć?

2do. Aże w Rzymie jest zawzkie Minister Swiecki etiam ad Men: tem Prawa, y ten nie najdłużey wyznaczony będzie, jakie Quantum na przystoyną Subsystencyą Jego provideri ma?

3tio. Co naznaczyć na Poselstwo do Dworu Rosyjskiego?

4to. Co do Dworu Berlińskiego?

- 5to. U Dworu Petersburskiego ad mentem Konstytuuyi Seymu Coronationis będzie negocyaeyą przybliżoną, y do niej J^o K. M^o P. N. M. Urod^o Rzewuskiego Pisarza Polnego Korony dotąd Posła od Konfederacyi Generalney zażyć umyślił; dla czego da: je mu charakter Poselski od Siebie y Rzpłtey, Co mu na ko: sztowne bawienie w Petersburgu Skarby Rzpłtey wypłaci mają?
- 6to. Tenie Urod^o Rzewuski nad zamiar, bo już siódmy miesiąc w Petersburgu bawi, nie wzięwszy tylko 3000. # z Skarbów Rzpłtey, J^o K. M^o P. N. M. z kasy swojej posłał mu na ten czas drugie tyle: Wice y tego Quantum wrócenie do niej jest sprawiedliwe?
- 7mo. Do Lorty Ottoman'skiej na miejsce Urod^o Staniewiczza podczas bezkrólewia w Charakterze Internuntij wysłamy był Urod^o Alexandrowicz, ten że dla przytrzymanego dla Siebie Fermanu jeszcze w Stambule nie stanął, dla ochrony większego Kosztu na drugiego umyślnego Posła, J^o K. M^o P. N. M. Temuż Urod^o Alexandrowiczowi posłał Credentiales także cum caractere Internuntij: Co by mu tedy z Skarbu Rzpłtey na tę extraordinaryną usługę, y na zabawienie tamże naznaczyć?

Conclusum

Rady Senatu tu w Warszawie Dnia 10. Miesiąca Stycznia 1765. Roku odprawioney.

J^o K. M^o P. N. M. nieustanną baczność mający na to wszyst: ko, co do uszczęśliwienia Rzpłtey, lub pomnożenia Stawy Sey. do wszystkich Dworów, przykładem Najjasne Prządów swoich Po: setstwo z doniesieniem o szczęśliwey Koronacyi swojej jeszcze nie wyznacza, tym czasem do Stolicy Apostolskiej na znak uznanowania, y do poblizszych Sasiedźkich Potencyi, dla tym więk: szego utwierdzenia dobrej Przyjaźni wysłanie za nieodbitcie potrze: bne uznaje, dla czego.

Ad 1mum. Urod^o Jozefowi Xcię Czartoryskiemu Polnikowi Litt do Dworu Rzymskiego Posłowi Summę 2000. # do wypła: cenia w dwóch częściach do Skarbu Korony, w trzeciej do Skarbu Litt należąca oznacza.

ad 2dum

Ad 2dum. Ponieważ u Dworu Rzymskiego zachodzą często Naro-
dowe Sprawy, więc J^o K. M^{ji} P. N. M. wkrótce wyznaczyć
zechce jednego z Obywatelów Rzpłty Zgodnego na Funkcyę
Rezydentą u tegoż Dworu, któremu na coroczną pensyę #
in specie 600. dysponuje, na które Skarb Lit^o # 200. do
Koronnego corocznie oddawać będzie, a ten z swojej Strony
400. przyłożywszy, temui Rezydentowi corocznie dwiema
Ratami wypłacać ma.

Ad 3tium. Urod^u Jachowi Malachowskiemu Referendarzowi Korony
do Imperatorowej Jey. M^{ji} Rosyjskiej Posłowi z Skarbu
Lit^o # 1000. z Koronnego # 500. chce mieć wypłacone.

Ad 4tium. Urod^u Franciszkowi Xaweremu Branickiemu Podstole-
mu Korony do Króla Im^{ji} Pruskiego Posłowi z Skarbu
Korony # 666. y Lit^o 15. gr 6. z Skarbu Lit^o # 333. Lit^o 7.
gr 18. to jest # 1000. z obudwóch Skarbow wypłaci na-
kazuje.

Ad 5tium & 6tium. Urod^u Franciszkowi Rzewuskiemu Psa-
rzowi Poln^u Korony, który dotąd u Dworu Rosyjskiego był
Posłem od Konfederacyi Główny, a teraz dla traktowania w
Interessach Konstytucyi Sejmu Coronationis przepisanych,
Posłem Extraordynaryjnym, y Ministrem pełnomocnym od
J^o K. M^{ji} P. N. M. jest naznaczony, gdyby tamże na dru-
gi Rok zostawie go była potrzeba, tyleż, jak w tym pierwszym
Roku Poselstwa odebrał, to jest # 6000. naznacza, y dwie
części Skarbowi Lit^o, a trzecią Korony do wypłacenia zaleca.
Aże Urod^u temui Rzewuskiemu na ten Rok pierwszy Po-
selstwa Skarb Korony podczas bezkrólewia za Asygnacyą Xcia
Im^{ji} Prymasa, y przytomney Rady, 3000. tylko # wyliczył, a
Drugie 3000. # Kassa J^o K. M^{ji} P. N. M. świeżo przeni-
merowała, więc tę pręnumeratę do tejże Kassy Skarby
oboyga Narodów, Lit^o # 2000. a Korony # 1000. powróci ma.

Ad 7mum. Gdy to zdarzył przypadek, że Urod^u Tomasz Ale-
ksandrowicz do Porty Ottomaniskiej podczas bezkrólewia na
miejsce Urod^u Staniewiczza wysłany, dla przytrzymanego
Germanu dotąd na miejscu nie stanął, J^o K. M^{ji} P. N. M. dla
mniejszej na Skarby Rzpłty Expenzy, nie posyła do tej Porty
in^{sz}ego Posła z oznajmieniem Koronacyi swojej, ale temui -

Samemu

samemu Urodⁿⁱ Alexandrowiczowi Charakter Poselski Daje,
y żeby z honorem Narodu, zwyczajom miejscowym dogadzając,
to Poselstwo odprawid, do wypłaconey kwoty podczas bezkro-
wia ze Skarbu Korony # 1000. z Lit^{ki} 500. # naznacza, y do-
dane mieć chce.

Propozycye

od J^{ego} K. M^{ajestatu} S. N. M. na Radę Senatu pro Die 5ta O-
ctobris 1765. w Warszawie wydane.

Gdy wszystkich Narodów zwyczaj ex necessitate publicznego
Dobra wynikający Ministrów wzajemnych posyłanie wpro-
wadził, J^{ego} K. M^{ajestatu} S. N. M. jako już doświadcza z posła-
nych od Siebie do różnych Dworów pożytek dla Rzpl^{tey}, tak
nie mniej uznawając podobnych Poselstw do innych Dwor-
ów potrzebę, zasięga zdania przytomney Rady.

1mo. Jeżeliby okoliczności wyciągały, żeby jeszcze przed przy-
szłym Sejmem Ablegatów, alias Posłów mniejszych, lub
Rezydentów, albo też Agentów do których Dworów wypra-
wie przyszło, Łada J^{ego} K. M^{ajestatu} wiedzieć myśł przytomney
Rady, co by Posłom? co Rezydentom? co Agentom Na ro-
czne Ich Pensye naznaczyć należało?

2do. Do Dworu Rzymskiego Rezydentowi naznaczone były przez
ostatnie Senat^{us} consilium # 600. ale z Obywatelów do tey
funkcyi niht się nie znalazł, kto by za tę kwotę w Rzymie
w Charakterze Rezydenta Rzpł^{tey} służyć chciał. Interea
z doświadczenia y relacyi osobliwie od Duchowienstwa constat,
że w Rzymie oporem Rzeczy Polskie idą, bez Osoby znako-
mity, y kredyt tamże mającey; więc niżeli się da upatrzeć
Subiectum zdadne do mieszkania u tamiecznego Dworu; Co by
na nieuchronne miejscowe w Rzymie Expensa wyznaczyć
przyszło?

3^{tio}. Urodⁿⁱ Alexandrowiczowi na Legacyą Turecką gdy nazna-
czono ze Skarbu Rzpl^{tey} # 3000. które przez dłuższą
jak roczną na Granicy Królestwa rezydencyą po kosztownym

pro

pro honore Gentis oporządzeniu się wydać musiał, wiele by conveniret naznaczyć dla odprawienia Funkcyi Jego zacząć się mającej?

440. Aże Sekretarzów Legacyi Munus y Posłom wielką jest pomocą, y tę zawiera korzyść, że uprawia do Znajomych Interesów zagranicznych, y sposobi do Poselstw przyszlých Szlachetne Subjecta; Wicę y w tym iżda J. K. M. P. N. M. zdania Senatu, co by dla takowych Sekretarzów destynować conveniret?

540. Kiedy Komarz Orientalnych Języków jest nieodbitnie potrzebnym, aże doświadczenie pokazało się, jak jest rzecz niebezpieczna na jednego Komarza wierze polegać w tych materiach, które tyczą się wschodnich Narodów; wicę J. K. M. przekłada myśl swoją przytomnemu Senatowi, czy nie lepiej by mieć dwóch Komarzów, którym separate podając do tłumaczenia, z Ich zgody, albo rozności dochodzić będzie można prawdy, dopóki uprojektowana, y już teraz może rozpoczęta w Stambule, a potem y tu Szkoła Języków Orientalnych Rodowitych Polaków sposobnych do tej Funkcyi nie wystawi, y wiele tym Dwom Komarzom dawać by należało?

Conclusum.

Teyże Rady Senatu.

Ad 1mum. J. K. M. P. N. M. bez potrzeby prawdziwey nie myśląc żadnych do Dworów Cudzoziemskich wysyłać Poselstw, y na utrzymywanie Ich Skarby Rzeczy przyzwoitemi obciążać wydatkami, ad casum wicę, wybór Osób zgodnych na też Poselstwa, y czas wydania Ich w Ręku swoich Zostać wia. Aza tym gdyby wyciągały okoliczności Poselstwa, lub Rezydent, lub Agent, albo Charge d'Affaires wyprawiony bydzi miał, tedy wczesnie dla Posła mnieyszego # 3000. dla Rezydenta # 1200. dla Agentu Charge d'Affaires # 600. dla Sekretarza Poselstwa # 400. Penzyi determinuje, które wypłacenie według zachowanego zwyczaju do Skarbów obojga Narodów, to jest do jednego w dwóch częściach, a do drugiego w jedney regulabitur. Ponieważ zaś Kraj Krajowi

w odległości

* żeby przed sumem przysług, który Posel z Sekre: tarem Poselstwa de:

w odległości od Polski, y w taniości rzeczy nie jest równy, więc
 J^o K. M^o P. N. M. wyznaczoną dopiero równą kwotą na Mini:
 strów do wszystkich Dworów sprawiedliwe pomiarowanie
 uczynie rzecz, et pro ratione dalszych, y droższych Krajów,
 Jednym więcej, drugim mniej płacenie dysponować będzie, y
 między Niemi Urod^o Barskiego w Petersburgu u Dworu
 Rosyjskiego aktualnego Legacyi Sekretarza, a w niebytno:
 ści tam Losła J^o K. M^o jako Charge d'Affaires, tudzież
 Urod^o Lawiszę w Hollandyi y Konzyliarza J^o K. M^o de Bos:
 camp u Porty jako Charge d'Affaires pomiesci.

Ad 2dum. Uznana dla Rzpłtcy użyteczność Kardynała mają:
 cego w Rzymie Tytuł Protektora Polskiego, determinuje
 J^o K. M^o do wybrania do tej godności sposobne y przyzwoi:
 te Subjectum. Aże na nieuchronne u Dworu Rzymskie:
 go wydatki mniej jak 1200. # do Roku naznaczyć nie:
 podobna, te za kwitami żądanymi do Interessów Pol:
 skich w Rzymie Osób J^o K. M^o ze Skarbu Korony
 y Lit^o wypłacać każe observata proportionem dwa do je:
 dnego Korony z Litwą.

Ad 3tium. Urodz: Alexandrowicz w gotowości do odprawienia
 Poselstwa swego do Porty Otomaniskiej z honorem Na:
 rodu na Granicy więcej jak od Roku terminu czekając
 znaczne musiał poczynić wydatki, a jeszcze większe
 będzie miał, gdy u Porty stanie, gdzie ze konieczności oso:
 bliwey figury, y expensy potrzeba; więc J^o K. M^o spra:
 wiedliwy wzgląd na to wszystko mając 3000. # temuż
 na Poselstwo Turckie naznacza, y tych wyliczenie w dwóch
 Częściach, to jest 2000. # do Korony a trzeci tysiąc do Lit^o
 Skarbu odda.

Ad 4tium. Już jest Rezolucya in primo.

Ad 5tium. Jawną jest potrzeba dwóch Komarów do Oriental:
 nych Expedycji, żeby niezawodnie wiedzieć, co w Sobie
 zamykają, a na jednego Komarzenia przestając, doskona:
 losci wykomarzenia trudno mieć pewność. więc J^o K. M^o
 P. N. M. na dwóch tychże Komarów w Warszawie
 przy Rezydencji swojej Królewskiej obecnych, z którychby
 jeden był przy Kancellaryach, a drugi dla Kommissyi
 Wojskowych Obozów Narodów, Pensye roczne każdemu,
 jak

jak dawniej miewali, to jest po dwiescie # wyznacza, z których
dwie części dla każdego Skarb Korony, a trzecią Skarb Litwy
placaci mają.

Lament Wiary y Wolności po skończonym Extra:
ordynę Seymie. 1768. Aa.

Przejeżdżam Niepołtowski las już to po Seymie,
Słyszę jęczenia, lament, Strach mię wielki zdeymie,
W tym na taką myśl wpadam: pewnie gdzieś tu blisko
Jest rozboynicze gniazdo, kultaion siedlisko.
Ktoś ze wszystkiego zdarty prosi, by mu Duszę
Przy Ciele zostawiono. Woznico pędź, muszę
Tym nieszczęśliwym Ludziom być wczesną pomocą.
Stanęret radzi zawrócić: Nuż y Nas obskoczą.
Kto wie, siła Ich w lesie. Nas trzech tylko Lanie,
Y toż się z Nami, może, co z tamtymi, stanie.
Mitosi, y żal Bliźniego z gruntu mię wzruszył,
Gotowem był uderzyć na Stę, gdyby byli.
By pędził, na Woznice y wołam, y dać,
Aż też na samym miejscu tych lamentów stać.
Widzę jakies szędziwe Matrony stojące,
Przez Oczy, jak alembik, trzy gęste pędzące.
A zadamane Ręce aż ku Niebu wznoszą,
Niewiem, Nieba, czy Ludzi o ratunek proszą.
Jedna w Purpurę, w białor zaś druga przybrana.
Pierwsza z nich skałeczona, druga poszarpana.
Dumiały pytam: a Wy z której to tu Strony
Skałeczona, odarte idziecie Matrony?
Coście za iedne? jakie jest wasze nazwisko?
Mieszkanie czy opodal, czyli macie blisko?
Kto Cię skałeczył? pierwszy; kto poszarpał? drugiego
Pytam. Samescie się w las puscili bez Stugi?
Rzecz z nich Starsza do mnie, y szędziwa laty:
Mnie widziysz skałeczona, poszarpane szaty
Na moicy Towarzysze. Ja się Wiara, Lowie,
Jak moja Towarzyszka niechay Sama powie.

Odpowie

Odpowie młódzka: dotąd wolnością mię zwano,
Ale mi dotąd inne nazwisko nadano.
Pytam: Jakowe? Rzeze: Moskiewskam jest branka,
A z wolney sobie Pani stałam się poddanka.
Rozciągał się daleko mój honor y sława,
Innym Narodom przedtym rozdawałam Prawa.
Wsadzałam na tron iednych, Drugich do więzienia,
O jak mię wśródzie dręczą tych rzeczy wspomnienia!
Z Spraw wiekiem zasłanych, patrzaj, terazem odarta;
Jyleż co Szwedzka wolność, to mi Polska warta.
Na moich walnych Radach Moskal prezyduje,
Nie, co chce, czynię, ale co on rozkazuje.
Na talie gwałty, mury, y uwięzienia
Mowie nie wolno daley, zakazę ięczenia.
To rzeksz, lez obfitych z oczu puski strugi.
Usta zamknij. Ja moje otwieram do drugiej:
Powiedz Matko, proszę Cie, kiedy się rodziła?
Gdzieś się chowała? Lat swych liczysz przeciw sile?
Rzymianka jestem, powie, do Polski przychodnia;
Z Ewangelicznej prawdy przybyłam pochodnia;
Za Mieczysławem Króla, kiedy młodzią była,
Polska mię niemal cała kochała y czciła;
Wystawiała gości, przybierała w szaty
Bogate, a w posagu znaczne mi Intraty
Z Dobra udzielała. Ale o' nagle odmiano!
Skoro o innej mōdnej Damie usłyszano:
Imię Jej Protestantha, sławnego to sorka
Lutra; z górą lat dwieście, iak się ta iaszczorka
Wyęgda na świat; owszem ten smół, który iadem,
Y ztym wkrótce Europę ozionął przykładem,
Twoi wodacy własni, którzy w cudze kraie,
Po to ieżdżą: si az Serce z żalu mi się kraje!
Ażeby przywieść modę y w kraj komplementa,
Zarazliwie około Wiary Sentymenta.
Jej tu Portret przywieźli: smakuie w nim wielu,
Którzy Cnoty, y Boga nie mają na celu.

Słuchaj, co powiem, y wierz, mowa to nie pusta;
 Iz kilku Senatorów za Czaśu Augusta
 Ledwie się znajdowało: wytęczam Biskupy,
 Gdyż Ci dotę swawolney nie należą kupy!
 Którzy Rzymską prawdziwie wyznawali wiarę,
 A inni zaś Lutrowi poszli na ofiarę.
 Spytasz: a nasisz Polscy co na to Rycerze?
 Na wzór wyższych, y Oni zachwiali się w Wierze.
 Y gdy by nie Pastewów czynności Pan'skiej trzody,
 Cały by Kray kacienskie obysypał wrzody.
 Także przebie ta w Poloczce wstata zaraza?
 Bóg, co każdego Wieku Apostołów zdarza,
 Natchnął był Duchem Swoim Apostolskie Męże,
 Którzy Język y piora mieli za oręż.
 I tą siedmiogłówną hydrą tak się dobrze zwarli,
 Na głowę porazili, y na miążgę starli.
 W Senacie ta poczwara już nie miała przesta,
 Na Sejmie glosu, wszystkie Jey wolności zniosła.
 Już chwata trojga Stanów. Ja Wiara zniesione
 Widząc Nieprzyjacioty, zwyciężką Koronę
 Kładłam na głowę, zwłastęza gdy Sława oddana
 Pierwsza temu Królestwu: cieszy mię wygrana,
 I ta szarancza z granie Polskich ustąpiła.
 Lecz coż potym, nasienie jednak zostawiła.
 w Poznaniu, Litwie, w Prusiech ten plód zarazliwy
 Człgał się, był po Ziemi, nie śmiał bojaźliwy
 Wylecieć w górę, długo On pogody czeka
 Aż mu się też Moskiewska zdarzyła opieka.
 Pod skrzydła dwogłownego tuli się Orlika,
 Co się od Raymskiej władzy wraz z Lutrem umyka.
 Moskal, co trzech Augustów posadził na Tronie,
 Z Których dziś jeden świeci w Królewskiej Koronie,
 Wziąwszy za punkt Honoru, żeby dwie porzwały
 Schyzmatyczną z Luterską, przeciwne mey Wiary
 Pogodził, pogodziwszy, wszystkie Im swobody
 Lowyrabił na Sejmie. Nie byłoc tam zgody
na to,

Na to, ale mus y gwałt, a zwłazsza przy sile
 Wyrobił, co tylko chciał, y dokazał tyle,
 Ze wolno Schyzmie Cerkwie, Lutrom stawiać zbory
 w Królestwie Katolickim, y pierwsze honory
 Odziedziczyć: Prawem się to wszystko waruie,
 Prawo zaś kilku razem Królów gwarantuie.
 Y teć to, Przyjacielu, co widzisz, Lochany
 Znać za, gęste po całym ciele moim rany.
 w tym zatamawisz ręce, w górę one wznieście,
 Jtos żalosny po całym rozposciera lesie:
 O! Czasy! o! przewrotne Ludzi obyczaje!
 Wy teżte wielorakie wprowadzacie w kraie.
 Zbytek we wszystkich Stanach, bez granicy pycha,
 Niesprawiedliwość, tego nabawili licha.
 Tyranickie nad poddanstwem waszym panowanie
 Sięgnęło sprawiedliwe Boskie ukaranie.
 Dłuz co kto grzeszy, tym też bywa ukarany.
 Za Chtopstwo Chtopstwem Karze Bóg Siłachy y Lany.
 O! gdybyś Boski mieczu na tym przestął cisnąć!
 O fatalniczym jeszcze nie zamyslał losie.
 Ale ja widzę Boską rozmachaną Rękę
 Na większą Kraiu tego kłęskę, grom y mekę.
 Pharby Kościołom wydra, wielu wieków zbory,
 A obroca Kościoły na Cerkwie y zbory,
 Schyzmatycka z Lutowska weźmie górę wiara,
 Bym nie zgadła! uśtanie Kapłan y ofiara.
 Znowu żalosnym tonem zacząć lamentować,
 Rwać włosy, y złuc pierś, ręce zatamować:
 O! dni! czasy krytyczne! o nieszczęśliwości!
 Czasy miejsca niegodne w okręgu wieczności!
 Ja to słysząc, zdrgniętym, iezą mi się włosy,
 Krew w żyłach, jak lód ścina na takowe głosy.
 Izylkiem obumartym prawie mówię do niej:
 Czego Matko uciekasz, wszak Cie nikt nie goni.
 Odpowie: Nikt nie goni; czyż przesładowanie
 Może być na mnie większe, jak co patrzysz na Nie.

W które się teraz udasz, porydziesz Wiaro Strony,
 Wygnanka, prawie z naszey zostawszy Korony?
 Obiegnę Katolickie wszystkie Gabinety,
 Wolaige: ginie Wiara, ach ginie niestety!
 Ratuj, kto w Boga wierzysz, z Łaszczą Chrześcijański
 Cesarzu, ratuj Polskę; wszak kiedy Loganiski
 Ostatnią Ci ruiną groził miecz Turczyna,
 Z Woyskiem się wtedy Polskim broniła Janina.
 A gdyś Tryumf zupełnie nad nieprzyjacielem
 Odniost, Twój Bródek Jana głosił Zbawicielem.
 Daj Jey ratunek wczesny, wdzięczności dowody,
 Uymuy się za Jey wolność, Wiarę, y Swobody.
 Interes rzuci y na względy na Siebie, na Stronę,
 Weź za własny Interes bronie tę Koronę.
 Wiesz o moich zamysłach, wiesz o moim celu,
 Legnam Cię, nie na Lawrze jednak Przyjacielu.
 Przyjdzie czas, że powrócę w wasze znów Kraie,
 Bo mi rękoiem Chrystus Prawodawca daie;
 Ze y piekielne mocy choc będą szturmować
 Na Jego Kościół, Bóg Im nie da tryumfować.
 Ty powróciwszy nazad do Synów, do Braci,
 Utwierdzi Jch, niech nadziei żaden z nich nie traci
 O Boskim miłosierdziu. niech cierpliwie znoszą
 To karamie, o litość iak naprędzey proszą.
 A Kaptani w posrodku Ołtarza Kościoła
 Stoige, niech każdy z łzami tak do Boga wola:
 Przepuść Panie Dziedzictwo twemu, y Ludowi,
 Nie podaway na hanbę, Schylnie y Lutrowi.
 Bóg Łaskawy Królestwo z Kaptany płaczące
 Skoro uyrzy, wzruszy się na Jch łzy gorące.
 Dopieroz Obyczaiow jak uyrzy poprawę,
 Twarz gniewliwą Łamieni w Łaskawą postawę.
 A Ja Wiara powróię po takich ruinach,
 Iron Łatozę na ferkwi, Zborów Obalinach.

153.

Początki dające okazywać wprowadzenia Absolutnego Panowania y Sukcesji, jako też innych Sekretnych Projektów.

1mo. Wyrobił Sobie Król sekretnym sposobem Breve Apostolicum nakazujące wszystkim Biskupom, aby z Intrat swoich płacili dziełizła część Królowi supplementując Jego niedostatek przez lat dziewięć; To Sobie wyrobiwszy proponował Biskupom niektórym Sobie przyjaźniejszym, czego żadnym sposobem akceptować niechcieli, y owszem do Króla pisałi generalnie wszyscy, remonstrując, że inni Monarchowie Polscy przy ustawicznych wojennych kosztach nie tylko tego wydzierstwa nie czynili, ale owszem millionowe fundaye na chwałę Bożą robili, lubo na ow czas sposobu nie mieli tak znacznej powiększenia Intraty Królewskiej, jak terazniejszy, który z wielką krzywdą całego Państwa y Obywatelów powiększył aż do setnego promienia podniósł Intraty swoje. Oczym sacra Congregatio uwiadomiona skasowała przez Dekret wyrobione subdole Breve.

2do. Gdy się ten Projekt nie udał, pod pretekstem gorliwosci o Chwałę Bożą, upadającą, co raz bardziej przez ruiny fundayii różnych od dawnych czasów poczynionych uformowany Projekt inny, który na sejmie ostatnim proponować chiano 1766. na fundamencie Moskiewskiego porządku w Duchowieństwie, w ten sposób:

1mo. Aby wszyscy Biskupi na wyznaczoney Komisji przez Sejm prezentowali wszystkie w szczególności Erekcie, fundaye quocunque Titulo służące czyli Arcybiskupom, czyli Biskupom, czyli też Duchowieństwu w każdej Dycezyi znajdującemu się tak Zakonom utriusque Sexus iako też y Świecłim Kapitułom, Proboszcom &c.

2do. Ta Komisya wyznaczona miała mieć moc kazae Instrygatorowi Swemu zapoznać wszystkich Duchownych cujuscunque Dignitatis et Prerogative ad comportanda et Juramenta comprobanda Regestra wszystkich Prowentów Gruntowych oprócz Accidensów Kościelnych.

3to. Z tych Regestrów liquidować miała też Komisya Fisci Ecclesiastici nazwana Intraty każdej Dycezyi Dóbr Duchownych seu fundationem.

4to. Miata ta Komisya w Funduszach, Erekciach lustrować obligacje, na jakie czynione były.

5to. Miata examinaować jura generaliter omnia Possessionis Duchowieństwa Possidentium Bona Terrestria różnymi czasami y sposobami nabywane, a któreby się pokazały przeciwnie Konstytucyi 1717.

te

te miały być wszystkie konnotowane, y na Sejmie następnym przez Konstytucyę skasowane.

6to. Dla zapobieżenia Dobrom Szlachectwu Summami Duchownymi obciążonym tą Konstytucyą taki miała zlecie Obowiązek Komisji Fisci Spiritualis, ażeby Ona proporcjonalny wzięwszy Intrat Duchownych Rachunek, y wylikwidowawszy oryginalne Fundaye, na wielu szczytach przy którym Kościoły lub Klasztory pozyskane były, z wylikwidowanej takowej Summy Rathami wypłacata.

1mo. Każdemu Biskupowi na Rok 100000. nie uważając, że dotąd ieden miał więcej, a drugi mniej daleko, niż to wyznaczenie, którego Summa pro victu et amictu Biskupom y z Dworem wraz wyznaczona zamiast innych Intrat, o których sami Biskupi myśląc, swoim powinnościom za dosyć nie czynią, przez co w Dycezyach żadnego porządku nie mają.

2do. Kanonikom Katedralnym wszystkim na Rok po 10000. Sufraganom, Officyatom, Archydyakonom Katedralnym po 12000.

3tio. Kościoły zaś mające Fundaye y Erekye wraz z Dochodami Swemi tak miały być rozporządzone, żeby w każdym Dekanacie ctery Kościoły najdawniejszy Erekyi miały swoich Proboszczów, w drugich zaś Kościołach tylko Wikaryuszowie mieszkali, y curam Animarum trzymać powinni, dla których Komisya Fisci Ecclesiastici różne Solaria dwiema Rathami płacić miała, to jest Dziekanom po 3500. Proboszczom po 3000. Wikaryuszom po 500.

4to. Reszta Intrat Kościelnych miała być tak dysponowana: Biskupi powinni byli remonstrować tej Komisji potrzeby poudupadłych Fundayi dawnych Erekyi, na których restauracye Komisya Fisci Ecclesiasticiłożyć powinna do Kościołów reparacyi z Kollatorami wraz gdzie tego potrzeba.

5to. Kłaptorne zaś Dochody tak dysponowane być miały: ażeby wylikwidowawszy Intratę każdego Kłaptora, na każdego Zakonnika wypłacić dwiema Rathami pro victu et amictu 500. Prowinacyatowi zaś złotych 1600. respektiem drog, które odprawiać powinien po wizytach Klasztorów Swych. Reszta zaś Intraty generalney zostawac się miała w skarbie Rzeczy na jej potrzeby, od której swój początek mają.

Pożytki ztąd wynikające.

1mo. Duchowieństwa pohamowanie od Zbytków.

2do. Uwolnienie Dóbr Dziedzicznych od ich obciążenia, lub wcale pod pretekstami roznemi od wydarzania.

3tio. Szlachty Sposobność lokowania się w Dobrach Duchownych plażę Kommissji podług likwidacyi Intrat Dzierżaw.

4to. Utrzymanie Skutków y Obowiązków włożonych na Duchowienstwo od Fundatorów.

5to. Całość przyzwoita Świątnic Pańskich, y Ich należytego oporządku.

6to. Dostatek gwałtownej potrzeby dla Rzpltej mając Lawpę retenta, które Jej służyć powinny.

7mo. Uniknienie ciężkich kłótni między Świecłim y Duchownym Stanem z szkodą y zniszczeniem Obywatelów.

8vo. Equilibrium w Rzpltej między Stanem Świecłim y Duchownym.

9no. Zapobieżenie ruinie y upadkom Domów Szlacheckich przez Fundacje millionowe. Te są pożytki Oczyszczanie, gdy przyjdą do skutku.

Aż Author porządku tego nie mógł Sobie skutku należytego w pierwszym obiecywać punkcie choć łatwiejszym, że Sobie Duchowienstwo poradziło, więc dla pozyskania pomocy postronnych Potency wynalazł pretext Dyssydentów od Duchowienstwa uwięzionych pobudzić, ażeby przykładem dawnych Konfederacyi Dyssydentskich skonfederowali się, y zaraz o pomocy Akkatolicich Potency deklaraacya Jm dana, a jeszcze przed wstępem na Tron przyobiecana; nastąpiły oraz składki Dyssydentskie, y aby przy tym Stan Świecłi mogący szkodzie zamysłem dalszym zgnębie tym umyślił Sposobem:

1mo. Wojskiem Cudzoziemskim na pozor Sobie nienawistnym pod pretextem ujęcia się za zwałcenia Praw y wolności dawnych, trzeba Szlachecki Stan nieznacznie uwięzić czego poznać nie będzie mógł, gdy pretext podchlebny zasłupi Go.

2do. Wszyscy Ignąć na lew będą do tego podchlebnego Jm pretextu, którym Same Wojsko niby Jm sprzyiające, a naszym Zamysłem przeciwnie niszczyć Jm według myśli naszych będzie, my zaś pozor mieć dla Siebie będziemy, że w tym nie napawoła, gdyż to Same Wojsko Nam przeciwnie szkodziło w równości onym Samym.

3tio. Tym Sposobem albo poniewolnie, albo dobrowolnie Stan Szlachecki postępuenstwo przyjąć będzie musiał, z którego mocniejszy albo wcale wyniszczyć bez rozlania krwi, a choćby y z rozlaniem

z rozlaniem, żeby drugich do Zemsty nie pobudzić, albo też Jch
z Oyczyzny pozbyć należy tym Sposobem:

1mo. w Solzrze najlepiej się ten ma, y najwięcej może, który ma Dobra
znaczące Dzierżeczne, Ten ma Przyjaciół, bo Ci starają się u mających
Panków o Zastawę lub Dzierżawę, nie mając swego kęta, albo też kłó-
rzy są Szlachta ubodzy nie mając żadnych Summ, o roczne Służby stara-
ją się u tych Przeciwników naszych, którzy albo przyiciem Sumki
na Browary, albo wypuszczeniem majątkości, albo przyiciem Jch
za dobrą zapłatę, y tych starających y Familię oraz y Przyjaciół Jch
kaptują sobie, a przy tej okazji na Sejmikach y Sejmach Nam się
sprzeciwiają, co łatwo dokazać można, jako my rozumiemy, bo bezkazy
Wina można Sejmik utrzymać albo zerwać, dawasz kilka kur,
Barana, pieczenie iaką, lepiej niech Wojsko po kętach zostawie
wszystkie kury podusi, Barany porznie, Wino wypije, Zboża spacie,
to nie będą mieli czym brucha holocie napychać, y ta też sama ho-
lota będzie Jm nieprzyjaciółmi, gdy Wojsko zniszczy Dobra to Jch
od Przyjaciół odstrychnie, tak iak Radziwiłłowi stało się, co potym
najwięksi Przyjaciele Jego najbardziej Mu dopomagali do zguby,
wiążąc się do Nas, bo się bali, żeby Jm się nie stało to, co On wier-
piał. My tym sposobem z cudzego licha zrobimy sobie Przyjaciół,
swego ochronimy, zamiast dawać Złoto Wojsku, niech się żywi
u naszych nieprzyjaciół, tak łatwo dokazemy, bo Oni nie będą mieli
Sposobu z kąd sobie robie nowych Przyjaciół, Jmni zaś staną się Jm
nieprzyjaciółmi, widząc że zastawne lub Arędowne Dobra pustoszą
Moskale, y z innych miejsc wyganiają onych Panków, to radzi
że Jch odstąpią, ale Jm się jeszcze kłaniać będą.

2do. Ci zaś którzy Nam są przyjaciami siedzieć będą cicho bojąc się, żeby
się Jm nie dostało, co Jch minąć nie powinno, bo by się Oni znówu
do przeciwników naszych przyłączyli, albo też głowę podnieśli, trze-
ba Jch wszystkich uspokoić razem a dobrze bo by się pokazała nasza
robota, y dorozumieli by się, czego my chcemy, y iak robimy.

3tio. A dla sekretności pozwolcie Moskalom, żeby y Nas trochę skubali, co
Nam na cędno wychodzić będzie iak że byśmy Jm nadgradzali, a
przeto nieznaćnie y naszych Szlachetkow uspokoiemy, którzy
się do Nas nadgrady spodziewają, nie mając nie Sami; Ci zaś, kto-
rzy od Nas nie nie potrzebowali, y Nam znówu potym bryknąć
będą mogli, lepiej tedy, że y Jch zawczasu uspokoiemy a tak
wszystkich

wszystkich pól niehać będziemy, póki Jm się Samym nie sprzykry,
czego nie długo czekać, bo w lat siedm wszystko się stanie.

4to. Co Rok co nowego według woli naszey robiąc, a coraz bardziej Jch
niszcząc, wszystkiego dokazemy. przez ten czas bieda Jm dokuczać
będzie, a iak Jch uymiemy zniszczeniem, to wten czas Sobie od
pozywac będą, a my resztę Sobie zrobimy.

5to. Ale żebyśmy pewni byli, iakby się co w Moskwie z Carową stało,
lub żeby się dla Nas ona nie odmieniła, albo żeby iaku kaduk
z boku nie wypadł, trzeba Nam myśleć o robocie.

6to. Tylko że Salachta trudna, trzeba Nam na Niek wędzida. Oto
trzeba Chłopom swoim zawczasu pochlebiać, y do tego zachęcać,
aby Oni będące Poddaniem ponucili, czego raptem nie będą śmieli,
ale Nam też tego potrzeba, żeby cihey robocie nie przeszkadzali, aż
dopiero wten czas, gdy Nam tego będzie potrzeba, dosyć Jch zachęcić, że
by się przeciw Panom swoim obruszyli. Chłopotstwo Nam nie zaszkodzi,
bo My się zastawimy Złotnikiem y Armatami, których się
Chłopotstwo boi, ale innym dokucz, a gdybyśmy widzieli potrzebę,
to znowu na uspokojenie Chłopotstwa Moskwę sprowadzimy.

7mo. Trzeba Nam zrobić Jagelloniską Sukcesyją, y Władzę przywrócić,
którą Królowie mieli, już mamy Wojsko y Skarb w ręku, ale
Nam Seymy inaczej przerobić potrzeba, dość będzie natym dla
innych, że się ziada na Sejm, y podpiszą, co My Jm napiszemy
Dlatego na następnym Sejmie przyzwyczajając Jch trzeba przy
Moskalach, na drugim także, ile że Nam Moskwa potrzebna, na
trzecim Sama będzie Moskwa dla swoich asystować Interesów
y Granic, na czwartym zobaczymy, czy będą potrzebni.

8vo. Potrzeba pochlebiać Mieszczanom, przeciw Salachcie, w Niek nie
nawisć robić, żeby na Nas Stan Jch obrócić, bo Oni mają pienią
dze, to Nam są potrzebni, trzeba Jch użyć zwolna, żeby się oni do
rzeczy Salacheckich forsztellowali, wszak Edukacya w Miastach
lepszą, mają y majątni są, a przyzwyczajeni do postupienstwa
niezłoty, a za dopuszczenie Same do Obrad, muszą Nam być
posłusznymi. Salachcie dawney będą nienawistni, bo Jm była
przeciwna y posponowata Jch, więc się sprzeciwiać będą Jch
chcie, gdy zechcą dla swojej powagi to utrzymać, co będzie
przeciwno Salachcie, a My co będziemy chcieli, to zrobimy.

Imo.

- 1mo. Moskwie niby niechęcey trzeba dotrzymać obietnicy, y po rzekę rozgraniczyć zate pomoc.
- 2do. Łosłowi Moskiewskiemu Indygenat wyrobie, żeby Nam zawsze pomagali y On ydrudzy po Nim.
- 3tio. Króla Pruskiego trzeba także ukontentować, procz tego w tamtych Stronach nikt z Nas Dobr nie ma.
- 4to. Cesarzowi zato, że Nam nie przeszkadza, trzeba dotrzymać Starostwa Pińskiego, y co tam po blisku będzie, co Nas nie nie kosztuje, ani Nam nie nie profituje, a zatyś niemaś czego żalować.
- Tylko się wpiersi uderzyć, żeśmy się stali w tej całej robocie machawclami, mataczami, y okrutnikami na nasz własny Naród, a kto wie, co się y z Nam stanie, jeżeli Bóg nie dopuści, żeby się to stało, cośmy ułożyli, bośmy podobno y z Bogiem w tym utożeniu zaczęli wojnę.

Przestroga do Obywatelów przy Wierze y wolności Konfederujących się.

Walecznemu o wolność, y Religiją prawowierną Narodowi nie dosyć jest na waleczności iazmo niesławy rzucie usilującej, również konieczna potrzeba roztropności ukryte Nieprzyjaciela zdrady obłudy podeyscia odkrywającej; zwłaszcza gdy potężna nieprzyjazna zdaleka y z łożem swej polityki y ambicji na zgubę iakiego Narodu przy mierzona nie tylko otwartey mocy, ale y skrytych, a tym niebespieczniejszych, im kształtniejszych używa Sposobów do zachowania przywłaszczonego nad nim panowania, y trzymania go w tej podle głosci y upodlenia, w którym go to czasow nieszczęśliwości to niez przeczności radzących, to y najbardziej wyniosłość lub zemsta własna nad publiczne pożytki przehladających Obywatelów przez stopnie pograżyta.

Jestes w tym okropnym przypadku Łacny, lecz nieszczęśliwy Narodzie; Prubianskiej y tyrańskiej potęgi Rosyjskiej postępowania z Tobą sposób obudził Cię na koniec po znaczney częsci z letargu, przy musil do ostatniej rezolucji podniesienia broni na ratunek uwiłłaney już zupełnie w niewolnicze pęta Ojczyzny na podzwignie nie rzeczy najdroższych Wiary y wolności, zupełnie zdeptanych,

y poniżonych. Pokazuje Bóg moc ramienia Swego, gdy przeciwko
tak strasznej potęgze garstke, Duf walecznych, nowych w Polsce
Bratufów, Decyufów, Kurcyufów już drugi Rok utrzymuje skry-
tym wyroków Swych rozporządzeniem. Wzbudził wielką, wschodu
połegę na zempczeniu się nad Polnocy, za złamanie y zgwaltowanie
najświętszych Praw Narodowych, za przywdążenie nad wolnym Na-
rodem tyrannią. Bądźcie dobrej myśli, ma o Was Pan Zastępów
iawną opiekę, tylko uśmamić chce Was uczynie w przyszły czas o-
strożnemi, rządzeni, walecznemi. Dopuścił na Was wydarcie Wiary
y wolności, aby Was nauczył byci o oboje gorliwszemi.

Dostycie na tym, abyście mężnie walczyli? abyście w odwadze,
w liębie, w ciwieniu się wojennym pomnażali? Przebóg! stwor-
cie oczy, a dojrzyćcie iasniey, że Wam zostają do zwyciężenia
najniebezpieczniejsze Nieprzyjaciel waszych sztuki.

Wyjeżdża z Warszawy y z Łodzi Niazie Repnin, a wyjeżdża krwią
tysięców swemi rozkazami pobitych y pomordowanych wśród Braci
Wafzych ukryty Tyran, Prawa Narodu gwałciciel, Wiary y wolno-
ści wydzierca, Imienia Łódzkiego wzgardziciel, y od początku Łód-
zki naysroźszy, nayszlowski, y nayhardziejczy Jey nieprzyjaciel
y prześladowca od podobnych tylko Sobie żalowany wyjeżdża. Nie
cierpie się zbyt, y owszem gdy ręce bronią uzbroione trzyma-
cie uzbrajacie oraz y umysł rostopnośią, przeynieniem, ostro-
żnością. Ten który wielkiego Zygrysa zastępuje miejsce, iest chy-
try Lis, Nowy Kozel, prawda że człowiek Łódzki wielkim, doświad-
czeniem, temperamentem, reflexą, łagodną. Lecz pamiętajcie,
że y ten Rusin iest wrodzoną ku Polakom niechęć y wzgardę noszącym.
Ministrem, y Rostem iest Monarchini zapędatk swę ambicji
niepohamowanej, która za punkt Honoru y sławy Sobie założyła
swego dokazać, y swoje w Polsce robotę utrzymać, to iest; utry-
mać Was na zawsze w niewoli swę y poddaństwie. Nie kochał
Was tamten iawnie, ten skrycie nienawidzi. Iawnie się tamten
srożył, Ten śmiejąc się, sroży na mordowanie y wytepianie Was
ukazy podpisując będzie, tamten z zaiadłością kował was
w kajdany, Ten głaszcząc, smarując, perswadiąc, prowadzić
wteż Same pęta będzie. Tamten broni w gwardia wafze wraź,
Ten słodzie będzie truciźną, abyście ię tym chętnie połkneli.

Z takim

z Jakim kto mieć będzie do czynienia nieprzyjacielem? który Was
 zna z dawna, żeście Narodem przedko wiernym, dobrą wiarą, podę-
 się, y pozorami Przyjaźni, przychylności dającym. Zna On was, mówię,
 że więcej po Was wskórać można grzecznością, namową, przymie-
 niem, ugięciem, niżeli siłą, naciskiem, y grubiaństwem. Czućcie
 wszyscy iednostajnie ciężkość iarzma Rosyjskiego pod rządem Repni-
 nowskim. Ten starać się będzie wydmieć Wam iednomysłność, podzi-
 lić zdania Wasze o przyjaźni Rosyjskiej, gdy więc dokaze, podzielić zda-
 nie y czucie Narodem, z różności zdania poydzie różność Interesów
 czynności, a z tych nayszkodliwsze w swych nieszczęśliwych skutkach
 Braci przeciw Braci rozognienie. Tamten skłonią machynę gwał-
 tem utrzymował, y według swego stylu y zwyczaju ani josta nie ustę-
 pował, w tym tylko od Polaków godziem pochwały y wdzięczności że
 Jch swemi okrucieństwem obudził, z omamienia o protekcyi Rosyjskiej
 wyprowadził, y dał poznać srogość iarzma Moskiewskiego, Ten wot-
 nieyszym pokazywać się będzie, y znając skłonność Narodu chę-
 tnie może zezwolić na to, co namiętności doczejnie dogodzić może,
 aby istotnie dla swej potencji wytargował korzyści władania
 Ławpe losami wapeń. A wiecież, jałim już chrzei Imieniem tę
 swoją politykę y obłudę? oto niestychanym dotąd: Modyfikacya.
 Już to słowo brmi po Warszawie, już y po odległych rozlega się
 Prowincyach Zaniepane przez Instrumenta Interesom Rosyjskim
 szkiebnieze, Już li sami, którzy hasłem zdradliwym uchylecia
 Despotyzmu poprawy Rządów, znieśienia premożności, uspokoi-
 nia wnetrznych rosterków, pod wystawioną Chorągiew protekcyi
 Moskiewskiej kilkadziesiąt tysięcy Narodu zgromadzili, aby
 tyleż z resztą Narodu, y całą potomnością uczynili Niewolnikami,
 Cóż sami mówię, Apostołowie modyfikacyi opowiadają, jako ie-
 dymy zbawienia Szrodek y ostatnią deskę, na którejby tonącą
 Ojczyznę do portu spokojności y uszczęśliwienia wnieśli. Prz-
 bog! nie dajcie się Ludzie tymi matactwami tak ustawioney
 Protekcyi niewola, morderstwa okrucieństwa srożej iak z nie-
 wolnikami już pobitemi wyrządzone. Tei same modyfikacyi
 Praw Sejmu Traktatowego y Gwarancyi czechają Was, y
 całą potomność. Niewiencie temu nigdy, aby Moskwa po-
 tyłu wyrządzonych, y wyrządzanych aktualnie gwałtowno iak

miata

miata co dla Was z powodu ludzkości y Przyjaźni wyświadczyć
dobrego, jeżeli iakowe umiarkowanie oświadczać będzie, ueryni
to niechętnie, przymusowa, czuige na karlu moe ratuigcey
Nas potęgi, lecz byście przez zgodę z Nij pozwolili choi jedna
noga zostac w Interesach Raptcy, wróci się Ona za lat
kilka lub kilkanascie, y wsknesi dzisieysze pretensye, upa"
trywszy porę, kiedy albo się ieszcze lepiej wzmoeni, albo Poten"
cye Nam przyiazne czym infzym zaprzatnione wspnec Nas
przeciwno Jej mocy albo nie zechce, albo nie będą mogły. Teraz
Czas, teraz pora, kiedy cata Europa iawnie pokazuje, że
upokorzoną nieograniczoną Moskwę ambicyą widziei pragnie.
Teraz Czas y pora zerwać wszystkie z Rosyją pełne Nie"
Stawy dla Polski obowiązki, wyzrec się Jej opieki y Przyjaźni
w swoich skutkach Zdradliwej, wygłądać do szczytu Jej tu
roboty, pozglądać iak na prawdziwych Cytryznych Nieprzyjaciół
na Jej dotąd y Zdawna Przyjaciół; nakoniec wystawic mo"
niejszy iak między Chinami y Tatarami mur na Wielki
Nas oddzielający pamięć Jej nad Polską okrucieństwa Zła"
czoną z nieublaganą y niezwyżoną Zdradziecką Przyja"
źni Rosyjskiej Wnuków y Prawnuków nienawisną.
Zakroiliście natak szwalebny koniec pilnemi heroizmu
porętkami w waszych spryjanianach idzie statecznie drogą
chwaty do tak pożądanego celu, ani się dajcie sprrowadzać z niej
obłudnosią polityki. Natoż to albowiem krew byście lali? nato
fortuny, życie, Domy, Dostatki, y wszystko poświęcili, żebyście
tak drogiem kołtem kupili Sobie modyfikacyą roboty Moskiew"
skiej, to jest: na to byście się bili, nato byście ginęli? nato byście
do przyiaznych potencji o pomoc y ratunek wołali? nato ich
wsparcia doznawali? abyście dostępiłi Modyfikacyney niewoli,
modyfikacyney Moskiewskiej Poddaniństwa? modyfikacyney
nad Sobą dostępiłi tyranii? Cożby nato rzekła Europa?
co przyiazne Mocarstwa? co naftę pnieca potomność? pewnie
nie co infzego, tylko co Jugurta o Prymianach ofatnich ko"
nagcey wolności Czasow: O' Gentem ad Servitutem natam! O'
Narodzie do Sluzebnictwa, kadyan, y niewolnictwa stworzony!
kiedy Sam pod jarzmo karki skłaniał, zostawmyż Cię upodoba"
nym twym Losom.

Zeby

Żeby więc koszt, zabieg, i wylew krwi naszej natak skropny nie przyszy koniec, protestuję się jako naguroczyście przeciwko tak be-
 zecnym i niezgodnym Dusz do wolności urodzonych insynuacyom. Patnie
 iak na Głowy niewolnicze przedayne wyroki krwi Polskiej, któreby -
 w Was miały wmawiać fatalną na zawpę modyfikacyą, która by Was
 skropniejszym nad poprzedzaicę wystawiła pojmiewiskiem u Narodów
 niezgodnym, ani ich pomocy, ani nawet politowania, a godnym wszelkiej
 wzgardy i odnucenia z liczby cnotliwie myślących Narodów. Urodzi-
 liście się do wolności, zelucicie za Wiare, giniecie za Obie. Niema
 szroka tylko żyć albo umrzeć z bronią. Zupelnie bez modyfikacyi -
 wolnemi i prawowiernemi. Kto z modyfikacyą wolny i prawowierny,
 nigdy prawdziwie wolny, ani prawowierny.

Kopia Responsu od Dysydenta do Dysydnita Litewskiego pisanego.

Dajes mi Wmcl. poznać mniey spodziewaną korespondencyą swoją,
 że przez Imienia Chześcianów, które nosimy równie, nie wspólne
 go w Sentymentach nie mamy nie tylko co do Wiary, ale i co do pozna-
 nia Interesów politycznych. Peronowanie, czyli koniunkturowanie
 Wmcl. więcej miał kości niż głębokiego, iak się zdaie, gruntowania ma-
 iże nie warte by responsu, gdyby mnie dobra maniera nie przymu-
 szata do tego, naywięcej iednak z tym końcem, żebyś Wmcl. poznał,
 że rozum mój nie zbłądził według mniemania Wmcl. czyli rozsia-
 nych złośliwie opinii od Zamierzzonego Traktu. Mam to rozeznanie,
 i gruntowność zdania, że fanatykiem po waszemu nie będę. Przy-
 znam się zaś szczegulnie Wmcl. iż nie naszej Głowy rozum doie-
 kać, co się w Gabinetach Monarchów dzieie, a osobliwie w Berlin-
 skich i Petersburgskich, które to nową na pulnoey Strukturę
 budują, tym zaś kształtnieyszą, im ja od Religii zaczynają, ażeby
 gorącość czyli górlwość sprzymierzonych Katolików na potudniu
 miała z pulnoey temperament aury, odkrytym ja Wmcl. czego
 się spodziewam w tej budowni, ale niewiem, czy poymieć, czyli że
 chce uwieryć temu kiedy Ministrowie Potentatów Katolickich
 w głębokim ucipleniu patrząc podobno Sami nie rozumieją co się knu-
 ie, przez co nasza Sprawa tym lepsza.

A wieście Wmcl. do czego zmierza domieszczenie nas Dysyden-
 tow do wszystkich Prerogatyw Papieża, na których Rząd zawisł,
 oto żeby zrobić drugą istotnie panującą w Polskiej Religiję Akato-
 lików

likow. a nogę wstawiając tyłko do tego, sważ no WMŚ. co to pieniążki na" sze będą mogły, bo Nam Protestantom przyznać wmyślan, że gdzie chodzi o utrzymanie Wiary, nie tak jesteśmy jak PP. Polacy Katolicy, którzy tyłko szumią, zeluz, burzą, zasiadają gdzie w kacie z swojemi "Faryzeuszami", a gdy przyjdzie na Onych ydostoić worka, Męstwa, y statosci za Wia" rę, gotowi nie tyłko ręce opuścić wstydy dać się zastrążyć, ale byle iednemu Promocy, Drugiemu szterlingi Angielskie pokazać, Inniemu Moskalem do Wioski pogrozić, tak w momencie uiechną, że na występkę pozwolę, albo się też w Domu pochowają, Jeden tyłko na drugiego zuz" lać będzie, każdy zaś bynajmniej się nie narażi. Lajryżno WMŚ. na Samych Biskupów, iakto oni gorliwie mówią y piszą, ale iak prędko któremu z Petersburga pogroźą, y do Dobr Jaki Koraclich przybiecają, a nuż promocy, albo datkiem podchlebia, gotowi wstył" lich Kazyfów ruszyć, y konwinkować pospółstwo, że dobre jest, aby między wielu odzerepienictwa tym świetniey wydawata się Wiara Prawowierna, miłość Ewangeliu na Katolicka, poczekaj WMŚ. a do" swiadczyć tego nawet y z Zakonników którzy tyłko Dobra y Do" statki mają, bo to co innego bywało dać się na Męczeństwo za Wiarę, a co innego tak drogi skup zbawienia patrimoniu. Nt nadwengić albo utracie, a co mi dopiero nelniesz na występkę w Polszcze młodzię Edukowaną po Woltershu, yta gruntownością zdania, że y naryzumniey, y naryzgodniey jest w Duchu imiać się z kaźdey Religii. Nie trzeba lepiej jak się to już pokazało przy robocie Konfederacyi Gnalney w Radomiu, gdy by na Samych tych PP. młodych przyszło już byśmy byli wszystko wygrali, bo Chwata Bogu, ni kt żadney dyfferencyi nie czyni, czy być w Polszcze Katolikiem, czy li Lutrem czy Kalwinem, czy Schymatykiem, byle się miał dobrze, Wne" dów, Starostwo dostać, a w tych na świecie się swobodnie y rozkopnie Zażyc. Ci Mozłanie z czasem, kiedy zechcemy, będą czy Lutrami, czy Kalwinami, a co o tym im bardziej reasonują, że złe jest w kaźdey Rzeczy dawać watep innym Religiom, żeby były wspólnie panujące, to tym bardziej poydą za tą, która będzie mocniejszy, bo et Genus et formam Regina pecunia donat, a wielu styżatem, że et animo Salutem, bo się można y Nieba cekinami dokupie w Rzymie oso" bliwie. Coż WMŚ. mówisz, czy lepiej ja reasonuję, y czyli te argu" menta płonne są, czyli też istotne doświadczenia? Prawda, że iedna

mie

Mieg Wmł. może konwinkować racją, to iest kardynalnym Prawem: Rex
 Catholicus esto, przyznaie, bo Regis ad exemplum totus componitur Orbis,
 a kiedy też z czasem Król będzie taki, co żadney wewnątrznie nie będzie
 miał Wiary, powszechnie tylko cieni Religii prezentując, a obyczajami
 wszelkimi perswadując, y impresją czyniąc całemu Narodowi, że Wiara
 iest to wymysł, a nażyć się rokosznie na świecie, y umieć go zażyć, to
 grunt, y złac mogą być owe nie tylko publiczne lubieżności, ale nawet
 co to nazywają Kuzyrnarze Konfraternie Adamitów, y co tylko zgor-
 zenia, a dla młodości pochlebatwa, powab umilenia życia rokoszne-
 go y Obyczajów czyniącego, co zaś do dobrego mienia y wypromowowa-
 nia się należy, nie trzeba mu więcej, tylko dać, iak widzimy, pocho-
 przez wywyższenie takich Osób, co krzywo przysiędzą, oszukac, zpro-
 cespować, udac zkalumniować, fałszywie doniesić umięć, niesprawiedli-
 wości w Magistraturach na skinienie Pańskie pełnić, Praw y Cnoty
 Obywatelskiej odstąpić & hurmem wszyscy adorabunt Delia, bo to Re-
 ligia wygodniejsza, y bardziej do namiętności ludzkich stosowana, y tak
 w momencie pewna Religia na pośmiechowiśko przyjdzie, a ta będzie
 w modzie, co żadney wiary nie ma. Jeżeli zaś ta nayprędzey będzie w mo-
 dzie, to polityka y Interes iak się także przywiązać, y maskę włożyć
 Luterskiej, Kalwinijskiej czyli Schyzmatycznej, nie nad to nie będzie
 łatwiejszego, y tylko przy pospółstwie iakas maza Religii zostanie się,
 y to jeżeli iestere y samo Duchowienictwo wzorem Starzyszy teyże sa-
 mey maski nie przybierze. Już w iednym punkcie rozumiem, ztem się
 Wmł. w przezyrzanych konsekwencyach, a dla naszego rozpostarcia
 się niezawodnych wyexplikował. Podziwy daley, co sa Wmł. grun-
 towniejszego pokaze, a takiego, co niewiem jeżeli się kto w Polsce
 poznaie natym. Religia, przyznasz Wmł. że iakto iest pierwszym
 gruntem, tak pod tę miny podsadziwszy, cała Status eversio nastę-
 pi. Coż Wmł. więc myśli o tey pochlebney Gwarancyi a tak
 usilnie, bo gwałtem na Rzptę wymaganej, wiedzieć naprzód
 należy, że całe co innego medyacya czyli Posrednictwo, a co in-
 nego Gwarancya. Posrednik iest to tylko Komplanator, a posta-
 remu Piotr wielki iak wszedł raz wto Posrednictwo Roku 1717.
 tak z opieki swojej Jego nie wypuszczają Następcy; Gwaranc-
 cyą zaś iest Fidejussia, poręka, y wyraźna opieka, a wcielnie
 mówiąc, wstęp ad directum Dominium, bo już to nie kondytycy y
 Possejzy iakiej, lub Traktatu Pokoju Gwarancya, ale całej formy
 Rzptę y panowania Religii. Ta Forma zaś iaką będzie, oto

zeby

zeby Pa
 w sejsya
 przywro
 Rępta
 się wiec
 Dextshie
 tym, czy
 rzy chę
 aristocr
 rzem
 cali, y z
 sylali,
 rym K
 do Rich
 do Jedyn
 y silep
 ska, a
 Zawoj
 dobre
 wnosici
 Polak
 y tak p
 nadaw
 stwa
 Sprawy
 Trybun
 Sobie
 cye, y
 celu
 sto. so
 zyska
 w Pa
 Honor
 dyna
 upew
 Ciesze

żeby Panowie Polacy w dawnym niezgodzie bez sił, bez Wojska —
 w Sejmach y Emulacyach byli, liberum veto zupełną licencyą
 przywrócone mieli, Sejmy żeby nie dochodziły & potym żeby
 Rząda w Aliansy Offensionis et Defensionis wciągnąć & pytam
 się więc, czy dosyć to albo nie? Do ugruntowania Religii Dyf-
 fidentów pod dozorem y opieką talicy Potencyi, coż poydzie za
 tym, czy domyślał się Wmł. o wzorem starych Rzymian, któ-
 rzy chęć przywłaszczyć Panowanie nad Grekami, y innemi Narodami
 aristocratię lub democraticę rządzącemi się, nie odbierali Oni Im-
 razem Rządu y Panowania, ale zlekka wotność Ich niby zaszczy-
 cali, y za nią się uymowali, Kommissye do Nich tym Pretextem wy-
 syłali, w najmnieyszych domowych poróżnieniach rozsądzały niektó-
 rym Królów nadawali, Urzędników stanowili, tak dalece, że wszyscy
 do Nich referować się, y uciekać byli wprawieni, atak sensim przyszło
 do Jedynowładztwa, y stały się Narody Rzymską Prowincyą zupełnie
 y ślepo od Rzymu dependująca. Co Wmł. mówił, będzie tak y z Pol-
 ską, a ja powiadam że więcej, y prędzej, bo tamci w Religii żadnemu
 Zawojowanemu Narodowi nie czynili Impozycji, a tu więcej jest, y
 dobre Wmł. mówił, że niepraktykowanym przykładem y gwałto-
 wnością, w tym szeregownie źle myślił, iż do dobrej prawowierności
 Polaków prowadzą, gdy Nas Dyfidentów z Niemi porównać uśilita,
 y tak przepowiadam Wmł. że iakis ięz cze czas nie tylko Królów
 nadawać będą, ale wszystkie Wakanse, Dostojenstwa, Dobrodziey-
 stwa zupełnie od Śwarantującego Dworu dependować muszą, nawet
 Sprawy y Procepy Prawne tam wprzód opierać się będą, niżeli w
 Trybunatach y Ziemstwach, Coż dopiero Sejmy y Rady & wnoszą
 Sobie Wmł. iaka postać będą mieli, gdy Dobrodzieystwa, Promo-
 cye, y Dystrybuty od Śwarantcyi Zawisną, więc to, co tylko do swego
 celu kierować będzie należało, iuz do tego y Same liberum veto
 stosować się musi, Król, jeżeli kiedy bydzi mogło, że dał dla po-
 zyskania Tronu Sponsyą utrzymywał rozpustarcie obcej wiary
 w Rządzie, czyż nie będzie mógł wyrzec się Katolicyzmowi Starym
 Korony, gdy tego Śwarantom potrzeba będzie, a mogą bydzi kar-
 dynalne Prawa nadwergżone, iak wiziemy teraz, może bydzi
 upewniam y to zgwałcone, y więcie źle to jest dla Nas, co się dzieie?
 Ciesz się Wmł. jeżeli masz rozum, bo to my Prawa dawac y
 proponowac

y proponować Polakom będziemy, a raczej podobniey Wy Schyzmatycy. Czy trudno naszym y waszym będzie o Indygenaty, o Possepsyę w Koro- nie y w Litwie, byle Pieniądze były, tak są u naszych, wszystko stanie się z tą mamona, y bądi Wmś. pewien, że Polska obaczy nie długo tym, iak są nasi mieć życzą. Dopóty jednak mówilem z Wmś. iako Dyssydent za wiarę swoją gorliwy, teraz zaś muszę wyznać iak dobry Obywatel na łonie wolności wypielegnowany, będziemy mieli Religiją naszą jeżeli nie zupełnie, to współ panującą w Polsce, ale nato miast z wolnością pożegnamy się, iuż żeby to nie wielka Pol- tyka tych Potencyi była, żeby oni tylko za wiarą, tyle zawodów y Zamachow czynili, do tego ta osnowa zmierza, com wyżej namienić, a z tym iako porządkowy Obywatel wolalbym y Prerogaty w porówna- nia wyrzec się, a widzieć Obyczajną naszą Swobodną; ale iuż podobno nie rychto cofnąć się, zbyt głęboko udaliśmy się. Nie posądzaj że Wmś. więcej, że napa Religia pozor tylko nosi, a w rzeczy dąży do tego, żeby żadney nie było, kto ma prawdziwą Religiją ma y fno- łą, aże nie wygasła w nas Cnota obywatelska, sądz Wmś. z tego mego sentymentu. Jato Cnota że wygasła w Polakach naszych, znak osłabienia Ich w swojej Religii, aże Cnoty rodowitey zgnun- tu w wielu nie widzimy, osobliwiej też teraz yfelce Sobie Religiją własną wazą, a co dopiero, gdy w Obywatelstwie żadney nie widno, tylko prywatne zabiegi, iuż że koniec niezawodny takiej Rzęty, bodaybym nie zgadł, że teraz Król Jej zbliża się obalenia, Wiem Ja, co bym P. Polakom poradził nie iak Dyssydent, ale iak współ Obywatel względem takiej Swarancyi, ale obawiam się, żeby Protektorów naszych nie urazić tknąwszy Arcanum Ich Polityki, Wmś. cokolwiek namienie może, duszając, że mię nie wydadz w rowney ze mną łodzi pływającej. Niech dadzą do roz- zumienia Sąsiadziom Potencyom, czy chcą mieć Polskę po da- wnemu wolną, y nie dependującą dla utrzymania rowney wagi w Europie, czyli też na pozor tylko wolną, a istotnie iedney bardzo teraz od wszystkich respektowanej Potencyi podlegającą, z czasem zaś zupełnie do Jej Panowania przygotowaną, lub pomiędzy bli- szych rozerwaną, niech oni poznaią, y pomyślą nad tym, a tak jeżeli potrzeba do ucalenia wagi w Chrześcijaństwie, znajda z między Siebie, komu by więcej gwarantować Formę y stałość Rzęty na- leżało, to jest, czy Samym Dyssydent'skim Potencyom, czyli też wspólnie z Katolickimi, widzi mi się że tym Sposobem y myby gruntowniey bez ztych konsekwencyi ocaleli. Wiem Ja, co Wmś. myśli, że od terazniejszey Imperatorowej pełney ludzkości, y deli- katney

katney
ale kto
kie gwa
nie cate
mą by
się Wm
wracaj
bytem.
stro nie

Lift
Polsk

Maiz
y wiezi
moenion
naszych

Czy my,
chodzą
Sąsiado
wszystcy
wanych
wsparci
Rycerz
cin gae

Kopie

Wojska
nie lau
nie mo
ciekaw
Jo wa
się pod
ia, albo
woroju
y Kozac
Kozach
grami
to Woj

katney Polityki niemać się czego obawiać dla Nas Polaków,
ale którędy, jacy następcy Jey będą, jeżeli wporządkach ta-
kie gwałtowności ujdą, czegoż nie Zamysli ambicya, żeby jeżeli
nie całej Polsce mieć panowanie, to przynajmniej Jątotę sa-
mą być Jedynowładcą zupełney bez excepcyi Rusi, Czwini
się Wm. preto zawczasu do Senatu, y Unitów do Siebie na-
wracay, a co Ja po tym zreflektowaniu się wole tak zostać, iak
byłem. Carior mihi licet ingrata Patria, quam in caumine no-
stro rudera ejus adspicienda.

*List Hana Tatarskiego w rekursie Proźb od Konfederacyi
Polskiej Barskiej w Resposie dany.*

Mając wzgląd na chwałę Przyjaciół tak dawnemi Traktatami, iako
y świeżym Karłowickim między Nami, a Prześwietną Rząda Polską u-
możnioną, niechęć ubliżyć porę do dania wsparcia nachyloney wolności
naszych Kolegów poufających. Wiadomo Nam są zagranicznej Potencyi
Czynny, nie są Nam tajne poczynione gwałtowności, które jak Nas ob-
chodzą, tak oraz w niemalej Nas trzymają niecierpliwości. Uszykowaną
Sąsiadom obelga rośnie y Nas dotyka. Z tego więc nachyleni powodu
wszyscy zobowiązani jesteśmy do zaniefionych do Nas proźb od Skonfederali-
zowanych Prześwietnych Stanów, a dogadzaiąc usilnemu Ich żądaniu, na
wsparcie y umocnienie podniesioney Konfederacyi wysyłam zbroynego-
Prycerza 22000. z tym oświadczeniem, że jeżeli okoliczności więcej wy-
ciągac będą Sukkursu, chętnie ofiarować powolni będziemy.

Kopia Listu z Baru z 28. Febr. pisanego.

Wojska różnego gatunku znajduje się 1200. którzy mocno są ostrożni, ko-
nie zawsze pod kulbakami. Łkają się, y na iaki koniec. dopytać się
nie można, bo pytających się w detencyę biorą. Pewny Jezuita mocno
ciekawym dopytywał się Onych, gdy Starszeństwu donieśli o tym, zaraz
go wzięto, y w detencyi mają, do tych czas dopytać się nie można, gdzie
się podzieli. Na Poniedziałek 5000. zapewne w Barze tamże obiecu-
ją, albowiem nocą najwięcej przybywa. Owsa kory 1000. Siana 15000.
wózów przysposobie karano. Te Wojska różnego gatunku są Węgry
y Kozacy Pana Szy Sniatynskiego, tudzież Komputowi, nad któremi
Kozakami y Komputowemi ma Kommandę Pan Chodkowski, a nad Wę-
grami dopytać się nie można. Dni 2. Martij presidium nadiebie
to Wojsko odebrało, Warty wszędzie, jako to po Bramach, fortach y

Dziurach.

Oziurach, podstuchy codzienne y nocne, fortezę odebrali, armaty wskroś po murze wyręchtowano, Spisy y Bagnety ustawicznie robia, Ludzi werbuia, y gwałtem biorą, bo y wczoray przyprowadzili 100. Rekrutów, Wojskowych zaś co noc ustawicznie przybywa, Ludzie tamtejsi mocno strwożeni spodziewają się Tatarów, gdyż iak słychać, już się mieli przeprawie na tę stronę. Jadących do Baru można rewiduić, z kąd y po co? Listu ieżeli niema od kogo? z rynku różne rzeczy biorą, a nie płacą, oprócz chleba. Na Ukrainie y Pobererzu wszeska Spokojność. Co się w tym Barze dzieje, trudno dociec.

Excerpt z Listu pisanego ze Lwowa de 29. Febrz 1768.

Jemi Dniami Zachodzą Nas codziennie wiadomości z Łódzia o nową, która się tam otwiera scenie. w Barze Xcia Lubomirskiego 28. Febrz pokazało się Wojska różnego Gatunku 2000. Podniost Konfederacyą Imi. P. Lulawski Starosta Wawelski, obrany Marszałkiem Imi. P. Krasinski Podkomorz Polanski. Ta konfederacya jest dla utrzymania wiary y wolności, iako opiewa Pota Konfederatów, Pieniężni, jak mówią, sypią, każdej nocy po kilkaset ludzi różnego gatunku przybywa, osobliwie Huszarów y Kozaków, Milicyą nadworną, gdzie się znajdują, zabierają, nawet Partya Ukrainiska do siebieciągnęli. Ł. 2. już mieści 5000. Wojska, które nocą po kilkaset do nich przybyło. Tatarów, jak mówią, na swojej granicy ma być 40000. Toż samo w swoich granicach, mówią, masię znajdują Turków. Ci Konfederaci lokowali się w Barze, w miejscach tej okolicy Przedm Baru odebrali, Turwachty trzymają z wielką ostrożnością, Komendę ma Chodkowski. Znajdują się, jak donoszą, wiele innych Cudziemskich Oficerów, Kto Autor tego y czyim Expensem dzieją się rzeczy, dotąd niewiadomo.

Kopia Obwieszczenia Grodom w całej w Polsce przez Weysmana

Rutkownika Rosyjskiego uczynionego 23. Martij 1768.

Łodaie się do wiadomości wszystkim Ich Mściom Panom tak P. sarsom, jako y namiestnikom Ich Grodowym niniejszym Listem naszym ztę, przestrogać, iż ieżeli by iakie były Marności teraz, lub potym przeciwko ostatniemu Seymowi w Warszawie skonizonemu, czyli przeciw Jwarancji, albo Traktatom uzynionym między Ryską a Najasną Imperatorską Sympia Rosyjską, czyli przeciw sprawie Dyfidentów, czyli też przeciwko.

przeciwko Wojsku Rosyjskiemu, aby żadnym sposobem przy-
mowane nie były, y do Liżg Grodzkich nie wpisywanie, a to pod
karą przeciwnie czyniącym, nie tylko że doznają oney na for-
tunie y Substancji swojej, ale też y na własnych Osobach.
A jeżeliby kto violento móg ważył się z Jch Mjow Panów Pisanów
czyli Jch Namiestników do przyjęcia takowych Manifestów przymu-
szać, mają dać znać do bliższej Kommandy Wojska Rosyjskie-
go. Także żądamy, aby każdy z Jch Mjow Panów Pisanów
lub Jch Namiestników ten list przeczytawszy, Nalepszym Wia-
ry Ręką własną, podpisali. Dato w Zuckui 23. Martij 1768.

(L.S.)

Weyssman Pułk W. Rosyjskiej

Kopia Listu od J. K. Mji do Jm Pa Kasztelana Czerskie-
go 2. Aprilis 1768.

Wielmożny uprzejmie Nam mity. Lubo dochodzą Nas wieści,
iako byś uprzejmość Waszą zamyslał coś robie w Wdztwie Lu-
belskim, wierzyć Jm jednak nie chcemy, znając y roztropność Je-
go y te prawdziwą miłość Ojczyzny, która w zachowaniu spo-
koyności najpierwsze y najistotniejsze oney zakłada uszczę-
śliwienie. Te cnoty w Nim chwalebne są Nam powodem do
pódusaleń niniejszym listem odezwy, żądając y obliżując, abyś
Nam retelne myśli swych dać chciał objaśnienie, gdy nie
możemy rozumieć, żeby wszczęty nierozważnie na Podolu
rozruch miał uprzejmość Waszą ciągnąć do podobnych Czyn-
now na zamieszanie Obywatelów, y porozrechney Rzeczy-
pospolitej. w oczekiwaniu więc żadanego Responu, oraz
przy oświadczeniu skłonności do cnotliwego Królowi y Ojczy-
źnie wiernością obowiązanego Senatora, Zdrowia dobrego
Uprzejmości Waszej przychylnym życzymy Sercem.

Kopia Responu Jm Pa Kasztelana Czerskiego na List
J. K. Mji.

Będąc usiony w własnym Domu skromną spoloynością, rozlicznym
w Ojczyźnie czynności obijające się publiczne Echo, zapęd myśli o
zwykłej Ludzi samy wzniecać we Mnie zawsze zwykłą chęć
w niedrożynach, a W. K. Mji otworzystych szczerze z Charakteru
mego żądaniach ku (zci Bogu y Wierze S. Katolickiej zarliwiością
y bu

yku powszechnemu Ojczyzny Dobru.

Uczczony W. K. M. ci Charakteru m. kazem dopełniam szczere Serca
wyznanie bez wszelkiej skwapliwości. Żadna mi jest cierpliwie po-
wzięta spokojność, którą w tym czasie ani myślał, ani myślał
w Wdztwie Lubelskim skarcić; Zanozę iedynie do Majestatu
W. K. M. ci najusilniejszy prozby z poprzyjęzonego mego Se-
natorskiego obowiązku, abyś równym wymiarem Paśkawości Pani-
skiej, iak nad Zgromadzeniem Studim y Toruńskim pierwszą
wszego wzruszenia podnieta, tak nad wspól Bractwem moim, a Pod-
danemi Rodakami swemi Skonfederowanemi na Podolu, do naj-
szczęśliwszego uskutkowania mądrym aprezornym Panowaniem
doprowadził Pokoju. Wiek wiekowi nieśmiertelną sławę do
wychwalenia podawać będzie takowego dzieła, które Boskiej
y W. K. M. ci oddać należy opiece, jako jestem etc.

Kopia Listu od Jm. Pana Kapłelana Czerskiego do Kon-
federacyi Barskiej.

Uczczony Listem J. K. M. ci, y ustną remonstracyą Jm. Pa. Gene-
rata y Rokronowskiego, z obligacyą, abym Przyjacielskie czyni-
perswazyę podług uwiadomienia mię tak Listownego, jako y ustne-
go Jm. Pa. Generala Posta Delegowanego ex Resultato Senatūs
Consilij cum Credentialibus. Te dopełniając obligacyę, nayprzód
annęcto Kopie Listu Królewskiego, y mego Responsu, przytym lu-
bo od Wm. Panow nie jestem uwiadomiony o Ich przedsięwzię-
ciach, y Dzielach, jednak zaufany w szacowną dla mnie przy-
iaziń, że moie przełożyć poważam się perswazyę, że jeśli Im
się nie podobają z jakowych przyczyn Credentiales, to przy-
najmniey po Bratersku, iako z dawnym Przyjacielem Naszym
omni aequanimitate Jm. Pa. Generatem chciećcie Sobie postę-
pie. Ubespieza mię w tym wyśoka Ich Rekoznicya, y mi-
łość Braterska, którey sincero ore et corde poruczam się, y
jestem z zwykłym upanowaniem y przywiązaniem raz na
zawsze nieodmiennie, y nigdy nieskarżelnie &.

Kopia Listu Jm. Pa. Mniszcha Marszałka Nadwór-
do Jm. Pa. Sapiehy Woiewo y Smoleńskiego.

Lubo miałem potoczne doniesienie, że czynności moie Patryoty-
czne mają być naganne, iednak wiem, że Jm. Pa. Paśkaw-
na mnie, tak w utnności Serca Jego Supplikuje Jm. Pa. Dobry
abyś się

abyś się tacyt raczył do naszej Konfederacyi wsparć Prot. cya
Najjaśniejszy Imperatorowcy Jeymfi. równie JW. Jeymfi Dobrodzieli, któ-
rey ręce catuję, do kompanii Konfederacyi Łony moiej zapraszam.
Kochay mie, proszę, y pisz się całym Sercem JWm^u Dobry.

Kopia. Responsu JW^o Woiewody Smoleńskiego.

Nim wnie w materyę pisanego Listu do mnie JWm^u Pa.
przepraszam, że zatrzymał Posłanica dla wielkiej Ekspedycyi
Ludziemskiej, iako y Warszawskiej, proszę zatym iako nay-
uniżeniey, żeby ten Szewick nie był winiony.

Ani mi wiadoma Interesu ważność, ani od kogo i kolwiek
powierzona terazniejszych Spisków potrzeba, a zatym tego ani
ganie mogę, ani też przed czasem chwalić nie śmiem. Jazze-
gólnie jest spekulacya przypatrzeć się Dziełu JWm^u Pa.
tak wielkiego Ministra, i czyli się lepiej, iak na Konwokacyi
uda, w tropy JWm^u Pa. postępować będę, ale póki nie wiem, do-
kąd ta Perspektywa pokazuje, Kochany Kuzynie wybacz. prze-
praszam serdecznie, że ostrożniejszy jestem na starość niż
li w młodości moiej bytem porywczy. A do tego skołatanego Ldro-
wie moje nie pozwala mi się azardować na takie prace,
na które niby się zda by dź i alis rumać, a w samej rzeczy
nie Inayduie, w tym wszystkim ani początku, ani końca, Ine-
baby tedy umierać prędzej, niż wyrosli Roskie wyznaczyły.
JWm^u Pan Ldrow y młody doczekać się pewnie zaszętej ro-
boty, a mnie tylko z Dziadami w kruchcie Pana Boga pro-
sie trzeba, a żeby szczęśliwym dobrym Umysłem, y błogosławit Lych,
który ratują Ojczyznę, a dał upamiętanie Tym, którzy ją
zgubić usiłują. Z należytym Zostawam Respektem &c.

Kopia Listu do Królewicow Ichm^u Polskich od Kon-
federacyi pisanego.

Najjaśniejszy Elektorze Saski, Najjaśniejszy Młi. Xiążę
Kurlandzki y Semigalski, Najjaśniejsi Królewicowie Polscy.

Smutek uniwersalny, y fatalna śropność po niedziadowanej
Smierci Najjaśniejszych y Najlaskawszych Królów naszych
Augusta Wtorego Dziada, y Augusta Trzeciego Najjaśniejs-
szego Ojca Waszej Elektorskiej. W. Xc^{ej}, W. Królewicowskiej
Młi trwałota nie ukojenie w Obywatelach Królestwa Polskiego.

Dobrzy y przychylni Najiasny Familii Królewskiej Wolney
 Oyczyzny Synowie w żalu prawdziwym po stracie walecznych
 Monarchów szukaia y żądaią folgi w teraźniejszey Stanów
 Rzędu Konfederacyi wraz z Woyskiem złączonym, y sądzić się
 będą naten czas uszczęśliwieni, gdy Wiara święta chytrym wy-
 nalazkiem Dyssydentów ukrywiona y nadwątlona pod Namie-
 stniczą zawsze Stolicy Apostolskiej władzą kwitnąca y panują-
 ca, gdy Wolność Krwią Pradków naszych nabyta y zapracowa-
 na do zastanętych od wieków nieznanych wroci się Karbów.
 Treść jest y zysk nayspewniejszy naszego pospolitego Dobra ufać, y
 nieprzetamane podlegać w rozrodzone Najiasny Familii Królewskiej
 y nayspotężniejsze Domy, dla których od Narodu Polskiego wcale uchyl-
 onych y ulubionych pierwsze ozdoby y zaszczyty naywyższe szcze-
 rze y iednomyślnie przyznawamy, to z przyczyny bliższego zpowinowa-
 cenia z Krwią Jagiellońską, to dla Obywatelstwa Krajowego, to dla
 dostojenstwa Najiasny Królewiców Polskich, y innych wysokicy Saraj
 y Woyska Korony y W. X. L. to dla Tytułu Księcia Kurlandyi y
 Semigalii Najiasny Królewica Karola, y Prawa do tego Księstwa
 sprawiedliwie służącego, a przez Skonfederowaną, teraz y Wo-
 yskiem sprzymienoną Rzędu, względem przywrócenia y restytu-
 owania afselutowanego. Ci, którzy Zbawiennym myśleniem y uro-
 dzeniu Narodowemu Zadróżerą y nierozmyślnie a na przeciwny
 Wierze y Wolności Zadróżerą się Sentymentach, iawnie y ocy-
 wiście wykraczaią przeciw Najiasny Familii Królewskiej, a
 mianowicie Najiasny Księżu Jmci Kurlandzkiemu, grzeszą pre-
 ciwko własney Oyczyźnie, bo na wiarę y wolność kardynalne
 Rzędu zaszczyty podnoszą bunty y obłudne rady składaią na
 Prawo Korony W. X. L. gwałtownie następuia, od nas zach-
 wuigcych y bronigcych Starożytności Swobod Nieprzyjaciółami
 sa ogłoszeni y nazwani jako gwałciciele Traktatów z Poten-
 cyami Sąsiedzkiemi uroczysie Zawartych, y jako przestępcy -
 Praw Królestwa, Praw Narodowych.

Dla objaśnienia y uwiadomienia, w ialnych Sentymentach y przy-
 chylnościach dla Najiasny Familii Królewskiej jest cały Narod
 Polski pojechał dawniey do Saxonii Jm. Jm. L. Krasinsku
 Biskup Kamieniecki teraz w Charakterne Posta Extraordy-
 narynego y Jm. Jm. L. Potocki Starosta Kaniowski Konsy-
 liarz Konfederacyi maigcy dopodobnego rozmówienia się z Dw-
 rem Wiedeńskim. Dana mu jest moc donieść y upewnić Najiasny
 Familii

Familię Królewską, W. Elektorship, W. Książęcych, W. Kró-
lewicowskich, Jmym o wiernym przywiązaniu całego Narodu
Polskiego. Żądamy uszyścić przeto w przeciwnościach przy-
krych, nie miłych Bogu, bliższe y wolności przybycia najprę-
ższego Królewica Jmę Karola, aby się łączył z nami, orzeliwa-
my. Jużemy rozstruwani wespół czynić starania z azar-
dem Fortuny y życia naszego. U pewnia szczerze y niewątpli-
wie cała Konfederacya na obronę wiary y wolności, tudzież
na wyswobodzenie Księstwa Kurlandzkiego, na wydzwignie-
nie Praw y Swobód Staropolskich chytremi wynalazkami
Zawernionych, z wysolem sprzymierzona wyżej, szeregulniey
y potrzebą skuteczniey z potrzebami y najprędzemi Putkami.
orzeliwamy Rezolucyi, jako nieposzlakowaną wiernością y
upranowaniem Najcięż W. Elektorship, W. Królewicowskich
mł. &

Gabriel Joannes Junop, à Lodowie Lodzki DEI et apostolica
Sedis Gratia Archiepiscopus Gnesnensis Legatus natus Regni
Poloniae et M.D. LXX Primas primusq; Princeps.

Illustribus admodum Rectoribus, Rectoribus Decanis, Foraneis, Vice-deca-
nis, Propositis, Parochis, Commendariis Ecclesiarum quarumvis,
Parochialium intra Archidiecepsim nostram consistens Nobis in. to-
tilletis Salutem in Dno. Inter anxias, easq; innumeras curas,
quibus pro tranquillitate Patrie, interritate aequum, ac securitate
boni publici vacare non intermittimus, id quoq; precipuum arbi-
tramus, ut quo intensius ad utilitatem publicam Oculos nostrae
solicitudinis convertimus, eo efficacius etiam Archidiecepsim nostrae
prodesse videamur. Scimus utiq; muneri nostri esse, ut ea quae
nostro regimini subsunt, in quam optimo semper virescant flore,
et quae Nobis desuper commissa sentimus, saluberrimo gubernio
disponantur. Novimus bene, quanti sit oneris ponderisve, boni
Pastoris officium, cujus partes exequi quemadmodum fidelis expo-
sit vigilantia, ita indefessis viribus ovili suo attendere, gregem
subjectum custodire, vultumq; pectoris illi cognoscere porro est
necessarium. Sane ad has obeundas vices, primas ac principa-
les cogitationes nostras extendimus, omnig; studio ea, quae No-
bis incumbunt, adimplere peramanter exoptamus. Et cum ma-
xima utilitatis esse dignoscatur, ut gregem nostrum, universumq;
ovile

ovile nobis perspectum habeamus, ac totam circumferentia^m huius Archidiece^sis eo exactius perpendamus; congruum maximo^m pere judicamus, quatenus Summarie tam Populus, quam totus ambitus Archidiece^sanus Noster connotetur atq^{ue} describatur.

Quamobrem per hanc Nostram Literam serio mandamus ac precipimus, ut omnes et Singuli Ecclesiarum Rectores Parochias suas, oppida, Villas, quae Iure Parochiae Ipsis subesse quomodo^m cunq^{ue} possunt, cum Sufficiente ac specifica Explicatione hereditatis oppidorum ac Villarum, qualia nam sint, an Regalia, an hereditaria, vel Spiritualia? in Regalibus quoq^{ue} quisnam Capitaneus, vel Privilegiatus Possessor, Scutetus aut Advocatus et quae ad mensam Regiam pertineant? In hereditariis quisnam nobilis haeres, aut Obligatus, aut Arendatorius Possessor? In Spiritualibus quonam Ecclesia Spiritualis Persona, aut Monasterium hereditat? et quis, et qualis sit Possessor? Item in oppidis, quot sint numero in quolibet singillatim Aves Incolae, aut Inquilini? in Villis deniq^{ue} quot sint itidem in numero in qualibet distinctim Cmetones, Hortulani, Inquilini? ac pro ultimo quotnae in quolibet oppido, Pago, et Villa reperiantur Mares ab Anno aetatis 15to ad ultimum Senii eorum Annum? quot feminae ab Anno aetatis 14to ad ultimum pariter Senii Ipsarum Annum? Quot Pueri, et quot puellae contineantur ac inveniantur, cum specificatione pariter Decanatus, in quo aliqua Parochia consistit, clare et luculenter signanter circa Confectionem Paschalem connotent et describant, huiusmodiq^{ue} descriptionem Illibus Suis Decanis, seu vice Decanis Foraneis consignent, Ipsi vero ad Nos, officiumq^{ue} nostrum Ordinarium Loviciem remittant, remittiq^{ue} faciant. Volumus autem, ut praemissa omnia absq^{ue} mora et quantocitius peragantur, suaq^{ue} Executioni mandentur; praesens vero nostrum Edictum via cursoria solita per Illres Decanos, seu vice Decanos ad omnes Ecclesias, earum Rectores, sive Commendarios transmittatur, et cum nonnisi solum Parochorum informationem exigat, neq^{ue} valvis Ecclesiarum affigi, neq^{ue} ex ambona publicari debeat. In quorum fidem & Datis Varaviae Die 12. Mensis Jan^{uarii} 1768.

Gabriel Ioannes Archiepp^{us} et Primas L.S.

mpj Ioannes Powachi ap^{osto}lic^{us} et
Curia sua Alsidi Primas
Notarius Actuarius

mpj
+16

Protestatio Nuntii Apostolici ex Speciali Mandato Pontificis.

Cum Deo sic permittente, calamitas Regni Polonia jam eo pervenerit, ut teterrimum exitium, et malorum omnium maximum minuetur, quo nempe cultus Catholicae Religionis imminuatur, et errori latus aperiatur aditus, ad impune grassandum, et ad animas pretioso Sanguine Christi redemptas in eternam perniciem pervertendas, aut jam in tenebris, et umbra mortis sedentes, à veritatis luce longius arcendas, ac facilius alienandas: Ego Angelus Maria Dei et Apostolicae Sedis Gratia Archiepiscopus Ancyranus, et Nuntius Apostolicus in Regno praedicto, qui licet immerito Pastoralis tamen sollicitudinis Summi Domini Nostri Divina Providentia Papa Clementis XIII. Particeps sum, notum testatumque facio ad perpetuam rei memoriam, sicut omnibus in hac civitate degentibus satis perspectum atque exploratum esse puto, me ab ipso die, quo demum dati mihi Apostolici Ministerii exercendi causa huc perveni, omnibus quibuscumque modis haecenus potui, non destitisse, quin opportune et importune rogaverim, obsecraverim, et arguerim eos omnes, ad quos spectabat, ne in Comitibus extra Ordinem Generalibus Regni ad diem Stambris proximè elapsi indictis quidpiam decerneretur, quo Catholica Fidei, Divino Cultui, animarum Saluti, Apostolicae Sedis, nec non inferiorum Ecclesiarum Dignitati, et auctoritati, aut libertatis et immunitatis Ecclesiarum Juribus derogetur, quinimo omni studio et contentione animi, quantum in me fuit, curasse, ut orthodoxa natio, quae Religionis Catholicae et Sanctae Apostolicae Sedis obsequentissima semper filia fuit, eademmet zeli et pietatis documenta ederet, quibus hucusque ad sui, et Catholici Nominis gloriam, et praecipuum deus inclinarat.

Spem sane maximam adjecerant, non modo Summus Rex, et Collegium Episcopale, sed quam plurimi etiam ex universa natione praestantissimi viri, qui se vitam et sanguinem pro integritate et incolumitate Catholicae Religionis promptè daturos verbo et scripto disertè professi fuerant. Stimulos praeterea avito eorum Religioni addiderat ipsemet Summus Dominus Noster qui longè antè prospiciens, quanta Ecclesia et populo Dei in hoc Regno immineret calamitas, saepius Fratres suos Primales et Episcopos

Et Episcopos hujus Regni, ac ipsum etiam Iustum Regem, Universos
 demum Reipublice Ordines pluribus in forma Brevis exaratis Litte-
 ris serio monuerat, ut sese tanquam muram opponerent pro Domo
 Israel, nevé paterentur novissimis hisce temporibus degenerem
 à Patribus suis fieri Rempublicam, nevé Sanctam DEI Ecclesiam
 Catholicam, quam Majores eorum sanguine, opibus, Consiliis, et sa-
 luberrimis Legibus fulserant, hostium ejus insultibus, hoc maxi-
 me tempore expositam relinquerent, sed potius conjunctis Viribus a-
 nimisq; ea, qua pollent in Senatu et Reipublica authoritate pie ac
 strenue defenderent ac tuerentur. Attamen insperato et prava-
 lente humani generis inimico accidit, ut quicumq; ad Comititia præ-
 dicta accessere, tot, tantisq; minis, oppressionibus, ac violentiis
 territi, perculsi, et impetiti fuerint, addita etiam Virorum in Reipublica
 præclarissimorum, nec non sacrosancto Episcopali Characterem præ-
 stantium, illegitima detentione, ac nefaria sævagâ deportatione, ut
 nec animi sui Sensus explicare, multoq; minus votiva pro catho-
 lica Religione desideria opere complere potuerint; Cumq; etiam
 Commissarii ex authoritate ejusdem asperæ, seu potius irritæ
 Constitutionis eorundem Comitiorum per vim et metum nulliter
 extorque die 19.bris proxime elapsi ad Dissidentium ac Disunito-
 rum petitiones excipiendas, et judicandas designati, nonnulla impia
 ac scelestæ pacta cum iis defacto inire attentaverint, quibus
 maximè læditur orthodoxa fides, et Catholicorum instituta, jura,
 Privilegia minuuntur et abrogantur, contra verò universum
 Polonie Regnum, nec non Magnæ Lithuanie Ducatus impiis
 Religionibus, et Institutis, falsisq; doctrinis, opinionibus opplen-
 tur, et acatholicorum sacra fana, Scholæ vires augentur et am-
 plificantur; quæ quidem Pacta ejusmodi sunt, ut quicumq; Catho-
 lici Nominis honore et professione gloriantur, quam maximè in-
 dignari debeant, talia ipsis invitè obtrudi, nefas verò et piaculum
 maximum ducere, eadem subscribere, et Executioni mandare.
 Hinc est, quod Ego, qui prædicta omnia sub Oculis meis, in hac
 ipsa Civitate Varsoviensi agi, decerni, seu potius attentari vidi
 me licet repugnante, dissentiente, et reprobante, et universos Deum
 timentes sine intermissione cohortante, ne propter politicos
 rationem, aut malorum temporalium metum DEI causam dese-
 rerent, ac totius inclytæ gentis æternam Salutem in summum
 discrimen adducerent, ne ex mora et presentia mea in hac Ci-
 vitate, dum hæc agerentur, aut etiam nunc aguntur, argui
 unquam possit, præsertim apud absentes et posteros, quod favorem,
 patientiam, seu conniventiam aliquam prædictis asseritis, seu
 potius nullis, ac irritis pactis aut Tractatibus quomodocumq;

Episcopus

praestiterim, nec non obuiam iturus quibuscumque aliis prejudiciis
 inde eventuris, cum praesertim Catholici quique recte sentientes
 per summam injuriam, et vim impediuntur, ne dissensum suum con-
 tra praedicta omnia protestentur, ac palam profiteantur, obsequen-
 do etiam speciali S^mi Dⁿⁱ Nostri Papae mandato / de quo per
 litteras informae Brevis ad me datas die 12. Ibris A: 1767. et
 actis hujus Cancellariae Aplice insertas plenè constat / omni-
 bus melioribus modo, via, jure, causa, et forma, quibus pro offi-
 cij mei ratione, et pro totius Poloniae orthodoxae Gentis aeterna
 salute possum et debeo, solemniter hisce scriptis declaro, ac
 protestor, Me omnibus in hac Civitate gestis et attentatis, ac praes-
 sertim asertis, seu potius nullis ac irritis pactis, Tractatibus,
 Articulis, punctis, seu quocumque alio nomine nuncupentur, qui à
 supradictis Commissariis Diebus I. et Sequ. Ibris proximè elap-
 si initi, concessi, et subscripti dicuntur, aperte acriterque repu-
 gnasse, et contradixisse, et omni studio, quantum in me fuit,
 eadem impedire conatum fuisse, quinimo omnes et singulos praes-
 datorum Tractatum articulos, quos ad effectum tantum impugnandi
 praesentibus haberi volo pro expressis, ac si de verbo ad verbum
 insererentur, eos inquam, in quantum Religioni Catholicae, Divino ful-
 cri, animarum Saluti, Sedis Aplice, et inferiorum Ecclesiarum
 auctoritati, seu libertati, et jurisdictioni Ecclesiasticae, atque Catho-
 licorum Juribus adversantur, etiam qualibet auctoritate seculari
 fultos, quavè in posterum fulciri attentarentur, nunc denuo per
 praesens Scriptum aperte ac palam nomine etiam Sanctae Se-
 dis Aplice, ac S^mi Dⁿⁱ Nostri Divina Providentia Papae
 Clementis XIII. damno, eosque illicitos, impios, scelestos, ac per non ha-
 bentes potestatem temere et nulliter contractos, et attentatos pro-
 nuntio, nullumque M^{ti} Fidelem Salvam Conscientiam ad eos servandos
 et executioni mandandos teneri, vel adigi posse, firmiter declaro. In
 quorum fidem, ad perpetuam praesentium et futurorum memoriam,
 Testimonium hoc patens et publicum per praesentes litteras ma-
 nu mea subscriptas, ac majori meo sigillo munitas edi jussique.
 Datum hac Die 30. Jan. 1768. Ang. Archiepiscopus Angranus
 Nuntius apostolicus.

(L.S.)

Kopia Manifestu Konfederackiego z Oryginalnego
autentycznie przepisana.

My Marszałkowie Status y Konsyliarze Konfederacji Korony Ra-
dy, Dignitarze, Urzędnicy, Oficjalistowie, y całe Rycerstwo Korony
Polskiej wraz z Wysłkiem obywateli Laciągów w związku będącym
własnym, y współ Braci naszych przytomnych, y nieprzytomnych
Imieniem czyniąc, Łanosiemy Solenny, uroczysty, y publiczny mani-
fest w ten niżej opisany Sposób: Nie dosyć nam, iż w Narodzie
Polskim Potencya Moskiewska, Wiara Święta Rzymska Kato-
licka od Starodawnych Wieków nieprzerwanie panująca przez pro-
wadzenie Dysydentów, w właściwych jest zkrzywiona y zniekształ-
coniona Ustawach, co jest najszczej szym Królestwa Polskie-
go Gwałtem. Nie dosyć, że od Śmierci Najjaśniejszego Augusta Trze-
ciego Króla nieodzianowanego, wszystkie Obrady Publiczne, Sey-
miki, Seymy, Trybunały, Ziemstwa, Grody, Apeksorye, y inne są-
downe Jurysdykcyje pod Orężem Moskiewskim z poniżeniem Łanie-
sionych Protestacyi są stanowione; nie dosyć, że Prawa y Swobody
Narodowe przez Sejm ostatni pod tymże Orężem Moskiewskim
z poniżeniem Głosów Poselskich odprawiony, są zhanibione, y
z gruntu przewrócone; Nie dosyć, że podczas tego ostatniego Seymu
Senatorowie w niewolę Moskiewską, Biskupi y Hetman są
zabrani, y do tych czas są w więzieniu; Nie dosyć, że przez tenże
Sam Sejm, czyli Traktat Warszawski ^{Mon} Aże Repnin Najjaśniejszy
^{narczyn} Rosyjski mianował Imperatorową Greczką Łanstw
^{potom} wschodnich, y Księstwo Kurlandzkie od Rządy gwałtownie odebrał.
Nie dosyć, że Śwaramy od Rządy w spokoyności żyjącej utwier-
dzenia domagał się, która to Śwaramy szczególnie między Po-
tencyami wojującemi Łazywana być zwykła; My zaś niezli-
czonemi Traktatami obwarowani y ostrzeżeni żadnemu Narodo-
wi najmniejszej nie uczyniliśmy krzywdy. Nie dosyć nam, że
Konfederacya przepłoroczna Radomska obietnicą Poprawy Pra-
dów y Praw bez uszczerbku Wiary Świętej Katolickiej przez
zładę Moskiewską jest Ławiedżiona y oszuchana, która na Sey-
mie ostatnim wynalazkiem Aia Imi Repnina do tej wygoro-
wata nadejści, iż nam wolnym Polakom Łabroniona jest Ła-
dawiona Łajczadziemi Potencyami Przyjaciół y konfidencya, tak
dalece, iż nikomu więcej, tyłko Potencyi Moskiewskiej według
Systematów sekretnych w artykule drugim Traktatowym sub-
telnie określonych, a Najjaśniejszej Porcie Ottomańskiej,
y Narodowi Polskiemu Łzkodliwych, mamy być obowiążani

y do nieprzyzwoitej iednomyślności przycisnieni, a przez to do
 złamania Traktatów Oliwskiego, Warszawskiego, Pruskiego,
 Kartowickiego, którego Najjaśniejsza Porta Otomańska byż warun-
 kiem ofiarowała się y innych zastanętych Sojuszów przymu-
 szeni, które do ostatniej Kropki Krwi utrzymywali y bronie-
 winni jesteśmy. Nie dość natym, że od kilku lat Moskwa
 kraj nasz pustoszy, rabuje, Forteca, Kościoły, Dwory, mają-
 tności z Zabieraniem ammunicyi, bogactw, Sprzętów ruchomych
 y nieruchomych niszczy, y za Granice do własnego wywozi-
 kraju. Nie dość, że kilkunastu Obywateli Wództwa Ki-
 iowskiego godnych y zaonych, po wziętym nieprzyjacielskim
 sposobem w Mieście Bane do Kijowa w każdym raz Potencya
 Rosyjska za absolutnemi ukazami z różnych przeiętych
 ekspedycyi nam wiadomemi Słia Repnina zapędziła. Nie dość,
 że w Wództwach ukraińskich własne nasze dziedziczne Chłop-
 stwo zbuntowała, y z tymże Chłopotem ztężywszy się na
 kilkadziesiąt tysięcy, nie przepuszcza iże niewinnym,
 ludzi wyrzeka y wytraciła. Nie dość, że J.W. Męczyński
 go Kasztelana Sieradzkiego godnego y zasłużonego w Rzē-
 crypospolitej Senatora w własnych Dobrach po kilkakrotnie
 zrabowała, zniewagi, obelgi, bicia, rąbania, spisami kłócia-
 iadącemu do Grodu Sieradzkiego w Mieście Czerwcu popeł-
 nita, na honor Jego y życie następując, z Ojczyzny za Gra-
 nice wypędziła, ale iępeze Słie Repnin pod Imieniem Naj-
 iasnej Imperatorowej wydał Deklaracyę w Petersburgu na
 Dniu 11. Sierpnia w Roku teraźniejszy datowaną, a w War-
 szawie drukowaną, ażeby Wojsko Moskiewskie zamiast-
 wupenia się do swego kraju, bawiło w Polsce, y Gwarancya
 nie pretendowaną pod pretextem Spokojności publiczney u-
 trzymowało. My więc skonfederowane Rządy Stany przed
 Bogiem y całym Światem, stosując się do dawniejszych Na-
 szych Manifestów publicznych, o catosć Wiary Świętej Kato-
 lickiej Krymskiej, o catosć wolności Praw y Swobód na-
 szych cyrytych, o trwałość niewzruszoną Traktatów, Soju-
 szów, y wszelkiego z Narodami zawartego przymierza, o
 catosć Prawa względem wolnej Królów naszych bez orgia
 Moskiewskiego Elekeji, o catosć wewnętrznego y zewnętrznego
 go pokoju: którego wzruszać niechcieliśmy aniśmy myśleli:
 nie puszczając się na żadne Deklaracye Rosyjskie, o

zrabowanie

trabowanie Świątnie Roslich, Fortun Salackeckich, Miast, y
Dobr nasych, o zbuntowanie Chłopsstwa, Zapobiegając dalszym
dla innych Narodów y naszego Polskiego niebezpieczeństwom oży-
wistym, oraz Zawojowanie całej Europy zamachom na fundamen-
cie wyżej rzezonych Traktatów uroczysie Zawartych, solennie
manifestujemy się, y protestujemy. Działo się w Dankowcach Dnia
12. Sierp. 1768.

Michał Hieronim na Krasnym Krasinski Podkomorzy Lijstwa
Mazowieckiego Ziemi Rozaniskiej Marszałek Konfederacji
Śnalm Koron.

Jan Mgorzynski Kapłan Pieradali. J. K. Potocli P. W. X. Lit
F. L. Cheff R. D. Marszałek Wdztw Kijowskiego, Wotyniskie-
go, Ruskiego, Podolskiego, Regim: Śnalm. J. Putawski P. N.
Koron Waresli, Strumeli, Swidnieli etc Starosta, Kawaler
Orderu Świętego Krzyża, Marszałek zwiazlowy Woysk Kor
Woyciek z Werbna Rydzynski Stolnik Sognaniski Mar-
szatek Jegor Wdztwa Luthowich Hussarsli. Konstanty
Joluchowski Konsyliarz Konff Kor Adam Mrozowicki Sta-
Sęguwinski Rotmistrz Chorągwi Pancerny Konsyliarz Konff.
Kor Regimentarz Partji Podolskiej. Franciszek Xawery
Putawski Starosta Augustowski Wdztwa Podolskiego Puł-
kownik Konfy: Konff Kor Daniel Jozef na Kochanach Ko-
chanowski Kons. Konff Kor Wawrzyniec Potocli Chorąg-
Znaku Pancernego Kons. Konff Kor. (L S)

Reliquae Subscriptiones per multa
Illinor Coniurium reperiuntur in
manifestatione originali.

Ex Actis,
Confederationis Śnalm
Regni extraditt

Hyacinthus Antonius Pola
Kochanski Confederatus
Regni Consiliarius et Se-
cretarius Julis. *[Signature]*

Ordynans od Konfederacyi do Woysk Kor.

My Marszałkowie Status, y Konsyliarze Stanu Rzęptey-
Skonfederowaney.

Idyśmy się nie bez podziwienią zapatrzeli na Ordynans Kommiss-
yi Woyskowej Warszawskiej Dnia 10. Sierpca Roku tera-
źniejszego J. P. Krzyżliemu Znaku Pancernego JW. Jmfi. Pa-
Potocliwego

Łotochiego Łodczap. W. X. L. a niniejszego Regimentarza Jn. alne
 go Wojsk Kor. Łowcznikowi wydany, a ręką JW. Kazimierza Jn.
 nowskiego Woiewody Rawskiego podpisany, y wydrukowany, doczyta
 liśmy się w nim niesprawiedliwego obwinienia J. P. Rydzynskiego Sto
 nika Łonarskiego, markatka Konfederacji Jego Wd. Łukowni
 ka Chorągwi Hufarskiej Jn. Adama Czartoryskiego Generata
 Ziemi Łodolskiej, że z Chorągwią Gospodarstwa swego z Miasta
 Łity ruszył, y inne Chorągwie do ruszenia z lokacji swoich pobu
 cił. Wzmiankowane są w tymże drukowanym Ordynansie Konsty
 tucye Annorum 1590. et 1717. de disciplina militari, o władzy Het
 manskiej Volumine Legum znajdujące się, ale zapomniano, że
 od Zygmunta pierwszego w Koronie dana jest Butawa Wielka L. d.
 Mikołajowi Radziwiłłowi. Ta więc powaga od poprzedzonych Cza
 sów w Hetmanach będąca 14. Konstytucyami, a mianowicie Sejmem
 Traktatowym 1717. tudzież Sejmem Ordynaryjnym 1726. utwierdzo
 na zdać się będzie, y oczywiście pokazuje zważoną przez wyzna
 czoną w Roku 1764. a na Stanach Rzeszy pod bronią Moskiewską
 wymuszoną wysłuchą Kommissyą, przez którą względem Buta
 wy W. Kor. a względem Butawy W. X. L. d. różne odmiany poczyni
 wszy, Hetmana w Prezydenta obróciwszy, to raz z Hetmanem W.
 Kor. porównawszy a drugi raz poniższy, ta czynność nie zgadza
 się wcale z Konstytucyami wyżej wytkniętymi, w szczególności z
 Konstytucyą R. 1609. y innemi prawami y Władzą Hetmanów obor
 ga Narodów umacniającymi, y discipliną militarem surowo ob
 strzegającymi. My więc Konfederowane Rzeszy Stany Wiary S.
 Katolickiej Rzymskiej Włoskiej Praw. Łanopolskiej, brońące Władzy
 Hetmana krokiem najmniejszym nie dopuszczając wyjdziemy ten
 Ordynans 90. JW. Jn. Panom Komendantom Wielkopolskich,
 Małopolskich y Poleskich Prowincy, Rotmistrzom, Łukownikom,
 Łowcznikom, Chorągwiom, y Kompanii Polskiego Ławgu, niemniej
 Generatom, Lieutenantom, Generatom Majorom Komendantom
 wszystkich generalnie Fortec, Łukownikom, Oberstlejtanantom
 Majorom, Kapitanom, y całemu Rycerstwu utrzymując Authoremen
 t, tudzież Wojsku w Wd. Konfederowanych o Wiarę y
 wolność pomnażającemu się, ażeby za odebraniem Onego Ichm.
 Oficerowie y Kompanie, których Chorągwie Hufarskie lub
 Łanerne znajdują się u Konfederacji, tudzież Chełmowie
 Regimentów konnych y pichych także u Konfederacji będących,
 lub Ich Komendantów każdy u własnej swojej Komendy in Spatio
 tutech zgodni pod utratą Rangi, Rejestrów, y Łan Ład Polskich
 b. d.

bądź Cudzoziemskich stawali. Je zaś Chorągwie Husar-
skie y Pancerne, tudzież Regimenta Konne y Piech, które
jeszcze na zwykłych zostają lokacjach, nie stuchając wcale
Ordynansów Komisji Warszawskiej, mają stać pomy na
miejscu, póki ich nie zaydzie Ordynans od Przewietney
Konfederacyi Kor., do której albo do J.W. Imi Pana Joachi-
ma Karola z Złotego Potoka Potulskiego Podczaszego W.
X^a ciążę Izobawskiego etc. Parosty od Stanów Konfe-
derowanych Wojsk Kor. wyznaczonego Głównego Regimen-
tarsza, Stawę, mgstwem, y dzielnością z jednych swoich Podków
y własnych Przymiotów zaprzeczonego Rapporty, naydalej w
czterech Niedziel Czasie z każdego Authoremantu przysta-
ne być powinny. Zapobiegając zatem całosci Zoldu z Cwier-
ci Marcowej y Septembrowej, tudzież Hiberny tegoroczney
Wojsku Koronnemu /: includendo /: płać dla Regimentów Za-
ciężu Cudzoziemskiego zaległą /: niniejszym Ordynansem mo-
cno ostrzegamy, aby tak płać Wojsku Koronnemu Komputo-
wemu w Konfederacyi będącemu Konstytucyą Anni 1717. ob-
warowana y naznaczona w zupełney zostawała całosci.
Inaczej Przewietne Wdztwa Repartycyom podległe, albo
komu będzie należało, do odpowiedzi y restytucyi będącym
należne. Co wszystko pod animadwersyą Artykułów Woy-
skowych, y pod nieuchronnym Sądu Konfederacyi Kor. ryzo-
rem surowo zalecamy. Działo się w Danhowcach Dnia
14. Sbris 1768. (L.S.)

Subscriptiones multa reperiuntur in originali.

Perswazyja Imi Pana Haleckiego Tatara.

Od wielbiw pralitikowane uerzy Nas doświadczenie, że
szczęścia y nieszczęścia kuro jest ordynaryiny. Jako w paro-
tykularnosci Catowicka nieszczęście smuci y uisła, Sierg-
sue ciepa y zbozaca, tak w powszechnosci naypotężniej-
sze Cesarstwa, Królestwa, Monarchie, Rzeczypospolite wol-
ne, y wszystkie Sanstwa zwykła dosięgają alternata. Jedne
ztych przez nieuwazne azardy, nierówne przeciwko Nieprzy-
iaciom Sity w większą y nieprzebytą podpadły niewola, drugie
przez

przez słupliwie przyspieszenie Szczerzcia f. gdy Im Sądzieczie
oswiadczały sprzyjać Potencye: / chcąc uciążliwe zrzucić Jarzmo
lubo doszły celu swego w ządaniu fundament y grunt uszczę-
śliwienia tak utracili, że się z szczerciem pożytkującym długo
cierpieć nie mogli.

Jasne widowisko tej alternaty jest Rępta Polska z Prowincy-
ami swoimi, kiedy wiekami niepraktykowane teraz pomna-
żać się y panować nad Narodem Nieprzyjaciela mieszkającego
go pod pretekstem subtelnej Prziarni, w najwyższych stop-
niach uciążliwości zapamiętatego nie żądają się mieć terminu.
Cierpi Religia krzywdę przed admistracją y Intermiscencyą se-
kty do pierwszych y wszystkich Prerogatyw, przez wymyślone po-
mnożenie Jurisdikcyi wolności niewolę, przez odebranie Legist-
y, Narod wolny despotyzm gdy mówię dopiero na gwałty -
żalić się nie wolno; Prawa dawne gwałty y onych do upodoba-
nia y wstępu dalszego nowości przepisania. Świątnice Boskie
zabrane. Miasta Rępty przedniejsze Fortuty, Domy Sła-
chectwa wszystkie w moc nieprzyjaciela oddane, Komunikacya
poufalska między Obywatelami zabroniona, myśli, sposoby
ratowania Ojczyzny f. i. i. i. się dale widzieć w Barze, Kra-
kowie, Nieszwizie, i w zdradzieckie uwikłane postępli, cały
Kraj w smutnym stanie, w niepojętym ucimieniu zostać,
y jedynie od Miłosierdzia Boskiego dependować. Sam Bóg,
w którego mocy szczerzcie całego Świata, podać y zdawa-
sposoby y okazy, gdy Najasny Portę inspirował do wypowie-
dzenia Wojny Nieprzyjacielowi Rępty. Peroracya Najasny
Porty szczerzły Argument y cel ma, aby Ręptę Polską
uwolnić od tej niewoli, y podobnej ubespieczyć zguby.

Uważmy y rozważmy trzeba teraz roztropności, aby rozum-
nie używać szczerzcia szczerzliwie doznawać, y przez
słupliwie przysię do pożądanego celu nie być przyczyną
do cieższej, albo ostatecznej Kraju ruiny. Was wszystkich kocha-
jących Ojczyznę Synów Kraju z powołania swego usilnym
staraniem y premysłem utrzymania przagnęć, y około tego
pracujących, was tym bardziej zebranych, y bliżej Granic
Najasny Porty lokowanych, a zardownie myśli y serca wa-
sze dla miłości Boga, Prawa y wolności okazujących te-
raz być powinno najgruntowniejsze Staranie. kiedy się
własne

własne nie dostarczą, obrzydliwe postępli jednego ku drugiemu pomnożyć onych i złączyć nie pozwolą, aby tego szereg szeregów użyć można. Konfederacya bawiać się Konfederacyi Polskiej za granicą, sprawie powinna, kiedy rozstrząsać, i uważać by równie będzie szereg Narodu i kraju.

Kiedy Najasny Porta wypowiedzianej wojny Moskwie ma za cel uwolnienie Królestwa, a jej niewoli, nie radzi Najasny Ponie okazać się świadczący Przyjaźni, polu za mężnym, silnym, i nayspieszniejszym marszem wkroczy w Państwa Moskiewskie, kraj i naród ich przyśle nie przesładować będzie; Moskwa dla zmocnienia się swych przeciwko Potencyi Najasny, Porty, dla ostonienia i ocalenia kraju swego, musi z kraju Królestwa Polskiej wyprowadzić Wojska swoje kraj Polski zostanie z Wojska Nieprzyjacielskiego ewakuowany, naturalnie dochodzić można, że Królestwo Polska tatury, swobodniej, i w naysilniejszej jedności salwować się, i przywrócić do stadokiej wolności potrafi. Idyż zaś Najasny Porta miała Wojska swoje ściągnąć w granice Rosji dla zmocnienia, i pomnożenia Konfederacyi, czyli dla rugowania Nieprzyjaciela, iawnie się dać poznać, że Moskwa więcej by z tego profitować mogła, Królestwo polskieby dzieliła swoje Sentymenta, maże przytomną Protekcyą Moskwę, zdrady jednego przeciw drugiemu więcej się pomnażać, reszta majątku Królewskiego przez Sustentacyę, i wzajemną Pomoc dwóch Potencyi w ostatnią zgubę i ruinę zamieniliby się; z tego wynika, że szczególnie żądać nagłego polepszenia przyrostu nieszczęście ostatnie, w którym uwolnienia swego utrzymać i pewnie od jakiegokolwiek zamachu Nieprzyjacielskiego bronić, i zastawiać się nie byłaby wstanie Królestwa.

Konfederacya uczyniona na Podolu R. 1768.

My Prawowierni Chłescianie Katolicki Rzymscy Narod Polski wierny Bogu i Kościołowi, wierny Królom i kochanej Ojczyźnie uważając koniecznie nieszczęśliwy z tych środków straszny gwałtownie przeciwko Prawu wpełniemu uczynionych nieomyślnie wynikać, a przynajmniej nieomyślnie nadwątlenie Prawa gpowołaną Zgubę na Wiarę S. Katolicką Rzymską, widząc oraz Josc w Duchowieństwie wyzyskan a w Stowach większych Świeckich obiętność, tużież w Obywatelach iaką bezwsty na wzajem i pomiekanie, a to nayszczęśliwszą, że żadnej brzośliwości nie czując dobrowolnie nachylać owe niegdys nieczyste cizone Stowy wolnego Narodu pod iakim niewolnicze Schyzma iasow Lutrow i Kalwinow które Krwią Chrystusa nayszczęśliwie

dłuspienie

są odhupione, mogą Boga konfederujemy się. A iako Tatarskie
Szwadów y Kozaków bucie, tak y oni od Krzyżaci nieknać przy
heroicznym naszym będą oręzu. Jest Bóg w Jeruzalem
y Prorok Jego, który wyszłł wroci pomysłności ierzliżyc y
umierać, stać y upadać przy boku Jego Wiene S. Katolickiej
Rzymskiej będziemy, umocni sity nasze, y wzbudzi w nas krew
Rycerską, będzie Nam Sam Wodzem, Zastępcą y polegą. Niech Nas
utrzymuje Jego wszechmoćności moc y siła, niech Nas posili moc
Syna Przenajświętszego, niech Nas Zagrocie Duch Jego miło-
ści. Czynymy już więc w Imię Trójcy Przenajświętszej przez
Boga Ojca, y Syna y Ducha S. to sprysiężenie, osobliwą
ypowiszechną Jaxę, będzie Nam Marya.

Punkta, y Obowiązeli Sprysiężonych.

1. Wiary S. Katolickiej Rzymskiej własną krew, własnym życiem
bronie obligowany każdy.
2. Żadnych gwałtów, Rabunków między Katolikami y Żydami ani
Osobiscie, ani przez odynowane Osoby nie powinien czynić.
3. Komendy słuchać każdy powinien, wiernie rozkazy pełnić, choćby
z azardem życia były, oraz karze za występki sięgażące się pod-
legać. Tak sama Komenda ma surowo nakazać, ażeby w oborze
żadney Kobiety nie było.
4. Chorągiew katolickiego sprysiężenia iedna naypryncypalniejsza
Pan JEZUS ukrzyżowany na łamie złotey lub srebrney, druga
Najświętszy Maryi Panoy, inne pod znakiem Krzyża S. by-
maż, którychto Chorągwi, osobliwie dwóch naypryncypalniejszych
trup na trupie padażcy z podpisem: WyDnei Sobie Nieprzyjaciółom
Wiary Świętey nie damy.
5. Hasło zaś Generalne: JEZUS MARYA.
6. Żadney korespondencyi ani porozumienia czynić nie będą z Nieprzy-
jaciółami Wiary Świętey, tuzież z Katolikami nieprzyjaciółami.
7. Każdy sprysiężony Rycerz nie powinien mieć więcej koni, tylko
parę, Pistolety, Pałasz dobry, Proporcyk, y Fortowego z całym mode-
runkiem, kogo na niego stać będzie. Oraz znak Krzyżac na bo-
ku lewym y Czapla podług dawnego modelu wierzach ponowoy
nie pierwej, jo zaś przypnie aż na generalnym zieżdzie, lecz go-
towy mieć z sobą powinien. Czapli wysokie Tatarskie Mundur
zielony cały, lub granatowy. Żadnego więcej Ekwipażu y Wozow,
procz Komendantów Samych.
8. Chorągiew każda Stokonna ma być złozona z Samych Rycerzów-
sprysiężonych procz szeregowych w których Officerow Czerwich
tylko

tylko być powinno. Rotmistrz, Porucznik, Chorąży y Strażnik, Trębacz y Dobosz, gdy być mogą. Chorągwie zaś dwie naypryncypalnieysze pułkarskie Sycenów mieć powinny przez Sze regowych.

9. Placa nasza w Chrystusie opatrność Jego nayświętsha którą zas będą w sytuacyi dopomożenia drugim, obligowani dopomoc.

10. Turaj naywiększy y Prowiant ma być wybierany tylko, gdzie generalna komenda braci y wiele kaze.

11. Komendant Główny szeregownie Sercami y Afektami ma być obrany, a zaś inni Offycerowie przez losy, wygrywaj, którzyby Chorągwie Portom Znak Chrystusów y hasło wprowadzili, z których Komendant każdy powinien będzie przysięż na wierność, miłość y posłuszeństwo, iako to Głównemu Komendantowi.

12. Żadnego Lutra Kalwina, Schyzmatyka y Pnelorty do tego sprysiężenia przez uszytek czas nie przypuszczaj tudzież tego Sekretu nie objawiać żadney Osobie, ani Żonie, ani Matce, ani Siostrze, zgola żadney Kobięcie.

13. Każdy sprysiężony w wyśtosci Sumnienia Życ' iak nayusilniey starać się powinien, chronić się wszelkley szatyi zbrodni, uszytek dzieła w każdym razie od Boga y S. Sakramentów zadrzynać y konczyć.

14. Każdy sprysiężony do tego związku zalecać y pobudzać obligowany jest.

15. Na Dmacyów Smierci y kara.

16. Pierze na piersiach Orła Pan Jezus ukryżowany y patasz w Szponach x napisem: albo umrzej, albo zwyciężyc.

Biskupi w Warszawie przytomni Swoim, Et totius Collegii Episcopalis, y wszytlich Prawowiernych Ich Owieczek Imieniem, z naygłębszym Majestatu W. K. M. i. P. N. M. ustanowaniem, czynią pełny Respektu y ufności Rekurs, iż do Ciebie Nayias: Panie iako do wyznaczonego y danego od Boga, per Quem Reges regnant, et Legum Conditores iusta decernunt Wiary Świętey Katolickiey i Rzymskiey Prosektora y Oroniciela wninieydzey okropney, na Ziarnę S. Katolicką okoliczności.

Przepraszani

Przeobrażeni są pewnością ialiczegoś podanego Projektu, aby
 był onyż przez Kommissarz, czyli Delegatya od Rządu narma-
 czona, który Projekt całe Polskę y W. K. L. d. na wieczne czasy
 odda od Katolickiego Kościoła, Głowy, y zwierzchności, w rze-
 czach Religii, y tych, które od niej odłączone bydy natural-
 nie żadną miarą nie mogą: Stwarza ialicz Synód, y czyni
 go Głową absolutną Kościoła Polskiego, Jemu świeczną moc
 przydać, moc święcenia Biskupów, y wszystkie najwyż-
 sze w Rzeczach do Rządu najwyższego Kościoła należących
 Jurysdykcya, aby żadney wcale wniwierzmy dependencyi od Sto-
 licy Apostolskiej, ani komunikacyi żadney z nią Biskupów
 y Kościoła Polskiego y Katolickiego w tym Państwie nie mieli.

Najcięższy Panie kiedy indziej w wolnym tym Katolickim
 Kraju ani podobienstwa Sobie nie można było imaginować,
 żeby przychodzić było mogło do takich Projektów; teraz
 jeżeli się z jednej strony niemi alteruiemy y tworzymy Kato-
 licki, to z drugiej strony wspiera nas nieochybna nadzieja
 W. K. M. i. wrodzona Religia, mądrość, sprawiedliwość y obo-
 wizek dobrowolnie przy przyjęciu Korony Berla poprzyjęzo-
 my. Rady y Rycerstwo y wszystkie Stany Korony Polskiej y W.
 K. L. d. y inni y wszystkie Państwa do Korony należących to
 Sobie u Nas warowały, a My obiecujemy, y za prawo mieć chce-
 my, iż jako w Wierze S. Katolickiej Rzymskiej ztądki Bożej
 urodziliśmy się, w teyże żyć, y umierać, y onę nie naruszona, do
 ostatniego życia kresu zachować chcemy. Tu Przyrzęga
 W. K. M. i. P. N. M. nas powinna ubespierać, y całe ubespie-
 cza, że lubo okoliczności przeciw Prądom Tercu y myśli se-
 go niemało dotąd wymogło, kiedy jednak o całą zgubę Wia-
 ry Katolickiej idzie, to W. K. M. i. P. N. M. swemi Sentymentami
 mi Bogu y Ojczyźnie poprzyjężonemi tę Wiarę zaszczycać
 y onę nieomyślnie bronić będzie.

Jeżeli ten Synodu Projekt miałby się utrzymać, to my Bisku-
 pi, y wszyscy w tym Królestwie Katolickim nie jesteśmy więcej
 Katolicki, ale Oddzieleni zupełnie od Głowy naszej Święte-
 go Kościoła Rzymskiego. Naszey artykul Wiary jest, że Ten
 który powiedział: Tu es Petrus, et super hanc Petram aedi-
 ficationem meam, Pape oves meas. Quidquid ligaveris,
 erit ligatum, quidquid solveris, erit solutum. Confirma Fra-
 tres tuos, Ten mówię, który te Słowa powiedział, tak w Osobie
 Piotra

Piotra. Prawym Jego następcom też wszystko, co Piotrowi nadał;
Katoлик tedy żadną miarą nie może być Katoлиkiem, który następ-
cę Piotra za Głowę Kościoła czczemi Słowami, a nie rzecz samą uznaje,
i to Sukcesorem Piotra odbiera, co Im Sam Kościół "Papa"
nowicielek nadał. Ten jest język Serca, myśli i Słowa od początku
Chrześcijaństwa wszystkich Liturgów i Doktorów Kościelnych, któ-
rzy Nam Wiary podali, osobliwie Greckich Bazyliów, Grzegorzów,
Atanazyów, Cyrillów. Jaka to jest mowa: Kto nie jest z Kościołem
Rzymskim, nie jest w łonie wiernych bo Chrystus bez Hierar-
chii i Prądu jednego Kościoła swego nie zostawił, a Hierar-
chia bez Głowy być nie może; inaczej byłoby to niegodne dzie-
ło mądrości Jego, który jest Sapientia aeterna.

Na Synod tedy iakieś przelewając najwyższą moc nad Religiją
i Sumnieniami naszymi nie jest dogma Wiary Katoлиkiej.

Jest uzurpacja powagi i mocy nad Głowę od Chrystusa posta-
nowioną. Kto tak myśli, nie jest Katoлиkiem, ani przeciw isto-
tnemu Prawu i teraz chwalebnie ponowionemu: Rex Catho-
licus esto, Następcy W. K. M. Królowie nasi bez doskonałej
z Głową Kościoła jedności z tym takim Synodem całym być pra-
wem Katoлиkami nie mogą, bo to jest oczywista Kontradyk-
cja, być Katoлиkiem, a w Rzeczach Religii od Głowy Kościoła
nie dependować.

A ponieważ Najjaśniejszy Imperatorowa zawsze się raczy deklarować, ja-
ko się i deklarowała przed wszystkimi Potęgami Europejskimi,
że panująca Religija Katoлиkiej w Królestwie naszym nie tylko
wniczym nie wzrasta, nie osłabia, ale i owarrem pragnie, aby ta
Religia panująca była iako dotąd od wieków była. Daleka więc
jest od miejsca Nas Katoлиków, abyśmy inaczej wierzyli, iako
dotąd wierzyliśmy, i do śmierci wierzyć będziemy.

A co by to u Nas była za Katoлиka Religija bez Głowy Katoлиkiego
Kościoła, żebyśmy tylko najwyższemu Kościołowi naszego Pastero-
wi i namiestnikowi Chrystusowemu cześć bez rzeczy samej zostawi-
li, a Synod iakieś niestychany za Papieża i Ojca wzięli naszego?
Inszą tedy Głowę Kościoła Katoлиkiego mieć będą Włosi, Fran-
cuzy Hiszpani, Niemcy Katoлиcy, i Orientalni Katoлиcy a innaż My
Polacy Katoлиcy? nie może to być mens Najjaśniejszego Imperatorowej,
żeby nasze Sumnienia, rozumy, myśli zdania wolne Sentymenty
Religii Dogmata Wiary naszej kto miał tak ciężko gwałcić
i naszą Wiary Katoлиką na inną przelewać lubo w rzeczy sa-
mej w takim stanie jesteśmy, że ocalenie Wiary naszej iakby pod-
trzymać panującą inną iaką Religiją My Biskupi i Katoлиcy

Polscy y Polki tyłko iuz modlic się musiemy. Już katolicy czuie
my nado przednie skutki dopiero wprowadzający się równości między
katolikami dysydentami y dysunitami kiedy nam precanie
y z azardem wolności. Fortum y życia. Wiare naszą katolicką
w królestwie od wielkóm katolickim salwować przychodzi.

Lece czy się to zgadza y z dobrą polityką, dawczy iuz tyle goro-
wania nad katolikami jakimi dysydentom y dysunitom, i eszere
oczyszczenia odzyskania od kościoła Rzymskiego katolickiego, od
Biskupów y katolików wytych wyciągać? Nas od unii a cen-
tro unitatis od kościoła Rzymskiego, Estonki od Stowy odrywaić?
razem y in civilibus y in Religione katolików w królestwie osta-
biać? tak wysokiego rozumu Pani, która wie dobrze że w każdym
królestwie panująca która byż powinna Religia, a która ka-
tolickiej ułnas, jak nas racy upewniać, nieprzyjaźniłką nie
jest y owym ja w swoich Deklaracyach przed całą Europą Dupet-
nie ocala, Zatem czy można rozumieć, aby Dogma naszej katolickiej
de Capite Catholica Ecclesie z artykułów Wiary y Katechizmu na-
szych, jednym słowem z Religii naszej dozwolita Inofie? My Bi-
shupi insuper przysięgliśmy obedienciam Summo Pontifici w Pre-
czach do kościoła, y Jego całosci należących, Jak my be. kry-
wo przysięstwa iawnego contra dogma Catholica fidei podni-
waić się mamy? bo iak który y prawdziwy katolik taką byż
podpisował okropność?

Widziemy setnemi Rarami w innych katolickich Krajach y
w tych etiam, którym naywolniejszy o Jurisdycyach kościel-
nych przyznaiemy Sentymenty, że w tyłu kłótniach śmiertelnych
bywszy, y będąc z Rzymem, nigdy iednak do tego tak fatalnego
nie przysatę, y nie przychodzą Punkt, żeby z Nim kościelną
zerwać miały iedność, y żeby się brać miały do Synodów oppo-
nowania Papieżom. Nie przestaje Franciszek zwaić Kościół Rym-
ski centrum Unitatis Catholicae y miec Papieżów za namiestni-
ków Chrystusowych y następców Piotra, nie przestaje upraszać
aby przez niego, czyli z Kommissji wyznaczeni byli Biskupi;
nie przestaje wprowadzinych do niego się pod-
czytają, y światło zawsze udawać. Jego, zachowa-
niem kanonicznych Stopniów Biskupów, waić, krótko mo-
wić, na opocę kościoła Rzymskiego y element katolickiej
Wiary zasada y utrzymać. Bywały iedno propozycje
absolutnych takowych Synodów ustanowić, ale je zawsze
rozumna y najwęższa część Narzi. Zawsze iedno chęć wiary

Katolicę w swym Królestwie utrzymać, jako niegodziwe od
 rzucić, y nigdy o zerwaniu talowych Unii z Kościołem Rzymskim
 styżać y wrzyskach z Nim naykrośliwszych nie chcieli. Czy tamy, y
 w Angielskich swiętych etiam naylepszych Historykach, jako do
 tad tam mądry y nieparcyalni ludzie Anglikańskiej Wiary
 ganią to Angliłkowi VIII. y Synodowi swojemu, że zamiast relatyfilo-
 wania, co się zdać mogło zwinnego, nie uważnie, nagle, y nieroz-
 myślnie iedność z Rzymskim Kościołem zerwali. Nie przychodząc
 do tych Ostatnich Sposobów, może się wyrzysko, co należy, wszędzie
 naprawić. Dwory Hiszpański, Portugalski, Neapolitański, Sa-
 dyński, Wenecki, Rzyński, Niemieckie Imperium przynajmniej
 przez połowę Katolickie, Dwór sam Wiedeński w tych Dyffe-
 rencyach z Rzymem o takim extremum nie myśla, bo to jest go-
 sińskie bity do bezbojnego Deizmu, y Irreligii, y talie podupre-
 nia z innego zrodła wypływać nie mogą.

A do tego sama ta Idea Projektu o wieczywym absolutnym od-
 Rzymu nie dependującym Synodzie rozumney w sobie nie ma kon-
 nexji, ktoż to temu Synodowi będzie dawał moc Duchowną nad
 Duchownemi Rzeczami naywyższą, czyli swięcłą Potęgę, ale
nemo dat quod non habet. Edykty Dworu Francuskiego y dawne
 y swięte wyznają iawne granice inter potestatem Sacerdotii
 et Imperii, Duchowney nad Sumnieniami mocy całe sobie, y
 Król Francuski nie przywłaszcza. Zostawie temu zupełną ko-
 mu ię Chrystus zostawił, Do Ołtana, jak mówią, jeżeli nie po-
 siąga. Lecz w samej Rolski Zdawna od Rzymskiego Kościoła
 nie dependująca, ale przedtym Konstantynopolitańskiemu w Prze-
 czach Duchownych podległej iawny przykład mamy iako wielki
 Ich Autokraty, który Synod w nich naywyższy stanowił, bez po-
 zwolenia y zdania Orientalnych Patriarchów Greckiej Religii,
 y których wielkim kościołem ze wschodu do Moskwy sprowadził,
 nie czynić nie chciał, póki Oni mocy Duchowienstwa Synodowi
 nie nadali. Tużaj kto ma tę moc Synodowi Polskiemu nada-
 wać, stanowi go? więc swięcłą tylko mocą jest oczywiste. Pol-
 ski y dokoła Narod Katolicki do odrzucenia od Kościoła swoje-
 go przymuszać, czego, jak się tyle razy rzekło. Nayiasny Impe-
 ratorowa y w myśli nie ma, y Deklaracye po Europie rozestane całe
 są, Dyometralnemu przeciwnie.

Nayiasniejszy Panie przez Boga Chrystusa Zbawiciela i Dzie-
 go Naszego, przez Interes Zbawienia y własny y tych Millionów Dusz,
 za których rachunek Nas Boga czeka, przez miłość zawrze
 katolickiej

Katolickiej Cyrcy, przez wystąpienie na nieśmiertelną stawie
 wielkiego Dwojgo Imienia względem najunierazliwiej i najgorzej Ma-
 jestatowi Jego Supplikujemy, abyś taki, jaki jest podany Projekt
 Synodu od Katolickiego Królestwa Jego wcale oddać raczył, a kie-
 dy są i alie z Dworem Rzymskim do uspolnienia trudności, czyli, jak
 ie zowią, abusus, niech będzie innym skuteczniejszym, godziwym,
 który by Nas od Rzymskiego Kościoła nie odrywał, i posobem remedy-
 owane, do czego y wszyscy Biskupi, y wszyscy dobrzy Katolicy pod
 powagą W. K. Młj chętnie się dołożą, wszystkiego razem nie po-
 dozna czynić, ani tak wielka sprawa w dniach się kilkuności żadną
 miarą skrócić nie może. albo byłoby to dzieło, iak są wszystkie
 nagłe, niewerzalne, a fortivum. Wyśoliemuto W. K. Młj rozda-
 łowi z wielką ufnością, zostawuemy, a szczęśliwego potulicy bu-
 rzy, y iak najdłuższego Panowania W. K. Młj od P. Boga życzymy.
 Proźby oraz nasze z wszystkich Patryotów y Kościoła Katolickiego
 proźbami łączemy, abyś Najjaśniejszy Panie nie przedstawiał
 czynić oprzywroćenie w stosunku Biskupom, Senatorom y Posłowi na-
 szym y w nie bezgranicznie kochanym Patryotom, których niewola y
 kłopot obciąża, y Nas wszystkich do naturalnej nad nieprze-
 stliwemi pobudzać nie przestaie niezmierny Kompassji.

Wypis z Liag Grodz Winnickich Wdztwa Braclawo

Roku Dypizę siedmsetnego siedziesiątego dziewiątego miejsza
 Februarij Dwudziestego piątego Dnia.

Przed Urzędem y Aljami niniejszemi Grodz Winnickimi, y przedemna
 Janem Balem Wiedziectim Namieśnikiem protune Burgr
 Grodz Winnickiego postanowisz się w obiciu wojenni Kozacy z Dob-
 Wdztwa Braclawo y Kijow, ten solenny Zanośz, manifest w nizey
 opisany sposob, y oto: Ja od Roku 1768. to jest w porzątku Barskie-
 go Szlachectkiego wzruszenia ponosiemy wielkie wielkie w utracie
 nie własney naszey i obstaney, y w zabranie gwałtem niektore
 części Kozaków na usługenie tej Barskiej Konfederacji tak wszyst-
 koto znosiliśmy cierpliwie ściałto to wszystkim wiadomo, i x wyz wy-
 razeni wyszedłszy ztąd w granice Party Ottomaniskiej, złączysz się
 z Wojskiem Turckim y Tatarskim oraz niedawno z częścią Wojska
 Tatarskiego ztamtąd nazad do Polski powróciwszy rozlokowali się
 w Krutych, Czerelniku y Berszadzie, gdzie bez żadney kommitacji
 oddzielali nam ostatnie wyżywienie iako też y Kozaków do służby
 swojej gwałtem niechcących zabierali, żadem albowiem chrześcianin

uczestnikami. byż nie zechce mahometaninowi. Na reszcie nie-
kontentując się tym, dla większego nieszczęścia naszego Han Tatar-
ski z całym swoim wojskiem z Nowej Serbii wkroczywszy w Smilane
szczyzną, powracając też przez Botskę wzdłuż granic Rosyjskich
ku Suworanui y Balcie wzieli wiele jeńców, a tym bardziej nie-
ma o co wątpić, że y Chryścijańskich Cerkwi według obrzędów
Religii naszej nie szanował, owym te wielkie uświadośnię sta-
wali się rugować y pokazywać wielkie swoje okrucieństwo nad
współ Bracią y krewnymi naszymi, tudzież zabierając ze wszyst-
kich miejsc, gdzie z wojskiem pomienionym Han przechodził mło-
dych utraconych generis, seu potius Sexus ludzi do granic swoich
prowadził, a pod czas przeszłych ciężkich mrozów nie mało zabra-
nych niewinnych też pomroził. Skonczyli zaś swoje okrucieństwo
natym że w niektórych miejscach obryga rodzaju ludzi bez cze-
stoty wszystkich zabijali, y zapierając ludzi po pięćdziesiąt do cha-
tupy zapalali. Na to tedy my z niewypowiedzianym umartwieniem
w rozpacz upadłszy musieliśmy złączyć się z wojskiem Naryasny
Imperatorowej Iymli całej Rosyi nie dla czego innego, iedyne
dla własnego Dobra naszych ucalenia, by też w przyszłych napad-
kach wespół Braci y krewnych naszych zaszczycać y za wyłanę
od Tatarów niewolną, wespół Braci naszych krew oraz za zabra-
nych w niewolę zemścić, uczynić nad nieprzyjacielem całego Naró-
du Chryścijańskiego mogliśmy. Dla czego y ządamy bez żadnego
przymuszenia własną swoją ochotą, tagryć się y zmagować przy
wojsku Naryasny Imperatorowej Iymli. Sotnik Andrey Pysmen-
ny Niemierowski. Conparentes nie umiejący pisać znali Koz-
ia i. Władę. Wtyn Bobiel Sotnik Iulizynski y Wasyl Ko-
dajny Sotnik Braclawski y Matwiej Izuhayto Ataman Iulizyn-
ski y Teodor Popowicz Ataman Siemichli z Niemierowszczyzny y
Klim Baran Ataman Niemierowski y Archonj Dubrowa Ata-
man Chaszczerowicki y z Humanśzczyzny. Pawło Oczeretny Ata-
man Braclawski y Ostap Trawa Ataman Iwanowski y Iwan
Moturny Ataman Oratowski y Michajło Palizowski Ataman
Iulizynski y Alexey Popenko Kozak Niemierowski y Michajło
Petypowicz Apawuta Prytuclli y Chwedko Lechal'ski Apawu-
ta Wacknowicki y Roman Romanenko Kozak Human'ski
z Patarkli y Sawka Aisowenko Kozak Human'ski z Ryżawski y
Jakow Semenenko Kozak Oratowski y Stepan Maxymenko
Kozak z Daprowa y Semen Niemierowski Kozak z Iulizyna
y z których Liąg y ten wypis podpisał Gród Winnicy jest
wydany pisany w Winnicy.

Józef na Bierzynie Bierzynski Podstoli Nowogrodzki
Konfederacyi Preświętego Władysława Siemdzkiego y Związku
ku Wojsku Korony Marszałek, tudzież Preświętych sprawy
mierzonych, y wiedenno ogniwo złożonych Władów, Księstw y
Ziem Innych Regimentarz zcętym Rycerstwem Wojska
Skonfederowanego y związkowego, Konsyliarzami.

Wam J.J. OO. J.J. WW. WW. Jch m. sion S.P. Senatorom, Dygni-
tanom y Urzędnikom Panu Rycerskiego Władysława i Andrzeja
skiego, Obywatelom, tudzież, Przewielebnym, Wielebnym
Jch m. sion Duchownym utrusz, ritus, talize, Sławetnym
Miastr, Miastecz, Burmistrzom, Pracowitym Wsiow Woj-
tom y Gromadom, nie mniej Wojtom Sotysom, y wybranom
w Dobrach Królewskich y Duchownych Znajdującym się w
szczegulności uszytłim z Osób Dobr waszych ogółem uszytłim
mocy y władzy Konfederacyi Związku naszego na karzemy, a
byście przed nami, y przed naszym Konfederacjom razem
Związkowym złożonym w Obozie pod Wiską lub gdzie się
znajdować będziemy, od Daty niniejszego Porwu zażydzeni
osobiscie y nieodwołalnie stawili się, a to na Instanczy, y pra-
wne poparcie Wrodzonego Instygatora Naszego Wojskowego
Powoda, który was pozwa o to, iż wy nie uważacie na wysze
kilka razy Uniwersał, od J.W. Jm. Pana Hrabi Tarnobskiego
Marzabta waszego, tudzież Regimentarskie, mniej, waząc
wypraw Wojennych z Lenungami wyznaczonemi Uniwersałami
opisanych na obronę Wiary S. Katolickiej Rzymskiej Wolności
Narodowych gwałtownie potrzebnych do tych czas nie oddacie, y
oddawać nie staracie się, ale wbrew Uniwersałom y Dyspozy-
cyom Konfederacjom idąc, we uszytłim czynicie podczyżane opo-
żnienie: Zarazem pozwani ięście do widzenia y uszyżenia was
za takowe niegosłuszenstwo y opieranie się w wydawaniu wypraw
skarac, nieodwołalnie stawienie do Obozu tychże Wypraw Wojen-
nych, z Lenungami nakazac, y do tego co tyłko się sądowni nape-
mu zdawać będzie, przymusić y poiągnąć. Jesteście tedy pozwa-
ni. Bądźcie na przyszły termin do odpowiedzi gotowi. Działo się
w Obozie pod Koprywnicą Dnia 20. miesiąca Czerwca R. P.
1769. Locus sigilli Confederationis. posita w Kancellaryi przez
Wojnego mieyskiego Jakuba Krobushkiego. Actum J. 4. ante
Jm. Nottis S. Joannis Baptiste Die prima videlicet 21. Men-
sis Junij A. D. 1769.

Akt Konfederacyi Wdztwa Chelminskiego uczyniony we wtorek d. 27. Julij A^o 1769.

Licząc się w tym powszechnym całego Królestwa niebezpieczeństwie, y szczególnym Orob y Fortun prowincyi naszej niebezpieczeństwie na miejscu N. Obradom naszym Zuzerayne, iako zaopie od złamania naszego z Koroną Polską, tak świeżo y pamiętnie cnoty, y nieprzetłamanej wierności Prawom naszym dawaliśmy dowody, równie y w teraźniejszych Okolicznościach przed Bogiem y Ojczyzną protestujemy się, iż bezczynność nasza dotąd zachowana nie gnuśności żadnej, lecz pokory pod karą Ręki Boskiej, y rostronności ostrożności skutkiem sądoma być powinna. Cieszymy się, iż niektórym żywicy y doświadczeniu złamanie Praw naszych, po wysłanym, a prawie nieznośnym Indygenacie to postanowionemu Nas bez Nas Ole, to naostatek cudzym Woyśkiem lub Domową mocą w rządzonych z ostatnim przymusem y groźbą Sejmikach, y Generałach naszych, a nayżywie y ~~dotkliwie~~ dotkliwie czualiśmy krzywdę Boską w świętej państwowej Religii Krwia Pradków naszych, y Traktatami utrzymanej, krzywdę Ojczyźnie w zdeptanych Prawach Narodów, y owym pierwszym ludzkiej społecznosci uwynioną; lecz to iako za słuszną z Ręki Boskiej karę do czasu pokornie znosiliśmy, ile że tak opatrność P. Boga wzbudziwszy zażnych Królestwa Obywatelów przez podniesioną Barską Konfederacyą skłonienie tych opresji y miłosierdzia swego przymyk oznaczata lecz okropne sąsiedzkich Wdztw przykłady, y przez obce Woyśko, y przez własnych Narodowych Prouder trzymowanych wstrzymaty. Nas od podobnego krolu. Cierpielisimy dotąd nie mała od wypadających w prowincyą naszą Partyi pod pozorem sąsiedzkich Konfederacyi szkodę y sądziliśmy, iż przyzwolicie było cierpieć Nam, nie mimo po święconych Prawami Zwyczajów naszych co porównać, y nieporządnie czynić. teraz zaś kiedy publiczną krzywdę dawniej przerażone serca nasze uphodzeniem miast, y łzami Poddanych naszych roznewioną, powinną wzbudzić w Nas troskliwość y nie tylko bliskością ostatniej całego Kraju ruinę, lecz y przez wprowadzenie cudzego w prowincyą naszą rządu, niepowetowanym Praw naszymi te okoliczności grożą upadkiem, więc do tej która Nam iedynie zostaje, udajemy się rezolucji, a ku Obronie miłej Ojczyźnie naszej, ochotny krwią y fortuną

nige

z unie azar, nierozrywany miłości węzłem. pałamy się.
 Aże wszelkie czynności y rzędu y Prządy potrzebną, więc zjedno-
 czenia naszego dyrektora w Rzecz W. NN. Cnoty y godności dorna-
 nego oddaemy, Konsyliarów zaś Sędziów Jchm. Panów NN. obie-
 ramy y przydajemy, Sami zaś Przywiąz Bogu obietnice nasze
 stwierdzamy, iż przy całosci Świętej państwa Wiary Katolic-
 kiej Prymskiej, Praw Prowincyi naszej y całej Korony Polskiej,
 przy bezpieczeństwie Kraju, Obywatelów, y Poddanych naszych Osób
 y Fortun Jch. wiernie y nieodstępnie Zastawiać się będziemy, po-
 wrótu do zupełnego Swobod y Wolności naszych przywrócenia Zgwał-
 conych Praw, a z Niemi powszechnego uspołojenia z całą Rzętą
 domagać się, ile się do wolności kraju, fortuna y rząda, wspólnie
 opiaruie. Aże najznakomitszy Święty naszej Religii Cha-
 rakter jest Sobie y Blizniemu równą czynić Sprawiedliwość,
 więc upewniamy w sąsiednich iakichkolwiek kondycyi y Religii
 Obywatelów, iż Jch według Traktatu Oluskiego y Praw naszych
 i m. służących nienaruszenie be. piecznych utrzymuwać będziemy,
 y owszem do wspólnej Ojczyzny obrony Zaprakamy. Zalecamy
 JW. Marszałkowi naszemu ażeby nadzosił się iak najprędzej
 JNW. Jchm. PP. Sąsiednich Wódtw Skonfederowanych Mar-
 szalkom y Regimentarzom w Granicach Prowincyi naszej a najdu-
 żym się, ażeby wyiść z nich y do porządnego rozporządzenia y
 Gospodarstwa Spokojność Nam Zostawie raczyli ile że w jednym
 Kraju dwie Zwiernchności lub Kommandy mieszczą się żadną miarą
 nie mogą; powtóre aby iak najprędzej JW. Jchm. PP. Senatorom
 naszym y Miastom większym qua Constantibus o tej czynności
 naszej, przytoczwszy Extrakt tego zjednoczenia, naszego do-
 niost y oznaymił. Także zaś ufamy, iż inne Wódtwa Prowincyi
 naszej równą potrzebę przywiedzione, y równą Ojczyzny mi-
 łością zagnane te, co y my, przedsięwzięty Rezolucye, tak nieod-
 wrocne Zniesienie się JW. Marszałka naszego z tamtymi za-
 koniecznie potrzebne sądziemy dla postanowienia się w sile y-
 mocy iak najprędzszego tej naturalnej i. dla której Tęże my się
 obrony. Zalecamy JW. Marszałkowi naszemu, ażeby ustanowione
 osobnym Skryptem y ułożeniem naszym podatki nieodwrocnie wy-
 bierał y one do Komisaryatu naszego, do którego rządzenia
 Jchm. PP. zaenych Obywatelów naszych obieramy, oddawał y temi
 za asygnacyami Swemi od Niego, y najmniej dwóch Konsyli-
 arów podpisaniem dysponował tak, iżby w sprawie da Bóg finalnego
 Zjazdu całej Prowincyi naszej z tychże expensowany. h. Peniz.

Tatuz liczbę wraz z Kommissoryatem Suoim oddać mogł.
 Postawimy się zaś w posturze ocalenia Granic naszych, y ubezpie-
 czenia Poczty, Drogi y handlow, któremi Miasta nasze stoja, a te-
 są Nervus agendorum y co iako nagurczy się w Traktatach. Ręptaj
 z Najjasny Sądziadem Naszym Królem Smię Prusliim ostreżone
 y obwarowane jest, na ten czas JW. Marszałek nasz zięchawszy
 się y zniostszy z Innych wdatw Naszych Marszałkami wszyscy
 wraz primatum ex Turno Wdatw zachowując wydadzą obwie-
 szczenie y Uniwersał in ordine do Głównego zjazdu obrania na
 nim Głównego Marszałka y ustanowienia Kommissoryatu y
 iak nayporządniejszy Ustawy ku ocaleniu Praw y bezpieczeń-
 stwa prowincyi. w tym zaś przeciugu Czasu obliżemy JW.
 Marszałka naszego, ażeby Komunikację z Innych Wdatw Pro-
 wincyi Ichmę Panami Marszałkami viribus et consiliis iak
 nayskuteczniej Granic Onychie y Ich Obywatelów y Poddanych
 cuiuscunq Status, Conditionis et Religionis sint bronid y za-
 staniat przydając do Obowiazku Przysięgi Jego obligacyę
 miłości Oyczyzny, y Praw Jej, ażeby w żadne koresponden-
 cye, lub umowy Sekretne bez rady y wiadomości Konseyliarow
 swoich nie wchodził, y kto bykolwiek skrycie lub jawnie na
 zdradę Oyczyzny wchodził, przeciwko takowemu podnieść się wzy-
 sey iako powszechnemu Nieprzyjacielowi ofiarujemy. Dla utrzy-
 mania zaś powagi y dyscypliny, tudzież Ordynansów swoich
 rygoru y posłuszeństwa, ażeby Sąd przynajmniej z pięciu
 złożony Osób postanowił dla kary na zdradę nieposłuszeństwo
 y przez swawolę wykroczenie. Powtarzamy zaś, y napre-
 przed Bogiem y Oyczyzną oświadczanie, iż to Wodztwa na-
 szego zjednoczenie jako z naturalney obrony w sercu kaide-
 go Polowieka palcem Bosliim wyrytey wypływa, tak in-
 nego celu nie ma, tylko wyżej wyrażone ualenie z Tron-
 nemi Traktatow iakich powaga y terazniejsza czynność
 zażyczya się, tudzież s. Religii, Praw y wolności, Osób y
 Fortun naszych.

Reflexye Patryotyczne Strofujące przeciwnych.

Kiedy wszyscy albo zdrową Część Narodu na despotyczną władzę
 wiarę, Wolność y bezpieczeństwo Osób poniżającą placze y ubo-
 lewa a inni biorąc się do broni tych naydroższych zastępców,
 krw własną leją w ten czas spominawszy już zaprzeczonych y
 niewolnicze

niewolnicze Głowy: nad Wami Mędrkowie w własnym rozumieniu z serca uiałe się z wielą innemi płakać jestem przymuszony, bolesniey Lawka słowne przyimując iady, nixeli te, które ponosiemy z mieza, którzy nad Świętymi Sprawami Sąd y zwierzchność trzymać chcieie y będzie Jami pomiotłem tożdzaju ludzkiego, w roztrząszenie czystych Spraw wdzieracie się. U Was Święta gorliwość Biskupów Senatora, y Obywatelów za niewstrzymaną poczytana popędlliwość, y własnego Dobra szubiającą prywatę. U Was zwizek Barski za niewczesną policzoną porywczosć bez ubespierenia y pomocy Zagranicznej, a Krahowska, y inne Konfederacye za zbior nierządny y własny Kray niszczący. Wy na koniec z gnuśney nieczynności na krew rozlewaieć się Braci Swoich nie czuley, razem z innemi natrąsacie się, z Litwy. Wy teraz męstwo Obywatelów naywybornieyszey Cnoty w Skonfederowanych Świeżo Powiatach wposzrodku Broni ze wstrząs nieprzyjacielskiej Związki czyniących Zapalaieć dalszy pożar bez fundamentu bez pleców sił y pieniędzy nazywacie gromadką y formując Dyakryję całego życia każdego z Szeffów, podeyrenia o nich rozsiewacie. O! Politycy! O! Statystowie! albo raczej techone niewieściny, lichwiarze, podchlebni, odarci z cnoty y charakteru usiłujecie swoją Filozofią, własną pokrywaić niedogody Innych, za nieprzyrzątych udawaić się Mędrków. Powiedziecie, wyszukajcie, y rozkoszujcie w Swoich wygodach, w omyślajcie, y podajcie, jeżeli jest, iaki inny sposób do powstania y podzwignienia nachyloney do upadku Wiary y wolności nad Solenn całego Narodu o wszystkie uciążliwości manifest y Broni. Znajdziecie y na oko wywiedziecie co się zostało jeszcze, co by usiłując na Zgubę wiary y wolności chciało Narodowi naprzemudzić moc, która by z robotą naszą miała jaką, społeczność. Ale proźno rozwódę się, chcieli byście podobno, aby cowne takie bywał Konfederacye na których Pieniądze pobrawszy za graniczne, w domach siedzieć można pouniewuży wojsku y moey obcey losy Oczyszmy. Ktorai Potencya Sądziła ma więkry Interes nad Nas bronięcia własnych Swobód, y wten czas czynienia za nami kiedy milczymy. Umiał iuż dosyć z niemych Statystów pożytkować Roset Polityści, y chlubi się iż własną Zgubę swoimi podpisali reklamami baby

bez Nas nigdy największą mocą uczynić tego nie mógł.
 Czy mało jestesie jeszcze ostrzeżeni? że chcecie patrzeć, jak
 Sejmem ordynaryjnym blisko następującym wszystko potwier-
 dzić, y legitymować będzie? Czyż może moc największa komu
 być straszną w tej mierze. Idy moiniejszemu od Siebie za-
 den nie dopuści nieprawie, y gwałtem wydzierać kawałka Li-
 mi, y własności pewney do straty życia broni, a czemuż chce-
 cie, żeby ulegano przed mocniejszą, potężną, najsławniejszą
 rzecz wydzierającą. Ktorą najmniejszą Prowincya
 da się ogarnąć od większej lub Prawa Sobie pisze, y stano-
 wie pozwoli? a Obróńców Interesowanych nie znajdzie, y nie
 poruszy, chyba już wcale zawojowana? Dytacie się jeszcze
 z kąd Sity? z kąd Pieniądze? bo już jesteście w rozpacz, a Ja
 na wieki was żegnam. Injcie w Domach rostopni Filozo-
 fowie, patrzeć nato będziecie iak temu niepotrzebne są, kto
 zostaje na pobojuisku za Wiarę y Ojczyznę pragnie, iakie
 pokażą się sity, odtężoney Pieniey od kąd kolu? y iaka bron
 ym co ufają w Boga? a świadectwo naszych czystych myśli
 dla Boga iednego y Ojczyzny wiernych kwią naszą zapisujemy.
 Zginiecie wszyscy okowani w niewolniczym Narodzie miższka-
 ię, a w szczególney wierności nie będziecie, y owym cechę tu
 odmienia y wzgardy nosie na Synach y szeregach waszych
 będziecie. O! gdy by w tym wieku Wiara S. Katolicka, która
 Twiż jest, y do Ciebie należy Boże! y wolność, która pier-
 wzym Prawem tobie jest oddana, miła Ojczyźnie należały, y
 były Królewskimi, Radziwiłłowskiemi, Potockich podobno by
 więcej znalazły tych Obróńców, co Ich piętno noszą, a teraz
 tych tylko mają, którzy w czystey myśli y Intencji Tworzeni
 są Boże, y twoimi Ojczyzną Synami.
 Ja Was przynajmniej na miłość Boga y Ojczyzny zaklinam
 y prozę, jeżeli postrzegacie iaką w naszej czystey robocie,
 uważacie y formacie nieufność y podeyrenie doradzacie
 y czynicie co lepszego albo Zautanowiecie swoje zdanie a nie-
 winnych nie posądzacie, Jorliwych nie oziębicie obowią-
 tnych nie odwołacie; bo Bogu, Ojczyźnie y Nam w Czasie
 oddacie Sprawę.

Podrozi Konfederacka na Starye podzielona, z przydat-
kiem nadgrodku Królestwa Polskiego w terainieyszym Czasie
z okoliczności niewinney niewoli z oddania się nadyskrecyą Mo-
skiewską przy pożegnaniu Stołecznego Miasta Krakowa, w przy-
kach Stanow, na każdym noclegu wierszem Polskim opisana,
dla pamiątki Potomnym wraz ziednoczona przez Jm. Pa. Kazi-
mierza z Krzynną Dunina od Krystowia Krystatowskiego
w kryze Samey znajdującego się Nieszczęścia Awanturze nad
niepokojnym szczęścia faworem podupadłej Rzępty, y inne-
mi wiadomemi przed całym Światem nieszczęściami ubolewające-
go wykonnotowana w Kijowie R. P. 1768. Dnia 30. Października.

D. O. M.

Sta Viator

Qui citò sat permeas Poloniam,

Et quid moraris.

Non tuta in hac Regione statio
Quam nec Rex nec lex, nec regit ratio
Paululum morare, diu mirare
Regnum sine Rege, Rempublicam sine Lege
Imo, ne sis otiosus, vide curiosus
Multos Reges, nullam Legem,
Et vix

Ambitus nominandi, contumacia parendi
In suum, otia vertunt et convertunt.

Itaque

Omnes volunt, sed non possunt regnare
Omnes possunt condere Leges
Sed non omnes possunt observare.

Unde

Reges ex Reges, Leges ex Leges, Curia Furia, Civilitas egestas,
Pagi vagi, rura obscura, Comitia Convitia, Sessiones
Tussiones, Clerus non verus, Tribunalia venalia, Infanteria
miseria. Praefecti interfecti, Officiales illicitales
His visis et auditis, viator abhorre
Et Nobis meliora precare.

Pożegnanie Konfederatów z Krakowem.

Szczęśliwyś był Krakowie, gdy była zaczęta
 Za wiarę, wolność, Prawa ta Ofiara święta
 W ten czas gdyśmy się w Grodzie złączyli do Związku
 Szczęśliwyś przy przysięgłym naszym obowiązku.
 W tym też szczęśliwości zadość się stało,
 Gdy nam się całe Miasto z Pospolstwem poddało,
 I w tenże Czas My wszyscy zostali swobodni
 Szczerze Wiary broniący przez ośm tygodni.
 Lecz jak My w Tobie wszyscy byli nieszczęśliwi,
 Kto nie wie, przecież czyta, każdy się zadziwi,
 Bo Nas takimi Złota Judasze zdradzili
 Wraz z Konsyliantami, którzy złe radzili,
 A gdy nieprzyjaciela puścili za mury,
 Musiał wszystko broni oddać, co tylko miał który.
 Potym nas do recepu zwabili do Grodu,
 Tak zrobili niewolę z wolnego Narodu,
 Bo w Królewskim Pałacu dodali dość warty
 Już w ten czas każdy pomał, że to tu nie żarty.
 Niechajże teraz wiedzą, Ludzie w świecie setni
 Jako są na Polaków Moskale dyskretni.
 Piechota nas na ludzkie gnali urąganie,
 Musieliśmy z Krakowem zrobić pożegnanie:
 Zostan' z Bogiem Krakowie, już idziemy w drogę
 Niewiedzieć którą, tego opisać nie mogę.
 Bywajcie zdrowe y Wy Królewskie Pałace
 I których My na wojenne wyjeżdżali place.
 Y Wy bywajcie zdrowe Kosiocy wspaniałe,
 W których chęśmy nadzieję pokładali całe.
 Y Wam wspólnie równie mury okoliczne
 O nasze oddajemy pożegnanie lierne.
 Y wy wszystkie Stany razem bądźcie zdrowy,
 W których spoczynek miały nasze nasy głowy.

Wy bywaycie zdrowe strzelnice niermierne,
 Przy którychśmy Noce trawili. bezsenne.
 I Was razem z forthami zegniam wszystkie Bramy,
 I zelazne, coscie Nam Broni daly, kramy.
 Zostali zdrowi bruku, cosmy chodzili po Tobie
 Poke sie nie wrócimy, chodź po Nas w zalobie.
 I Wy bywaycie zdrowe Starych Win Piwnice,
 Z których Starsi dzień y Noc spełniali szklenice.
 Nawet iur, i Was zegniam w murach wszystkie cegły,
 Ktorescie od Moskiewskich kul Ciał naszych strzegły.
 I Was silnie zegnamy słowy nieplonnemi
 Wszystkich Świętych Kapłanów wraz y z Zakonnemi
 I Was Panny Zakonne za wape modlitwy,
 Coscie Bogu czynili podraz naszej bitwy.
 Wraz y Was Stany Miejskie z wszystkimi cechami,
 Zegniam, boście bronili Wiary świętej z Nammi.
 I wy Zostali zdrowi z Magistratem Radni,
 Chocescie się na koncu pokazali zdradni,
 Boście przysięgę waszą niewinnie złamali,
 Zescie się potajemnie nappierwej poddali.
 A Ty koile żeby Ci Diabeł urwał brode,
 Bosi Ty w świętych zamysłach uczynił przeszkode.
 I Ty byway zdrowi Panie, co się dał przechupie,
 Będą też z Ciebie w piekle Diabli skóra kupie.
 I Was stare z młodemi zegniam plci niewiescie
 Ktorescie wraz zamknięte z Nammi były w mieście.
 I Was Przedmieścia zegniam, byście zdrowe były,
 Ktorescie dla Nas własnych Domów odstąpiły.
 I Was zegnamy Domy, ktorescie zgorzały,
 Zescie się obcyom Ludziom Zakradać nie dały.
 I Was zegniam z tych Domów popioły, ktorescie
 Po Ziemi są od Wiatrów rozprokone w reszcie.
 I na ostatku dziegla cynicie Narodowi,
 Bywaycie y Wy zdrowi Panowie Grodowi.
 I Ty Akademia niech Ci Bóg da zdrowie,
 Z której zamysł nie wiedney znajduje się głowie.

Niechaj to pożegnanie po świecie się wstawi,
Bywajcie zdrowi y wy, którzyście Łaskawi.

Spacer.

Czego w żadnych Kronikach nigdzie nie wyczytasz,
To się dowiesz z Krakowa gdy się ludzi spytasz.
Taki ci, który przysięgł broni świętej Wiary
Od Moskwy traktowani jak młody, tak stary.
Ci, którzy honor, Dobra Dostatek ofiary
Dla Boga porzucili, azardując życie
Nawet poprzysiężone opuścili Łony,
Szkli po świecie nie wiedzieć w które świata Strony,
wokół których były Spisy y Patawze
Patrzyli wrzyścy ludzie na nieszczęście nasze,
Co niżej opisane pokażą rany,
Chceć wiedzieć gdzie idziemy, nauczą Stary.

Stacya I.

w Brestawskiej Kararnie czytaj kto tylko tu stanie,
Krakowscy, Sandomierscy, Sanoccy Ziemianie
Wolność, Wiary, y Prawa chce mieć w swojej mocy,
Piechotę dziś z Krakowa tu stanęli w nocy,
Który przez Zradę wpadli w taką ciężką błądę,
Bo ich gnali jak bydło na wieczną szkodę,
A ci, którzy nie mogli iść tak jakochłani chcieli,
To bliźni na swych plecach znaczne od Kolb mieli.
Patrzajcież! co to z Nami dzieje się na świecie!
W jakiej my dzisiaj błądzie, wy jutro będziecie.

Stacya II.

Chceć w Szlachmieniu dowiesz się, tylko czytaj, snadnie
Niewinnie spoczywali tu zabrani dwa Dni.
Złoczyli który Szlachta broni Wiary chcieli
W uciśnieniu w dwóch Stajniach jakoś się widzieli.
Tu Nas w drabinach siennych na wozach przywiezli,
Jednakże Nas nie bili, byli na Nas nie zli.
Ale z Nas nikt nie wiedział, gdzie pójdziemy o tym,
Co się z Nami podziało, to wszystko nie potym.
Co większa iż w złośnym Woitwóztwie Sami
Miarkować nie mogliśmy, co się dzieje z Nami.

269.

Wy którzy się dowiedziecie, mieycie w swojej myśli,
Strzeżcie się, byście w biedę, w którą my, nie przyszli.
Stacya III.

Niechaj przed całym światem ogłosi Winiały
Bo nas tu każdy widział jak młody tak stary.
Przeżyło dwiescie Nas Szlachty na spoczynek nocny
w tej nowej Austeryi tu stanęło mocney.
My, którzyśmy się do tej dostali niewoli.
Stypkę o tym, każdego wiem że Serce boli.
Każdy ma żal nad nami, kto nas tylko widzi,
Jak nasi Katołicy, tak niewierni Żydzi.
Patrzajcie teraz każdy, co się dzieje z nami,
Jednak my z łaski Bożej nie będziemy krami.

Stacya IV.

Możesz się tu dowiedzieć każdy w Pałanowie,
Ze obstarżę za Wiary stali tu Panowie
w bardzo uczciwym miejscu, w Parysowskim Dworze
Leż uśpienie większe w świecie być nie może.
Bo mniey od Nas Moskali stało w całym mieście,
A tu w jednym budynku Szlachty było dwiescie.
Napchali Nas na kupę jak do beczki śledzi,
w takiej teraz niewoli Polska Szlachta siedzi!
Wzcie kto chce, by nie siedział w takowym arefkie,
Odstąp wolności, Prawa y Wiary na refkie.

Stacya V.

Niechaj wie Niebo, Ziemia, Świat, y Ludzie o tym,
Co się tu teraz stało w Szafrowie, na potym.
Ze tutaj wolni Szlachta w niewoli siedzieli
Zeby to, którzy ieże nie byli wiedzieli.
Tak wielka Austerya zaś tak ludzi siła
z Dwoch Województw, y z jednej Ziemi pomieszcza.
Krahowscy, Sandomirscy Sanoccy w tej mierze
Stali tu, co przy świętej obstawali Wierze.
Na coż teraz przyszedł mój Wolny Naródzie!
Coś zwykł był być w rękopach musiałeś stać w smrodzie.

Stacya VI.

w Opatowie tu stali Polacy mirerni,
 Wyznają Katolicy, y Żydzi niewierni,
 Których na wozach Moskwa więcey niżli dwieście
 Na noc tu lokowała w Szymikowym Mieście.
 Kędy liberum veto mieli tu Ziemiańskie,
 Tam na gnoju Nam leżec' kazali Poganie,
 Co większa, że y wynisć żadnemu nie dali
 Wszystko musieli czynić tam, gdzie Sami spali.
 O! Boże! wyrwijże Nas z rąk tego Narodu,
 Bo Nam nosy popuchły od wielkiego smrodu.

Stacya VII.

w Zawichojcie w tej Stajni przed Ratuszem w Mieście
 Stało w niewolę więtych Szlachty przeszło dwieście
 A z przyjazdu do Miasta czterysta z okładem
 Który Wiary bronili sprzyjęgłym przykładem.
 Patrz na Rzępę, jak biedna, atoli
 Przez zdradę nieporęczną zostaje w niewoli.
 Y co się tu z Polskimi działo pachotkami
 Że w gnoynicach na Wozach więzili Ich wolami
 Lecz doczekamy tego, iż Bóg cud pokaze
 Że zdrajców Narodowych za Nas wiecznie skarze.

Stacya VIII.

Niechaj przed każdym iawnie opowie Lalkików,
 I taką pompą Moskale więzili Niewolników,
 Których w Krahowie wzięli przy Wiary obronie,
 Tu między Lasy wiozą ku wschodowej Stronie.
 Ani Mszy świętej słuchaj, ani do spowiedzi
 Nie dopuszczają tylko Nas wiada jak Niedzwiedzi
 Do miasta wieżdzącym na swych trąbach trąbią
 A drugich o lada co palakami rąbią.
 Zmiłuj się Panie, oddal od Nas tę niewolę,
 O której tylko słuchaj, aże uszy bolę.

Stacya IX.

Kiedy po Nas wiadomość zoftaie się wszędzie,
 Niechże y tu w Janowie wpystłim iawnie będzie.

Justy

Tu staty wolney Matli zniewolone Dzieci,
 Niechay sie po Swiecie ta Stawa rozleci.
 Chceć wiedzieć Cytelniku, jakie nape życie
 Woż nas jak niewinne Owce na Zabicie.
 Co wiekpa, tak sekretnie, że sami nie wiemy
 Jak prędko dobrej mety lub zły dojdziemy.
 Jależ tu teraz pomocy mamy z naszych Braci.
 Już o nas zapomnieli, niechay Im Bóg płaci.
 Bośmy Wiary, Wolności serdeczenie bronili,
 Niech Bóg skarże tych, którzy wraz z nami nie byli.
 A Wy Dracy, co naszey biedy się cieszycie
 Poniesiecie niewoli dość za nas sowicie.

Stacya I.

Przypatr się nieszczęśliwej na świecie odmianie
 Kralowscy, Sandomirscy, Sanoccy Ziemiańscy,
 Który w pięknych Polojach przebywać zwycajny,
 w kuziebrzeżynie tu stali, jak widzieli w tej stajni.
 Co na miękkiej zwycajny zasypiać pościeli
 Na gnoju jak bydło w barłogu leżeli.
 Za to, że wolność, Prawa, y Wiarę zepsutą
 Naprawie chcieli życiem, y szczera pohuta.
 Wiele nas było, tym ci oświadcza dowodem
 w dwóch Stajniach rachowano nas sześćset z okładem.
 Wy Bracia pozostał Pana Boga prosicie
 Żebyście w takiej, jak my, nie bawali chłopcie.

Stacya II.

Niechay po nas pamięć ma taką Komorów,
 Tu nas prowadził Panin jak swoich ogarów.
 Ogaram wozy sianem stali, dogadzali
 Nas zaś na górze furę pędzili sadzali.
 Do takiej teraz Polska powagi przychodzi,
 Że się Moskalom Szlachcie jak psów wódzie podzi.
 Dwiescie tyłko wieścią nas wożą wozami,
 A czterysta z okładem piechota przed nami.
 Za tośmy mili Bracia przyszli do tej kary,
 Żeśmy nie dali gwałcie Dysydentom Wiary.

Stacya XII.

Y tu się każdy może dowiedzieć w Tykowcach
 O Wiary broniących Nas niewinnych duszach,
 Jak Nas wzięli niemając żadney na Nas winy
 I tey, żeśmy swej własności bronili, przyczyny.
 Gdyby same Gosińce wymówić umiały,
 Przed Światem naszą biedę by opowiedziały,
 Który tak doskonale pióro nie określi,
 To każdy z Nami czyni, co sobie wymyśli.
 Przy macieci mili Bracia to uszy, tho w pamięci,
 Słuchajmy ten, który się z tey biedy wykrył.

Stacya XIII.

Kto ciekawy, spytań się, kto tu stał w tym miejscu?
 Ręka Polska w Moskiewskim areszcie.
 Lecz podobno zapłaczesz od ciężkiego żalu
 Nad niewinnemi Bracia, co stali w Sokalu.
 Uważaj żal naszej Polski, a kochanej Matki,
 Kiedy cierpiące teraz widzisz, biedne Działki.
 Który Wiary prawdziwej, w której się rodzili,
 Między wolności i Praw Gocyjących bronili.
 Wy Bracia chyba byście byli wyrodkami,
 Żebyście nie uznali, co się działo z Nami.
 Wszak y Przedkowie Wasi w teyże żyli wierze,
 A wy drudzy z Lutrami wchodzicie w przymierze.
 Ale Bóg nasz Stworca czas dysponować umi
 I drayców do dzieńszego plemienia pottumi.

Stacya XIV.

Tu stali niewolnicy Polscy w Tartakowie
 Którzy za Wiarę zwięzłach zrobili w Krahowie.
 Tych ci niewolę, iawną oświadczyć racyą,
 Iż się na Moskiewską zdali dyskretyą.
 Ale tu każdy widzi, wialicy my wygodzie,
 Zwyczajnie mądry Polak, też że już po Schodzie,
 Bo Nas niecierpię Gródzlim niewątpliwym zwiedli,
 Żeby tysiąc Szatanów Łatę zdradę ziedli!

Aż na co się na Jech złoto łabomili
 Żeby wraz w jednym piekłe z Lucyperem byli.

Stacya XV.

Kto ciekawo spyta się Ludzi w Stojanowie,
 Justali Zaonych Ojców Stawni Potomkowie.
 Których Prędhowie z łóty wolności nabyli
 w Wierze prawdziwej żyjąc Prawa Stanowili,
 Przed których Męstwem prawie wszystkie Państwa Drzota,
 Tu się musieli mieszać, ach smutek nie mały!
 Chcąc wesprzeć wolność Prawa przy wierze oczystej
 Do tej się tu dostali Jacy przezroczyści,
 w których Wiatr zimny w nocy dohuczał nie mało,
 Y wszyscy też dobrze gryzły delikatne ciało.
 Ty który to przeczytałeś, wzbudź żal wielki w sobie
 A prosz Boga, by się to nie dostało Tobie.

Stacya XVI.

Pyta się, jak My przyszli tutaj do Rzeźniczek?
 Piechota Nas pędziła z pierwszego Miasteczka
 Po błotach y po groblach po piaskach. leż. z Drogi
 Drugim z wielkiego brudu aż popuchły nogi.
 Nazajutrz Nam niektórym Mosz wysłuchał dale
 Y Nędz przyszedł pierwszy raz co się spowiadał.
 Ale który mieli brać ranną Komunię
 Nie mogli, bo Im Moszwa zrobiła manię.
 Boże Stworco Panie nasz, my pragniemy Ciebie!
 Na coś Nas dał tym kłom odrywając od Siebie.

Stacya XVII.

Tu w Krzemieniu trzeba by na twardzym Kamieniu
 Pamięć wyryć, ażeby na krzemieniu.
 Żeby o hilkuset lat wokoło wiedzeli
 Że tu Kralowsy Szlachta u Tyda siedzieli.
 Sandomirscy, Sanoccy, a to, że za wiarę
 Życie swoje oddali Bogu na ofiarę.
 Nie darmo Dłuski Moszawa pijanicą zowią
 Bo Nas tylko po Domach szynkownych stanowią.
 Na gnojach stać musimy, przy gnojach smrodliwych.
 Miły Panie odpędz tych Diabłów od Nas dzierwich.

Stacya XVIII.

Idziemy w Janpolu stali Wiary broniciela
 Podróż odprawiający przez cztery Niedziele.
 Sześćset przešlo w niewolę wziętych oczywiście
 Na Wozach, y piechotnych, jako widzicie.
 A Ci, co związek wzięli Panowie figlarze
 Choć się wyfiglowali, to Jech Bóg pokarze.
 Nie da Nam krayowy czynić, bo to Jego sprawa.
 Idziemy Wiary bronili Wolności y Prawa.
 Ci zaś, którzy niedbaią o wolność y wiarę,
 Niechaj dopiechłaidą Diabłom na ofiarę.

Stacya XIX.

Niechaj tu w Jeopolu ta pamiątką kwitnie.
 Że tu Polacy byli cierpiąc gwałty z bytnie.
 w Wierze, Prawach, wolności, teraz Sami w Sobie,
 Wolnym będąc, gwałt cierpi każdy w swej Osobie.
 A czyż to kiedy w świecie jest praktykowana,
 Wolnym będąc, ponosić nad sobą Tyrana?
 Który okrutnie całe prawie Polskie plemię
 Chce wygubić, jak swinia wszedłszy w cudzą ziemię.
 Jak Polskę spłądrowali, jak pastwisko swinie,
 Niechże każdego kula pierucha nie ominie,
 A przyczynców tej zguby, co oziębli w Wierze,
 Niech Diabeł po jednemu do piekła pobierze.

Stacya XX.

Idziemy w Zaslawniu stali, My to a nie Inni
 Za wiarę wojujący Polacy niewinni
 Przez zdradę zostający więziliem Labiryntu,
 Który, Takimi w jednym zrobili momentu.
 Nas tu 600. z okładem mieści się w tym mieście,
 Do Piechoty 400. a nas przeszło dwieście.
 Leż tu spowitych mamy nad Zwyczaj potężny,
 Szczęśliwe Miasto Jasne oświeconey Słuszny.
 Mamy wielką nadzieję, że Nam Bóg pozwoli,
 Może Nas z tego Miasta uwolni z niewoli.
 Dopiero bym

Dopiero bym zostawił pamiątkę o Tobie
 Wierną, y opisałbym tę szczerliwość w Tobie,
 moglibyśmy z przyczyny Pańskiej być swobodni
 Aleśmy pono Zastli tak wielkiej niegodni.

Stacya XXI.

Y tu, kto chce, dowie się w Ładach z tych wierszy,
 Jaki był odpozynek dwudziesty y pierwszy.
 Myśmy tu stali, cośmy Wiary, Praw, Wolności
 Bronili, choć ie przy swej utrzymać całosci.
 Tydzień My tu spojrzeli nie w żadnej wygodzie,
 Tylko w nieznośnej biedzie między wzami w smrodzie.
 Leż niewinność Pan Bóg w tym Zastawił nasze
 Cudownie, jawnie wszystkim pokazał przez ptasie,
 Bo w marce, nie zważając na to, jak koni idzie,
 Ptaszyna spoczywała na Kozachy dzidzie.
 Widział to Ten Chorąży, co Nas miał w Komendzie
 Y napych godnych Wiary dosyć świadków będzie.
 Zaraz witay Królowa wszyscy wykrzykneli
 Ci, co swemi oczyma taki cud widzieli.
 O! Boże! przez twe cuda wyrwij Nas z tej karni,
 Niech nad Twemi Sługami nie pastwią się błażni.

Stacya XXII.

Tu Nas oblokowali na nocleg w Płonny
 w uciśnieniu, to słowem wyrażam nie płonny.
 Bo w Staience mizernej y w Izbie ciasnej,
 Patrz, jak biedę cierpiemy, choć w Ocyzynie własnej.
 Drudzy musieli nie spać, bo nie dali słomy,
 Żeby w Polszcze nie były takie lichy domy!
 Bośmy tu Nocleg mieli najgorszy w tej Stagni
 w niewoli do iakiej My nigdy nie zwyčajni.
 Żebyśmy nigdy o tym miesie nie styżeli!
 Bośmy dosć nieporównywy wygodę w nim mieli.

Stacya XXIII.

A tu już w Miropolu nasze spojrzeli talu,
 Bo Nas tu połączyli między haydamaki.

Żelmy Wiary bronili. wszak y Dawca wiary
Od Żydów takiej nabył przy swej mecie kary
Że był między Lotry policzony spolem,
y Nas z rabownikami złączyli ogolem.
O! Boże! jeśli wola w tym się twoja dzieje,
Nie daj Nam dobrej tracie w tym Smutku nadzieje.

Stacya XXIV.

Jawna po całym świecie y to rzecz nie nowa,
Niech się tu skolicznie dowiedzą z Cudnowa,
Że z dwóch górnych Województw y Ziemi złączeni
Stali Szlachta, w Krahowie którzy związek wszczęli.
Wiesz dobrze Cytelniku, nie wyrażam za co,
Bo byś chyba na świecie musiał być łada co.
Wszak y w tych Stronach stali Rycerze ciż Sami,
Łożę z Niemi podziało, co y teraz z Nami.
Pobrali Kapelanów, wraz y naszych Braci,
Niech wam wszystkim niedbalcom wspólnie Bóg zapłaci.
Bożebyście wraz z Nami na Wiary obronę
Spisali się, toby Nas nie wzięli w tę stronę.
Lubo niektórzy się też teraz z Nas śmieją,
My ludźmi, wy błaznami na wielki bzdzieją.

Stacya XXV.

w Słobodyszczach jak widzieli w tym tu pustym gmachu
Zkąd przed haydamakami Żyd upadł ze strachu,
Po całonocnym mrozie spoczynek my mieli
O którym ludzie w świecie jeszcze nie słyszeli.
Tak o Nas iednak byli pamiętni y dbali,
Surowego nam mięsa na spoczynek dali
Chleba, ale kropelki niechcieli dać wody,
Takiej my nie użyli w tym miejscu wygody!
Z Izdebli Nas wygnali do Stajni tak wiele,
Że się nie było gdzie na gnojne pościele.
Na dwor puszczać niechcieli, choć była potrzeba,
Większych uisków iuż tu wyiskaić nie trzeba.

Przypn

Inszym życie z śmiercią się równało na refcie,
 Żeby nikt nigdy nie był w takowym areszcie!
 Także Bóg cud swój za Nas w tym pokazał onym
 Ośm koni zgorzało w domu zapalonym,
 Płaszczere y Pistolety, ośm Karabinów,
 Żeby y wryśkich ogień spalił skuranych synów!
 A o, co za przyczyna ruiny w Koronie,
 Niech ten piekielny ogień na wielki pochłonie.

Stacya XXVI.

Jeżeli się kto zechce dowiedzieć rzetelnie,
 Dowieść się, już my stali iak widać, w hotelnie,
 My Szlachta z dwóch Wódzów, wraz y ziedney Ziemi
 Krahowskiej, Sandomirskiej, y Sanockiej z Niemi
 Zabrani od Moskalów przy Wiary obronie
 Chcąc ja przy dawnych Prawach mieć w Polskiej Koronie
 Niechże się to po całej Ojczyźnie rozgłosi
 Co 600. Szlachty od tych Kalwinów ponosi.
 O! Boże! daj doznać szereg sliwego kształtu,
 Niech Wiara Katolicka już nie cierpi gwałtu.

Stacya XXVII.

w Hodorhowie tu tydzień staliśmy w pogodę
 Ciasność cierpiący, bardzo wielką niewygodę.
 Al skoro w dzień targowy zaczyna być z plota
 Dopiero Im do Marszu przybyła ochota.
 A tak Nas przez cały Dzień gnali w wielkiej mokwie
 Żeby się pies na parol nie poddawał Moskwie!
 O! Boże! przyjmij od Nas za wdzięczną ofiarę!
 Bo to za twoją świętą ponosimy wiarę.

Stacya XXVIII.

Stanęwszy już w Hastowie na końcu Granicy
 Nie dając Polce Wiary wywierać na nice
 Prawa, Wolność przy swojej trzymając istocie
 Tu Nas od dotu gnali do góry po błocie.

Potym stanęwszy w mieście, z Izby Nas wygnali,
 My w Stajni, a Moskale Sami w Izbie stali.
 Bywaj już zdrowa Polsko, zegnamy Cię spotem
 Wraz wszyscy, co Nas z Ciebie wynoszą ogółem,
 Niech Cię Bóg konserwuje w wolności i w Wierze,
 A przeciwnych niech piekło w swe jarzmo pobierze,
 Żeby pod Lucypera zostali rządami
 Za figle co w Oyczyźnie porobili z Nami,
 Za zdrady, przewrotności, za Prawa zgwałcone
 Niech wiecznie kufy piją w piekle wyplacone.

Stacya XXIX.

Witajcie Wasilhowie! Kray to już jest cudzy
 Nam zimno stać, niemaż gdzie umierać drudzy.
 Jak to Nas przyjmiecie do Siebie Lubowcy
 Ciadność gnoj w oczu szczybie, i zimno jak owcy.
 Co w Polrze obyczaje Moskale ganili,
 Tu się z swoim porządkiem teraz pochwalili.
 Moskal w Polskę przyedzie, to stoi w pokoju
 A Polak w Moskwie w chlewie musi stać na gnoju.
 Niechże tu przybawia, a nie godni ludzie,
 Żeby mieli w tak lichy o porunek budzić.

Stacya XXX.

Doszedł się nacierpiawszy w tej biedzie kłopotaw
 Staliśmy na Noc we wsi, co ja zowią Kotów
 Na folgę dla spoczynku przy takiej wygodzie
 w dwóch chlewach nie nakrytych, w nieścianym smrodzie
 Swińskie chlewy Nam dali górą nie nakryte
 Doty w Ziemi okrutne do kolan poryte.
 Szparami wiatr dokuczał, z góry kapie w oczy,
 Od biedy ledwie Dupa z ciała nie wyskoczy.
 Niechże nikogo, nawet niewiernego Lysa,
 Na całym świecie taka nie potyka bieda!
 Przyczynom tej ruiny niechaj Bóg nadgrodzi!
 I do się nad Swoim Narodem przewodzić nie godzi.

Stacya XXXI.

Już tu wszyscy w Kijowie odpoczynek mamy
 Boskiego Zmiłowania wszyscy wyglądamy
 w Łambu Pierzarskim wszyscy w Koszarach siedziemy
 Nie wiedzieć jak się już ztąd w Polskę dostaniemy.
 Try Konfederacye w Kijowie, dość Gości,
 Y Marek Karmelita siedzi w osobności.
 Boże! widzisz, za co tę ponosimy karę
 Iżśmy obstawali za wolność y Wiarę
 A wyprowadzi już Nas ztąd, y przywróci swobodę
 Niechaj mamy w Ojczyźnie dawną Polską Zgodę.
 Przeciwnicy zaś Wiary niechaj złamią szyję
 Y ten, który przeciwny, niech w Świecie nie żyje.
 Niech potłumieni będą na wieli Poganie.
 We wszystkim Twoim wstade, utnają o. Panie!
 A teraz com napisał w tej zostając biedzie
 Niechaj na chwale Boskiej ten wiek wieczną udie.
 A jak mnie z tej niewoli Pan Bóg wyprowadzi
 Co opiszę, będziemy wszyscy czytać radzi.
 Kopia Uniwersatu Królewskiego.

Stanisław August Król Polski Ł.

Kiedy nam moc okoliczności nad Prawo silniejszych mówić w "romana"
 dzeniu Stanów do Narodu Prądom naszym powierzonoego dotąd nie dorwa"
 lata, rozumiemy być obowiązkiem powołania naszego, a bardziej ie"
 szeze czujemy w tym pobudki Ojcowskiej o Narod troskliwości, abyśmy dali
 słyszeć Głos nasz przez niniejszy Uniwersał, Wzajem w obec y, ka"
 żdemu osobna, komu by o tym wiedzieć należało.

Przeniknieni jesteśmy do gruntu i Era uważając, jak są rozwinięte
 wryskanie Państwa wewnątrz składające sprężyny. Latamowa"
 ny mocą Orga po większych częściach Kraju bieg sprawiedliwości.
 Imiekrany w administracyi dochodów, y wydatków publicznych po"
 rządach. Roztargniona aż szczupłego Krajowego Wojska Zwiernobola
 y cała, skład w ogólności całej Narod formujący na części rozsypany
 Kalif

Iżalib można patrzeć suchą zrzecią na kraj kwitnący y obszerny częścią spustoszony, na zniszczone najołszone tegoż Kraju Cześć, na handla zatamowane, na miasta w popioł obroczone, na wsie z mieśzanicow, pola z Polników wyzute, y bez uprawy leżące, na oderwanie od ust Obywatelskich ostatniego kawałka Chleba, y na całe te Prowincye żyznoszą ludność dotąd najszczęśliwszą a teraz samą tylko nędzą y pustynią okropną postać okazującą.

Od tego czasu, w którym głos Ludzi z równości do Panowania Nas powstał, szczególnym prac, Starani, y troskliwości Naszych było celem, ażeby kraj ten do zupełniejszego coraz przechodząc w szczęśliwienie, mógł być zawsze swobodny, obfity, y wolny.

Tym Nas ciężiej ugina terażniejszą czasów nieszczęśliwość, im większą komu godziło się dobra powszechnego nadzieję. I poczynając od Panowania naszego Narodowych czynności zbiegły się okoliczności, jedna od drugiej zawilsza, a na ostatek uciśk przytomnego nie szczęścia, umknął obraz przyjemny przyszłych pomysłowości.

Nie tajne Nam są przeciwnie tłumaczenia postępów Naszych z powierchownych tylko pozorów poymowanych, lecz w tym odpuścić ię niewiadomości, staniemy przed Bogiem Spodzie bez bojaźni, a przytrości własnej krzywdy w powszechnych topiąc dotkliwosciach, znamy to dobrze, iż Narodowi, nie Sobie żyć powinniśmy. Znamy, iż winniśmy w czasach Zawitych, ciężkich, y niebezpiecznych nie nado pierwej naterzać moc rostopności y starania, co by dla Nas osobiste przyniosło niebezpieczeństwo, lecz nado co by całosci y uszczęśliwienie powierzonego Rządom Naszym Ludu sprawować, y przyspieszyć mogło.

Upewniamy Cny Narod z Krwi Zaszczytów, z siebie świadectwa czynności Pródków Swoich zawsze dzielny iż nie przestaniemy wszystkich udzielonych Nam od Boga sposobów nado obracać, wszystkich staran, abyśmy Wiarg S. Katolicką Rzymską oraz im dependencyą y sposoby Narodowe, apny nich spokojność Matkę obfitości y Dostatków utrzymać mogli.

Mamy u Bogu ufność, iż pobłogosławi w tym dziele naszym, y pozwoli na koniec usunąć ciemny y groźny obłok, miedzi dawnego Poloję cieszyć się pogodą. My o Narodowej dla Nas wierności, a dla Swobod swoich gorliwości wzajemnym skutków pomysłnych świadectwem przeświadczeni zostaniemy, ani pomysłnym w tak odległej nadziei, żebyśmy ię dożyć nie mogli. Iż Pan Zastępów ten pożądaną zbliży moment, a Wy Zani Obywatele Narodu mające w Nim ufność, miycie oraz nieprzelamaną wiarg w prawdziwość o dobro wasze nierozdzielnie, o którym Was jako natury czyste upewniamy Zrownia, y wszelkich od Dawcy Darów pomysłności życzymy,

Życzymy,

Życzemy, y żeby ten Universal był każdemu wiadomy, do Grodów
 go rozciąć rozchazaliśmy. Dan w Warszawie Dnia 7. Lipca Ro-
 ku 1769. Panowania naszego piątego Roku.

Stanisław August Król.

Kopia Listu JW. Bierzynskiego do JO. Xcia Smę Woiewo-
 dy Lubelskiego Die 27. Maja 1769 z Obozu pisanego.

Niech Mięto w Łasce y Sentymentach JO. W. X. Mści Dzieja
 nie wini, że dla wsparcia publicznego Interesu ciągnąc z Par-
 tyą moją, nieodbitym sposobem przyszło mi obozować pod Medyką
 bo znając dowody, y czystą myśl JO. W. X. Mści Dzieja dla Boga y
 Ojczyzny nie uczyniłbym kroku do zawadzenia z tak liczną apy-
 stencją o Dobrą Pańską; y lubo do żadnych nie znam się zasług
 ufam, że wysokie zdanie, y zważenie przyczyny usprawiedliwi
 mię w Sercu y Respekcie JO. W. X. Mści Dzieja ztę nieucron-
 nej potrzeby, ile że podług możliwości zachowana była skromność.
 Z tego miejsca ruszam prosto do Sądowej Wisni wraz z JW.
 Sanochem Marpathiem Jmym Starostą Kaniowskim dla autho-
 ryzowania go Marpathiem Generatem Ruffiego, ztamtąd za kraj-
 wszy w Chelmskie, zamierzam y w Wództwo Lubelskie sięgnąć,
 gdzie za cel powinności mojej kładę rozkazy JO. W. X. Mści.
 Dla wykonania wdośrobie i ubiectum zdatnego do dalsz. Racz
 JO. Panie wskazać go, a Ja starania, y czynność moją wtey
 mierze powodować będę za skiniem Pańskim, tyżko suppluię
 Mię wreszcie wiadomością przez domanego umysłnego, aby mię do-
 iechał w Marszu. Oddać mię nieskonczoney Łasce y Protekcyi
 zapisując się z najpowinnościowym Respektem y upanowaniem etc.

Extra kt Aktu Konfederacyi Woywka Korony obouga Za-
 ciagow.

Ad Officium & Acta Presentia Castrum Capiti Chemine perso-
 naliter veniens Jussus Xaverius Kotarkowski obtulit eid. Offi-
 cio Presenti, et ad Acticandum porrexit Extractum Actus Confe-
 derationis Exercitus Regni utriusq. auctoramenti Ex actis Castrum
 Radomien depromptum infrascriptum tenoris sequentis:

Ad Officium & Acta Presentia Castrum Capiti Radomien persona-
 liter veniens Mgchus Sigismundus Bernin'ki Ensigne Mści Stanisław
 Exercituum Confederationis Incliti Palatinatus Sandomy, & Dic-
 trictu Sandomy Rothmagister obtulit eid. Officio Presenti

et ad inserendum in Acta presentia porrexit Actum Confede-
rationis Exercitus Regni utriusq; Authoramenti infrascriptum
tenoris sequentis.

Wzajemny coraz szerzące się nieprzyjacielskiej Relii okrucieństwo y
tyrannie nad uciśnionym Narodem Polskim spokojność zewsząd
zachowującym przy niewinności, szczególnie, y wiekami okupionych
Krwia, Mordów Swobodach, nie tylko gwałtowne z oczu powpe-
chności wywiskają, ale nie tylko obijają się o Same Nieba wymu-
sają dągłosy ale na ostatek do tej prowadzą rozpacz, że y za-
grzebieni przed wrogiem nieprzyjaciela w zaciśniętej domowej nie-
mianie y Obywatele do obrony drogiego życia, majątków, y krwi
swojej powstać przymuszani, widząc y przeświadczonemu będąc
iako Rosyjskiego Wojska Kommandy przesładowe zaciętych Pa-
trystów, Familiantów, a Obywateli Narodu tego broniących upad-
ku dwóch najznakomitszych Niebieskich Darów Wiary, Ka-
tolickiej Rymskiej, y Swobod Oczyszczonych od wieków nienarupce-
nie chowanych, a teraz przez moc nieprzyjacielskiej sily uschny-
lonych tudzież Pardonami y biorąc na parole w potyczkach w-
niewolę, przewyższającym wyrażenie okrucieństwem mężcz, zabie-
iają ucinaniem rąk, do figur Zbawiciela Pana, Męce dla Narodu
ludzkiego, y śmierć podjętą wyrażających przywilejowaniem, y
u nich na śmierć spisami kłociem, do naga rozbieraniem, y
pupkaniem na igrzyska Korakom, którzy ubiegając się iak do-
mety, spisami kłociąc, zabijając tyranisko pastwią się po
wszystkich Wodach, Ziemiach, y Powiatach, Narodowych, du-
dzi do służby swojej zabierają, zwyczajem swoim mundurując,
y tyle zamierzają korzystać, aby Wojska Komputowe Narodu
dobre między Siebie zabrac y podzielić mogli. Preto My
Wojskowi Partyi pod ordynansie W. Imi P. Szaniawskiego
Cześnika Łomżyńskiego Regimentana Naszego sięgnionej, iednycie
Krwii żywiołem w młoty matce Ojczyźnie wychowani, y tej
złotem życiem, przyłączeni mocą Konfederacyi Presw. Wództwa
księstw, y ziem złączonych generalnie wszyscy stosując wpry-
kie myśli y czynności nasze do myśli y czynności Presw. Kon-
federacyi Barskiej, której Actus y wszelkie Sancita pro prin-
cipali Objecto Sobie biernymy, akceptujemy, y sacrosanctę Za-
chowane mieć chcemy, czyniąc doryć obowiązkom dobrego Patry-
otyzmu, y powinney za złote Wyługi Krajowi, tudzież tążąc

gorliwie

gorliwość naszą o całość i nienaruszenie Wiary i Rzymskiej Ka-
 tolickiej z mlekiem wyśpamy, a świętobliwie w kraju całym za-
 chowujemy, jako że uchylenie gwałtownych Ustaw Nowych, uni-
 każe na koniec tej niebezpieczności już u nas praktykowanej,
 abyśmy Ordynansami Komisarzy Wojskowej dopositowania nieprzy-
 iaciela, i dopanieśnienia regii i oręża na własną krew współ Bra-
 ci i Ziomków naszych przymuszeni nie byli, wzywamy się za ręce
 z współ Bracią naszą do miłego z Wojskiem Skonfederowanym
 sprzymierzonych Przew. Wództw, Licztw, i Ziem złączonych przy-
 stępiemy Związku, i nierozdzielny nieodstępności aż do po-
 danego Ocyzyzny uspokojenia wzięmy się wzajem, i jurejurando
 obowiązujemy, ofiarując krew i życie nasze na użytek stro ska-
 nemu, i ięzzącemu pod okrucieństwem i tyrannią Rosyjską Na-
 rodowi Swemu. Żeby zaś to świętobliwe i uroczyste sprzymie-
 renie się nasze zwykłym upoważnione było obrządkiem, zapra-
 szamy e medio nostri do Łaski Związku naszego Wojskowego Jm.
 Jm. Pa. Józefa Bieżyńskiego Podstolego Nowogrodzkiego Mar-
 szalka Konfederacji Przew. Wództwa Sieradzkiego jako Notum
 probitate Virum, i szczerych dla Wiary i Ocyzyzny Sentymentów,
 i danych wiele dowodów dobre Nam Znajomego Marszałkiem
 Związku naszego iednostaynemi ogłaszamy Usty: Obracamy Zawa-
 Ocy i Serca nasze na Znajome dobre publico, znanne w Ocyzyźnie
 czynny, i w Wojsku Znakomite zasługi W. Jm. Pa. Szaniawskiego
 Cześnika Łomżyńskiego Znakomitego JW. Kapłelana Kijo-
 wskiego Łomżnika, Partyi Malopołskiej Wojska Korony Re-
 gimentarza, i iednostaynym skryliem do Znalnego Wojskiem
 Naszym Związkowym Rządu i Regimentarstwa upraszamy.
 Wiele natym bezpieczeństwa Wojsku należy, aby naradze-
 nia w nierzach wojskowych nie były każdemu wiadome, bo
 z tych nieprzyjacieli Sekretu Dyspozycji doicie tatus może, za-
 czym dopomocy, i Rad wojskowych JW. Jm. Pa. Marszałkowi, ja-
 ko i W. Jm. Pa. Znalnemu Regimentarzowi przydajemy, i upra-
 szamy z miysc naszych dobrze Nam, i Ocyzyźnie Znajomych,
 i dystyngwującemi się Sentymentami i czynnościami Zarzycz-
 onych WW. Ich m. p. Teodora Dziembickiego Starosty
 Wartelskiego, Jm. Pa. Piotrowskiego Sotnika Nowogrodz-
 kiego Regimentarza Partyi Sandomirskiej i Wojska Skonfederali-
 wanego, Jm. Pa. Wawrynia Łotockiego Chorążego Znakomitego

Pancernego JW. Podkomorogo Chetminskiego, Regimentarza
Woyzka Zwizzkowego Partyi Ukrainskiej; z pomiędzy zaś
Ich Mśc. PP. Komendantów Woyzkowych Im P^a Wolffie-
go Kommandanta Chorągwi Husarskiej Królewskiej-
Sędzię Woyzkowego, Im P^a Rumiejowskiego Kom-
mandanta Chorągwi Husarskiej J. O. Xcia Im P^a Ge-
nerala Litem Podolskich, Im P^a Litwackiego Kom-
mandanta Chorągwi Pancerney Królewskiej, y Im P^a
Przaneuskiego Kommandanta Chorągwi Husarskiej
JW. Kapłelana Woynickiego, Im P^a Jana Swinog-
skiego Starbniha Ziemi Nurskiej Kommandanta
Inalnu Pancernego JW. Podczaszego Lit. z Cudziem-
skiego Autramentu Im P^a Galla Porucznika Re-
gimentu Konnego JW. Im P^a Lieutenanta Skone-
wskiego i medio nostri wybieramy, y wyznacamy,
obowiązując Ich Mśc. aby maturis consiliis wspie-
rali zdania y rozporządzenia Woyzkowe JW W. Mar-
szalka y Regimentarza Głównych Zwizzkowych.

Ale jawnie wiedzimy, że Woyzko nasze bez kompletu
Ludzi y Ich Mśc. PP. Oficerów Kompanii w Podolskim Au-
tramentcie, w Cudziemskim podobnie bez Ich Mśc. PP.
Szefów, Sztab Oficerów, y Kapitanów do powinności zostaje,
y wiele żołdu wybranego u nieprzytomnych Ich Mśc. PP.
Oficerów, Deputatów Sztab Oficerów, Kapitanów w do-
mach siedzących, y od obowiązku Służby Woyzkowej unika-
jących znajdują się, a w czasie terażniejszym nie tylko
z kompletowanie Ludzi, ale przytomność Ich Mśc. PP. Ofi-
cerów Kompanii, Sztab Oficerów y Kapitanów do ich po-
winności Woyzkowych arcy potrzebna y nieuchronna, Zapła-
ta Woyzku konieczna, przeto dopraszamy J. JW W. Mar-
szalka y Regimentarza Głównych, ażeby surowemi Ordy-
nanjami Swemi siłągneli Ich Mśc. do pełnienia powinnych
obowiązków służby, wraz z komportowaniem Pieniędzy Chorąg-
wianych, y Regimentowych, y zalecieli nieodwrotne kom-
pletowanie Ludzi. Subordynując jako Duple Woyzkowego
porządku

bez względu na Rangi y urodzenia chcąc mieć najściślejsze zachowanie, dopraszamy się J. W. W. Marszałka y Regimentana Inalnych, aby te nagrocyście in Executione utrzymywali. A iako Osoby, Honor y życia nasze mitą Ofiarę dla Boga y Ojczyzny w moc, wtańczę, y Prządę J. W. W. Marszałka y Regimentana chętnie oddajemy, tak ufamy nieptannie, że Swoich względów na pracujących, y dopełniających Obowiązków swoje skłpie nie będą w rozporządzeniu wakujących Rang y Mieysc po tych, którzy bez permissyi do dosyć czynności Ordynansom, y sta- wienia się do powinności swoich na czas wyznaczony uchyłali się, ~~nie~~ będą. Który to Akt Związku naszego iednomysłności, miłości, y nieodstępności spoięnego ogniwem aby był iako nayprę- dzej publico wiadomy, Ręk Naszych podpisem stwierdziwszy, do Księg Grodzkich Radomskich do Obłaty podajemy. Dado w Obozie pod Torowem Dnia 16. Junij 1769. Roku.

Józef Bierzyński Marszałek Wództwa Sieradzkiego, y Mar- szatek Związku Woyzkowy. Adam Szaniawski Regimentar- tan. Teodor Dzierżbicki Starosta Wątebski Konsyliarz. Józef Trojan Gostrowski Regimentarz y Konsyliarz m. p. Wa- wryniec Potocki Regim: y Konsyliarz m. p. Romuald Wol- ski Szczęsny Woyzkowy y Kons: m. p. Władysław Rumiejowski Kom- mendant Husarski y Kons: m. p. Zygmunt Motnicki Kommandant Pancerny J. K. M. i. y Kons: m. p. Józef Brzgniewski Kommandant Inaluhusarskiego J. W. Kapitelana Woynickiego y Kons: m. p. Franciszek Lubieniecki Kommen: Pancer: Chorągwi J. K. M. i. Jan Swinotęski Starbnik Ziemi Kierskiej Kommen: Inaluh Pancern: y Kons: m. p. Franciszek Gall Porucznik Kommandant pod ten czas Regimentu Prefektura J. W. Jm. S. Generata Skorowskiego ^{Kons: m. p.} Antoni Madalinowski Kommen: Chorągwi Husar: J. W. Koniuszego Kor. Józef Bilski Kommen: Chorągwi Husar: Buławy polney Kor. Mikołaj Trebicki Kommen: Chorągwi Husar: Sty. Kowalskiego. Bonawentura Tarnawiecki Kommen: Chorągwi Husar: J. W. Jm. Biskupa Krahowe n. p. Stanisław Sigłowski Porucznik Regimentu Raczyn- skiego protune Kommandant. Franciszek Olchowski Kommen- dant Chorągwi Pancer: J. W. Sty Janochiego n. p. Maxymilian

Chodakowski. Paweł Jazlichowski, Filip Stoniński m.p. Jan
Biesielierski Kommen: Chorągwi Pancer: J.W. Kapłelana
Lwów m.p. Józef Bonera Chyliński Kommen: Chorągwi Huszar:
J.W. Podkomorzego Kralowę. Et incontinenti idem offerens ob-
tulit Rotham Juramenti per Illr^m Mg^{cm} Josephum in Die:
rynadobierzyński Subdapiferum Nowogrodę Mareschalcum E-
xeritus Regni Confederationis expleti super munus Mare-
schalcatus Eiusq^{ue} tenoris Sequentis:

Rotha Juramentu wykonanego przez J.W. Imi Pana
Józefa Bierzyńskiego Marszałka in facie Wojska całego.

Ja Józef przysięgam. S. Bogu wszechmogącemu w Trójcy S.
iudynemu, że władzy Marszałkowskiej nad Wojskiem Związko-
wym inaczej używać, y rozporządzenia wszelkiego czynić nie
będę, tylko za radą y umową z Ichm^{ymi} Panami Regimenta-
rzami y Konsyliarzami, y póty, póki Oczyszczona do pożądanego
nie przyjdzie uspokojenia, tegoż związku nie rozwiążę, ani od-
stąpię, w przyszłych wśpłach utożeń y umów Sekretowi podle
głych nikomu nie objawię, Ordynansów żadnych bez wiadomości
Ichm^{ym} PP. Regimentarzów y Konsyliarzów wydawać nie
będę, y tegoż Wojska na żadne prywatne Interessa, ale
szczegulnie na Dobro powszechne, na obronę Wiary S. Rzymskiej
Katoickiej y swobod Narodowych Zaiżwać będę. Subordynacye
y Skromnosc w Wojsku aby ściśle zachowana była, przestrze-
gać będę, rygoru Wojskowego osobliwie in Criminalibus bez
wspólney z Ichm^{ymi} PP. Regimentarzami y Konsyliarzami decyzyi
rozciagać nie będę, y to wszystko, cokolwiek do Marszałka Związ-
kowego obrzadku należy, pilnie wypełniać zechcę. Tak mi Pa-
nie Boże dopomóż etc. Originale vero tam Eiusq^{ue} Actus, Confe-
derationis Regni, quam et Juramenti per Illr^m Mg^{cm} Ma-
reschalcum Exeritus Regni Confederati per Mg^{cm} offerens
rursus ad se recepit, et de recepto officium præsens quietavit.
Actum in Castro Radomiensi Feria 6ta in Gastino Festi S. S.
Viti et modesti Martyrum videlicet Die 16. Mensis Junij A. D.
1769. Ex Actis Castrenz Radomiensz rescriptum. Lectum per
Rudali. Correat Branwichi m.p. f. L. S. C. B. / Originale.
Eiusq^{ue} Extractus Idem Eius Offerens circa acta p^{re}sencia Ca-
strenz Capito Chenein^{em} reliquit.
Actum in Castro Chenein^{em} F. 2da ante Fm Nativ. S. Joannis Baptiste
proxima. A. D. 1769. Correat Ognice. Lecto per Sawichi.

221.

Punkta przez Stanów Delegatów z Wdztwa Sandomir
podane Konfederacyi.

Województwo Sandomirskie wiekopomnemi zaszczycone czynami
stanie dotąd w wierności nie skażelnej ku Wierze y Ojczyźnie
nienaruszone y nie poszlakowane. w bliskich Czasach czterech Mar-
szatków ma ogłoszonych, a żadnych unanimitate nec pluralitate
obраниch, wszystkich autentycznie po Grodach, Miastach y Miastecz-
kach publikowane były Uniwersały: Też Uniwersały wszędzie
chętnie przyjmowane były bez preferencyi. Skutków dopełniać
nie mogli Obywatele nie tylko dla Konkurrencyi wielu, lecz nie mając
żadnego bezpieczeństwa tej Wdztwa Inaczejnemi upoważnione Pre-
rogatywami, a zawsze przychylnie Wierze y Ojczyźnie, Bogu na-
prociw Słemu, y całej Krzywdzie, wiedno ogniewo spojonej obowiązku się
dać odpowiedzieć, y Sądowi podlegać, jeżeliby jakową popełniło prze-
ciwność. Zaś współ Bracia raczej ratunek z politowaniem y ubespie-
czeniem, niżeli surowość skazywać obligowani są.

Marzatek jeden ultra powinien być, y to zgodnie obrany, a nie inwe-
stowany, a przy nim Konsyliarze e corpore tegoż Wdztwa wraz
z Kommissarzami, którzy do wyprawy Inaczej Stan Obywatelów, uło-
żenie sprawiedliwe bez krzywdy uczynnie obowiązani. Te zaś wy-
prawy w swoim Wdztwie przy bezpieczeństwie obmyślonym dawane być
mają: Ponieważ odysane pojedynczo lub potrojno w daleki kraj być nie
mogą, nie tylko dla straty wypraw, lecz y zniszczenia Osób wyprawę dających

Respons nate Punkta czyli Resultatum.

Ad I^{um} Nuntium Wzpie nikt nie może, y wspaniałym zna każdy wpo-
wrochności, że Wdztwo Sandomirskie od Pradków swoich dobrym Pa-
trystyzmem, y wiernością ku Wierze y Ojczyźnie technących ma do sta-
wioną sławę, y zaszczyt nieposzlakowanej y nienaruszonej miłości ku
Dobru publicznemu. Ten Lustr zaszczytu tak znakomitego zdaje się
być nieco przyćmiony przez wyczerzenie czasu drogiego, y sposobnego
do ratunku Ojczyzny, y tężenia Sił z tymi, którzy czystą stać się dla
Boga, y, Swobod Narodowych Ofiarą.

Ad 2um Marzatków czterech liczyć Wdztwo nie może, ani tym
wymiarom trzymać się od dosyć czynności w materji tak delikatnej;
bo jeden Sam Siebie authoryzujący Marzatek Im. P. Kochanowski
nie mógł reputari w Wdztwie za Marzatką, kiedy Senatorstwie
godności z siebie nie złożył, bo to incompatible, być Senatorem
y Marzatką razem, bo ta dostojność tylko Stanowi Rycerskiemu
uprzywilejowana. Węć Sublatō fundamentō, sublatā superficiē
Lafli

Łaski In^{da} Rochanowskiego, a tym samym y Wdztwo nie może pro Argumento wniesć Uniwersatow Jego. Imy Pan Paryś lubo authoryzowany był Marszałkiem, ale jak przedko in proximiori Foro Castrensi w tymże Wdztwie iasne wytuszczenie zaszło uczynionych contra jurata strictè Sancta kroków In^{da} Paryśsa, y In^{da} Hrabia Tarnowski znaczny y Zaczny, a nie skonwinkowany niezym tegoż Wdztwa Obywatel na miejscu utracone do Łaski wezwany, y authoryzowany solennie został, jako Actus Elekeji podpisem wielu Obywatelów stwierdzony fusius świadczy, y legitymuie, nie może Wdztwo brać za fundament Uniwersatow In^{da} Paryśsa, ale In^{da} Hrabiego Tarnowskiego, y że extra medietullum Wdztwa, y in remotiori loco authoryzacja Łasza, nie powinno Wdztwo tłumaczyć Sobie tego za gwałt, y za nieważność, gdyż oboliczności publicznego uszczęśliwienia nie prywaty y arbitru, ani obrządku ~~ustanowionego~~ zwykłego wyciągata y wyciąga, ale najprędszego po Wdztwach podniesienia Łaszk dla generalności, a Wdztwo samo przyzna, iż tego in Corpore sui wykonać in Solennitate, na iakię się teraz załada, nie mogło, dla przeszkody, y okrucieństwa nieprzyjaciół Oyczyzny y Wiary.

Ad Illud. Iż współ Bracia zagrzewają Wdztwo do ratunku Oyczyzny przedniego surowością żadną, nie certują, ale Uniwersaty Marszałka authoryzowanego In^{da} Hrabiego Tarnowskiego do exelucyi chege przywieść, przymuszani są, y byli do pościagnienia Terminem, aby Wyprawy podczas wstępu z Wojskiem, y zastonieniu Wdztwa od nieprzyjaciela, do Wojska stawione były.

Ad Attum. Marszałek ieden iest ustanowiony y authoryzowany w obrządku solennego poprzyśiężenia In^{da} Hrabia Tarnowskiego: relegatis, ut premisum, prerogativis In^{da} Rochanowskiego y Paryśsa. / Pniesz: Wdztwu czyni się powołność y oświadczenie, iż wolno e medio sui wybrać, wysłać, y przydać Konsyliarzów, na ostatek zostawie ad generalitatem decyzya Łaski, a tam: tisper obraci Głównego Wojewodzkiego Regimentarza, y pod Jego wtadzę poddać y oddać wyprawy, aby z tymi Łącząc się do sprzymierzonych Wdztw, Księstw, y ziem atłaczonych, a tak Wdztwo da: wnym Łaszczytom pierwszeństwa w obronie Wiary y wolności przyda Lustru. Termin zaś responsionis transłaprowany iest do dwóch Niedziel przynajmniej, tylko Wdztwo niech iednoczy myśli, Serca y czynności.

y czynności swoje z Tymi, którzy czynią staranności usilne, y
niosą krew y życie in victimam sporządzenia iak nayprędzey
generalności, y uszczęśliwienia Narodowego.

Na ostatek daie opęga Wdztwu Konfederacya Sprzymierzonych
Wdztw, Xięstw, y Ziemi złączonych, aby do ustanowienia wypraw
wybrało z między siebie Kommissarzy do ułożenia, zkaż, y wie"
lebydzi powinno ludzi. Czyni oświadczenie Konfederacya wspo"
mniona, iż, gdy Wdztwo prywaty wszelkie na stronę uchylł a
szerze po dawnemu przystąpi do liczących, iak jest sposobne,
posiłków, wszelkie poważenie, które y teraz odbiera, mieć będzie,
y miłych w zaspokojonej Ojczyźnie zażywać będzie słodyczy
y zaszczytów, a Bogu nayprzyjemniejszą wywiąże się ofiarą.

Josef Bierzyński Marszałek Wdztwa Sieradzkiego Związ-
ku Wojska Koń. Rzędy Regimentarz Główny Wdztw, Xięstw,
y Ziemi złączonych. Adam Szaniawski Regimentarz m.p.
Teodor Dzierżbicki Starosta Wartelski Konsyliarz. Romuald
Wolski Sędzia y Konsyliarz Wojskowy. Zygmunt Motnicki
Konsyliarz Wojskowy. Rumiejowski Kons. Wojsk. Josef
Bielski Kons. Wojsk. Josef Brzeczowski Kons. Wojskowy
Jan Sułkowski Konsyliarz. Józef Romer Konsyliarz. Fran-
cisek Gall Pomocnik Konsyliarz.

Kopia Responsu od Jm. S^a Bierzyńskiego Marszałka
do JW^o Kapłana Sandomy Sotyka.

Do by nie skutecność zwracając kroki moje gwałtownie
dla wielkiej importancji publicznego uszczęśliwienia, miło by
mi było gustować w dopełnieniu żądź y chęci moich gościć
nia w domu JWWM S^a Dobry a w tej okazji mieć zaszczyt
z poznania, y zalecenia mnie Łasce y Sercu Jego.

Znam ja dobrze Sentyment JWWM S^a Dobry z mlekiem
wysrane dla Wiary y Ojczyzny, Nie wątpię, iż, jako w po-
szrodku Wdztwa pryncypalny pierwszy Senator technicz do"
był Patriotyzmem. Ich my Obywatele czyli nie Zagranic
JWWM S^a Dobry powinnym wezwaniem, czyli zapatrując
się na perspektywę Wdztwa swego, gdy w zawiązy domowej
uchylać ucha od wołańcych opośilk Nationalne zwykłe w ta-
koych okolicznościach Uniwersałów, poznasz JWWM S^a Dziel

iz z obowiązku gwałtownego sprzymierzonych Władztw, Sięstw, y Liem
 złączonych Regimentarstwa przymuszony zostałem nie mocą
 Wojska, ale Terminem pociągac uderzenia do wykonania powin-
 nych Uniwersałom dosyć ożywności. JWWM^o Dobry porządek
 two powarne, które do mnie przez Delegowanych Godnych Ichm^o
 Obywatelów y Urzędników uczyniś, zniewała mię dopowolnych
 Rozkazom Jego kroków, iz y Termin translaprować determino-
 wałem się, y opęga Władztwu in Resultato zostawiłem. Expli-
 kacye zaś moje publicznego Interesu ex prementī necessitate
 Prywat, y Obrządków podczas Pokoju zwykłych uchylaizcego, upm-
 że znalazę cenę w wysolim Zelanie JWWM^o Dobry. Mnie
 zaś domieścić tej satysfakcyi Zaszerecania się Zaską y do-
 brym Sercem, któremu mnie oddaie, z powinnym uszanowa-
 niem zostaiąc J. B.

Propozycye od Tronu J.K.Mci pro Die 20. Iulij 1769
 na radę Senatu ad deliberandum podane.

1mo Ponieważ Manifest Porty Ottomaniskiej Dnia 21. Iunij Ro-
 ku terażniejszego w Obozie Wezyrowskim ogłoszony, y Tłuma-
 czom Dworów Cudzoziemskich tamże, a Ministrom tychże Dwor-
 rów w Stambule podany wyraża, iz Rzępta złamana Traktat
 Karłowicki, y inne o złamanie tego Traktatu, w przytęzoney Ko-
 pii tegoż Manifestu wyrażone czyni zarzuty, J. K. Mę tro-
 skliwym będąc o zachowanie Przyjaźni y spokojności z Portą Ot-
 tomaniską, iżda Senatu rady, jakby złakowego mniemania
 Porta Ottomaniska wyprawadzona bydi mogła, y wiedzieć nie
 tylko opravdziwych Intencyach Rzęptey do zachowania tego
 Traktatu, ale też że go aktualnie, y we wszytchim dotrzy-
 mywała, y dotrzymuje.

2do Idy Sejm Ordynaryiny zopisu Prawa w Roku przeplym
 przypadaiący nie mógł bez zgromadzonych Stanów radzie
 o widocznych Rzęptey w tych czasach fatalnościach, które
 coraz bardziej szerząc się, w biegu swoim nie ustaią; J.K. Mę
 pragnie wiedzieć Senatu zdanie, iakieby sposoby przedsięwzię-
 te bydi mogły do pożądanego Rzęptey uspokojenia, z ucale-
 niem Wiary y wolności Narodowych.

3^{tio} Ze wszytchim J.K. Męci u Dworu Petersburskiego czynione
 Starania, ażeby Biskupi, Senatorowie, y Posel w czasie zgro-
 madzonych

zgromadzonych Stanów Rzętej gwałtownie przez Wojsko.
Rosyjskie więzi uwolnieni byli, dotąd pożądanego nie
sprawili skutku, J.K. M. zasięga Rady przytomnego
Senatu, aby jeszcze czynić, ażeby toż uwolnienie nastą-
pić mogło, jako też żeby Urodzony Czachli Podcraszy
Kor y Inni z areštu wypuszczeni byli.

Atto. Garnizon Fortey Kamienieckiej znajduje się w niedo-
statku żywności, a na utrzymanie tej Fortey wiele Rzętej za-
leży, y z Garnizonem Lubowskim także potrzebnym toż samo się
dzieje. Chce więc J.K. M. wiedzieć zdanie Senatu, iahicby
quantum dlatych dwóch Garnizonów ze skarbu Kor. naznaczyć?

Conclusum Rady Senatu.

Ad Item J.K. M. S. N. M. od porządków teraźniejszych nieszerze-
skowości krajowych, które Osobę Jego, wszystkich w ogólności
Obywatelów, y Państwa Rzętej niezmienne wiążą, ięz kim
jest pnerażony zalem, ale nie mniej boleie nad powziętą z Ma-
nifestu Porty Ottomaniskiej die 21. Junij Annuncerę w Obo-
zie Wezyrowskim publikowanego, aw Stambule copiatem Mi-
nistrom Cudzoziemskim podanego wiadomością, że taż Porta
jest w rozumieniu, iakoby z Strony Rzętej Traktat Kartowic-
ki wieczystego pokoju był naruszony, co jako w żadnym kroku
J.K. M. y Rzętej dowiedziomym byci nie może, tak dla wypro-
wadzenia Porty z takowego rozumienia, y dla upewnienia o czy-
stych Rzętej intencjach, że Traktat Kartowicki wieczystego
pokoju ściśle zachowany mieć chciata, y chce; za przyzwolitą
niez J.K. M. uznać, Porta do Króla Imi Angielskiego, y
Stanów Generalnych Federati Belgii jako medyatorów Tra-
ktatu Kartowickiego wystanie, którzyby przetoż tymże
Dworom, że Rzęta Polska zawsze z Portą Ottomaniską ten
wieczysty Traktat nienaruszenie zachowywała, y się tego do-
wodem nie tylko Szymowe w Roku 1710. przy Ratyfikacyi
Traktatów z Państwem Rosyjskim zawstych, y zapanowa-
nia J.K. Mui na Szymie Koronacyi, a nawet w ostatnim wy-
muszonym Delegacyijnym dziele, porzynione warunki, ale
też Dorselstwo Urod Alexandrowicza z oświadczeniem utrzy-
mywania wiecznego pokoju, przy denuncyacyi obranego
Króla, do Porty Ottomaniskiej ekspdyowane, y od niej przyjaźnie
akceptowane

akceptowane, iako świadczą Responsa od Sultana y Wezyra do J.K. Mui y Rządy przez wspomnianego Urodo Posta w Roku 1766. na koncu Miesiaca Lipca pisane; A zatyż żeby tenże Posel starał się u rzeczonych Potencyi o wyprowadzenie Porty Ottomaniskiej z przeciwnego rozumienia o J.K. Mui y Narodzie Polskim, oraz informował, jako u żadnym punkcie Traktat Karłowicki z strony Rządy nie jest naruszony, y że tak Rząd dotrzymuje go trwale, aprzeto pragnie, żeby porzucione Obywatelom Polskim w Pograniczu Słody nadgródzone, y grożące dalszą ruiną Kraju przeciwko Obywatelom Tej kraki wstrzymane były; Wybranie zgodney do tej funkcji osoby J.K. Mui Sobie zostawia, a ekspedycyą dla Urodo Posta Rancellaryi, Kommissyom Łai Starbowym obojga Narodów, żeby temuż Postowi Summy Tysiące 40 to jest Koronna dwie części, a Lida trzecią wyliczyły, zaleca.

Ad 2um. Idyż 2^oney Strony wspomniana Deklaracya Porty Ottomaniskiej, Szkod Swoich y nieukontentowania do Narodu Polskiego przyczyny Zasada na bawieniu się Woysek Rosyjskich w Polsce, z drugiey zaś troskliwi o Wiary y wolności Swoich Obywateli Rządy wpismach y czynach pokazywać nie przestają, że do Uchwał Sejmu Extraordynarynego w R. 1767. die 5. Sierpnia zaczętego, a w Roku 1768. die 5. Martija zakończonego, y w samym nawet biegu Jego, manifestami o przymus zaskarżonego, przystąpi niechęć, niemając Ich za legalne, y iuz tej swojej statcy rezolucyi dali dowody, przez uchylenie się Nobilitatis po wielu miejscach od zjazdów na Sejmiki Przedseymowe Uniwersałami J.K. Mui do obrania Postów na sejm ordynaryjny w R. 1768 przypadający naznaczone, y przez wstrzymanie od przybycia na Sejm Postów na niektórych tylko Sejmikach obranych; będąc J.K. Mui przeswiadczoneym, że tak co Sejm przez Delegacyą przymusem Alia Repnina Posta Rosyjskiego ustanowił, iako też, co sobie naród ma za krzywdę, utatwie nie może bez uroczystego Imperatorowej Rosyjskiej przetożenia, więc potrzebne bydi widzi wysłanie do tej Imperatorowej Jejmi Posta któryby przy oświadczeniu, y upewnieniu o szczerych chęciach J.K. Mui y Rządy, do utrzymania y ugruntowania iak naytrwalszey Przyjaźni z Imperatorową Jejmią, zaufanie w sprawiedliwość wspaniałosci Dusz, y dobroć Tron Jej doskonałości, tudzież mniemanie powszechne, że uczynionych Rządy przez Posta na ow czas Pełnomocnego gwałtowności, chieci nie mogła, oznaymił wszelkie sposoby postępowania tegoż Posta pełnomocnego z Rządy, iako też Sposób Sejmowania Anni 1767. z krzywdą powszechną, et privatorum Łai sztego, terazniejszy Stan Rządy, oraz co do niego było, y jest przyczyną, y inne użalenia się dośładnie przedoył, o uchylenie gwałtownych dzieł tegoż Alia Posta, dla użalenia Wiary y wolności, o wyprowadzenie

wyprowadzenie z Krajów Rypcey Woysk Rosyjskich z nadgródz Jakób
 przez też Woyska poczynionych, jako też żeby żałacy się Obywatele
 przez też Woyska prześladowani nie byli, starał się. Temuż Postowi
 J. K. Mui y Rypcey w Instrulicy wyrażono będzie. Wyznaczenie zaś
 tego Posta sobie J. K. Mui także zostawiając, Expedycyi da niego wygo-
 towanie Kancellaryi, a na drogę Summy 3000. R. wyliczenie w dwóch
 częściach Lito, a wiedney Kor Kommissyom Skarbowym Zaleca. Nie-
 mniej upatruie J. K. Mui potrzebę podobnych Poselstw y do innych
 Dworów, a żeby z obowiązku Traktatu Oliwskiego do uspokojenia Ru-
 cy pospolitey przybładać się chciały, do których to Dworów wyzna-
 czenie Osób na Postów J. K. Mui w ręku Swoich zostawia.

Ad 3tium Nicuola trzech Senatorów y Posta z stolicy Królewskiej
 w czasie Stanów zgromadzonych gwałtownie zabranych, y za frani-
 cę wywiezionych, jako też Urodę Czackiego Podczaszego Kor w Kra-
 iu dotąd więzienie, z tegoż co y cała robota Seymu Extraordynaryjne-
 go 1767. Roku wynikać, rzeczą, więc gdy wszyscy J. K. Mui y
 Ministerii Starania u Dworu Rosyjskiego o Ich uwolnienie sku-
 teczne nie były, zleca J. K. Mui Kancellaryi, aby w Instrulicy Urodę
 Postowi do tegoż Dworu dotrzonym było, żeby przez niniejsze urocy-
 ste Interessowanie się wolność rzezonym Senatorom y Postowi, ja-
 ko też Urodę Czackiemu Podczaszemu Kor y innym iak naysprę-
 dzey u Dworu Rosyjskiego wyjednać starał się.

Ad 4tium. Wiela na tym J. K. Mui y Rypcey należy, żeby Forte-
 ca Kamieniecka y Lwow w dobrym stanie utrzymane były, a przeto
 w Ich Dyspozycyi iedynie zostawały, więc wynika ztąd potrzeba,
 żeby Tarnizony tameczne były płatne. A tak J. K. Mui obmyśli-
 nie Jm z Skarbu Kor Supplementu za sprawiedliwe urnaie, y
 ażeby Kommissya Skarbowa Kor z dochodów Rypcey na Tarni-
 zony Kamienieckie y Lwowski Summę 200 Stotysięcy monetą
 lub Złotem do rozmiarowania przez Kommissyę Woyskową Kor
 za Kwitem Tejże wypłaciła, zaleca.

Przestroga względem Konfederacyi mającey na-
 stąpić z Warszawy w Miesiacu Listopadzie 1769

Lubo już dawniey często powstawał y upadał ten dogł. że tu
 zamyslaia podnieść nową Konfederacyę, przecież nie moze dosci-
 gnać pewności tego projektu, ani jakieby obiecywała ulczenie czy-
 li przy Królu z Barską, czyli przy Królu Jwarancyi, y nowych
 prawach

Prawach, czyli też z modyfikacją tychże et. zgoda. każdy według Sie-
bie, y parcyalności swojej sądzić, gdy zdania swego nie widział Skut-
ku, porucił troskliwości, y pomieścić powieści te z innemi fałszywemi.

Czyli zaś w samej rzeczy było w projekcie to, czyli tylko na próbę
rzucano dyktos, chcąc zebrać zdanie pospolite o takowym utożeniu, wie-
dzieć nie można, dając iak się rzekło, że ta powieść iak powstała,
tak y upaść zostawiając tylko w wywrotkach ostrożność y pilność,
ażebym strzedz kroków swoich, y nie wpaść w sidło podobne Radomskiemu.

Gdy tedy przez czas nie mały ustalać gąsanie o Konfederacyi tu-
tejszej, aliciej wprędały się do dzieła znowu z większym iak dawniej
upewnieniem gadać powszechnie o niej zaczęło, y że się spisywać na-
stąpił oninśkiego Ruchmistrza Kor, który tegoż dnia dawał
obiad Posłowi Polyskiemu, y wielu innym tegoż Narodu Osobom,
niemniej z naszych pierwszych Panów, oprócz Familii; i chota prze-
stąpiła z Kolasz y z Balem. Tegoż oninśkiego przepowiadać tej
Konfederacyi Marszałkiem, którego utożenie y powody, że dotąd nie
są wiadome, przeto wszyscy nie wchodzący w robotę, na konjekturna-
mi oney bawią się.

A najprzód mówią, że Moskwa się cieżko do utożnienia z Polą
kemi dla naprawy swoich Interesów dalszych, chce wchodzić w zgo-
dę, ale nie z tą Konfederacją, którą deklarowała buntowniczą prze-
ciwnie, y że onoszą y nosi dotąd, lecz z taką, która sama wy-
stawi, y zasklebi okazalszą w sobie bo w Stanach Republiki Ławarskiej,
y podobnie, Polie; obawiając się zachęcenia spuścić z Gwarancji
y osłodzić Prawa dla Dydycentów nowe stanowione: Wraz Mar-
szalek wprawac się chce do utożnienia się z tejszą na miejsce in-
znaczne, inne Konfederacye po Wdzwach Zgoda, a któreby nie-
chcieli się utożnić z tą nieprzyjaciół Ocyerany deklarować.

Może że w pierwszym Akcie swoim obietcy wstąpić przychylili
się do Konfederacyi Barskiej, ale teraz na nowo pochwalili gor-
liwość, a nie Jej czynność. Tu na ten koniec miano pisać do Kie-
wody kijowskiego do Generata Wielkopolskiego, y do Posła białego
in, żeby się tu zięchali na tę robotę, która ma być jnnym yno-
rem, ale teyże sytuacji, co Radomska, wykrośiona, ażeby zbalamu-
cować oszukaniem Narod. po ać go na w garść Potencyom cheżym
go ratować y dąmować. Mówia że Kiejski miałby pisać się
do Kiejskiego.

Sędzie na tę Konfederacyę dla zwabienia Ex Marchatki Równomiernej
Wynagrodzić podobnie zwyciężonych innych, dla zapania wyczerpania
go y Podskarbiego i jeżeli strach y groźba nie ustatui Imperatorowi.

Drudzy mówią, że Moskwa prze ten czas Zamieszania Krajowego
przynaśnie w Narodzie na form do Osoby Królewskiej niechęć utoczyła na
życie tej pałczy do celu swego, y deklarować że porwała y chce Konfe-
deracyi trzymać przeciw Królowi, y zwyciężać w swoim ubroju i
imie do fundament niechęci Resultatum ostatniego i chociaż onidzi,
imięte mowy tak Familii Królewskiej jako y Pryjaciół Dworskich, da
Imię tego Resultatum wypowiedzenia Wojny przeciw Imperatoro-
wej, takowa Konfederacya uwolni się winy prze tę Senacka Radę wto-
żony na dca Repnina o gwałt Krajowe, a winnym Ich uczyni Kro-
la, y Adherentów Dworskich; z takowypodchlebnym myśleniem Krajowym
rezolucyi spodziewa się, że iak na lep lgnące ptaszyny, winnie będzie
zgromadzały się Polaków, y wzywających pomocy Imperatorowej
za obcy y w ten sposób porwających na wszystkie inne po ane od niego
przepisy y Projekta wniesie oraz Sobie że porządkuwszy do siebie tym
Sposobem Polaków na ten czas Turcom swoje siły, będzie mógł
odłączyć część wyzka na Polaków, kiedy zaś wkrasie przyjdzie się do
kupować Pokoju z Turkami, to łatwiej y bez Szkody własnej z Krajów
Polskich kontentować Portę jako Suprem nieprzyjaciela wiary nie dotrzym-
ującego tej Potencyi, która dla Jej dobra podniosła Wojnę.

Treści mówią; że ponieważ tak różne Manifesta Konfederacyi, iako
też Deklaracya Turciska ze dnia 21. Junij tegoż do wypowiedzenia
nieprzyjacieli Moskwy, y Jej Adherentom Polakom tak chęć determi-
nować za cel tej nienawisści Krajowi y Turkom widocznych Adheren-
tów z tajemnicy umowy z Królem, tak Moskwa robi Konfederacyę
przez swoich Affidowanych Pryjaciół, który azar. mniej ich dolega;
do tej Konfederacyi zaproszona ma być Familii Królewska, y inni
Sekret wiedzący, lub ostrzeżeni, ale Ci deklarować się nie chcą. Na-
stąpi groźba lub sąd, jednakże referując się ze wszystkim do Rządu
Rosyjskiego, wysłanie Kuryerów do Petersburga, y opóźnione
zobowiązanie, czas przedłużać będą osądzenia nieposłusznych, którzy to
wzięty być może od tychże obwinionych do insynuowania się nie. Te
Patriotom, mówią prawdziwym Konfederatom, do obicia rąk między Niem-
y doprzygnięcia Ich na swoją stronę.

Czwarte zdanie dalszych zaigra Konfederacyi przekładać Ci do
w Gabinetu, czyli Ministerium Moskiewskim owie są partye. Imię
ale

ale pilnie z sobą walczące. Panina y Orłowa. Ale Repnin był pier-
wszego kreatura. Teraz nie są Półci drugiego: ale i Panin ma w so-
bie więcej dany, ma Ministerium od drugiego, przeto i Wotkon-
ski z ostrożnością funkcję swoją na tym miejscu sprawować musi,
iako daleki do explikacji w potrzebie y maigry czułych przy ciele Stro-
żów Partji pierwszej, Weymara y Büthakow. Zechce Wotkon-
ski skrycie na oskarżenie się przez ostatnią Radę Senatu na Repni-
na których rozcznanie wplątać ma wyższe Osoby Kabinetu Peters-
burskiego, ale powierzchownie skazuje zagniewanego na to, grozi, że
Półci Polski skargę nie będzie przysięży, że Imperatorowa jest obra-
żona, że te Resultatum wypowiedzeniem Jej wyyny.

Tym czasem Półci Polski gotuje się wyjechać, Resultatum, y
Instrukcje posłane przez Kurjerów są roztrząsane od Imperatorowej,
która to będzie konfrontowana z Informacjami, które Wotkon-
ski raz w początkach posłał w jakim stanie nastad Interesów Imper-
torowej, y iak daley prowadzone były jeżeli w tym roztrząsaniu upa-
trzy winę rzetelną Repnina, śledzić ją będzie w swoim Ministerium,
a z tym upadek pierwszego Ministra wniesie w kombinacyę Inte-
resów, a stąd naprawy tych, które są z nami, jako to z innemi Po-
tencjami. Tak też intriga ta począta ma mieć cel operacji swoich
w Ministerium Petersburskim, y emulacyą dwóch Faworytów pro-
jektu, których Amiana ma być początkiem spokojności w Europie.

O myślach w szczególności tylu Konfederacyi po Wdaniach wie-
dzieć nie można, do tych należy mieć pilną ciekawość, którzy w tej
robocie rząd pierwszy prowadzą mieć orac staranie, ażeby otrzymali
Ci wiednomyslności co do pryncypalnych powodów w tej rzeczy, y to
bocie należy, y ażeby przeciwni nie psuli w nich tej cnotliwej my-
śli, czyli to chytrym poglądem czyli sromotną korupcyą.

Konieczę tę przestrożę, przydać jeszcze krótki posiał Partji
rentów krajowych dla ostrożności tych, którzy sobie miejsca nie
obrali nie licząc Indifferentów. Upatrują 4. Partye w naszym kraju
w tych czasach Moskiewską, Królewską, i Aską, y Konfederacką,
albo Patryotyczną. Królewska dzieli się na Królewsko moskiewską
chcąca, ażeby ta Potencja przydawata w każdym czasie mocy Fran-
nowi, stąd Partya ta dyferyncja zawsze czyni między Królem a
Narodem, utrzymując ten wójazni o swoją wolność, a Królowi prze-
staje niechęć Narodu ku Niemu, y zuchwałosc, a to dla wła-
stnych zysków; Druga zaś to jest Królewska Patryotyczna, która

z przywiązaniem

z przywiązaniem do Króla, łączą miłość Ojczyzny, explikując fałszywe postrachy, wymysłem fałszywej polityki i zdraźliwego podstępstwa podsunięte, nieufność Króla do Narodu przekłada sposobem łatwego ujęcia Polakom ierca, i iakieby przeszkody do tego oświadczenia należało. Saska także dwójka jest: Saska Moskiewska, której Stowarzyszenia Prymas, i inne odmiany Tronu ale przy mojej ustawicznej Moskiewskiej obywateli uspołojenia z strony Polski, wraz z nieawanturą Moskwie z influencją w interesach Niemiec i w romaitety liji Dworu Saskiego; Druga Potęga i Saska Polska, która przezierała trudności spokojnego powstania dla Króla i Biskupa, i Cudziemnie, i woli przy Starym regimie być utrzymana przez Szwabry i tak przez Familię mocną. Co się tyczy Partji Konfederacji, leopisywać, i to pole zbyt obszerne do reflexji, o czym osobno traktować seker, wystawię postać netelną prawdziwego Patrioty w te-razniejszych okolicznościach. Jego zdaniem obraz umniejsza dla mnie pracy w rozciąganiu się opisanem fałszywym, który łatwo przez opozycję przyważy o każdym rozważaniu być może.

Manifest

Jmci Pana Marwidelięgo przeciwko Proceßowi Jubileuszowemu Jhmę, Lięzy Biskupów Poznanińskiego i Pocięgo.

Przed Urzędem, i Aktami Grodzkiemi Pocięmi osobiscie stanąwszy Jmci Pan Macchyrński i Sekretarz Konfederacji Dobrzyńskiej i stosując się do dawniejszego Roku 1768. w Aktach pewnych Feria Secunda post Festum S. Mathaei Apostoli & Ewangeliste w potrzebie Oczyszczony przez siebie autentycznie Zanieśionego Manifestu i swoim, i drugich wespół Szwabrywateliów dobrze Oczyszczonych życzących, czyli całego Rzędu Stanu Skonfederowanego, przy utrzymaniu naysilniejszych Staro Polskich Zaszczytów, Władzy i wolności, tudzież Praw Rodowych, i Traktatów z potężnymi miastami, Jmci Niemow ostrożność czyni; iż jak prędko Jubileuszowe Proceßy JWU. Jhmę, Lięzy Młodziejowskiego Poznanińskiego i Pocięgo Biskupów przeczytać musi, a w tych Punktach jeone postępowanie Królom i do którego bez tego napomnienia

napomnienia Narod nasz dobrym Królem znać się zwykł za-
wsze/ drugie w Politycznych Terminach od przedsięwziętego
Zbawienney Konfederacyi Dzieła odstręczenia obywatelów -
sobie nie bez faworu mające postrzedz zdarzyło się: Wkroc-
te aby tak u Współstwa, y Łacnych Obywatelów Polskich, ja-
ko też w Gabinetach Cudzoziemskich Dworów żadnego nie
zmarydowały kredytu, tak zaraz na widok pokazywać światu
całemu podstępnie ukrytą, w którą dla Ojczyzny podchwytłość,
poważając z głębokim uszanowaniem Nabożenstwo Jubileuszowe
jako jedyną Duszę ludzkich prawowiernych przy szczerey -
życia poprawie, Zbawienia istotę, w Procepsach wzmianko-
wanych wyrażone szczególnie tylko przeciwko Punktom
niektórym uszkodzenia Dobra Ojczyzny, y odstręczenia od
zbawiennych dzieł Konfederacyi w sobie Zawierającym,
przed Niebem, Światem, Ojczyzną, postronnemi Potencjami,
Najświętszą Głową Kościoła Bożego Ojcem Świętym, tudzież
przeciwko grom. Ichm. Sijęz Honejowi, Młodziejowskiemu
Kancelarzowi Koronnemu, Poznaniowskiemu, Hieronimowi Sze-
ptychowskiemu Płochowskiemu Biskupom, oraz y innym podobnie
odstraszania od dzieła y przedsięwzięcia chwalebne go swe-
mi subtelnymi Procepsami czyniącym, Solennie manifesta-
ję się, y protestując, y dla tym większego tego Manifestu je-
dnomyślnemi sentymentami utwierdzenia, gdy wspólnie W.
Imi. P. Marszałek z wspomnianym Sekretarzem Swoim dla usta-
wicznego Nieprzyjacielskiego przesładowania od Komendy
swojej oderwać się, y acta adire nie może, kopię tegoż sta-
nego Manifestu przez siebie napisaną w Akta niniejsze
do ingrossowania podał w niżej następujący sposób:

w naszym wspomnieniu skroczonym, a po żadne wielkie w nay-
uciężliwszym, w którym Narodowe Prawa, wolność ku upadku
nachylona, Wiara Święta Katolicka Rzymska w nurzach
przeiwności pogrążona wsparcia y ratunku niechybnie potra-
bnego wyciągaia, w stanie mówię tym, w którym Bóg wie-
ności y gorliwości o cześć swą wybranego Ludu doświadczona,

nagłos

na głos którego: kto by się chce najsamowolniejszy z letargu
 niedbałstwa nie ocknąć? powstałi waleczni Rycerze, a przy
 nich niezliczone mnostwo Zaczynających Obywateli Polskich, y
 Wielkiego Księstwa Litwy w etwie krawidy Honoru Bożiego,
 oraz swej Dziadów y Pradziadów Swoich, w utracie naysmier-
 nawszej Ojczyzny Kleynotów, wiary y wolności krwi, Pradziadów
 nabytych poniesionej szkody, azardu, męstwa, y dzielności, nie
 bez utraty własnej Substancji, y rozlania Krwi, postronnym
 stworzenie, Rodakom zaś codziennie widzialne dając, spodzie-
 wali się, że torem Pradziadów Swoich, y Głowy Kosiola Bożego
 idąc wspomnieni Biskupi, czyli to z własnej ochoty, czyli
 przez obowiązek powołania swego, czyli na koniec przez
 samą Ojczyznę Zawszytliwie z Dobrym mianem Dla ratun-
 ku w czasie potrzeby dania pozwolone, wdzięczność, powin-
 ność nieodwołalna, y nieodbitą nieść będą pomoc. Zaczęli
 niedosyc, że podczas przemocy Dyktantów w wybraniu
 Praw na swoją stronę, na Pseudo Sejmie y Komisji War-
 szawskiej żadnego wsparcia miżnie, miżeraniem Jednym pa-
 wali, jak gdy by to Jednym obowiązkiem nie było, iawniey neht-
 szy, jak gdy by to Jednym kontentowało, prezentowali się. Ale
 też wsmutney teraźniejszy Ojczyzny chwili, gdy Narod nasz
 Zagwany miłością Boga, Wiary, y Ojczyzny wziął przed się
 rezolucję, orężem wyzwolenia Ojczyzny Kleynotów, y
 wybicia się z ciężkiej jarzma niewoli gwałtem y murem
 na karli Polak włożony, zamiast podług obowiązku, Bo-
 gu y Ojczyźnie przyzwoitego sprawienia, y ratunku nie-
 sienia azardującym się Ciężkim przy całosci Ony, pobijałi
 tym, którzy warciej poiar spisu Toruńskiego y Stut-
 go w poczynach, aż do końca pochlebując Onemu, dobru
 uznawali, Zawsze zaś zbawienne Konfederacyi Warszawskiej
 dzieła raz ziaadem jakimś Prawem zaharany miano-
 wali, drugi raz azardem buntowniczym zwali, a mając
wyliczowani

wylicerowany absolutum Wojsk Papłey, na uśmierze-
nie onegoż zarywali y zarywają. Powne onemuż w Pro-
cessach Jubileuszowych swoich, w politycznych wprowadzie-
niach y tedwie co dosięgłym sensie, ale trującą y iad-
Oczystnie przynosiących daiać Ci Jmci. Xięciu Biskupi
pryczyną stać się dłuższego zamieszkania Krajowego.
Lecz Bóg najwyższy przedwieczna Mądrość wspierał
Laską swoją lud swój przy Honorze Jego trwający, że
nie pierośpa przewrotność czerniąca światobliwe czynności
nie wzięła; teżie samej Laski użyć, że y wspomnio-
ne podchwytne tyler zyskiwać w Gabinetach (udzo-
ziemskich będą. Też to przedwiecznej mądrości robota,
że wydał na widok świata całemu domowego niepokoju
Sprawców dotąd dla zbytne w obrotach Polityki ukrytych,
nie przesuwadczonych, aby wiedzieć komu ufać, a kogo się
strzedz y chronić. Co się zaś w niniejszym Manifestie
wyraża, żeby rozumieniu czyjemu nie podpadało, prywatną
y tłumaczone prożnym oczernieniem nie było tedy na dowód przy-
tacza się z Procesu Jm. Jmci. Xięcia Biskupa Polskiego
mukowanego w Warszawie Dnia Dwudziestego Trzeciego
Miesiąca Lutego Roku niniejszego do Dyceyji swojej
prysłanego punkt jeden, w którym nie tak obszernym
językiem Jm. X. Biskup Poryński a Rencierz Koronny utrzą-
mując swoją robotę Pseudo-Traktatem udziałem, podpi-
saną, y przypieczętowaną, wypisał się i stylem, dał ie-
donak swego niezycaliwego przywiązania znak ku Dobru
Publicznemu, wyrażając się w tym sensie:

"Nie szperajcie przyczyn zamieszkania Krajowego, jae-
chy narodową przyczyną nieszczęśliwości, które trapią
częstokroć. Przyczyny ich szukamy w kłutych obrotach
cudzej Polityki, kiedy w Wyrobach Boshich sprawiedli-
wości jest zawarta w zapaleczywości gniewu i swego. i."

Bog

Bóg często na Królestwa utrapienia publiczne, Ludzi
rozum Tego lub owego Sprawcę nieszczęścia Narodowego upa-
truje, ale Chrześcijańska pobożność przyciągniętą karzącą
Rękę Boską uznawać Powinna. "Zbyt śmiało, a bez
racji, y przewinienia wyrażone Narodu straszenie nie
podobna żeby wśród Serc Obywatelskich przerażać nie
miało: jednak temu do Czasu wybaczając, szczerych, y
prawdziwie prostych bez polityki myśli y czynności Świa-
tu catemu explikacyę dać należy.

Nie speramy My, ani szukamy przyczyny zamieszania
Krajowego, bo y to samo przyczyną jest onego, czemu do-
bre Dzieło, y odwołanie od niego prawdziwych Obywateli,
oraz one Podziemiśkich Dworów Gabinetom w podcyż-
nie podawac, czego się w czasie wstydy przed Niebem y
Światem potrzeba. Czyliż albowiem dla Narodu, y dla
każdego sprzyjającego Swemu Krajowi większe nie-
dykolkich mogą, znaleźć się utrapienia przyczyny, jak
gdy Wiara y Wolność, naysilniejsze Polskie zasady, przy-
stunione: Pewna to jest, że grzechy niewierze y bluź-
na kraj ścigać zwykły, wnosie zaś teraz tego nie mo-
żna, kiedy skrytych polityków niesprawiedliwe maxymy
do tego są przyczyną. Oto Narod żadney inney nie ma
polityki, która się stała, y staie przyczyną szafunklu nie-
winnego rozlania Krwi Polskiej w samych zapędach by-
do skutku nie przywrócić osnowę przetrwać. Dat do tego
Bóg każdemu Człowiekowi Rozum, Wola y Samieć, więc
dał sposób poznania złego y dobrego a przeto wyciąg-
iać wdręczności Za użyzione Dary oddać woli Każdego
upomnienia się krzywdy wszechmocności Jego wyrządzone,
Zostawiawszy Sobie przypatnienie się zagrozić gorliwej o-
czesi swię, a dopiero używania Łaski Sęmu lub owemu
upominającemu się y opończącemu; y takie w Wyroka S-
swy niedoścignosci wszech nieczy dźwiania zawas, bo

od czegoż by było Stworzenie Ładana Jego wyznawaiące,
 gdy by nie dla Niego nie czyniło. Czyta Bóg często kroci
 zapaleczności gniewu swego na Naród kłejbę y utrapie-
 nia, które cierpliwie znosie, jest to powinności. Chmiesiani-
 skier, czytać jednak kar y win obelgę Honorowi Jego
 przyносяcych nie zwykł. Prowadzenie terazniey-
 szey Wojny z Nieprzyjacielem Wiary y Obyczayny, iest
 obelgą y Krzywdą, Honoru Boskiego y Narodowego Ławgta.
 Czyli Bóg bowiem przedwieczna mądrość miał Krole-
 stwo nasze karać utratą wiary, y wzięciem w Nim góry
 sprzeciwiającej się nauce Chrystusowej sekty? Ale
 gdy by y tak było, toćby należało Ichmię A. A. Biskup
 pom. Zaraz w porządku gniewu Boskiego wydać Proceps
 do odprawiania Supplikacyi pokosiułac y na prędko
 przebłaganie Majestatu Jego, czego nie uczynili, o-
 wzrem ieszcze z Nieś nie którzy odprawiających one
 Plebanów z własney ochoty, strofowali. Karać zapewne
 będzie prywatnie tylko, a nie Dobru publicznemu stuzi-
 archygnów Obyczayny, w mocy, Promocyi Monarchini
 Ziemiskiej, a nie w Wpłchmocności Boskiej nadzie-
 ie swoje pokładających. Wspaniałosi zaś umysłu
 Obywatelskiego Patriotycznym szczerym tętnącym Duchem
 jak raz na usługi Boga y Ojczyźnie oddał się, tak
 w tej stateczności potąd zostawaić będzie, potąd Ławgta-
 ty Krajowe Polskie, Wiara, Wolność y Prawa staroda-
 wne do swojej przywrócone nie będą porz, Nowem mo-
 wiąć, potąd Obyczayna według swej potrzeby w Interes
 sac y swoich y Zyczeniach Zapetnego nie odbiera-
 we wszystkim skuthu. Nie zmiękną. Ier przewo-
 tne reflexy ani oddały y odwrócić obłudne podstępny:
 Ktoż albowiem w tak delikatney materji wiary y wol-
 ności mógł pomyśleć, aby się spodziewać jakiej w tym
 przeciwności

przeciwności od bogo, atym bardziej od Biskupow jednych
w Traktat ubliżający iedy nowładnosci panuacej Religii ka-
tolickiej wchodzących, innych dla promocyi dalzyszych pozyska-
nia y rozprzestrenienia swej Jurysdykcyi temu sprzyjaj-
cych, z kąd Bóg y Cyryzna w zamachach na zgubę ciuwa-
jących naywiecej wsparcia y pomocy czekali, z kąd jeżeli
nie pierwszych, to nie poslednich z tych wdzicznosci dowodow
spodziewali się, z kąd z gorliwosci o wiarę swiętą, porwero-
sci zostawienia w niewygastley potomkow pamieci obiecy-
wali sobie, to z tamtą niewdzieczność y zgluzowanie do-
brej sławy krewi przodków nabytej następowanie na Cy-
ryznę Narę, y Jej zaszczyty odbierania.

Przyezym tedy w obywatelach dobroznosci do cie niecz-
kawa, w jednych wygórowania pragnięcia skryta poli-
tyka y Ambicya; ten docieczona za Boską pomocą, y
starannością obywatelską nie tylko na nadziejach swych
oschnie, ale też zawstydzona będzie; drugich podłość umy-
slu odopierania się wstrzymywala; Innych tyzacy Los,
szczęścia z czasem wyniknąć dla nich obiecany tamował,
ale ichmę XX. Biskupom już nie wyzey wytknięte
przyczyny wstręt czynity, y czynią, czemu? bo jeżeli dla
honoru, to pierwsze między naxpierzwszymi znayduią do-
mieszczenie; jeżeli dla Fortuny, to ten tyle z Cyryzną
udziału maia, że komu chęć, potrafią dobre uczynie, y
Cyryznie dopomoc: rozumiem też przez dar Łaski
Pana Boga tak obdarzeni, że mogą, y powinni porać,
co złego, co dobrego, chyba żeby sami niechcieli. A za-
tym gdy tak wielkimi Boga, y Cyryzny dobrodzieystwy
są udarowani, więc ich szeregulna tylko adherencya do
tego przywiódla. Czynnicy przeto takowe kroki y
podstępny, nie podobna, żeby Bóg naywyższy dobrze,
choć porno nie miał ukarać, Cyryzna też rowney ob-
myśli nagrody. Nim jednak do tego przyjdzie,
w myśli naszey byto, y jest, takie nieczone podstępny
Swiatu

Świata catemu na widok pokazać. ^{zaś} Głowę Kościoła Bożego
 go Oycem Świętym uwiadomie, dopraszając się Onegoż,
 aby Cier. Ichm. Biskupi adherencyą Rolsyiską tchną-
 cy kiedy mają swemu w terażniejszycy potrzebacy ra-
 tunku wiary y Ojczyzny odstęczenie Narodowi, czynić aby
 się albo wczasy awantury wcale nie wdawali, gdy dla
 bojaźni chwając się, w obowiązku swoich Stabicią, albowi-
 ter one bez parcyalney polityki wydawali.

My nie rozwodząc się z dalszym pisaniem, zawczasu prze-
 praszamy, kogo się tchnęło, a on porzuwa; więcej bowiem
 miłość Boga y Ojczyzny sobie poważamy, aniżeli ca-
 łego świata przy niesprawiedliwości Przyjaźni.

Aże in collegio G.W. Biskupów Naszych procz wyżej
 wymienionych Adherentów, y tych przetransy B-
 skupów, którzy się dla utrzymania zaszczytów Narodo-
 wych, publiczney Wiary prawowierney wyznaniem, y
 przy Jej udy nowładztwie opponowaniem wzięzione
 nieprzyjacielskie oddali, wiele się znayduje sortliwych
 a starownych odobro powzięchne Patriotów, więc z
 wszelkim jak najprzyzwoitszym oświadczamy się za te
 tak świętobliwą, a z Narodem jednomyślną Patriotycznosc
 poważeniem, y wiekopomną wdzięczność naszych wdzie-
 czności, ażeby przy załości y stałości dobrego Patri-
 otizmu u całego Narodu w tymże samym zostawali
 upewnienie. Życzylibyśmy G.W. Biskupom Proce-
 sa swoje w pobliższych oblatować Alkac. My zaś krótko
 zebrawszy to, co się mogło obszerniej napisać, Manife-
 stujemy się, y solemnie protestujemy przed Niebem -
 Światem, y Ojczyzną, tudzież najwyższą Głowę Ko-
 ściół Bożego Oycem Świętym, że myśli Obywatelskie
 nie są zdrażne od obrony wiary i. Katolickiej Rzym-
 skiej, wolności, y praw Ojczyzny krewią Prochów na-
 bytych; a wydanemi Procepsami wyżej wspomnianemi

przytłumione

przytłumione, y za buntownicze politycznym stylem
ochrzone. Dla czego protestujemy się, y solennie ma-
nifestujemy przeciw wyżej wspomnianym w równey ad-
herencyi zostającym Jhm, X.X. Biskupom, nie odwołując
nikogo od podobnych Laniesienia Manifestów y Skarg
nawpizod o oręblość, nieczułość w dopomaganiu Bisku-
pom, Senatorom, Postom, Marszałkom, Konsyliarom, y Ry-
cerstwu wniewoli zaufiarę Święta, Dobry patriotyzm, y Oby-
watelstwo będącym protestujemy się. Protestujemy
się powtórę o tłumienie swemi Proceśsami wydanemi Łb-
wiennego Konfederacyi Diety, one w podęczenia podając,
jak gdyby słusznych nie było przyczyn prowadzenia
Wojny choć Wiara y wolność gwałtem ratunku wola-
ia, Nieprzyjaciel pod pretextem wymuszonej jwar rancy
bez wypowiedzenia Wojny Kraj niszczy, Obywatelów
dobrych cięży, z tym przepuszczając.

Protestujemy się dalej, y solennie manifestujemy o odwo-
dzenie dobrych Obywatelów od dalszej kontynuacyi Woj-
ny, a przeto o obstaranie szeregów się bezprawiom, mani-
festujemy się o nie danie wsparcia z dziełanych Dob-
rych, tym jedynie końcem użythowania z orędo po-
zwolonych.

Na koniec protestujemy się, y solennie
manifestujemy o przeczczone wszystkie imiataści y bez-
względności na Boga y Obyczajne jakimkolwiek spo-
sobem popełnione, y inne wykraczania, a Obyczajne obo-
wiązkom zadając nie czynienia, Zostawując sobie w su-
petney mocy, lub komu innemu, o to wszystko y o co wię-
cej będzie należało podług Interesu rozprawienia się y
upomnienia in facie Repley.

Łtóry manifest dlatym większej wiary y wagi Re-
kami własnymi podpisujemy. Dan w Obozie, Die 18.
Aprilis 1770. Anno.

Marowiecki M.K. L. G. (L. S.) Machczyński Sekretarz
teyże Ziemi.

Respons na List okólny S. K. M. i.

List okólny W. K. M. i. z Kancellaryi Koronnej Dnia 14. Maju
 wydany przypomina mi Prawo, wyznaczając w tym Roku
 Sejm zwyczajny, lecz któryby? czy stare, czy nowe, nie
 czytamy. Ostatnia Rada Senatu poiąga mię poznawać iż
 W. K. M. i. nie pragnie iść za Nowym; ale Wojsko Rosyjskie
 nie zważając na zdanie tej Rady, a zostając w Kraju
 Rządy dowodzi, że chce utrzymywać kontakt Rządu no-
 wego. Mały też, lub żaden skutek tejże ostatniej Rady
 Rady w Narodzie własnym y postronnym sprawiony pokai-
 zuje Rad naszym i dalszy i nieużyteczność, tym bardziej
 gdy te nie zgodzą się y z pragnieniem Narodu, y z Zamysła-
 mi Monarchyi Rosyjskiej z utrzymywaniem mocy tej Wo-
 yska pozostałego dotąd w Ojczyźnie naszej. Nigdy bardziej
 Rząd nie potrzebował zarządzenia, jak teraz, ale los ten
 zawieszonym zdaje się więcej od losu ścierającej się z so-
 bą broni, niż od Rady. Jeżeli W. K. M. i. ma zamiar posobności
 oswobodzenia Narodu od Zagranicznego Woyska lub wynala-
 ztek szkodliwych na przywrócenie Narodowi przeszłej prawie
 wiekowej Spokojności, raz, to onemu, jak najpokorniej
 uproszam, ożnajmie, nie czekać nawet żadnej Rady, a
 Narod zapewne chwyci się chętnie tego korzystnego, co daj-
 ąc będzie do uszczęśliwienia Ojczyzny Jego.
 Ja zaś będę miał nie tylko za powinność, ale y za Stawę,
 iść y czynić z Narodem to, co on we wszelkiej wolności
 czynić y radzić będzie, tak bowiem czynię y radzę Pra-
 cy pospolitej naszej iść najprzyzwoiciej, najprzyzwoiciej,
 najsprawiedliwiej, y najbezpieczniej. Zbliżam przy tym
 głęboko pokorną Głowę moją S. W. K. M. i. S. M. M. i.
 Wierna Rada, y najniższy Stuga.

241. 43.
List Senatora do Ministra w tejże Okolizności.

Jasnie Wielmożny &

Zadziwiak mnie wmięsan mocno, gdy odpisu mego na List okólny
J.K. M. odebrał w Kancellarii Koronnej nie karząc dlatego,
iż rzezonego Listu przepisu nie mał dla siebie przytęzonego.
Nie wiem, gdzie to Prawo Hallnego Piesztarskiego napisane,
aby Ten miał wiedzieć, co Senator do Króla pisze, pierwszy,
nie sam Król przeczytać: Aby zatem że zawsze pierwszy
Piesztarz wiedzieć powinien to, co Senator z Królem ma mo-
wić czy tajemnie w gabinecie, czy też jawnie na Radzie
Senatu. Szlachcie Polski gdy z Królem chce mówić lub
do Niego pisać, obowiązany do tej podległości nie jest. —
Smiechu rzecz godna po Senatorze tego przez powinności
wyciągać. Zwyczaj ten w samowładnych tyłko państwach
używany, y gdzie przez usta ^{ministrow} poddani do Monarchów swoich
gadają, y przez Tyt Sze odpowiedzi odbierają; ale w wol-
nym Narodzie każdy Szlachcie Polski wolny ma przystęp
mówienia do swego Króla. Ja miałbym prawo pytać się
Wmięsa Łutakęza w teraźniejszyc okolizności czy
czyżby jakichś Ta przytów z ustawnych Rad Ministrów
masię spodziewać? Jednak ciekawość moją do złego-
nych Rzeczy Stanów zawiefram tam bowiem należy sprą-
wić się y z Rad, y pisan naszym tam nas chwalić, lub
żanie będa. Odytam więc na odwrot odpis mój do Kancel-
larii większej Koronnej, z której List J.K. M. przystany
odebrałem. a jeżeli nie będzie Łaska Wmięsa karząc go
przysię w Kancellarii Grodzkiej Warszawskiej onie złozę.
Żebym zaś dał dowód że usłyszę się tego, co mówię y pisać
jako Senator nie będę, będę przymuszonym rzezonego odpis
Królowi Jm. dany dla powszechnej wiadomości do Druku
podać ale y tym ^{do Wmięsa} pisanym. To tedy jako Senator
senatownie z szacunku y obowiązku Urzędu Senatorckiego
osiwiadczywszy, a tenże leprzemu względowi J.W.M. Łaska odda-
wszy z moim dla Niego upanowaniem pisać się etc.

Mowa

W^o Przewuskiego Wojewody Krakow^e Hetmana
 Polnego Kor^o miana na Sejmie Extraordynaryjnym
 Warszawie Roku 1767. z 5. 8bris.

Natby to Pan Bóg, żeby wiekopomney godni sławy Pradko-
 wie Nasi, którzy wiarę y wolność nad krew y życie przekładali;
 cudem wzzechmocności z grobowych popiołów wskrzeszeni, stanęli
 w posródhu zgromadzonych natym Sejmie Stanów, a obaczyli
 straszne na wiarę Zamaehy, okropne starych Praw rozwaliny,
 wolność więkzszą Głosów zatłumioną; pewnie by spojrzę-
 wszy, złośnie na zagnanych Wnuków swoich, głosem ze łzami żmign-
 szanym zawołali: O! Casy! o! nieszczęśliwości! Coż to są Polacy!
 Coż to są W. I. L. L. Obywatele, którzy sławę, gorliwość przy Re-
 ligii, inne wszyśkie Narody przewyższali, którzy przy cał-
 ści Swobod y Praw Były szc^oś, Głowę położyć, Duszę wyzionąć
 lubili, którzy majątność, zdrowie, życie swoje ohotnie na
 los Szc^ościa puszczali, tam gdzie chodziło o usługę Oyczyzny.
 Coż się to teraz przebóg! dzieje! gorliwość oziębła, zwałość
 powolności, śmiata prawdomość słów ułtadności ustępować
 zdaje się! Teraz przeczytano Projekt Wiary, Wolności,
 Prawa Narodowe, nayszacowniejsze Zaszczyty nasze w so-
 bie zawierający; może być nieuz więkzszey wagi, więk-
 szego namyslenia godna, jak ten Projekt! Godzi się bez
 roztrąszenia, bez wzięcia na szalę rozsadku, Projektu tak
 walnego, podpisem go stwierdzić. Ledwo co oschło Prawo prze-
 sztoroczne opisywacze, żeby Projektu Sejmowe, po przeczyta-
 niu Jch, drukowane, a na Dni dwa przed dezyzją, Postom ad
 deliberandum podawane były, Doprapam się jak naysilniey o
 wykonanie Prawa, o rozdanie Postom drukowanego Projektu,
 a potym wyrażę blaskie zdanie moje okolo tak wielkiey mate-
 ryi. Tymczasem oświadczam się, że mi przy Wiernie, Wolno-
 ści, y Królu swobodnie rządzącym, majątności Zniszczenie,
 Urzędów utracenie, więzienie, z Oyczyzny wygnanie, Krwi
 moiej wylanie, y śmierć nayokrutnieysza byłyby słodkie y
 przyjemne.)

Kopia Listu od pewnego Patrioty do JW^o Lamoyshiego
po złożeniu Pieczęci wielkiej Korony pisanego 1767. Ró.

Przytomny będę w Warszawie, gdy JW^o Wmsan brater wielkiej
Pieczęci, niechciał w gminie winszujących, satygować go kom-
plementem, znając, że Cnota, Imię, y Charakter w Osobie JW^o
Wmsana szczególnie Urzędu czynić będzie. Teraz, zaś gdyś tak
chwalebnie oddał Pieczęć, nie mogę znieść na sobie, abym solemn-
nie tego JW^o Wmsanu nie powinkował.

Więcej nierównie powinienes mieć w odstąpieniu Chwały, jak
w przyięciu tego Urzędu Honoru. Mało jest ludzi, którychby
ambicja, y własna miłość do pierzeństwa nie prowadziła.

JW^o Wmsan to wspaniale pokazałeś, że są wyższe y szaco-
wniejsze Cnotliwego Obywatelstwa stopnie nad Urzędy.

Gdy zostawasz Kancelerzem Wielkim, dajesz się wskrzeszać
zaenosc y Czym Pradków swoich, pokazując zdolnością wta-
śmych przymiotów, że umiesz być Ministrem: teraz dajesz
to poznać, iż wspaniałością Duszy, y miłością Narodu więk-
szym jesteś nad Jana Lamoyshiego. Sprawiedliwsza od wiechu,
w którym żyjemy, potomność przyznaje to JW^o Wmsanu bę-
dnie obowiązującą.

Znać to, jak żywo czuieś upadłą Obrad Oczyszczonych postać,
gdy nie tylko czynisz, ale zdania swego powiedzisz, y myślenie
nawet nie jest wolno.

Do tego przychodzimy Stanu, że co przedtym miłość Kraju
prowadziła Droga Zasług do Prerogatywy, teraz tak sama
przyczyna dobre myślaczym wyzwać się ich każe.

Okoliczności, które Nas otaczają, są tak nie szeregowe, że
podług obowiązku. Cnoty y Sumnienia powinnościom Urzędu
zadosyć czynić nie można, y powagi onych utrzymać.

Czytalem w Historji, że Jan Lamoyshi, gdy miał sobie od
Zagranicznych Monarchów ofiarowane Ordery, przyjął
onych nie chciał, iż dając, że to delikatność narodowej ro-
wności obrazi. Ladażby się teraz zżigę, co tu w Kraju
Orderowych Panów, jak gwiazd na niebie! Przecież dziwna
wiedza proźności świeczących się y nadętych Obywatelów,
a byczyżnę w ostatniej podłości. Wyraziwszy Ten, co
sercem czuie dla Osoby JW^o Wms^o szacunek y upanowanie,
Zostawam raz na zawsze &c

Mowa *Mr. P. Polejowskiego* Posła Wdztwa Podol-
skiego z G. 86^{ty} 1767. na Sejmie Extraord. miana.

Należałoby mi pierwszy raz otwierającemu Usta moje, zająć
ich, kiedy nie zdane na wychwalanie, to przynajmniej na
wyliczenie twoich Najasny Miłościwy Królu, któremi prze-
wyższasz Trony, prawdziwie Królewskich, a z nikim nie poro-
wnanyś przymiotów, ~~am~~ ^{am} mnie od przedsięwzięcia tego żadna
myśl odciągnąć nie mogła, gdybym sam oczywiście nie był
świadkiem, jaką Ci Miłościwy Nasz Królu, w czasie już kilku
zeszłych Sejmów podczas Obrad dzisiejszych Podolnych Najia-
śniejszej Croy Twojej wychwalenia czyniły przykreść; jakie
po kilkokrotnie dawał napomnienia od Tronu twojego, ażeby
czas publicznym poświęcony potrzebom słownemi nie był wy-
ciągany oświadczeniami. Zwyężam więc szczerą, w tym y
nieobludną, chęć moję, a woli y rozkazom Króla y Pana mo-
jego czynięż zadany, włożony na mnie od Wdztwa mego
pełnie obowiązek.

Niemasz w Narodzie, któryby okropnych czasów zawisłych
losów na wolność naszą gromadnie wypadających nie do-
znał. Niemasz, któryby nad tak okropną, nieszczęśliwością
strapioney Ojczyzny nie ubolewał. Każdego przerażony u-
mysł, Serce, y Dusza. Ładziwia mię Najiasniejszemu Królu
nasz, miłościwy ten plan, którym cicho zalewa się ta
kątę nasze, tatróśliwość, której w bojaźni w ciemnym y
głuchym powierzamy mieszkaniu, że dotąd uszu y Serca Włk.
Mł. P. M. Młk. nie dochodzą; stokrotne, a schwata Boguś
że nie godzinne kłęski Narodu z cierpliwością, znośita Ojczyzna
Nasza, za ulgę żalów swoich, tę szeregulną, mając korzyść, że
tey utyskującym Synom o przyczynach takowego nieszczęścia
mówie z Prawa wolności godziło się. Teraz zaś kiedy y Prawo
gwałt cierpi, kiedy z tey zrenicy, którą głos wolny jest, zdarci-
nia po części zostaniemy, a coż nam zbywać będzie? Jeżeli dostoy-
ność Twoja, Królu Najasny, twoje z Krwią wysłane do bodda-
nych twoich przywiązanie, niegdyś Synowska, a teraz Ojco-
wska ku Ojczyźnie miłość zacięgniony długi wdzięczności za

wyniesienie

wyniesienie Cię na Tron, za obranie Cię za Pana y Króla swego,
 pomocnie wspierać, skutecznie Nas ratować nie będą; Coż Nam mó-
 wię, zostanie, y czego podległszy tylko kłóskami masę spodziewać
 wolny Naród? jeżeli nie tych, a podobno już bliskich Nas Prasoń,
 w których wygurowaney s. uchwasy Bóże! absolutności posłusznym
 w jarzmie niewoli ciągnąć ~~ten~~ biedę, uisk y nędzę, przyjdzie
 Nam aż do końca. Nie rozumiem, aby się kto znalazł tak szczę-
 śliwy, któryby w każdej Obradzie naszej, w każdym zgromadzeniu,
 y na wszelkich świecie przedseymowych Sygnifikach nie doznałby
 domagał się odemnie objaśnienia tych gwałtów wolności naszej.
 Jedno było tak szczęśliwe Wdanie moje szeregulnie Podolskie,
 którego wolnie obrani Posłowie, komu tę szczęśliwość przypisać
 mają? Ja dotąd nie wiem. Trzy mam przyczyny, ale które się chury-
 cie, zachodzi trudność: albo to wspaniałość Obywatela, albo powo-
 ność Wojsk Rosyjskich, albo pograniczna z Turkami sprawita
 forteca. Zatrzymany w Domu swoim w gwałtownym uisku Jm. Pan
 Czechi Podczasz Kor, uwięzły, y z karety na ulicy miasta tego
 wywleczony pod bokiem Twoim Najcięższy miłościwy Królu, pod
 bokiem skonfederowanych Obojga Kręptey Narodów Jm. Pan
 Kozłowski, poprzysiężona twoja jasnie Osłonięny Mości
 Książę Marzallu Skonfederowanego Narodu Rada, napelniona
 pogrozkami Krępta: Czyliż się jak rozumiemy na nieadykretować
 Wojsk Rosyjskich uskarżając, mało przenikającym był bym, że
 bym na tym polegał zdaniu. Myśmy Jm. tej kłósk winni, na Nas,
 na Nas, mówię, samych sprawiedliwy Jch żal, a nie zmarzpa obyda
 Ocyerzmy padnie. Napeto prywaty, poróżnienie możniejszych, nie
 zgoda z jednej Matki zrodzonych Braci tak dalece, że ledwie
 nie we wnętrznościach Matek swoich już czują przeciwko so-
 bie Zajątrzoną nienawiść, a jako naprzedzcy rad by się wyrzucił
 nadzwiat, ażeby się na Bracie swoim własney szeregulnie zem-
 sił prywaty. Nasza, mówię, rozkrewiona w Nas, a Duszy sa-
 mey s. że tak rzekę! dotykając się podłość, są to jasne, są widó-
 czne, są prawdziwe tych gwałtów, których niewinna doznała
 Ocyerzna, dowody. Niech Nam ten uisk Cnotliwych Mezoń
 przykładem Bóże, niech Nas do dopełnienia Obowiązków
 naszych Zagrzeje, abyśmy, cokolwiek nam w Instytucjach
 rozkazano

rozkazano lub powierzono, pełnili mężnie y ochotnie. Bogdajbym
 nie był pierwszy, a raczej ostatni, którybym z zadróżką wspania-
 łych Cnot włożony na mię pełnił obowiązki. Nie jest mi Preswiente
 Krótkiej Stany wszelakiego gatunku straszny wieść yngodza, byleby
 tym ulubioną, uszczęśliwie potrafił Ojczyznę; Stodkie mi będzie
 więzienie, które zdoła wolność zgubioną przywrócić Narodowi; Cze-
 kam z upragnieniem mąk tych y Smierci, któraby odjętą Nagianę
 Krótkiej bezwzględnej teraz wśkrzesiła powagę; gotów jestem, o-
 wsem pragnę śmierci dla Boga, y dla Ciebie ukochany Narodzie;
 Ale cię oto prozę, y na miłość Wiary y wolności zaklinam; Będźmy
 wszyscy czutemi na Drowia, Fortuny, y Życia nasze, lecz ży-
 iąc, podtey nie czekamy śmierci. Na nas, na nas to teraz
 wszystko Dobro Ojczyzny należy, w naszej mocy, w naszej
 wspaniałości, w naszej radzie, w naszym męstwie, w naszej
 Cnocie wzrost lub upadek, uspokojenie lub traskliwość od kilku set
 lat nabytej Krwią Pradków naszych złotej, zostać wolności.
 Strzeżmy Jey, jak oka Irzenicy, z nią żyć y umierać gotowi.
 Czynamy na dniu wczorajszym Projekt że jest sprawy Poselskiej.
 Łącząc się, Projekt ten nie tylko ad triuvm, ale do jak naj-
 bliższego czasu do rozstrąszenia Nam dośkon oddany będzie
 powinien; lecz żeby Prawu zadzysić się stało, Prawu, które
 Panowaniu W. K. M. J. Zarząca Casy trydniową nie już
 cum regressu, boimy na tey Prerogatywie upośledzeni zostali
 Posłowie, ale cum aditu cudendarum Legum Świątnicy Jęby Na-
 szey Poselskiej cieszyć się radbyn, wpał to miejsce czynom
 Stanu Rycerskiego poświęcone, tam projektować, tam rozstrą-
 sać, tam decydować kardynalne Posłowi Prawa nakazują; o to
 Ja z miejsca mego z najwyższym dopraszam się Repelitem;
 z tym się przed Bogiem, którego życie y Dupa, przed Tobą
 Najianą Miłościwą Królu, któremu wierne poddaństwo, przed
 Wami Preswiente Stany, którym nieskazitelną miłość wi-
 nieniem zagrzany listem Ojca Świętego, jako naturalny
 oświadczam, że Decisivam concludendi potestatem wyznaczonym
 do traktowania Kommissarom nigdy nie pozwolę.

Inna Mowa Jegoj Imi. Pana Golejowskiego podczas Li^{247.}
mity Sejmu Extraord. Warszawę d. 1. Febr. 1768. miana.

Moc Panowania, trwałość Rzeczy, twierdza Praw Kardynalnych
na niczym się szeregulniey Nasyasny mił Królu nie yundnie, —
jako nadozkonaley radzie, y nieobludnym tam, gdzie potrzeba
wyciąga, przelozieru. Niewiem, co Ci mam rokowac Przeswietny
Narodzie zgromadzony, kiedy tych utraic Mezow, ktorym Cnota
w zyciu prawidlem, nieplonnośc Dania Starunkiem, niekazitel-
nośc wiary, naywiekszym byla Laszczytem. Ci to są Mezowie, kto-
ry za Wiare y wolnośc, bez względu na Stan Biskupow, Senatorow
y Dosta, bez respektu na przytomnośc Twoię Nasyasny mił Królu
wzięci z posrodka wszystkich Trzech Rzeczy Stanow, y uwięzieni
w niewiadomym miejscu. Wynaję, owzem mam czego Oyazyżnia
powinszowac, że nie na wszystkich przez utracenie tych zaenych y
dystyngwowanych Osob szkodnie, mając równemi Laszczyconych
przymiotami Krzesla Senatu, y miejsca Dostow zasiadających;
że jeżeli tej Cnoty, tej wspanialości Umysłu, tej dozkonaley
rady waszey przetrani Mezowie, na wydzwignienie zohydzące
go cały Narod więzienia Senatorow y Dosta użyć starac się
nie będąc, gasnąc wszystkie męstwo przy tych Cnocie, kto-
ry dla Was, y szeregulnego Oyazyżmy uszczęśliwienia, w niecier-
pliwe dla siebie poszli więzienie.

Uczynicie Nasyasny Panie, do czego wrodzona dobroć, y szereg-
gulna ku poddanym przychylność była powodem; saczyteś ta-
skawie za temi nieśmiertelney Stawy Mezami do Nasyasny
Imperatorowej Jejmi całej Rosyi zanieśi interessowanie,
ale że dotąd proźne jeh widziemy miejsca, powtarzamy pro-
źby nasze; pokazcie Nasyasny Królu Panem Miłosciwym
tej Oyazyżmy, ktorę synowie za Bracia swoją prosie-
cie nie przestają.

Responsum Sⁿⁱ Stanislai Augusti Regis Polonia
ad Breve Apostolicum Eoq^{ue} libro Fol: 54. Contentum.

Quanto gravius paternum Cor Sanctitatis vestrae rebus nostris
perturbari sentio, tanto magis meum ducio, ipsam his consolari,
quae apud nos acta, Paterno Eius pectori possent ferre lenimen,
pejora vitasse. permagnum semper est, si Sanctitas vestra non
praeoccupata mente res nostras considerat, cognoscat multam
apud nos lancem favore Religionis Catholicae mutare conside-
rando penas contra Apostatas isthinc statutas et vicinum Exem-
plum liberi transitus per Germaniam inter tres difformes
Religiones quodvis celum nonnullorum prudentia destitutum quo
tempestas haec, quae nos angit, excitata est, meminisse iuvabit
velle lucrari intra potentem Aquilonem jamjam portum
attingens esset sponte sese in scopulos projicere.

Notavi omnem vim verborum, quibus Sanctitati vestrae
Vicario Christi afflictissimo monere me placuit: at di-
Ipsi Petri Navicula concredita est, me quoq^{ue} esse
Gubernatorem Republicae oblivisci non convenit; quo-
ties pericula mea à detrimentis Republicae devincta
sunt, totum me illis devovi, ut Caput Nationis non decet
ad gloriam et inutiliter occumbere, aberratas oves in tra-
mitem reducere concessum erit laudi Sanctitatis vestrae
qui olim adversa experti, nunc in temporalibus repositi
tanto felicius nexu mutuae charitatis ad eternam quoq^{ue}
felicitatem trahi potuerunt, quanto magis fortis et man-
sueti Sanctitatis vestrae Virtus Nobis erit Exemplo, ex
his Cognoscent quae consolari possunt, et quae per metipsum
effecta sunt. Ex his cautior intelliget, me esse cum
Christo.

249.

Kopia Listu JW^o Czackiego Podczaszego Kor^o do
Córki pisanego w tygodniu po wzięciu Jego w niewolę
od Wojska Kossyńskiego z Brodów, in Xbri 1768. .t.

Kiedy się tak Bogu rządzącemu Lozami Ludzkiemi podobalo, abym
w tym dopuszczonym na mnie, y na was osieroceniu, Was nie wi-
dział, stosuję się jak w całym życiu, tak y w tym razie zupełną
podległością, y z przepaistą pokorą do Woli tego Najwyższego, y naj-
tawawszego Rządy, serdecznie choć myślą Was przycisnąć, y
Oycowskić Wam zaszytać błogosławieństwo.

O więzienie moje, o pomnożenie mi przykrości, o niebespie-
czeństwa mnie otaczające, nie trzeba się wiele smuć, jako
Ja nie tylko się nie smucę, ale Bogu dziękuję, że mnie kiedy
do insey nie jestem sposobny obrony: porzucił do Chwały swojej
dla Wiary S. y dla kochanej moicy cierpieć Oczyszczony. Imię Janna
z tej okazyi chwalebne, y policzyłbym ią między najwyborniejszymi
od Boga wyświadczonemi Darami.

Miłość moja Oycowska ku Wam przymusza mię, abym dla Was
w tym powręcznym zamieszaniu szukał bezpieczeństwa, y przy-
rodzone sposoby do uchronienia się niebezpieczeństwa obmyślił, a te bę-
dą skutkiem prawdziwey Opatrzności Boskiej, której Ja Was
na całe życie wasze osierotać nie zapominającej, oraz prote-
kcyi Najświętszey Panny Matki Boskiej Opiekunki Sierot,
którey Ja ustawicznie doznawalem, y doznaję Dobrodziejstwa, —
z najwyższą oddaniem y oddając pokorą; ale abyście opieki Boga
y Matki Jego Najświętszey stały się godnemi, przez Cnoty Chre-
ścijańskie dla uszczegółwienia waszego doczesnego y wiecznego —
postępować potrzeba. Niech więc pokora Wąpa będzie bez po-
dłości, stałość bez uporu, umiętność y dobre przymioty bez chę-
pliwości, pobożność w krótkich słowach, ale z natężonego ku
Bogu Serca, bez opuszczenia swych Nauk y powinności.

Strzeżcie się wielomówności, bo to rzadko bywa bez grzechu; strzeż-
cie się kłamstwa, bo kłamliwemi usty brzydzi się Bóg, y
Ludzie umykają Wiary, co jest najnieczystsze między

(Ludzi

Ludźmi, tracie między niemi wiarę. Strzeżcie się Lenistwa
 do chwaty Bożej, do dobrych Uczyńków, y do Nauk: krotkie
 są życia naszego momenta, trzeba pilnie pracować dla us-
 szczęśliwienia doczesnego y wiecznego; gnuśności y nieochę-
 dostwa szpecą mężczyzn, więcej białogłowską plcą; czystości
 y przyzwoitości nie lubią niedostatek y ubóstwo, jednak farb y
 bielidła nie trzymać; bo te nie są pozwolone, tylko dla Żon,
 gdy tego po nich mężowie wyciągają, te zaś powiercho-
 wne okrasy nie lubią, tylko Cnoty y doskonałości. Od gnie-
 wu y popędlivosti wstrzymujcie się; to jest największą
 y najprzyzwoitszą wadą waszej plci, y pamiętajcie, że
 żyć zawsze macie w podległości. Prośnowania strzeżcie się,
 to jest podnieść wszystkich niecnót, przyczyną tęsknot, y
 terazniejszych spazmów; Robota w rękach waszych niech
 zawsze będzie przystoyna, robota da, ciężkich pozwoli-
 mych czytanie, największy moralnych, Cnoty utwierdza i ciesz.
 Rysowania się użyć, na Klawikordzie grać: Starsza Po-
 bie niech przypominna, a młodszą niech się uczy: Są to
 zabawy przystoynne. Łgota kochać y boić się Boga, przy-
 zwoitą do najwierniejszych Dzieci, ku najdobrotliwшему Oj-
 cu bojaźnią, Boskie y Kościelne pilnie w całym życiu zachow-
 wujcie Prawa. Strzeżcie się najmniejszego grzechu, y wad,
 wady z natogu nie tylko prowadzą do grzechu, ale bywają -
 grzechem: Muzy S. codziennie, ile byż może słuchajcie z
 pilnym Nabożeństwem: raz w miesiącu przynajmniej spo-
 wiadajcie się. Posty według zwyczaju Kraju, w którym zosta-
 wacie będziecie zachowajcie. Pamiętajcie w modlitwach
 waszych o Duszy Kochanej Matki waszej, o Duszy Ojca
 Sę, jako y o Duszach Rodziców moich, y tych, którym ja
 obowiązany byłem y jestem. Pamiętajcie y o mnie Ojcu-
 was kochającym, aby mi przedłużył Bóg życia, jeżeli
 bym był użytecznym w usługę Jego Świętej. Pamiętaj-
 cie o zdrowiu Babki waszej kochanej, o Stryjach, Wuj-
 jach, Ciotkach, y o całym swoim Rodzeństwie, miłujcie
 między sobą wzajemną miłość, Jedna drugiego w łagodności

poprawny

poprawuy wady, powolnie przestrzegay. Zachowaycie starfym
 posłuszeństwo y uszanowanie, ku młodszym, y niższego Stani
 powinno według każdego kondycji względy y dobrovolności,
 dla wszystkich bliźnich miłość od Boga przykazaną; w Nau-
 kach przedsiębierztych ięzykow Francuskiego, Niemieckiego,
 w Geografii, Chronologii, y Historji uniwersalney staraycie się
 wydoskonalać. Przyimie Was do Siebie, y na swe staranie-
 pełna dobroci Jawnie wielmożna Strażnikowa Litewska Brato-
 wa moja. Godność Jej wymagata, y wymaga zawsze nayprzyzwo-
 itszego upanowania y posłuszeństwa, od Was, tym chętniej ja
 powinniście czynić, powinna y zmoieć, y z waszey strony obię-
 żone wdzięczności. Jest tam w bliskosci JW. Jmć Pani
 Generatowa Wielkopolska Tasza swoią zawsze mię zaszczy-
 caigę: Tych dwóch Dam Cnoty y doskonałości niech Wam będą
 prawidłem do ustaw życia waszego. Ma być w Warszawie
 JW. Starościna Strzycha kochana, y wielkich Cnot Ciotha-
 wasza, staraycie się mieć honor z nią widzieć, mnie y siebie
 Łaskę Jej zalecie: od tych Dam świadectwa waszych postęp-
 ków maig ku Wam ścieżeli, zyc' będę i miarkować moig łaski-
 wość y miłość. JW. Jmć Pana Strażnika Litewskiego-
 Brata mego kochanego szanuycie, Jego chwalebnych
 rad słuchaycie, y na Taszę Jego sobie zastuguycie.
 Chcę, ażebyście nosily kir putroka, putroka baig czyli ra-
 tyne, a po skończonym Roku nie szczególney żaloby, aż do no-
 wego Roku 1770, Grodetor czarny. Prawda, że wykwinność
 terażniejsza z tych powierchowności natrzaga się, a ze skut-
 ków ię uważaigę. y z gruntu Cnoty nie zawiera, więc ię
 naśladować nie trzeba, jako y ja tak czynić nie będę. Radbym
 abyście nie trzealy tej żaloby dla żadney uroczytści.
 Mamy całego catego życia żalować, ja kochaney Łony, wy ko-
 chaney Matki. Obesznieysze w czasie dalszym przyślę
 Wam przestrogi, które mam po większey części już wygoto-
 wane. Teraz tylko słowy Mędrca kończę: Strzeżcie się złego,
 a czynicie dobrze. Panu Bogu Was oddaig, y Najświęt-
 szey Panny Matki Boskiej Protekcyi, zasy tam

oycowskie

Oycowski błogosławieństwo, proszę Boga nieśkończony
Dobroci, aby y swoje razyl na was wylac' błogosławień-
stwa, y zostac, polu życia & &.

Projekt pewnego Gabinetu myśli Moskwy odkryw-
ający zdawna do przywoławczienia Sobie Cesarstwa
Wschodniego knowane z Francuskiego na Polski
Język wytłumaczony 1768.

Piotr Alexiewicz Car Moskiewski pomiarhowawszy
moc Państwa swego, życzył Sobie mocno Tytułu Cesar-
za wschodniego, a gdy by można było, y całego Państwa.
Oświadczał się więc, że y Unią z Rzymem chciał przy-
iąć pod pewnemi Kondycjami, z których y ta była; aby
mu tytuł Cesarza był przyznany: ale doznając wiele
w tym trudności, y widząc, że Papież przenikał powie-
chowane Jego oświadczenia, a szczególne tylko pomnożenie
nie Schyżmy, Cesarz też z Elektorami nie życzył Sobie
nowego Pompeusza, więc zaczął mocy używać: talu-
bo mu się nieco udało w odebraniu niektórych od Turka
y od Persa Prowinji, przecięż wiele go to kosztowało,
y nad Brutem o niebezpieczeństwo przyprawiło. Zdat się
tedy sposób skuteczniejszy z Narodami wschodniej Cier-
kwi podległemi Turkowi mieć porozumienie, y zjednać
Sobie kredyt przez pobożność. Więc Biskupom Grecji
y Cerkom po sławniejszych Monasterach, gdzie się wię-
cej schodzi zwykło, rozdawać koniecznie jałmużny ze
skarbu swego kazał, co y w Polsce czynił dla wsparcia
swoich Interesów: przecięż za życia swego nie mógł
tej plany do skutku przyprowadzić, y zostawił ją Sukces-
orom swoim. Ci utrzymywali, ale na wykonanie jej od-
wazić się nie mogli dla wielu przeszkód. Przybyło Im
jednak wiele kredytu u Narodów wschodnich, że mianowicie
si Grecy, Albańczykowie, Georgianie, Macedończykowie,
Dalmatowie swoich do Moskwy na naukę na służbę-

do Wojska posyłałi Synów, którzy do Domów powróciwszy
 sposobili y gotowali do przyszłej roboty Ziemiów. Ulryk
 Petrowicz naśladownik Elżbiety nie zdał się do tego, a to,
 że bardzo był przywiązany do Króla Pruskiego, któremu
 jako Elektorowi zwierzyć się nie było bezpiecznie. Zona
 Jego do tego dążyć zdawała się być sposobniejszą. Wice
 tamten odrzucony, a ta wzięta na Iron z poradą Cudzoziem-
 ców niektórych w Petersburgu przytomnych. Polska
 jeszcze była na przeszkodzie, że tu był Królem Elektor,
 a niektórzy Panowie y Domy przyjaźniejszy byli Turcy-
 nowi, niż Moskwie. Treba było przeto takiego Króla,
 któryby wiedział tę plantę, a stał był wierny y wdzię-
 czny Moskwie, y czynił to, co mu każe, zachęcony róż-
 ni perspektywami ugruntowania sobie Prawa do Tronu.
 Tym czasem niejako bunt wyzerzył się w Egipcie, Geo-
 rgii, Dalmacyi, które w gazetach bardziej, niż w samej
 rzeczy były, wynoszone dla wzbudzenia Serca w innych
 Grekach; a gdy się wszystko udało, na oświadczenie rado-
 ści, z Warszawy wyszło hasło dla wiadomych Sekretu, przy-
 wiązanie do stroju, Tabalier, Chustek, Legarów, które
 à la Grec nazywano, y znaczyło po Greku, albo w samej
 rzeczy, już Greka nazwa. Gdy się moc potym w Polsce
 pomnożyła przez użycie takomych pieniędzy, Królew-
 szczyznami, pysznych Honorami, statecznych pogroźkami
 y więzieniem, wyszło drugie hasło: a la Clipse z le od po-
 spółstwa wymawiane, gdyż to było słowo francuskie a l'
 Eclipse znające, jakoby już nastąpiło zaćmienie Słoń-
 cza Turckiego. Doiechły tego Potencye Europejskie,
 y ostrzegły Turczyka, nie tak straszyć Jego utrzymując,
 jako obawiając się wielkiego wzmocnienia jednego Naró-
 du w Europie. Turczyn też tego sam więcej dostrzedł, gdy
 Steffanetty, który niedawno był między kadetami w Pe-
 tersburgu, zaczął bunt w Dalmacyi: więc zaczął być
 ostrojnieszym, y gotować się nadanie odporu, czekał jednak
 jakiej okazji przeciwko Moskwie, która mu się podała przez
 udanie się

udanie się do niego Konfederatów, przyjął Jch chętnie, nie
tak broniąc wiary y wolności Polskiej, jako bardziej sa-
meo siebie. Wtargnąłby On był w Polskę dla znoszenia
Moskwy, ale go przestrzeżono, żeby tego nie czynił, gdyżby
wydano Uniwersały na pospolite ruszenie przeciwko nie-
mu, jako gwałtującemu Pakta, a ztym wplątataby się Pol-
ska w wojnę, przeciwko niemu, gdyż przytomna Moskwa
w Kraju Polskim każdego by napędzała do związku.

Dyskurs Ziemiaнина z Dworzaninem Królewskim
z 27. Junij 1768.

Ziemiaнин. Powróciłże Braniecki? Dworzanin. Powrócił nieznacznie.

Ziem: Ach, Jam słyszał, że znaczniej, co mówisz opacznie,
Choc jeszcze nie w łodolu dostał w teby y w ramie.

Dworz: Tręfunkiem złej fortuny przyjął to za łnamie,
Ze jest wielki Kawaler. Ziemia: Czemuż nie szedł dale,
Pewnieby go tam byli lepiej przywitali.

Dworz: Nie bał się tych tam związków, bo to ludzie luzni

Ziem: On się Boga nie boi, gdy przeciw mu bluzni.

Dworz: Jakoż taki Katolik przez się Boga boi.

Ziem: Prawda, bo też w kościele nigdy nie postoi.

Dworz: Pan mądry, rady trudnią, Interes a Dworskie.

Ziem: Rady z Machyawelem, więcej dla nas gorzkie

Od Łaczący Jch dotąd szataniskiej roboty,

Łamią Prawa, y wiare, a plodzą niecnoty.

w Zakupionych Moskalach ufność położyli,

Myśląc, że już y Niebo y świat zwyciężyli.

Dworz: Wieże na niebie były, nasz tam y barana.

Ziem: Lecz tam Boga Pasterzem, tu pewnie Szatana

ma to być to swawolne, jak poznac z obrotów

Widzisz Sam, jakich nam są przyczyną kłopotów.

Jeszcze przez swe kłopoty ciągną karę Bożą;

Był z cudzemi krowami gzi się, baran z kozą,

A wte ślady co żywo rozpawanie bieżą

Zgorzenia mając zwłastza z swawolney młodzieży.

Dworz:

Dwórza: To cudzoziemską teraz, wzięta maniera
 Żyć wolno, jak wnas rządzi Bogini Wenera.
Zemla: By tak żyć, więc trza się bać Jupitru piorunu,
 Rozgniewany na zbytli straci z krzesta, z Tronu.
 Rozpuścił bando już się zebrało.
 Ładnego porządku, z godnych bardzo mało.
 Buntownikami zowią tę konfederacyę,
 Przyznaj za sprawiedliwszą, niżli Elekię,
 Tam dla Wolności, Prawa, y Wiary obrony,
 A ci jej odstępiłi, by dostać korony,
 Idąc chytrze y zdradą podejściem Oyczyzny
 Zwodząc seltę Luterską błędną, wiarę Schyzmy.
 Moskal w bando udał się złotem podniesiony
 Hurry, rządzi, przymusza, Dumny czy szalony,
 Łutry mu, y tak wielu pieniądze sypali
 Draycom Oyczyzny, by ich Interes trzymali.
 Prawdę mówiący Panów porwano w niewolę,
 Na to wszystko jak ciężko Serca nasze bołą.
 Mam więcej mówić. Dwórza: Prześlan, doryć Przyjacielu,
 Coi teraz wskórać prawdę bez sztuki y fortelu.
 Ani zale co zmigkają, ni mową ochroni,
 Pewniey siadać na konie, y brać się do broni,
 Boga prosić o pomoc, a mieć się wiedności
 Ażeby uść podobny Gustawa chytróci,
 Która Obywatelów Szwedzkich rozdzielita
 Serca wprzód, potym Omył, y wiarę zgubita.
 Zwazcież tedy roztropnie prawdziwi Ziemiańskie
 Aby kiedy nie przysało tak was oszukanie.
 Bądź zdrow, y miej ostrożność, wszystko pod Sekretem
 Robie, abyś nie brząkał niewolniczym piętym.)

List Przyjaciela do Przyjaciela, którym radzi Polakom, aby nie byli społecznikami Wojny między Turkiem a Moskwą, ale raczej Spektatorami. Życzy oraz przeżyc Senatowi, y postać z uczciwemi Kondycjami do Króla, aby się z Narodem tączyl. Wykłada w tym Liście, kiedy Stan Rzeczy zaczął słabiec, podaje zatym środki dosyć pozorne, iakowego do uleczenia wszystkich Jej członków użyć potrzeba Lekarstwa, gani słuchanie Rad zagranicznych, explikując Onez, że żadnego nie przyniosą uszczęśliwienia, ale własney upatruiąc korzyści, nieczą ogień wojennych upatów, dla tego, aby Polaków hotdownikami swemi wiedzieć mogli. pisany in Julio. 1769.

Wybaczysz mi Przyjacielu, że bez wyboru słów są wyrazy, a na zawiasach szczerości otwiera się myśl nie ulegająca pochlebstwu. Mądrość twoja wydoskonale potrafi prosty styl w podobieństwie; jak kruczec wynaleziony nabiera znaczenia od poznawających, jakli w sobie zawiera metal, tak wyrazy moje w roztrząsaniu twoim mogą być przyjęte, nie ganiąc praeuiących, że metrow swoich zatrudniając rozpoznaniem, pożytek pracy ma swoy dobra chęć czyniąca zadowyc powinności Najemnika, a mnie własne Obywatelstwo dalo powód lubemu Przyjacielowi wypisywać swoje rozumienie bez przeciwnieństwa twoim ułożeniom.

Ani mógł Diabeł w zapędzoney ku najwyższemu nienawisci z przewrotności swoiey, większey sobie uczynić korzyści, jakli siedział w mózgu Mahometa, formując w jego głowie do spisania Alkoranu myśli, którego trzymający się ludzie, czyli warci są społeczeństwa z katolikami wiarę Chrześcijańską, wyznającemi, pomiarliwy.

Ja przywodzię ci na pamięć niechwalebny postępek Króla Jerolimskiego, który koniecznie usiłował przez mocy pieliechne mieć wskrzeszonego Proroka. Czyli więcej awanturę

Polska

Polska mieć będzie z niecierpliwości poruszony ambicyi nad-
 ten, że wprowadzi w obmierzłą podłość Sumnienie, przez które
 Chrześcijański Człowiek znosie jest cierpliwie obowiązany to,
 co Bóg dopuścił. Moc niewidoma Najwyższego wybiera z po-
 między Ludu Króla, którego Sercem tak moc włada: Przypomi-
 nam Ci panującego w Izraelu Saula, iżaliż nie przewyższył
 Go Dawid sprawiedliwością, że miał dobre lub niemulenie, y
 wolne mając, porzucił od zemsty ręce. Szukamy swobody,
 wkładając na karły Polskie, ciężkie jarmy wojska Turckiego
 go, bierzemy się na obronę wiary S. do Ludu, który sromotnie co-
 dzień bluźni Boga. Ach czujemy dotkliwość Prawowierni-
 z porwołoney wolności Protestantom, których pogrzebiać przez
 potęgę Turcką, równie jest jak w imię Beelzebuba chcieć
 wyrzucić Szatana, którego przyzwidość są; pycha, zazdrość,
 gniew, niecierpliwość; a prawowiernego Katolika jest własność
 w tych się ćwiczyć Cnotach, które są policzone między siedmiami
 Darami Ducha S. Diabeł na Diabła wsadzony ośa stuchać
 będą, zwoździe Duszę, y napetniać niemi piekło.

Niech Turczyn idzie do Moskwy swoją drogą, nim się te Po-
 tencye złąkają, prawowiernym Katolikom przyzwocić być
 Spektatorami, niżli współczynniami tej wojny, której losa
 mi Bóg włada: Przytęknijcie, szukajcie pokoju, nie trzeba wia-
 trów nadgosić przyczyniać do tej burzy, która całą poruszy-
 ta Europę. My bezsilni w zawiągnionej więcey sobie obiecy-
 wai nie możemy szczęścia pokrzepiającego, jakże pomaga-
 ić Mocarzom, nim jeden nad drugiego wygórwać może, co-
 raz bardziej zestabiejemy, y na siłach całę uстанiemy.

Chwalebne jest oparcie się Narodu, dat już nie jeden dowód
 męstwa swego, y górkowości własnej; godzi się po chrześci-
 ańsku przetożyc Senatowi, y postać z uciążliwymi kondycjami
 do Królującego, niech się łączy z Narodem, który z wrodzonej
 wierności nie będzie wiarołomnym, upewnionym zostanie, że

ma Króla nie tylko do rozdawania Krzesel, Ministerystw,
Dygnitarstw, Urzędów, ale ma Króla do obrony wiary y wol-
ności naywyborniejszych Laszczyców Kraju Polskiego odpo-
wiedzią. Niechciej się trzymać z Narodem, wypowie Na-
rodowi własne panowanie, y od wszelkiego postuszerstwa
uwolni Narod, którego Bóg opatrzy Przędzą y mężem —
według Serca swego Boskiego. Dobra moshwie wyná-
leżona Zabawa z Turczyńcem, Nasz Narod sam sobie da-
radę w własnym Kraju, jeżeli Cesarz Imię Chrześciań-
ski, y Król Pruski albo Nam pomogą, albo neutralność
zachowają. Francuska Potencya nie wiele Nam wesprze-
może. Niech na okstatek dokazuje tego, aby z Domem Sa-
skim Tron Polski osiadającym przywrócony mógł być z
Polszczyzny pokój. Zastanowie się nad tym z uwagą potrzeba.
Kiedy Polska zaczęła utracać lustro swoje, jeżeli nie pod
blasłkiem Saslich mieczów? Staropolskie zwyczaje wyko-
rzenione, Senat zdrobniał, Stan Rycerski zgnuszał, —
prywaty górę wzięły nad dobrem publicznym, Domy wiel-
kie rozróżnione, zbytki powstały, Religii gorliwość ozię-
błą się stała, Scharb zubożał, Wojsko zmalało, wolność
w swywolę zamieniona, Prawa pochlebnemi interpre-
tacjami w swoich karbach nie zostały się, Moskiewska
Potencya wygórowała, Daiąc Nam Królów Augustów
II. y III. na konie w Stanisławie Augustwie posadzonym
na Tron, Prawodactwo fundował zaczęła, znalazłszy Nam
przysposobionych. O! Sędzy Boskie! za podstęp, który
czyniliśmy pod Stanisławem Leszczyńskim, ukarani
jestemy Stanisławem Augustem, pod którego pano-
waniem słabiej zaczęła wolność y Religia obarczone
Gwarancyą, wychodzi Nam na to: *per quod quis peccat,
per eadem punitur.*

Czuje każdy Obywatel pomnożenie uiszków, Kraj niszczenie,

w naywiększe

w naywiększe nieszczęście prowadzi Nas Konfederacya roz-
 poczęta, otwierając pole y plac do Wojny Zagranicznym Potencjom
 w wewnętrznościach Ojczyzny, która stać będzie ze wzrzech miar
 przez te nagłoci zmierzające do poratunku, tyle skorzysta, ile
 ciałowi z niewolony lekarstwy nabrac może sily; et sic pere-
unt felicia Regna. Komuż nie są spodziewane od Wojska Tu-
 reckiego disiplinam militarem nie znającego przypadli są-
 łalne w gwałtach, mordach, y okrucieństwie? undiq' premunt
nos mala. Reasumując od Konfederacyi Tarnogrodzkiej, inne
 poslednieysze, nie znajdziemy w tych ostatnich sposobach ra-
 tunku dla Ojczyzny coraz większej zguby. Jak ciato ludzkie
 formujące się z członków w jedno złączonech, tak Rzecz-
 z Stanów widoczną mać formę ciała, potrzebuie ku uzdro-
 wieniu Lekarstwa, a najprzód na wszystko ciato, przyłożyć sta-
redrawa bez najmniejszego ugięcia y przydania, y bez sub-
 telnych wykładów; na pierś, mieć dobrą radę w Domu, a na
 granicy potężną obronę bez krzywdy ludzkiej; na rękę; zasłu-
 żonym dawać nagrodę, występne karać, uciśnionym czynić
 Sprawiedliwość, nikomu bez zasług łaski nie dawać, ani-
 też nikomu gwałtem z gniewu brać; na głowę, tak o Rzędzie
 dobrze myśleć stosować, żeby jedney części dogadzać, dru-
 giej nie opuszczać; na serce, Jednolitego umysłu zawrze-
 się trzymać. na oczy, doglądać ustawicznie, aby możni-
 urzędnicy, y wielcy Panowie słabszych nie uiskali. na uszy,
 Senatory cnotliwe y godne z zasług y rozumu wkrzesłać
 osadzać. na boki oba, Ludzi sumnienia dobrego, doświadczó-
 nych mądrością, roztropnych, w łagodności umiarkowanych,
 Prawa wiadomych, naywięcej przy bólu swoim trzymać. —
Na Ciemię, Pochlebiów strzedz się jako truciźny, na mię-
 sce ich brać się do mężów rzetelnością słynących, którzy
 prawdziwą radą wesprzeć mogą Rząd, szczerze dla niego
 nie żałując w czasie potrzebnym zdrowia y fortuny. Na usta
 mało mówić, a więcej czynić; wszystkie zaś skryte sposoby
mieć

mieć za podeyrzane, i strzedz się ich. na nogi. Ludzi tu chwających mieszających pokój pospolity, do obrad Rzętej nie przypuszczając, trzymając ich w rygorze Prawa. Na wtrobę. Dochody Rzętej pomnożyć, ale na samą obronę jej składać, chować, zbytli wymysłem dogadzać pokroć. Na śledzionę. Chciwości własne przezwyciężyć; a zwycięstwo nad sobą samym sławniejsze jest niż nad największym Nieprzyjacielem. Te lekarstwa użyte dla Rzętej przez postępli z pobożnością Chrześciańską, z Prawem Polskim, z rozumną ostrożnością Zgadzać się, w naczyniu Zgody i Jedności, pokrzepić mogą osłabione Rzętej ciato.

A teraz brać się do Konfederacyi, mając w Kraju Mośkę obserwującą każdego kroki Obywatela, jest jedno, co słabemu i mocnym brać się za barki.

Użycie pomocy Turckiej jest na podobieństwo do Pałen-
ta paroxyzmem febry zniewolonego, który ku rozgrzaniu
żółdka zażywa arseniku. Szukamy Rad Zagranic-
znych, które nigdy być nie mogą celem naszego u-
szczęśliwienia, ale własnej upatrwić korzyści, niecz-
ogień upatów wojennych w ciemnościach sekretu, aby
nas jasniej widzieć mogli napotym holdownikami swe-
mi. Komu się nie podobają z panujących Monarchów
absolutyzmy? które mając za prawo pokoju w swo-
ich Państwach, korzystając z naszego nieładu, z zazdro-
ści patrząc na Rzeczpospolitą wolne dobry Rząd pro-
wadzące. Możemy się przystosować do trzody owiec paszą-
cych się na żyznych polach, noszących na sobie pożyte-
czną wetnę, która nam samym nie tak jest pożyteczna,
użyteczniejsza stanie się tym, którzy otwierają nam
koszarę swojej Protekcyi, z podstrzyżeń naszych w ko-
rzyści będą mieli runa, a z pozbicia własnej sierci

niewola

niewolę, w którą teraz oślepi dziemy, zataśkę y Dobrodziejstwo teraz poczytane na lawrze mieć będziemy. Dum tempus est, operemur bonum. Teraz mamy czas naprawie sobie rząd y panowanie, w tym się wyda mądrość nasza, abyśmy z dwoyga rzeczy złych, mnieysze obrali sobie.

Mitość Bliźniego zafundowana na mitości Boga nierozdzielnym ogniwem są spoione w jedność: jakbyśmy żyć czyli sobie mieć z wami, jak z Bracią naszymi społeczeństwo, jedną myśl, jedno serce, gdy byście przez wydane uniwersały wzywające nas do tążenia się z sobą nie zastraszały rygorem mienia nas za nieprzyjaciół.

Wezwany Gedeon do prowadzenia Ludu przeciwko Gabaonitom nie usiłował nikogo, a pokazując to nieprzyjacielowi, że był Wódcem Ludu Bożego, uczynił brać przy Jordanie, y dość z uszczuplonym Pocztem, chleptaniem z ręki wody przeznaczonych do zwycięstwa z sobą Rycerzów uderzył na nieprzyjaciela, wiedząc dobrze, że Bóg daie zwycięstwo, nie Ludzie. Nie mówiono do Izraelitów: Lui non est nobiscum, est contra nos. Nie postępowano z Niemi po nieprzyjacielsku, kto chciał iść dobrowolnie, przechodził przez Jordan za Gedeonem, choć natenczas Izrael cały tylko był peregrinus, nie miał swojej Possejji, ani osiadłości. Nie trzeba się było turbować o Żony, o Dzieci, bo te swoje bezpieczeństwo miały w Obozie. a u nas w Poliszczu. Ja się wybieram do Konfederacji, Żołnierz Moskiewski Dom y Wier wniwecz obraca. Ja Gieczę w Domu, ocalaige fortunę od nieprzyjaciela, wpadnie Konfederat, zelix do ostatniego, y to, com mógł mieć w Domu najlepszego, zabierze. Już teraz Turzyn y Tatar zabierze Dzieci, zwałci Żonę, Córkę, jakże się można wiązać do Konfederacji, niemaige

w Domu bezpieczeństwa? Pamiętam podobne terazniey" szym rozruchy u nas w Polsce, jak kto co komu wziął, tak przepadło. Amnestya wszystko pokryła, restytucya uchylona zostata, albo na ołtarz wystawiona zatrudniła Teologów rezolucya. Ale to jest proźna nie tylko najmłodszego Teologa rezolucya, żadnego Biskupa Najwyższego, najświętobliwszego nie zbawi dyspen" sa, tylko wtawne Sumnienie.

Jy maigc wybornosc" rozumu, potrafisz sobie wnieśc konsekwencya. Wezwij Duchac. pomocy, a zprawo" wierności Katolickiego. Serca poruś w sobie prawdzi" węż Cnotę, wykorzeń gniew z Serca twego, oddal zemptę, weź myśl o pokoju. Et omnis populus audiet vocem tuam. Benedictus eris in celo et in terra. Multipli- cabitur gens, et dabit Tibi Dominus Divitias super omnes divitias terre..."

Uniwersat J. A. I. M. Marcina Lubomir- skiego g. 1. martij wydany, a w Grodzie Pilzniejskim dnia 18. marca 1769. Roku oblatowany, którym wiel" kie pobudki czyni do tężenia się.

Jery Marcin Hrabia na wisińcu y Jarostawie, na wielkim Potomnym, Barze, Lipowcu etc etc. Lubomirski General Leutenant Woysek Koronnych, Wojewodztwa Krako- wskiego, Sandomirskiego, y Ruskiego Skonfederowanych generalny Regimentarz y Feldmarszałek.

Wzręć wobec, oraz całemu Narodowi Polskiemu wolnemu tak w Koronie, jako y w wielkim X. d. d. także wszystkim Jurysdykcyom, przy ofiarowaniu życzliwych Usług moich, z powin" nym każdego według Stanu y kondycyi uszanowaniem, do Wia" domości podaig, iż referując się do przednieyszych Uniwersaliów wydanych Skonfederowanym Wodztwu Krakowskiemu, Sandomy y Ruskiemu

y Ruskiemu tak od przeszłych JWW. Marszałków, Czarnieckiego, Potockiego, y Branieckiego, jako rzodemnie gnałnego Regimentarza y Feldmarszałka, umyślnie przeto tym gnałnym Uniwersałem powołac wszystkich w szeregach do powszechnego Związku: a najprzód zapatrując się na poczynione gwałtowności wolnemu w swoim Zaszczycie Narodowi, należy mi z obowiązku włożonego na mię od Presw. Wdztw przetożyc; Jeż już wzmaga się Nieprzyjaciela państwa nie innego Nam nie wymierzając, tylko upadku granic na zawalenie y dotarcie narodowego Zaszczytu. Porzutek już bowiem szkodliwicy, a zbliżający się ku upadkowi koniec, gdy tak straszne y nadzwyczajne rodzi uciemiężenie, kogoż by nie powinien wzbudzić do należytego politowania? Czyż bardziej słupność tego wyciąga Zastępu? jeżeli nie was samych Ojczyzny Synów? Sama bowiem Matka przez wyniosłą dumnego Nieprzyjaciela ambicją, maie poszarpane wnętrzności wola na was oratunek, ygerzy. Powinność tedy, czas y sposób są trzema przewodnikami każdemu szlachetkowi do wykonania Obywatelskich czynności. Powinność wterażniejszym Rzędem Stanie, przez zuchwałą odmianę fundamentalnych praw, y ubliżenie Prerogatyw między w równości wazących mocą, chciwych, atłumionych, a zatarciem do szeregu nadanej Nam od Samego Boga wolności groźących, każdego Obywatela jest, szczerze radzić, y złączonemi siłami bronić. Dwie zaś są w tym punkcie najuroczystsze powinności; Jedna względem Boga, jest ponizienie honoru pamięci Religii przez zrównanie Jej z Luterą, Kalwiną y Schyzmatyczną, Zaktoryn ponizieniem idzie Apostazya: y choc w pańiejszym czasie zupełnej upadku Wiary następuje, na co się zaniosło za Zygmunta III. gdyby Władysław IV. gorliwością Katolicką ubliżeniem Honorów Dysydentom, temu niebezpieczeństwu nie zapobiegł, z powinności względem Ojczyzny pobudką y przymusem jest odebrana na Sejmach y Sejmikach wolność, odcie bezpieczeństwo publiczne y prywatne, gwałt uczyniony,

mer

przez opasanie Wojskiem Rosyjskim kraju cudzego, ulona
 ziona poniewolnie miejsca nie mająca swarancya asseku-
 rująca równość Rządu wielorolich wiar, zdepty narodowy
 honor przez tak despotyczne w tym całym Interesie postępli-
 y wyrażane publiczne y prywatne wzgardy, czas tak gwał-
 townie potrzebnego ratunku odrzucać nie radzi, zdrowy rozum
 zalewać każe, gdy gore, nie kiedy już się spali: polityka ra-
 dząca czekać innej pory chwalebna tylko być może z strony
 bojaźni lub lenistwa, lecz nie z samej miłości Boga y
 Ojczyzny; Jeżeli tedy teraz wczesnie zacząwszy, tak nieci
 deklaracie to delikatne dzieło, nie czas go obalać, jak żeby
 czas był iść przeciw niemu, gdyby w spokojności przez
 exekucya ustaw tych od całego Narodu akceptowane, y
 Sejmami approbowane było, czehowanie w gnuśności
 na ratunek potrzebny. Monarchowi nigdy pożyteczne
 być nie mogło bez przyzwolonego azardu; przypatrz się
 więc całej Narodzie Polski, w potobywactwu y Bracie,
 wynikającym szkodliwym konsekwencyom, wniósł w ścisły
 dystyngwujący się Narodowy Historji examen, weź przed
 oczy dawnych twórc Antecessorów y Antenatów mężne
 czyny, zważ w podobnych okolicznościach usiłowania, jako to
 Roku 1250. za Bolesława Króla, który łamiąc wiarę
 zaszczyt swego honoru, przy tym wymyślił podatków ukła-
 dać ciężar, czyż mógł się szerzyć w panującego Obywatel-
 skiej ciędnosci? bynajmniej, owszem za tyrańskie sprawy
 y porzucione exakty, z tego Ojczyzny wygnany został.
 Czytaj Roku 1285. Leszka czarnego usiłowania. Roku 1470.
 Zygmunta Augusta chęci, Roku 1648. Jana Kazimierza
 przedsięwzięcia, któryz bowiem z tych mógł zyskować ze
 zjednoczonym meztwem w probie absolutności zadenat do-
 tąd słuthować nie mógł w swer myśli. Na ostatek czytaj
 generalną za Kazimierza Króla tych mężnych Antecessorów
 Konfederacyę, dwudziestą y jedną pieszczotami przypieczytowaną

Zostawioną

zostawioną swęj potomności na zaszczyt, iż gorliwemi w takich
wychodźstwach nie narzucię, lecz samą rzecz zważy się
Synami i Obrońcami Ojczyzny: Jeżeli cię szkod tych wrzbu-
dzie nie powinien do stusznego u nich kroki wstępowania?
Jeżeli tego znać nie chcesz, że krwiz ich zapracowane
wolności zstąpię się, Potomek. Ledy przypatrzyć przynaj-
mniej publiczemu zwałceniu Prawa, weź w konse-
racy wielkich wyciecznie Mzios prezydentney konfede-
racyi Barskiej Marzallow, którzy dotąd w tro. kłiwych
dla Narodu zostają zamysłach statecznie utrzymując kroki
i jednoczenia: uważ twóich wespół Obywatelów i Braci
w Wdztwach Kijowskim i Bractawskim, którzy w tak
znacznej liczbie w Domach nawet swoich, z nieprzyja-
cielskich życie konizyli kłh, co i ciebie samego czeka,
gdy w tak zniewieściatym chowaci się będziesz stanie.
Patrz albowiem nawzgię Ojczyzny Synów, a godnych wza-
stępnie Senatorów ztona Rady i publicznego zdawna be-
spierzeństwa, czekaia, Oni bowiem twęgo wybauienia, a
dotąd w smrotnym siedzą więzieniu, których wyniosła
ambieya powodnie Zuchwalosi.

Przypatrzyć za tym wrac i Duchowny na profanacyę
kościołów, i Domów Bożych, a w tych tak wiele rzeczy
Świątych zdespektowanych pod administracyę władzy
waszej; znajdzie przynajmniejże sztyte w błoto
wrzucane, bagnietami kłote, i inne wyrzys obrazów
Świątych poicieli; i czyż te obrucienstwa dotąd uwagi i
odwagi w Was wzbudzać nie powinny? Patrz na tyran-
nie i gwałty posiwiecomy Osobom, i inne Zabójstwa
drodze niewinnemu poczynione Ludowi, których Du-
sze pomsty od Boga tak na nich, jako i na Was
nieczuigych wolać nie przestają. Wspomnij sobie
Nieprzyjaciół Wiary przeciwko Bogu i Matce Jego
niepokalanie poczęty Najświętszej Maryi -
Pannie

Panie bluznierców; pamiętaj przeto, iż Antecessor^o
 wie z pod grobowych desek wołać, y wymawiać Wam
 będą, że Matka Boga w takową poszła ohydę;
 nie rozumiey przeto y zyskiem nadziei, prywatę uwie-
 dzioną tak Duchowną, jako y świecką niewdzięczny ko-
 chanej straconej Matki Synu wyglądajęcy pokoiu,
 iż w Nim bezpiecznie zostaniesz uszczęśliwiony; co
 chociażby się na ręce y stało, uważ jednak jako
 rekompensa honoru Matki Bożej od nieprzyjaciół
 znieważonego. Jakaż nagroda za protekcyonalne
 Jej przed Bogiem pieczętowości? Na koniec jeżeli
 Was te wszystkie usiłowania, Honoru Boskiego, y
 Matki Jego Najświętszej od nieprzyjaciół Wian po-
 czynione despekta ieszcze do powinnego nie pobudzą,
 zażępu; przypatrz się zatem w zdrowey uwadze pie-
 cętowności Prześwietnej y niezwyciężonej Porty, która
 poznawszy Nas zwyciężonych Ojczyzny synów,
 przez wspaniałosć wielmożności swojej, widząc nasze
 zgwałcone Prawa, taskawie interesuje się za Nam, y
 już skutkiem swoje okazuje względność, gdy przez
 wypowiedzianą w generalności publiczną Wojnę Rosyi,
 osiadać czasę znaczne dawać posilki; jest bowiem świe-
 że wiadomość in recenti do Nas przysłana z 25. Febr. An-
 ni Currente, że zniszczy Miast y Wsi kilkadziesiąt Mo-
 skiewskich, od statecznego nie odstępuje przedsięwzię-
 cia. Już do Polski pod wodzą Marszałkami Naszemi Pra-
 świetnej Konfederacyi Barskiej wykommanderowane
 Wojsko 60. tysięcy, w Bogu nadzieja, że najdaley za
 dwa miesiące obierzemy skutki zaszczerpionych owoców
 Protekcyi Prześwietnej y niezwyciężonej Porty.
 Doyć Mi więc natym, przeto żywszy Patriotyczne chęci,
 y usilowania

y usiłowania moje, do zapobieżenia szkodliwemu uciążliwieniu obligować własnym generalnym Uniwersalem wszystkich współcześnie tak Duchownych etiam ról i Grabi do dania posittów należących, y przygotowania z porządkiem ludzi, jako też wspomnianych 100. JWW. Ichmów Panów Senatorów, Urzędników y Obywatelów Przewodniczących.

Władztw Krakowskiego, Sandomy y Kuskiego do powszechnego w tak przykrym czasie związków, z tym oświadczeniem; Ja litoby się sprzeciwiał do żadnego spojenia wzajem, albo exluze niewiadomości wystawiał, na wszystkim majątku, Życiu, y fortunie swojej Odpowiedzi Przew. Konfederacyi naszej będzie powinien, y takowy sprzeciwiający się wyszły da Bóg ordynansom naszym do gwałnego ruszenia na fundamencie przew. Konfederacyi Barskiej wyszłego Uniwersalu, pro hoste Patria, ac infami sub confiscatione bonorum deklaruję się. Na co ten nasz niniejszy Uniwersał dla zupełniejszej Wagi y wiadomości z przyłączeniem Pierzgi Skonfederowanych Władztw rozestaci umyśliłimy. Dnia 1. Marca Roku 1769.

Jerzy Marcin Lubomirski.

Uniwersał JW. Kawerego Putawskiego Starosty Augustowskiego, Ziemi Premyskiej Marszałka, który zbliżywszy się do Litwy, zachęca wszystkich Obywatelów, ażeby zaczęte Dzieło swoje dla małych sił, przez wojsko Rosyjskie w kraju zagrożone, rozchuwiane kontynuowali. Zaprasza także y wojsko W. A. Lit., ażeby wzmocnili to Dzieło. Podobnież uprasza Ichmów milicje Nadworne mających, ażeby także na wsparcie tego zbawionego Dzieła przystawili też milicje. Dnia 15. Junij 1769. w Obozie pod Brześciem Litewskim.

Franciszek Xawery na Sutasiu, Kostrach, Grabowie
Putawski Starosta Augustowski, w Konfederacyi
Korony Ziemi Przemyśki Marszałek.

Wszem wobec, y każdemu osobna, komu o tym wiedzieć
należy, osobliwie jednak JWW. Ichm^{ym} Panom Dygni-
tarzom, Urzędnikom, Oficjalistom, y całemu Rycerstwu
Wdźtu, Ziemi, y Powiatów praeipue Prowincyi W^o A. Lit^o
przy oświadczaniu prawdziwych chęci, y usług moich do-
wiadomości podaję; iż za najwyższym wzmocnionego
Boga zrzeczeniem, My Obywatele Rzeczy Konfederali-
zowanej zbliżyliśmy się w kraj ten z partyą Wojska
Konfederackiego, chęć przez dopełnienie zaprzyżdżonych
Bogu y Ojczyźnie obowiązków, przedsięwzięciom Prowin-
cyi W^o A. Lit^o, gorliwym o wiarę, y swobody Ojczyzny
Obywatelom krwią y życiem dopomódz do wspólnego
przeciwko rozpustarłym w kraju naszym nieprzyjacio-
lom jednoczenia się, sprzymierzenia y konfederowania.
Dawaliście JWW. Przew^o W^o A. Lit^o Obywate-
le w czasie najtrudniejszym y najniebezpieczniej-
szym możne dowody, iż jest dla Was rzeczą najmilszą
dla Boga krew rozlać, do uszczuplenia Narodu Łożyc
mających życie: lecz zuchwały Nieprzyjaciel wielo-
ścią Żołnierza kraj napelniawszy, pożądanego tej zba-
wienney czynności nie pozwolił uskutkowania, a w ma-
tej liczbie zgromadzonych mocą y potęgą rozproszył
Konfederowanych Obywatelów, przymusiwszy niektó-
rych, iż dotąd w zagranicznych tutaj się Państwach,
z utęsknieniem tej pożądaney ocalenia porę, która mi-
tę pod sposobność powrotu w kraj Ojczyzny z powsta-
niem przeciwko wszystkiemu uiskazującym Narod uciążliwo-
ściom. Już się nad nami zlitowała wprzekmocna Opatrzność
po sprawiedliwym za wieloletnie przeciwienie się ukaranie,

w tej

w tej Nas zostawiający Sposobności, że dziś bezpiecznie, dotąd
 w wymuszonym trwałym milczeniu, wzajemną jednogłębnością
 spójnemi, możemy bez bojaźni jawnie całemu światu po-
 karać, że wolny Naród Krwią Pradków nabyte strasząc umie-
 swoboda, nie wzdraga się przelaniem Krwi dla naszey po-
 mności ugruntować i ubezpieczyć na zawsze Wiarę i swo-
 body Oczyste w tym ocaleniu, w jakim Pradkowie Nam
 zostawili. Zaprawiamy więc Was 100. Tys. Przewod-
 X. Lit. Obywatele, na miłość Boga, uświęcenie miłej Oj-
 czyny zachlinamy, przybywając jako najprędzej do tego
 dzieła, do którego Bóg, Sumienie i Obywatelstwo powo-
 łuje: Wy, którym potęga Wojska Nieprzyjacielskiego, mi-
 mo wape usiłowania wnieść w ten zbawienny, dotąd nie
 pozwolita Zwizzech, powstawając wraz z Nam przeciw-
 ko nieprzyjaciółom Boskim i Oczystem, wszak dawniej
 obiecywana, dziś pomoc Świątecznej Potęgi skutecznie
 doznana, oddaliwszy podług bojaźni, dostatecznie Was zachę-
 cie powinna: Krew współ Braci naszych dla powszechnie-
 go pożytku przelana, spodziewamy się, że już Obywatel-
 skie Zagrzata Serce, ile że zbliżył się ten czas, w któ-
 rym przeciwność publicznemu czynieniu najniebezpie-
 czniejsza, obojętność najniewinniejsza Zabroniona.
 Wy zaś 100. Tys. Godni wiekopomney Sławy mężo-
 wie, którzy puszcili na azard majątki i życie, na o-
 głoś Konfederacyi Barskiej braliście się dwazniesz-
 pierwsi do krwawey obrony, a okrutną nieprzyjaciół
 mocą z własney wylucii woli, przymuszeni dotąd w ci-
 dzych Państwach, i zakątnych miejscach szukacie wta-
 snego życia ubezpieczenia, powracajcie bezpiecznie
 do swojej Ojczyzny, do swoich Wójtów, Ziemi, i Powiatów,
 spiesząc się oglądać współ Ziomków i Obywateli, którzy

Was z utęsknieniem wyglądają, kwapcie się kończyć to
 Dzieło, którego zaczęciem wsparliście Ojczyznę, Narodo-
 wi y sobie przyczyniliście sławy. Wojsko W. X. Libe-
 rne y waleczne Rycerstwo w sumiennosci y odwadze wa-
 szey zaufani używamy y zapraszamy Was, ażebyście
 wzmocnili to dzieło, które końcem uszczęśliwienia pu-
 blicznego nastąpiło. Wszak Wy piersiami y Orężem w-
 nayprzykrzejszym razie Zastaniacie Ojczyznę Zwykliście;
 dawajcież teraz jawne Światu dowody, że żyje w Was
 sławne zdawna owych Polaków męstwo, nie odstąpiay-
 cie skwapliwym krokiem wyplacacie się, coście winni
 Bogu z Katolictwa, Ojczyźnie z Obywatelstwa. Wy
 zaś Joo. JWW. Mui Panowie y Bracia, którym Bóg z o-
 patrzonego starania porzucił tę Sposobności, że nadwor-
 ne trzymacie milicję, przeładajcie Interes publiczny
 nad prywatny, a dla pomnożenia ił Wojska Konfede-
 rackiego przybywajcie do Nas jako nayprędzey, też
 milicją do Wojska Konfederackiego jak nayspieszniey
 przyłączajcie. Ktoby zaś od tego powołecznego w Oj-
 czyźnie czynienia chciał być dalekim, nie tęczył się,
 y nie konfederował, tym Braterskim wzgardzał zachę-
 ceniem, takiego podług przepisu Aktów Konfederacyi,
 y obowiązków przyśięgi, poczytamy za Nieprzyjaciela
 Ojczyzny, bo to jest napa, zaprzyśiężoną powinnością. —
 Z tymi zaś, którzy są spółczernikami naszymi, co w ten
 zbawienny związek y Konfederacyą weszli, lub szczer-
 go wniesia mają nieomylną ochotę, postępujemy jako nay-
 łagodniey; niech Dobra Jch. y majątli nie doznają żo-
 nierstkiego uprzyknienia. Starajmy się potrzebney jedno-
 myślności spoieni wżetem, ażeby w Sercach y myślach
 naszych żywa tłuwiła pamięć, że w sprawie Boskiej
 y Ojczyzny, miłość Boga powinna być celem, y prze-
 wodnikiem

przewodnikiem, że czynów publicznych cel do powszechnego
 Obywatry zmierzać powinien uszczęśliwienia. Pracujemy
 wszyscy jako najwierniej okolo Wiary Świętej, wolności, y
 Praw Narodowych ubespieczenia; w tym zaś dziele będący
 cy kochamy się jak Jedney Matki Synowie, liczymy się
 bez zawiści z powszechnego y szeregulnego wszystkich
 sprzymierzonych powodzenia, niech szczęśliwość jedną będzie
 dzie pomysłnością wszystkich, do czego przyłtadamy się
 szczerze według naszej możności. My zaś którym Obywatele
 jako gołwici powołali pierzeństwa, staramy się
 dokładnie, ażeby postępowanie nasze, y Tych, których Bóg
 rządowi naszym uczynił podległymi, nie wyciskało płacę
 y narzekania ubogich ludzi, bo te okropne Nam, y całej
 Obywatrynie niedni mogą skutki, postępujemy tak, jak
 byśmy życzyli, żeby postępowano z nami, gdyby Bóg chciał
 Nas mieć w takim stanie. Zapomniemy o sobie, a czynić
 nie nasze y życie poświęcimy publicznemu pożytkowi,
 tak rozsądzamy, ażeby być jedynie tej tak wielkiej
 Sprawy Boga y całej Obywatryny tycające się: Co
 gdy nastąpi, pewni tej nieomyślnej sprawy być możemy
 my, iż Bóg niewinności Sumnienia naszego pobłogosławi,
 sprawi to, że będziemy godni uzyskać powszechnego
 dla całej Obywatryny uszczęśliwienie. Działo się w Obwodzie
 pod Biełiem Litewskim Dnia 15. Czerwca
 Roku Pańskiego 1769.

*List JW^o Potockiego Podczaszego Lito Głównego Regi-
mentarza, którym czyni odezwę o przybyciu swym z
woyskiem Nayiasną Porty w granice Polskie; naka-
zuie oraz Obywatelom wszystkim albo w Osobach
swoich, albo przez subordynowane Osoby prezentować
się Woysku Nayiasną Porty dla ocalenia Życia, fortun,
y Poddania: Którzyby zaś byli Fermanowi Nayiasny
Porty przeciwni, ogniem y mieczem jako Nieprzyja-
ciół karać będzie toż Woysko. Furaz y prowianty
gotowe mieć każe, Chłopów, ażeby nie uciekali,
ostrzega, obiecując Ichm^o Gubernatorom, gdy
się stawia, dać in scripto ubezpieczenie; wiedno-
myślności zaś kto z tym woyskiem będzie, na
szyi białą Chustkę nosić ma. d. 28. Junij 1769. pisany.*

*Z Ordynansu Presw. Konfederacyi Główney Korony przy-
maszerowatem z Woyskiem Nayiasną Porty Ottomaniskiej
w granice Polskie, y nieodwrotnie czynię odezwę, chcąc
mieć wiadomo JW^o Panom, abyscie nieodwrotnie czynili
w Dobrach swych czyli przez subordynowane Osoby pre-
zentowali się przed Woyskiem Nayiasną Porty Ottomaniskiej
a to dla własnego ocalenia Życia, fortun, y Poddania, bo
z przeciwnemi Fermanowi Nayiasny Porty każe jako
z Nieprzyjaciółami postępować ogniem y mieczem; ani
trzeba rozumieć, że to są próżne postrachy, owżem nie-
płonne, ale prawdziwe ostrzeżenie: można bowiem miar-
kować, co się już stało w tych Dniach w pograniczu
około Chocimia, a gdyby nagłym marszem nie przy-
był, już by daley ta klęska rozszerzyła się. Proszę tedy*

z Słowiszcza

y obowiązku na miłość Boga, ażeby podług ządania mo-
iego, y życeliwych przestroż stało się nayspilnieysze uiszerce-
nie: Żadną albowiem miarą ognia wszczętego nie będę mógł
przygasić, jeżeli samocheże pragnąc będziecia zuchwata y
uparta w Daniach impreza. Furaj y Prowianty aby pogo-
towiu były, a za Daniem znać zaraz przystawione. Ludzie
zaś żeby ze wsiów nie uciekali, bo tym samym będę mia-
ni za nieprzyjaciół, Jwułdanowie przynębli assekuro-
wanie, że włos z głowy nikomu nie spadnie, byleby —
w Domach swoich siedzieli. Jekm Tanowie Łoposoró-
wie y Gubernatorowie stawiający się przez Nick wezmą
in Scripto ubezpieczenie. Kto zaś wiedno myślności zwoy-
skiem naszym będzie, białą chustkę na szyi na znak u-
przymoszu mieć powinien. Za tym oraz uprząm listem,
aby jak najszybciej innym okolicznym Jekm był
komunikowany, et consulto do wiadomości podany,
gdyż już w nieubliżonym Łosiać marszu, y Wojsko
liżne przeprawiać się będzie nieodwrotnie. Datum
Die et Anno ut supra.

Manifest od Skonfederowanych Województw
w Busku uczyniony w Czerwcu 1769. którym oświadcza-
ją niżej podpisani, dla jakiej przyczyny myśł Jek
była wniescia do Łwowa, zajął się oraz na J. P. Koryto-
wskiego Kommandanta Łwowskiej Fortecy który będąc
przez Oficjera wystanego y Trębaczów zapraszany
o kapitulowanie, y pozwolenie wolnego weyścia do
Miasta, zamiast wysłuchania y rozmówienia się
z wystanym Oficjerem, kazał dać ognia, y Trę-
bacz został zabity, y żąd był przyczyna gwałtu,
który

który trwać musiał godzin 10. na koniec kazał zapalić Dwórki, których wiele popaliło się z wielką krzywdą Ludzi etc. Podobnie skarżą się yna Smi Pana Kichiego Starostę Lwowskiego, który był społecznikiem teyże roboty.

¶ Tuż jest wiadoma całemu Światu y Niebu czynność y początek szarpiących wewnętrzności wtarney Matki Ojczyzny: żal się Boże narzwać Imieniem Synów: niech będzie y wszystkim nie tajna Zapamiętaność y bezbożność Jch, aby snadź Zdradliwemi krokami nie zaszczycali się przed powszechnością straszliwego Dzieła swego. Przeto my złączeni Priesw. Wdztw, Xięstw, Litem y Powiatów złączonych y sprzymierzonych Gmalni y Subalterni Marszałkowie y Regimentarze Woysk Konfederalnych, protestujemy się przed Niebem y całym Światem, przed Najjasną y najpotężniejszą Monarchami, y Jch sprzymierzonymi, niniey sze okoliczności pod sprawiedliwe Zdanie poddajemy, nie bez dobitliwego uczucia żalu przeciwko Smi Panu Korytowskiemu Komendantowi Fortecy Miasta Metropolitaniego Lwowa, y Jm. Kichiemu Staroście Lwowskiemu uzalenie się y wyrażenie przeciwko nim przed Xięgami Grodzkiemi Buszkami mani festując się oto: Że my do Serca całego Narodu łącząc się z wyjątką krwi Pradków gorliwość o Wiarę i. katolicką Rzymską od wieków w Narodzie szczerliwie panującą, o wolność y Prawa krajowe podeptane y uchylone, gwałtownie sprzymierzamy się ziednoczonymi myślami y Duchem z wspólnymi Bracią y Obywatelami rzeczonych

Wdztw

Wdztwo, Kieztwo, y Ziemi z 10. Lasch mało Polskiej Prowin-
cyi, y części wielkiej Polki w jedno spoiłszy ogniowo Zagrze-
wając iednych oziębłe Sera do przodkiego Oczyszczony ratunku,
Drugich od nieprzyjacielskiej ręki y okrucieństwa w domo-
wych zagrzebionych Zaułkach posilkując, y do iednomyśln-
ności prowadząc, uczyniliśmy kroki nasze w tej ludzkości
y powolności, aby wszystka czynność naszą okazała się -
cateru światu skromna, prosta, y szczerą, y na iedną tył-
ko obronę Wiary. y strapioney Oczyszczony wymierzona:
Tym celem zbliżywszy się pod Szwów miasto Kapitałne
Metropolii Ruskiej, zapoprzedzeniem w Wyszni Mie-
ście Obradom Wdztwa Ruskiego służącym, aktem
Elekcji do Łaski JW^o Potockiego Starosty Kaniewskie-
go, y poprzyjęciem w Kościele Obywateliów wierno-
ści, y sprawowania własności tego ~~Wdztwa~~ do stoien-
stwa, chcąc miastu wraz z Snydującemi się w Nim Zie-
mianami Dopomoc, do zjednoczenia się, y powinnego
skonfederowania gwałtnie w swoim Wdztwie, temur
wierność y porozumienie się, y w potrzebnych w tej
mierze ułożeniach rozmowę uczynić. Nie byliśmy
tak skwapliwi do żywawych środków skłonięcia Kom-
mendanta Fortecy, aby do tak zbawiennych czynności
pozwolit nam jako y drugim Marszałkom, a osobli-
wie tego Wdztwa wolnego do Miasta wejścia, y ode-
brania obowiązków wierności tak od Ziemiann Znay-
dujących się w Fortecy, jako też miasta całego, y
Parnizonu z Piechoty y Dragonii Szpary złozonego, ale
uprosiwszy z pośródka Siebie godnego Ziemiannina
y Obywatela Imię Pana Dzierzbickiego Starostę
Wartelskiego z dwiema Trębaierami y Adjutantem
mi, postaliśmy z punktami do kapitulacyi do Imię

Pana.

Pana Kommandanta, ofiarując mu wszelkie, względem
 dla Miasta, y dla niego ludzkość, konserwując go przy
 Jego Charakterze y Kommandzie. Imię Pan Kommen-
 dant zaś Zapomniawszy pierwszego postępu swego
 w podobnych okolicznościach niepraktykowanego prze-
 ciwko W. Imię Pa Puławskiemu Staroście Terubnie-
 kiemu Regimentarzowi Partii Wosk Konfederackiej
 popełnionego, że podobnymże sposobem będzie od Imię Pa
 Starosty Terubnickiego przez Trębacz, y Jodnego -
 Officyera Zaproszany o kapitulowanie, y pozwolenie
 nie wolnego wniknięcia do Miasta, zamiast wysta-
 chania y rozmówienia się z wystanym Officyerem,
 kazał dać ognia, którym Trębacz na placu zo-
 stał, a pod Officyerem koni zabity; Do tych gwałto-
 wnych zabrat się wzrodków, że ani widzieć się
 z Imię Panem Starostą Wartelskim nie chciał, ani
 go do Miasta dla rozmówienia się wpuszczać nie dozwó-
 lił, y owym Zapamiętane Odwrociwszy oczy y Ser-
 ce swoje od tych obowiązków, które winien Obywatel-
 stwa, z charakteru Żołdu, y kon-
 serwacji swojej, które winien z wyssanej krwi Pro-
 ków swoich Najświętszej Religii swojej Rzymskiej,
 na ostatek wzgardziwszy wszelkimi Lęzianami w For-
 tecz Inaydujących się, twierdził Miasto y Klasztorów
 prozbami y remonstracjami, zniósłszy się z Imię Pa
 nem Starostą Puławskim, do mocnego, y gorszącego
 inne Narody, y w ohydę podającego swój Naród u
 potronnych, zabrawszy się odporu, spędził Garnizon.
 y Miasto przymusił gwałtownie do dawania odporu
 wojsku.

Wojsku Konfederacyjnemu z samey tylko iardy ztorone^o
 mu, tak dalece, że od godziny osmej z wieczora dzie^o pri^o
 ma przez dydzę zaczął atak, aż do godziny szóstej
 zrana trwał musiał z niejaką stratą ludzi z obu stron,
 a osobliwie Konfederacyjnych z walow po trzy razy spędzo^o
 nych; do tej na koniec przyszedł rezolucyi, nieważney,
 że wracających się już od Bramy Krakowskiej Kon^o
 Federatów siągając rzesistym z Armat, y ręczney Strzel^o
 by Ogniem, rozkazat zapalić Puzkarczowi Dworli —
 naprzeciw Jerwickiej Forty będącej, y tak wiele przez
 ten pożar Dworów, y Domów Ludzkich, oraz y wieże
 W.W. O.O. Karmelitów dawney Obserwatoryi z niebespie^o
 czeństwem Klasztoru y Kościoła, wperzynę puszył, do
 nieprzyjaciela, aby go sukursował, znać dawał,
 y siągając go uśmiał; jakoż przed atakiem, z mo^o
 skiewskim Patrolem utarczka była z odpędzeniem
 go. Imię śledza Kapelana naszego na Przedmieście
 dla mury śiadącego zabrawszy, y do miasta wpro^o
 wadzonego na obwach do kurdygardy wziąć kazat.
 Jegoż przez dwa dni ignominiose wizzil; w tym zaś
 areście tyle przykrości z zgorzzeniem prawowier^o
 nego ludu wyrządzać dozwalał wysokiemu Chara^o
 kterowi Kapłanowskiemu, że nie tylko subordynowani
 na to, ale też y Sam Imię P. Korytowski wizzitując tak
 despotycznie wizzionego śledza tajaniem, y urąganiem
 prześladował. Na koniec Imię B. Starosta Lwowski
 bluzniącemi nayświętszą Religiją usty tajat, y lżył
 Kapłana, z niego się nasmiewając. Y gdy by były nie
 zasły poważne Instancye godnych Lwemian, zape^o
 wne dłuższym wizzieniem przereczzonego Kapłana
 byłby martwił. Tenże Imię B. Komendant Lwemianów
 y obywatelów

y Obywatelów tęczyć się do Konfederacyi usiłujących
 więzić y prześladować osmielił się. Ręka drgnąć
 musi dla wyrażenia y określenia tak haniebnego w Na-
 rodzie czynności, y nieważnego Im Pa Konopowskiego, y Im
 Pana Starosty Lwowskiego rezolucyi. Kędyż Obywatele
 Miasta, wolać do Nieba na Dnie miastach mieszkaney
 zubożeni ogniem, padać przed Tronem Najwyższego
 Złotem Ojczy za dezolacją Im Świątynie Boskich; —
 niech się Zapatrzą wszystkie Narody parcyalne y
 nie parcyalne, czyli niesprawiedliwie żalić się należy
 y nie przyrównywać do właściwego jarzyczkom przy-
 miotu tej fatalney uporczywości, y uszy nionych kro-
 ków nad tymi współ Bracią y Siomkami, którzy do Osta-
 tney wyniszczać się krwi kropli, y majątków na O-
 bronę Religii Świętej Prymskiej, y Praw Narodowych
 na Zemstę krwi niewinnych, y tyle wyjętych przez
 Nieprzyjaciela Obywatelów. Dla czego aby wszelka
 ludzkość, y postępli skromne Konfederacyi nie były
 opaczny przed Narodem y Ojczyzną udaniem Złotu
 mione tej nad Lwowem nieszczęśliwości z pożaru wy-
 nikłej; powtórną, y jako nay solenniey przeciwko
 tymże Jchmłom Panom Staroście Lwowskiemu, y
 Komendantowi jako Zdradliwym Ojczyzny Obywa-
 telom manifestujemy się. Ignacy Potocki Staro-
 sta Kanioński Marszałek Generatu Ruskiego —
 swoim, y wszystkich JW. Marszałków sprzymie-
 rzonych Wóztw, Siek, Siem y Powiatów Imieniem
 podpisuje się. Wawrzyniec Potocki Rotmistrz Kon-
 federacyi. Franciszek Zborowski Rotmistrz. Roch
 Wolski Rotmistrz. Kazimierz Lenartowicz Rotmistrz.
 Józef Prędzicki Rotmistrz. Świętosław Koprowski Rotmistrz.

Uniwersat JW^o Parysa Marszałka W^o
 iewództwa Sandomię y Ziemi Stężyckiej,
 którym animuje, exaggerując wszelkie od Mo-
 skwy poczynione krzywdy, wszystkich Oby-
 watelów tegoż Wództwa; wyraża także w nim
 kto, y wiele, y w jakich Mundurach, y wypra-
 wę wojenną, Ludzi tak konnych, jako y
 piechotnych do Obozu dostawiać ma, pod
 animadwersją, nakazuje. Dnia 29. Miesią-
 ca Marca, Roku 1769.

Adam na Parysach, Parysowie Parysa Sta-
 rowie Winnicki, Wództwa Sandomię y Ziemi Stę-
 życkiej Marszałek.

Wzręć w obce, y każdemu osobna, komu o tym wie-
 dzieć należy, a mianowicie Joo. JW^o. Jak m^o siom
 Panom Senatorom, Urzędnikom ziemskim y
 Grodzkim, et quovis tytulo Dygnitarzom w Ry-
 cerstwie Prezj. Wództwa Sandomię y Ziemi Stę-
 życkiej, oraz y całemu G^ospolactwu Wolnemu Na-
 rodowi tak w Koronie, jako y w Wielkim Xięstwie
 Lit^o, także wszystkim J^urydykom, przy ofia-
 rowaniu życzliwych Usług Moich, z powinnym
 każdego secundum statum et conditionem upraso-
 waniem, do wiadomości podaie.

w Wyrokach Prezj. Wództwa Sandomię y Ziemi
 Stężyckiej Mnie władzę y moc Łasli Marszał-
 kowskiej powierzających, niedosięgłe Woli Bo-
 skiej częż przeznaczenia, używając tej wszelko-

eności

wszechmocności, aby Ludowi temu łączącemu się na obro-
 nę Praw Kościoła S. Rzymskiego Katolickiego, y na
 rodowych Królestwa naszego błogosławie, y prowa-
 dzie go łitościwie raczyła. Nie ja Was 100. Jm. W.
 m. m. i. w. Panowie Bracia Prezydent Władztwa
 Pandomy y Ziemi Szczyckiej Obywatele wzy-
 wam, ale wola na Was Kościół S. Katolicki
 Rzymski: Synowie łączcie się bronie Matki
 waszej, której wewnętrzności szarpie Luterzy, Kal-
 wini, Schyzmatycy, Szlachta Polscy, których
 z łitości cierpieliśmy, teraz gwałt nam spra-
 wia, używszy mocy Rosyjskiej. Wola na
 Was Ojczyzna w prawach swych, y dawnych
 dystyngwowania się Prerogatywach ustająca;
 łączcie się na obronę Jej, która Was wiekami
 miłą wolnością trzymała. Wolać Biskupi y
 Senatorowie nasi w wigzach Nieprzyjaciel-
 skich ięzacy, abyśmy szli jej przykładem,
 azardując na wszystkie niebezpieczeństwa,
 bronie swobod Ojczystrych, jeżeli nosie niechce-
 my jarzma niewoli Rosyjskiej Potencyi Nas-
 niewinnie uciemiężającej. Wola Posel Brat
 nasz, który circa liberum veto obstawał. Gra-
 tujcie się, jeżeli się brzydzicie absolutnym roz-
 kazem Moskiewskiego Cesa. Wola stołeczne
 nasze Miasto Kraków Coronatrix olim Regum,
 a teraz Ręką Moskiewską zamknięte, trzymane
 wane y popiołem obrypane: Gromadźcie się
 Panowie

Panowie, podajcie Rękę upadającemu to w handlarz
 to w Premiościach; niech więcej Żołnierz Moskwi-
 wski prae naszych nie trawi, niech Nas z Przywile-
 jów dawnych od tyłu Królów nadanych nie wyzu-
 wa. Wotaż jeszcze Bracia Nasi, Potkrewni, Przy-
 jaciela, Siedzi swierzo trupem w swym gniaździe
 położeni, abyscie oprócz wzwyż wyrażonych przy-
 czyn, przez miłość tych tak Zacznych Imion, oziębło-
 ścią wstydlivą nieprzyjaciela w Domach waszych
 nie cierpieli. Wotaż przestrzega, abyscie porzą-
 wali Ziemiaków Duchem przewrotności Was lub
 oddalających, lub też podobnie Twódczych jak ca-
 ły Naród z Zagranicznych niegdys ludzi fałszy-
 wemi Deklaracyami Rosyjskimi. Porównajcie
 Ich z Czynnów, nie z poroków. Już Łączcie z poście-
 chem, gdzie Was miłością Wiary i swobodzie i sa-
 prapan, a również na wszystkich gwałcicieliw —
 tak Prawa Kościoła i jako z Koronnego, mężnie
 i statecznie powstanie. Mamy już złączone
 z Nami z Prezję Wództw z Ziemi Konfederacye
 Jużemy sobie Marszałkowie nieodstępność po-
 ślubili, by tym sposobem wspólny jak najsprę-
 dzej dać Ojczyźnie ratunek. Zbliżają się
 Bracia Nasi wielcy Mężowie z Konfederacya
 Barską, ciągnie z Niemi sprzyjająca potę-
 cya: niechajże wprzód cudza Ręka Nas nie
 dzwiga, my nie czutemi sami z siebie być pre-
 stanmy. Przybывайcie tedy Mężowie Rycerze
 z Bracia, przybывайcie na Dzień siódmy miesiąca
 kwietnia

Kwietnia w Roku niniejszym na Mięsie między
 Muszynką, y Jęby. Będzie ordoeba temu tak górnemu
 Wdztwu, że dobrowolnie sami na siebie po-
 trzeby Konfederacyi ułożemy. Przybywajcie ochot-
 czą skwapliwością; Honor nasz w tym się zamyla, by
 Nas inke Wdztwa nie czutemi, y mniej dotkliwemi
 nie uznaty. Obliguie przytym całe Presew Wdztwo
 Sandomy, y Ziemię Stężycką na wszelkie obowiązki,
 wzywam, y doprałam się, zatecając jak najusilniej
 aby JWW. Senatorowie, WW. Urzędnicy, tudzież y
 wszyscy Ziemiańscy Presew Wdztwa Sandomy y Ziemi
 Stężyckiej; z Dobr swoich Dziedzicznych, y
 jakimkolwiek prawem dzierzanych, tudzież z sta-
 rostw y Wdztwo na wyprawę konną z rol 10. y ka-
 żdego Wójtostwa similiter jednego konnego Łobnie-
 rza w mundurach, to jest w Łupanie popielatym,
 Katanie lub Konturze Niebieskim, a Popielatemi
 Karwakami, Nituziem Niebieskim, Obszlegami po-
 pielatemi, Gapką z Wierchem Niebieskim białym ba-
 ranikiem tatarską robotą, na koniu Dobrym, choć nie
 zbyt młodym, aby sprawnym, nie kaleką, z mode-
 runkiem pewnym, to jest parą Pistoletów, Karabinem,
 lub Sztućcem, Patarem, y Ładownicą ludzi pewnych,
 śmiałych, zdrowych, silnych, trzeźwych, nie zawodnych
 y nie zbiegłych, z których gdyby wszedł który z Woysha,
 lub z okazji z Nieprzyjacielem, a nie powrócił się na-
 zad do Woysha, Presew Wdztwa Sandomy y Ziemi
 Stężyckiej wyprawie drugiego ze wszystkim jako wy-
 zey na miejsce zbiegłego, nieodwołocznie odsyłać pod
 Woyzkową animadwersją, zalecamy obowiązując: każdemu

Zas.

Zaś wyprawnemu konnemu żołnierowi ćwierćroczną
 Łaź po 10 3. na osobę, a drugie 3. na konia naty-
 dzień ieden rachując, wyliczyć do Ręki Wielmożnego Re-
 gimentarza, lub WW. Wdztwa Kommissarzów przy od-
 dawaniu Łodzi powinni będą; a przed wyptywającym
 ćwierćrocznym czasem, drugą podobną Łaź odsyłać,
 lub WW. Kommissarzom oddawać pod surową exekucją
 moją. Miasta zaś Duchowne y Królewskie, także Swiec-
 kie, tudzież Sotytwa, aby z każdego Łanu po iednym
 piechotnym żołnierzu z Karabinem, Berdyerem, Łado-
 wnica w Katanaach Niebieskich z wyłogami popie-
 latemi, y taliemir Kamizelkami y płudrami w kape-
 lach z Łaźą ćwierćroczną po 10 3. na każdego
 rachując natydzien, do Kasy Konfederacyi, czyli WW.
 Kommissarzów wyliczyć, tudzież z obowiązkiem przy-
 kończający się Cwerci Roku, podobnie odestania, y
 oddania Łaży. Sami przez się, lub przez Kommissa-
 rzów, y Ekonomów swoich na dzień siódmy Miesia-
 ca Kwietnia w Roku teraźniejszy 1769. pod wyżej
 wspomnianą surową Exekucją przy stawiali na zwyż
 wspomniane miejsce Muszynię y Izby. Względ-
 dy wszelkie na Dobra Litemskie jak mieć przyrze-
 kam, tak WW. Kommissarzom, gdy wynidą Uniwersa-
 ty od JW. Jmci Pana Marszałka Głównego, lub Re-
 gimentarza Prowincyi Małopolskiej do wydania
 Prowiantów, pod tą samą animadwersją zalecam.
 Żeby zaś ten Uniwersał jako nayszybciej doszedł
 do wiadomości po całym Wdztwie Sandom y Ziemi
 Szezyckiej do ingrossowania do Akt Grodzkich Pil-
 znińskich nayprzód On podaliśmy, obowiązując, y
zalecając

Zalecając Smu Susceptantowi Grodzkiemu Binińskiemu, aby Extrakty Uniwersatu tegoż, autentycznie wyizurzy, w przednim czasie tak do Alit Grodzkich Wdztwa tegoż, y Ziemi Strychliwej do ingrossowania, jako y do Miast Powiatu tutejszego, y WW. Kędzom Dziechanom do publikowania rozestal. Co wszytko także innych Grodów Jchmę Panowie Susceptanci wypełnić y wykonać niniejszym są obowiązani Uniwersalem. Działo się w Siliwie c. 29. Marca 1769.

Adam Daryś Staroście Winnicki Marszałek
Konfederacji Wdztwa Sandomię;
(L.S.)

Manifest Smu Pana Uleykiego Regimenta rza Wdztwo Wielkopolskich, którym zachęca Obywateli Prowincyi Pruskiej do społeczności y zjednoczenia się: assekurując Jch także, nim się zgromadzą, od wszelkiej naturzywosci Nieprzyjacielskiej zastania; nakazując oraz, ażeby wszelkie podatki publiczne do Konfederacyi Generalney odwozić pod przymuszeniem do powtórnego Onych placenia y rygorem Woyskowym.

Ad Judicium Actag presentia Scabinalia Civitatis 1^{ae} R^{ae} M^{ae} Societatis veniens personaliter M^{us} Bartholomaeus Gbalski Confederacionis Majoris Poloniae Thesaurarius, obtulit eadem Judicio, et ad acticandum actisq^{ue} plene inserendum infrascriptam Manifestationem Illustris Regimentarii, et Magnificorum Confiliariorum ejusq^{ue} Confederacionis Majoris Poloniae manibus propriis subscripto porrexit tenoris sequentis:

Lawne są Bogu najskrytszych Ludzich Zamysłów, wiadome y nie tajne równie y Powiatu Zabiegi, Starania y trudy aer
słodko

słodko znoszone, któreśmy z miłości Wiary w kraju tym
 dawną zaszczerpioną y panującą twierdzą wolności starodaw-
 ną jak najuroczyściej prawami ugruntowanych do tychczas
 wiednomyślnym sprzymierzeniu ponosili. Spodziewaliśmy się,
 że ta gorliwość nasza y najrzadniejszych Narodów swobody
 nasze znaćcych, y onych ubezpieczenie nam targaczących po-
 chwalona, powinna była wszystkim Wdztw y Prowincyi Króle-
 stwa naszego Obywatelów do rownej, a nierozdzielnej już da-
 wniej zachęcić czynności: lecz gdy niektórych Wdztw Lic-
 mianów, o których zbawionych zamysłach wcale nie wątpimy,
 daleko przeglądzając, a przeto od czasu do czasu oddalając
 się rezolucya od współczynienia z nami przy tak poważnych
 Maxymach swego nie zyskując skutku, domyślamy się, że
 do ich zamysłów zewnętrznych, powierzchownego naszego trzeba
 kompulsu. Tym więc domysłem zbliżyliśmy się w Wdztwa
 Prezję Prowincyi Pruskiej przy Prawach Kardynałnych
 o wiary panującą y wolność gruntującą zawsze gorliwej, chcąc
 ich nie tak przychylać do współczynnici, jako bardziej z mi-
 mi się porozumieć y zjednoczyć; a z tym miłością Dobrych Oby-
 watelów obowiązujemy, aby jak najprędzej sposobem innym
 Wdztw do wspólnego porozumienia się, y czynienia tegoż chwa-
 lebnego Działu oraz ratunku przyspieszyli. My zaś tą mocą,
 którą w tym czasie z opatrzności Bóstwa mamy, siwigtobliwe
 czyny Obywatelów Prezję Prowincyi Wdztw Pruskiej wpyff-
 kę usilnością wpiierać, y od wszelkiej natarczywości niepry-
 iawielskiej szczerze zastanawiać przyrzekamy, assekurując
 przy tym wszystkim generalnie Obywatelom Fortun, y ich
 Dób, oprócz publicznych Wojennych potrzeb, wszelkie bezpie-
 czeństwo: obwieszczamy zatem, gdyby jakowe zmyślone kom-
 mendeny bez ordynansu swawolnie wymagały kontrybucye
 jakowe, uciążliwosci, y kary wady bliżnym swoim którek-
 wiek bądź Religii czynity, takowych bez obawy porwalamy,
 y przeciw zabierac, y do generalnej Kommeny odwozie,
 deklarując

deklarując nieodwołczną Satisfakcyę. Nizeli zaś przystąpię
my do wydania Uniwersału animującego Obywatelów, ostrze-
gamy sobie, przeciemy, y powagą naszą obwieszczamy, aby ża-
den z Obywatelów nie wazył się wszelkich Rzędy Podatków
oddawać do Skarbu Kommissyi, lub komu kolwiek innemu, czyli
one do Gdańska komu kolwiek przesyłać, ale te podatkę
wszelkiego Stanu Obywateli aby do Kommandy gwałney-
Stanów Skonfederowanych oddawali, lub wystanym na odbie-
ranie ich bez uporu oddawali, mieć chcemy. A na przestępu-
jących te obowiązki rygor wojskowy sięgać, y onych do
powtórnego tychże podatków płacenia przymuszać przy-
rzekamy. Które to myśli nasze aby wszelkiego Stanu y
kondycyi Obywatelom jawne y wiadome były, umyśliłimy
je Aktami publicznemi ogłosić, y podpisem własnym u-
twierdzić. Działo się w Obozie na Granicy Woysk Pruskich
Dnia 25. Lutego 1769. Roku.

J. z Alley Ostroja Wilejski Regimentarz
Woysk Skonfederowanych.

Dominik Otto Trąbcewiski R. W. W. Korp.
Antoni Trąbcewiski R. W. W. y Konsyliarz.

Kopia Listu anonimie do Przyjaciela iadącego do
Wilna na radę ku zapobieżeniu teraznieyszym
nieszczęśliwościom pisanego z Warszawy mediis
Maji 1769. którym uznając za chwalebne przedsię-
wzięcie Jego, ostrzega go przytym, że go namawiać
będą, aby tamten Punkt dolożyć: Penes Majestatem.
którego punktu dolożenia, ninieyszym Listem za-
dną miarą nie dorwala, ale radzi, ażeby odwołując
się do Konfederacyi Barskiej, na dwóch tylko za-
sadzał się punktach: Pro fide et libertate. Dla
czego by zaś to miał czynić, wpięciu punktach
nie nato racye w ninieyszym Liście

Myśli

Mysli przez Konfederacyę mi objawione jako doświadczonego
wzrębności i życzliwości ku Ojczyźnie meza mniemam, y mo-
cno twierdzić, że są czyste, y żadnymi partykularnościami, ani pry-
watą nie zaprzęgnięte, przeto y ja moich poufale Onemu o-
tworzyć nie wzdrzgam się. Nie ganię przedsięwzięcia Wm^o ^{Pa}
że umyśliłes' jechać do Wilna na iakową radę ustanowioną
ku zapobieżeniu niniejszym w Ojczyźnie nieszczęśliwościom,
jednakże abyś tam w dobrego udziałali, nie wierzę. Nie
podobna bowiem, aby pomiędzy Rady naypryncypal-
nieysze Osoby chwyć się chiał tego środka, którym tyl-
ko jedynie możnaby zabić niniejszym okolicznościom, to
jest wszytłim łączyć się w jeden węzeł, odwołując się do
Konfederacyi Barskiej, a żadnego naymnieyszego z niej Jota
nie występać, ani przyhladać. Uymować z Konfедера-
cyi Barskiej niemać czego, ponieważ jej cała struktura
na dwóch tylko zasadza się punktach. Pro fide et Libertate
przydawać zaś choć co naymnieyszego, żadney niemać
przyczyny. Ale podobno będą tam mocno w Wm^o ^{Pa} uma
wiał, iż potrzeba dołożyć ten Punkt: Penes Majestatem.
Na to odpowiadam, iż choway Boże z tym się pokwapie.
Przyczynę tego między wielą innemi.

Imo. Konfederacya Barska albo jest contra Majestatem,
albo nie? Jeżeli jest contra Majestatem, to Konfедера-
cyja, któraby była penes Majestatem, będzie oney e
diametro przeciwna, a zatył goż Konfederacya Barska
powszechność ogłasza, pro fide et Libertate, zaś po-
wszechność będzie nieomyślnie ogłaszana Konfederacya
Litewska jako przeciwna Barskiej, contra fidem et Li-
bertatem: także jeżeli Konfederacya Barska jest pro
fide et Libertate et contra Majestatem, Litewska byłaby
contra fidem et Libertatem, et penes Majestatem; tedy
jedna z nich musiałaby być wcale dobra, a druga wcale

zła

zła. Ponieważ bowiem bonum ex integra causa, malum ex quovis defectu, a zatem w żadnej kategorii tacy się z sobą po przydać cielsku nie potrafią. Jeżeli zaś Konfederacya Barska nie jest contra majestatem, jako mniemam, ponieważ z tym się nie osiadać, to i Litewska tacy się z Barstką nie będzie contra majestatem, chociaż by tego nie dotoczyła Punkt. 1.

2do. Jeżeli Konfederacya Barska przedsięwzięła ukarać crimina Status przez jakieś kolwiek Osoby Cujuscunq; Dignitatis popetris ne, to i Litwa ma ją w tym wspomagać, a nie pokazywać się Obrońcielską i Protektorką, a tym samym uczestniczącą nieprawości; a zatem jeżeli majestat w niniejszych Oczyszczonych nieprawyliwosciach w niniejszym nie winien, jako w Włdiana wmaurzać będą, i wyda oczywiste dowody swojej niewinności, to Konfederacya Barska biorąc na siebie urząd Matki Oczyszczonych, nie postąpi upewniarn niesprawiedliwie, ale owym jako wykrytym Obywatelom niewinną zawsze Matką, tak i majestatu wi życzliwą i nierozdzielną Przyjaciółką będzie: a jeżeli by majestat de aliquo crimine Status był dowodnie przekonany, Konfederacya Barska zawołała by: Perat mundus, fiat justitia. A co by za osobliwą przyczynę miała Litwa przeciwiać się temu? Proszę tu rozstrząsnąć wszystkie Dobrodroieństwa w powierzonej chowności dla Litwy okazane, upewniam, że żaden nie upatry inszych, oprócz pospolitych kłopotów, jak i w Polsce: a do tego rozum, Sumnienie nie przewidziane nas by od tamtych rozumniejszych, sprawiedliwszych, i bardziej Monarchów swoich Kochańcami. 3tio. Konfederacya Barska że nie dotoczyła tego punktu: Contra majestatem, ani tego: penes majestatem, bardzo mądrze użycza; niechciała bowiem popełnić niesprawiedliwości, ani też ślepy, jako na przeszłych Sejmach, w wielu kategoriach, majestatowi pokazać miłości. Byłaby nie sprawiedliwie, osiadać się contra majestatem, przed statecznym dowodem alieuus Criminis Status a majestate perpetrati; a byłaby ślepa nader miłości Determinować się, penes majestatem bez doświadczenia dowodu tego majestatu

w niniejszych

w niniejszych nieszczerliwościach w niewinności: lecz w tym determinować się, zostawiła do przyszłego da Bóg czasu wyba"dywania się.

4to. Konfederacya, któraby była pro Fide et libertate et penes majestatem, była by moskwie przeciwna y nie przeciwna: przeciwna, bo pro Fide et libertate, jako y Barsha. nie przeciwna, bo penes ~~Rzym~~ majestatem, a zatem teyże Konfederacyi trzeba będzie walczyć z Moskalami, y onych wspomagać; co czynić, nie co innego jest tylko iedną utwierdzić chimerę. Ale podobno twierdząc będą, y różnemi dowodami popierać, że Dwór Warszawski poprzesat iść zacjentimentami Dworu Rosyjskiego. Na to odpowiadam: Niewiem, kto by rozum mający uwierzył temu. Ktoby bowiem sobie wyperswadować potrafił, ażeby tak mądry Pan chciał na siebie wdziać szpetną nader posturę niewdzięczności, y stać się dziwowiskiem y pośmiewiskiem całej niemal Europie, nawet y sławnym nieprzyjacielem Dworu Petersburskiego. Lecz chociaż by to y prawda była, przecz jak Konfederacya Barsha nie miała czego pochwalic, tak y Litwa niema czego wielbić. Byłaby wprowadzić pochwały y powszechnego wielbienia materia, gdy by to nastąpiło przed żywym popieraniem Interesu Dyfidentów, nacymie Ordynaryjnym 1766. Roku zabiciem Senatorów y Postą w niewolę, przed zabijaniem, więzieniem, y batogowaniem Szlachty, przed rabowaniem Kociołków, Dworów, Wiosek Szlacheckich, przed przymuszeniem Komisji do wydania Ordynansów Wojsku Koronnemu, ażeby toż Wojsko złączywszy się z Moskwą, gotowcy zabijać y wolność Obywatelów rozpędzić, siegać, zabijać. Otr pobudli, dla których Litwa ma się ochotę determinować pro majestatem, y powtórnie mówię, iż temu wierzyć żaden nie powinien: musza bowiem być jakie wybiegi zdradliwey, y nader przewrotney te"razniejszego Wieku polityki, których to wybiegów ze Wndano"wie teraz nie przenikacie, więc słuszną y sprawiedliwą rzecz jest, ten punkt: penes majestatem przykładem Konfederacji

Barshiej

Barskiej, dalszemu zostawie czasowi, to jest do zniesienia się
y naradzenia z tą konfederacją Barską. Chciej Wm. Sam
Sobie przypomnieć, iż gdy tamta konfederacja robita się
przeciwem czasy, oświadczała się Moskwa przeciwną być
Dworowi Napoleonu, a bytż to prawda? y teraz podobno z ko-
tą chcą sobie jednorozca. Nie zawadzi y to przypomnieć, iż
dwa razy Litwa wprzód, niż Polska, wyrwała się z swemi kon-
federacjami, a obydwa razy pobiedzita: jako y teraz, gdy
tymże wiatrem nadęta wymknie się z tym punktem: penes
Majestatem, nieomylnie podrwi głowę.

5to. Jeżeliby w Litwie stanęła konfederacja choć wiednym
punkcie nie zgadzała się z Barską, gdy inne wszystkie
konfederacje w Polsce we wszystkim do Barskiej odwołują
się, pewnie to nastąpi, że Polska się przebie, a Litwa uwie-
inie; byż to bowiem łatwo może, że gdy się Litwa deter-
minować będzie penes Majestatem, tym czasem konfede-
racja Barska przy zagranicznych posilkach determino-
wać się będzie contra Majestatem. Pytam się więc, co za
pośtać w Litwie pod ten czas będzie. Oto wrzuci się druga
konfederacja zgadzająca się ze wszystkim z Polakami, y
od onych może być posilkowana, a tak nie tylko z mo-
skalami, lecz wzajemnie sami z sobą będą mieli co do
czynienia: zamiast tego, co teraz wielu wieździ w spokoju, za-
patrując się, co dalej dzieć się będzie.

Akt konfederacji Wdźtwa Brzesk. Lit. ult. Maji 1769.
którym od Śmierci Augusta III. iakiekolwiek stanowio-
ne prawa przez moc tylko narzucone za nieważne uzna-
ją. Sejm y wszystkie nie Sejmami nazywają, ale
gwaltami. Chwałę Jm. Pa. Chreptowicza przeciwko ta-
kowym gwałtom zazalenie się, sarkając na Manifest
Xcia Galliczyna publico podany, y porzuć przez wzy-
wanie do wspólnej pomocy, złamanie z Portą Traktatu,
tudzież dorozumiewając się, że w kraju naszym, ocalać
swoy własny, chce zatorzyć theatrum belli, zapobiegając
dalszym nieszczęśliwościom, takowy przy wierce, Wolności
eti. użynili Związek.

my Dygnitarze

My Dygnitarze, Senatorowie, Urzędnicy Ziemiscy y Grodzie,
 Rycerstwo, Szlachta, y wszyscy Obywatele Wdźtwa Bnesh;
 Lito ożywić, widząc, jak już publiczne Manifesta Ahta
 do Konfederacyi Barolickiej in omni puncto referuizce się dosyć
 wypisaty nie szczęcia, y dolegliwości nasze, które nas ze"
 wsząd uciśka, tak dalece; że samo ich powtarzanie powiż"
 szabości, przemaga cierpliwość, y między ratunkiem a śmier"
 cią nie daie środka; kiedy w honorze swoim poniżona Wiara
 S. Rzymiska Katolicka, y z czasem do upadku nachylona, znie"
 wazone Duchowieństwo, zgwaltowane Klasztory, ztupione y po"
 palone, gdy wolnemu Narodowi odjęty grunt wolności na
 Seymach y Seymickach tamowaniem liberi veto, y nowemi
 Prawami praktykowany, gdy wzięta moc w Narodzie wol"
 nym Prawodactwa y forma Prządów skażone y zgwaltowane
 Osoby wielu życia y fortun bezpieczeństwa Prawem Naro"
 dów y prawem ludzkiej natury warowane przez gwałto"
 wne podraz ziażdu ostatniego Warszawskiego z micy"
 sca Rady trzech Senatorów, Duchownych dwóch, jednego
 Świeckiego, y doła za gorliwe o wiarę y wolność za"
 nie zabranie, y za granicę w niewolę wyprowadzenie,
 przez popelnione tak rozliczne Zabójstwa niewinnych
 Obywatelów, zabrane majątki, zruynowane Dobra, sto"
 wem; cały Kraj na życiu, honorze, y Fortunach, mieczem
 y ogniem od Wojsk Rosyjskich pokrzywdzony. Nim te
 codziennie straszliwe widowiska tak wysoko wyrosły, niw Wojska
 Rosyjskiej Potencyi przyjaźń swoją dla nas oświadczającą doby"
 ty miecza na karki nasze, y odkryty światu intencye, które po"
 wszechną miłość ludzkiego rodzaju pokrywają; przy pierwotnych
 śladach nieprzeżgliwych skutków miłość wiary y ożyzy za"
 grzała gorliwego meza Prowincyi W. X. Lito Karola Krep"
 towicza Łasana Ziemińskiego Powiatu Grodzieńskiego, który
 wtasną ożyzyzną uciśkiem y gwałtami zewsząd napetnioną
 widząc, iż za granicę miejsca szukać musiał, gdzieby się o
 gwałty poczynione bezpiecznie zalic.

Taxi Sama

Taż Sama wiary S. Katolickiej Rzymskiej miłość y wolności
 tchnęła w koronie Joo. JWW. Senatorow Dygnitarow, Urzę-
 dników, y licznie zgromadzony Stan Rycerski, którzy popie-
 raie zanieśli przez Imię Pana (kreptowicza Manifest, Ta-
 celi w Barze Konfederacyi z chęcią nayszacowniejszą
 krwi y życia na okup wiary y wolności Ofiarą. Ten chwale-
 bny przykład licznych Nasładowców znalazłszy, dał po-
 catemu światu, że zjazy wszystkie Warszawskie a fatis
 i. p. Augusta III. nigdy nie były Sejmami, lecz gwałtami.
 Traktaty, y wszystkie do generalności sięgające Prawa
 przez moc tylko Rosyjskiego Wojska narzucone były, a
 nie przez wolne liberi veto głosy Narodów Prowincyi Pol-
 skiej, y W^o X. Lido^o stanowione y uchwalone. Ale przeciw-
 ko takowym gwałtownościom Manifestow Wodztw y Dowia-
 tów Prawem pozwolonych w własnych Grodzkich, ziemskich,
 y wszelkich Aktach czynnie nie godziło się dla zakazania
 surowego pod strachem więzienia, trzymowania Dobra, temi
 Aktami rządzących Osob. Ustawy seymowe że nie uprawiane
 za Prawa przez Manifestów przez Posłów y Delegatów poczynio-
 nych, proz Konfederacyi swoich aktów kontemptami to wyry-
 ko deklarujących: świadkiem są, y długo będą w Koronnych, Kie-
 skich wództwach wypane dotąd tak liczne mogiły pokrzywa-
 iże okrutnie zabitych wspoł Braci naszych, w których ci-
 szych śmierci te zostawiła Słowa; iż na takowe Traktaty
 nigdy nie zezwalali, ani wchodzić w nie mogli bez wezwa-
 nia Potencyi Oliwskiej Traktat gwarrantujących. Nieczynno-
 ści naszej dotąd przyczyną były rozłożone po całej Prowin-
 cji naszej, y nad karliem stojące Rosyjskie Wojska,
 które nie tylko ratunku, ale y głośniego wepchnienia nad-
 ciężkim upadkiem naszym zabraniały, y zabraniały. Gdy
 zaś teraz przy ostatniej rozpaczy przywodzi Nas publi-
 co podany Manifest Jo. Xcia Gallicyina Generata kommen-
 derującego wojskiem Rosyjskim przeciw Napiaszy Porcie
 w Kijowie datowany, y w przyoryną wojny, ocalenie Kraju

naszego

naszego Swobod, y wolności kładnie, a ztąd do wspólnej pomocy
 wzywa, y przeto do złamania wieczysto zawartego Traktatu
 z Najjaśniejszą Sztetą Ottomany pobudza, a w Wojnę niesprawie
 dliwą cały naród wprowadzić, y ożywić w kraju naszym,
 ocalać swojego, *Theatrum belli* założyc' u siebie pod pre-
 tekstem nieprzyjaciela Wiary Chreścijańskiej; przeto ile
 sposobów mieć będziemy, tym wszystkim gwałtownym czynno-
 ściom, gwarancyalnemu Traktatom, y jakimkolwiek tytułem
 Prawami y Konstytucyami nazwanym przed Bogiem świad-
 kiem opresji naszych, y wszystkim Potencyami Europey-
 skimi jako najsolennie manifestujemy się, y iakośmy
 nigdy dobrej woli naszej do pisania Jch nie przykładali, tak
 za cześć y nieważne uznajemy: oświadczamy się oraz, J-
 kichś Dydydentów bądź wspól Braci naszych, y ja-
 kichkolwiek kondycy. Ludzi w powszechności przepisów Praw
 Jm Stuzgich zawsze dotrzymywaliśmy, y omych nie naruszali.
 Oświadczamy się powtórnie przed tymże Bogiem, y wszyst-
 kiemi Narodami, żeśmy zawsze dla Najjaśniejszej Imperatorowej
 przyzwoity zachowali respekt, Traktatów w niczym nie na-
 ruszali, y podczas przeszłej w Europie Wojny przechody Wojsk
 Broszyskich przez Królestwo nasze lubo niespodziane ani
 pozwolone cierpliwie znosili, y co Narodów oraz władzy J-
 kichś równie Prawo nie dozwala, ocalać Przyjaceli, tejsze
 Potency, dozwalałi y dopuszczali. Tak więc o własnej nie-
 winności prewiadczeni, tylu dolegliwościami na ocalenie
 kraju na powadze Wiary, oraz honorze narodowym na
 wolności y prawodactwie, na życiu, y tak kościelney y Du-
 chowney, jako y świeckiej fortunie uisnieni, z bespieczeni-
 stwa publicznego w własnym Kraju, y prywatnego w wła-
 snych Domach wyrzuci, co lud sprowadzić, kraj formować,
 rząd utrzymać, co do życia zachęcić może, już wszystko
 utraciwszy, a do utrzymania życia w Nasiephere potostalyś
 y wspól Braci naszych, gdy same tylko zostali na życie y ho-
 nor smierci, przeto tego zostawionego Nam środka, póki-
 w naszey jest opresji, wzywając wszystkich niewinnych y od
 wrzasku

wszelkiej prywaty odległych Intencyach naszych węzłem miłości Wiary y Ojczyzny, oraz krwi Braterskiej spajaemy się y łączymy, a raczej do zbawionego Altu Konfederacyi Barskiej przyłączamy się y przy tejże wieze powszechney Rzymskiej Katolickiej w obrębie Praw Narodowych y Dostojństwu Papieża konfederujemy się y sprzyjamy, chętnie nieśli na obronę tego wzystkiego reszty życia y Fortun naszych.)

Respons na myśli W^o Dzieruszyckiego Cześnika Kor w edenastu punktach wyrażone, które są w tej liędze wypisane fol 107.

Ad Imd. Imparyalnie zwaziąc potrzebę ratunku, a potrzebę gwałtowną Obrony, bo Religii y wolności można obarczyć, kto się zgodzi z moralizującym politykiem, aby wprzód przeniknąć umysł w czynnościach ludzkich, a potem do broni się zabierać. Przebieg wiary y wolności wystawione od wieków kolosy Ojczyzny zgruntu się tam y kruszą. Czy dopiero prawowierni Katolicy, y Ojczyzny synowie życialiwi ku Obronie dążyć mają? Sobie tylko Bóg zachował skrytości ludzkie. Nie tego wieku przykładu szukać, póki Proroka nie zepłę, y lud swój o wygranej nie upewni. Polityka to, zdanie dowcipne, gdzie o Bożym honor y sprawę wzię, wztrząsać sumnienie, cudze mącerać myśli, żeby od korzyści prywat, y nienawrości ocalić dożyć czasu ieszcze wiedzieć, kto zwycięży, y z kim zwyciężna, zapewne z Ręką Boską skończy.

Ad Imd. Wiara Katolicka y Wolność, jak zowie Polityk, Religia, w tak zawikłanym, w jakim są stanie, aby ją obronić, o tym szczególnie myśleć, o niczym więcej nie trzeba; Zabić rażącem się ku obronie podać sposób, że jest pierwszy krok w utraconey robocie być powinien celem wynalezienia młota tego, który jest zawikłania, y tej całej burzy zwyciężenie.

aby

aby do upadku te słone Dary Boskie przyprowadził; o tym
w szczególności myśli przynależy. Wszak przyzwolta choroby,
zwarię przyczyny jadu y zarazy, a przeciw temu kontrueny
lekarstwem zadany udrawiać: tym sposobem pewnie obiecy-
wać można, że własnym życiem y fortuną Obywateliw Naró-
du Polskiego wiary Katolickiej y wolności, Praw Bożie ofwobodzenie.

Ad 3te. Czyż prespektiwem opponujących się takowe domowe
narzuci rosterki, a gładząc w tym umysł niechęć y prywatę,
wyniesienia, częścią zemsty ambicją nie cierpienia wynie-
sienia, innych zadróż y tym podobnymi urażonych, można
zwać krynminatami. Przecież takowe w Rzeczy przemocy czy-
nie wyroku systry rozroznienia domowego; Którzy się nie
uchyla do despotycznego iednomyślności, nawalnicą przewro-
cone widzą Prawa, Sumnieniem przeswiadczony każdy, iż
Wiara Katolicka wprześcię pogrążona. Ktoby więc zapo-
magał, dla Przyjacieli doczesnej odstąpił Boga? może Cy-
wilne oszukać Stany, ale Boga nigdy. Na utrzymanie im-
prezy zdradliwy Leseh emulujących o koronę w onym wie-
ku y Wierze Bogomskiej oszukał, przecię się na swych bo-
ków, ani się na Jch targnął bożyszczu.

Ad 4te. A czyż się może zwać pasyą, co jest powodem obrony?
Wiara Tomstwo Prawa czyliż się może podobac iednomyślności?
czy można rozroznieniem umysłów, y innemi przybranemi
prywaty, korzyści, zemsty naganiać przywarami, zbawien-
ney czynności postępku ratunku, gdy się oczywista w Obywa-
telach obrazonych pokazuje gorliwość y miłość Wiary Kato-
lickiej, wolności Praw Obywatelskich naruszenie, odmienna for-
ma Prządów, a w nich arbitrarja potestas, wzgardę Świętne
Boskich, y Osob prerogatywa zaszczyconych, słowem iednym
niebezpieczeństwo Narodu.

Ad 5te. Pewnie przekona Świat cały kilkadziesiąt tysięcy
spryskających się widząc Obywateliw na obronę ho-
noru Boskiego; zamysł takowych z czynnością, a czyn-
ność z myślą zgadza się, choćby też w tak wielkiej
liczbie

liźnie który był podeyrzany wiara domca, przemagający ie
dnah swą złością nie zgasi Cnoty, niżeli gdy w iedney Osobie
wykonana przysięga na Jmieg Boskie, a milionowi Ludu Pra
wa nie dotrymane.

Ad 6^{ty}. Laiste iefere trwa robota pod hasłem Obrony wiary-
y wolności rozpoczęta nie trzeba świadectwa, renouowa
ne sprysiężenie w Barce należy aby dokńczyło w radzie
pewney ku Obronie Wiary Katolickiej z rodowitych Oby-
wateli w Szlachty złozone, rebellizującego kacerstwa nie
mieszaie w umysły Serc wolnych prawowiernych, y nie znie-
walaie Zagranicznym Żołnierzom ukazem na wzór Radomia.
Dadzą się w ten czas poznać, jak stali y mężni do ratun-
ku Wiary y wolności obroncy będą. Widoczne y prawdzi-
we lub nie były o nich opinie korzyści, nie narwisie, poka-
że się, czego ambicya partyalna chciała dokazać, a na
czym się umknęła, czego Duch panowaniem technicy uści-
lował, a co gwałtownym wymógł uisłkiem. Ten to podstęp
czyli postęp panujący w Kraju, wiarę, wolność, y Prawa
Narodu ku chwalebney naklonił przepascei.

Ad 7^{my}. Przychyłam się do tej myśli: nie trzeba na obcą
narzekać potęgę, że Nam wolność zgwałcili, dokładam
y wiarę, bo ją zgwałcili ci, którzy obcy wezwali potęgi.
Ale komu mam odpowiedzieć: Mowa twoja skazuje, że
Galilejczyk. Czyż pamięta nie można, jak dawno Moskwa
w Polsce zasiadła? kto Siebie samego, wiarę y wol-
ność w iey oddał protektora? napelnione sęgi po Grodach
y ziemstwach Królestwa Polskiego przyswiadcza. Kto
Jorunfka w Prusach Polkich, kto w Litwie Stucka Prote-
stantów y Ewangelików wyrzłłł generalnie Dysyden-
tów w konfederacye pod Jmieniem Krzywdy Inofacych
nie wedlug Traktatu Welauskiego do równości Szlachet-
kiej podniósł, y do generalney Konfederacyi Radom-
skiej przywiział? kto jest ten, co wolność do upadku, religia
do ponizenia

do ponizienia podał? Kto Senatorów, Biskupów, Wojewodę, Hetmana, y Połta bez względu dostojenstwa y poświęconych Osób w arest więzi Wojsku Rosyjskiemu pozwolił? pewnie tu zamilczeli należą. Istota rzecz, przecież, że samojedyny Pan Goltz Dysydent naten się podpisał ordynans. Gdzie się w skrytościach naszych zachowamy. Westchnijmy raczej: Wybaw Nas ze krwi Boże.

Ad Brud. Do punktu obrony wiary y wolności wylęczywszy, z tej sprawy Wojska auxyliarne protekcyj Dysydentów zaszereżające y ja myśli y serce obracam, tego zaś dostateczne objaśnienie można pokoi fantazma kolor na czesie Obywateliów opierających się y bronie zamierających złościwie utołony nie spełnić, a spełnić nie może, aże zostana ostabione z tej mojej Osoby, które uciążliwą gwałtowną siłą, y zburzenia wymagają. Z tych dwóch kardynalnych fundamentów ate pryncypalnie prawowierne tykaia, Katolika zbawienie Duszy, powtóre Narodu całego Praw przywrócenie, y prerogatyw ponizienie w kraju odkrycie się w czasie wojach Raptę, który Atowich zaraził prywatą całej Ojczyzny Corpus dla rozporządzenia Kurlan" Ojci, kto Jey ścieżką być ma. Przynależny Legalitas fetiwi Naczi Roskiej, przecież bez referencyi do sąsiedzkich w Eu"ropie potencji active czynić nie może; upada z tych wywo"dów opinia pograżająca intencje szczere w ratunku wiary y wolności Jmci Pana Krasinskiiego Podkomorzego Rosyjskiego nieporozumowanego Moza wfnocie y czynach Jego w Osobie Jego całego Jmienia y Domu zadawnionego, Znakomitymi w Ojczyźnie swojej zaszczyconego Zasługami, a przeto myśli wto wpadające, x pokazatyby parękatnośc ku Majestatowi panującemu, niechętność ku uszczęśliwieniu Narodu sprawityby zaufanie użycielnych Tronowi, którzy często obmyślają, gdy sprawa honoru Rosyjskiego zachodzi, bo upadek Wiary. Kwił Bóg nie Inajomą postać na

Juliusza

Juliusza Cesarza, albowiż stat się od ludu swego wzgardzony y podły.
 mógł oddzielić światłość od ciemności przy stworzeniu świata,
 a czyż by nie mógł zamiekanym uspokoić krajów? Przynależy,
 aby Król Tuł Sobie powierzony bronił, a gdy wybrany wolnemu
 panuie Narodowi, nie zdołał holdowniczą ligą zpostronną po-
 temy aż do punktu dependencyi ukoronowanej Głowy w sobie
 uścisnąć, mimo Stanów Krzestey woli sprzymierzenia, najeźdro-
 wszę pokazuje się brodek po Bogu, wiernę radzie, y Obywa-
 telach swoich zaprzecie miłosć, pomnożyć zaśliawość, upewnić
 bezpieczeństwo Praw kardynalnych Narodowych, uchylać się
 od znaliów naruszenia tych Fundamentów, a ta jednomyślność
 Stanów Krzestey kupiłaby się z porozumieniem panującego nie-
 odstępnie, y stałaby się siłą ogromną nieprzyjaciółom Narodu,
 a twierdzą nieporuszoną panującego Tronu.

Ad gnd. Naysprawny prawowierny Katolik wyzna, że omnis potestas
 à DEO, bo w to wierzy, że y w Niebie są potestates, Throni et Dominatio-
 nes na Chory Anielskie podzielone. Zdania tego wiechu Delta nie
 odzie, przódz powie, że renowacya sprzyżnienia się w obdarze Oby-
 watełom Narodu Polskiego jest. Król obrany wiary y wolności, w sa-
 mey rzeczy rebellia y spisek. Jakoż sambyś się uwiodł myślę, że
 bym miał dyotyczną Prawa Oczystego wiadomość, oddalony od czyn-
 nosci na nieciawno Lesztymszymie, ale nazbyt przeto przypie-
 szyta burza dnia trzeciego października Roku 1767. doświadcze-
 niem przekonata, Narod Polski upewniła o upadku gorliwej sakry-
 ficznej iście y majątki swoje na Wzór Staropolskich Nasładowni-
 ków, używając więc środków, jak naygruntownieysze być mogą
 w ugaśnieniu nagle przyświecającego Ognia, salwując Oczys-
 zną a te są podnieśnienie Konfederacyi, zna Narod Polski, że obro-
 ny panującego Zjednoczonych sędziwy od dzieciennego pokarmu Wiary
 katolickiej z mocy swojej Duszy do nayznakomitzych posilków
 wyniesiona Tron uprzedzając innych, sam spieszyć powinien; co gdy-
 by uskutecznił, potłumienie chęci rozumiane ukrycie przeciw so-
 bie rozdwojone Zamysły wdestroniwszy Króla y Obrońcę Wiary

wolności

wolności zistoci Doshonaty porozumienia się z Narodem Zwierz-
kiem tak wiele, że Głowa z członkami, a Członki z Głową ie-
dnocześnie spoione myślą pomnożyłyby nie pokonaną wolnego Na-
rodu obronę, a w tym ugruntowałyby się Wiara wolność, y Maję-
stat Królewskiego nieporuszenie.

Ad 10m. Zdrożności prywaty Lebrzydowskiego przeciw Zygmun-
towi trzeciemu w tych myślach miejsca nie znajduje, jak świad-
czą Dziejopisowicze, że rok temu początek był z Lemoty odebraney
Kamienicy w Krakowie, niegodna zatem wzmomnienia. Ja szcze-
gulności w tak poważnych myślach cały Narod interesujący, y
nawet przykłady nierówne Prymasa Prajmonskiego z So-
bieskim Hetmanem przeciw Michałowi, ani Augusta wtó-
rego z Karolem dwunastym Królem Szwedzkim y wdanych w to
Osób Familij różnych Polskich przewrotną radę Kardynała
Radziejewskiego y Prymasa, na których doświadczeniach zau-
fanie tany Rzępty pewnie by zginęły, żeby Lebrzydowskiego
Szlacheica nagła myśl ratowania Ojczyzny podniesieniem
Konfederacyi chytrym zamysłem nie uczyniła dwerzysy, a
Jan Rycerzli niestrwożenie do wylania krwi nie cojął się,
przeigz wielu tamtego ztemniejszym równać nie można,
gdyż tam myślano, tu wykończano; czego w ow czas żądano,
dzis dołożano: Wiara, wolność, y Narod cały pograżone
w przepaści iggzą, wołają wniebogłosy przedniego ratunku.
A kogoż nie wzruszy tak okropny widok Zamatanego y przy-
cinionego Królestwa, choćby życie tracić, czy nie będzie przed
Bogiem ofiarą, a wielkopomną Narodową sławą: w całej
Europie przydatniejsza ięże w tej sprawie zdać się myśl
stawney pamięci H^ości Pana Jana Zamojskiego Hetma-
na y Kanclerza koronnego, który Stępcia Przedmigródzkiego
Stefana Batorego wsadził na tron Polski przez młot
Ojczyźnie, a zyczliwość Familii Jagiellonskiej Annę ota-
tnią Siostrę Zygmunta Augusta Trzeciego, Zygmunta pier-
wszego w małżeństwo przysposobił. A gdy w lat dziegic
oziemiał

osierociał Tron bezpotomny z drugiej strony Amy to jest Katar-
zyny Królowej i Szwedzkiej życzył Ojczyźnie już ostatniego
Potomka, y zamykającego całą, a nie Jagiellonską Zygmunta
trzeciego, aby go za Króla obrala. Ten mąż w radzie nieporu-
szony w boju zolał wiek myśli swoich jako dobry Patriota
prawdę, tak życzył Ojczyźnie, jak życzył Królowi jak pier-
wemu Prawa Natury, drugiemu Prawa Dopuszczenia, y wiary
dotrzymał, gdy na cymie Warszawskim Roku 1605. w Sena-
cie przybliżywszy się do Tronu, mówił do Zygmunta Trzeciego:
Panie Najjaśniejszy Szwecja Cię spłodziła Polska wy karmiła,
miał młodą radę przy boku swoim, pieczęć tylko swego Gabi-
netu zażywał, a do Dworów Cudziemskich wysyłał mimo
Ministrów Koronnych y Litewskich. Nos Sumus Electores Regum,
sed detrusores Tyrannorum. popraw się Nam, prosimy o to, bo
zamore Waszą królewską mość odesłamy. Przyjął to Król
Zygmunst wspaniale, przyznał wierność rady życzliwą, poro-
miał się z Stanem Rzędy Jednomyslnie, miłość pozyskał u
Narodu dożgonną, panował lat 44. nieporukenie, ku naje-
przemie Cyryzmy swe natęzał myśli, nieprzyjaciół w obro-
nie Kraju zwyciężał, Wiary Katolickiej, y wolności Praw Na-
rodu nie naruszał, świadectwo wystawiony wiekopomney Sławie,
w Warszawie koło sprawiedliwego Pana y Króla Zygmun-
ta Trzeciego.

Ad Hm. Dokonczając myśli sądzę imparcjalną uwagę i wiarę
Katolicką y Wolność Praw Narodowych gwałtownego wprowadzie-
nia abardro skutecznego wyciągać ratunku te naje-
cowiejsze bo niebieskie Dary; z tym wysiłkiem można przy-
znać maximie polityki pobożność, że inquantum posuit przy-
obietane od postronnych Dziadów, takich nadzwyczajnych
przynależą, a nie do Cyryzmy wprowadzać, bo za takich go-
dów y Ludziom trzeba odnowiedzieć. Co roztrząsnąwszy, mu-
szę wzajemnie myśli mojej komunikować, zaogłoszę od
nasze pióro

Nasypców po Micietawie pierwszym wyznawcy Wiary Kato-
lickiej, aż do Roku zawarcia Paktów wiecznych z Turkami.
Napetnione mamy Historji Polskiej Kroniki tak okrutnych
y krowych Wojen toczonych z tą Potencją, która chciwość
Zyskania Krajów zaciel miała, ale panowanie nad Duszą
naszą, która Samemu Bogu przynależy, nigdy nie roz-
ciągata szeregownie w micer zwycięski Zyskał w swoim kra-
ju. Wyrzucimy na Stan nasz dzisiejszy opłakany Ojczyzny,
tego wryskliwego nie masz, a takie okrucieństwo Naród wolny
cierpi Polli. Ktoż tedy Bogu y Światu Odpowiedzieć winny,
czy ten, co salwuje, jak more, czy ów, co jest pierwszą podnie-
tą y wynalezcą zapalonego, zaraz trójce Naród wolny Pol-
ski z moją swobodą, y równie z posilków wezwany Łąsied-
kiej Potencji! Zostawieć zatem Temu y nieograniczonemu
Bogu konkluzję tych myśli, który momentami sprawy
całego Świata waży, obawiając się użyć głosu: appen-
sus in statera, et inventus nihil habens.

Myslenie Interesującego się Obywatela.

1mo. Gdy by przyszłości Czasów myślą doświadczyć można, nie jedne-
go Obywatela troskliwym użyciata by ciekawość, co poto-
mność powie y gdzie będzie o tak upodlonych Ojczyzny
Interesach? kogo obwinia? komu przypisze teraźniejszy
krajowych czynności Historję? która zapewne dawnych Po-
laków Honor y sławę Narodu kochających cnotliwe imię
Gdzie Obywatelstwo.

2do. Czyliż się Zdobną wiarą zgodzić mogą takich Zelantów
Duchów, które usiłują w Narodzie czynnie przewencować; że
Król Łutów wprowadza: Wszakżeśmy spieszno czynili
Konfederacyę, mocniejszy słabszych do podpisów przymu-
szali, y na wszystko zchcą porwałali, byle tylko to, któ-
re naspry ambicyi y zazdrości Zawiniło, odmienić pan-
owanie.

3tio.

3to. Przeciwno konfederacyi Toruńskiej miał czas y porę prawdziwej wiary zelus uczynie konfederacyę, a przecież o nim nie było slychać.

4to. Niechay każdy na sali rozgłosu zważy, co bydi może za korzyść dla Króla, żeby kilkunastu Dystrydentom dogodził, a ten cały naród wolny zrobił sobie nienawistnym, od którego sercy affektów Zjednoczonych każda wpanowaniu obierwaci sobie może pomyslnosć, gdy Sam Król nie stanowi nie bez narodu. Gdyby Wiara, którą z mlekiem wysiał, pozwoliła mu tej myśli, rozum y polityka sama w rządzeniu Królestwem dopuszcze by tego Królowi nie mogła.

5to. Mówią jeszcze Zelanci, że Król Moskwę sprowadził; ale ja nam dwóch Augustów dała, a nad tym zostaliśmy spokorni: fałsz naród wolny, a peten własnych Interesów. y niezgody może się bez żadnego wsparcia na obranie Króla zgodzić, gdy tego doświadczanie próbuje, że nascy miku jednomyślnie Deputata lub Posła obrać trudno: też rzeczy exaggerować mogą łatwo, ale nie czynie. Skutki to są y były złego Obywatelstwa, a nie szczyrej Oyczyzny miłości.

6to. Lohi knota jednomyślności w naszych żyta antecesorach, dawaliśmy przedtym Cesarzów, miszpaliliśmy się w Interesach w Moskwie, jak Oni teraz do naszych: Hystorya krajowa każdego nauczyć może.

7mo. Barska Konfederacya powabnym zaszczycona hasłem Wiary y wolności wielu zwiedzie y zdradzi Obywatelów, niechay tylko każdy stara się, list czytać, który konfederacya pisata do Elektora Saskiego, y Królewiczów Polskich, dowie się, że to dzieło niema innego celu, tylko żeby kraj nasz należał do Tronu Polskiego.

8vo. Uniwersał Jmci Pana Krasin'skiego Diod mego Marca ogłoszony w Odane, wzywa na pomoc woysk moskiewskich dla

obrony

obrony wiary Greckiej wraz y Katolickiej: a czyliż ta robo" ta, która w kraju pomnoży nieszczęśliwych skutków, powinna być ochrzczona tak orzecownym pretekstem tak świętych y dro" gich Tytułów, narzę zarywać intencji, nie dosyć ze ludzi, ale y samego Boga orzukać pragną

9mo. Kżecz dziwne Tych używać napomoc, których robotę pu" blierną naganiamy. Jakże mają własnego Ojca na siebie zarywać? Tatarów wotać aby wiary S. bronili, którzy są nieprzyjaciółkami Jey. Czyliż to dosyć fałszywey o Wiare gorliwości nie dowodzi jawnie!

10mo. Wytypków przeciw Oryznie y Królowi Wiarać. nie przyjmie, nayęzże jest, któremu restytucyi uczynie trudno; zaczyn Barcha robota nie tylko za Wiare, ale y zwiara, nie trzyma.

11mo. Czyliż się to z sumnieniem prawowitnych zgodzić może, Katolików, przyięgą y słowem porciwym przyręce królo" wi, a czynie iedni jawnie, drudzy skryte uśilowania do detro" nizacyi? Kosić Boży tego chwale nie może. Tym ci to spo" sobem z najlepszą dla kraju intencją musi Król trzymać z Mo" skwą, gdy Naród z Nim nie szczerze postępuje.

12mo. Nieukontentowanie z panowania nie tego wielu w na" szym się zaczęło Narodzie: były prywatne nienawisć y emu" laye za Królów Michała, Jana, drugiego y trzeciego Au" gustów, y dawniey.

13tio. Już gdy by naryenotliwiey piastowane było, znaydzie Duchy wyniosłe, zardrosne, niepokój w kraju wznieca" iące. Takie to są zwyczajne naszym Królów losy? że z naywspanialszą dopanowania Duszą y przymiotem jednym wahansem iednego ukontentuje, w kilku niespo" kójną uczyni ambicją, sam Łach szafunek nieukonten" towanych przymnoży, a częstokroć y niewdzięcznych. To je" dno tylko Król mieć może ukontentowanie, które sama Cnota dać jest zdolna z wnętrznego dobrych dzieł y intencji porzucia.

porzucia.

14to. Jest wprawdzie naco sarknąć w terażniejszych okolicznościach
 najlepszemu Obywatelowi, ale nigdy nie był ten Naród stra-
 szny w odporze Sziadom, gdy nim podłość prywatnych nienawi-
 ści rządziła, a wtenczas zaś był dzielny, kiedy Naród z Królem,
 a Król z Narodem wiarę, wolność honor stawę za cel szczer-
 go mieli usiłowania, y wspólne nato torzili azardy. Moglibys-
 my do tego jeszcze wrócić się stanu, gdy by Cnotliwa o wiarę
 y wolność gorliwość nie była z podłością prywatney stowa-
 rzyżona ambicji.

15to. Co do terażniejszej sytuacji przyszły mi na myśl dwa
 wiersze Kronikarza Stoykowskiiego dość proste, ale szczer-
 e:

Byli nasi groźni Moskwie kiedyś
 Ale coż potem, kiedy to już nie dziś.

Replika na uwagi Obywatelowi tytulem nie inte-
 resowanemu, a w samej rzeczy bardzo y zle interes-
 sowanemu od Obywatela dobrego. Eoq, Annō.

Cruz Christi salvat genus humanum.

Admud. Przyszłości Czasów myśl już dorzła każdego Obywa-
 tela troskliwego i wyizurzy ignoracji potomności powie y pi-
 sać będzie o tak upodlonych Ojczyzny Interesach, kogo obwi-
 ni, y komu przypisze terażniejszych Krajowych czynności hi-
 storyi, która zapewne dawnych Polaków Honory Stawę Naro-
 du kochaących, cnotliwe imię będzie Obywatelstwo; a ta myśl
 dochodząca wzrastającego przez skutki weryfikowanego przypi-
 sze to Królom Polakom po śmierci Jana Trzeciego, po ekslu-
 zyi Piastów, na Tron Polski wdzierających się Intruzorów, jak
 było dwóch Stanisławów, Leszczyński y Poniatowski; pierwszy
 od Szwedów, drugi od Moskwy na Tron przeciwko Prawom -
 fundamentalnym forsytowani, obydwa dla Polski fatalni.

Ad Adum et Alud. Prewencya utwierdzona doświadczeniem utwierdza

wszystkich

wszystkich Katolików, że Król z młodości wyssawszy przez
Edukacyą wszystkie błędy herezyi od Dyrektorów Dyssyden-
tów, y od Grafa Keyserlinga Dosta Rosyjskiego się uczył
Filozofii, a potem dalsze wziął nauki w Italii, wprowadził
Dyssydentów w tę ambicję, żeby przeciwko Prawu ścisła-
li wszystkie prerogatywy Katolikom jedynie w tym Kró-
lestwie sturżących, y że był complex facti spisków Toruńskie-
go y Stuckiego, których spisków, gdyby był prawowiernym
Katolikiem, toby heretików Goltza y Grabowskiego karał porwać
do Komisji Wojskowej, jako Generatów Regimentów Heffów
rebellizantów, y szedł według Prawa kryminalnie za rękę
czy podniesioną, ale z Niemi w tę fakcyę wchodził, bronił
Ich: Lepiej by to dechaptować dwóch heretików a co do spra-
wiedliwości według Traktatu Olińskiego dogodzić koronom
interesującym się, niżeli zamieścić wszystkie Korony, oze-
go on pragnął et in turbido piscari.

Ad 4te Każdy na szali rozważu zważy, że żadney Król ko-
rzyści inney mieć nie może, że kilkunastom Dyssydentom
dogodził, a cały Naród na siebie oburzył, tylko sakomstwo
mamony od nich wzięty, y nadzieie, żeby Jo Dyssydentkie
y Schyzmatyckie na Tronie utrzymywały Potencyę, y dla
tego odstąpił Wiary Katolickiej.

Ad 5te Mówią Żelazni, że Król Mosłuzę wprowadził, to pra-
wdę mówią, bo będąc Polnikiem Litewskim kreowanym, nay-
pręd naparł się od Króla Augusta III. Poselstwa do Mo-
skwy, Marsz Jey przeciwko Królowi. Pruskiemu przez Pol-
skę przyspieszał, y w mowie swojej w Petersburgu, tego
Króla był przed Carową Elżbietą, co było kryminalem po-
pełnionym contra Jura Gentium et Regni Statum: z tak-
owego kryminatu urodziła się po śmierci Augusta Trzeciego
terazniejszego Króla Kanielawa na ten czas Polnika
Litewskiego pod Inflantami Moskiewskimi Konfедера-
cyą Litewską przeciwko Niemu Radziwiłłowi, Konwokacya
Elekcyą tegoż Polnika Litewskiego Kandydata Moskiew-
skiego

Moskiewskiego. Koronacya y seym potym fatalny wiary, wol-
ność y wszystkie Prawa z gruntu przewracające y Traktat
nie tylko Rąptey z Potencyą Rosyiską, ale wszystkim w Europie
Potencyom szkodliwy. nie mówię zaś tego, żeby Nam Moskwa
dwóch Królów Augustów dala, bo to nie prawda, ale to pra-
wda, że Cesarze Nam Jch dali Józef y Karol VI. Moskwa
zaś tylko Stanisława Leszczyńskiego Intruzora pierwszą
razą, a potym dobrze obranego z Tronu spychała, y kraj ru-
nowała, ze Skarbów ogotowała, y siebie z bogaciła. August II.
Sam siebie, a Trzeciego Cesarz Karol przez Traktat z Kró-
lem Francuskim o Lotaryngię y Bar zawarty utrzymał.

Ad 6te. Polci Cnota jednomyślności w naszych żyta Antecyporach, da-
waliśmy Jarów przedtym to prawda; żebyśmy się zaś do Jch In-
teresów mieszała, jak oni teraz do naszych, to nie prawda,
bo oni mieszaąc się wygnani by byli z Polski y zapędzeni w swój
kraj, kiedyśmy będogo żywicielami pod panowaniem wielkich
Królów Zagranicznych, jaki był Stefan Batory y Zygmunt
trzeci z pomocą osobistą Jch jako agresorów, a potym niewol-
ników dawaliśmy Sandomierzców w Dymitrze.

Ad 7me. Konfederacya Bariska Świętej wiary y wolności zaszczy-
cona hasłem nie zwiedzie ani zdradzi Obywatelów; ani list
do Elektorataskiego y Królewiców Polskich pisany nie ma
innego celu hypokrytycznego w polityce, tylko aby jako dobrzy
Katolicy dali pomoc oney, gdy wspólny Interes. Żeby zaś
Kraśnińska należała do Tronu Polskiego, to lepiej niżeli Lullie.
Ale kto ma mieć koronę, to w Reglu Roskich dzieło.

Ad 8^{um et 9um.} Uniwersał Jmci Pana Kraśnińskiego podanego
marca w Barze ogłoszony żeby wzywał na pomoc Wojsk
Moskiewskich, to nie prawda; ale za pretekstem powinność
Obrony Grecyey do dawney, to jest Uniackey, a nie Schyzma-
tyckey. Wice ani Boga, ani Ludzi tak Konfederacya
czekać nie może, y nie pragnie ani też w myśli ma. Jaka
więc jeżeli napomoc wzywa, to nie dla Obrony Wiary, ale dla

obrony

obrony swojej mających w Litwie ex parte bene merentium wy"
dzielone części cefine, aby na zawołanie Rządy byli od Agresjo"
rów Moskiewskich. Wice suppozycja fałszywa na gorliwości o Wier"
zę, y impostura na konfederacyę Barską włożona nie może u ni"
kogo zdrowego rozumu budzącego żadney impressyi, ^{użyjcie} ale y owszem
ten sam Autor, który stylem Machiawela te uwagi napisał,
sam siebie niech kondemnuie.

Ad 10mum et 11mum. Zgadzasię z sumnieniem prawowiernych Kato"
lików roborata Barsha, ani występku przeciwko Królowi, ani
Oczywicie nie czyni; y Kościół Boży narzucił słowa Papieży
Namiestnik Chrystusów Boga o to, jak Aaron wznosił rzy
kę w niebo, gdy wojował proci. Co zaś do wierności Kró"
lowi sięgając, wzajemna wierność za wierność, y dotryma"
nie sobie przysięgi Sactorum Conventorum. Takiego bowiem
ani Boganie Cnot wielkich, z których my wzór bierzemy, nie
akceptowali, ani my legitymować, wyjąwszy servilia chę"
jęta interesowane albo obojętne, nie możemy, który Król
Kandydat Moskiewski że z Moskwą, nie z Narodem szere"
nie postępuje y trzyma: Szereżliwa Droga, bo kiedy go
młotem z nią złączyła, niechaj go śmierć nie rozłącza.

Ad 12mum et 13tium. Że nie: ukontentowanie z Panowania
nie tylko tego wielu się zaczęło, y żeby były w Narodzie pry"
watne nienawiści y emulacye za Królów Michała, Jana,
Augusta drugiego y trzeciego, wiele tu do Historji należy.
Bo Michałowi Prymas Przymowałli bardzo dobremu Kró"
lowi wszystko prował, y w przegawie go zaprowadził, a na
ostatek, jak Historia niesie, otrut. Jeżeli by tak było, to
niegodny z najniegodniejszych Złoczyca, cui nec pareere,
sepulto licet. Ale ten Król nie był Intruzor, ale do Tronu
Ręko Boflą a nie Moskiewską forytowany. Jan Trzeci Tur.
cieżca pod Chocimem obrany za Pana, pod Wiedniem także
Zwycięzca y Salvator Chmiesianstwa, w starości swojej uwó"
dził się to Takomstwem za wakance, y to mu zrobiło nie"
nawieść; Gdy Kądnodzieja Krawuski moralizując na kazaniu

wrzuwając

w Szwedzie malował Stonice y Wiatry, y przypisał Lemna nad Stonice Sol, nad Wiatrami venti, y dotożył dabitur. August drugi od Prymasa Radziejowskiego wprowadzony w Woynę Szwedzką, y zdradliwie Tronu Polskiego na czas pozbył, y Państwo dzień dzienne złupione zobaczył. Co świadczy Traktat Altranstadzki, czemu pomoc moskiewska była skutkami nieszczęśliwymi ty się kroć razy od Króla optahana. August Trzeci doznał przyjaciela Moskiewskiego, która w Senie Jego Syna Królewicza Karola XII Wielkiego Kurlandzkiego bagnety wymieniła, y z Kurlandyi wygnana. Niech tedy Król kandydat niewolnik Moskiewski pomiarkuje się, czego się ma spodziewać, kiedy wolni Augustowie nie dependują od Niew takowe śmiertelne odebrali study.

Ad 14tu. Jest nad czym sarknąć w teraźniejszych okolicznościach. Najlepszemu Obywatelowi, to prawda; ale żeby ten naród nie był straszny w odporze Sasiadom, to nie prawda: że był straszny z Królem trzymając, a Król z Nim, to prawda; ale nie z takim Królem, co jest niewolnikiem Moskiewskim przez chciwość Dysydentką y Moskiewską. Możemy y teraz znieść jarzmo niewoli, gdy żyje Bóg, y my w Nim, który nad wszystko Bogi najmocniejszy, a Tem wyrzostkami Mocami nami władnie.

Ad 15tu. Co do teraźniejszych sytuacji na myśl wierszków Micińszczyńskiego Krawkarza Stoykowskiego teraz nie służących, przeczytaj Respon, a nie wzgardzaj Narodu Polskiego, którygo alboś jest niedorodkiem, albo wyrodkiem.

Byli nasi groźni Moskwie kiedyś
Już nie groźni, ale już wszędzie bieżą dziś.

Tak Agresorów powinien być każdy

Nie dać się zawojować, y wyganiać zawady.

Czytaj oraz koniece Konfederacyi Tarnoborskiej, y porzątek do Jarosławskiej, która była, y jest dziełem regii Bożkiej.

Konkluzya.

Nie nato myśl na Tronie bydi powinna Czecha,
Ktorego wiernosc zawsze za zte dzietla czeha.
Lyc porzuwie, zachowac Wiare dla Narodu,
Nie zdierac tak Krolestwa doreczy y głodu.
Zahomcem nie bydz nigdy, nie ufac w swer Zdradzie,
Miec Boga, anie Diabla, zawsze w swoiey radzie.
Stupi kazdy, co sie go tak zalenie chwytta,
Kzez widowna dla wrzystkich Wiary zmamienita.
Pnedytym wolnoze swa byli strauili Panowie,
Odrychat one klachcie Pan na Leduchowie.
Teraz takze Krasinicki ponizona wraze
Dzwiga zupadku, wolnoze, wraz y Prawa stare.

Kopia Listu Sm^{Pa} Mokronowskiego Generala Leute-
nanta y Inspektora Kawaleryi Starosty Janowskie-
go do JW^{Pa} Lutawskiego Pisarza Nadworne
Korony Marszałka Turizzkowego Wyyska Korony
pisanego z 13. Aprilis 1768. w Krystynopolu.

Jasnie Wielmożny M^{ci} kochany Dobrodzieju.

Nie jako Delegat od Króla y Senatu piszę do mego Dobro-
dzieja, ale jako poufaly y dobry przyjaciel JW^{Pa} Pana wna-
dziei, ze zawsze w sercu swoim uznaję Cię za człowieka,
który nadewszystko Obyczną, swoje, kocha, rzetelność y sta-
łość w przyjaźni, y te Cnoty chyba z śmiercią we mnie wyga-
sną. Będąc z Tobą ze mną, postępować można, a
w tak ważnej okoliczności, która gdy poufale będzie między
nami traktowana, Obyczną, możemy uszczęśliwić, należyty
przyprować potoy, co Bóg nadgrodzi, a potomność sławie będzie.
Czekam tedy od moich Dobrodziejów naznaczenia miejsca, gdzie się
względem mamy. Jam Ciobie bezpieczeństwa Osob JW^{Pa} Panów upe-
wniał, ze gdziekolwiek znajdować się będziemy, przez wrzystek
Traktat Negocyacji naszej do nikogo ho skilitates nie nastąpią.
Ja zaś sam w ręce wasze oddaę się po tej ufności w Wasze wa-
szej, a proszę mieć tę wiarę, ze dobro publiczne iedynie mam

przed

przed oczyma, y bydy nigdy nie przestane zwinną konfederacyą-
 WWM Pana y Dobry szereg zycaliwym y nagnizszym Sługą.
 Mokronowski.

Respons JW^o Marszałka zwiazkowego do JW^o Mokro-
 nowskiego z 23. Aprilis 1768.

Jasnie Wielmożny Mości Dobrodzieju.

List WWM Pana do Baru mieysca publicznym Aktem Konfe-
 deracyi Zwiazku Woyska zaszczyconego, przez Jm^o Pa. Szusko-
 wskiego Dorucznika przywieziony, y z tamtą w różne miey-
 sca przesłany doszedł mię tu na Ukrainie z woyskiem Par-
 tyi tuteyszey ze mną złączonym będącego. Jest to moim ce-
 kontextowaniem, w tak okropnym y nieszczęśliwym Stanie
 Rzędy, dobrych y Cnotliwych Obywatelów, y samego WWM
 Pana dawnego Przyjaciela przychylnie odbiorai oświadczenia,
 y gorliwe dla Dobra Ojczyzny uznawai rezolucye. Ja zaś
 istna y pewniejsza czynów naszych pomyślność licznie zgroma-
 dzających się do obrony wiary y wolności najwyższych Darów
 Zaszczytów mężnie y odważnie podnoszących się, spiny miera-
 jących Obywatelów y Woyska Partyi tuteyszey już ze mną
 złączonego, Odezwą WWM Pana y oświadczenie Przyjaciela
 ście zadziwiaią wielu, tych najbardziej, którym są znane
 Sentymenty y obowiązki WWM Pana Konfederacyi y przy-
 sięga wraz ze mną stwierdzona; tych wypelnienie, y dotry-
 manie Wiary przysiężonej Bogu y Ojczyźnie, byto, jest
 y będzie moim celem. Jesteś kochany Dobrodzieju świadkiem
 czystych myśli y Sentymentów moich, bom ie wyiawil w pier-
 wzych pocztach y namowach tego do Konfederacyi. Da-
 tem dowody w Białymstoku y Branisku, nie przyjmując do
 Konfederacyi Podstawy punktów przeciwnych y Projektu
 z Warszawy przystanego, w Radomiu y w Warszawie op-
 poruizę się przeciwnościom y gwałtom tak okrutnym.
 Dzieło to Konfederacyi, do której się WWM Pan namową

nahłaniał

nakłaniania, miało być podwignieniem y stwierdzeniem Praw, y Swobód Narodowych, na zniesienie Komisji nowej y szkodyliwej Jurysdykcji w Królestwie nie praktykowanej, y na przywrócenie porządku inter majestatem et Libertatem Władzy Hetmańskiej, że nad wolą y podwignienie całego Narodu przeciwko Zarządzie, y cnotliwi Polacy dobry Obywatele zostali zdradzeni y orzucani. Jest dobrze wiadome Włomysanu teraźniejszemu Stanów Skonfederowanych z Wojskiem Korony, sprzymierzenie, y włożony na niego ciężar Urzędu Marszałkowskiego; rozumiem, iż w sercu y sentymentach Włomysana ma swoje przywiązanie y poważenie, y w całej Europie y Ojczyźnie naszej nie jest dysapprobowany, y wzorem od Najjaśniejszych Potęg i Sąsiadów nam przychylnych za ważny y przyjemny uznany, z powołaniem w listach Zagranicznych, y od J. O. Imi Pana Bary Chojńskiego do mnie przysłanych. Spodziewam się po ofekcie y przyjaźni Włomysana zadowolony, że oświadczenia Jego w Liście wyrażone są prawdziwe y rzetelne. Mam nadzieję, iż godnego y cnotliwego Meza obowiązki w delegacji teraźniejszej, o której Włomysan donosił, dobre y przyjemne pokarzą y przyniosą owoce, y sam jest z pociechą y ukontentowaniem Zarządu, gdy w nich nie będzie zarazy y szkody, woiści Radomskim y Warszawskim podobnych. Czas y miejsce pokaze z Wojskiem gdzie będzie najprzygodniejszy, za wspólną radą y pozwoleniem należycych do Rady Konfederackiej y Wojskowych Osób, które miłoś Boga y Ojczyzny dziś pomnożyła, y przysięgą uroczystą, przez przysłanych z białej Cerkwi Postów wykonaną zjednaczyła: moim zaś pewnym serce rości mojej y Przyjaźni niezawodnej, a Osoby swojej z dawna odemnie kochanej y poważanej, równie bezpieczeństwa mieć, o czym upewniam, y jednogłasyjnych sentymentów stałością iestem. J. Włomysana Dobrodzieja szczerze i uczciwym Bratem, y najniezwyklej szanuję.

Józef Rutkowski k. m. k. m. z. w. k.

list

List Jmci Pana Woronicza do Konfederacyi Barskiej
Dnia 23. Aprilis 1768. pisany.

Spodziewam się, że jest znana zdawien dawnych Osoby Jmci
Pana Dobrego moja winna Rehogniya y attencya. Skłaniam
wszelką myślnok tę powadze y ulubioney od Kochanego Na-
rodu pierzofu. Idę z wysłuchem napowazanie Jmci Pana
Dobrego, oddać się względney delikatności, którą równo z ży-
ciem szacuję. To zaś oświadczenie kończę y wyznaniem ze
wszystkich miar upanowania Jmci Pana Dobrego naywzajem-
nie.

Sluga J. Woronier.

Respons na List Jmci Woronicza od Jmci Puta-
wskiego Marszałka z 24. Aprilis. 1768.

Obywatelskie a oraz y wojskowe, gdy w mi-
równą z nami Bogą y Ojczyznę miłując, wzruszony, za-
poprzedzaicą godnych y szanowanych Kolegów swoich Ludu
Wojskowego już ze mną, złączonego pobudką y przykła-
dem wypełniać, y skłonności nie wątpliwie do władzy powie-
zionej mi Marszałkowskiej z winnym wyrażać postupe-
stwem y upanowaniem, przyjmując te oświadczenia równą
przychylnością y powolnością z ządaniem godnych przychyl-
nych Kolegów postępowaniem zaszereżonych wyrażonym
dogadzaicę, dać Ordynans y Jmci Wmci Pana y Kochane-
go Brata życzliwym y uniżonym Slugą.

Józef Putawski S. M. K. M. Z. K.

Mowa Jmci Pana Putawskiego pod Mohilowem
do Żołnierzy Skonfederowanych przed potyczką
mianą.

Oto dzień ten, na którym zwyciężyć mamy lub umrzeć. Tem
czas niniejszy wymierzy Nam szeregowie lub nieszeregowie.

oto my

Oto my święte, zamysły! bo sami najlepiej chęci nasze znamy,
 y nie interesowane, a samym tylko prawidłem Boga y Oycy-
 zny miarkowane przedsięwzięliśmy, teraz za Zbójce, totry, bun-
 towniki, Złotyńce, y zgoda z ludźmi na wszystkie wyścigi
 zuchwale wyzadane bez sądu sądzoni, bez władzy potępieni
 jesteśmy. Dla czego obieramy albo haniebną, f. o. okrutną tych
 czasów nadgródę Cnoty! y śmierć przez katan, albo też Rycer-
 ską na placu. Jużśmy dość zaczęli pod uciążliwym Nieprzy-
 jaciela Jarmem. Gwałty kiedyś sromotną z Imienia Polskiego
 zetrzeć plamę, a Cudzym Narodom pokazać, żeśmy i szere
 Polacy. My ginie my, Oycyzna żyje, my żyjemy, Oycyzna
 ginie. Żyjemy w Oycyznie, niech też Oycyzna żyje przez
 Nas, ponieważ Jej całość teraz od gardel naszych, y krwi
 zależy. Ale dajże Bóg nieprzejęciem naszym kupić Oycy-
 znie szczyście! Wy wszyscy, co tu zgromadzeni jesteście, jeżeli
 śnadj tyle odwagi nie macie, ażebyście pierściami swemi wiarę
 y wolność zastanie chcieli, możecie jeszcze choć ze sromotną
 się uchylić się nieprzejęciu, a nieprzyjaciółtom waszym f. bo-
 gą bym waszym tylko, a nie Bogu! y wymówicie, że od Nas
 zwiędzeni zostaliście: Leż Marszałek Krasinśki, Podora-
 szy Potocki y Ja, ponieważ za pierwsze głowy spisku, ale
 świętego za wiarę spisku porzytani jesteśmy, nie sobie ta-
 kowego tupać nie możemy: wozakie nie rozpacz Nas, bo da-
 wno wszystko przeżyliśmy y straciliśmy, ale raczej miłość
 Boga y Narodu do odważnej wspaniałości Duple wiedzie.
 Nuz tedy myżowie stawia pobożności y skutku przykład
 idźmy tedy, bo fatali y Cnoty, y Was odstęp nie mogą: idźmy
 naprzeciw widocznej śmierci. Straciliśmy wszystko dla Boga
 y Oycyzny, tracimy jeszcze y życie, które Nam zostało. Nie-
 chaj potem wie daleka potomność, że jeżeli bronie Oycy-
 zny nie umieliśmy, umrzeć umieliśmy za nią. Wy zaś którzy,
 więcej zdrowie wasze, niż wiarę y wolność raciecie, kiedy

pewnie

pewnie mocą sił waszych utrzymać życia naszego niechacie,
chciejcie pierzechną wieczną niekorzystną Nam przyspieszyć
Śmierci.

Respons drugi od JW^o Putawskiego Starosty Warec-
kiego JW^o Mokronowskiemu Staroscie Janowskiemu
ex resultato Rady Senatu do Konfederacji Bar-
skiej delegowanemu.

Jest Wam Pana w Marszu z Wojskiem będąc pod Łatyżo-
wem odbieram z żalem y umartwieniem. Zbliżył się
po ekspedycjach Ukrainskich y Kijowskich w Podole tą my-
ślą y intencją, abym załatwił Wam Pa^z y ukontentował zą-
dze Wojska, y moje widzeniem go, y poruczeniem Delega-
cyi Warszawskiej powierzonej mu. Lecz gdy Wam Pan
oddalał się do Łwowa, o czym listem swoim donosił ubli-
żając przeto skutków moiego ukontentowania, a przez wy-
rażenie swoje trwożliwych y wątpliwych powodów, y suk-
cesów naszych wzbudzał y prowadził do tym gorliwych
y żywych Rozkazyi Lud Rycerski, y mężów do Wojny na
obronę Narodową gotowych. Wierzę Wam Pan, że tak
wielkie y liczne gwałtowności, okrucieństwa w kraju y Naró-
dzie wolnym, wzgardy y uciemiężenia nasze, takich Polska od-
pożytków swoich nie miała, y nigdy nie znata, a teraz ie-
losiem nieprzeżyliwym cierpieć y znosić musiała, czując po cze-
ści Obywatele, y cały naród tak długo przystojną skromność
y cierpliwość zachowując, posmutniał złośnię, a poznawszy u-
padek wiary y wolności ostatnią zgubę swoją przekładać.
postanowił do ostatniej kropli krwi bronić się odważnie, y już
zapomocą Boga, dał tego możne dowody pod Konstantyno-
wem, pod Winnicą, Janowem, y Chmielnikiem, a teraz świe-
żo między Berdyczowem y Żytomierzem, y na innych miejscach,
choć nie w takiej sile y liczbie, jak teraz będących, bo ani

Party

Partyi Ukrainskiej, ani Podolskiej Wojska Komputowego, ani
 Konfederacyi Braclawskiej, Kijowskiej, Halickiej, y innych
 Wdztw y Ziemi nie maiey. Nie trzeba wice tak trwozliwych cry-
 nie reflexyi, y w podtaci Polakow dawno przed Narodami wstawio-
 nych, mystwem y Orzezem Polskim w wielu potrzebach y okazyach
 nie tylko kraje swie rozpraszajacych y ubesieczajacych,
 ale tez szwedzkiem Potencyom skutecznie pomagajacych, a te-
 raz przy Obronie Wiary S. Katolickiej Rzymskiej na wrzystwie
 Strony y azardy determinujacych sie, podawac, jakoby za pomo-
 cz byliśmy wsparci, y takimi posilkami, y Wojskami zasilani,
 badac sie y turbowac nie nalezy: mamy niewinność y sprawie-
 dliwość Sprawy y dzieła naszego. Za ryszak y tarag, mamy
 błogosławienstwo, y posilkowanie deklarowane od Głowy nayo-
 wyzszej Kościoła S. Rzymskiego Katolickiego Namiestnika
 Chrystusowego Cyar. mamy szwedzkich przyiacielskich
 Potency y z Koroną Polską sprzymierzonych, ruinę y upadkiem
 wiary y wolności naszej przerażonych, a z Obowiązkow Traktat-
 tów Oliwskiego y Kartowickiego, y innych wielu nastapiionych
 w Europie fatalnych konsekwencyj odmianie y szkodliwosci
 do pomocy y obrony naszej naklonionych, mamy krajową sposo-
 bność y ludność, mężow do Wojny Zgodnych, których za Zy-
 gmunta Augusta do proporcji liczy miast wteraz niecyry-
 wiechu pomnożonych do kilku kroci sto tysięcy rachowano:
 y teraz mamy do katechizacyi probę y dowód tego, gdy ze-
 frech nie spełna Wdztw y Ziemi Halickiej, proz wypraw
 dopiero kreowanych, iargii tylko z niektórych Dóbr wyprowa-
 dzonych ludzi zbroynnych, partye komputowego wojska dwie
 tutejsze proz niektórych w Kamieńcu Zawartych milicyi, in-
 kłudwie szwedzkiego y nadwornego, także pod znakiem
 Krzyża chwistego nowo erygowanego wojska w wielu Partiach
 znaczna kwotę licznym codziennym przybywajacych obywa-
 telow zbroynnych pomnożeniem. Staramy się o pomoc od Boga,
 który z niczego wrzystho stworzywszy jedynym skłnieniem y mo-
 mentem, wyrzacho znieść y zetrzeć potrafi: apo Chreścianstwu
 wierzy y trzymać nalezy wiernym y niewinnym Bóg moeny —
 sprawiedliwych

sprawiedliwych pomocą, a uciągających y pysznych surowo karze
 y często tych samych na nich zażywa, którzy od nich wzgardzeni
 y ukrywani byli. Wzrost Nasz przygląda y Historie Niemiec
 Francuskie y Polskie, y dawnych Krymian troskliwości y ział Włom
 Pana tak rozumieć że pochodzi z poręczy myśli y sentymen-
 tów Obywatelskich, y że jest zmierzający do ualenia Narodu
 wego, niema fałszu y zdrady. Lecz gdybyś mógł przynęci y
 widzieć, jakie przewrotności Włom Pana y nas przewro-
 tny y zdradliwy umysł Aleksa Repnina zastawiał się ta, jakie
 mi sposobami Jego Delegacya y Nas oszukai y zdradzie posta-
 nowił, jakich Generatów y Komendantów Wojska Rosyjskiego
 go sposobow, fortelów, y gwałtowności zażywai radzi, y swoje
 mi Ordynansami rozkazuje, jakich szpiegów, y w jakie mi-
 sea zażywai, y zażywai postanowił, y jakimi Piśmami y
 Manifestami Świat y Potęgę Postronne Szpiechliwie oszukai
 y uwiereć usiłuię, jakimi na konieci hanbami, narwisłami
 Narod wolny Polski, Lud Rycerski, Konfederacya Samego
 Włom Pana Delegacya wsparta, tytułuię; rewolwie bys y
 stupnie zapahat, y te Jego Zuchwalosi, y hardosi złościwa,
 y obtudne Projekta y Planety osądził bys za bezbożne okru-
 tne, y zdradliwe. A te wszystkie w Piśmach y Listach
 Moskiewskich, y Generata Krecetnikowa z Polonnego do
 Kijowa za granicę Ordynowanych, które nam Kijow-
 wie Moskiewscy w Kijowskim przed Nasz Podjazd prze-
 ięci y zatrzymani przywiezili y oddali; poznat bys Włom Pan
 y swoje, y nasze ukrywowanie, przeraził bys się tak bez-
 wstydną obtudnością, wzgardą y pohanbieniem Narodu
 swojego, y poruszył do żalu y kompasji nad Braciz swo-
 iemi, którzy tak poniżeni, wzgardzeni, y na zgubę dekre-
 towani od bezbożney Aleksa Repnina Rady, przemysłu, y
 ukazów nieludzkich, przymierza y wspaniałosi Narodów
 cyedzkich, y wiary publiczną znożęcych; jał bys się
 ostatnie sposoby, y meżney rezolucji, pokazywać że

ten sam

ten Sam Narod, to plemię, taż krew y mgotwo w obywatelach, które było za Zygmunta pierwszego, za Stefana Batorego, za Zygmunta III. za Władysława, y innych Królów Polskich: Ten Sam Bóg w Jeruzalem, który zdrajców y zuchwałców pysznych ukarać może, a niewinnym ubliżonym dać moc y siłę, na ponizenie y odparcie nieprzyjaciół swoich. Racz się w tymśm zastanowie myśleć y uważać nad dziełem teraz inieyszey Konfederacyi y związku Woyska, zjakić jest przyczyn, y jakim koncem to dzieło Barstkie, bo od Naywyższej Głowy Kościoła świętego Rzymskiego Katolickiego Namiestnika Chrystusowego przewidziane y ubłogostawione, Najjaśniejszych Potencyi Świątecznych przyjacielską nad nami kitością y przyrzeczeniem własnego Interesu do wsparcia nas oświadczone, staro-polską, cnotą, odwagą y mężnością, teraznieyszą, y coraz luźniejszą zgromadzeniem okazane y wosławione. Nie trzeba się tu zatym bać y trwożyć, ani turbować o Nas: mamy naywyższą, y naypotężniejszą Boga samego, potencją, w Imię którego Najświętsze zaangażowaliśmy obronę Wiary y wolności, y wierzymy to Bogu y Panu napemu, który jako Dominus Exercituum in Castris potens et fortis in praelio, poświęcił nam Oraz y obronę, niepokalanie poczęty Maryi Panny — Królowey Polskiej, y świętych Patronów Rodaków naszych w wielu niebezpieczeństwach doświadczonych, y naypewniejszych Obrońców Kościoła Ś. Katolickiego Rzymskiego y Korony Polskiej: usprawie tak dobrej, niewinnej, y sprawiedliwej żadne nie są Nam strasne y szkodliwe plany nieprzyjacielskie: Dat już kilkokrotnie Szabli Polskiej z potrosem nieprzyjaciół zwycięstwo: pomnażając, oraz mnożąc Obywatelów śmiałość y odwagę Rycerską. Spodziewamy się, iż Nam błogostawie nie przestanie.

O Jw. Imię Panu Podkomorzemu Różańskiem Marszałku Konfederacyi nie dobra była, y nie pewna wiadomość jakoby miał uciekać za granicę, bo w własnych Oczyszczonych granicach

Granicach, y nie daleko Baru dla bezpieczeństwa Expedycyi
od Presbiterney Porty do Naviawy. Stana tyle razy powto-
rzonych ku Grodowi do Dunaiowie. Statutey szey z W. W. M. P.
komunikacyi: gdy zaś W. W. M. Pan oddalił się od Lwowa,
iereli tam zabawić się zechce, to tam J. W. Sm. Pan Mar-
szatek wraz z innemi Konfederowanemi musi się zbliżyć.
Jateż z Woyshiem nie zechce, się oddalić od wspólney rady
tych Szrodków, które zdawać się będą naypewniowze y
nayprzyzwoitke dla uszczęśliwienia publicznego, którego
wiara, wolność, y Prawa starodawne są naypewniowze y twier-
dzy. Wystąpił od W. W. M. Pana dawniey, przybył bezpie-
cznie; lecz dla exorbitujących swawolnych Działów po dwa
razy wracać się musiał. Oddając miż zatyżm zadawnioney
Przyjaźni Jestem etc.

List do Króla Imię Polskiego Stanisława Augusta od
Konfederacyi Barskiej pisany d. 15. Junij 1768.

Pamiętno Nam, żeś W. K. M. poprzyśiągł, zaprzyśiągać
iż pacta sonventa: non penitebit vos me fecisse Regem.
Zapisałiśmy tę świętą, Przyśięgę w głębokiej pamięci
Serce naszych, karmiliśmy się nie naruszonym bezpieczeń-
stwem, napetrziliśmy umysł nasz wszelkiemi pomysła-
niami, chlubilismy się z przywróconych Dobrodzeystw
Kruzi Jagiellon'skich, wystawiliśmy tryumfalne bramy
za Panowania oney Domy Kościoły Religii świętey: alieki
zamiast tych stódkich skutków daieś nam W. K. może do-
znawać wpreślich uiszków y dolegliwości, daieś pozna-
wai to, że nie dlatego osiadłś Iron Polski, abyś go us-
zczęśliwił, ale żebyś miał satysfakcyę, że jest Kró-
lem. A któryż Ojciec znać tego nie chce, że Dzieci swoich

Kochaję ym

kochającym Bycem być powinien? że tak o Sobie pa-
 miętać ma, aby o nich nie tracił. pamięci? że tak dobre,
 czynnie obligowany Sobie jest, aby Onym złe nie czynił? Za-
 miast ugruntowania Wiary i. Katolickiej y wolności, ta-
 miech W.K. Mości dawne fundamenta oney: zamiast sławy
 y honoru, sy piech, nam smiertelne groby. Zgola wyzutek się
 W.K. Mości zwrzeskiej ku Narodowi swemu wdzięczności
 tak dalece, że gdybyśmy z Ameryki Nationalistę osadzi-
 li na Tronie, hypokrytyczniejszego by z Nami nie uczynił pa-
 nowania. Co innego W.K. Mości mówisz, a co innego czynisz:
 napoczątku panowania swego w materji Dysydentów do-
 godzites W.K. Mości Nam niby, gdyś pretensye Onych pier-
 wszym Symeon oddał; a co większa, rozrucił W.K. Mości
 List niby do Carowej Imi pisanym, którego wistocie nie był
 tak: "Prawdkiem winien Waszey Carskiej mci, ale też
 winieniem Opatrosi Boga: z tym wyrostkim y tej Korony
 Odstępnie, a Religii krzywdy nie dopuszczać gotow jestem".
 Lecz to była subtelności figura, bo W.K. Mości panowania
 chciwy, myślał o tym, aby niezłami Symami to Im nad-
 grodził; y żeby W.K. Mości łatwiej dokazał, Moskwę
 sprowadził, Gwarancyą spraktylował, Traktat ułożył,
 który nie bywa, tylko gdy dwie Potencye wspólne pre-
 tensye mają do Siebie, y obydwie Beneficja jawnie Sobie
 czynią. A mamyż my z którą z tych Potencyj, które w Tra-
 ktat przestępcy mu wchodzi. Interessa? jawnie po-
 nione są dla dobra naszego wzajemności. najmnieysze
 nie są. Jedynie tym Traktatem, do którego W.K. Mości pier-
 wszym był Instrumentem, zgwaltowane Prawa, odebrana
 wolność, obalony Kościół, Bishopów y Senatorów. któ-
 ry do wspól ginących Braci otworzyli usta, z porzrodku
 Onych, jakoby zdmyć cię z trona Oyczyzny wzięli, y w nią

wola

w niewolę cudzego oddatesi Narodu, z których uczynitesi
 W. K. Moje ofiarę Niebu przyiemną, ofiarę Samemu Bó-
 gu miłosierdzia pewną. A gdy talie W. K. Moje przeciw-
 ko Narodowi Swemu wziątesi szkodli, któż Nas o to sądzić
 będzie, że my od miecza na karli nasze przez W. K. Moje
 zgotowanego, obrony Łazymamy, że życia życiem broniemy.
 A nie narzysz że W. K. Moje wielorakiey podaś Censurze, że
 W. K. Moje sam wszczotesi ogień, żeś sprawcą y porzątkiem
 całego pożaru, że kilkudziesięcioletniego szeregicia y po kraju ruiny
 chuiatesi, że na ostatek ze krwi naszej powodzi pragnieś. Chiey
 bowiem W. K. Moje, tej prawdy być pewnym, że Nam pod Pano-
 waniem W. K. Mui Domy, fortuny, majątki, Żony y Dzieci nie
 mite. Te wszystkie dary zostawuemy losom szeregicia naszego,
 a upadku wiary, Praw y wolności bronie będziemy. Te związli
 y przysiężenia się Narodu, któremu lubo W. K. Moje po nie-
 których miejscach tamuiech kursu, wierzyć jednak potrzeba, że
 po całym Królestwie, jako wody morskie rozszerzai się będą,
 a nieprzyjaciel nasz jako Wosk przed ogniem topnieć będzie,
 co day Bóże Amen.

Powitanie Jurysdykcyi Iudicij Compositi nowo
 ufundowaney przez iednego z Jurysdyków kocha-
 iącego Sprawiedliwość 1768. Roku, w którym to
 powitaniu wrzucą kwestyę do rozszędzenia
 Sprawy bezbożnego Katolika, który przyjąwszy
 z rąk Kapłan'skich Przenajświętszy Sakra-
 ment, wyjął go świętokradzko z ust swoich, -
 bezbożnie któt y mordował: Jakby takową
 sprawę toż Iudicium mixtum sądziło?

Nowy, y po wszystkie wieki nie Znany, a w potomne
 czasy najzatośniejszyego wspomnienia godny osiada-
 cie

osiadacie dzisiaj Urząd J.W.W. Samowia. Urząd y Go-
 dności Wasza dziś jest być Sędziami bez rozsadku, to jest
 mieć zdanie pomieślane, y rozum zakłócony. Ignorując bym
 przeciwko nowo uchwalonemu Prawu, gdy bym inaczej teraz
 do Was mówił; bo tego po Was to nowe Prawo, które tu
 dopełniać przyszedłcie, wyraża, abyście byli Judicium —
 mixtum, Judicium compositum, to jest: żebyście byli w zda-
 niu, rozsądku y rozumieniu pomieśnani. Widziemy, prawda,
 lubo już przez wyniesienie Wasze naten Urząd, ku upad-
 kowi nakłoniłone Trybunały nasze, w których niektóre spra-
 wy nazywamy judicij Compositi, albo mixti fori; ale ta
 mixtura, czyli pomieśnianie stada się tylko z potęższe-
 nia Spraw lub z Stanów Duchownych zwichłaniem
 w Sąd wchodzących: u Was dziś nie z Spraw lub z Sta-
 nów, ale z rozumów waszych pomieśnianie fundusie,
 abyście z takimi rozumami Sędziowie byli. Tego Natu-
 ra Urzędu Waszego, który sprawować, tego istota
 Spraw, które sądzicie, tego wyroki wasze, które wyda-
 wacie będziecie, wyrażają po Was. Wszakże Urząd wasz
 z Natury swojej do przeciwny drugiemu z Was Kolleżce
 Religii jest przywiązany tak dalece, że gdybyście waszy-
 sey iedney, a nie przeciwny sobie Religii byli, tym
 samym nie byli byście Judicium compositum. Religia
 każdego z Was jest to rzecz taka, która z istoty swojej
 nie na powierzeniowych waszych Dzielach, ani na ja-
 kichkolwiek wtajemniczeniach waszych Stanów, ale na
 wewnętrznych Sprawach od Woli y rozumu pochodzą-
 cych Zasadza się. Te wewnętrzne powierzeniowe Urzędy
 z Religii waszej pochodzące, które sprawować, czyli
 to część Bogu oddające, czyli ino obywateli ku tejże
 czci sięgające się czynią, są to tylko widoczniemi
 Zakładami tej Religii, do której wewnętrznie wole
 y rozumy

y rozumy Wasze skłoniliście. Gdy tedy zobowiązliście
 y Urzędów waszych Sędziami w pomiejszanych Religiach
 być powinniście, Sądzić Sami, jeżeli niesprawiedliwie
 nad Wami ubolewać trzeba, że wole y rozumy wasze są,
 y być muszą koniecznie pomiejszane; są zaś takie
 w tym iednym moralnym waszym celu, które przez za-
 łożenie terazniejszy Jurysdykcyi formuiciele. w tej
 Jurysdykcyi między innemi na równości Religii założo-
 nemi Urzędu Waszego własności, ta jest iedna z naj-
 celniejszych, abyście wszelkiego gatunku Sprawy Sgo-
 dnie decydowali. Jeżeli albowiem, naprzykład Moni Pa-
 nie Katoliku w roztrząsaniu takowych spraw poydziej
 za zdaniem Dyfidenty, już nie jestes' Katolikiem, bo
 twojej odstępujes' Religii, tążąc się przeciwko niej z pra-
 ciwym zdaniem, tym zaś samym psuiesz naturę y isto-
 tę Judicij Compositi; boś ty w tym Sądzie Judicij Compo-
 siti ^{względnie} być powinien, Katolikiem: Jeżeli masz wzgląd na
 całość y powagę twojej Religii jako Katolik, psuiesz
 znowu naturę y istotę Judicij compositi, bo Judicium
 ufundowane na Religjach i istoty swojej sobie pre-
 ciwnych, y z sobą rozłączonych nie może nigdy być
 razem y rozłączone, y Compositum. Chciej tedy tak
 w Jurysdykcyę ufundować, jest to jedno, co chciej, aby
 iedna w naturze y istocie swojej nie była razem ta-
 ka, y nie taka była, albo też, aby była razem biała
 y czarna, y gorąca y zimna, y iasna y ciemna: krótko
 mówiąc, jest to jedno, co chciej ufundować Jurysdykcyę
 nie tylko z natury swojej nie rozumną, ale wcale
 chimeryczną. Na resztę, prozę Was potrzebuję, ośg-
 dzie Sami, czy może się to z zdrowym rozumem zgodzić,
 abyście z mocy Urzędu Waszego też Same Prawa
 gwałcili mocą, którą tu zapiadać; to zaś czynicie

Ludy Sie

kiedy się przez ufundowanie tu Jurysdykcji waszej nate
 Religię zuchwale porywaicie, którey mogą nawet tychże
 Samych Praw nowych panującego poddaństwo y upanowanie
 jeszcze winni. O! Casy nasze! Casy najokropniejszye! bo
 day by się nigdy, a jeszcze pod jednym z nierozumnych Monar-
 chów w tych naszych wiekach nie postaty, w których im bar-
 dziey po wszytlich innych Narodach rozumy ludzkie są po-
 terownieysze y doskonalsze, tym bardziey ten tak gruby Na-
 rod naszego błęd y nierozum porzuci muszą.

Sawniey się tu jeszcze ten nierozumny y chymeryczny Wasz
 Sąd pokaze wszeregulności y istocie w tej iedney sprawie,
 którą tu teraz przed tymże Waszym Urzędem przetożić
 umysliłem. Oto was tylko proszę, y na miłość waszych Re-
 ligii, jeżeli każda tego warta; zaclinam, ażebyście ja
 jak naysprawiedliwiey sądzić chcieli. Sądzie zaś nayspra-
 wiedliwiey nie możecie, jak kiedy sądzićie tę sprawę we-
 dług obowiązku tych waszych Religii, z których Was to
 nowe Prawo wiednę ztężyło tu teraz Jurysdykcya.

Stawiam przed Waszym Sądem winowajcę iednego bez-
 bożnego Katolika, który przyiąwszy do ust z Ręki Ka-
 płańskiego Pienasświętzy Sakrament, wyjął go świę-
 tokradzko z ust swoich, bezbożnie kłót, mordował, a
 na reszcie dla większey wzdąy, z błotem zmieszał, y
 podeptał. Jasnیه Wielmożny Prezydencie, przed Tobą
 nayspierwej wszeregulności wskazać się proszę uwa-
 żać, co mówię: albo nie jesteś Katolikiem, co tak jest
 w samey rzeczy, bo mięszasz wiednę moralną tej Jurysdy-
 kcji całą Religię świętą, Katolicką Dysydentcką y Dyce-
 nicką, a całym samym nową iaką inożą złożoną ze
 trzech funduszy; albo jesteś, bo ciebie mierzcie Kato-
 likiem to nowe Prawo, z którego moey tu zadiadać: Jeżeli
 nie jesteś; Sądzie nie możesz tej sprawy, bo Sąd twój
 nie byłby Iudicium Compositum, które potrzebuie Prezy-
 denta Katolika: Jeżeli jesteś, Sądzie inaczey iako

Katolik

Katolik o tej Sprawie nie może, tylko że jest sprawa
 kryminalna, bo w niej prawdziwemu Ciału, y krwi Chrystu-
 sowej bezbożna stała się zniewaga. Ty mości Panie Dy-
 sidentie według twojej Luterskiej Religii, jeżeli tak
 się zwać powinienes, gdy zechcesz być sprawiedliwym
 tej Sprawy Sędzią, imiać się z nią będziesz, y niezesz, że
 śmiechu, nie sądu warta sprawa, bo to był prosty chleb,
 nie byto to Ciało Chrystusowe, ale figura Jego. Jeżeli
 zaś obrządek Kalwiński wyznajesz, musisz zawiesić
 twoje zdanie o tej sprawie, póki ta Hostya nie będzie
 pożyta: bo według twojej Religii poświęcony od Kapłana
 Chleb dopiero w samym pożywaniu stać się ciałem: Otr-
 mać o jednej i tej istocie Sprawy pomieszczone zdania y
 rozumienia wasze w tę jedną Jurysdykcyę Religii waszej
 wchodzące, to samo względem Sentencyi y wyroków wa-
 szych stać się musi. Ty mości Panie Katoliku winoway-
 cę tego jako Świętokradcę stracić każeś. Ty mości Panie
 Kalwińskiego Obrządku wyznawco zawiesz Sentencyę,
 póki pożyta od kogo nie będzie wzgardzona Hostya. Ty
 mości Panie Luterskiej Religii Sędzio jako niewin-
 nego uwolnisz. To ja uważając, Izbę tę, w której was
 oglądam, teraz już nie Izdową Izbę, ale Babilońską
 wieżę narzucić muszę, pełną niezgody y niepokoju, peł-
 ną kłótni y pomieszania, pełną przeciwności y rozróżnie-
 nia: z którą bodaybyście się wszyscy ieszcz w owe Cza-
 sy Zapadli razem: ani tu paritas uotorum być może, bo
 kto w pomieszanych tych Religiach, które z natury swo-
 iey są sobie przeciwne, równości zdań znajdzie? ani
 pluralitas, bo tym samym już by nie byto Iudicium Com-
 positum ex Religionibus; Idy by na przykład Dysy-
 dent przystał na Sentencyę Katolika. Chyba że sobie ieszcz
 wyrobicie na przyszłym Sejmie nową konstytucyę, aby
 względem ufundowania pluralitatis, ieszcz jedną do-
wspier

waszej Jurysdykcji przydano Religiję, na przykład "Zydo"
wską: lecz y ta odpisata by się od Was, bo by zapewne
według swojej prejudykacy, za popelniony Excess, Święto"
kradzieży temu trzydzieści srebrników dać kazata.

Taka to jest ta wasza Jurysdykcya na różności Religii ufun"
dowana, że ani sama w sobie, ani w przytoczonych przed są
swój sprawach, ani w swoich wyrokach z sobą samą, z spra"
wiedliwością, z zdrowym rozumem nie godzi się! Będziecie ^{cię} są
dzie bez rozróżku, będziecie rozważać sprawy bez uwagi,
będziecie uspokajać strony bez pokoju, karać jednych
bez winy, winować innych bez występku, bo tak różności
Religii każe, tak stałone to Prawo, któremu teraz na
tym tu miejscu bezbożną ofiarą staliście się.

To prawda, żeście uroczyście przysięgli na to, y chumnie"
nia wasze w zahtad Ojczyźnie dali; abyście urząd wasz
naysumienniey, y naysprawiedliwiey sprawowali: ale ta
sama przysięga że jest nie sumienna, ten sam urząd że
jest niesprawiedliwy, tym samym obowiązaliście się przy"
sięgą nato, abyście byli cędziowie niesprawiedliwi, nie"
sumienni. Wewnętrzne przeświadczenie, to jest sumienność
jest to iedyne źródło, z którego powstachna na wrzysthcie
Narody przez tychże Narodów Jurysdykcya wypływa —
sprawiedliwość; tej tylko sama Religia jest mistrzynią
y Panią, ona wewnętrznie Sędziami rządzi, ona rozum
zniewala, ona zdania ludzkie, ona prosta drogę kieruje,
ona do najsłabszych obowiązków wypetnienia, wrzysthcie
uprząta trudności, y łatwości czyni: a możeż się tak ka—
za szczycie sumiennością ta wasza Jurysdykcya na różno"
ści Religii założona? możeż ona w wykonaniu swoich
obowiązków być sprawiedliwą? kiedy w niejże samey
y w iedney iey nierozdzielney istocie jedna jest Religia,
która pozwala albo rozkazuje, druga, która zabrania.
Jedna powiada, że tak być powinno, a druga przeciwy.

Jedna

Jedna nauza, że to się godzi, a druga że to kryminat. Przeczenie podobno, że każdy z Was prawidem swego Sumienia w rządzeniu spraw rządzić się będzie. Tak bym ja rozumiał, y tak by należało, gdyby każdy z Was z Osoby swojej jedną y nierozdzielną formował Jurysdykcyę; ale liedy nie każdy z Was, z Osoby swojej, ale wszyscy razem ieden y nierozdzielny sąd składacie, a że w chmieniach waszych roznosić kilku Religii rządzony, zdrowy rozum tego nie poymie, jak to być może, żeby sąd wasz takowy mógł być liedy dobry, rozumny, sumienny, sprawiedliwy. w Krótleich to wreszcie, com powiedział, zamykan. No wach. Jurysdykcyja Iudicij compositi sama tyłko różności stanów y kondycji lub Spraw jaliich mająca w sobie jak bywa w Trybunatach i jest y być powinna mądra, rozumna, sprawiedliwa, tej iedności tego prawida, którym się wewnątrz rządu, to jest: z iedney Religii jest złożona Jurysdykcyja Iudicij compositi na Ludziach z różney Religii złożona jest, y być z natury swojej powinna razem zła y dobra, iedna y nie jedna, sumienna y bezbożna, mądra y nie rozumna. Jednym słowem mówiąc, chymeryczna, bo na prawidle wewnątrznym, którym się rządzi, nie iednym, ale różnym pomieszanym, sobie przeciwnym, to jest na różności Religii zawiadza się.

A mamże ja wam obmierzili Boga y ludziom, niegodni, żeby w was tak nazwał, iędziowie winiszować tego Urzędu? mamże wam na tym tu miejscu, które osiadacie, przywoić mądrym y sprawiedliwym Sędziom wyznaczyć ciwoję? bodaybym pierwszy razem z wami przed najwyższym Sędzię Boga stawit się Trybunatem, bodaybym przed tymże nasprawniejszym Sędzią, z strony Narodu mego tę przeciwko wam y Tworzytelom waszym zacyt Indukte! "Dyscerne Causam meam, ab homine iniquo et doloso erue me. bodaybym na ostatek od tego Sędzię

naprowadzony

napotowany dla Was, bo dla rozdwojonych roznoszą Religii
 Serce waszych w tym jedynym terazniejszey Jurysdykcji ciebie
 umieszczonych ten usłyszał, y w skutku obaczył wyrok: *Un
 duplici Corde*. Takie powinięowanie y zyczenie dla Was
 jest odemnie nayprzyzwoitsze. Tego zyczenia jeżeli nayo-
 brutniejszy nie tylko Narodowych, ale nawet zdrowego ro-
 zumu Praw szarpacze przyjąć odemnie nie zechcecie
 takshawie, przyjąć przy najmniey powinniście sprawiedliwie.

Itos J.W. Dunina Posła Województwa Łęczyckiego na
 Sessyi Seymowej 23. Martij 1775. mianym.

Odmienionej nie mam Instrukcji, Charakter Wselski od Wo-
 jewództwa mojego nie jest mi odwołany; zdanie granic na swo-
 cie y na gruncie prawdy zasadzam. Na wolny Sejm Zawołany
 jestem; związek, do którego dobrowolnie przystałem, wolności
 mi nie odebrał, bo na utrzymanie onej ueryniony.

Najjaśnieysze Potenye Sądziezkie mogły mocą odebrać
 Kraje, y odebrały; ale Seymować, a zatem mówić wolnie nie za-
 bronity, bo i szczerze wolne to Królestwo mieć chcą y chciały. Wowa-
 ga Delegacji z Orzob tak wielkich mądrości y doświadczenia dawa-
 mi ubogaconych złożona skłania mnie do ufranowania ile pry-
 watnego y partykularnego, ale jako Posła wolnego i szczerze Naro-
 du przymusi nie potrafi do zezwolenia na te czyny, które, jak
 sama uznaje, z przymusu wyniknęły. Coż uerynita dla wiary?
 co dla Majestatu N. K. M. J. co uerynita dobrego dla Obycz-
 zny y wolności? której Prawo jest nie złinione y nie wywrócone?
 która twierdza Królestwa tego nie ^{ostabiona} ~~zmniejszona~~? które Traktaty
 y sojusze Polity Państw Europejskich utrzymujące nie są znie-
 wazone y pohanbione? — W naszey Repłicy pytać się o
 Repłtę, y szukać Rymany, a podobno ani twarzy, ani Imienia
 przy takich nie znaydziemy odmianach. Przed przewinieniem,
 owszem przed oświadczeniem winy jakiej wypadła na Nas kon-
 wencya Petersburska, y kara równaigca się śmierci na onę, ie-
 dność, która znakomite na Poludnie, Zachod y Północ Przewinicy.

Polskie piękny z sobą spajała y łączyla wzajem. — Mo-
 wiliśmy, nie mamy mocy y sily, y mnieyszym Cruciem uspie-
 ni oprzeć się nie mogliśmy, obumrzeć nakazano. Ale żyje-
 Traktat Oliwski, y Najjaśnieyszy Gwarant Jego, żyją Na-
 rody w niego wpływające Powagę y sławę czyniące, żyją
 Traktaty Karłowicki, potym Wiedeński, y inne catorz Polski
 y domowych ostrzegające Konstytucyi, a polu te żyją, my ży-
 nąć nie możemy. Wzrost ten jedności y wolności Polskiej, —
 którego tak wielkie strzegą Mocarstwa, nie może być rozczu-
 ny bez dotknięcia tych Potency, które weni wchodziły. Nie-
 chciaty Nas bronie, niech to będzie tym czasem zadziwie-
 niem: ale czyliby były odmówily między nami, a Najjaśniey-
 szemi Sasiadami rozcznanie tych pretensyi? albowiż to miecz
 y moc decyduie? Sprawiedliwość zawsze mieczem władnie,
 pierwej decyduie rzeczy, a potym ie mocą do skutku y silą
 przywodzi. — Traktaty z tak wielkimi Wrocy stoją-
 mi niegdys ustępione gdy nam nie są dotrzymane, dają przy-
 kład, abyśmy y teraznieyszych nie trzymali; y z takowego-
 powodu wreszciey oświadczam, jakom czynił, y powtarzał
 nie raz w tej Izbie, iż pluralitas jakiegokolwiek ona wy-
 kła, lub na dal będzie, wolnego głosu, a jeszcze in materi-
 is Status decyduieckiego przyttumiać nie może, ani powinna.
 Rada nieustająca, podatki różnego rodzaju, Wojsk Zagra-
 nicznych do tych czas nie ewakuacya, Panowie Dyssydenci
 w Wierze Chreścianiskiej y osadzenie Onych na jakichsi Pre-
 rogatywach, rozproszenie Jezuیتow, y wyćienienie z ich
 Dóbr y majątków, nowa prawie forma Rządu, są to rzeczy
 zadziwiające wszytłwie Stany Repłicy, a osobliwie Stan Ry-
 cerski, o czym On nie wiedział, a wiedzieć był powinien, y Nas
 do tych Czynności Instrukcyami swemi autoryzował. Wszytłko
 to czyniła Preświeta Delegacya według zdania y upodobra-
 nia Swego, niechże się sama chwali y potwierdza. Kękną chwa-
 łę mieć będzie w potomności. Wiarę poniżyła, a wyniosła Dyf-
 sydentów tych, którzy się targnęli nie dawno na własną Cy-
 czynę, onę z mitego Poloju, Brań tyłu z życia, Nas-

zfortun

z Fortun y majątków naszych, Królestwo całe z chwały y hono-
ru Odań y wyrzuci. Są to driny w każdej rządzący Republi-
nie mate; Obywatel Narodowy nie wie, Senator nie wie, Król
y Iron nie zleca, a Delegat, czyli Plenipotent Narodowy -
Sprawę razem traktuje y decyduje. Ja tego nie poymuję,
Instrukcyi na to nie mam, ani widzę Dobra, owszem wielka
Szkoda we wstrzymaniu Republiki. Węz jak nie pozwalatem na
Czynę Delegacyi, tak pozwolcie nie mogę, ani pozwalam na
terazniejszą Limitę.

Wiesni w Ktorcy sie Chlop Ciepzy

Dzis, dzis, dzis, dzis, dzisiay swiata uzyj
Jutro Panu robie, potym Bogu Sluzyc
Wski Sluzg lata, trzeba Tazyj swiata
Tak robil Moy mlody, kraz Stary Tata
Przeij Tyj dlugo, nie zal mi wzdrowai
Natam ten swiat będzie, bardziej by zalowai
A by Człek dobrego niziego nie uzyj
Byleby sie tylko wiele nie zaduszyl
Hulay Dupo hulay a hulay do woli
A ktoz ci zabroni na swiecie swywoli
Hulay Dupo hulay, Wiekto gore zgasnie
Alboz malo takich, Porun na nich niekwasnie
Chociaz malo lub nie w Tyju nie pijaia
Hola moja Hola taka Moja dola
Jy jeszcze wystarczy kmienia Mapa rola
Nygam Bogu Mowij, wiezcie zem Ja smiatek
Uderzylbym na sto Szym kosturem Palek
Warachet jak krzyknę wypędze z Asydy
Po jeb będzie Sukhai wшыstkich Bog wie rzdy
Ja tylko Lepski Wшыscy u mnie kpowie
agraycie mi Słoczno Mikusia Szrypkowie
Proszę Miao Panno podz ze mną w tancech
Lecz trzymay na głowie dobrze Swoy wianerek
Hedza ieno hedza, hedza ieno hedza
Oy zmaycesz mnie wшыscy za Swojigo Wódka
Hodza ieno hedza, hedza ieno hedza
Oy niemafci w karczmie Pana ani Nigda
A jak ze mię nie ma Moja mita lubie
Musie kiedy zechę, Ona mi poslu bie
I duszkiem Wypiey wшыstkich pobie
Patrai ludkie prope jak cholib Tyje
Prayby to mi Sena nie Zmierney Ochoty
Do Mowij Marysi, poydę dzis w zaloty
Ktarian Moja Marys jak tylko wyrzekę
araz Prawa mi da z Chęcia Swoje Ręke
Zgadlem Ręke data jiz po Zarycznach
Oy Sukhai by takiy w dalekich Krainach

Zapewne Ci Maryś Światu nie zawiażę
 Niebyto by miley by cię wziął y zziążę
 Panie Ojciec Matko Nisko wam dziękuję
 Nieb wiem dzień wesela za sobą pobię
 Za wpryszta niedziela dam na zapowiedzi
 Będę Moj Druzbi będa y sąsiedzi
 Nieście o wiano bo mam z Łaszi Boga
 Nad wszystko kley noty Corha wapa droga
 Choć ciąż mi będziecie mało obciowai
 Nad Bogactwa będę Marysę stawai
 Nie boję się Marysui nie będę Hultajem
 Y nie będę jak wiesz przestym Obuzaiem
 Wszak kto się ożeni to się yodmieni
 A bodayze by mię wciurnastecy wzięni
 Już zarzucam wszystko kosturze na stronę
 Gdy tak mi lusięka już będę miał żonę
 Już Ładnego odtąd niepowącham Trunku
 Żonka w każdym będzie po ciechę Frasunku
 Co i wzięto w kosciele teraz będę bywał
 Y z swoją Marysiewiczką Pana Boga wzywiał
 Dopomóż mi Boże y racz Błogostawie
 Bo ja teraz Dupe chęć z Pąg Łonką zbawie
 Pózwicie mi dopomóc w Ciurnastecy swięci
 Do Wszego dobrego Wistęz Moje Chęci

Wiosni Światowa

Czy czy się godzi za jawne dowody, nie szczerym płaciu Affektem
 Tam się spodziewał dla Perce Ochoty, aż mię ty karmisz despektem
 Gdyż Chciał Przyjaźni, szczery mię przywierze
 Omyliła mię nadzieja w tej mierze
 Łagodnie Rowka gdy twoje Czysta, wzbudziły we mnie kochanie
 Okowawszy mię w swej miłości pęta, sprawiły Perceortanie
 Miley dla Perce bronię komitowy
 Taz to nadgrda za Affekt Zysliwy
 Wcalem rozumiał że kochał Skaternie y wczymem wienus^{wnie} gnato-
 Teraz zaś widzę że to nie bezpieczne bo tylko co jest to Pownie
 Czynytaś Dowod ale Farbowany
 Teraz Ten poinat na a Perce Ładany
 Edziesz już po dziaty owe Oświadczenia, które do Ciebie wałity
 Edziesz Wzajemnego wdzięku przywołania, już unieprzerwie zmiędy
 Kiedy mię Stęż Swego obłudę knię
 I że boję tego nie. Marknię

Niechaj Boże Wycierpić te zdrady, pełne nieszczytnej goryczy
Ze za zuchliwość stawiają mi jady, Chęć mnie już zgubić uwodzący
Zemścić się Boże Mój niewinności
Zpuść nato karę swej sprawiedliwości

Sam Nieszczęśliwy ze na mnie pochanie, dale Obtudne Praktyki
Niewiem przyczyny tej serca odmianie, która potatnata pyli
Ale ty Boże Wypuść z swojej Ręki
Zemść na takie za przysięgi nie wdzięki.

Wiesń na Obnowców.

Jak natym świecie życie prowadzić niewiem w której Palestynie
Tężyć się Mogut by u Zolow nie Zostac na Regestrze
Takiż Kubał Preceptorow, by się uchronić Cenforow
Gdzie tak Polityczne Szkoły by Krytyczne
Ostrawy nie Szkodzący

Abby Polona nabrac lepszego jechać do Cudzych Krajów
By się nauczyć Prawa Ludzkości y dobrych Obyczajów
Coż gdy tacy się nie znają, Co się w domu wychowają
Na tej Manierze, więc Ich Skrypuł bierze

Y gust im wrym nie mity.
Nauczysz się w Wyrostkach Szkołach gieniusz brymaci Łukwa
Censura będzie iże niedawno z Szkoł wyszedł do Dworaków
Będzie Manierne Dworki, wybierac z takiego wzorki
Magistra pyta, gdzie Słowa Chwyta

Druga znnowu tu Szkoła.
Juz to znosimy sta cięży gdy będzie który zgrubego Ludu
By Akceptował Palantonoma Wielkiego trzeba Cudu
Ziać im kto jest Serca Talem, że się Polityk z Brutalem
Nie może pogodzić Bo mu Lawie Szkodzie

Chce ze Mnie niewydata
Co ięzcie mnuięsta gorzej gdy znieydnę się z Pseudo Politykiem
Co Wyuczycielom w Polocie ztobą Mowić będzie Kłytkiem
A w Sercu swoim Chybaś Chowa, Pęta przewrotności Słowa
Towarza Jedwabne, Dy Skursa powabne

W Serce Nowoty grube.
Wzay kompanij będzie twą godność pod Niebiosą wynosić
Doelniat kielichy y o to intrygach per doborz Gości prosić
Żiwat Przyjaźń Mała krajczy, Sukcesow pomyslnych Żyć
W drugi Dzień twą Stawę Szarpie y Zabawę

Wota takie nie lubę
Wzay posiedzeniu podufatym Czasem zdato się zagrzeć Wota
Ze wrym w kroczy, byty przyczyna Serce y Mysł wesota
Jednak nie zgrubą Minerwą, Zwiszłą każdego Obserw
Intryg Nie Wybażyć, ale zte Flumaczyc

Wyrzucić Defekta.

Ten jest Najgorszy który myśl dobrą do Cwycch Chęci przywodził
Inaczej potym interpretował posądzenia rozwodził
Inie szereg Skłonność wydat, Mowy się głupiey nie wstydat
Dziś był Placentyem, a jutro Plotynem

Ide za Zdaniem iże Zle Serce gdy się zbyt nie wylewa
Bo po Złotyliwych Wotach częstokroć ranne z Talu Omdlewa
Idy Oła Swoego Interesu Tam Cię przywiodł do Karasu
Aż me Oświadczenia, Miasto zaowdziejczania
Idy kompanij nie dopomóżę Nazwą Cię Kłopot Krytą
Powiedzą iże pod Skorą Owczą Myśl masz Wilczą Ukrytą
Me widzę ze popłaca, Taka gdy przedęy Utraca
Stawę Szere Serce, w Złatach na Morderce
Idy z dobroci wylane

Pieśń Światowa.

Wdzielić jeżeli kto może

A któż chyba ty Sam Boże

Serce me na dwie Potowy

Abym kochania Meogo

Nieodszedł tak Samego

Lecz się z nim Dziele potową

Maję to za Śmierć gotową

Lecz ja całe konsekruję
Profa Trudno mam odizdzać me Życie

Serce w Serce mym lokuję

Niewy puszczay go z pamięci

Imię w zakładzie miłości

Twey przedziwney taśkawości

Przez Czas krótki niewdziany

Bym nie był wyrugowany

z twego Damo Respektu

Profa Już odjeżdżam poniewoli

Lecz mnie nato Serce boli

Jednak mić będzie w Nadgrodzie.

Idy Bog z Wyroku Swojego

kto Zamysłu Mojego

Uczył twę wszechmocności

Przy twej Damo taśkawości

Profa Nie zmienisz słowa Swojego

któremu Ja wierze wiecznie

A go do brzy masz Statecznie

Studze poprzy sięgtemu.

77
Niechay nie Znam Alternaty
Kiedy uż zaszyty Traktaty
Wale Dama Serce moje
Niech Siękam Nozeta Twoje
W Nadgrode przyszley tęskności

Piesn Sviatowa.

Cy za coż me Szere Intenta, dziwnie Wieher kości
Zeglugi czyniąc me Opaczne, Serce gdzie indziej Nęci
Płynąc do Ładu
Nie mając Względu
Ze w Morzu Mitości
Dosię Nawatności
O Moment się znajduie

Profa druga.

Ta prawda z porzątku Zeglugi, Nader dobrze płynątem
Lecz teraz zpadłszy z Ładki Szczęścia tak Nagle Utonątem
Miasto do Brzegu
Tone w put biegu
Dla Tunony runa
Smierć była Jasna

Profa trza   Ta Kgo Adressem.

Oszadź mnie przewrotna biegłości, jeżeli wczym pobłądzit
Przeiwko Respektom Bogini, Sam bym się w tym Oszadit
Wszakże to jawno, że Kocham dawno
Teraz podobno, Tyżę Osobno
Pędzie Wieb Mój potrzeba.

Profa 4ta

Cy Bog oraz co komu naznaczy, wiem że go to nie minie
"ah y Mnie za Wyrokiem Nieba, Obiecana nie zginie
Czekam Twey Woli, lubo w niedoli
Czy cługo Czyli, wprzede pochwili
Kontens być z Wyrokiem

Piesn Sviatowa

Czemu mi Czemu Natura niedata
Skrzydet y Rony Czemu Mnie niedziata
Leiat bym Leiat gdzie moje tęskniue
Mile wabię Panieńskie Trenie
Panieńskie Trenie.

He w Zielonych Folgi Winogrodach
Chodzę i trapięny po roskopnych Sadach
Na każdym Drzewku Twe Imię rysuję
Tym Kształtem Sobie Momenta Cieknie
Momenta Cieknie.

Wyszedłszy w Pole ku Oney dolinie
 Kiedy Prumyżek po kamkach płynie
 Wołam i wołam wrym Echo głos dwoi
 Coraz to większy żal w Mym Sercu Proi
 Żal w Mym Sercu Proi
 Zaprawdę długo nie widzę Nihogo
 O jak mię trapi to czekanie długo
 W Prawach żadnych Smaku nieznajduie
 W Muzykach Także kontentee nie czuie
 Kontentee nie Quie.

Brzmią koto Uszu Melodyjne Strony
 A ja zostaję Człowiek umartwiony
 Szczęśliwy kto się z Mito.ścią nie brata
 A niż gdy zpotka, już Nabyta Strata
 Już Nabyta Strata.

Resn. Admonicya

Da mihi da pacem Reverende Domine
 Nam insignitas es Majore Ordine
 Non licet tibi habere
 Jam uxorem abstinere.

Que tibi prohibent resolve Canones. *Votum jubet*
 Precepta Domini et pios sermones.
 Recollige Sacrum Statum
 In quo Majus est Peccatum
 Sacrilegium

Peccata exprobras Laico Homini
 Angelus fieri debes Tu Domini
 Altior es, et Angelis
 Dej Pater qui in Caelis
 Nam Vocaris.

Dictum est Sacerdos Curet sua Tempia
 Gra tibi Commissus, videat Exemplum
 Factis Bonis non docetur
 Et a Malis amovetur
 Per Exemplum.

Nonne tibi licent Savia Oscula
 Et que non sunt pura non sine Macula
 Que in Mundo non sunt moris
 Signa Mali, sed Amoris Et Affectus.

Majora Pejora, hui Sermo retinet
 Si Tibi Minora patiare no licet
 Medice te ipsum Cura
 Revolve que Mistas Pura Mente ligant.

Ut fiant Scandala dictum est necesse
Ut huic, voluit qui hinc obesse.
Saltim Caute sine non Caste
Notes Malis Maulas Te
Sacrum Statum

Za Prusakiem - - - Na Prusaka.

Zmoczajcie Niebiosy - Ona Węgierska Sile
Prusakow Kolosy - - - Zamienicie w Mogile
Tracz wesprze Panie - - - Węgierska Toky
Pruskie Vanowanie - - - Wycienisz jako wstęga
Zwycięstwo w ich kraju - - - Niech nigdy nie będzie
Dajcie tryumf w Maju - - - Idy w Piekło Niedzie
By korzystać w Bogu - - - Rumie Austriacy
Mieci przy Pokoju - - - Tak Stawni Jonacy
Prusackim Orzom - - - Ostrość niech tympieje
I odważnym Mejom - - - Perce w krus ruchlije
Szczęście niech powiśnie - - - Sprzyja Panu mężney
I jawnie y Krycie - - - Z sił wielu potężnych
Chciej wystuchać prozby Cesarzkiego Rządu
Oddat Boże grozby - - - Trusa z swego Cudu
Niechaj iazną wprzód - - - Węgierscy Zolnierze
Co ułana w Chęce - - - Chęć Złoty Bog odbierze
Wrepuć na Prusaki - - - Smutek, Kłopot, Zale
Wszego szczęścia znaki - - - Krolowa w Rocy Chwale
Pruskie pokolenie - - - Wykrozić przez z Ziemi
Niech trwa niepokój Austriackie Płemie
Niechaj ma wzdobyć - - - Węgierska Krolowa
Ogo sobie Tyry - - - Umysł, złość Prusowa
Niechaj się rozszerzy - - - Krol August w Pruski
Dopadzie Dokał mierzy - - - Za Złość w Sazonij
Niedy zbyć nie smiaty - - - Niech swych sił zprobuie
Zwojnie świat cały - - - Biż Mu Prowokuje
Ma Regiment dzielny - - - Piekło Mu pomoże
Jakis nieśmiertelny - - - Tam c mieri wuizna łwie
Francuzi, Moskale - - - Tak się razem skupią
Wiśtrasni Ma, Cule - - - Dobrego wystupią
Dwa brać do Tysięcy - - - Lecz zbieraniow kupcy
Wojska ma y więcej - - - Leczne zwycięstwo Lupy.

Ale Wyzwoleni - - - " Zginę jako Muchy
 Na śmierć odwazeni - - - " Z tej Prusa porulki
 Bieć się w polnie Muszą - - - " Bojaźń ich Ogarnie
 Zegnai się z Duszą - - - " Z zginę Marnie
 Jako zwierców z Lasow - - - " Niepewne Nadzieje
 Zabrak w listwo Słow - - - " Myślę w swoje knieje
 Tron Polski Osiedzie - - - " Bu z swego Paści Moze
 Kołem Przymiskim będzie - - - " Kieday tego Bore
 Cesarstwa dosięze - - - " Z Krzesła zrucony
 Przez mocne Orze - - - " Rozbędzie Korony
 Nie będzie Obierak - - - " Elektor odrodny
 Bu sam tym umierak - - - " I. Zięstwa niegodny
 Niechay się nie trwoży - - - " Pozna z Prusa twoga
 naczy Dekret Boży - - - " Niewładzie go Moga
 Woyny, kość wątpliwa - - - " z Chrzescijańskim krzyżem
 Przecie rzecz godziwa - - - " Padnie Mu ta Tysem
 Alboz się mu mato - - - " Trzy Bataliony
 Już Sadow dostato - - - " Porzły w swoje strony
 To insze Rekruty - - - " A coz robie z Panem
 Będę y pokuty - - - " A bandziey z Tyranem
 Sirowiey on szodzi - - - " Pan nad cudzym Pan'stwem
 Już Pan lepiej szodzi - - - " Chrośszy nad Poddani'stwem
 Przyczynia Intraty - - - " Brano się Wyposi
 Przeczorniejszy z kuty - - - " Kat go oto prosi
 W Prusaka bydnia - - - " Kana z strachu włosy
 Wnieść choćby do Widnia - - - " Straszne gory, łosy
 Uczyńi porpreehy - - - " I do tych nie wkroczy
 Jako przeydzie Crecy - - - " Tak Mu zagrozi Bzy
 Wniędzie jako w listwo - - - " Prody go ustuka
 Puczone Prusa Męstwo - - - " Nie pojdie tą szuka
 Bpę Woysha zbawi - - - " Mało Zyska gwałtem
 To Sadow nadstawi - - - " Fortelami Kształtem.

Wiosna Świątowa

Ktoż da moe Sercu Kochać Skrycie
 Wyznać w Skrebie
 Godzi się przebie
 Jakie byto w ten czas twe zdanie
 Dni Momenta godziny
 Smutek pędził jedyńy
 Tym się ranię Martwie y gu bie
 Że nie widzę tego co kocham

Im Skrypsza Pana jest w Oztowieku

Tym trudniej zgoić

Bolesć Ukoić

(zaśm Musi Skrućie y Wieku

To się dzieje wzajemnie

Tym co kocha Tajemnie

Tal bez folgi to jest nie mały

Kochając się cierpieć Upały

Nie bładze tym się rzadzę zdaniem

Do Tytu kresu

Bez Interesu

Ze się Mitym bawie kochaniem

Ludzka to jest co czynię

Wszak y Same Boginie

Wenus Marsa Junona Jowiza

Kochają się Ktoż ich rozgrzeza

Do Damy

Niech cię Pani nie Martwi ta Wiosna lecz pociesz

Do poki Sługa do Nog Twoich nie po spiesz

Ekurza

Daty niektade wolno Tobie porachować

Tak dawno i sercem Serce Zarzęso Artować

Niez Lokaja posyła Trybiskup Mię Ryb do skona temu

Póćnie, a by Wierz powiedział, który exprompu powiada

Mittetur in disco, mihi Papis ab Archiepisco

Po, runc Mittetur, potio, cum dabitur

Polonice

Odbieram na Putmisku, Rybę i łaski Arcybiskupa -

Pa, zaś wtenczas na krysę, kiedy Wina przysię

Krzyta się pytał Bernardyna co ty Litery Inawia

J. N. R. I.

Odpowiada. Rex, non, Redemit, Krystas.

Dixit Pilatus, ad Christum, tu quem es? Ego Sum Crucis,

według Konfrukcji Utorę.

Tu es Christus, quem addixit Pilatus Crucis; Ego Sum.

Versus c. Contra Similes Sibi

Miał się zenić alii za się Łopat Ańdzem w krotkim Czasie

Niektę jedną Wolat ^{wrotek} ~~podane~~ Dusz. Pilnować przy kosciele

Miał być Ańdzem alii za się, O Zenił się w krotkim czasie

Wolat jedną, niżli wiele Dusz pilnować przy kosciele

Gadka przez Którą Lulka znaczy

Zgliny iestem Itworzona ta we mnie Natura
Ze jedna z przodku a tyłu druga Dziura
Wewnątrz Ogniem goręć dla Ludzkiej przystugi
W tym się jedynie, Kocham co korzeń ma długi.

Przypowieść

W Marcu Maj do Lubieżności zawsze iest gotowy
W kwietniu By, a w Maju pragną Białogłowy.

Żobietta gdy młode z Okkazyi Podpicia

Pyta: jeż prędko gdzie jest Łasendoga
Albo kradzie czym prędzej przynieść Łada dręga

Do Turku

Aj, Sarak y pudu aj Sak atajm

Expl. kacya Polska

na upał Czysta
będzie Wierz Smiechy

Choć bądź Miłosciu mnie grzesnemu.

Żalose Opisane Rozbyty z Piata Owieczki Naprotawatey

W dzień Niedzielną Pastucha Napr Skotak wygnał Pydło znaną
Ktoremu już nie stało karmy, ani siano
Wstąpił po przylogach górnych w gronie Pariskim
Edzie też była y Próża, z narowem Roganiskim
Do której przyłączone, przez Owieczek jadło
Z Dwógiem Dziećmi Jagniał, bo im tam był właśnie przypadek
Alicji nie spodzianie, i samica wypada
Z Próża młody y Jaguż Tyranisko zaiada.
Bo porwawszy rżdzartą Paszczą, leć Urywa
To widząc Owca Stara, rykiem swym odkrywa
Przed Skotakiem, znając dając że choć z była Dziecią
Iżal swy Oczywisty, oświadcza nie skrycie
Bo biegając po Polu tu y owdzie Ryczy
Chęć Wyna teść swe Jaguż którego się zyczy
Przynajmniej Cień Obaczyć, ale ponie wczasie
Tylko trochę krui widzi, w Cieniowym Tarasie

Nad którą przentując, zaś Niby Człowieczy
Drepiący ustawicznie, nie przestannie bęczy
Skotak odbiwszy resztę Jagnięcia przynosi
Co się z nim niespodzianie stało, wszystkim głosi
Tę zgubę niewetowney zatusy y straty
Gdyż Sieni Osobliwej, bo kasztanowatey
Było Jagnię, którego wziął Oprawie Chłopców
Potym Kuchare Dziewce, rozkazano Opieć
Opieczone na reszcie, w Rynku pokrajano
Y przy smarzone na stół, za specyat dano
Ktorego z kostowawszy, w szyszkach wzięty zale
Tak nazad kucharece odestano wcale.

Która Talu niemając z Appetytem zjadła
Pzeci się szczerpta z data ni Wroiana Jagła.
Przywili się też prawda Tyber Kles nazwany
Do kłosteczek z Jagnięcią, gwałtem przypysany
Co kiedy mu niezgustem była ta kłostawa
Co zawoy Kles zwadliwy wydarł ię bez trawa

Chory się Skarzy.

Prosz dać od Wychodu, nie ziem tylko Jać
Drożej nam niżli jadam, zle to Obyczaje

Rusticus.

Rapax ex Natura, Vulpes in Aula, Sapiens in Discursu.
Taurus in Agro, Idiota in Templo. Comes in Taberna
Ursus in lecto, Sus in Mensa.

Vanna Maszlanke rada pila

oza racya ze pijasz Maszlanke
Wicipiwszy Wudki, chętnie na Szlachuonke
Tylko to takim, który to z kłostwo
Którym to psuie Wątrobę Probactwo

Koncept z Okkazyj

Wino święte napisane ze Męz z Łoną iawnie cię
Ze miż tego Męz nie czuje, gdy mu Łonę kto mi tu

Piers

Wpaja Ciąta Pleć fabrykiem zgrzeszyła.
Gdy ie Zdradziecho od Węza zkusila.

1.
Teraz w Zanadrzu Dama nośisz dewocie
Tabtek Ewinych na Nieszczęście Moje
"tórych gdy dotknę Reka Adamowa
Wąż Tomsta, grzechu znosi się swą głową.
Kolana.

Kiedy raz wiozł, na łaciez kolana
Atome u Damy prozą się o łana
Wziwitem daley na kopyt Okiem
Doyrzatem Pola pod pieszczonym krokiem
Wazytem gładkość ale pod Kortyną
Którę Venus y Kupidu Syna
Piscus et Mulieres in Medio mulierum.

Białogłowa a Ryba i mak swoy w Prodku Nośi
Smazno Dzwono Lososia azas K. u Łosi.
Kto się Czaplę zprzeciwi Niech Biera Ryby
A jako Wilk Mięso wole bier pochyby
N. P. R.

Poratowanie

Z Jedną Panią w Namiothu Młodziana zastano
Wymawszay nazajutrz go utopie kazano
Wyrzypac do Stawu a Pani wyziena.
Tuz pód zytę boi Moja taska nieporadzi.
Po Smacznym kasku wody na pie się nie waezi

Matka (orek) probuje

U boga Matka przy orczki miała
Ktoby wydać za Mąż probowała
Pitajac się ich o Ogien przy Ciele
Atora z nich większy ma y iakby wiele
Matko, Starsza rzuci, mnie tak Ognia i Paie.
C a Onie bym upieć, przeciwnie Paie
Przednia ter jam w Ogrodku Wode raz pawa
Zrazem Na tym Miejsu Woda Wygorzała.

1.
Wymodziła Pani Matko, Mnie Tarobek Wzięła
Twardy grnat, Między Nogi wciśnięt był z Muzora
Wiersz zemi ze nie długo, Matko było tego,
Tagiem go uwarzyła, ze Szpil poszedł z niego
Matka Synieć wprawę niedługo, Gzekata
Włódka przed starszymi wpród za Mąż wydata.
Na Kucharkę

Wzięła Pole w kompanij Dobry się mowito
Co by potrzebniejszego z tego dwojga było
Zy Kucharz czy Kucharka z goda tak c. Panga
Ze przecie przed Kucharzem kucharka Dank wzięta
Do Kucharz kiedy wyda swe oraz Prawy
Tuz się zadney od niego nie spodziewać Prawy
Zle za jej kucharką, choćby wszystko data
Peyalik Osobny, przecie będzie miała
Prawice z Panną

Prawice z Panną podklat, ze przygody
Przyjawiły się do swojej gospody
Pzekł Panno widzę, rozorek w tej Sacie.
Chęć zataim go, dobrze Mity Braie
Technie w krok glicę, oocznie sastrzygowai
Panna Mu kaze dobrze zaprawowai
Zatatał nie zle dogodził robotą
Pannienka coraz do niego z Ochotą
Nadbiega mówiąc tu trzeba poprawie
Tu się Zmarszczyło tu trzeba nadstawie
Tak znowu, robi często tego było
Ze Mu się potym już y na przykazyto
Wymowki chci ze Niepato Mu
Wdziękałam prawi, Dwać kłębki u żyu
Wzięła z kłada ze Mu się zbrzywiła
Wzrost wzięwszy w Pół Panna Wyprosiła
Zy przecie kłębki, a Mity się Znoj
Coraz to Nowy regiel się wybroj.
Wzięła Mu Syna Panna porzuciła
Tę tym z kłębka wprawę z nim miała

2.
A. Zrobisz Pannie, z Stomachem wyprowit
Tak dobrze ten Mistrz w swej sztuce się wstawit.
Menuet Francuski.

W takim wczasu, bym bez hatasu
Mógł spocząć znużony będąc znużony.
W Matcy Dolinie, w gęstej krzewinie
Bespiecznie się kładę

Aż za miast Spania, Ryszę Wstania
Jedzie o Zdradę

Poruc, Luk Szaty, kto to zuchwały
Chęć zemsty wynurzy, swawolę wzburzy
Miasto naganny, Złota ramy
Z Tęknego widoku

Dziewczynę Redzącą, Nożem myjącą
Widzę u Stoku

Kontant ze ja widzę, ale się wstydzę,
Wdaję się z nią w poznanie, Nieznam Kochania
Sawiam krok chyży, y coraz bliży
Już za nią tuż stoję

Affekt katau zem, ciekawość intruzem
Już się nie boję

Szoro mnie wyprata, uciekać chciała
Lecz się chach przywiera, Panią nazywam
Odpusć miatemu Zabłąkanemu
do twojej piękności.

Ciekawość odrzucam, do Nog się Twoich rzucam
Kauz miłości.

Reśń Światłowa z Oświadczeniem Affektu.

Wiedź ze mi Moja Pani, jaką przywiesz Twarzę,
Moment który wprzykre losy, podniebność zdarzę.
Tak i brzywdę Oczu, mych zechcesz Stomaczę
Idy nie procho z toba, przydzie się Obaczę.

##

Wiem że Kocham Cię Serdecznie, Wszakże Mój wiersz
Gdy Twoe dobroć z Mójm zechac, przywiązaniem zmieni
Zbiegniesz która Chwila, który Moment Minął
Lebym był dla Ciebie, nie umarł nie zginął
Trudno to jest moja Pani, zatrzeć dawne Ślady
Którymi Nas Miłość wiąże, choć złych przyja rady
Czeli mnie oświecić, Miejsca zalem smuci
Kierwszy raz kieszczęty, z pokojem przywróci
Wspomnień ieno Dawne Czasy, a stawie przyrobie
A Upewniam zeci Dadzą, werną pamięć o Mnie
Luboc czasem ciężar różnych trosk przygna
Statek wprzeciwności, Kochających Dzwignie
Tem to Zwyczaj co go chutny, często widziem w sobie
Ciemności Serca gwałtać, czynią krzywdę sobie
Zgodzę się z Wyrokiem, byś tylko wspomniata
Tę Mój weśchnienie, Przyjym Siostrę brata
Wiech tak będzie ze yjawne w Naszej Zawody
My Chcę Ciebie za Cel wezmieć i to infy nadgrody
Muszę iść za Cudzą, Wolą nie zawłasną
Tę też niedziw że te Ognie Nagle gasną
Lecz co ja Mam Mowić z Tobą, już Mowię daremnie
Ze Cię Kocham a Serdecznie, ty Kochaj wzajemnie
Tyłoc za Twoe biedy, Miłość nadgrody bierze
Gdy się wprzeciwności, Serca trwają wierze

Wiersz Świątowa

Nota Wolności komuż nie gustujesz
Czy Kogo Serca nie ukonkontujesz
A przeciw sile niechęci Twojej wolności
Dadzą się więzić okrutnej miłości
O' iako zły gust bywa w wolnym Tobie
Więznim zostawaj w ustawicznej probie
I posłuj w tamtej Sienie swego Woli
I wstaj w Swobodzie, zły potym w Niewoli
O' iako mnie gubi, O' iako mnie zabija
Ta perswazja, czyż cię to czuła?
Moc czyli władza w czyich to jest Ręku?
Oprzeć się Oczom, które pełne wdzięku

305

##

Ale ty Samia co tę wolność chwaliś
Droczysz y męczysz zabijasz y palisz
A jeszcze Tryumf odbierasz z Wolności
Nad Niewolnikiem Niemając litości

Jac mnie cenie Dotąd wolne byto
Pókiy Okrutney Tobie nie służęto
Alles choc Sługa iednak przeię Miła
Wdzięki y Miła ta Mnie znie wolite
Już po Dyppucie Daymyz wale Sobie
Wzięzła Pani chę być Sługą Tobie
Jestem w Niewolę na Wielu oddany
Tylko mi chę prozę zowie się kochany.
Niepomysłny Sukces.

Oż za kochać Kochać a nie mieć nadziei
Bydź wszę sęu Złazenia
Znosi Umartwienia
Gdy w zamięność Chwili
Zapewne Omryfi
Wnieście słowcy Stawi koleci.

Bo y ja w podobney zostaję Doli
Miliż choć Mnie Serdecznie boli
Ze nie mogę Lysia Ztym trawie
Z którym Mi się Najmniey bawie
Ani kochać tego
Co mi jest miłego
Przez zawziętość lichy Fortuny.

Ewangelia na Dni Bachusowe.

Na Solenną Rompanię, Bachusa Jmii czysta na ten
Zatona kieliszkowa, chwali ją w Ezopie Dawidzijsym
Podmym Zarzponowaną, ktorey z wszelką attenują,
Oczy Zatkawszy, Wszy Zawiazawszy, postuchajcie.
Pzięgi Rodzaji Bachusowego iyma Belzebub
owego Wnuka iymperowego, iymper zrodził
kurdupela, a kurdupel zrodził Belzebuba a

Belzebub

A.

Belzebub zrodził Baythounę z Owey która była
Asmodeuszową, lecz kardub zrodził Brde, Orda zro-
dził Ordenca, onymieci zrodził od Mienica, a od-
mienieci zrodził Niemca, lecz Niemieci zrodził kus-
dela, a kurdel zrodził kurdela, a kurdel zrodził kus-
dziela w zaprowadzeniu kielinym, lecz po wypro-
wadzeniu kielinym, kurdziel zrodził tartuza, tartusz
rodem z Acharontu zrodził mataura, a mataur zrodził
Wykrętaur, lecz Wykrętaur zrodził Kucosza, Kucosz zro-
dził Miodosza, a Miodosz zrodził Winiosza, a Winosz
zrodził Bibosza, a Bibosz pokumał się z mar-
tyką y zrodzili Chototę, a Chotota pokumała się
z lethem y wydali Nicnotę, Nicnota zaś po brata la-
ję z Kultajem y wydali Wenere, Wenere zaś wyda-
ła Garta, Gart zaś kusiciela, kusiciel zrodził Gar-
townię, z której pochodzi Bachus Ryncypat Nafzy
Gartostwa, kto tego Czezi Kucha y w niego zostaje Bra-
ctwie, choć głuchy, choć nie będzie, choć Napy wo-
dzić nie będzie, tylko jest Kieliszkowy Konfrater nij.

Reguly Fratrum Benebibentium.

Przemowa do Cytelnika

Niżeli do Dalszych Praw, Statutów, Regulacji, Obser-
wacji, Nalogów, przystąpimy, Ante Omnia dacie my
Caudelam garnającą się ad Nostram Bibaulatē Re-
gulam, ażeby każdy nie wprzód chciał imitari Normita-
m, az się wprzód dobrze porozumiewamy cum Viribus
et vitis eius do czego ex Ordine f. każdy Nostro Frater
benebibens e sequentibus Summis iest Obowiązany.

Amo. Każdy Konfrater nie powinien mieć żadney Possepsyi to-
iest Ani Lony, ani Koli, ani Domu, ani Stogi, ani Pa-
zebnice Splendorow, Kuchomości, Opakzności, Sumnie-
nia, czystości, Szeregulnie ut duat Honorem ze iest Wa-
gabunda Persona.

Ado. Ktoholwiek z konfraternij Nafzey Wazytby się gościć Amy-
wać paznolcie Obrynać, Zupryny czekać, czysto y Całe Tomerelia

Nosci
or

est bonum Nomen, quam Divitiae Multae.

Praktyka Miłości Damy z Kawalerem.

Nie szuję słów miłych -

Dla czego

cierpię wiele a skrycie

Czy tego.

Ach serce wie jak wiele tego

Kocham bez nadgrody,

Nie proszę

Nie znasz mego chłobody

Proszę

Key pamiętaj na mój affekt proszę

Kocham Cię wiernie

ale daremnie

Żyję mizernie,

Leż nie przezemnie

Przez Ciebie nie żyję wzajemnie

Wiem że i mój był kochany

Wiem y ja

Gdzieś Affekt obiecały

Jaż miła

Toc dla mnie wielka wstyd

Wszakżeś dał słowo

Słowa mię z sobą

Że żyję zawsze był

gotowy nie z Tobą

Nazemną gardziś osobą

(Żyję nie Dama

Mów sobie sama

Raz Tobie Dama

Leż nie praktykowano

Zacoi przedtym byłam kochana

Wspomnę se na czas słowny

Jaż minął

Jaż był twój Affekt jałowny

Jaż żgnął

Tak se wiem naz przedko przeminał

Wspomnę se nie do reszty,

Jaż miata

(Że mam za sukcesy,

co chciata,

Ze cześć woli tożem dostała

Ach ta godzina

Co za przyczyyna

Z dostatami cyna

Toc nie Nowina

Leż na nas będzie przed Bogiem winna

Wodzis mnie załona

Wszak mile

Em tuż miata być żona na chwile

Sylko żem godna Respektu tyle

Będę na cie ptakata,   Pracya
Zem cię kiedy poznata,   Tak y Ja
Czy tak twa byta Deklaracya
Zem siey się śanie,   głupie Twe zdanie
Ja Me kochanie,   Maż Syma Ja nie
Ach mam ptacz y narzekanie
Upadłam w wieczną niestawę,   przez Siebie
Tys mię uprawit w tę zabawę,   w potrzebie
Doznasz kary nie Minie Ciebie

Zapłać mi Wioneł Złoty,   Grosz ci dam
Tęże Ceny Skarb Cnoty,   To przydam, Sielag
Ach jak ze się same wtor wydam
Kley zwiodles me Łata,   Wyczay to Świata
Wes. e Bęskarta,   Itz nim do Charta
Wahzayciesz Damy co za Zapłata

Wiesń Światowa

Tak jest ciężko kochać Krycie
Jedno co uist wzięję y Zycie
Jako w Prasie biedny zycie
Tak mnie rozparz chłoczczę bies
Nie widzę kochania
Nieprzytomność myśli dać
W Oczach piękność swarzy Paie
Twey Osoby Obraz cały
Z gruntu Pierny doskonały
Ostrzy ceraz Martwi.

Zygnę częste przypomnienia
Dla Miłosci Uzałenia
Ale Skryty Ogień pali
Oraz bierze w górę daley
Heć zgubi człowieka
Leuny Wostracha zaedaię Sobie pytanie
Quid sint Moderne Reductiones?
Nawo Sobie tak odpowiada

Reductiones huius Monete, sunt Reducendum Divitia
Senatorum

2.

369

Senatorum Collisiones, Mercatorum Lucrum, Divitium
Polium, Pauperum Denudatio, Nobilium Oppressio

Drugie Sobie takie Formuie pytanie
Quid fiet ex inde?

Vau tak kruutenko odpowiaada Sobie
Quod fuit ante malum, hoc fiet in port pejus
Trzeci zadaje Sobie pytanie
Quis finis horum erit.

Vau Sobie protha taka daie Replikę
Indesi didescent, Proditores Calvescent, Mercatores Congregabuntur,
Divites aliquid Servabunt, Pauperes nil habebunt, Nobiles in Miseria permanebunt verbo Polonio quod fuit quid
quam ante, vertetur in Nihilum.

Na cztatek taka zarzuca Sobie kucmę
Ponieważ u Polakow Złota się Wolność nazywa a Złoty
Polak nie ma Złota, ale tylko Srebrną ysto lada jaką
z Miedzi Monetę

Vau taka z Exkurzą daie Replikę

Najpierwsza Złoty Wolności jest Cnota

A za oż Polska ma Srebrno bę Złota

Znacze krytyka Unika Censury

A Złota Dwajca przenika y Murę

Wici Sprawiedliwość by była na świecie

Bez złota u podłey zostata Moneta

Za Złoty kruszcy ma Srebrny Miedziany

Wtedy Telazne Miei Moze Kaydany

Monety Redukcyja in 1767mo i 26 8bnis.

Z Warszawy i 28 8bnis. w Przestę Pieniążatek to jest ię
26 8bnis była tu Ogłoszona przy trybie przez Uniwersał
Supplementowy W. Smek. Podskarbiego W. iłł Koronne
go hochwauya Redukcyi Koronney y W. iłł L. iłł która

z Insynucyi.

^x
Insynuacji Najjaśniejszego Pana przez J. W. W.
Jchmę W. Podskarbiów W. W. Obojga Narodów, Utożona
i Ustanowiona jest, tak dalece że tak w koronie jako i
W. X. Lit. Sympy pierwsze i Askie z Matemi Głowkami
po 35 groszy i Zostaki bite z Askie, Krolewieckiey
Ruskie po groszy Dwanastcie, i Selagow dwa Lutz tyl-
ko ad. Annum 1700. inclusive bite nowe podrozne mi-
plami po Urzyszkich Równinach kurrencyą mieć ma-
ją Sympy miedziane i zroznych alszynych metalow-
fabrykowane, tudzież i Zostaki bite nowe podrozne
mi i Replami wyrażające się z adnego kursu mui nie
mają i nie powinny. Zmowone Rele, z As jaką już po-
piewszym Uniwersale Kurrencyą 1692. Aug. który się we-
wszyskich innych punktach potwierdza, przyszedł do
Swowej Prawem Opisanej Kurrencyi 20to 18. 17to tak
i teraz w tym Walorze zostaić powinny, nie regulując
się do żadnego Rywatnego, pod jakimkolwiek Imieniem
Ranowienia Ceny, Totu i Monety, Kone. i Regulnie
ad Ministeria Prawem Autoryzowane.

Adintenda

To prowit ci Pan Wesel Swę roboty i nowu
Ciege Upadła Oyczyznę z gęboliżego rowu
Podziwając, i Napisat Uniwersat taki
aby Sympy Wroclawskie i Lit. do dwa Zostaki
Danał. 16. Holofernes liczący 1000. z Askie
i ty Panie Podskarbi, i Matys niezapłacił
z As tak wiele nie iden i Złoduie Sympy
Ciege narzey pomyśl o tym a byłego Wzła
i imięzania nie było, i z in szemi razem
o Ministrami przykazie surowem wykazem.

Zydom,
1700

351

Żydom, kupcom, Lichfiarzom, y inszym Szalbier
Co pieniądzmi handluje, gorszym iuz Lotnierzom
Ze ruinuie Krolestwo, bez wszelkiego względu
Karcz ich, bo to należy do Twojego Urzędu
Kaz wiszpać, bci Surowo po Tatarsku wpięty
A tak się uspokoię Żydowskie wybręty

Lud ptaize, klnie bez Miary, Wota zemsty z Nieba
Wyc koniecznie poprawie, tych rządow potrzeba
Niestubay Chytrych Niemcow, jako twoich Braci

Ladka krola Mei Pruskiego jak jest w Sobie wy
pisana, obierze z kasy tegoz krola Mei Talerow
400. Nie jestem Stworzycielem ani Stworzeniem, y
nie jestem Widziany Między Żyqcerni, iednak się zna
duje Między Umarłemi, w grobie iednak Nie mogę
zostawać, przed Surotem jestem Nayprzeidniejszy
Człowiekiem, nie jestem Wodą, Ziemią Powietrzem ani
Ogniem, znayduje się iednak Między Elementami
według Mocy Natury, tak jako w Posrodku, nie jestem
Czasem y Nie bywa mię Nigdy, Nie jestem teraz y Nigdy Nie
byłem, a przeciū będę na Wieki, Umieram przetwuy
niż się rodzę, y jestem Między potępieniami, ale nie
w pieśle, jestem bogaty ale Nie zbawiony.

Kopia Listu rozrzuconego do si do W. Mełana
Podskarbiego Koronnego Pisane. W. Mei
Panie Podskarbi.

Weseli się przy Weselu Ubogim Ziemiąnom,
Skwiczącym Ludziom Niepodobna, Trze rzec się
byto od Roku 1250. w Zaczęci Redukcyi Roku
1717, to prawda że nie przez Podskarbi, tym
przez ięciem

seuagiem Wiekom 12 Redukcyi Stanety, ale trzy Sta-
ry nato Mocno wczasie y Miesy seu zwyczajnym pra-
cowaty, nie umnieyszając we wnetrznem Waleru Moneie,
Wszak Jana Kazimierza redukowany Tynt choc y gro-
szy 30. Nie wart był in Anno 1717. doczytasz się
w Wydaney Księguzeczce pod Tytułem Umiaarkowa-
ney Monety Folio 122. Juz to po tej Konstytucyi
Korę sobie przywłaszczales Moc redukowania,
Monety Blachowazney Sześć Redukcyi czynityś
Ordinis ale nie Podskarbiowie ad Annum 1717 Za-
coz tak nie byli Skaptiari Predecessorowie W Wmym
Tana znae ze Smacznotadnym Podchlebstwie nie
Smakowali, jako teraz masz przywiązanie do przy-
cheynego Podchlebstwa, za których radą Umiezes
się, zwaz Krzywdę Ubogich, zwaz Ubosznych Na-
przytacie Miał według Swojej Koncedycyi kawa-
łecy pracy zebraną kwotę 1000. Tyntow Wyredu-
kowates Mu Tego pracę na 21to 500. Zebrał ubor-
szy Tyntow 100. Wyprzasnates Mu z Warka 21to 76. gro-
szy 20. Nie mowię z wyprzasnate, ale wydart, gdzie
Reputacya? U Ciebie nie masz bo y przed tym Mniey
bywale, nie na Oppresy to Ludez Ubogich Krole-
wiczowa Pymę Zostawione Tobie Szarby, Zbiernato
za ktoreś się do kupit Podskarbstwa aby przez do-
kupienie się tą Redukcyą zniszczysz Ubogich Lu-
dzi, doczytalisz się w redyktowanui Kalenda-
ryka in Anno. 1756. Antecessorow Twojch z Wę-
gerskiego Vanstwa, tu Oycyzzney Naszey przy-
bytych, wiele się Cnot w nim Znajdujących
ale zcemites tą przysadą łusność Owych

Cnot,

Pa-
o pra
neia
y gn
fig
wa
cuy
ua
t hes
7 La
ce
mu
nie
ony
tes
Na
huva
vedu
t ubos
la gra
Dzin
macy
role
ionado
2 do
h de
nda
We
pory
cyeh
ch
ot

